

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 274

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

53. sējums

2010. gada 19. oktobris

Saturis

II Nelegislatīvi akti

LĒMUMI

2010/605/ES:

- ★ Komisijas Lēmums (2010. gada 26. janvāris) par valsts atbalstu C 56/07 (ex E 15/05), kuru Francija piešķirusi *La Poste* (izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 133) ⁽¹⁾ 1

2010/606/ES:

- ★ Komisijas Lēmums (2010. gada 26. februāris) par valsts atbalstu C 9/09 (NN 45/08; NN 49/08 un NN 50/08), ko Beļģijas Karaliste, Francijas Republika un Luksemburgas Lielhercogiste piešķirušas *Dexia SA* (izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 1180) ⁽¹⁾ 54

2010/607/ES:

- ★ Komisijas Lēmums (2010. gada 27. aprīlis) par valsts atbalstu, ko Beļģija īstenojusi Ostendes zivju izsoles pārstrukturēšanai (valsts atbalsts C 30/08 (ex NN 21/08)) (izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 2520) ⁽¹⁾ 103

IV Tiesību akti, kas pieņemti pirms 2009. gada 1. decembra saskaņā ar EK līgumu, ES līgumu un Euratom līgumu

2010/608/EK:

- ★ Komisijas Lēmums (2009. gada 18. novembris) par valsts atbalstu C 10/09 (ex N 138/09), ko īstenoja Nīderlande "ING" nelikvīdo aktīvu atbalsta mehānismam un pārstrukturēšanas plānam (izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 9000) ⁽¹⁾ 139

Cena: EUR 8

(¹) Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

II

(Nelegislatīvi akti)

LĒMUMI

KOMISIJAS LĒMUMS

(2010. gada 26. janvāris)

par valsts atbalstu C 56/07 (ex E 15/05), kuru Francija piešķirusi *La Poste*

(izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 133)

(Autentisks ir tikai teksts franču valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2010/605/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

pirms 1958. gada 1. janvāra, Komisija piemēroja procedūras noteikumus par esošo atbalstu saskaņā ar minētās procedūras regulas ⁽¹⁾ 1. panta b) punktu.ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (turpmāk tekstā – LESD) ⁽¹⁾, jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu,

(3) Komisija Francijas valsts iestāžu atbildi saņēma 2006. gada 24. aprīlī.

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas līgumu, jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

(4) Saskaņā ar procedūras regulas 18. pantu Komisija 2006. gada 4. oktobrī aicināja Franciju ne vēlāk kā līdz 2008. gada 31. decembrim atcelt garantiju, kuru *La Poste*, ņemot vērā tā statusu, izmanto visām savām saistībām.pēc tam, kad ieinteresētajām personām ir lūgts iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar minētajiem pantiem ⁽²⁾,

tā kā:

(5) Komisija 2006. gada 6. decembrī saņēma Francijas valsts iestāžu paziņojumu, kurā bija apstrīdēti Komisijas 2006. gada 4. oktobra vēstulē ietvertie secinājumi.

1. PROCEDŪRA

(1) 2005. gada 21. decembrī Komisija apstiprināja *La Poste* (Francijas Pasts) bankas un finanšu darbību nodošanu tā filiālei *La Banque Postale* (Pasta banka) ⁽³⁾. Komisija savā lēmumā uzsvēra, ka jautājumu par valsts neierobežoto garantiju par labu *La Poste* izskatīs atsevišķā procedūrā.(6) Pēc tikšanās ar Komisijas par konkurenci atbildīgajiem dienestiem (turpmāk tekstā – “Konkurences ĢD”) Francijas valsts iestādes 2007. gada 16. janvāra vēstulē iesniedza Komisijai projektu grozījumiem dekrētā par to, kā piemērot 1980. gada 16. jūlija Likumu Nr. 80-539 par administratīvajās lietās pasludinātajām kavējuma naudām un par juridisko personu, uz kurām attiecas publiskās tiesības, izpildītajiem spriedumiem ⁽⁶⁾ (turpmāk tekstā – “1980. gada 16. jūlija likums”), proti, 1981. gada 12. maija Dekrētu Nr. 81-501, kas pieņemts, lai piemērotu 1980. gada 16. jūlija Likumu Nr. 80-539 par administratīvajās lietās pasludinātajām kavējuma naudām un par juridisko personu, uz kurām attiecas publiskās tiesības, izpildītajiem spriedumiem ⁽⁷⁾ (turpmāk tekstā – “1981. gada 12. maija dekrēts”).(2) Saskaņā ar 17. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 659/1999 ⁽⁴⁾, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (turpmāk tekstā – “procedūras regula”), Komisija 2006. gada 21. februārī informēja Francijas valsts iestādes par saviem provizoriskajiem secinājumiem attiecībā uz valsts neierobežotās garantijas esību, kas izriet no *La Poste* statusa un kas uzskatāma par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, un aicināja minētās iestādes iesniegt apsvērumus. Tā kā šķietamā valsts neierobežotā garantija bija spēkā jau

- (7) Pēc Komisijas pieprasījuma sniegt paskaidrojumus Francijas valsts iestādes nosūtīja paziņojumu, kas tika saņemts 2007. gada 1. februārī un kurā bija izskaidrota *La Poste* kreditoru situācija *La Poste* finansiālu grūtību gadījumā.
- (8) Francijas valsts iestādes 2007. gada 19. marta paziņojumā izteica papildu priekšlikumu, proti, kopīgi ar *La Poste* nodrošināt to, ka visos finansēšanas līgumos un emisijas prospektos ir pieminēta garantijas neesība.
- (9) Komisija 2007. gada 29. novembra vēstulē informēja Franciju par lēmumu attiecībā uz šo pasākumu uzsākt LESD 108. panta 2. punktā noteikto procedūru (turpmāk tekstā – “lēmums par procedūras uzsākšanu”).
- (10) Lēmumu par procedūras uzsākšanu publicēja *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽⁸⁾. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus par attiecīgo pasākumu.
- (11) Komisija nesaņēma ieinteresēto personu apsvērumus par šo jautājumu.
- (12) Komisija saņēma Francijas apsvērumus, kas bija izklāstīti 2008. gada 23. janvāra vēstulē.
- (13) Komisija Konkurences ĢD tīmekļa vietnē publicēja uzaiicinājumu piedalīties konkursā, lai veiktu pētījumu par Francijas Republikas neierobežoto garantiju *La Poste*. Līdz konkursa termiņa beigām 2008. gada 21. aprīlī bija saņemti četri piedāvājumi. Pētījuma veikšanu uzticēja universitātes profesorei tiesību zinātņu doktorei *Sophie Nicinski*, kas pasniedz publisko tiesību priekšmetu un ir publicējusi rakstus par valsts garantiju valsts rūpniecības un tirdzniecības iestādēm. Eksperte (turpmāk tekstā – “Komisijas eksperte”) iesniedza savu ziņojumu 2008. gada 17. novembrī.
- (14) Pēc tam, kad presē bija parādījusies informācija par to, ka Francijas valdība ir pieņēmusi likumprojektu par *La Poste* statusa maiņas apstiprināšanu, Komisija 2009. gada 20. jūlijā jautāja Francijai, vai tā uzņemtos pārveidot *La Poste* par akciju sabiedrību, kurai piemērojamas vispārējos tiesību aktos noteiktās sanācijas un likvidācijas procedūras. Tajā pašā vēstulē Komisija pārsūtīja Francijas iestādēm minētās ekspertes ziņojumu.
- (15) Francija 2009. gada 31. jūlija paziņojumā informēja Komisiju, ka Ministru Kabinets 2009. gada 29. jūlijā pieņēma likumprojektu par *La Poste* un pasta darbībām, paredzot *La Poste* pārveidošanu par publisku akciju sabiedrību 2010. gada 1. janvārī. Francijas iestādes arī norādīja, ka nosūtīs savus apsvērumus par Komisijas ekspertes ziņojumu.
- (16) Pēc divām Komisijas atgādinājuma vēstulēm, kas datētas ar 2009. gada 9. septembri un 6. oktobri, Francija 2009. gada 27. oktobra paziņojumā darīja zināmas savas piezīmes par Komisijas ekspertes ziņojumu un pārsūtīja universitātes profesora un juridiskās fakultātes pasniedzēja *Guy Carcassonne* atzinumu (turpmāk tekstā – “Francijas iestāžu eksperts”).
- (17) 2009. gada 11. decembrī tika iesniegti grozījumi likumprojektā par *La Poste* un pasta darbībām, nosakot, ka *La Poste* tiek pārveidota par publisku akciju sabiedrību 2010. gada martā.

2. PASĀKUMA APRAKSTS

- (18) Ar 1990. gada 2. jūlija Likumu Nr. 90-568 par pasta un *France Télécom* sabiedrisko pakalpojumu organizēšanu ⁽⁹⁾ (turpmāk tekstā – “1990. gada 2. jūlija likums”) bijušo Pasta un telekomunikācija ģenerāldirekciju pārveidoja par divām publisko tiesību juridiskām personām – *La Poste* un *France Télécom*.
- (19) Atsevišķas publisko tiesību juridiskās personas nav ar likumu noteiktas par publiskām iestādēm ar administratīvu raksturu (PIAR) vai publiskām iestādēm ar rūpniecisku un komerciālu raksturu (PIRK) ⁽¹⁰⁾. Tā ir arī *La Poste* gadījumā. Tomēr Kasācijas instances tiesa 2001. gada 18. janvāra (otrās civillietu palātas) spriedumā ⁽¹¹⁾ nolēma, ka ir piemērojams princips, saskaņā ar kuru *La Poste* ir pielīdzināms PIRK ⁽¹²⁾. *La Poste* statusa tiesiskās sekas ir šādas:

2.1. MAKSĀTNESPĒJAS UN BANKROTA PROCEDŪRAS NEPIEMĒROJAMĪBA LA POSTE

- (20) Saskaņā ar 1990. gada 2. jūlija likuma 1. pantu *La Poste* ir juridiska persona, uz kuru attiecas publiskās tiesības. Francijā juridiskām personām, uz kurām attiecas publiskās tiesības, nepiemēro vispārējos tiesību aktos noteiktās sanācijas un likvidācijas procedūras grūtībās nonākušiem uzņēmumiem.

- (21) Maksātspējas un bankrota procedūru nepiemērojamība juridiskām personām, uz kurām attiecas publiskās tiesības, izriet no attiecīgo personu īpašuma neaizskaramības vispārīgā principa, ko Francijas judikatūra un jo īpaši Kasācijas instances tiesa atzinusi kopš XIX gadsimta beigām⁽¹³⁾.
- (22) Turklāt 1985. gada 25. janvāra Likuma Nr. 85-98 attiecībā uz uzņēmumu sanāciju un likvidāciju tiesas ceļā⁽¹⁴⁾ (turpmāk tekstā – “1985. gada 25. janvāra likums”), kurā ir definēta vispārējos tiesību aktos noteikto sanācijas un likvidācijas procedūru piemērošanas joma Francijā, 2. pantā, kas ir pārstrādāts par Komerckodeksa L 620-2. pantu, ir paredzēts: “Sanācija un likvidācija tiesas ceļā ir piemērojama ikvienam komersantam, profesiju reģistrā reģistrētai personai, lauksaimniekam un privāto tiesību juridiskai personai”. No šā panta formulējuma, kā arī Francijas judikatūrā sniegtā skaidrojuma⁽¹⁵⁾ izriet, ka publisko tiesību kolektīvās procedūras nav piemērojamas juridiskām personām, uz kurām attiecas publiskās tiesības.
- 2.2. 1980. GADA 16. JŪLIJA LIKUMA UN PRINCIPA PAR VALSTS KĀ PĒDĒJĀS INSTANCES ATBILDĪBU PAR TĀDU JURIDISKU PERSONU PARĀDIEM, UZ KURĀM ATTIECAS PUBLISKĀS TIESĪBAS, PIEMĒROJAMĪBA LA POSTE
- (23) *La Poste* kam saskaņā ar 1990. gada 2. jūlija likumu ir noteikts publisko tiesību juridiskas personas statuss, ir piemērojams 1980. gada 16. jūlija likums.
- (24) 1980. gada 16. jūlija likuma 1. panta II punktā ir noteikts: “Ja tiesas pieņemtā un galīgā tiesas nolēmumā ir noteikts, ka vietējai pašpārvaldei vai publiskai iestādei jāmaksā naudas summa, kuras apjoms ir noteikts minētajā nolēmumā, atļauja vai rīkojums tās samaksai ir jāsniedz divu mēnešu laikā no tiesas sprieduma paziņošanas. Ja atļauja vai rīkojums attiecīgajā termiņā netiek noteikts, attiecīgais valsts pārstāvis vai uzraudzības iestāde izdod rīkojumu administratīvā kārtībā. Apropriāciju nepietiekamības gadījumā attiecīgais valsts pārstāvis vai uzraudzības iestāde nosūta pašpārvaldei vai iestādei prasību nodrošināt nepieciešamos līdzekļus; ja pašpārvaldes vai iestādes lēmējstruktūra nav atbrīvojusi vai nodrošinājusi minētos līdzekļus, attiecīgais valsts pārstāvis vai uzraudzības iestāde attiecīgā gadījumā izdod rīkojumu administratīvā kārtībā.”
- (25) 1981. gada 12. maija dekrēta 3-1. panta ceturtajā daļā ir paredzēts, ka, “ja pēc noteiktā termiņa beigām prasība nokārtot parādus nav izpildīta⁽¹⁶⁾, valsts pārstāvis vai uzraudzības iestāde ieraksta izdevumus saistības neizpildījušās pašpārvaldes vai publiskās iestādes budžetā. Vajadzības gadījumā nepieciešamos līdzekļus ņem, vai nu samazinot apropriācijas, kuras paredzētas citiem izdevumiem un ir vēl pieejamas, vai arī palielinot līdzekļus.” Visbeidzot, iepriekšminētā dekrēta 3-1. panta piektajā daļā ir noteikts, ka, “ja astoņu dienu laikā pēc paziņošanas par apropriācijas ierakstu vietējā pašpārvalde vai publiskā iestāde nav izdevusi rīkojumu par attiecīgo summu, valsts pārstāvis vai uzraudzības iestāde veic to administratīvā kārtā viena mēneša laikā”.
- (26) Iepriekšminētais 1981. gada 12. maija dekrēts tika atcelts un aizstāts ar 2008. gada 20. maija Dekrētu Nr. 2008-479 par valsts un vietējām pašpārvaldēm piespriesto finanšu sankciju izpildi. Tomēr jaunā dekrēta 10. pantā ir ietverti 1981. gada 12. maija dekrēta 3-1. panta ceturtais un piektais daļas noteikumi⁽¹⁷⁾. Tātad pasākuma būtība netiek mainīta.
- (27) Cita starpā 1989. gada 16. oktobra apkārtrakstā⁽¹⁸⁾ ir paredzēts: “Apropriāciju nepietiekamības vai neesības gadījumā 1980. gada 16. jūlija likuma 1. panta II punkta otrajā daļā paredzētajā situācijā kredītrīkotāja pienākums ir četru mēnešu laikā informēt kreditoru, nosūtot ierakstītu vēstuli ar paziņojumu par saņemšanu, kurā precizēta summa, par kuru vēlāk tiks izdots rīkojums. Minētais rīkojums attieksies vai nu uz pilnu attiecīgo summu pilnīgas apropriāciju neesības gadījumā, vai uz atlikumu apropriāciju nepietiekamības gadījumā.”
- (28) No šiem noteikumiem izriet, ka 1980. gada 16. jūlija likums un tā piemērošanas noteikumi ir attiecināmi tikai uz tādu tiesas pieņemtu un galīgu nolēmumu izpildi, kuros ir noteikts, ka valstij, vietējai pašpārvaldei vai publiskai iestādei jāsamaksā noteikta naudas summa. Tie neparedz sanācijas vai likvidācijas procedūru.
- (29) Jāpiebilst, ka 1980. gada 16. jūlija likumā un tā piemērošanas noteikumos ir skaidri noteikts, ka valsts ir kompetentā iestāde attiecībā uz publisko iestāžu parādu piedziņu. Valstij ir ievērojamas priekšrocības: no vienas puses, runa ir par rīkojumu administratīvā kārtā un, no otras puses, par pietiekamu līdzekļu nodrošināšanu. Līdz ar to ir nepieciešams izpētīt, cik lielā mērā kreditoriem pieejamās atbildības iespējas, ņemot vērā valsts atbildību *La Poste* finanšu grūtību gadījumā, var pielīdzināt garantijas formai.

- (30) Papildus iepriekšminētajiem diviem elementiem (maksāt- nespējas procedūras nepiemērojamība un 1980. gada 16. jūlija likuma piemērojamība) Komisija lēmumā par procedūras uzsākšanu ir norādījusi, ka atsevišķām PIRK piemērojamos noteikumus var piemērot arī *La Poste*.

2.3. LIKVIDĒTAS PIRK SAISTĪBU NODOŠANA CITAI PUB- LISKAI IESTĀDEI VAI VALSTIJ

- (31) 2002. gada 18. jūlija Kodificējošā priekšrakstā Nr. 02-060-M95 par valsts iestāžu ar rūpniecisku un komerciālu raksturu finanšu un grāmatvedības regulē- jumu⁽¹⁹⁾ (turpmāk tekstā – “kodificējošs priekšraksts”) ir noteikts, ka, likvidējot PIRK, kurai ir publisks grāmat- vedis, ir iespējami divi varianti:

— jauna publiska iestāde aizstāj bijušo PIRK un pārņem tās īpašumus, tiesības un pienākumus, vai

— dokumentā tiek paziņots par publiskās iestādes darbības pārtraukšanu; šajā gadījumā “dokumentā par iestādes darbības pārtraukšanu jau var noteikt atlikuma tiesību pēcteci, parasti valsti”⁽²⁰⁾.

- (32) 2006. gada 14. novembra Rokasgrāmatā par valsts līmeņa publisko iestāžu un publisko interešu grupu izveides, pārveidošanas un darbības izbeigšanas finanšu organizāciju (turpmāk tekstā – “finanšu organizācijas rokasgrāmata”), kas ir pieejama Finanšu ministrijas tīmekļa vietnē, ir sniegts šāds precizējums⁽²¹⁾: “Doku- mentā, ar kuru izbeidz iestādes darbību, ir skaidri jāpa- redz attiecīgās iestādes tiesību, īpašumu un pienākumu nodošana struktūrai, kas pārņems tās darbības vai kapi- tālu (proti, publiska iestāde vai valsts). (..) Plašākā nozīmē ir jāparedz tas, ka jaunā iestāde aizstāj juridiskās personas, kuru darbības tā pārņem, īstenojot tiesības un pienākumus, kas izriet no līgumiem, kuri noslēgti tai noteikto uzdevumu veikšanai.”

- (33) Lai gan kodificējošā priekšraksta un finanšu organizācijas rokasgrāmatas noteikumi ir piemērojami tikai PIRK, kurās ir iecelts publisks grāmatvedis, atsevišķi elementi norāda, ka arī tādām PIRK, kurās nav iecelts šāds grāmatvedis, izbeidzot darbību, to parādi tiks nodoti valstij vai citai publiskai iestādei.

- (34) Tādējādi *Charbonnages de France* (Francijas Akmeņogļu valde) 2000. gada 31. decembra finanšu pārskata piezīmēs norādīja, ka darbības izbeigšanas gadījumā visas PIRK tiesības un pienākumi ir nododami citam

publisko tiesību subjektam vai pašai Francijas valdībai un šādas nodošanas nosacījumi ir nosakāmi likumā, kas pieņemts attiecīgās PIRK darbības izbeigšanai. Šāds apgal- vojums ir attiecināms ne tikai uz PIRK, kurās ir iecelts publisks grāmatvedis; *Charbonnages de France* ir PIRK, kurā nav iecelts publisks grāmatvedis.

- (35) Turklāt atsevišķas reitinga aģentūras uzskata, ka arī ERAP⁽²²⁾ darbības pārtraukšanas gadījumā tās parādu un aktīvu atlikums tiks nodots valstij, kaut arī ERAP arī ir PIRK, kurā nav iecelts publisks grāmatvedis. Saskaņā ar reitinga aģentūras *Fitch*⁽²³⁾ apgalvojumu, “tā kā ERAP ir PIRK, tai nav piemērojama likvidācijas procedūra. Tās darbību var pārtraukt tikai, piemērojot likumdošanas procedūru, un šajā gadījumā parāda un aktīvu atlikums tiks nodots valstij.” Saskaņā ar reitinga aģentūras *Moody's*⁽²⁴⁾ apgalvojumu “ERAP nevar piemērot sprie- dumā par likvidācijas procedūru noteikto pārstrukturē- šanu. Tādējādi sabiedrības darbības pārtraukšanas gadi- jumā tās aktīvi/pasīvi tiks nodoti par tās izveidi atbildi- gajai struktūrai, proti, valstij.”

- (36) Ņemot vērā šos elementus, kā arī to, ka *La Poste* nav iecelts publisks grāmatvedis⁽²⁵⁾, iespējamās likvidācijas gadījumā ir jāapsver, vai *La Poste* ir piemērojams princips, ka parādi tiek nodoti valstij vai citam publisko tiesību subjektam, ņemot vērā, ka *La Poste* ir pielīdzināms PIRK. Tādējādi kreditoram būtu garantija, ka tas nezaudēs savu prasījumu, un varētu noteikt mazāku procentu likmi vai izstrādāt tādus nosacījumus un maksājumu grafiku, kas ir labvēlīgāki nekā, ja minētās garantijas nebūtu. Līdz ar to šāda parādu nodošana būtu pielīdzināma garantijai.

2.4. TIEŠA PIEEJA VALSTS KASES KONTIEM

- (37) Saskaņā ar *Fitch*⁽²⁶⁾ “ERAP likviditāti garantē tās tūlītējā pieeja Valsts kases avansa kontiem”. Tā kā ERAP ir PIRK, ir jāizskata jautājums par *La Poste* iespējamo pieeju Valsts kases avansa kontiem.

3. FRANCIJAS IESTĀŽU APSVĒRUMI UN IEROSINĀJUMI

- (38) Pēc lēmuma par procedūras uzsākšanu pieņemšanas Francijas iestādes 2008. gada 23. janvāra vēstulē paziņoja Komisijai savus apsvērumus un priekšlikumus. Minētā vēstule papildina tos apsvērumus un priekšlikumus, kas bija izklāstīti iepriekšējās Francijas valsts iestāžu vēstulēs⁽²⁷⁾ un apkopotī lēmumā par procedūras uzsāk- šanu.

3.1. FRANCIJAS VALSTS IESTĀŽU APSVĒRUMI

- (39) Francijas valsts iestādes apstrīd garantijas esību, no vienas puses, un priekšrocības *La Poste*, no otras puses.

3.1.1. GARANTIJAS NEESĪBA

- (40) Francijas valsts iestādes uzskata, ka, no vienas puses, publiskām iestādēm netiek piešķirta automātiska garantija, balstoties uz to statusu, (A) un, no otras puses, Komisijas argumentācija lēmumā par procedūras uzsākšanu ir kļūdaina (B).

A. Publiskām iestādēm netiek piešķirta automātiska garantija, balstoties uz to statusu ⁽²⁸⁾

- (41) Pirmkārt, nevienā tiesību aktā vai nolēmumā nav minēts princips, saskaņā ar kuru valsts principā neierobežoti garantētu PIRK parādus.

- (42) Otrkārt, ir izstrādāta judikatūra par garantiju neesību. Īpaši nolēmumā par Albas viesnīcas sabiedrību (*Société de l'hôtel d'Albe*) ⁽²⁹⁾ Valsts padome lēma, ka "valsts tūrisma birojs, kam piešķirts juridiskas personas statuss un finansiāla autonomija, (...) ir uzskatāms par publisku iestādi, un līdz ar to valstij nav jāatlīdzina parādsaistības, kuras minētā iestāde ir uzņēmusies; tas nozīmē, ka sabiedrisko būvdarbu ministrs pamatoti atteicās apmierināt [kreditora] prasību". Tāda pati argumentācija tika izmantota attiecībā uz vietējām pašpārvaldēm divos Valsts padomes lēmumos Kampoloro lietā (*affaire Campoloro*) ⁽³⁰⁾.

- (43) Treškārt, 2001. gada 1. augusta Budžeta noteikumu ietvara likumā ⁽³¹⁾ (turpmāk tekstā – "BNIL") ir paredzēts, ka garantiju var noteikt tikai ar finanšu likuma noteikumu ⁽³²⁾. Līdz ar to Francijas valsts iestāžu eksperts uzskata ⁽³³⁾, ka kopš BNIL spēkā stāšanās 2005. gada 1. janvārī nav iespējams likumīgi piešķirt netiešu garantiju. Līdz ar to uz parādsaistībām, kuras *La Poste* uzņēmis kopš 2005. gada 1. janvāra, nav attiecināma netieša garantija. Savukārt attiecībā uz parādsaistībām, kuras uzņemtas līdz 2005. gada 1. janvārim, Francijas valsts iestāžu eksperts uzskata, ka, tā kā nav lēmuma par strīdu izskatīšanu, attiecīgi nav iespējams noteikt, vai pirms 2005. gada 1. janvāra piešķirto netiešo garantiju, kuru piešķiršana nebija skaidri paredzēta finanšu tiesību aktos, spēkā esību ir iespējams atcelt, pamatojoties uz kreditoru tiesībām, kas ir aizsargātas konstitūcijā.

- (44) Ceturtkārt, ja PIRK būtu pieejama valsts garantija, to statusa mainīšana nozīmētu, ka būtu jānodrošina kreditoru tiesību aizsardzības pasākumi. Tomēr šāds mehā-

nisms nekad nav bijis paredzēts. Gluži pretēji, mainot Pasta un elektrosakaru pārvaldes statusu 1991. gada 1. janvārī un pārveidojot to par autonomu juridisku personu (*La Poste*), valsts 1990. gada 31. decembra lēmumā piešķīra tiešu garantiju parādsaistībām, kuru uzņemšanās notikusi pirms 1990. gada 31. decembra un kuras nodotas *La Poste*. Tas nebūtu bijis nepieciešams, ja likumā būtu noteikts, ka *La Poste* kā PIRK pielīdzināmai iestādei pienākas garantija. Tika pieņemtas arī tiesību un reglamentējošas normas, saskaņā ar kurām noteiktām ERAP un Francijas Attīstības aģentūras (*Agence française du développement*), kuras abas ir PIRK, darbībām tiek izsniegta valsts garantija.

- (45) Visbeidzot, Francijas valsts iestādes atsaucas uz Valsts padomes Strīdu izskatīšanas nodaļas bijušā priekšsēdētāja *Daniel Labetoulle* rakstu ⁽³⁴⁾. Viņš raksta, ka "tiesību akti neparedz automātisku minētās garantijas [valsts garantijas, kas *ipso jure* piemērojama valsts iestādēm] piešķiršanu, saņemšanu un darbības jomu".

B. Komisijas argumentācija par garantijas esību ir kļūdaina ⁽³⁵⁾

a) Individuālu prasījumu atmaksa netiek garantēta

1. 1980. gada 16. jūlija likums nenosaka garantiju

- (46) Francijas valsts iestādes uzskata ⁽³⁶⁾, ka 1980. gada 16. jūlija likums uzraudzības iestādei piešķir pilnvaras aizstāt vadošo darbinieku ar personu, kura to aizstāj. Tādējādi minētā iestāde var uzņemties vienīgi attiecīgā vadošā darbinieka pienākumus, kas neietver iespēju rīkoties ar valsts budžetu. Tāpēc 1980. gada 16. jūlija likums neuzliek valstij par pienākumu uzņemties saistības par saviem līdzekļiem.

- (47) Lai pamatotu šo skaidrojumu, Francijas valsts iestādes atsaucas uz 1980. gada 16. jūlija likuma sagatavošanas procesu. Laikā, kad tika apspriests minētais likums, valdība iebilda pret grozījumiem, kas paredzēja uzlikt valstij par pienākumu izmaksāt ārkārtas dotāciju vietējai pašpārvaldei, kurai nepietiek līdzekļu tiesas lēmuma izpildei.

- (48) Vēl Francijas valsts iestādes atsaucas uz doktrīnas rakstiem ⁽³⁷⁾. Tajos tiek atgādināts, ka 1980. gada 16. jūlija likuma 1. pantā lietotais formulējums "y pourvoit" norāda uz "aizstāšanas" pilnvaru, kura "ir balstīta uz principu, ka aizstājējam ir tādi paši uzdevumi kā aizstājamajai personai", turklāt ārkārtas dotācijas piešķiršana "neietilpst aizstāšanas pilnvaru lokā", tāpēc tā nav paredzēta 1980. gada 16. jūlija likumā.

(49) Visbeidzot, Francijas valsts iestādes atsaucas uz Valsts padomes 1999. gada 10. novembra⁽³⁸⁾ un 2005. gada 18. novembra⁽³⁹⁾ lēmumiem Kampoloro lietā. Valsts padome atzina, ka valsts līdzekļu ieguldīšana saistības izpildīt nespējīgā kopienā neietilpst 1980. gada 16. jūlija likumā noteikto pienākumu sarakstā. Turklāt, izskatot jautājumu par to, vai ir pamats attiecībā uz konstatēto (smago) vainu atsaukties uz valsts atbildību, Valsts padome principā izslēdza jebkāda veida *ipso jure* atbildību un tādējādi arī jebkāda veida garantiju.

2. Valsts stingra atbildība, pamatota tikai ar aktīvu nepietiekamību, nav pieņemama

(50) Turklāt Francijas valsts iestādes apgalvo, ka atbildības iespējas, kuru pieejamību publisko tiesību subjektu kreditoriem noteiktos apstākļos nodrošina atbildības īstenošana, nav pielīdzināmas garantijai. Garantija paredz, ka garantijas devējs uzņemas atbalstīt garantēšanas faktu. Ja ir jāuzņemas vaina vai stingras atbildības gadījumā – konkrētas rīcības sekas –, garantija nav piemērojama.

(51) Turklāt Francijas valsts iestādes uzskata, ka jebkurā gadījumā valsts atbildība nav piemērojama, pamatojoties tikai uz to, ka prefekts vai uzraudzības iestāde nav spējusi veikt nekādus pasākumus prasījuma atmaksai, aizbildinoties ar pašpārvaldes vai publiskās iestādes finanšu vai kapitāla situāciju.

(52) Attiecībā uz (smagu) vainu prefekta vai uzraudzības iestādes atturēšanās no savu pilnvaru īstenošanas, ja nav pieejami pasākumi pašpārvaldes vai publiskās iestādes parādu atmaksai, pati par sevi nenorāda uz vainu.

(53) Savukārt attiecībā uz stingru atbildību vismaz divi elementi norāda uz tās nepieņemamību:

— pirmkārt, personas, no kuras tiek pieprasīta atbildība, atbildību var piemērot tikai tad, ja inkriminētā darbība (vai bezdarbība) ir tiešais zaudējumu iemesls.

Taču aktīvu nepietiekamības gadījumā kreditoram nodarīto zaudējumu iemesls nav vis pārvaldes iestādes darbība vai bezdarbība, bet gan pašpārvaldes vai publiskās iestādes maksātnespēja,

— otrkārt, stingra atbildība izriet no publisko pienākumu vienlīdzības principa. Taču Francijas valsts iestādes uzskata, ka konkrētajā gadījumā ir grūti izšķirt, kādā situācijā kreditoram radītos zaudējumus varētu uzskatīt par publisko pienākumu vienlīdzības principa pārkāpumu. Pretēji *Couitéas* lietā pieņemtajam spriedumam⁽⁴⁰⁾ šajā gadījumā neviens valsts iestāde nepieņem lēmumu neizpildīt spriedumu, pamatojoties uz vispārējo interešu iemesliem. Konkrētajā gadījumā valsts iestādei šķēršļus radītu reālā neiespējamība veikt pasākumus, kas nepieciešami tiesas nolēmuma izpildei un atbildības izmaksāšanai kreditoriem, nevis neiespējamība, kuras pamatā būtu vispārējo interešu prasības. Francijas valsts iestādes uzskata, ka saukšana pie atbildības par publisko pienākumu vienlīdzības principa pārkāpumu nedrīkst būt balstīta tikai uz maksātnespējas fakta konstatāciju. Attiecībā uz Komisijas norādīto argumentu lēmuma par procedūras uzsākšanu 59. apsvērumā, saskaņā ar kuru “gadījumā, ja valsts pārstāvis izvēlas nodrošināt sabiedrisko pakalpojumu nepārtrauktību, nevis ievērot kreditora tiesības attiecībā uz prasījuma atlīdzināšanu, nav izslēgts, ka var piemērot valsts stingru atbildību”, Francijas valsts iestādes atzīst, ka 1980. gada 16. jūlija likumā noteiktās procedūras īstenošanai valsts pārstāvja pienākums ir nodrošināt sabiedrisko pakalpojumu nepārtrauktību. Tomēr Francijas valsts iestādes uzskata, ka pat tādā gadījumā, ja tiesa lemj par atbildības izmaksu kreditoram, gala rezultātā kreditors nonāks tādā pašā situācijā, kādā nonāktu, piemērojot vispārējos tiesību aktus, jo otrajā gadījumā attiecīgais īpašums tiek nodots un visi kreditori saņem atbilstīgu summu. Tātad kreditoram tas nedod nekādas priekšrocības.

b) [...] (*)

1. Vispārējos tiesību aktos paredzētās sanācijas un likvidācijas procedūras nepiemērojamība valsts personām neizslēdz PIRK bankrotēšanas iespēju vai pret to vērstas bankrota procedūras uzsākšanu.

(54) Francijas valsts iestādes uzskata, ka Komisijas analīzes pamatā ir 2000. gada paziņojums par valsts atbalstu garantiju veidā⁽⁴¹⁾, jo īpaši tā 2.1.3. punkts, kurā teikts, ka “Komisija uzskata, ka atbalsts garantijas veidā nozīmē arī labvēlīgākus finansējuma noteikumus, ko iegūst uzņēmumi, kuru juridiskā forma izslēdz bankrotu vai citas maksātnespējas procedūras vai nodrošina noteiktu valsts garantiju vai zaudējumu segšanu no valsts līdzekļiem”.

- (55) Norādot, ka Līguma noteikumi prevalē pār tiem, kas ietverti Komisijas 2000. gada paziņojumā par valsts atbalstu garantiju veidā, Francijas valsts iestādes uzsver divus elementus, kas, pēc to uzskatiem, nosaka minētā paziņojuma nepiemērojamību konkrētajam gadījumam:
- Komisijas 2000. gada paziņojumā par valsts atbalstu garantiju veidā ir uzsvērts tas, ka iespējama atbalsts izriet no "labvēlīgākiem finansējuma noteikumiem", kas attiecināmi uz bankrota procedūras iespējamības izslēgšanu, tomēr Komisija nav pierādījusi šādu "labvēlīgāku finansējuma noteikumu" pastāvēšanu,
 - Komisijas 2000. gada paziņojumā par valsts atbalstu garantiju veidā ir paredzēts gadījums, kurā juridiskā forma izslēdz nevis kādu konkrētu procedūru, bet jebkādu bankrota vai maksātnespējas procedūru, taču Komisija nav konstatējusi, ka *La Poste* nevar bankrotēt, nedz arī to, ka nav iespējama maksātnespējas procedūra.
- (56) Francijas valsts iestādes uzskata, ka 1985. gada 25. janvāra likums ir tikai procedūras likums. Šā likuma nepiemērojamība PIRK nenozīmē, ka PIRK nevar nonākt situācijā, kurā tiek pārtraukti maksājumi, kā arī tajā nav aizliegta sanācības, likvidācijas vai *ad hoc* bankrota procedūras piemērošana PIRK.
2. 1980. gada 16. jūlija likumā noteiktās "procedūras" piemērošana vispārējos tiesību aktos paredzētās maksātnespējas procedūras vietā nerada nekādas priekšrocības kreditoram.
- (57) Pēc lēmuma par procedūras uzsākšanu 68. apsvēruma analīzes Francijas iestādes secina, ka Komisija izmanto divus kritērijus, lai novērtētu, vai konkrētas procedūras piemērošana maksātnespējas gadījumā dod priekšrocības minētajai procedūrai pakļautajam subjektam salīdzinājumā ar uzņēmumiem, kuriem ir piemērojamas komercietības:
- publiskoamības kritērijs: *La Poste* maksātnespējas gadījumā attiecīgā procedūra būtu jānosaka un jāpublisko,
 - līdzvērtības kritērijs: attiecīgajai procedūrai jābūt vai nu privāttiesībās paredzētai procedūrai, vai arī procedūrai, saskaņā ar kuru *La Poste* kreditoriem tiek piešķirtas tādas tiesības, kas nav pārākas par tiesībām, kuras tiem tiktu piešķirtas, piemērojot komercietības.
- (58) Lai gan Francijas iestādes apstrīd šo abu kritēriju⁽⁴²⁾ ievērošanas nepieciešamību un nav vienprātis ar Komisiju par to nepieciešamību un pietiekamību, tās nolēma izmantot tos, lai veiktu analīzi par to, vai 1980. gada 16. jūlija likuma noteikumu piemērošana rada lielākas priekšrocības publisko tiesību subjektu kreditoriem nekā vispārējos tiesību aktos paredzētās maksātnespējas procedūras piemērošana uzņēmumu kreditoriem.
- (59) Attiecībā uz publiskoamības kritēriju Francijas iestādes secina, ka reitinga aģentūras ir pareizi sapratušas, ka 1980. gada 16. jūlija likumā noteiktā procedūra ir piemērojama PIRK maksātnespējas gadījumā; par to liecina Komisijas pieminētās aģentūru piezīmes par ERAP.
- (60) Attiecībā uz līdzvērtības kritēriju Francijas iestādes izšķir gadījumus, kuros sabiedrisko pakalpojumu nepārtrauktības prasība ir piemērojama, un gadījumus, kuros tā nav piemērojama.
- i) 1980. gada 16. jūlija likumā noteiktās "procedūras" analīze no līdzvērtības kritērija viedokļa – nepiemērojot sabiedrisko pakalpojumu nepārtrauktības prasību
- (61) Francijas iestādes uzskata, ka gadījumā, ja *La Poste* nespētu nokārtot savas parādsaistības un nebūtu piemērojama neviena sabiedrisko pakalpojumu nepārtrauktības prasība, būtu jāievēro šāda procedūra: mazticamajā finanšu grūtību gadījumā un pirms aktīvu nepietiekamības rašanās uzņēmums vispirms tiktu iesaistīts pārrunās ar kreditoriem par pasīvu sanācības plāna īstenošanu. Pēc tam, ja plāns nesniegtu pietiekamus rezultātus vai arī neļautu novērst finanšu grūtības, kā arī netiktu panākta jauna vienošanās ar kreditoriem, tie – vai daži no tiem – varētu vērsties kompetentajā tiesā, lai panāktu parādnieka notiesāšanu, tādējādi liekot atzīt to prasījumus. Tādā gadījumā piemērotu 1980. gada 16. jūlija likumā noteikto procedūru. Attiecīgā gadījumā tās rezultātā uzraudzības iestāde varētu aizstāt *La Poste* vadošos darbiniekus, lai pieņemtu lēmumus, kas nepieciešami prasījumu atmaksai no uzņēmuma līdzekļiem. Ja 1980. gada 16. jūlija likumā noteikto procedūru nebūtu iespējams piemērot *La Poste* aktīvu nepietiekamības dēļ un uzraudzības iestāde praktiskas aktīvu nepietiekamības dēļ nevarētu nodrošināt attiecīgās summas samaksai nepieciešamos līdzekļos, 1980. gada 16. jūlija likumā noteiktā procedūra tiktu izbeigta.
- (62) Tāpēc Francijas iestādes uzskata, ka gadījumā, ja nav piemērojama neviena sabiedrisko pakalpojumu prasība, 1980. gada 16. jūlija likumā noteiktās "procedūras" piemērošana dotu iespēju realizēt visus *La Poste* aktīvus, bet to nepietiekamības gadījumā attiecīgā procedūra

liegtu nokārtot saistības ar visiem *La Poste* kreditoriem. Procedūras noslēgumā tāda subjekta kreditori, kuram ir piemērojams 1980. gada 16. jūlija likums, būtu atguvuši tādu pašu summu kā tāda subjekta kreditori, kuram ir piemērojamas komercietības, proti, summu, kas iegūta aktīvu realizācijas gadījumā.

- (63) Šai procedūrai un saskaņā ar komercietībām piemērojamajai procedūrai ir tikai divas atšķirības:

— visu kreditoru gadījumu neizskatīšana vienlaikus: pretēji privāttiesībās paredzētajai procedūrai, saskaņā ar kuru visi prasījumi tiek izskatīti kopumā un tiek apmierināti dilstošā privilēģijas secībā un proporcionāli pieejamajām summām, 1980. gada 16. jūlija likumā noteiktā procedūra ir īpaša ar to, ka tikai kreditora rīcība ļauj tam saglabāt savas tiesības. 1980. gada 16. jūlija likuma pamatā ir doma "kurš pirmais ierodas, tas pirmais tiek apkalpots",

— valsts pārstāvis, kas administratīvās tiesas uzraudzībā (smagas vainas uzraudzība saskaņā ar Valsts padomes noteikto iepriekšminētajā 2005. gada novembra nolēmumā *Kampoloro* lietā) uzņemas likvidatoram un tiesu izpildītājam līdzvērtīgu funkciju.

- (64) Francijas iestādes uzskata, ka procedūras noslēgumā kreditoriem vairs nebūtu pieejams neviens tiesību aizsardzības līdzeklis. Tās uzskata, ka valsts atbildību nevar piemērot, tikai pamatojoties uz aktīvu nepietiekamību. Līdzīgā veidā saskaņā ar privāttiesībās paredzēto procedūru kreditoriem "vairs nav iespējas atgūt tiesības ierosināt individuālu procesu", izņemot likvidācijas procedūras noslēgumā⁽⁴³⁾.

ii) 1980. gada 16. jūlija likumā noteiktās procedūras analīze no līdzvērtības kritērija viedokļa, ņemot vērā sabiedrisko pakalpojumu nepārtrauktības prasību

- (65) Gadījumā, ja ir jānodrošina sabiedrisko pakalpojumu nepārtrauktība, Francijas iestādes pieļauj, ka valsts pārstāvis, īstenojot 1980. gada 16. jūlija likumā piešķirtās pilnvaras, varētu pieņemt lēmumu nenodot atsevišķus aktīvus, kuri nepieciešami sabiedrisko pakalpojumu uzdevumu veikšanai. Atsevišķu īpašumu nenodošana ar mērķi ievērot sabiedrisko pakalpojumu nepārtrauktības prasību nozīmētu to, ka gadījumā, ja valsts nepiešķirtu attiecīgu atbildību, tiktu pārdots mazāk aktīvu un attiecīgi samazinātos tās summas, kuras varētu atgūt kreditori. Saskaņā ar procedūru *La Poste* kreditoru tiesības nebūtu plašākas kā gadījumā, ja tiktu piemērotas komercietības. Francijas valsts iestādes uzskata, ka tādējādi būtu *a fortiori* izpildīts Komisijas noteiktais līdzvērtības kritērijs.

- (66) Tomēr Francijas iestādes piekrīt, ka šajā gadījumā būtu iespējams piemērot valsts stingru atbildību un tā rezultātā kreditori varētu pieprasīt atbildību to zaudējumu apmērā, kādus tie cietuši, proti, lielākais atbilstoši to aktīvu tirgus vērtībai, kurus valsts pārstāvis likumīgā kārtā nolēmis nenodot. Francijas valsts iestādes tomēr uzskata, ka šīs iespējamās atbildības rezultātā kreditors vienkārši nonāktu tādā pašā situācijā, kādā tas nonāktu, piemērojot vispārējos tiesību aktus, tāpēc tas neiegūtu plašākas tiesības attiecībā uz līdzvērtības kritēriju salīdzinājumā ar tām, kas tam pienāktos saskaņā ar vispārējiem tiesību aktiem.

- (67) Francijas iestādes secina, ka 1980. gada 16. jūlija likumā noteiktajā procedūrā ir ievēroti Komisijas noteiktie līdzvērtības un publiskojamības kritēriji un ar tiem pietiek, lai atspēkotu jebkādas priekšrocības esību. Tāpēc tās uzskata, ka nav pamatojuma *La Poste* tieši piemērot vispārējos tiesību aktos paredzēto grūto un sarežģīto procedūru.

3. Komisijas minētie akti par nākotnē paredzamajiem pienākumiem pēc iestādes resursu izsīkšanas nav piemērojami *La Poste*.

- (68) Francijas valsts iestādes uzskata, ka akti, kurus Komisija minējusi lēmumā par procedūras uzsākšanu, īpaši tā 69. apsvērumā, nav nedz piemērojami, nedz transponējami attiecībā uz *La Poste*.

3.1.2. PRIEKŠROCĪBAS NEESĪBA

- (69) Francijas iestādes uzskata, ka Komisijas analīze attiecībā uz selektīvās priekšrocības esību ir veikta no diviem viedokļiem:

— aplūkojuma argumentācija, kuras pamatā ir 2000. gada paziņojums par valsts atbalstu garantiju veidā,

— varbūtējā pasākuma iespējamās ietekmes uz reitinga aģentūrām analīze.

A. Komisijas 2000. gada paziņojums par valsts atbalstu garantiju veidā konkrētajā gadījumā neļauj izdarīt secinājumus par priekšrocības esību

- (70) Francijas iestādes uzskata, ka lēmuma par procedūras uzsākšanu 77. apsvērumā Komisija ir nepareizi interpretējusi 2000. gada paziņojuma par valsts atbalstu garantiju veidā 2.1.3. punktu. Tās uzskata, ka 2.1.3. punktā ir noteikts, ka tāda uzņēmuma gadījumā, kura juridiskā

forma izslēdz bankrotu vai citas maksātnespējas procedūras, ja tas iegūst labvēlīgākus finansējuma noteikumus, tie ir uzskatāmi par atbalstu garantijas veidā. Francijas iestādes uzskata, ka nekas Komisijas 2000. gada paziņojuma par valsts atbalstu garantiju veidā 2.1.3. punktā nenorāda uz Komisijas viedokli, ka gadījumā, ja uzņēmuma juridiskā forma izslēdz bankrotu, tas nozīmē, kas minētais uzņēmums iegūst labvēlīgākus finansējuma noteikumus.

- (71) Turklāt tās uzskata, ka *La Poste* nav piemērojams Komisijas 2000. gada paziņojuma par valsts atbalstu garantiju veidā 2.1.3. punkts, jo tajā ir paredzēts gadījums, kurā juridiskā forma izslēdz jebkādas bankrota vai citas maksātnespējas procedūras, nevis kādu konkrētu procedūru. Taču saskaņā ar Francijas valsts iestāžu viedokli Komisija nav konstatējusi, ka *La Poste* nevar bankrotēt, nedz arī to, ka nav iespējama maksātnespējas procedūra.

B. Attiecināmības un valsts līdzekļu neesība

- (72) Lēmuma par procedūras uzsākšanu 79. apsvērumā Komisija atgādina par reitinga aģentūru ietekmi uz uzņēmumu kredītsaistību nosacījumiem.
- (73) Pēc reitinga aģentūru trūkumu uzskaitījuma Francijas iestādes apgalvo, ka reitinga aģentūras paustā nostāja, īpaši, ja tās pamatā nav precīza spēkā esošā tiesiskā ietvara analīze, nevar būt pamats valstij piedēvējamai priekšrocībai, ko varētu uzskatīt par valsts atbalstu. Turklāt, pat ja novērtējums praksē dod PIRK priekšrocību attiecībā uz kredīta pieejamību, tas negarantē pieeju valsts līdzekļiem, kas būtu nepieciešams, lai varētu konstatēt valsts atbalsta esību.
- (74) Francijas valsts iestādes piebilst, ka aģentūru analīzes nav uzskatāmas par objektīvu tiesisku vērtējumu, bet to pamatā ir subjektīvs spriedums par to, kāds būtu valsts atbalsts, ja attiecīgo uzņēmumu piemeklētu grūtības.

C. Argumentācijas aplveidīgums

- (75) Francijas iestādes uzskata, ka Komisijas argumentācija ir aplveidīga:
- Komisijas ekonomiskais pamatojums būtībā ir balstīts uz reitinga aģentūru izteikumiem,
 - tirgus un reitinga aģentūras ir ņēmušas vērā valsts garantijas neesību attiecībā uz *La Poste*, tomēr tās turpina paust bažas, kuru vienīgais pamatojums ir Komisijas nostāja.

D. Nav vērojama ietekme uz *La Poste* reitingu

- (76) Katrā ziņā Francijas valsts iestādes uzskata, ka lēmumā par procedūras uzsākšanu nav konstatēta *La Poste* reitinga paaugstināšana iespējamās valsts neierobežotās garantijas dēļ.

a) Ar reitinga aģentūru noteikumiem nepietiek konkrētas ietekmes pierādīšanai.

- (77) Francijas valsts iestādes izsaka vairākas piezīmes par *Standard and Poor's* pētījumu "Valdības atbalsta ietekme uz reitingu" (*Influence of Government Support on Ratings*), kuru Komisija minējusi lēmuma par procedūras uzsākšanu 80. apsvērumā. Šajā pētījumā *Standard and Poor's* izšķir vairākas "valdības atbalstītu pasta uzņēmumu" (*government supported postal companies*) kategorijas; atbilstoši klasifikācijai ir nosakāma *Standard and Poor's* piemērojamā metode minētā subjekta reitinga noteikšanai.

- (78) Francijas iestādes norāda, ka piederība 1. kategorijai⁽⁴⁴⁾ pamatojas uz atbilstību plašiem kritērijiem, piemēram, darbības dabai vai ekonomiskajai un sociālajai videi, bet tā neietver atsauci uz novērtējamā komersanta statusu.

- (79) Francijas iestādes atzīmē, ka 2004. gada 22. novembrī Francijas un Itālijas Pasts tika iekļauti 2. kategorijā⁽⁴⁵⁾. Pēc *Standard and Poor's* dokumenta izskatīšanas Francijas iestādes secina, ka *Poste Italiane* finanšu rādītāji nesniedz pamatojumu tā reitingam. Francijas iestādes uzskata, ka Itālijas Pasta reitingu ir ietekmējis tā īpašnieks, lai gan *Poste Italiane* ir vispārējos tiesību aktos paredzētais akciju sabiedrības statuss.

- (80) Francijas iestādes piebilst, ka galu galā *Standard and Poor's* ir iekļāvusi *La Poste* 3. kategorijā⁽⁴⁶⁾. Francijas valsts iestādes uzskata, ka kopš 2004. gada nogalē veikto būtisko pārmaiņu rezultātā *Standard and Poor's* ir pakāpeniski mainījusi kategoriju, līdz beidzot piešķirusi *La Poste* trešo kategoriju. Līdz ar to Francijas iestādes secina, ka nevar apgalvot, ka *La Poste* reitings ir piedēvējams tikai tā statusa vai kāda valsts garantijas mehānisma dēļ un ka šo reitingu var uzskatīt par valsts atbalsta elementu.

- (81) Tomēr Francijas iestādes piekrīt, ka *Standard and Poor's* 2004. gada pētījumā bija minēts *La Poste* statusa jautājums. Taču Francijas valsts iestādes apliecina, ka kopš *Standard and Poor's* pētījuma publicēšanas notikusi saziņa ļāva gūt skaidrību šajā jautājumā. Vēl Francijas valsts iestādes ir informējušas *Fitch* par to, ka *La Poste* nav piešķirta nekāda valsts garantija, un pēc šīs informācijas saņemšanas aģentūrā uzsāka attiecīgā jautājuma pārskatīšanu.

b) Privātajā sektorā ir ļoti daudz gadījumu, kuros meitasuzņēmuma reitings ir saistīts ar mātesuzņēmuma reitingu

- (82) Francijas iestādes uzskata, ka stabila vairākuma akcionāra esības ietekme, kurai reitinga aģentūras pievērta uzmanību *Poste Italiane* gadījumā neatkarīgi no konkrētajam statusam atbilstošajām iezīmēm, ir vērojama arī privātgrupu gadījumā. Francijas valsts iestādes kā piemērus min *Standard and Poor's* 2003. gada 3. decembra paziņojumu par AGF⁽⁴⁷⁾, paziņojumu par *Volkswagen Bank GmbH*⁽⁴⁸⁾ un paziņojumu par VWFS⁽⁴⁹⁾. Francijas iestādes uzskata, ka līdz ar to šāda veida pieeja nekādā gadījumā nav uzskatāma par valsts sektoram raksturīgu specifisku iezīmi.

c) *La Poste* reitings netiktu mainīts statusa izmaiņu gadījumā

- (83) Veicot *Standard and Poor's* *La Poste* noteiktā reitinga analīzi, Francijas iestādes cenšas pierādīt, ka reitings nav atkarīgs no *La Poste* statusa.
- (84) Pirmkārt, Francijas iestādes norāda, ka laikā, kad tās formulēja savas piezīmes, *Standard and Poor's* bija piešķirusi *La Poste* novērtējumu AA-, nākotnes izredzes vērtējot kā stabilas. *Standard and Poor's* pamatoja reitinga samazinājumu ar to, ka ir gaidāma grupas finanšu struktūras pasliktināšanās, jo *La Poste* jānovirza 2 miljardi euro ierēdņu pensiju finansējuma reformai, kā arī ņemot vērā "*La Poste* autonomijas palielināšanas attiecībā pret akcionāru". Francijas valsts iestādes uzskata, ka minētais pasliktinājums, kuram par iemeslu nebija pārmaiņas *La Poste* statusā, nav skaidrojams ar *La Poste* statusu.
- (85) Otrkārt, par spīti *Standard and Poor's* precizējumam⁽⁵⁰⁾ 2007. gada 3. aprīļa paziņojumā, uz kuru bija norādīta atsauce lēmuma par procedūras uzsākšanu 84. apsvērumā, Francijas iestādes neizprot, kā *La Poste*, ja tam būtu valsts garantija, varēja saņemt vērtējumu, kas ir par 3 *notches* zemāks nekā valsts reitings. Līdzīgi, ja aģentūru interpretācijā 1980. gada 16. jūlija likuma noteikumi nosaka tāda mehānisma, kas ir pielīdzināms valsts garantijai, izveidi attiecīgo juridisku personu kreditoru labā, Francijas iestādēm nav saprotams, kā vietējās pašpārvaldes varēja saņemt novērtējumu BBB+, ja to valsts novērtējums ir AAA.
- (86) Treškārt, Francijas iestādes uzsver, ka *Standard and Poor's* 2007. gada 3. aprīļa paziņojuma pamatā ir uzņēmuma stipro un vājo vietu uzskaitījums, kurā nav pieminēts tā statuss. Divi elementi, ko *Standard and Poor's* ir pieminējis kā pamatojumu reitingam, proti, *La Poste* sabiedrisko pakalpojumu uzdevumu tautsaimnieciskais nozīmīgums

un spēcīgais akcionāru atbalsts (*strong shareholder backing*), lielā mērā ir spilgtas *La Poste* statusa specifiskās iezīmes. Francijas iestādes uzskata, ka jēdziens spēcīgais akcionāru atbalsts (*strong shareholder backing*) neietver finansiālu atbalstu, kas būtu pretrunā Eiropas Savienības tiesībām, bet drīzāk valsts interesi par *La Poste* attīstību godīgas konkurences (*at arm's length*) apstākļos⁽⁵¹⁾. Līdz ar to Francijas iestādes secina, ka statuss nav novērtējuma būtiska sastāvdaļa.

- (87) Ceturtkārt, Francijas iestādes atgādina, ka iepriekšminētajā 2007. gada 3. aprīļa paziņojumā reitinga aģentūra norāda, ka tā vadās pēc lejupvērstas (*top down*) metodes, kas ļauj novērtēt subjektu līdz pat divas kategorijas zemāk nekā tā valsti. Aģentūra uzskata, ka šīs metodes pielietojumu pamato tas, ka valstij vidējā termiņā būtu jāpaliek *La Poste* 100 % akciju īpašnieci. Francijas iestādes secina, ka šī pieeja nav pamatojama ar *La Poste* statusu. Visbeidzot, atsaucoties uz *Standard and Poor's*⁽⁵²⁾, Francijas iestādes apgalvo, ka ne jau izmaiņas statusā, bet kapitāla atvēršana mudinātu *Standard and Poor's* pieņemt augšupvērstu (*bottom up*) metodi attiecībā uz *La Poste*. Tās piebilst, ka šādas izmaiņas metodoloģijā ne obligāti ietvertu izmaiņas novērtējumā, ņemot vērā *La Poste* pamatrādītāju paredzamo uzlabojumu.
- (88) Piektkārt, Francijas iestādes atgādina, ka reitinga aģentūras noteiktās nākotnes izredzes ir stabilas, neraugoties uz Komisijas uzsāktu procedūru attiecībā uz valsts neierobežotu garantiju, kuru *La Poste* saņemot, pateicoties savam statusam. Ja statuss ietekmētu uzņēmuma maksātspēju, tā iespējamās izmaiņas būtu jāatspoguļo ar negatīvām, nevis stabilām nākotnes izredzēm. Cita starpā *Standard and Poor's* pamato stabilās nākotnes izredzes ar to, ka valstij arī turpmāk būtu jāpaliek 100 % uzņēmuma akciju īpašnieci nākamās divus gadus, neraugoties uz iespējamām izmaiņām statusā. Pamatojoties uz citu *Standard and Poor's* citātu⁽⁵³⁾, Francijas valsts iestādes secina, ka *Standard and Poor's*, nosakot novērtējuma attīstību, ņem vērā paša uzņēmuma veikumu un akciju īpašnieku nomaiņas iespējamību, nevis iespējamās izmaiņas statusā.
- (89) Sestkārt, citējot vēl vienu *Standard and Poor's* 2007. gada paziņojuma fragmentu⁽⁵⁴⁾, Francijas iestādes uzsver, ka reitinga aģentūra nepiekrīt Komisijas apgalvojumam, saskaņā ar kuru statusa dēļ *La Poste* būtu pieejami labāki finanšu nosacījumi. Pamatojoties uz *Standard and Poor's* apgalvojumu, saskaņā ar kuru "šis ieteikums neietekmēja *La Poste* reitingu, jo mēs uzskatām, ka izmaiņas *La Poste* statusā nenozīmēs samazinājumu spēcīgajā valsts atbalstā, kas ir *LP* reitinga pamatā un ko no jauna apstiprināja nesenie valdības lēmumi"⁽⁵⁵⁾, Francijas iestādes secina, ka *La Poste* statusam nav ietekmes uz tā novērtējumu.

E. Nav vērojama ietekme uz *La Poste* finansēšanas nosacījumiem

(90) Visbeidzot, lai noteiktu, vai *La Poste* spēkā esošos finansēšanas nosacījumus ietekmē šķietamā valsts garantija, Francijas iestādes izskata šos nosacījumus.

(91) Francijas iestādes uzskata, ka ne Komisijas paziņojums par šķietamās garantijas esību, tās iespējamo nesaderību ar Eiropas Savienības tiesībām un nākotnē paredzamo atcelšanu, ne tas, ka Francijas iestādes ir noliegušas reitinga aģentūrām un plašsaziņas līdzekļiem garantijas esību, nav ietekmējis *La Poste* finansēšanas nosacījumus. 2006. gada oktobrī *La Poste* emitēja obligāciju aizņēmumu 1,8 miljardu euro apmērā ar diviem termiņiem (7 un 15 gadi) tieši pēc tam, kad Komisija paziņoja savu ieteikumu par lietderīgiem pasākumiem. *La Poste* pieminēja šo ieteikumu prospektā un apspriežu ar ieguldītājiem laikā precizēja, ka tas nesāņem valsts garantiju. Emisijas rezultātā *La Poste* finansējuma izmaksas nav būtiski mainījušās⁽⁵⁶⁾. Tradicionālie *La Poste* ieguldītāji no Eiropas, proti, ieguldītāji, kas saglabā savas saistības līdz prasījuma atdošanas termiņam, aktīvi izmantoja abas emisijas. Francijas iestādes secina, ka Komisijas paziņojums, kurā tika pieprasīta šķietamās garantijas atcelšana un informācijas publiskošana par valsts nostāju šajā jautājumā, nav ietekmējis *La Poste* finansēšanas nosacījumus obligāciju tirgū. Minētie tirgi uzskatīja, ka *La Poste* finansēšanas nosacījumu pamatā nav *de jure* vai *de facto* garantija.

(92) Francijas iestādes secina, ka:

— analīze, ko Komisija veikusi lēmumā par procedūras uzsākšanu, ir kļūdaina: patiesībā *La Poste* nesāņem valsts garantiju,

— Komisija nav pierādījusi, ka *La Poste* būtu pieejamas priekšrocības, kuras izriet no tā statusa,

— līdz ar to Komisija nav pierādījusi *La Poste* atbalsta esību.

3.2. FRANCIJAS IESTĀŽU PRIEKŠLIKUMI

(93) Tomēr, lai kļiedētu visas Komisijas šaubas, Francijas iestādes ir norādījušas, ka gadījumā, ja Komisija piekritis slēgt procedūru, pieņemot lēmumu par atbalsta neesību

saskaņā ar procedūras regulas 7. panta 2. punktu, tās ir gatavas veikt šādus pasākumus:

— precizēt 1980. gada 16. jūlija likuma piemērošanas dekrētu,

— ievietot precizējumu par garantijas neesību *La Poste* līgumos, kas paredz parādsaistības,

— paredzēt mehānismu, ka *La Poste* atlīdzina valstij jebkādu negatīvu ietekmi uz starpību (*spread*), kas būtu saistīta ar vispārējos tiesību aktos paredzētās kolektīvās maksātspējas procedūras nepiemērošanu *La Poste*.

3.2.1. 1980. GADA 16. JŪLIJA LIKUMA PIEMĒROŠANAS DEKRĒTA PRECIZĒŠANA

(94) Francijas iestādes uzskata, ka attiecīgajos noteikumos nav nepieciešams veikt grozījumus pēc būtības, bet tikai precizēt to interpretāciju. Tāpēc tās ierosina veikt grozījumus likuma piemērošanas dekrētā⁽⁵⁷⁾. Grozījumi tiktu veikti dekrēta 3. panta 1. punkta ceturtajā daļā, kurā noteiktas prefektam vai uzraudzības iestādei piešķirtās uzraudzības pilnvaras. Grozījumu mērķis ir kļiedēt jebkādas Komisijas šaubas par frāzi “*y pourvoit*”. Tāpēc ir izteikts ierosinājums precizēt, ka valsts pārstāvis vai uzraudzības iestāde atbrīvo pašpārvaldes vai iestādes budžetā esošos resursus.

(95) Dekrēta noteikumi pēc to grozīšanas būtu šādi:

“Ja pēc noteiktā termiņa beigām prasība nokārtot parādus nav izpildīta, valsts pārstāvis vai uzraudzības iestāde ieraksta izdevumus saistības neizpildījušās pašpārvaldes vai publiskās iestādes budžetā. Vajadzības gadījumā nepieciešamos līdzekļus ņem no pašpārvaldes vai iestādes budžeta, vai nu samazinot apropriācijas, kuras paredzētas citiem izdevumiem un ir vēl pieejamas, vai arī palielinot līdzekļus” (grozījumi ir pasvītroti).

(96) Francijas iestādes uzskata, ka šis priekšlikums kopā ar piezīmēm un doktrīnas rakstiem, kas tika iesniegti diskusijās pirms vēstules par procedūras uzsākšanu saņemšanas, izslēdz iespēju, ka prefekts vai valsts pārstāvis 1980. gada 16. jūlija likumā paredzētās procedūras ietvaros varētu palielināt attiecīgās pašpārvaldes vai iestādes līdzekļus, izmantojot valsts dotāciju vai piešķirot publiskos līdzekļus.

3.2.2. PRECIZĒJUMA PAR GARANTIJAS NEESĪBU IEVIETOŠANA LA POSTE LĪGUMOS, KAS PAREDZ PARĀD-SAISTĪBAS

A. Francijas iestāžu sākotnējais priekšlikums

- (97) Lēmuma par procedūras uzsākšanu 59. apsvērumā Komisija pauž uzskatu, ka Francijas iestāžu priekšlikums par grozījumu veikšanu 1980. gada 16. jūlija likuma piemērošanas dekrētā "neļauj izslēgt gadījumu, kurā *La Poste* līdzekļu izsmelšanas situācijā kreditors, kas nav saņēmis prasījumu atmaksu 1980. gada likuma piemērošanas ietvaros, vēršas tiesā, lai sauktu valsti pie atbildības, pamatojoties uz publisko pienākumu vienlīdzības principa pārkāpumu".
- (98) Lai gan Francijas iestādes iebilst, ka valsts atbildību varētu piesaistīt, pamatojoties vienīgi uz *La Poste* maksātnespēju, lai kļiedētu Komisijas šaubas, Francijas iestādes ir izteikušas priekšlikumu, kas balstīts uz pieņemtā riska izņēmumu. Minētais izņēmums ir piemērojams gan valsts atbildības ar vainu, gan valsts stingras atbildības gadījumā, un tas ir balstīts uz principu, saskaņā ar kuru zaudējumu rašanās situācijā, kurai zaudētājs ir sevi apzināti pakļāvis, nedod tam tiesības tos atgūt (sk. Valsts padomes nolēmumus par *Sille* ⁽⁵⁸⁾ un *Meunier* ⁽⁵⁹⁾).
- (99) Tāpēc, lai nodrošinātu šā izņēmuma piemērošanu, Francijas iestādes ierosina oficiāli apstiprināt *La Poste* kreditoriem, ka uz prasījumiem nav attiecināma valsts garantija un uzņēmuma maksātnespējas gadījumā valstij nebūs pienākuma sniegt finansiālu atbalstu prasījumu atmaksai. Šāda informācija nav pretrunā likumam, jo tas neparedz, ka *La Poste* maksātnespējas gadījumā valsts pienākums būtu sniegt finansiālu atbalstu uzņēmumam tā prasījumu atmaksai.
- (100) Papildus 1980. gada 16. jūlija likuma piemērošanas dekrēta precizējumam Francijas iestādes kopā ar *La Poste* apņemas katrai darbībai iekļaut šādu norādi visos finansējuma līgumos (visiem finansējuma instrumentiem, uz kuriem attiecas līgums):

"Emisijai/programmai/aizņēmumam netiek nodrošinātas nekādas tiešas vai netiešas valsts garantijas. Maksātnespējas gadījumā valsts nav atbildīga par *La Poste* parādu atmaksāšanu."

B. Komisijas bažas, kas paustas lēmumā par procedūras uzsākšanu

- (101) Lēmuma par procedūras uzsākšanu 61. apsvērumā Komisija darīja zināmas šādas bažas par iepriekšminēto Francijas iestāžu priekšlikumu:

— pieņemamā riska izņēmums ir ar judikatūru ieviests noteikums, kurā ir iespējamas izmaiņas,

— "minētais priekšlikums, kas izriet no publisko tiesību pamatprincipiem, izmantojot sekundāro tiesību instrumentus, ir nepilnīgs, jo konflikta gadījumā minētos instrumentus var salīdzinoši viegli atcelt",

— visbeidzot, *La Poste* parādsaistības ir ne tikai finanšu, bet arī komerciāla un cita rakstura; šādi gadījumi nav aplūkoti Francijas valsts iestāžu papildu priekšlikumā.

C. Francijas iestāžu sniegtā informācija minēto šaubu kļiedšanai

- (102) Saskaņā ar Francijas iestāžu iepriekš norādīto valsts stingra atbildība nevar iestāties, pamatojoties tikai uz *La Poste* aktīvu nepietiekamību, jo, lai iestātos valsts atbildība, ir nepieciešams valsts lēmums par vai pret šādu rīcību, un šajā situācijā ir praktiska neiespējama rīkoties. Līdz ar to Francijas iestāžu priekšlikuma vienīgā funkcija ir papildu paskaidrojuma sniegšana kreditoriem – pateicoties pieņemamā riska izņēmumam, priekšlikums ļauj izvairīties no jebkāda valsts stingras atbildības riska.
- (103) Francijas iestāžu skatījumā Komisijas pirmais iebildums rosina uzskatīt, ka pat tādā gadījumā, ja dalībvalsts tiesību akti neparedz kādu noteikumu, risks, ka judikatūrā, t. i., valsts tiesībās, tiktu veiktas izmaiņas, vien varētu nozīmēt valsts atbalstu. Francijas iestādes iebilst pret šo argumentāciju. Tās apgalvo, ka pieņemamā riska izņēmums ir vispārējs publisko tiesību princips, kas ir plaši pielietots judikatūrā, nekad nav apstrīdēts un ir plaši komentēts. Komisija nevar iespējamu atbalsta pasākumu pamatot ar varbūtējām izmaiņām tiesību aktos, kuras šajā konkrētajā gadījumā ir praktiski neiespējamas.
- (104) Otrais Komisijas iebildums attiecas uz to, ka sekundāro tiesību instrumenti konflikta gadījumā ir viegli atceļami. Neapšaubāmi, normatīvie akti dominē pār līgumiem. Bet, lai Komisijas iebildumam būtu reāls pamatojums, tajā būtu jāietver atsauce uz augstāka līmeņa dokumentu. Pretējā gadījumā Francijas iestādes uzskata, ka Komisijas apgalvojumam šajā jautājumā nav nekāda pamatojuma.

- (105) Toties Francijas iestādes atzīst, ka trešais iebildums, kura pamatā ir konstatējums, ka obligāciju emisijas nav vienīgs parādsaistību avots, ir pamatots, lai gan tā atbilstība reālajai situācijai *La Poste* gadījumā ir salīdzinoši ierobežota, jo finanšu parāds veido *La Poste* parādu lielumu un tā pamatā ļoti lielā mērā ir obligācijas.

D. Priekšlikuma papildinājums

- (106) Līdz ar to Francijas iestādes norādīja, ka gadījumā, ja Komisija izbeigs oficiālo izmeklēšanas procedūru, pieņemot lēmumu par atbalsta neesību procedūras regulas 7. panta 2. punkta izpratnē, tās būtu gatavas papildināt priekšlikumu, iekļaujot norādi par garantijas neesību visos ar parādsaistībām saistītajos līgumos. Francijas valsts iestādes apgalvo, ka šāds papildinājums ļautu izvairīties no jebkāda riska, ka valsts stingra atbildība varētu iestāties, pamatojoties tikai uz *La Poste* maksātne spēju. Gadījumā, ja iestātos valsts stingra atbildība, pamatojoties uz uzraudzības iestādes lēmumu par sabiedrisko pakalpojumu nepārtrauktībai nepieciešamo aktīvu nepiešķiršanu, nozīmētu tikai to, ka *La Poste* kreditori nonāktu situācijā, kādā tie būtu, ja būtu publiskas akciju sabiedrības kreditori.

E. Francijas iestāžu novērtējums par atbalsta esību pēc to priekšlikumiem

- (107) Francijas iestādes uzskata, ka abi iepriekš minētie precizēšanas pasākumi sniegtu *La Poste* kreditoriem lielāku skaidrību par to tiesībām. Līdz ar to Francijas iestādes nevarētu, kā Komisija norādījusi lēmuma par procedūras uzsākšanu 74. apsvērumā, tikt uzskatītas kā "atbildīgas par *La Poste* kreditoru cerībām attiecībā uz garantijas esību" un kā tīši radījušas "juridiskā ziņā neskaidru situāciju", kuras rezultātā valstij "var nākties atmaksāt *La Poste* parādus, ja tas vairs nespētu izpildīt savas saistības".
- (108) Francijas iestādes uzskata, ka, no vienas puses, vispārējos tiesību aktos paredzētās kolektīvās maksātnespējas procedūras nepiemērošana *La Poste*, kā arī 1980. gada 16. jūlija likuma noteikumu piemērošana tam neļauj izdarīt secinājumu par valsts garantijas esību, savukārt, no otras puses, piedāvātie izskaidrošanas pasākumi ļauj izvairīties no jebkādas valsts atbildības par tirgū it kā valdošo pārliecību par šādas garantijas esību.
- (109) Šādos apstākļos valstij nevarētu uzlikt atbildību par iespējamām sekām. Tāpēc pretēji Komisijas apgalvojumam lēmuma par procedūras uzsākšanu 76. apsvērumā nav izpildīts atbildības piedēvēšanas kritērijs.
- (110) Līdzīgā veidā lēmuma par procedūras uzsākšanu 75. apsvērumam, kurā Komisija atsaucas uz iepriekšminēto

2000. gada paziņojumu par valsts atbalstu garantiju veidā, lai pamatotu valsts līdzekļu klātbūtni, nav pamata, jo nav faktu, kas apliecinātu valsts garantijas esību.

3.2.3. ATLĪDZINĀŠANAS PASĀKUMS

- (111) Lai pilnveidotu piedāvāto pasākumu, Francijas iestādes ir gatavas kopā ar Komisiju izskatīt šādu pieeju.
- (112) Piedāvātā pieeja ir Komisijas 2000. gada paziņojuma par valsts atbalstu garantiju veidā 2.1.3. punktā paustās nostājas analīzes rezultāts: "Komisija uzskata, ka atbalsts garantijas veidā nozīmē arī labvēlīgākus finansējuma noteikumus, ko iegūst uzņēmumi, kuru juridiskā forma izslēdz bankrotu vai citas maksātnespējas procedūras vai nodrošina noteiktu valsts garantiju vai zaudējumu segšanu no valsts līdzekļiem." Lēmuma par procedūras sākšanu 114. apsvērumā Komisija norāda, ka tā saskata problēmu faktā, ka "Francija neveic visus vajadzīgos pasākumus, lai nepieļautu to, ka minētais statuss rada uzņēmumam, kas darbojas konkurējošos tirgos, labvēlīgus ekonomiskos apstākļus".
- (113) Francijas iestādes apstrīd Komisijas 2000. gada paziņojuma par valsts atbalstu garantiju veidā 2.1.3. punkta piemērojamību *La Poste* un uzstāj, ka Komisijai nebija nekāda pamatojuma konstatēt, ka privātajās tiesībās paredzētās kolektīvās maksātnespējas procedūras nepiemērošana *La Poste* rada labvēlīgākus finansēšanas nosacījumus.
- (114) Tomēr Francijas iestādes ierosināja Komisijai kopā ar to apsvērt atlīdzināšanas pasākumu, ko *La Poste* varētu īstenot attiecībā uz valsti, izmantojot euro valūtu, ja rastos negatīva ietekme uz starpību (*spread*), kas būtu saistīta ar vispārējos tiesību aktos paredzētās kolektīvās maksātnespējas procedūras nepiemērošanu *La Poste*, un kurā izmantotu Komisijas apstiprinātu un auditējamu aprēķināšanas mehānismu. Francijas iestādes uzskata, ka šādas pieejas īstenošana papildinātu iepriekš minētos pasākumus priekšlikumus un kļūtu pieņemumu par valsts garantiju, pārliecinoši novēršot jebkādu atbalsta risku.

4. ATBALSTA NOVĒRTĒJUMS

4.1. ATBALSTA ESĪBA

- (115) LESD 107. panta 1. punktā ir noteikts: "Ja vien Līgumi neparedz ko citu, ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm."

4.1.1. NEIEROBEŽOTAS VALSTS GARANTIJAS ESĪBA:
VALSTS LĪDZEKŅU KLĀTBŪTNE

- (116) Kā bija norādīts lēmuma par procedūras uzsākšanu 56. apsvērumā, pateicoties tam, ka *La Poste* ir PIRK pielīdzināms publisko tiesību juridiskas personas statuss, tas atrodas īpašā juridiskajā situācijā gan attiecībā uz kreditoru atlīdzināšanu, gan tā darbības turpināšanu maksātnespējas gadījumā.
- (117) Vispirms Komisija vēlas atgādināt, ka *La Poste* nav piemērojami vispārējie tiesību akti grūtībās nonākušu uzņēmumu sanācijas un likvidācijas jomā⁽⁶⁰⁾. Francijas iestādēm nav iebildumu šajā ziņā, tomēr tās noliedz, ka pastāv mehānisms, kas būtu līdzvērtīgs valsts garantijai par labu *La Poste*. Tomēr saskaņā ar Komisijas 2008. gada paziņojuma par EK līguma 107. un 108. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā 1.2. punkta otrās daļas ceturto ievilkumu (turpmāk tekstā – “Komisijas 2008. gada paziņojums par garantijām”)⁽⁶¹⁾ labvēlīgāki finansēšanas noteikumi uzņēmumam, kura juridiskās formas dēļ nav iespējams tā bankrots vai citas maksātnespējas procedūras, vai kam tiek sniegta nepārprotama valsts garantija vai kam valsts nodrošina zaudējumu segšanu, tiek uzskatīti par atbalstu garantijas veidā. Tāpēc ir jāizskata Francijas iestāžu argumenti, kurus tās izmanto, lai pierādītu valsts garantijas neesību.
- A. Individuālo prasījumu atlīdzināšanas garantija**
- (118) Lai noteiktu, vai pastāv garantija individuāliem prasījumiem, vispirms ir jāizpēta, vai šādu garantiju izslēdz normatīvie akti vai judikatūra, kā to apgalvo Francijas iestādes (a).
- (119) Pēc tam Komisija izskatīs *La Poste* kreditora rīcību attiecībā uz parādsaistību atmaksāšanu gadījumā, ja *La Poste* nonāktu finansiālās grūtībās un nespētu atmaksāt parādus (b). Komisija noteiks, vai attiecīgā procedūra ir tāda, ka *La Poste* kreditors nonāk uzņēmuma, kuram ir piemērojamas komerciesības, kreditoram pielīdzināmā situācijā.
- a) **Pretēji Francijas iestāžu apgalvojumam Francijas tiesību akti pieļauj netiešu garantiju esību un konkrēti – valsts garantijas, kuras izriet no publiskas iestādes statusa**
1. *Francijas iestāžu argumentu analīze*⁽⁶²⁾
- (120) Pirmkārt, Francijas iestādes apgalvo, ka nevienā tiesību aktā vai nolēmumā nav noteikts princips, saskaņā ar kuru valstij būtu jāgarantē PIRK parādi.
- (121) Komisija konstatē, ka, kaut arī nav tiesību akta vai nolēmuma, kurā būtu skaidri noteikta valsts garantija par labu PIRK – tāpat kā nav tiesību akta vai nolēmuma, kas skaidri izslēgtu valsts garantijas iespēju par labu PIRK –, tas neizslēdz netiešas garantijas iespējamību.
- (122) Otrkārt, Francijas iestādes uzskata, ka ir formulēta judikatūra par garantiju neesību, īpaši nolēmumā par Albas viesnīcas sabiedrību⁽⁶³⁾ un Kampoloro lietā⁽⁶⁴⁾.
- (123) Saskaņā ar Komisijas ekspertes uzsvērtu Komisija secina, ka nolēmumā par Albas viesnīcas sabiedrību Valsts padome atsakās vienīgi apmierināt kreditora prasību, kas bija adresēta tieši sabiedrisko būvdarbu ministram. Garantija būtu izmantojama maksātnespējas situācijā. Iepriekšminētais nolēmums neattiecas uz tādu situāciju, kurā būtu pamats izmantot garantiju. Garantijas mehānisms nenozīmē to, ka, vienkārši saņemot kreditora pieprasījumu, valsts pienākums būtu atmaksāt publiskas iestādes parādu.
- (124) Komisijas veiktā Kampoloro lietas analīze ir sniegta šā lēmuma 4.1.1. A b) 3. sadaļā. Tā parāda, ka Kampoloro lieta apliecina tieši pretējo, proti, ka valsts atbildības shēmai publisku iestāžu parādu piedziņas procedūras īstenošanā piemīt visas garantijas mehānismam raksturīgās iezīmes.
- (125) Treškārt, Francijas iestāžu eksperts apgalvo, ka uz parādsaistībām, kuras *La Poste* uzņēmis kopš BNIL spēkā stāšanās 2005. gada 1. janvārī, nav attiecināma netieša garantija. Savukārt attiecībā uz parādsaistībām, kuras *La Poste* uzņēmis pirms 2005. gada 1. janvāra un kuru termiņš ir pēc minētā datuma, Francijas iestādes atzīt, ka ir iespējamie divi varianti:
- saskaņā ar pirmo variantu konstitucionālais pamats (īpaši publisko pienākumu vienlīdzības princips un īpašumtiesības), kas mudināja Konstitucionālo padomi⁽⁶⁵⁾ atzīt garantijas, kuru piešķiršana nebija skaidri atļauta finanšu tiesību aktos, ir attiecināms gan uz netiešajām, gan tiešajām garantijām: tāpēc gadījumā, ja pastāvētu netieša *La Poste* parādu garantija, atļaujas neesība finanšu tiesību aktos attiecībā uz šo garantiju nenozīmētu, ka garantija nav spēkā tām *La Poste* parādsaistībām, kuras tas uzņēmis pirms 2005. gada 1. janvāra,

- saskaņā ar otro variantu iespējamās netiešās garantijas saņēmēji nevar pretendēt uz tik neapstrīdamām un stingrām tiesībām; tāpēc gadījumā, ja pastāvētu netieša *La Poste* parādsaistību garantija, minētās garantijas atļaujas neesība finanšu tiesību aktos nozīmētu, ka tām parādsaistībām, kuru uzņemšanās notikusi pirms 2005. gada 1. janvāra, garantija nav spēkā.
- (126) Komisija pievērš uzmanību tam, ka Francijas iestāžu eksperts atzīst, ka viņš nav pārliecināts par to, ka netiešās garantijas atļaujas neesība finanšu tiesību aktos nozīmē tās spēkā neesību attiecībā uz parādsaistībām, kuru uzņemšanās notikusi pirms 2005. gada 1. janvāra. Pievēršoties šā jautājuma kodolam, Komisija uzskata, ka, lai noteiktu, vai netiešā garantija, kuru valsts piešķirusi *La Poste*, ir vai nav zaudējusi spēku līdz ar BNIL spēkā stāšanos, ir jāizpēta, no kura laika *La Poste* izmanto minētās netiešās garantijas priekšrocības, nevis datumu, kuros tas uzņēmusies parādsaistības. Šajā gadījumā aplūkojamā garantija ir garantija, kas saista valsti un *La Poste* (*La Poste* kreditori ir tikai netiešie ieguvēji): cita starpā garantija attiecas ne tikai uz atsevišķu prasījumu atmaksu (sk. šā lēmuma 4.1.1. A sadaļu), bet arī uz *La Poste* darbības un/vai tā saistību nodrošināšanu (sk. šā lēmuma 4.1.1. B sadaļu). Tā kā valsts netiešā garantija par labu *La Poste* bija piešķirta pirms 2005. gada 1. janvāra, Komisija uzskata, ka nav pamatojuma argumentam, saskaņā ar kuru nevar būt runa par netiešās garantijas pastāvēšanu kopš 2005. gada 1. janvāra.
- (127) 2001. gada 25. jūlija nolēmuma par BNIL⁽⁶⁶⁾ 110. punktā Konstitucionālā padome precizēja, ka tās garantijas, kuras piešķirtas pirms BNIL spēkā stāšanās un nav tikušas atzītas aktos, nav zaudējušas spēku. Saskaņā ar Komisijas ekspertes viedokli šī argumentācija ir piemērojama ar publiskas iestādes statusu saistītu netiešo garantiju esībai, kuras, lai gan vēl nav atzītas aktos, tomēr paliek spēkā.
- (128) Tomēr Francijas iestāžu eksperts pauž šaubas par to, ka iemesli, kas mudināja Konstitucionālo padomi atzīt spēkā esību garantijām, kuru piešķiršana nebija atļauta finanšu tiesību aktos, ir attiecināmi gan uz netiešajām, gan tiešajām garantijām. Minētais eksperts uzskata, ka iespējamās netiešās garantijas saņēmēji nevar pretendēt uz tik neapstrīdamām un stingrām tiesībām, kādas ir paredzētas tiešajā garantijā.
- (129) Papildus faktam, ka Francijas valsts iestāžu eksperta arguments tikai aprobežojas ar šaubu paušanu un nav pārliecināts, Komisija norāda, ka nekas 110. punktā nerosina uzskatīt, ka spēku nezaudē vienīgi tiešās garantijas. BNIL 61. pantā, kas ir aplūkots apsvērumā, nav aplūkotas tikai tiešās garantijas vien. Tāpēc Komisija uzskata, ka Konstitucionālās padomes atzinums, saskaņā ar kuru atļaujas neesība finanšu tiesību aktos nenozīmē garantijas spēkā neesību, attiecas gan uz netiešajām, gan tiešajām garantijām. Tāpēc Komisija uzskata, ka tas, ka netiešā garantija, kuru valsts ir piešķirusi *La Poste*, nav atļauta finanšu tiesību aktos, nenozīmē, ka tā nav spēkā.
- (130) Turklāt, kā to atzīmēja Komisijas eksperte, pienākuma nodrošināt valsts garantiju pieminēšanu finanšu tiesību aktos piemērošanas joma aprobežojas ar šādu garantiju "piešķiršanu". Garantijas piešķiršana ietver gadījumus, kuros valsts, skaidri paužot savu gribu, nolemj piešķirt garantiju kādai institūcijai vai darbībai. Līdz ar to pienākuma ietvert garantijas finanšu tiesību aktos piemērošanas joma neietver garantijas, kas rodas statusa vai no judikatūras izrietoša pienākuma dēļ un kurām ir netiešs un automātisks raksturs. Minētā otrā kategorija neizriet no valsts lēmuma, bet no tā, ka uz valsti attiecas noteikts tiesiskais regulējums, un garantija ir tikai tā rezultāts. Šīs kategorijas, kura neietilpst BNIL 34. panta piemērošanas jomā, esība ir iemesls, kāpēc judikatūra attiecībā uz koncesionāru garantiju ir spēkā arī pēc 2001. gada. Tas arī izskaidro, kāpēc gadījumos, kad valsts ir akcionāre vai dalībiece sabiedrībā vai grupā, attiecībā uz kuru komerckodekss neierobežo prasījumu garantiju, tai nav pienākuma to norādīt finanšu tiesību aktos.
- (131) Komisija secina, ka Francijas valsts iestāžu arguments, kura pamatā ir BNIL, nav pārliecināts un tas, ka nevienā finanšu tiesību aktā nav precizēts, ka valsts piedāvā garantiju *La Poste* tā statusa dēļ, neizslēdz šādas garantijas esību. Katrā ziņā Komisija uzsver, ka tai nav saistošs attiecīgā pasākuma kā garantijas statuss saskaņā ar Francijas tiesību aktiem, ne arī tas, ka garantijai būtu piemērojams BNIL. Komisija uzskata, ka ir ņemams vērā tikai pasākuma statuss saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, jo īpaši ņemot vērā paziņojumu par garantijām. Komisija uzsver, ka Kopienas tiesībās ir atzīta netiešās garantijas esība, ja dalībvalstij ir juridisks pienākums atfildzināt citas personas parādsaistības tās saistību nepildīšanas gadījumā⁽⁶⁷⁾.
- (132) Ceturtkārt, Francijas iestādes uzskata, ka gadījumā, ja PIRK būtu valsts garantija, izmaiņas to statusā radītu nepieciešamību īstenot garantijas pasākumus ar mērķi aizsargāt kreditoru tiesības, kuras izriet no attiecīgās publiskās personas pārveidošanas. Tā kā tāds mehānisms nekad nav īstenots (sk. īpaši *France Télécom*, *Gaz de France*, *EDF* un *ADP* pārveidošanas gadījumus)⁽⁶⁸⁾, tas pierādot, ka garantija nepastāv.

- (133) Saskaņā ar Komisijas ekspertes skaidrojumu šāds apgalvojums izriet no īpašumtiesību konstitucionālās aizsardzības ļoti plašas interpretācijas. Ievērojot Francijas iestāžu argumentu, īpašumtiesību aizsardzībai būtu jānodrošina visi prasījumi. Ņemot vērā to, ka īpašumtiesību konstitucionālā aizsardzība ir piemērojama ne tikai gadījumā, kurā tā ir atkarīga no publiskas personas, šāda interpretācija nozīmētu, ka gadījumā, ja attiecīgā situācija piemēklētu kādu sabiedrību, būtu jāaizsargā parādsaistības, kas kļuvušas "vārīgākas" kāda attīstības procesa rezultātā. Tomēr šobrīd nekas Francijas pozitīvajās tiesībās nenosaka prasījumu aizsargāšanu. Ja argumentācija aprobežotos ar valsts garantētajiem prasījumiem, tas nozīmētu, ka īpašumtiesībām, kuras sākotnēji garantē valsts, jāpiemēro augstāka līmeņa konstitucionālā aizsardzība nekā citām īpašumtiesībām. Nekas uz to nenorāda. Visbeidzot, prasījumi ir personiskas tiesības, kuras nedrīkst jaukt ar īpašumtiesībām, kas būtībā ir lietu tiesības. Personiskajām tiesībām nevar piemērot paaugstināto aizsardzību, kas ir piemērojama lietu tiesībām.
- (134) Komisija secina, ka īpašumtiesības nenosaka, ka nepieciešams paredzēt kādu konkrētu pasākumu, lai garantētu kreditoru tiesības brīdī, kad PIRK tiek pārveidota par sabiedrību, kurai ir piemērojamas sanācijas un likvidācijas procedūras. Tāpēc šādu pasākumu neesība nav uzskatāma par netiešās garantijas neesības rādītāju.
- (135) Francijas iestādes uzskata, ka pretēji iepriekš aprakstītajai situācijai parādsaistībām, kuras bija uzņēmusies Pasta un elektrosakaru pārvalde un kuras tika nodotas *La Poste*, nebūtu bijis nepieciešams piešķirt tiešu garantiju, ja *La Poste* pienāktos valsts garantija tā statusa dēļ. Tomēr šāda garantija tika piešķirta ar 1990. gada 31. decembra lēmumu.
- (136) Komisija uzsver, ka tas, ka Francijas iestādes nolēma piešķirt tiešo garantiju, nenozīmē, ka bija izslēgta netiešā garantija. Šī argumentācija ir piemērojama arī Francijas valsts iestāžu argumentam par garantiju, kuru valsts piešķirusi noteiktām ERAP un Francijas Attīstības aģentūras darbībām. Tas, ka valsts atsevišķos gadījumos nolēma piešķirt tiešo garantiju pat tad, ja jau bija netiešā garantija, varētu būt skaidrojams ar vēlmi nodrošināt pārredzamību un uzlabot kreditoru tiesisko drošību. Saskaņā ar Francijas valsts iestāžu eksperta atzinumu "varbūtējās netiešās garantijas saņēmēji nevar pretendēt uz tik neapstrīdamām un stingrām tiesībām, kādas ir paredzētas tiešajā garantijā".
- (137) Visbeidzot, Francijas valsts iestādes atsaucas uz Valsts padomes Strīdu izskatīšanas nodaļas bijušā priekšsēdētāja *Daniel Labetoulle* rakstu⁽⁶⁹⁾. Šis raksts, tāpat kā Kampo-loro judikatūra, tiks analizēts šā lēmuma sadaļā par valsts atbildību⁽⁷⁰⁾.
- (138) Komisija secina, ka:
- no vienas puses, pretēji Francijas valsts iestāžu apgalvojumiem nav neviena tiesību akta vai nolēmuma, kas izslēgtu valsts garantijas esību par labu *La Poste*,
 - no otras puses, tas, ka nevienā tiesību aktā nav skaidri paredzēta šī garantija, neizslēdz netiešās garantijas esību.
2. Ar publiskas iestādes statusu saistīto netiešo garantiju esību apstiprina Francijas Valsts padomes paziņojums
- (139) Ar publiskas iestādes statusu saistītas netiešās garantijas esību apstiprina Francijas Valsts padomes paziņojums, kas tika izstrādāts 1995. gadā *Crédit Lyonnais* lietā un jau bija minēts lēmumā par procedūras uzsākšanu⁽⁷¹⁾. Šajā paziņojumā Valsts padome pamatoja netiešās garantijas esību, tikai balstoties uz to, ka attiecīgā struktūra pēc būtības ir publiska iestāde: "Likumprojekta par valsts rīcību *Crédit Lyonnais* un *Comptoir des Entrepreneurs* sanācijas plānu gadījumā Valsts padome (...) nolēma, ka, lai gan valsts garantija minētajam uzņēmumam nav skaidri paredzēta tiesību aktos, tā izriet no tā, ka attiecīgā struktūra pēc būtības ir publiska iestāde."⁽⁷²⁾
- (140) Komisija vairākkārt pieprasīja Francijas iestādēm pārsūtīt tai pilnu minētā paziņojuma tekstu.
- (141) Francijas iestādes atbildēja⁽⁷³⁾, ka attiecīgais paziņojums, kas netika izstrādāts pēc valdības pieprasījuma, nav ticis pārstrādāts oficiālā dokumentā. Saskaņā ar Francijas iestāžu norādīto Komisijas pieminēto paziņojumu veido tikai viens teikums, kas iekļauts gada ziņojumā.
- (142) Turklāt Francijas valsts iestādes uzskata, ka šis atzinums nebūtu attiecināms uz *La Poste*, jo tas ir piemērojams publiskai iestādei ar publisku grāmatvedi, kurš izveidots tieši ar mērķi nodrošināt valsts atbalsta pārvaldību *Crédit Lyonnais* sanācijas procesa laikā, tas ticis izstrādāts pirms 2001. gada 1. augusta Budžeta noteikumu ietvara likuma (BNIL) un tā piemērošana būtu pretrunā ar Valsts padomes vēlāko judikatūru.

- (143) Komisija norāda, ka Francijas valsts iestāžu interpretācija, saskaņā ar kuru Valsts padomes atzinums nebūtu attiecināms uz *La Poste*, ir pretrunā ar paša atzinuma formulējumu. Atzinumā Valsts padome nav pieminējusi iestādes uzdevumus. Turklāt tajā ir minēta publiska iestāde, nevis publiska iestāde ar publisku grāmatvedi. Francijas valsts iestādes nesniedz paskaidrojumu, kāpēc minētais atzinums būtu piemērojams tikai publiskām iestādēm ar publisku grāmatvedi.
- (144) Attiecībā uz Francijas valsts iestāžu argumentiem, saskaņā ar kuriem atzinums nebūtu piemērojams, jo tas ir izstrādāts pirms BNIL un ir pretrunā ar Valsts padomes vēlāko judikatūru, Komisija jau iepriekš ir norādījusi, ka BNIL nerada šķēršļus netiešas valsts garantijas esībai par labu *La Poste*.
- (145) Tāpēc Komisija uzskata, ka Valsts padomes atzinums ir piemērojams *La Poste* un ka *La Poste* atzīst valsts garantijas esību, kura izriet no tā, ka tam ir publiskas struktūras iezīmes.
- (146) Jāpiebilst, ka tādu netiešo garantiju esību, kuras izriet no administratīva vai normatīva akta, kas "nosaka un ietver finanšu sekas valstij", apstiprina ekonomikas, finanšu un rūpniecības ministra 2003. gada 22. jūlija paziņojums "Pārskats par valsts piešķirto netiešo un tiešo garantiju noteikumiem". Minētais paziņojums pierāda, ka valsts garantija var izrietēt no ļoti dažādiem juridiskajiem aktiem ⁽⁷⁴⁾.
- (147) Komisija arī norāda, ka minētajam paziņojumam pievienotajā paskaidrojumā, konkrēti, tā trešajā daļā "Pieredze garantijas pieprasījumu jomā un Padomes judikatūra ir ļāvusi noteikt vairākus tipiskus netiešas garantijas gadījumus, kurus ir svarīgi identificēt" Francijas valsts iestādes norāda, ka "atsevišķas tiesiskās formas jau pēc to struktūras paredz akcionāru atbildību, īpaši pilnas atbildības līgumsabiedrības (SNC) un uzņēmumu pagaidu grupas (GIE). SNC un GE gadījumā trešās personas vienmēr vērsīsies pie valsts akcionāra. Tas pats ir attiecināms uz publisko iestāžu izveidi un daļu iegūšanu publiskā akciju sabiedrībā." Tādējādi pašas Francijas valsts iestādes atgādina par to, ka publiskas iestādes izveide ietver netiešu valsts garantiju par labu minētās iestādes kreditoriem.
- b) ***La Poste* kreditoram ir garantēta tā prasījumu atmaksa**
- (148) Šajā sadaļā Komisija izskatīs *La Poste* kreditora rīcību attiecībā uz tā prasījumu atmaksu gadījumā, ja *La Poste* nonāktu finansiālās grūtībās un nespētu atmaksāt parādus. Komisija noteiks, vai iepriekš noteiktas un publiskotas procedūras noslēgumā *La Poste* kreditors nonāktu tādā pašā situācijā, kādā nonāktu tāda uzņēmuma kreditors, kam ir piemērojamas komerciesības.
- (149) Šī analīze parāda, ka:
- attiecībā uz publiskām iestādēm nepastāv tradicionālie šķēršļi, kas kavē prasījumu atmaksu struktūrai, kurai piemērojamas privātās tiesības (1),
 - 1980. gada 16. jūlija likumā noteiktā parādu piedziņas procedūra publiskām iestādēm, attiecībā uz kurām tiesa pieņēmusi nolēmumu, nav iemesls parādu atcelšanai (2),
 - valsts atbildības režīmam publisko iestāžu parādu piedziņas procedūras īstenošanā piemīt visas garantijas mehānisma iezīmes (3),
 - pat ja kreditora prasījums netiek apmierināts, tas var atsaukties uz likumīgu kļūdu, ko tas pieļāvis parādsaistību noformēšanas laikā, attiecībā uz palāvību par šo saistību izpildi (4).
1. *Attiecībā uz publiskām iestādēm nepastāv tradicionālie šķēršļi, kas kavē prasījumu atmaksu struktūrai, kurai piemērojamas privātās tiesības.*
- (150) Kā norādīts pasākuma aprakstā, *La Poste* nav piemērojami vispārējie tiesību akti grūtībās nonākušu uzņēmumu sanācības un likvidācijas jomā. Tāpēc *La Poste* kreditoram nedraud risks zaudēt prasījumus likvidācijas procedūras uzsākšanas rezultātā ⁽⁷⁵⁾ vai saņemt tikai daļēju sākotnējo parādsaistību atmaksu vispārējos tiesību aktos paredzētās sanācības vai likvidācijas procedūras noslēgumā.
- (151) Turklāt, kā to uzsvēra Komisijas eksperte, *La Poste* juridiskas personas statuss nav šķērslis Francijas valsts garantijas esībai. Pastāv komercsabiedrības, piemēram, publiskas akciju sabiedrības (PAS) un sabiedrības ar ierobežotu atbildību (SIA), kurās iesaistītajām personām nav pienākuma atmaksāt tās struktūras parādus, kurās tās piedalās, tomēr pastāv arī vairākas sabiedrību vai juri-

disko personu, kas nodarbojas ar komercdarbību, kategorijas, kurās iesaistītās privātpersonas atbild par izveidotās sabiedrības parādiem. Tas ir attiecināms uz pilnas atbildības līgumsabiedrībām, ekonomisko interešu grupām un civilsabiedrībām. Līdz ar to vispārējos tiesību aktos nav iestrādāts tiešs princips attiecībā uz to, ka iesaistītajām personām būtu jāsniedz parādu garantija. Tāpēc nevar apgalvot, ka attiecīgu normu neesības dēļ būtu piemērojams princips, ka parādiem un zaudējumiem nav paredzēta garantija. Saskaņā ar Francijas tiesību aktiem juridiskās personas neatkarība, tāpat kā pašu kapitāla esība nav kritērijs, kas ļauj noteikt, kāda garantijas shēma ir piemērojama juridiskās personas prasījumiem. No iepriekšminētajiem apsvērumiem arī izriet, ka nekas netraucētu likumdevējam paredzēt, ka publiska persona izveido publisku iestādi, attiecībā uz kuru paredz, ka iespējamie zaudējumi tiktu atlīdzināti tikai ieguldīto līdzekļu vai sākotnējās dotācijas apmērā.

(152) Komisijas eksperte papildināja argumentāciju, pārbaudot, vai vispārējos tiesību aktos pastāv (netiešs) princips attiecībā uz parādu garantiju gadījumā, kad iesaistītās personas vai struktūras locekļi nav ietverti likumdevēja piedāvātā shēmā, un konstatēja, ka atbilde ir meklējama Civilkodeksa 1871. un turpmākajos pantos. Šie panti attiecas uz iesaistītajām personām, kuras nav reģistrētas sabiedrībā. Civilkodeksa 1871-1. pantā ir paredzēts šāds mehānisms: "Gadījumā, ja nav paredzēts atšķirīgs organizācijas veids, attiecības starp iesaistītajām personām attiecīgā mērā regulē civilsabiedrībām piemērojamie noteikumi civilsabiedrības gadījumā vai pilnas atbildības līgumsabiedrībām piemērojamie noteikumi komercsabiedrības gadījumā." Iepriekš bija norādīts, ka civilsabiedrības un pilnas atbildības līgumsabiedrības ir tādas juridiskās personas, kuru locekļu atbildība par parādiem ir neierobežota. Eksperte uzskata, ka līdz ar to, ja vēlas izdalīt vispārējo tiesību aktu principu, tas būtu juridisko personu radīto parādu garantijas princips.

(153) Francijas iestādes 2009. gada 27. oktobra paziņojumā apstrīd šo secinājumu. Tam nav rodams pamatojums nevienā normā, jo atsauce uz Civilkodeksa 1871-1. pantu attiecas uz "attiecībām starp iesaistītajām personām", nevis trešām personām. Līdz ar to šī situācija nav aplūkota nevienā normā, tāpēc nav iespējams noteikt garantijas principu, nepārkāpjot Francijas vai Eiropas Savienības tiesību aktos paredzētās tiesības uz aizstāvību.

(154) Tomēr Komisija norāda, ka Civilkodeksa 1872-1. pantā ir noteikts, ka ikviens neregistrēta uzņēmuma dalībnieks uzņemas saistības savā vārdā un ir personīgi atbildīgs trešo personu priekšā. Tāpēc ikviens dalībnieks ir neierobežoti atbildīgs par parādsaistībām, kuras tas uzņemies. Protams, Komisija neuzskata, ka tikai šā apsvēruma dēļ

valsts atbild par *La Poste* parādsaistībām, tomēr pauž pārliecību, ka Francijas iestāžu sniegtais arguments neatspēko Komisijas ekspertes argumentu, saskaņā ar kuru tad, ja vēlētos izdalīt vispārējo tiesību aktu principu, tas būtu parādu garantijas princips. Komisija turklāt atgādina, ka ekonomikas, finanšu un rūpniecības ministra 2003. gada 22. jūlija paziņojumam pievienotajā paskaidrojumā⁽⁷⁶⁾ Francijas iestādes pašas novilkta paralēli starp akcionāra atbildību attiecībā uz SNC un valsts atbildību attiecībā uz publisku iestādi.

(155) Pamatojoties uz iepriekšminētajiem elementiem, Komisija secina, ka:

— pretēji to uzņēmumu kreditoriem, kuriem ir piemērojamas komerciesības, *La Poste* kreditoriem (ņemot vērā, ka *La Poste* nav piemērojama vispārējos tiesību aktos paredzētā grūtībās nonākušu uzņēmumu sanācija un likvidācija) nedraud risks pilnībā vai daļēji zaudēt prasījumus likvidācijas procedūras noslēgumā,

— tas, ka *La Poste* ir juridiska persona, nerada šķēršļus valsts garantijas piešķiršanai par labu *La Poste*,

— tā kā nav tieša valsts atbildības ierobežojuma attiecībā uz *La Poste*, tā kreditori var likumīgi pielietot principu, saskaņā ar kuru valsts sedz *La Poste* parādus, lai gan tam ir piešķirts juridiskās personas statuss.

2. 1980. gada 16. jūlija likumā noteiktā parādu piedziņas procedūra publiskām iestādēm, attiecībā uz kurām tiesa pieņēmusi nolēmumu, nav iemesls parādu atcelšanai.

(156) Šajā sadaļā Komisijas mērķis ir izpētīt parādu piedziņas procedūru publiskām iestādēm, attiecībā uz kurām tiesa pieņēmusi nolēmumu, lai noteiktu, vai minētā procedūra saskaņā ar Francijas iestāžu apgalvojumu varētu kļūt par iemeslu *La Poste* parādsaistību atcelšanai un tā rezultātā kreditora situācija būtu līdzīga, kā piemērojot maksātnespējas procedūru tiesā. Šī procedūra tika noteikta 1980. gada 16. jūlija likumā un dažādos piemērošanas tekstos⁽⁷⁷⁾, kas minēti šā lēmuma sadaļā par pasākuma aprakstu.

i) 1980. gada 16. jūlija likums piešķir valstij būtiskas priekšrocības: administratīvā kārtā izdotu rīkojumu un pietiekamu līdzekļu nodrošināšanu

- (157) Pasākuma aprakstā jau bija pieminēts, ka 1980. gada 16. jūlija likums paredz, ka, "ja pašpārvaldes vai iestādes lēmējstruktūra nav atbrīvojusi vai nodrošinājusi minētos līdzekļus, (...) uzraudzības iestāde attiecīgā gadījumā izdod rīkojumu administratīvā kārtībā". Turklāt 1981. gada 12. maija dekrētā, kurā attiecībā uz šo jautājumu nav izdarīti grozījumi ar 2008. gada dekrētu, ir noteikts, ka valsts pārstāvis vai uzraudzības iestāde "vajadzības gadījumā nepieciešamos līdzekļus ņem, vai nu samazinot apropriācijas, kuras paredzētas citiem izdevumiem un ir vēl pieejamas, vai arī palielinot līdzekļus".
- (158) 1980. gada 16. jūlija likumā un tā piemērošanas pasākumos ir paredzēts, ka valsts ir kompetentā iestāde attiecībā uz publisko iestāžu parādu piedziņu. Turklāt tie piešķir valstij būtiskas priekšrocības: administratīvā kārtā izdotu rīkojumu un pietiekamu līdzekļu nodrošināšanu.
- (159) Francijas iestādes apstrīd domu, saskaņā ar kuru iepriekšminētie līdzekļi varētu būt valsts līdzekļi. Kā norādīts daļā par dalībvalsts apsvērumiem, Francijas iestādes apgalvo, ka 1980. gada 16. jūlija likums piešķir uzraudzības iestādei tikai aizstāšanas pilnvaras⁽⁷⁸⁾. Līdz ar to minētā iestāde var uzņemties tikai attiecīgā vadošā darbinieka pienākumus, kas neietver pieeju valsts budžetam. Šis interpretācijas pamatojumam tiek norādīta atsaucē uz 1980. gada 16. jūlija likuma sagatavošanas darbiem, doktrīnas rakstiem, kā arī Valsts padomes nolēmumiem Kampoloro lietā. Tomēr Francijas iestādes atzīst, ka 1980. gada likums principā neaizliedz valsts finanšu intervenci, lai sniegtu atbalstu attiecīgajai publiskajai personai.
- (160) Komisija atzīst, ka tiesību aktos nav skaidri paredzēts valsts pienākums izsniegt ārkārtas dotāciju publiskai iestādei, ja tā ir nonākusi finansiālās grūtībās. Tomēr tas nekādā veidā neietekmē netiešās garantijas esības pierādījumu.
- (161) Komisija atzīst arī to, ka vispirms ir jāņem pašas iestādes līdzekļi. Tomēr tas netraucē izdarīt secinājumu, ka, tiklīdz ir izsmelti pašu līdzekļi, tikai valsts finansējums var nodrošināt parādā esošās publiskās iestādes parādu atmaksu⁽⁷⁹⁾. Šis secinājums apstiprina to, ka garantijas mehānisms ir papildlīdzeklis, kura ietvaros vispirms tiek mobilizēti parādnieka un tikai pēc tam tā garantijas devēja līdzekļi.
- ii) 1980. gada 16. jūlija likums un tā piemērošanas pasākumi neparedz likvidācijas/darbības pārtraukšanas procedūru ar saistību dzēšanu; līdzekļu nepietiekamības situācija tiek novērsta vai ir tikai pagaidu situācija
- (162) Šajā sadaļā Komisija analizēs Francijas iestāžu skaidrojumu, saskaņā ar kuru 1980. gada 16. jūlija likumā noteiktās procedūras piemērošanas rezultātā var tikt zaudēti atsevišķu kreditoru prasījumi bez iespējas tos atgūt⁽⁸⁰⁾ un ka tie nonāktu tādā pašā situācijā kā tādu uzņēmumu kreditori, kuriem ir piemērojamas tiesas procedūras.
- (163) Komisijas eksperte⁽⁸¹⁾ atzīst, ka 1980. gada 16. jūlija likuma un tā piemērošanas dekrēta noteikumi rosina domāt, ka līdzekļu nepietiekamības gadījumā ir iespējami tikai divi varianti: vai nu uzraudzības iestāde atbrīvo nepieciešamos līdzekļus, vai arī maksājums tiek atlikts. Nevienu procedūras apraksta daļu nav norādīts, ka ilgstošos līdzekļu nepietiekamības gadījumā tā varētu tikt pārtraukta.
- (164) Pat ja 1980. gada 16. jūlija likumā un tā piemērošanas pasākumos ir paredzēta līdzekļu nepietiekamības situācija, tā ir uzskatāma par pārejošu, kamēr notiek papildu līdzekļu izveide, kas ir vienīgais dokumentos paredzētais risinājums. Nekur nav paredzēts, ka minētā papildu līdzekļu izveide ir neiespējama vai arī nepietiekama. Dokumentos ir norādīts, ka pēc līdzekļu izveides posma kompetentajai iestādei ir jāizdod rīkojums administratīvā kārtā. Minētajā 1989. gada apkārtrakstā ir sniegta precīzāka informācija par līdzekļu nepietiekamību, uzsverot, ka tai ir tikai pagaidu raksturs, jo šajā gadījumā kreditoram ir jānorāda atlikums, attiecībā uz kuru rīkojums tiks izdots vēlāk. Komisijas eksperte uzskata, ka "no šo dokumentu formulējuma kreditori var secināt, ka gadījumā, ja saistības attiecībā uz tiem netiek izpildītas uzreiz, tās tiks nokārtotas vēlāk".
- (165) Turklāt Komisijas eksperte pamatoti norāda, ka Francijas tiesību aktos ir paredzēta tikai prasījumu piedziņas procedūra, bet ne likvidācijas procedūra. Attiecībā uz privāto tiesību subjektiem tiesību aktos maksātnespējas situācijai ir saikne ar likvidāciju. Maksātnespējas risks var kļūt par iemeslu tiesiskās aizsardzības procesa uzsākšanai⁽⁸²⁾, un ir skaidri norādīts, ka maksātnespējas sekas ir likvidācija tiesas ceļā⁽⁸³⁾. Savukārt attiecībā uz publisko tiesību subjektiem kopumā un īpaši publiskām iestādēm, padarot neskaidru maksātnespējas situāciju un neradot tai nekādu saikni ar likvidācijas situāciju, likumdevējs un regulējošās iestādes rada kreditoriem iespāidū, ka prasījumi tiks neierobežoti atmaksāti un attiecīgā gadījumā to paveiks trešā persona, piemēram, valsts.

- (166) Visbeidzot, Komisijas eksperte norāda, ka 2008. gada reformas rezultātā, kura norisinājās pēc lēmuma par procedūras uzsākšanu pieņemšanas, Francijas iestādes tā arī neprecizēja, ka publiskām iestādēm ir jāpiesaista pašu līdzekļi un tās nevarēs izmantot valsts līdzekļus. Tomēr šāds precizējums varētu būt bijis spēcīgs signāls kreditoriem laikā, kad Komisijas uzsāktajā procedūrā skaidri tika norādīta valsts garantijas saistība ar tiesību aktu nepilnīgo formulējumu. Nepieciešamā precizējuma neveikšana liecina par to, ka Francijas valsts nevēlas atspēkot informāciju, ka tā pati varētu nodrošināt vajadzīgos līdzekļus.
- (167) Francijas iestādes 2009. gada 27. oktobrī nosūtītajā paziņojumā apgalvo, ka Komisijas ekspertes apgalvojuma, saskaņā ar kuru “no šo dokumentu formulējuma kreditori var secināt, ka gadījumā, ja saistības attiecībā uz tiem netiek izpildītas uzreiz, tās tiks nokārtotas vēlāk”, pamatā ir neobjektīva analīze par dokumentiem (apkārtrakstiem), kuri ne tikai ir zemāka līmeņa nekā reglamentējošie akti, bet arī neparedz iespēju aizstāt iestādes līdzekļus ar valsts līdzekļiem. Nekas neliedz publiskām iestādēm “iekonservēties”, kreditoriem neizdodoties panākt savu prasījumu piedziņu. Turklāt Francijas iestādes uzskata, ka publiskas iestādes var nepildīt savas saistības, automātiski nenākot maksātnespējas situācijā.
- (168) Tālāk Komisija analizēs, vai ir juridiski iespējams iekonservēt publisku iestādi, kurai ar tiesas pieņemtu un galīgu nolēmumu ir piespriests atmaksāt noteiktu naudas summu, un nepamierināt prasījumus, kā to apgalvo Francijas iestādes. 1980. gada 16. jūlija likuma un tā piemērošanas aktu noteikumi uzliek noteiktus pienākumus valstij. Kreditoram nelabvēlīgākajā scenārijā minētajos noteikumos ir paredzēts, ka valstij ir jānorāda kreditoram saldo, kura samaksa tiks nokārtota vēlāk. Pieņemot, ka pēc tam netiek izmaksāta atlīdzība, kreditoram aizvien būs iespēja (šis punkts tiks aplūkots šā lēmuma 3. sadaļā) saukt pie atbildības valsti. Šajā situācijā teorētiska iekonservēšana nenozīmēs, ka parāds ir atcelts. Turklāt Francijas iestādes nav sniegušas nevienu konkrētu šādas situācijas piemēru.
- (169) Pamatojoties uz iepriekšminētajiem elementiem, Komisija secina, ka:
- 1980. gada 16. jūlija likumā un tā piemērošanas noteikumos definētā specifiskā procedūra ir tikai prasījumu piedziņas procedūra, bet ne likvidācijas procedūra; tās piemērošanas noslēgumā prasījums netiek atcelts, savukārt likvidācijas procedūras piemērošanas rezultātā pieņemtais lēmums par slēgšanu aktīvu nepietiekamības dēļ bez soda piemērošanas ietver aizliegumu kreditoriem iesniegt jaunas prasības,
 - 1980. gada 16. jūlija likums un tā piemērošanas noteikumi, kuros ir paredzēta rīkojuma par izmaksu atlikšana un nav paredzēta maksātnespējas situācija, rosina kreditorus uzskatīt, ka vienmēr būs paredzēti un pieejami publisko tiesību subjekta prasījuma atmaksai nepieciešamie līdzekļi,
 - no tā izriet, ka līdzekļu nepietiekamības situācijā attiecīgā gadījumā tos nodrošinās valsts vai ka tai ir tikai pagaidu raksturs. Savukārt nevienā likvidācijas procedūrā nav paredzēta iespēja, kad par maksātnespējīgas personas parādiem atbildību uzņemas trešā persona, izņemot, protams, gadījumu, ja runa ir par garantijas devēju vai sabiedrību ar neierobežotu atbildību.
 - iii) Ir iespējama valsts ārkārtas dotācija, lai publiska iestāde varētu pildīt savas saistības, un atsevišķos aktos tā ir faktiski paredzēta
- (170) Šajā saistībā Komisijas eksperte atzīmēja, ka:
- a) [...] (*)
- (171) Kaut arī šis pierādījums nav nepieciešams, lai garantiju, kas izriet no *La Poste* statusa, klasificētu kā valsts atbalstu, Komisija secina, ka paša *La Poste* līdzekļi, ko būtu iespējams savākt likvīdu nepietiekamības gadījumā, ir ierobežoti. Francijas likumdevējs ir izstrādājis ļoti stingrus noteikumus gan par aktīvu nodošanu⁽⁸⁴⁾, gan vispārējo pasta pakalpojumu tarifu paaugstināšanu⁽⁸⁵⁾. Grūtības savākt papildu pašu līdzekļus parādu atmaksai palielina nepieciešamību pēc valsts intervences līdzekļu nepietiekamības gadījumā. Pirmkārt, ievērojot savienoto trauku principu, neiespējamība savākt līdzekļus, pielietojot aktīvu nodošanu, palielina citu garantijas mehānismu (avanss, valsts atbildība u. c.) izmantošanas biežumu. Otrkārt, likumdevēja īstenota aktīvu aizsardzības režīma noteikšana varētu veicināt atsaukšanos uz valsts stingru atbildību strīdos *La Poste* iespējamās maksātnespējas gadījumā⁽⁸⁶⁾.

(172) Francijas iestādes 2009. gada 27. oktobra paziņojumā apstrīd "neiespējamību" savākt pašu līdzekļus *La Poste*:

— attiecībā uz aktīvu nodošanu valsts ir tiesīga brīvi novērtēt, vai tā uzskata tos par "obligāti nepieciešamiem" sabiedrisko pakalpojumu sniegšanai; turklāt, pat ja tā iebilst pret nodošanu, tas nenozīmē, ka tai būtu jānodrošina atlīdzība, iesaistot garantijas mehānismus; visbeidzot, valsts nekad nav iebildusi pret aktīvu nodošanu, pamatojoties uz 1990. gada 2. jūlija likuma 23. pantu, kas vairs nav lietots, kopš 2005. gadā *La Poste* gandrīz visus nekustamos īpašumus (tostarp pasta nodaļas) nodeva meitassabiedrībai, kurai nav piemērojams iepriekšminētais atļaujas režīms,

— attiecībā uz vispārējo pasta pakalpojumu tarifu paaugstināšanu Francijas iestādes norāda, ka ARCEP nenosaka tarifus, bet gan cenu ierobežojumu (*price cap*) tikai *La Poste* regulētajām darbībām, kuru ietvaros notiek brīva *La Poste* tarifu attīstība (izņemot pastmarku cenu, kas tiek noteikta par pastu atbildīgā ministra rīkojumā, ievērojot cenu ierobežojumu); tas rada priekšstatu, ka ARCEP būtu grūti noraidīt tarifu paaugstinājumu, kas būtu nepieciešams subjekta izdzīvošanai un tā sniegto sabiedrisko pakalpojumu uzdevumu veikšanai; visbeidzot, minētais cenu ierobežojums attiecas tikai uz regulēto nozari, kas veido mazāk nekā pusi no *La Poste* grupas peļņas.

(173) Komisija izskatīja Francijas valsts iestāžu veiktos precizējumus, un tai ir divas piezīmes:

— Francijas iestādes apgalvo, ka pat gadījumā, ja valsts iebilstu pret nodošanu, tas nenozīmētu, ka ir piešķirama garantija. Tomēr tās atzīst (pat ja iebilst, ka tas varētu radīt priekšrocības *La Poste*), ka valsts pārstāvim ir jāievēro sabiedrisko pakalpojumu nepārtrauktības prasība 1980. gada 16. jūlija likumā⁽⁸⁷⁾ noteiktās procedūras izpildes laikā, kas varētu nozīmēt valsts stingru atbildību, atsaucoties uz publisko pienākumu vienlīdzības principu, kā pierādīts turpmāk⁽⁸⁸⁾,

— tā kā *La Poste* kreditors nevar vērsties pie citas *La Poste* grupas sabiedrības prasījuma atmaksai, ir jāizskata *La Poste*, nevis *La Poste* grupas regulētās nozares un rezervētā sektora apgrozījums. Ņemot vērā regulējamo jomu Francijā⁽⁸⁹⁾, ir skaidrs, ka lielāko daļu publiskās iestādes *La Poste* darbību veido regulētās

darbības. Līdz ar to tarifu noteikšanai lielai daļai *La Poste* darbību ir piemērojams cenu ierobežojums; turklāt rezervēto pakalpojumu tarifus nosaka ministrijas rīkojumā.

β) Lai publiskai iestādei palīdzētu nokārtot parādus, var tikt izmantoti atsevišķi valsts budžeta uzdevumi un programmas

(174) Komisijas eksperte identificēja šādas programmas:

— programma Nr. 823 "Avansa maksājumi noteiktām no valsts nošķirtām struktūrām, kas pārvalda sabiedrisko pakalpojumus": tās mērķis "ir ļaut valstij piešķirt avansa maksājumus dažādām no valsts nošķirtām struktūrām, kuras pārvalda sabiedriskos pakalpojumus"⁽⁹⁰⁾. "Minēto avansa maksājumu mērķis ir reaģēt uz steidzamām situācijām, kurās nepieciešams nodrošināt publiskās darbības nepārtrauktību vai paātrinātā veidā īstenot kādu pasākumu. Tie dod iespēju arī īslaicīgi segt neparedzētu līdzekļu vajadzību, kas attiecīgi tiks segta no stabiliem līdzekļiem. Tādējādi tie ļauj izvairīties no banku vai tirgus finansējuma un vienlaicīgi nepieļaut valsts pārvaldes iestāžu parādsaistību pastiprinātu fragmentāciju vai to procentu maksājumu paaugstināšanos",

— uzdevumā "Valsts finanšu līdzdalība" ir ietvertas divas programmas, kuru nosaukumi attiecīgi ir "Darbības ar kapitālu saistībā ar valsts finansēm" (programma Nr. 731) un "Valsts un publisko iestāžu parādu atmaksa" (programma Nr. 732). Minētās programmas ietvaros darbība Nr. 01 paredz "kapitāla palielināšanu, dotācijas pašu kapitālā, akcionāra avansu un līdzvērtīgus aizdevumus".

(175) Šiem avansa maksājumiem ir atvēlēti ievērojami līdzekļi. Programmā Nr. 731 nepārprotami ir paredzētas rezerves 85 miljonu euro apmērā. Programmas Nr. 732 darbībai Nr. 01 ir paredzētas maksājumu apropriācijas 660 miljonu euro apmērā. Savukārt programmai Nr. 823 ir paredzētas maksājumu apropriācijas 50 miljonu euro apmērā.

(176) Gadījumā, ja *La Poste* piemeklētu finanšu grūtības, valsts varētu izmantot šo programmu līdzekļus, lai palīdzētu *La Poste*. Nevienā tiesību aktā nav noteikts ierobežojums avansa maksājumu piešķiršanai PIRK, kas veic saimniecisko darbību un darbojas konkurencei atvērtā nozarē.

- (177) Francijas iestādes 2009. gada 27. oktobra paziņojumā precizē, ka tās nekad nav apstrīdējušas to, ka publiskas iestādes var izmantot tiešus avansa maksājumus no valsts, tomēr tas nenozīmē, ka publiskām iestādēm ir tiesības aizņemties no valsts budžeta; saskaņā ar Komisijas ekspertes norādīto akcionāru avansu var izmantot jebkādi valsts finansiālajai līdzdalībai neatkarīgi no juridiskā statusa, tāpēc tas nebūtu attiecināms tikai uz PIRK; turklāt pretēji Komisijas ekspertes apgalvojumam minētajos avansa maksājumos nepārprotami ir ņemti vērā Kopienā noteiktie ierobežojumi tāpēc, ka tie iekļaujas saprātīgā ieguldītāja loģikā.
- (178) Komisija secina, ka:
- Francijas tiesību akti atļauj, pat iedrošina valsti piešķirt dotācijas publiskām iestādēm, nevis izmantot tradicionālos bankas aizdevumus gadījumā, ja izveidojusies līdzekļu nepietiekamība; pieeju šiem līdzekļiem nenosaka iepriekšēja noteikumu par valsts atbalstu ievērošana; minētās dotācijas var pildīt 1980. gada 16. jūlija likumā paredzēto “papildu līdzekļu” funkciju,
 - kreditoriem ir zināms šo aktu saturs, tāpēc tiem ir pamats uzskatīt, ka uzraudzības iestāde varēs atrast nepieciešamos līdzekļos to prasījuma atmaksai,
 - tomēr *La Poste* nav aizņēmuma tiesību attiecībā uz šiem līdzekļiem.
- (179) Tā kā:
- 1980. gada 16. jūlija likums un tā piemērošanas pasākumi neparedz likvidācijas/darbības pārtraukšanas procedūru ar tiesību un pienākumu atcelšanu,
 - 1980. gada 16. jūlija likumā un tā piemērošanas pasākumos nekur nav paredzēts, ka līdzekļus nevarētu atbrīvot,
 - budžeta dokumenti parāda, ka PIRK var saņemt ārkārtas avansu gadījumā, ja steidzami nepieciešami līdzekļi,
- Komisija uzskata, ka maz ticama ir tāda situācija, kurā kreditoram neizdotos panākt prasījuma atmaksu, piemērojot 1980. gada 16. jūlija likumā paredzētās procedūras.
- (180) No otras puses, Komisijai neizdevās konstatēt to, ka publiskām iestādēm būtu tieša pieeja Valsts kases kontiem, ja ar “tiešu piekļuvi” saprot iespēju PIRK pašam pieņemt lēmumu par tiešu līdzekļu iegūšanu no valsts līdzekļiem un nodošanu to rīcībā bez valsts starpniecības.
- iv) Francijas iestāžu priekšlikums veikt precizējumus 1980. gada 16. jūlija likuma piemērošanas dekrētā ir nepietiekams
- (181) Vispirms Komisija uzsver, ka Francijas iestādes nav veikušas grozījumus šajā sadaļā analizētajā 1980. gada 16. jūlija likumā. Līdz ar to Komisijas veiktā pētījuma par garantijas esību par labu *La Poste* pamatā noteikti jābūt pozitīvajām tiesībām, nevis Francijas valsts iestāžu vēl aizvien neapstiprināto priekšlikumu atbilstībai vai neatbilstībai, kuru mērķis ir izslēgt jebkādas garantijas iespējamību. Līdz ar to šajā sadaļā ietvertās Komisijas analīzes mērķis būtībā ir sniegt detalizētu procedūras aprakstu, kuras norisē Komisija piedalījās.
- (182) Lai noteiktu, ka uzraudzības iestādes piesaistīto līdzekļu vienīgais avots drīkst būt pašpārvaldes vai iestādes līdzekļi, Francijas iestādes ierosināja veikt šādus grozījumus 1980. gada 16. jūlija likuma piemērošanas dekrētā: “Ja pēc noteiktā termiņa beigām prasība nokārtot parādus nav izpildīta, valsts pārstāvis vai uzraudzības iestāde ieraksta izdevumus saistības neizpildījušās pašpārvaldes vai publiskās iestādes budžetā. Vajadzības gadījumā nepieciešamos līdzekļus ņem no pašpārvaldes vai iestādes budžeta, vai nu samazinot apropriācijas, kuras paredzētas citiem izdevumiem un ir vēl pieejamas, vai arī palielinot līdzekļus” (grozījumi ir pasvītroti).
- (183) Tomēr, tāpat kā lēmuma par procedūras uzsākšanu 58. apsvērumā, Komisija uzsver, ka nedz noteikumu pašreizējā versija, nedz versija ar Francijas iestāžu piedāvātajiem grozījumiem neizslēdz to, ka līdzekļu piesaistīšana ir iespējama, palielinot līdzekļus ar dotāciju vai publisku līdzekļu piešķiršanu.

(184) Tālāk Komisija analizēs tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas kreditoram būtu pieejami maz ticamā gadījumā, ja 1980. gada 16. jūlija likumā noteiktā procedūra kreditoram liegta iespēju saņemt atlīdzību. Jo īpaši Komisija analizēs valsts atbildības režīmu, lai noteiktu, vai tam piemīt garantijas mehānisma iezīmes.

3. Valsts atbildības režīmam publisko iestāžu parādu piedziņas procedūras īstenošanā piemīt garantijas mehānisma iezīmes.

(185) Francijas iestādes uzskata, ka valsts atbildība principā nevar iestāties neatkarīgi no tā, vai tā ir vai nav stingra atbildība⁽⁹¹⁾. Tomēr Francijas iestādes atzīst, ka gadījumā, ja būtu jāievēro sabiedrisko pakalpojumu nepārtrauktības prasība un valsts pārstāvim tā būtu jāievēro, izpildot 1980. gada 16. jūlija likumā noteikto procedūru, pastāvētu iespēja, ka tiesa kreditoram var piespriest atlīdzību. Tomēr šajā gadījumā atlīdzība nozīmētu tikai to, ka kreditors nonāktu situācijā, kādā tas nonāktu vispārējo tiesību aktu piemērošanas gadījumā; tātad šāds risinājums kreditoram nerada nekādas priekšrocības.

(186) Tomēr Komisija atgādina, ka saskaņā ar vispārējiem tiesību aktiem kreditori – katrā ziņā nenodrošinātie kreditori – principā neatgūst visu parāda summu. Turklāt likvidācijas procesā esoša uzņēmuma parādu neatmaksā trešās personas, kā tas ir iespējams šajā gadījumā.

(187) Francijas iestādes arī uzstāj, ka jebkurā gadījumā kreditoriem pieejamās atlīdzības iespējas, atsaucoties uz atbildību, nav pielīdzināmas garantijai.

(188) Tomēr Komisija uzskata un turpmāk pierāda, ka valsts atbildības (stingras vai nē) iestāšanās, īstenojot 1980. gada 16. jūlija likumā paredzēto publisko personu parādu piedziņas procedūru, ir pielīdzināma garantijas mehānismam Kopienas tiesību aktu izpratnē, jo tā nodrošina kreditoriem prasījuma atmaksu, uzliekot dalībvalstij par pienākumu to atmaksāt *La Poste* maksātnespējas gadījumā. Turklāt Eiropas Cilvēktiesību tiesas (ECT) spriedums *Kampoloro* lietā šķiet nosakām automātisku garantiju. Kaut arī Francijas valsts iestādēm bija tāda iespēja, tās neierobežoja minētos atbildības vai garantijas mehānismus.

i) Iepriekšējā judikatūra: *Kampoloro* lietā izveidotā režīma specifiskās iezīmes

(189) Komisijas eksperte atgādina, ka gadījumā, ja publiskas personas, kam bija piemērojams 1980. gada 16. jūlija likums, kreditors vēlējas saukt valsti pie atbildības ar mērķi izmantot minētajā likumā paredzētās priekšrocības

pirms *Kampoloro* lietas (aplūkota turpmāk tekstā), administratīvā tiesa izšķīra divus kaitējuma veidus. No vienas puses, kreditors cieta kaitējumu prasījuma neatmaksāšanas dēļ, un šā kaitējuma iemesls bija parādnieka maksātnespēja. No otras puses, kreditors varēja ciest kaitējumu, kas izrietēja no nepilnībām valsts priekšrocību īstenošanā (kavēšanās, nevēlēšanās rīkoties, atteikums uzsākt procedūras, daļēja procedūru veikšana u. tml.). Otrais kaitējuma veids netika vērtēts pēc parāda summas, bet izmaksām, kas saistītas ar kavēšanos vai atteikumu izmantot likumā paredzētās priekšrocības. Šādu pieeju Lionas Administratīvā apelācijas tiesa izmantoja *Kampoloro* lietā⁽⁹²⁾.

ii) Valsts padomes 2005. gada nolēmums *Kampoloro* lietā

(190) Komisijas eksperte uzskata, ka Valsts padomes nolēmums *Kampoloro* lietā ir pirmais pagrieziena punkts attiecībā uz to, ka viena no tajā paredzētajām situācijām vairs nav uzskatāma par atbildības gadījumu, bet pilda garantijas mehānisma funkciju.

(191) Vispirms ir jāatgādina Valsts padomes 2005. gada 18. novembra nolēmuma par *Kampoloro* Lauksaimniecības sabiedrības lietu (Nr. 271898) preambulā ietvertais princips:

“Tā kā, paredzot šos noteikumus, likumdevēja mērķis bija piešķirt valsts pārstāvim pilnvaras aizstāt vietējās pašpārvaldes institūcijas, lai pēc attiecīgas prasības par parādu nokārtošanu iesniegšanas nodrošinātu tiesas pieņemta un galīga nolēmuma izpildi minētās pašpārvaldes maksātnespējas gadījumā un atbrīvotu vai izveidotu līdzekļus šā nolēmuma izpildei; tā kā pārstāvim šim nolūkam – tiesas uzraudzībā un ņemot vērā pašpārvaldes situāciju un vispārējo interešu apsvērumus – ir jāveic nepieciešamie pasākumi; tā kā šo pasākumu vidū ir iespēja pārdot pašpārvaldei piederošus aktīvus, ja tiem nav būtiska nozīme to sabiedrisko pakalpojumu nodrošināšanā, par kuriem tā ir atbildīga; tā kā gadījumā, ja prefekts izvairās izmantot vai neizmanto likumā paredzētās priekšrocības, vietējās pašpārvaldes kreditoram ir tiesības vērsties pret valsti, atsaucoties uz smagu kļūdu, kas pieļauta uzraudzības pilnvaru īstenošanā; tā kā gadījumā, ja, ņemot vērā pašpārvaldes situāciju, īpaši aktīvu nepietiekamību, vai vispārējo interešu apsvērumu dēļ prefektam bija likumīgs pamatojums atteikt noteiktu pasākumu veikšanu, lai nodrošinātu tiesas nolēmuma izpildi, valsts vara var būt atbildīga par vietējās pašpārvaldes kreditoram radīto kaitējumu, ja tas ir ārkārtējs un īpašs.”

- (192) Tādējādi Valsts padome ievieša mehānismu ar divām galvenajām iezīmēm.
- (193) Pirmkārt, tajā ir noteikts valsts atbildības režīms, kura pamatā ir tikai nepilnīga 1980. gada 16. jūlija likumā un tā piemērošanas pasākumos paredzēto priekšrocību īstenošana. Šajā gadījumā runa ir par atbildības režīmu attiecībā uz smagu vainu. Lēmuma par smagu vainu pamatā ir automātiski nenodot parādā esošās pašpārvaldes parādsaistības valstij. Saskaņā ar kompetenta komentētāja pausto⁽⁹³⁾ "gadījumā, ja prefekts veic pasākumus, lai mēģinātu piesaistīt papildu līdzekļus, tomēr ar tiem nepietiek, ņemot vērā pašpārvaldes kopējo parādu apjomu, ir iespējams, ka tiesa uzskatīs, ka nav konstatējama smaga vaina". Šajā gadījumā atbildība par smagu vainu ir "klasiska", un tā nefunkcionē kā garantijas mehānisms parādā esošās struktūras maksātspējas situācijā, jo tās iemesls nav vienīgi maksātspēja.
- (194) Otrkārt, nolēmumā ir paredzēts, ka stingra atbildība var iestāties divos gadījumos.
- (195) Pirmajā gadījumā "vispārējo interešu apsvērumu dēļ prefektam bija likumīgs pamatojums atteikt noteiktu pasākumu veikšanu, lai nodrošinātu tiesas nolēmuma izpildi". Šajā gadījumā ir runa par klasisku pārvaldes bezdarbības situāciju, kuras pamatā ir vispārējas intereses un kura rada atbildību par publisko pienākumu vienlīdzības principa pārkāpumu. Parādnieks teorētiski nav maksātspējīgs, tomēr valsts pieņem lēmumu neaiztikt tā iespējamajos līdzekļus, pamatojoties uz vispārējām interesēm. Šo situāciju nevar uzskatīt par garantijas mehānismu, jo kaitējums kreditoram izriet no valsts lēmuma, nevis no parādnieka maksātspējas. Tomēr sekas ir tādas pašas kā garantijas mehānisma gadījumā.
- (196) Savukārt otrais stingras atbildības gadījums vairāk līdzinās garantijas mehānismam. Valsts padome uzskata, ka "gadījumā, ja, ņemot vērā pašpārvaldes situāciju, īpaši aktīvu nepietiekamību, (...) prefektam bija likumīgs pamatojums atteikt noteiktu pasākumu veikšanu, lai nodrošinātu tiesas nolēmuma izpildi, valsts vara var būt atbildīga par vietējās pašpārvaldes kreditoram radīto kaitējumu, ja tas ir ārkārtējs un īpašs". Šajā gadījumā atbildību rada tikai parādā esošās pašpārvaldes finansiālā situācija. Stingras atbildības režīma izvēle atvieglo kreditoram pierādījumu sniegšanas procesu, jo attiecīgajā situācijā tam jāpie-rāda tikai atbildību izraisošie fakti, cēloņsakarība un kaitējums.
- (197) Komisijas eksperte uzskata, ka starp minēto atbildības režīmu un garantijas režīmu ir novērojamas divas līdzības. Pirmkārt, atbildību radošie fakti objektīvi nav piedēvējams valstij, jo runa ir par parādā esošās struktūras situāciju: minētais atbildības režīms ir balstīts uz to pašu, ko garantijas mehānisms, proti, parādnieka maksātspēju. Otrkārt, nav noteikts citādi, par Valsts padomes minēto kaitējumu, šķiet, ir uzskatāma paša parāda neatmaksāšana, kas ir arī garantijas izmantošanas pamats.
- (198) Protams, Valsts padome ierobežo valsts atbildības iestāšanos attiecībā uz ārkārtēju un īpašu kaitējumu. Komisijas eksperte uzskata, ka attiecībā uz to, vai kaitējums ir ārkārtējs, var pielietot izslēgšanas metodi. Proti, vai nu parāds ir neliels un ir pamats uzskatīt, ka to dēļ publiskā iestāde (konkrēti – *La Poste*) nonāks maksātspējas situācijā, vai arī parāds ir ievērojams, tātad kaitējums būtu ārkārtējs. Vērtējot, vai kaitējums ir īpašs, var pieņemt, ka ir maz tādu publisku iestāžu kreditoru, kuri ir aizdevuši ievērojamus līdzekļus. Līdz ar to Valsts padomes nolēmumā noteiktais ierobežojums patiesībā ir drīzāk šķietams, jo var pieņemt, ka tas reāli runa būtu tikai par ievērojamu prasījumu situāciju – situāciju, kurā vienmēr pastāv ārkārtēji liela kaitējuma iespējamība.
- (199) Turklāt šāda interpretācija ir sniegta arī visplašāk atzītajā doktrīnā. Iepriekšminētajos *P. Bon* komentāros ir norādīts, ka "gadījumā, kas acīmredzot atbilst konkrētajai situācijai, ņemot vērā nepārprotamo disproporciju starp atlīdzības summu, kuru tiesnesis noteicis kopienai, un minētās kopienas līdzekļu niecīgo apjomu, prefekts zināmā mērā atrodas strupceļā, jo ir maz ticams, ka viņam izdosies savākt pietiekami daudz līdzekļu, lai kopiena varētu pilnībā atmaksāt parādu. Protams, lai panāktu taisnīgu situāciju, abām prasītājām sabiedrībām pēc tik ilga laika ir jāsaņem atlīdzība." "Tas nozīmē, ka valsts kļūst par minētās [kopienas] nekompetences postošo seku obligāto apdrošinātāju." Komisijas eksperte uzskata, ka atbilstošāks termins ir nevis "apdrošinātājs", bet "obligātais garantijas devējs".
- (200) Nolēmuma par Kampoloro Lauksaimniecības sabiedrību⁽⁹⁴⁾ papildinājumā *C. Landais* un *F. Lenica*, kas nolēmuma pieņemšanas laikā bija Valsts padomes dokumentācijas dienesta atbildīgās personas, uzsver šā otrā hipotētiskā gadījuma ļoti specifisko raksturu un nepiekrīt to skaidrot kā vietējo pašpārvalžu parāda apgrūtinājuma nodošanu valstij. Tomēr Komisijas eksperte uzsver, ka, ja interpretācija tiek apspriesta, tas ir tāpēc, ka pats nolēmums rada interpretācijas jautājums. Komentāra noslēguma daļa arī ir interesanta: komentētāji uzskata, ka nākamais solis ir aizņēmums vai ārkārtas dotācija. Atliek secināt, ka tie, kas atsakās pielīdzināt atbildības režīmu garantijas mehānismam, galu galā min citus garantijas mehānisma elementus (dotāciju).

- (201) Komisijas eksperte arī nepiekrīt *D. Labetoulle* vērtējumam rakstā par administratīvajās tiesībās paredzēto stingro atbildību⁽⁹⁵⁾, uz kuru Francijas valdība atsaucās savās piezīmēs. Viņš norāda, ka Valsts padome Kampoloro lietā secina, ka prefekta likumīgais lēmums tikai “var izraisīt valsts atbildību”. No tā izriet, ka tas nenotiek automātiski. Komisijas eksperte uzskata, ka šai interpretācijai nevar piekrist. Patiesībā Valsts padome spriedusi, ka prefekta lēmums var izraisīt valsts atbildību, “ja tas [kaitējums] ir ārkārtējs un īpašs”. Neskaidrais elements ir nevis atbildības esības princips un tās iestāšanās, ja ir izpildīti attiecīgi nosacījumi, bet tas, vai pastāv kaitējums, kuram piemīt konkrētas iezīmes. Tomēr, kā jau iepriekš bija minēts, ja kaitējums ir īpašs un ārkārtējs, atbildības apšaubīšanai nav pamata. Līdz ar to paša atbildības piemērošanas principa līmenī pastāv automātiskums, un tam piemīt visas garantijas iezīmes.
- (202) Visbeidzot, Komisijas eksperte piebilst, ka neviens Kampoloro judikatūras komentētājs nepieļauj iespēju, ka prasījums varētu palikt neatmaksāts.
- (203) Komisijas eksperte secina, ka minētais Valsts padomes nolēmums Kampoloro lietā kļuva par pamatu tādām atbildības režīmam, kam piemīt garantijas mehānisma iezīmes.
- iii) Eiropas Cilvēktiesību tiesas (ECT) piedāvātais risinājums Kampoloro lietā
- (204) 2006. gada 6. decembra spriedumā “Kampoloro Ostas pārvaldības sabiedrība un Kampoloro Lauksaimniecības sabiedrība pret Franciju”⁽⁹⁶⁾ ECT atrisināja Kampoloro lietu, nododot valsts pārziņā visus parādus, kuri Santamarijas Podžo pilsētai bija pret prasītājam sabiedrībām. Šī lieta uzskatāmi parāda, ka Francijas valsts atbildība šajā gadījumā izpaužas kā publisko iestāžu pasīvu netieša garantija un nav saistīta ar kaitējuma nosacījumu.
- (205) Tiesā Francijas iestādes mēģināja izmantot par pamatojumu valstij piedēvējamā izšķirīgā notikuma neesību, no vienas puses, un valsts garantijas neesību publiskām iestādēm, kurām ir juridiskas personas statuss, no otras puses. Attiecīgi “[Francijas valdība] uzskata, ka tikai objektīvi iemesli, kas ir saistīti vienīgi ar kopienas materiālo nespēju nodrošināt pietiekamus ieņēmumus, aizkavēja spriedumu izpildi”; “Tāpēc valdība uzskata, ka piespriesto lēmumu neizpildes pamatā nav apzināta valsts iestāžu, valsts vai kopienas neizdarība. Līdzekļu neesība nav aizbaidinājums, bet gan realitāte parādā esošās juridiskās personas maksātnespējas dēļ”; “Parāds netika atmaksāts tikai un vienīgi kopienas finansiālo grūtību dēļ, un šie apstākļi nebūtu uzskatāmi nedz par kopienas vēlmi izvairīties no saistību izpildes, nedz arī par vēlmi nodot parāda apgrūtinājumu valstij (Valsts padome, Bassirmēras (*Batz sur Mer*) pilsēta, 1970. gada 25. septembris). Iekšējos tiesību aktos nav paredzēts likumīgs pamatojums pilsētas aizstāšanai ar valsti attiecībā uz atbildības jautājuma atrisināšanu. Šādu aizstāšanu nevar pamatot arī ar Konvencijas 6. panta 1. punktu, jo tāds risinājums būs pretrunā ar pašu juridiskās personas jēdzienu, kas paredz neatkarību un atsevišķu kapitālu.” Lai gan Francijas valdība mēģināja uzsvērt tieši iepriekšminētās atšķirības starp atbildības režīmu un garantijas mehānismu, tiesa galu galā neņēma vērā šos argumentus.
- (206) Lai sniegtu pilnīgu ainu, ir jānorāda arī prasītāju argumenti, kurus tiesa – gluži pretēji – ņēma vērā:
- “Iekšējos tiesību aktos nav paredzēts neviens pasākums, kas būtu piemērojams pilsētas maksātnespējas iestāšanās gadījumā”; “Valsts nevar atbrīvoties no sava pienākuma pildīt tiesas nolēmumus, atsaucoties uz līdzekļu neesību vai vietējo pašpārvalžu autonomiju, kuru tā līdz šim nav spējusi garantēt, jo pilsēta nespēja atmaksāt savus parādus. Līdz ar to prasītāji uzrāda valsts nespēju pieņemt pozitīvus pasākumus, kas būtu ļāvuši pilsētai veikt attiecīgos ekonomiskos pienākumus.” “Prasītāji konstatē, ka Valsts padome 2005. gada 18. novembra nolēmumā lēma, ka likumdevēja mērķis bija piešķirt valsts pārstāvim pilnvaras aizstāt vietējās pašpārvaldes institūcijas, lai pēc attiecīgas prasības par parādu nokārtošanu iesniegšanas nodrošinātu tiesas pieņemta un galīga nolēmuma izpildi minētās pašpārvaldes maksātnespējas gadījumā un atbrīvotu vai izveidotu līdzekļus šā nolēmuma izpildei. Tieši pamatojoties uz šiem Francijas valstij raksturīgajiem trūkumiem, prasītāji pieprasa konstatēt, ka ir pārkāpts 6. panta 1. punkts, un attiecīgi noteikt atlīdzību, kas neietver nekādu pretrunu nedz ar pašu juridiskās personas jēdzienu, nedz tās neatkarību un atsevišķo kapitālu.”
- (207) Tiesa galu galā konstatēja Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. panta 1. punkta pārkāpumu, īpaši attiecībā uz to, ka: “Ir jānodrošina šo spriedumu izpilde, un tiesa atgādina, ka valsts iestāde nevar aizbaidināties ar līdzekļu nepietiekamību, lai neatmaksātu parādu, kura pamatā ir tiesas nolēmums (iepriekšminētais spriedums lietā *Bourdov*, 30. punkts).”

(208) Tiesa konstatēja arī Eiropas Cilvēktiesību konvencijas Protokola Nr. 1 1. panta pārkāpumu: "Neiespējāmība ieinteresētajām personām panākt spriedumu izpildi ir uzskatāma par iejaukšanos šo personu īpašumtiesībās, kas izriet no 1. panta pirmā teikuma pirmās daļas Protokolā Nr. 1. Valdība nekādi nepamatoja šo iejaukšanos, un tiesa uzskata, ka līdzekļu nepietiekamība nepadara likumīgu šādu bezdarbību (turpat)." "Kopumā tiesa uzskata, ka prasītājam sabiedrībām bija un aizvien ir īpašs un pārmērīgs slogs, kas izriet no to summu neizmaksāšanas, kuras tām vajadzēja saņemt, izpildot iepriekšminētos 1992. gada 10. jūlija spriedumus. Attiecīgi tas nozīmē, ka ir pārkāpts 1. pants Protokolā Nr. 1." Visbeidzot, tiesa nodeva valsts pārziņā visus parādā esošo kopienu parādus: "Ņemot vērā minēto, tiesa nolēm, ka atbildētājam valstij ir jānodrošina prasītājiem vai attiecīgā gadījumā to tiesību pārņēmējiem prasījumu atlīdzināšana, kas pienākas no Bastjas Administratīvās tiesas 1992. gada 10. jūlija spriedumu pieņemšanas, ieskaitot procentus, kas uzkrāti līdz šā sprieduma pasludināšanas dienai."

(209) Vadoties pēc šīs judikatūras, Komisijas eksperte secina, ka valstij ir jāsedz publisko iestāžu parādi.

(210) Komisija uzskata, ka no tā izriet trīs svarīgi secinājumi:

— atbildība funkcionē kā netieša garantija. No vienas puses, Francijas valstij ir jāatmaksā visa parāda summa, un nav paredzēta nekāda pārdale, kas atspoguļotu parādā esošās pašpārvaldes maksātspēju un iespējamus valstij piedēvējamus pārkāpumus. Ir jāpievērš uzmanība izmantotajam formulējumam, jo tiesa nepiemin iespējamu valsts atbildību, bet nolēm, ka valstij ir "jānodrošina" maksājums. Šāds apzīmējums ir vairāk attiecināms uz garantiju nekā atbildību. Turklāt tiesa neviens brīdī nemeklēja veicinošo faktoru, kas būtu saistīts ar valsti, un ņēma vērā tikai parādnieka maksātspējas situāciju. Visbeidzot, tiesa paredz notiesāto pilsētu parāda pilnīgu nodošanu valstij. Šie dažādie elementi parāda, ka realitātē atbildības režīms funkcionē kā garantijas mehānisms. Tomēr ir jāpiebilst, ka prasītājiem vispirms ir jāiegūst tiesas nolēmums, kurā tiek atzīts to prasījums. Turklāt minētā garantija ir netieša, jo tā nav paredzēta neviens tiesību aktā. Tas pierāda, ka iekšējo tiesību aktu tiesisko mehānismu var interpretēt kā netiešu garantiju,

— šī atbildība ir attiecināma uz to publisko iestāžu parādiem, kurām ir juridiskas personas statuss. Francijas

valdība īpaši atsaucās uz juridiskas personas statusu un pašu kapitālu, kā uz argumentiem pret atbildības uzlikšanu Francijas valstij. Tiesa šos argumentus noraidīja,

— valsts garantijas piemērošanas jomā ietilpst publiskās iestādes, kas atkarīgas no valsts. Līdz ar to garantija ir cieši saistīta ar parādnieka publisko tiesību subjekta statusu.

(211) Ir jāpatur prātā, ka ECT pieņemtais risinājums Kampoloro lietā nav izolēts – tas izriet no iedibinātas judikatūras. Piemēram, 1980. gada 13. maija spriedumā lietā *Artico* pret Itāliju⁽⁹⁷⁾ ECT nolēma, ka, ja saistību nepildīšana ir piedēvējama citai personai, kas nav valsts, minētās valsts, kas 6. panta 1. punktā paredzēta kā garantijas devēja, pienākums ir nodrošināt faktisku to prasītāja tiesību ievērošanu, kuras paredzētas minētajā pantā. 1997. gada 19. marta lietā *Bourdov* pret Krieviju (Nr. 59498/00) tiesa arī nolēma, ka "valsts iestāde nedrīkst aizbildināties ar līdzekļu trūkumu, lai neatmaksātu parādu".

iv) Francijas valsts iestāžu apsvērumu analīze

a) Piezīme par atšķirībām starp vietējām pašpārvaldēm un publiskām iestādēm

(212) Francijas iestādes⁽⁹⁸⁾ uzskata, ka Komisijas ekspertes izklāsts nav pārliecinošs un aprobežojas ar Kampoloro nolēmuma dažādo interpretāciju salīdzināšanu; turklāt vietējās pašpārvaldes tajā netiek nodalītas no publiskām iestādēm, lai gan šai atšķirībai ir noteicošā nozīme attiecībā uz jautājumu par to, vai drīkst neatmaksāt prasījumu. Šajā ziņā Francijas iestādes atsaucas uz sava eksperta atzinumu. Saskaņā ar to tiek apšaubīta premisa, uz kuru ir balstīta Komisijas argumentācija, kuras pamatā ir Kampoloro jurisprudence: Komisijas argumentācija ir balstīta uz vietējo pašpārvalžu un publisko iestāžu pielīdzināšanu, kuru kopīgā iezīme ir tā, ka tās ir no valsts nodalītas publisko tiesību juridiskās personas. Tomēr šiem diviem subjektu veidiem ir atšķirīgs konstitucionālais statuss. Vietējo pašpārvalžu pastāvēšana ir Konstitūcijā noteikta prasība, un valsts pienākums ir nodrošināt to izdzīvošanu. Savukārt PIRK nav šāda konstitucionālā statusa, tāpēc to darbība var tikt pārtraukta. Līdz ar to Kampoloro judikatūru, kuras uzmanības centrā ir vietējo pašpārvalžu saistību neizpildes gadījumi, nevar izmantot publisko iestāžu gadījumā.

- (213) Tālāk Komisija aplūkos, vai atšķirība starp vietējo pašpārvalžu un publisko iestāžu konstitucionālo statusu var likt apšaubīt tās ekspertes secinājumus attiecībā uz nolēmumiem, ko Kampoloro lietā pieņēma ECT un Valsts padome.
- (214) Komisija secina, ka ECT nolēmuma pamatā ir nevis nepieciešamība saglabāt attiecīgo vietējo pašpārvaldi, bet gan kreditora tiesības, proti, tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu (Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. panta 1. punkts) un īpašumtiesību aizsardzību (Protokola Nr. 1 1. pants): neatkarīgi no tā, vai parādnieks ir publiska iestāde vai vietējā pašpārvalde, kreditora tiesības tiek pārkāptas vienādā mērā.
- (215) Attiecībā uz Valsts padomes nolēmumu ir jānošķir dažādie atbildības režīmi:
- atbildības režīma ar smagu vainu pamatā ir tas, ka valsts ir nepareizi izmantojusi 1980. gada 16. jūlija likumā paredzētās priekšrocības: līdz ar to tas nav atkarīgs no tā, vai parādnieks ir vietējā pašpārvalde vai publiska iestāde,
 - savukārt stingras atbildības režīma pamatā ir divi iespējamie varianti:
 - a) pirmajā variantā prefekts atsakās veikt noteiktus pasākumus vispārējo interešu apsvērumu dēļ: ir iespējams gadījums, ka ir jā saglabā vietējā pašpārvalde vai ka jānodrošina sabiedrisko pakalpojumu izpilde. Francijas valsts iestāžu eksperts uzsver, ka nepārtrauktības prasība attiecas tikai uz pakalpojumu, nevis iestādi, kas to sniedz. Tomēr tas nozīmē, ka īstermiņā prefektam var nākties veikt noteiktus pasākumus sabiedrisko pakalpojumu nepārtrauktības saglabāšanai, piemēram, sabiedrisko pakalpojumu uzdevumam nepieciešamo aktīvu saglabāšanu vai līdzekļu palielināšanu, lai nokārtotu prasījumu, kamēr sabiedrisko pakalpojumu uzdevums, iespējams, tiek nodots iestādei, kas var nodrošināt tā izpildi. Turklāt Francijas iestādes atzīst, ka valsts pārstāvim ir jāievēro sabiedrisko pakalpojumu nepārtrauktības prasība, kas noteikta 1980. gada 16. jūlija likumā;
 - b) otrajā variantā stingras atbildības režīmu var piemērot "gadījumā, ja, ņemot vērā pašpārvaldes situāciju, īpaši aktīvu nepietiekamību, (..) prefektam bija likumīgs pamatojums atteikt noteiktu pasākumu veikšanu, lai nodrošinātu tiesas nolēmuma izpildi, valsts vara var būt atbildīga par vietējās pašpārvaldes kreditoram radīto kaitējumu, ja tas ir ārkārtējs un īpašs". Tādējādi, kā jau iepriekš norādīts, atbildību izraisošais faktors ir vienīgi parādā esošās pašpārvaldes finanšu situācija. Minētā pašpārvalde var būt gan iestāde, gan arī vietējā pašpārvalde.
- (216) Komisija secina, ka atšķirīgais vietējo pašpārvalžu un publisko iestāžu konstitucionālais statuss nenozīmē, ka Komisijas ekspertes secinājumi attiecībā uz Kampoloro judikatūru būtu nepareizi. Turklāt Komisija norāda, ka Francijas valsts iestāžu argumentu mērķis ir apstrīdēt Kampoloro lietas attiecināmību uz konkrēto gadījumu, kas neattiecas uz vietējo pašpārvaldi, lai gan tieši Francijas valsts iestādes pirmās atsaucās uz Kampoloro lietu, lai pamatotu savu nostāju.
- β) Piezīme par pamatojuma trūkumu atbildības uzlikšanai valstij
- (217) Francijas iestādēm nav īsti saprotams, kāds varētu būt pamatojums stingras atbildības uzlikšanai valstij publiskas iestādes saistību nepildīšanas gadījumā, jo šajā situācijā valsts atbildība var iestāties tikai tad, ja tai piedēvētā darbība (vai bezdarbība) ir kaitējuma tiešais iemesls, bet konkrētajā gadījumā tā nav.
- (218) Tomēr Komisija secina, ka Valsts padomes nolēmumā un ECT nolēmumā ir skaidri noteikts, ka valstij var būt stingra atbildība.
- γ) Piezīme par ārkārtēja un īpaša kaitējuma neesību
- (219) Visbeidzot, Francijas iestādēm nav saprotams, kāpēc tiesa uzskata kaitējumu par "īpašu", ja tas attiecas uz visiem iestādes kreditoriem, vai "ārkārtēju", ja kreditori ir piekrituši izsniegt kredītu subjektam, kas nonācis nedrošā finansiālā situācijā.

- (220) Komisija secina, ka saskaņā ar Valsts padomes judikatūru ārkārtēja un īpaša kaitējuma esība darbojas kā valsts atbildības ierobežojums. Francijas iestādes apšaubā, ka ir iespējams ārkārtējs kaitējums, ja kreditori ir piekrituši izsniegt kredītu subjektam, kas nonācis nedrošā finansiālā situācijā. Šajā saistībā Komisija norāda, ka ar šo argumentu tiek pieņemts, ka garantija neeksistē (un ka kreditori uzskata, ka tā neeksistē), lai gan līdz šim veiktā analīze ir pierādījusi pretējo. Ja kreditori ir pārliecināti par garantijas esību, uzņēmuma finansiālajai situācijai būs ievērojami mazāk noteicoša loma ikviena kreditora skatījumā, kad tas pieņems lēmumu piešķirt iestādei kredītu, kā arī pārrunās minētā kredīta nosacījumus. Vēl ir jāņem vērā, ka parādsaistību uzņemšanās varēja notikt arī situācijā, kad publiskā iestāde nebija apdraudēta vai kreditors, saprātīgi spriežot, nevarēja zināt par finansiālām grūtībām. Jebkurā gadījumā ārkārtēja kaitējuma jēdziens ir jāskata plašāk, neaprobežojoties ar jautājumu par to, vai iestādei bija finansiālas grūtības, vai arī to, vai kaitējumu cieta visi kreditori vai tikai viens kreditors. Saskaņā ar judikatūru administratīvās stingras atbildības jomā⁽⁹⁹⁾ ārkārtēja un īpaša kaitējuma novērtējumā ņem vērā vispārējās intereses. Lai kaitējumu varētu klasificēt kā ārkārtēju un īpašu, tam attiecībā uz personu, kas to cieš, jābūt tik nozīmīgam, ka tas ir nesamērīgs ar attiecīgajām vispārējām interesēm. Tas mudina Komisiju izdarīt secinājumu, ka kaitējuma ārkārtējais un īpašais raksturs neapšaubāmi ir tāds kā filtrs, kas var aizkavēt noteiktu prasījumu atmaksu, tomēr šis filtrs būs mazāk piemērojams nozīmīga parāda gadījumā. Visbeidzot, Komisija atgādina par to, ka ārkārtēja un īpaša kaitējuma esība nav ECT judikatūras noteikts nosacījums. Tāpēc principā jebkuram kreditoram tiesas ceļā ir iespēja saņemt valsts kompensāciju, kas sedz tā parādu.
- v) Valsts atbildības un/vai garantijas ierobežojuma neesība
- (221) Komisija uzsver, ka saskaņā ar iepriekš norādīto nekas nekavē likumdevēju paredzēt, ka valsts atbild par PIRK parādu tikai sākotnējo ieguldījumu (dotāciju) apmērā, un likumdevējs jau ir šādi rīkojies attiecībā uz noteiktām sabiedrībām. Jo īpaši nekas nekavē likumdevēju paredzēt atbildības ierobežojumu vai vienkārši precizēt, ka akcionāre valsts var uzņemt atbildību par PIRK parādu tikai vainas vai ar vienkāršu PIRK maksātnespēju neaizsūtīta notikuma gadījumā, kas būtu tai personiski piedēvējams un būtu konkrētā kaitējuma iemesls. Līdz ar to likumdevējs var radīt šķēršļus valsts garantijai, kas paredzēta PIRK, un ierobežot valsts atbildību kreditoriem radīta kaitējuma gadījumā. Tomēr Francijas valsts iestādes nav veikušas šādus precizējumus.
- vi) Komisijas secinājums
- (222) Komisija secina, ka no i) līdz v) apakšpunkta izriet, ka saskaņā ar Francijas pašreizējiem tiesību aktiem kreditors, kam nav izdevies panākt prasījuma atmaksu, pielietojot 1980. gada 16. jūlija likumā paredzētās procedūras, var saņemt visu atbilstošo neatmaksātā prasījuma summu, atsaucoties uz valsts kā pēdējās instances atbildību, pretēji tam, kas notiek, piemērojot vispārējos tiesību aktos paredzēto likvidācijas procedūru, kuras ietvaros kreditora atbildības apjomu nosaka pieejamo aktīvu vērtība. Valsts atbildība tiek uztverta kā garantija. Francijas tiesību aktos tai netiek piemēroti nekādi ierobežojumi. Tā ir cieši saistīta ar parādā esošās struktūras publisko tiesību subjekta statusu.
- vii) Francijas priekšlikuma par attiecīgas klauzulas iekļaušanu līgumos analīze
- (223) Gadījumā, ja Komisija pieņemtu lēmumu par atbalsta neesību, Francijas iestādes ir gatavas savu priekšlikumu par garantijas neesības norādi attiecināt uz visiem līgumiem, kas paredz parādsaistības. Francijas iestādes uzskata, ka šāds papildinājums ļautu izvairīties no jebkāda riska, ka valsts stingra atbildība varētu iestāties, pamatojoties tikai uz *La Poste* maksātnespēju.
- (224) Vispirms Komisija vēlas atgādināt, ka 181. apsvērumā formulētā piezīme acīmredzami ir piemērojama šā lēmuma šai sadaļai. Jāpiebilst, ka saskaņā ar lēmumā par procedūras uzsākšanu norādīto Komisija atzīst, ka runa ir par pasākumu, kas var mazināt kreditora, kurš ir parakstījis šādu līgumu, iespējas panākt prasījuma atmaksu, iesniedzot prasību tiesā. Tomēr paliek šaubas par šā risinājuma ilgstošumu, jo pieņemamā riska izņēmums, ir judikatūrā iedibināts noteikums, kurš var mainīties (izmaiņas judikatūrā ir vēl jo vairāk iespējamās, ņemot vērā tendenci judikatūrā paplašināt valsts stingras atbildības režīmu). Atbildot uz Francijas valsts iestāžu apsvērumiem, Komisija uzsver, ka iepriekšējās piebildes nenozīmē, ka Komisija noliedz jebkādu Francijas iestāžu priekšlikuma ietekmi, bet gan uzsver no tā izrietošā tiesiskā regulējuma trauslumu.

(225) Jāpiebilst, ka Komisija uzskata Francijas iestāžu priekšlikumu par nepietiekamu, jo valsts garantiju varētu izmantot attiecībā uz visu veidu atbildību, tostarp īpaši līgumā neparedzētu atbildību un kriminālatbildību, kurām šajā ziņā ir līdzīgas iezīmes: līgumā nav iespējams attiecībā uz parādniekiem iepriekš paredzēt, ka valsts neatbild par *La Poste* parādiem. Vispārīgi *La Poste* var kļūt par trešās personas parādnieku, piemērojot dažādus juridiskus mehānismus, un tas nozīmē, ka maksātspējas gadījumā tam būs pieejama valsts garantija. Piemēram, ja *La Poste* pārņemtu citu struktūru (citu publisku iestādi), tam tiktu nodotas arī minētās struktūras tiesības un pienākumi. Ja *La Poste* būtu jāatmaksā šīs struktūras parādi trešai personai, nevienā līgumā vai juridiskā aktā nebūtu paredzēts, ka valstij nav pienākuma atmaksāt *La Poste* parādus pārņemtās struktūras kreditoriem, jo neviens nevarēja paredzēt šādu pavērsienu. Tādējādi, piemērojot noteiktu struktūru pārveidošanas (apvienošana, pārņemšana) mehānismu valsts sektorā, *La Poste* var kļūt par noteiktu parādu garantētāju trešām personām, un līgumā nebūtu iespējams paredzēt valsts garantijas ierobežojumu. Tāpēc nepietiek ar šādas norādes iekļaušanu "līgumos" ar "kreditoriem", jo tā neaptver visus gadījumus. Šāda formulējuma gadījumā var tikt neievēroti trešo personu izsniegtie prasījumi, kas nav uzreiz nosakāmi. Pietiekams risinājums būtu vienīgi vispārēji piemērojams akts, kurā ir norādīts, ka valsts nav *La Poste* garantijas devēja, un kurš piemērojams jebkurā situācijā un jebkura veida trešai personai.

(226) Visbeidzot, gadījumā, ja Francijas priekšlikumi liegtu jebkādu iespēju *La Poste* kreditoram atsaukties uz valsts atbildību prasījuma atmaksai (Komisija uzskata, ka tas nav pierādīts), minētie priekšlikumi nesniedz skaidru informāciju par to, kas notiktu *La Poste* maksātspējas gadījumā. *La Poste* kreditors, kas, pieprasot individuālā prasījuma izpildi, nav varējis panākt tā atmaksu, varētu cerēt, ka tā prasījums tiks atmaksāts *La Poste* vispārējās sanācības ietvaros, ko finansētu valsts, kā būs parādīts turpmāk šajā lēmumā.

4. Pat ja kreditora prasījums netiek apmierināts, tas var atsaukties uz likumīgu kļūdu, ko tas pieļāvis parādsaistību noformēšanas laikā, attiecībā uz pašāvību par šo saistību izpildi.

(227) Izklāstu apstiprina šķietamības teorijas pielietojums⁽¹⁰⁰⁾. Pat ja ņem vērā Francijas iestāžu argumentāciju, saskaņā ar kuru nepastāv neierobežota garantija par labu *La Poste* tā statusa dēļ un kuru Komisija atspēko, iepriekš tekstā

analizētie elementi dod kreditoriem likumīgu iemeslu uzskatīt, ka šāda garantija tomēr pastāv. Šķietamības teorija pastiprina veselās rādītāju virknes kopējo efektu.

(228) Galvenie rādītāji, kas ir attiecināmi uz šķietamības teoriju, ir šādi:

— attiecībā uz valsts garantiju par labu PIRK dažādi tiesību akti (1980. gada 16. jūlija likums un tā piemērošanas pasākumi) vai oficiāli dokumenti (budžeta dokumenti) dod kreditoram iemeslu uzskatīt, ka valsts pārņems PIRK parādus naudas līdzekļu nepietiekamības gadījumā vai uzņemsies atbildību,

— arī neizskaidrotais tiesību stāvoklis Kampoloro lietas rezultātā un pirmās Komisijas uzsāktās procedūras par PIRK statusu vairo kreditoru ticību šādas garantijas esībai,

— šajā ziņā grūtības rada arī skaidru norāžu neesība par tādas situācijas ietekmi, kurā PIRK vairs nespēj veikt maksājumus,

— šajā saistībā ir jāpiemin arī reitinga aģentūru reakcija attiecībā uz to, ka trešās personas kļūdaini vai pamatotī piešķir nozīmi parādnieka statusam, nosakot vērtējumu, kuram ir galvenā loma finansējuma jautājumā (tas ir izklāstīts šā lēmuma 4.1.2. a) sadaļā).

(229) Ņemot vērā savas ekspertes atzinumus, Komisija secina, ka pat tad, ja gadījumā, ja kreditors kļūdaini – kā to apgalvo Francijas iestādes – uzskatīs, ka valsts pienākums ir garantēt publisku iestāžu un jo īpaši *La Poste* parādus, tā kļūda, ņemot vērā iepriekšminētos elementus, būs leģitīma, un attiecībā uz to varēs noteikt juridiskas sekas. Ja izņēmuma gadījumā kreditoram neizdotos panākt prasījuma atmaksu, kreditors tomēr varētu būt drošs, ka tā prasījums netiks atcelts.

B. La Poste pastāvēšanas un/vai pienākumu nodrošināšanas garantija

(230) Kā izklāstīts turpmāk tekstā, pat tad, ja pēc saprātīga laika posma un iepriekšējā sadaļā aprakstīto procedūru pielietošanas kreditoram nav izdevies panākt prasījuma atmaksu, tas var būt drošs, ka tā prasījums netiks atcelts. Līdz ar privāttiesiskas sabiedrības darbības pārtraukšanu spēku var zaudēt arī tās tiesības un pienākumi. Sabiedrību likvidācijas procedūra nenodrošina prasījumu atmaksu. Publisku iestāžu gadījumā ir citādi. Iepriekš tekstā jau bija izklāstīts, ka nav nevienas maksātspējīgu publisko iestāžu darbības pārtraukšanas/likvidācijas procedūras, kas paredzētu to parādu atcelšanu. Gadījumā, ja tiek pieņemts lēmums par publiskas iestādes darbības pārtraukšanu, prakse administratīvo tiesību jomā un atsevišķi pamatprincipi rosina uzskatīt, ka publisko iestāžu, kuru darbība tiek pārtraukta, tiesības un pienākumi vienmēr tiek nodoti citam subjektam un tāda neesības gadījumā – valstij, lai gan nevienā tiesību aktā tas nav skaidri paredzēts. Nekur nav pieminēta valsts varas iestādes pieprasīta publiskas iestādes likvidācija/darbības pārtraukšana, kuras ietvaros tās tiesības un pienākumi zaudētu spēku. Tāpēc ikviens kreditors var būt pārliecināts, ka tiesības, kas saistītas ar prasījumu, varēs īstenot attiecībā uz citu struktūru, līdz ar to tā prasījums netiks atcelts.

(231) Šā izklāsta pamatā ir praktisks pētījums par publisko iestāžu organisko attīstību. Minētais Komisijas ekspertes veiktais pētījums parāda, ka publisko iestāžu parādi vienmēr tiek nodoti citai juridiskai personai, kas nedrīkst no tiem atteikties.

(232) Komisijas eksperte norādīja trīs cēloņus publisko iestāžu darbības pārtraukšanai⁽¹⁰¹⁾: darbības beigas (1), uzdevuma neesība (2) un – izplatītākais gadījums – uzdevuma nodošana, kas noteikti ietver arī tiesību un pienākumu nodošanu (3).

a) Publiskās iestādes darbības beigas

(233) Gadījumi, kuros publisku iestāžu darbībai pienāk beigas, ir reti sastopami. Vienīgais piemērs⁽¹⁰²⁾, ko Komisijas ekspertei izdevās atrast, parāda, ka publiskās iestādes tiesības un pienākumi, īpaši parādi (uz kuriem ir īpaša norāde), tiek nodoti citām publisko tiesību juridiskām personām.

b) Publisko iestāžu darbības pārtraukšana līdz ar darbības uzdevuma zaudēšanu

(234) Publisko iestāžu darbības uzdevuma zaudēšana gandrīz vienmēr nozīmē, ka iepriekš ir zaudēts sabiedrisko pakalpojumu uzdevums. Tas nozīmē, ka valsts varas iestādes vairs neuzskata kādu darbību par vispārējās intereses uzdevumu, kas tām ir jāveic vai kura veikšana tām ir jānodrošina. Ir novērojama tendence, ka aizvien vairāk darbību tiek identificētas kā sabiedriskie pakalpojumi. Tieši tāpēc minētā parādība nav plaši izplatīta.

(235) Tomēr ir jāparedz gadījums, kurā publiskās iestādes nepilda sabiedrisko pakalpojumu uzdevumu, kura zaudēšana līdz ar uzdevuma zaudēšanu nenozīmē to, ka iepriekš ir zudis sabiedrisko pakalpojumu uzdevums. *La Poste* neietilpst minētajā kategorijā. Jebkurā gadījumā pat attiecībā uz šo piemēru prakse liecina, ka minēto iestāžu tiesības un pienākumus vienmēr uzņemas cita publisko tiesību juridiska struktūra, visbiežāk pati valsts, un par to liecina daudzi Komisijas ekspertes⁽¹⁰³⁾ analizētie teksti un piemēri, par pamatu izmantojot *S. Carpi-Petit* veikto pētījumu⁽¹⁰⁴⁾.

c) Uzdevuma nodošana, kas ietver tiesību un pienākumu nodošanu

(236) Publiskās iestādes uzdevuma nodošana citai struktūrai, kas ietver tiesību un pienākumu nodošanu, ir visbiežāk sastopamais gadījums. Sabiedrisko pakalpojumu nepārtrauktības princips nozīmē, ka tiek nodoti uzdevuma veikšanā iesaistītie aktīvi un līdz ar to arī tiesības un pienākumi.

(237) No tā izriet pamatprincips: ja uzdevums turpina pastāvēt, bijušās publiskās iestādes parādi tiek nodoti struktūrai, kas uzņemas turpināt uzdevuma veikšanu.

(238) Visbiežāk⁽¹⁰⁵⁾ uzdevums tiek nodots vienai konkrētai struktūrai, līdz ar to kapitāls tiek nodots pilnībā, neklūstot par sadales objektu. Tas pats princips ir attiecināms uz gadījumu, kad kapitāls tiek nodots privāto tiesību subjektam⁽¹⁰⁶⁾.

(239) Pastāv arī varianti, kuros notiek kapitāla sadale, un arī šajos gadījumos ir novērojama publisko iestāžu tiesību un pienākumu nepārtrauktība.

- (240) Ar 1974. gada 14. novembra Dekrētu Nr. 74-947 par *ORTF* īpašumu, tiesību un pienākumu nodošanu Audiovizuālajam institūtam tiek īstenots princips, saskaņā ar kuru attiecīga struktūra tiek iecelta par saistību pārņēmēju "aizmuguriski": saskaņā ar 1. pantu "Francijas Radio un televīzijas pārraides biroja aktīvus, tiesības un pienākumus, kas nav nodoti (...) pārraides publiskajai iestādei vai kādai no sabiedrībām, kuru izveide ir noteikta šajā likumā, no 1975. gada 1. janvāra var nodot Audiovizuālajam institūtam ar, premjerministra lēmumu".
- (241) Gadījumi, kuros kapitāla nodošana notiek vairākos posmos, apstiprina iepriekš norādīto tendenci⁽¹⁰⁷⁾.
- (242) Ja publiska iestāde tiek pārveidota par akciju sabiedrību, ir iespējamas vairākas "pārveidošanas" procedūras:
- darbības pārtraukšana/atcelšana: vienkāršākais gadījums ir pārtraukt darbību, atceļot to, tādējādi publiskā iestāde tiek likvidēta,
 - darbības pārtraukšana/aizstāšana: darbības pārtraukšana, veicot aizstāšanu, saskaņā ar *B. Plessix*⁽¹⁰⁸⁾ ir "publiskas iestādes atcelšana un jauna juridiska subjekta izveide, kuram tiek uzticēts tiesību aktos paredzētais uzdevums, par kura izpildi atbildēja likvidētā iestāde. Citiem vārdiem sakot, tiek izveidots jauns juridisks subjekts likvidētās publiskās iestādes tiesību un pienākumu izpildei; jaunais juridiskais subjekts uzņemas turpināt atceltās iestādes pienākumus",
 - pārveidošana bez atcelšanas: pārveidošana bez atcelšanas (vai darbības pārtraukšanas) ir darbība, kuras pamatā ir pārveidotās juridiskās personas nepārtrauktības organizēšana.
- (243) Pēdējo gadu laikā likumdevējs ir iesaistījies pārveidošanā bez darbības pārtraukšanas. Pirmajos pārveidošanas gadījumos un jo īpaši *France Télécom* gadījumā likumdevējs likvidēja PIRK un pēc tam piešķīra visus tās īpašumus, tiesības un pienākumus jaunai juridiskai personai, kas tika izveidota kā privāto tiesību sabiedrība⁽¹⁰⁹⁾. Nākamo procesu laikā likumdevējs veica izmaiņas tikai juridiskajā statusā, neizveidojot jaunu juridisku personu. Tādējādi nenotika nedz PIRK īpašumu, tiesību un pienākumu nodošana, nedz darbības pārtraukšana, bet likumdevējs nodrošināja juridisku nepārtrauktību, un to apliecina, piemēram, 2004. gada 9. augusta Likuma Nr. 2004-803 par elektroenerģijas un gāzes valsts dienestu un elektroenerģijas un gāzes uzņēmumiem 25. pants: "Pārveidošana par Francijas Elektroenerģijas sabiedrību un Francijas Gāzes sabiedrību neietver nedz jaunu juridisku personu izveidi, nedz darbības pārtraukšanu. Francijas Elektroenerģijas sabiedrības un Francijas Gāzes sabiedrības juridiskā statusa pārveidošanas brīdī tiek ņemti vērā abu minēto sabiedrību īpašumi, tiesības, pienākumi, jebkāda veida līgumi un atļaujas Francijā un ārpus tās. Minētā pārveidošana nepieļauj attiecīgo īpašumu, tiesību, pienākumu, līgumu un atļauju pārskatīšanu, un – jo īpaši – tai nav nekādas ietekmes uz līgumiem, ko Elektroenerģijas sabiedrība, Francijas Gāzes sabiedrība (...) noslēgusi ar trešām personām. Ar pārveidošanu saistītās darbības nedod pamatu iekasēt nekādus nodokļus vai nodevas."⁽¹¹⁰⁾
- (244) Ņemot vērā savas ekspertes viedokli, Komisija secina, ka, veicot dažādu publisko iestāžu darbības pārtraukšanas variantu analīzi, var izdarīt šādus secinājumus:
- ja nepastāv vispārējs tiesisks regulējums par to, kā organizēt publisko iestāžu darbības pārtraukšanu, prakse rāda, ka juridiskos aktos vienmēr ir paredzēta iestādes, kuras darbība tika pārtraukta, tiesību un pienākumu nodošanu valstij vai subjektam, kas pārņem tās uzdevumu. Komisijai nav zināms neviens akts, kurā būtu noteikta parādu atcelšana,
 - tiek nodotas "tiesības un pienākumi", un termins "pienākumi" noteikti ietver parādus. Atsevišķos tekstos ir izmantots plašāks jēdziens "kapitāls". Saskaņā ar *Cornu* juridisko vārdnīcu⁽¹¹¹⁾ kapitāls ir "konkrētas personas īpašumu un pienākumu kopums (proti, naudas izteiksmē novērtējamo tiesību un saistību kopums)", tātad šis formulējums ietver arī parādus. Vienīgais konstatētais pilnīgas un vienkāršas publiskās iestādes darbības pārtraukšanas piemērs jebkurā gadījumā paredz pašu "parādu" nodošanu,
 - pat ja ir zaudēts uzdevums, praksē uzņēmuma tiesības un pienākumus pārņem cita struktūra,

- aprakstītā prakse atbilst 2002. gada 18. jūlija Kodificējošam priekšrakstam Nr. 02-060-M95 un Publisko iestāžu izveides, pārveidošanas un likvidācijas finanšu organizācijas vadlīnijām. Pat ja minētajos aktos ir aplūkotas tikai iestādes, kurās ir iecelts publiskais grāmatvedis, kas nav attiecināms uz *La Poste* gadījumu, tie tomēr apstiprina, ka praksē likvidētas PIRK tiesības un pienākumi tiek nodoti valstij vai juridiskai personai, kas pārņem iestādes uzdevumu.
- (245) Komisija secina, ka minētā analīze parāda, ka publiskās iestādes kreditors var būt drošs par to, ka līdz ar iestādes darbības pārtraukšanu tā prasījums netiks atcelts.
- (246) Tomēr izklāsts būtu nepilnīgs, ja netiktu izskatīts jautājums par to, vai, līdzīgi kā privāto tiesību pēctecības gadījumā, saistību pārņēmējs var atteikties no pēctecības, īpaši ja parādsaistības ir pārāk lielas. Šķiet, ka administratīvajos tiesību aktos ir paredzēta ļoti ierobežota iespēja atteikties no pēctecības.
- (247) Saskaņā ar *S. Carpi-Petit* ⁽¹¹²⁾: “pretēji civiltiesībām, kas paredz iespēju visiem tiesību pēcteciem iespēju izvēlēties, tā nav plaši ievērots princips administratīvajās pēctecības tiesībās. Tajās šī iespēja ir paredzēta tikai atsevišķiem tiesību pēcteciem atkarībā no veiktās darbības veida. Tādējādi nav izvēles iespējas attiecībā uz nodošanu, kas ir pilnīgas un vienkāršas darbības pārtraukšanas sastāvdaļa. Savukārt ar aizstāšanu saistītu nodošanu izvēles iespēja ir atkarīga no *de cuius* iepriekšējās esības.” Attiecībā uz pilnīgu un vienkāršu darbības pārtraukšanu *S. Carpi-Petit* savā izsmeļošajā pētījumā secina, ka “administratīvajās tiesībās arī nav paredzēta valsts izvēles iespēja. Tas nozīmē, ka attiecībā uz izvēles tiesību esību vai neesību visvienkāršākais neapšaubāmi ir gadījums, kurā publiskās iestādes darbība tiek pārtraukta, nenododot tās uzdevumu. Šajā gadījumā pārņēmēja vienmēr ir valsts. Ja tā atsakās no likvidētās publiskās iestādes atstātajiem īpašumiem, tie nenovēršami paliek bez uzraudzības, kas nav pieļaujams. Turklāt nav iespējams pēctecības atbildību piedēvēt citam kapitālam. Tāpēc publiskās iestādes pilnīgas un vienkāršas likvidācijas gadījumā nepastāv iespēja izvēlēties.”
- (248) Ja runa ir par gadījumiem, kuros notiek aizstāšana uzdevuma izpildē, “administratīvajās pēctecības tiesībās ir paredzēti divi aizstāšanas veidi. Pirmajā gadījumā attiecīgās funkcijas veikšanai tiek izveidota juridiska persona,
- kas aizstāj fizisko personu – *de cuius*. Tātad tā ir vispārēja pēctecības pārņēmēja. Tāpēc ir dabiski, ka tai netiek dotas izvēles tiesības.”
- (249) Komisijas eksperte norāda, ka pret šo argumentāciju attiecībā uz publisko iestāžu pilnīgas un vienkāršas likvidācijas gadījumu, likvidējot to uzdevumu, varētu iebilst tādējādi, ka neiespējamība valstij atteikties no īpašumiem nenozīmē, ka tā nevar atteikties no parādsaistībām. Tomēr šķiet, ka publisku personu gadījumā neiespējamība atteikties no pēctecības galvenokārt ir saistīta ar vispārējos tiesību aktos paredzēto publisko iestāžu statusu, nevis neiespējamību atstāt īpašumus bez pārvaldības.
- (250) Ņemot vērā savas ekspertes viedokli, Komisija secina, ka praksē publisko iestāžu, kuras veikušas konkrētu uzdevumu, darbības pārtraukšanas gadījumā to parādi vienmēr tiek nodoti citai publisko tiesību juridiskai personai. Šis fakts publisko iestāžu, pie kuriem ir pieskaitāms arī *La Poste*, kreditoriem rada pārliecību, ka tiem neatmaksātie prasījumi netiks atcelti.

C. Secinājums par valsts garantijas esību par labu *La Poste*

- (251) Pamatojoties uz elementiem, kas izmantoti, lai pierādītu garantijas esību attiecībā uz individuālo prasījumu atmaksu un *La Poste* pienākumu esības uzturēšanu, Komisija secina, ka:

— *La Poste* kreditoriem nav jāsaskaras ar ierastajiem šķēršļiem, kas izriet no privātajām tiesībām un publiskajām tiesībām un kas var apdraudēt prasījuma atmaksu,

— prasījuma atgūšanai *La Poste* kreditoriem ir iespēja izmantot specifiskas procedūras, kas pilnvaro valsti uzlikt parādā esošajai struktūrai par pienākumu atmaksāt prasījumu un attiecīgā gadījumā ļauj valstij palielināt *La Poste* līdzekļus prasījuma nomaksāšanai,

— saskaņā ar Francijas tiesību aktiem *La Poste* kreditori nepieļauj, ka *La Poste* varētu nonākt situācijā, kurā ilgstoši nepietiek līdzekļi,

- līdzekļu nepietiekamības gadījumā budžeta dokumenti paredz, ka valsts var piešķirt ārkārtas dotāciju valsts sektora struktūrām, tostarp *La Poste*,
- ja iepriekš aprakstītās procedūras neļauj kreditoram gūt apmierinošu iznākumu, tas var atsaukties uz valsts atbildību, lai panāktu pilnīgu prasījuma atmaksu,
- prakse liecina, ka gadījumā, ja iepriekš minēto rīcību izpilde aizkavējas, kreditors var būt drošs, ka tā prasījums netiks atcelts, pat ja *La Poste* piedzīvotu organiskas izmaiņas.
- (252) Šīs specifiskās iezīmes ir cieši saistītas ar *La Poste* kā publiskas iestādes statusu.
- (253) Saskaņā ar iepriekš aprakstītajām procedūrām valsts ir kā pēdējās instances garantijas devēja, pie kuras vērsties pēc palīdzības. Tāpēc var pamatoti secināt, ka *La Poste* ir pieejama neierobežota Francijas valsts garantija tā publiskās iestādes statusa dēļ.
- (254) Neierobežota valsts garantija par labu *La Poste* nozīmē valsts līdzekļu nodošanu 2008. gada paziņojuma par garantijām 2.1. punkta izpratnē⁽¹¹³⁾. *La Poste* nemaksā nekādu prēmiju par šo garantiju, un valsts atsakās no atlīdzības, kas parasti ir saistīta ar garantijām. No otras puses, garantija rada iespējamu prasījuma risku attiecībā uz valsts līdzekļiem, kā rezultātā tai var nākties atmaksāt *La Poste* parādus⁽¹¹⁴⁾.
- (255) Visbeidzot, neierobežota valsts garantija par labu *La Poste* ir piedāvājama valstij, jo tā izriet no *La Poste* publisko tiesību subjekta statusa, valsts tiesību aktos paredzētā principa un diviem tiesību aktiem, proti, 1985. gada 25. janvāra likuma, kas vēlāk kļuva par Komerckodeksu, un 1980. gada 16. jūlija likuma, kā arī tā piemērošanas pasākumiem.
- 4.1.2. SELEKTĪVAS PRIEKŠROCĪBAS ESĪBA
- (256) Garantija ir būtisks valsts atbalsta elements, pateicoties kuram *La Poste* ir pieejami labvēlīgāki kredīta nosacījumi nekā gadījumā, ja tiktu vērtēts tikai tā veikums (a). Ņemot vērā garantijas neierobežotību, nav iespējams aprēķināt tirgus prēmijas summu, kas *La Poste* būtu jāmaksā valstij, un līdz ar to nav iespējams piemērot Francijas iestāžu piedāvāto retrocesijas pasākumu (b). Labvēlīgākie kredīti nosacījumi, kas *La Poste* ir pieejami, pateicoties valsts netiešajai garantijai, ir uzskatāmi par selektīvu priekšrocību (c).
- a) **Garantija ir būtisks valsts atbalsta elements, pateicoties kuram *La Poste* ir pieejami labvēlīgāki kredīta nosacījumi nekā gadījumā, ja tiktu vērtēts tikai tā veikums.**
1. Kredīta nosacījumi tiek noteikti, īpaši pamatojoties uz finanšu novērtējumu.
- (257) Kredīta nosacījumi tiek noteikti, īpaši pamatojoties uz finanšu novērtējumu⁽¹¹⁵⁾: jo vairāk tiek samazināts uzņēmuma reitings pieaugoša maksātnespējas riska dēļ, jo lielāka kļūst ieguldītāja pieprasītā atlīdzība. Savukārt, ja uzņēmumam ir ļoti zems maksātnespējas risks, tas varēs aizņemt ar ļoti izdevīgiem nosacījumiem.
2. Pretēji Francijas iestāžu apgalvojumam reitinga aģentūras uzskata, ka garantija ir noteicošais valsts atbalsta elements *La Poste*, pateicoties kuram tas var saņemt augstāku reitingu nekā, ja to vērtētu, tikai vadoties pēc tā veikuma.
- i) *La Poste* finanšu novērtējumu ietekmē garantija, kas ir būtisks valsts atbalsta *La Poste* elements.
- a) Reitinga aģentūru analīzes⁽¹¹⁶⁾ attiecībā uz valsts garantijas esību par labu *La Poste*
- (258) 2004. gada 22. novembra pētījumā par valsts atbalsta ietekmi uz pasta komersantu reitingu *Standard and Poor's* norāda, ka *La Poste* juridiskais statuss, kas nodrošina tam valsts pēdējās instances garantiju, piešķir *La Poste* saistībām Francijas Republikas likumos paredzēto pēdējā līdzekļa garantiju⁽¹¹⁷⁾.
- (259) 2007. gada 3. aprīlī *Standard and Poor's* apstiprināja savu secinājumu, saskaņā ar kuru publiskas iestādes statuss piešķir *La Poste* Francijas valsts pēdējā līdzekļa garantiju, pat ja šī garantija nav tūlītēja un tieša, un tas atspoguļojas vērtējuma diferenciacijā starp *La Poste* un Francijas Republiku⁽¹¹⁸⁾.
- (260) Savukārt cita vadošā reitinga aģentūra *Fitch* 2006. gada 31. martā, laikā, kad tā apstiprināja *La Poste* piešķirto novērtējumu AAA, atgādināja, ka *La Poste* ir valsts grupa, kurai ir pieejamas Francijas valsts garantijas priekšrocības.

- (261) Tomēr *Fitch* 2008. gada 17. aprīlī pazemināja *La Poste* novērtējumu uz AA, pamatojot lēmumu ar to, ka “*La Poste* publiskā operatora statuss nav pamatojums tam, ka tā reitings tiek automātiski saskaņots ar valstij piešķirto reitingu”. Lai gan *Fitch* norāda, ka tas “iepriekš nepieņem netiešas valsts garantijas esību”, tomēr apgalvo, ka “likumos noteiktais valsts pienākums uzņemties *La Poste* saistības paliek spēkā”. Šajā saistībā Komisija atgādina, ka, raugoties no Eiropas Savienības tiesību viedokļa, nav nozīmes tam, vai valsts pienākums uzņemties *La Poste* saistības izriet no tā, ko valsts tiesību aktos dēvē par garantiju, vai no vienkārša likumos noteikta pienākuma. Abos minētajos piemēros, raugoties no Eiropas Savienības tiesību viedokļa, eksistē valsts garantija (sk., piemēram, 2008. gada paziņojumu par garantijām, kurā ir paskaidrots, ka valsts garantijas var būt saistītas ar paša uzņēmuma juridisko formu un ietvert to, ka valsts sedz zaudējumus⁽¹¹⁹⁾).
- (262) *Fitch* 2009. gada 4. septembra rakstā norāda⁽¹²⁰⁾: “Tomēr, kā jau aģentūra bija norādījusi LP reitinga pazemināšanas laikā no “AAA” uz “AA” 2008. gadā, tā neatzīst netiešas valsts garantijas esību par labu LP likviditātes jautājumā. Kopš 2006. gada patiešām valsts atbalsta mehānismus var aktivizēt tikai tad, ja likviditātes vajadzības atbilst Eiropas noteikumiem konkurences jomā; līdz ar to LP publiska operatora statuss vairs nav pamatojums tam, ka tā reitings tiek automātiski saskaņots ar valstij piešķirto reitingu. Tādējādi vairs netiek nodrošināta pieeja Valsts kases avansiem likviditātes krīzes gadījumā, un tas var būtiski aizkavēt valsts atbalsta sniegšanu attiecīgas vajadzības gadījumā.” Tāpēc *Fitch* uzskata, ka garantiju likviditātes jautājumā kopš 2006. gada vairs nevar aktivizēt, jo tā neatbilst Eiropas Savienības noteikumiem konkurences jomā. Tas apstiprina to, ka minētā aģentūra uzskata, ka pirms minētā datuma šāda garantija pastāvēja un to varēja aktivizēt. *Fitch* skatījumā īpaši svarīga ir Komisijas 2006. gada 26. februāra vēstule, kurā tā informēja Franciju par sākotnējiem secinājumiem attiecībā uz valsts neierobežotas garantijas esību⁽¹²¹⁾. Tomēr *Fitch* neņem vērā to, ka šajā vēstulē Komisija atzīst garantiju par esošu atbalstu un ka 2006. gada 26. februāra vēstulē ir sniegts vien sākotnējs un neierobežojošs novērtējums attiecībā uz šādas garantijas esību, neliekot šķēršļus tās piemērošanai attiecīgas vajadzības gadījumā. Līdz ar to, ja garantija pastāvēja pirms 2006. gada, ar Komisijas 2006. gada 26. februāra vēstuli minētās garantijas esība un aktivizēšanas iespēja netika atcelta. Tas būtu iespējams tikai tādā gadījumā, ja pašu garantiju atceltu vai nu Francija vai Komisija, pamatojoties uz juridiski saistošu aktu. Secināms, ka, pat ja *Fitch* kļūdaini uzskata, ka Komisijas vēstule nosaka garantijas spēkā neesību, *Fitch* par spūti tam atzīst “augsto atbalsta līmeni, ko LP var saņemt no sava pilnvarotāja, kā arī pārlicinošo varbūtību, ka šāds atbalsts vajadzības gadījumā tiks sniegts”.
- β) *La Poste* finanšu novērtējumu ietekmē garantija, kas ir būtisks valsts atbalsta *La Poste* elements
- (263) *Standard and Poor's* un *Fitch* analīžu un metožu izpēte liecina, ka garantija, kā valsts atbalsta noteicošais elements, ietekmē finanšu novērtējumu.
- *Standard and Poor's* (S & P) metodes
- (264) Iepriekšminētajā pētījumā par valsts atbalsta ietekmi uz pasta komersantu reitingu S & P skaidro, ka tā nosaka metodes, kas pielietojamas pasta komersanta reitinga noteikšanai, atkarībā no paredzamā valsts atbalsta apjoma attiecīgajam komersantam. S & P izšķir pasta komersantus, kam pienākas valsts atbalsts (piemēram, Francijas un Itālijas pasts), un pasta komersantus, kam nepienākas nekāds valsts atbalsts (piemēram, *Deutsche Post* un *TNT*). Pasta komersantu, kam pienākas valsts atbalsts, grupā S & P nodala trīs apakšgrupas:
- subjekti, kuru reitings ir tāds pats kā akcionārei valstij: šajā grupā ietilpst subjekti, kas ir lielā mērā integrēti valdības mehānismā un kuri nevar kļūt par iespējamu privatizācijas objektu; šajā grupā nav klasificēti neviens pasta komersants,
- subjekti, kuru reitings ir zemāks nekā akcionārei valstij nelabvēlīgu izmaiņu dēļ (līdz pat divām kategorijām, tas ir, 6 iezīmēm (*notches*)): tie ir subjekti, kam ir pašnoteikšanās tiesības savā darbībā, tomēr tās ir iestādes, kas ir veidotas uz valsts politikas bāzes un kas saņem ievērojamu tiešu vai netiešu finansiālu atbalstu, pat ja pastāv augsts nedrošības līmenis attiecībā uz minētā atbalsta līmeni un ātrumu⁽¹²²⁾; *La Poste* bija klasificēts šajā grupā, vismaz līdz pētījuma publicēšanas brīdim,
- subjekti, kuru reitinga pamatā ir paša subjekta veikums, palielinot reitingu atkarībā no valsts atbalsta. Klasificēšana trešajā grupā nozīmē, ka pasta komersantam ir pieejams valsts atbalsts, tomēr tas vairāk izpaužas kā politika, noteikumi vai iespējama intervence steidzamības gadījumā, nevis kā regulāra un tieša finanšu dotācija.

- (265) Tajā pašā pētījumā *S & P* paskaidro, ka tā novērtē valsts sniegto atbalstu pasta komersantam (no kā izriet metodoloģija minētā komersanta reitinga un visbeidzot novērtējuma noteikšanai), balstoties uz četriem faktoriem, kas minēti šādā secībā: komersanta statuss, privatizācijas varbūtība, tā pārvaldība un kontroles sistēma. Attiecībā uz statusu *S & P* atsaucas tieši uz *La Poste* gadījumu, uzsverot “ārkārtīgi spēcīgo” valsts atbalstu un uzreiz pēc tam piebilstot, ka *La Poste* ir piemērojama Francijas Republikas likumos paredzētā pēdējās instances garantija⁽¹²³⁾.
- (266) Tālāk *S & P* apraksta valsts sniegtā “ārkārtīgi spēcīgā” atbalsta ietekmi uz *La Poste*, kas izpaužas kā likumos paredzētā pēdējās instances garantija. Minētā ārkārtīgi spēcīgā atbalsta dēļ *S & P* uzskata, ka *La Poste* reitingu varētu noteikt, vadoties pēc Francijas Republikas reitinga, pieļaujot pazeminājumu par ne vairāk kā trīs kategorijām, tas ir, 6 iezīmēm (*notches*). Reitingš, ko *S & P* piešķir *La Poste*, tiesa gan pakāpeniski samazinot to, nekad nav bijis zemāks par 4 iezīmēm (*notches*) salīdzinājumā ar Francijas Republikas reitingu (AAA)⁽¹²⁴⁾.
- (267) Komisija, pamatojoties uz iepriekš minēto, secina, ka *La Poste* pieejamā valsts garantija ir būtisks elements *S & P* novērtēšanas procesā, jo tādējādi *La Poste* ir pieejams “ārkārtīgi spēcīgs atbalsts” no valsts puses. Tieši šā “ārkārtīgi spēcīgā” atbalsta dēļ *S & P* piemēro *La Poste* lejupvērsto (*top-down*) metodi. Ja *S & P* piemērotu augšupvērsto (*bottom-up*) metodi vai – vēl sliktāk – nepalielinātu *La Poste* reitingu, pamatojoties uz valsts atbalsta esību, kā tas ir *Deutsche Post* un *TNT* gadījumā, *La Poste* būtu vēl zemāks reitingš nekā patlaban. Pētījumā par valsts atbalsta ietekmi uz pasta komersantu reitingu *S & P* konstatē, ka *Deutsche Post* un *TNT* tirdzniecības un finanšu rezultāti ir labāki nekā *La Poste*. Tomēr *S & P* pētījumā minētais *Deutsche Post* un *TNT* reitingš ir zemāks nekā *La Poste* reitingš. Līdz ar to, ja *La Poste* darbību novērtētu atbilstoši tā veikumam, tā reitingš būtu zemāks nekā patlaban, kas ir iespējams, pateicoties “ārkārtīgi spēcīgajam” valsts atbalstam, ko *S & P* pamato ar likumā paredzētās pēdējās instances garantijas esību.
- Jaunākie reitingi
- (268) *La Poste* novērtējumā 2007. gada 3. aprīlī *S & P* piemin izmaiņas kapitāla struktūrā, kas nozīmēja, ka ir notikušas izmaiņas statusā un vairs nav piemērojama garantija, kas bija reitingā ietverts elements⁽¹²⁵⁾. *S & P* piebilst, ka tā jau ir ņēmusi vērā iespējamās ilgtermiņa izmaiņas iepriekšminētajos trīs elementos (kapitāla struktūra, juridiskais statuss un garantija). Kamēr nav notikušas šīs izmaiņas, *S & P* turpina piemērot lejupvērsto (*top-down*) metodi. Iepriekšējā punktā jau bija izklāstīts, ka, pateicoties šai metodei, *La Poste* var iegūt un arī iegūst labāku reitingu, nekā tas būt iespējams, balstoties uz pašā *La Poste* veikumu.
- (269) Tomēr Komisija atzīst, ka tajā pašā 2007. gada 3. aprīļa analizē *S & P* uzsver, ka *La Poste* reitingu neietekmēja Komisijas ieteikums, jo *S & P* uzskata, ka izmaiņas *La Poste* statusā nenozīmē obligātu valsts atbalsta samazinājumu, kas ir *La Poste* reitinga pamatā, un to pierāda nesenie valdības lēmumi⁽¹²⁶⁾. Komisija uzsver, ka garantija nav vienīgais elements, ko *S & P* ņem vērā, nonākot pie secinājuma, ka *La Poste* ir pieejams spēcīgs valsts atbalsts, kas attaisno lejupvērstās (*top-down*) metodes pielietojumu. Šie elementi var mazināt spiedienu uz *La Poste* statusu, kuri liek *S & P* paredzēt izmaiņas statusā un garantijas zaudējumu ilgtermiņa perspektīvā. Tomēr *S & P* tik un tā uzskata garantiju par būtisku valsts atbalsta elementu, kas ietekmē reitingu.
- (270) 2009. gada 21. janvāra novērtējumā, kas tika veikts pēc tam, kad Francijas Republikas prezidents 2008. gada 18. decembrī paziņoja par likumprojektu, saskaņā ar kuru *La Poste* tiek pārveidots par akciju sabiedrību, *S & B* pazemināja *La Poste* reitingu līdz A+ ar negatīvu perspektīvu. Negatīvās perspektīvas pamatojums bija nākamo divu gadu laikā gaidāmās iespējamās izmaiņas uzņēmuma juridiskajā statusā un īpašumtiesībās⁽¹²⁷⁾. *S & P* skatījumā šīs iniciatīvas varētu ierobežot valsts iespējas komersantam vajadzības gadījumā sniegt ārkārtas atbalstu. Jau atkal kā liecība par valsts spēcīgu atbalstu *La Poste* tiek minēts tā statuss, ar kuru saistīta garantija.
- Fitch vērtējums
- (271) Fitch pamatoja novērtējumu AAA, kas bija piešķirts *La Poste* līdz 2008. gada 17. aprīlim, ar to, ka *La Poste* ir valsts grupa, kam ir piemērojama Francijas valsts garantija.
- (272) 2006. gada 4. oktobrī – dienā, kad Komisija ieteica Francijai vairs nenodrošināt *La Poste* neierobežotu garantiju, kas *La Poste* līdz tam bija pieejama kā publisko tiesību juridiskai personai – reitinga aģentūra Fitch pārskatīja reitingu un samazināja to (no stabila AAA uz negatīvu AAA), pamatojoties uz to, ka “Eiropas Komisijas ieteikums ir interpretējams kā pirmā jūtāmā liecība par spiedienu uz *La Poste* juridisko statusu un līdz ar to tā reitingu”. Minētais reitinga pazeminājums, kā arī Fitch norādītais pamatojums parāda saikni starp *La Poste* statusu un tam piemērojamo garantiju, no vienas puses, un Fitch piešķirto reitingu, no otras puses.

- (273) 2008. gada 17. aprīlī *Fitch* pazemināja novērtējumu līdz AA. Tomēr *Fitch* turpina piemērot lejupvērsto (*top-down*) metodi, pamatojot to tādējādi, ka *La Poste* ir valsts sektora iestāde. Iepriekš jau bija norādīts, ka *Fitch* pamato savu lēmumu ar to, ka "*La Poste* publiskā operatora statuss vairs nav pamatojums tam, ka tā reitings tiek automātiski saskaņots ar valstij piešķirto reitingu". *Fitch* paskaidro, ka tagad *La Poste* reitinga pamatā ir attiecības, kas pastāv starp tā mātesuzņēmumu – konkrētajā gadījumā valsti – un tā meitasuzņēmumu, kas ir *La Poste*. *Fitch* arī šobrīd izmanto lejupvērsto (*top-down*) metodi: *La Poste* vairs nav tāds pats novērtējums kā valstij, tomēr, ņemot vērā spēcīgo valsts atbalstu *La Poste*, kura būtisks elements ir pienākums uzņemties tā saistības, *La Poste* reitings izriet no valsts vērtējuma, nevis tikai no paša uzņēmuma ekonomiskā stāvokļa. Šī pieeja un attiecīgais reitings tika apstiprināti 2009. gada 4. septembra novērtējumā.
- Secinājumi
- (274) Ņemot vērā iepriekšējās analīzes, Komisija secina, ka vismaz līdz 2008. gadam *Fitch* un *S & P* likumā paredzēto valsts pēdējās instances garantiju par labu *La Poste* uzskata par būtisku valsts sniegtā atbalsta *La Poste* elementu. Tieši šā atbalsta dēļ reitinga aģentūras pielietoja lejupvērsto (*top-down*) metodi, kā rezultātā *La Poste* tika piešķirts augstāks reitings, nekā būtu iespējams, ja tiktu novērtēts tikai tā veikums. Tāpēc Komisija uzskata, ka garantija ir vai bija būtisks *La Poste* reitinga elements, pat ja tas nav vienīgais elements. Tā kā *Fitch* un *S & P* ir divas ievērojamākās reitinga aģentūras un tā kā tirgū, lai izvērtētu attiecīgajai iestādei piešķiramo kredītu, tiek ņemts vērā to noteiktais vērtējums, šo aģentūru (vienas vai otras, vai abu) vērtējums, kas ir labāks par to, kas būtu piešķirts garantijas neesības gadījumā, var radīt *La Poste* tādu priekšrocību, ko tas nebūtu ieguvis parastos tirgus nosacījumos.
- ii) Francijas iestāžu argumentu atspēkojums
- a) Netiešās garantijas esības būtiskā nozīme to subjektu reitingā, kuriem ir piemērojami 1980. gada likuma noteikumi, nav pretrunā ar secinājumu, saskaņā ar kuru minēto subjektu reitings var būt zemāks nekā attiecīgās valsts reitings
- (275) Francijas iestādes nepiekrīt 1980. gada 16. jūlija likuma noteikumu ekonomiskajai ietekmei, iebilstot, ka gadījumā, ja aģentūru interpretācijā šā likuma noteikumi nosaka valsts garantijai pielīdzināma mehānisma izveidi par labu attiecīgo juridisko personu kreditoriem, nav saprotams, kā vietējām pašpārvaldēm varētu piešķirt vērtējumu BBB+ vai AA-. Turklāt Francijas iestādēm nav saprotams, kā *La Poste* var piešķirt zemāku reitingu nekā valstij, ja tam ir pieejama valsts garantija⁽¹²⁸⁾.
- (276) Šajā saistībā Komisija atsaucas uz *S & P* 2004. gada 22. novembra analīzi par valsts atbalsta ietekmi uz pasta subjektu reitingu, 2006. gada 14. jūnija analīzi par subjektu, kas ir saistīti ar valsti, reitingu⁽¹²⁹⁾, kā arī 2007. gada pētījumu par *La Poste*. Saskaņā ar minētajām analīzēm uzņēmuma, kam ir pieejams spēcīgs valsts atbalsts, reitings izriet no valstij piešķirtā reitinga, tomēr to var pazemināt par divām kategorijām (vai 6 iezīmes (*notches*)), ja ir iespējama vidēja vai ilgtermiņa attīstība minētā uzņēmuma un valsts finanšu attiecībās⁽¹³⁰⁾. To, ka *La Poste* ir zemāks reitings nekā valstij, var izskaidrot ar faktu, ka *S & P* paredz valsts atbalsta samazinājumu nākamajos gados, un tas skaidri apliecina to, ka valsts atbalsts, kura būtiska sastāvdaļa ir garantija, dod *La Poste* iespēju saņemt labāku novērtējumu, nekā tas būtu iespējams citā gadījumā.
- (277) *S & P* piebilst, ka 1991. gadā *La Poste* kļuva par autonomu publisko tiesību subjektu ar publiskas iestādes statusu un līdz ar to *La Poste* pienākas valsts pēdējās instances garantija attiecībā uz tā saistībām, taču ne tūlītēja un tieša garantija, ko atspoguļo atšķirība *La Poste* un Francijas Republikas vērtējumā⁽¹³¹⁾. Tādējādi, lai gan *S & P* pazemināja *La Poste* reitingu attiecībā pret valsts reitingu, tā uzskata, ka *La Poste* ir pieejama netieša valsts garantija publiskas iestādes statusa dēļ, un tas tiešā veidā ietekmē reitinga noteikšanā izmantoto metodi.
- (278) Iepriekšminētie iemesli paskaidro, kāpēc *S & P* nolēma diferencēt *La Poste* un valsts reitingu. Tomēr Komisijai nav pienākuma pieņemt nostāju attiecībā uz analīzi par iemesliem, kāpēc pastāv atšķirība starp valsts un vietējo pašpārvalžu reitingu, jo minētais jautājums nav šīs izmeklēšanas priekšmets.
- β) Francijas iestādes nonāk pie kļūdainiem secinājumiem, jo to argumentācija nepamatojas uz *ceteris paribus* pieņēmumu
- (279) Francijas iestādes uzskata, ka reitinga aģentūru analīžu pamatā ir nevis juridiska analīze, bet gan subjektīvs novērtējums par to, kāds būtu valsts atbalsts *La Poste* grūtību gadījumā. Lai atspēkotu šo apgalvojumu, Francija atsaucas uz *S & P* 2007. gada 3. aprīļa analīzi. Iepriekš jau bija minēts, ka *S & P* šajā analīzē norāda, ka pēc tam, kad Komisija vēstulē paziņoja par ieteikumu izbeigt garantiju, *La Poste* reitings palika nemainīgs, jo *S & P* uzskatīja, ka izmaiņas tā statusā nenozīmē, ka samazinātos valsts spēcīgais atbalsts, kas ir *La Poste* reitinga pamatā un ko apstiprināja valdības nesen pieņemtie lēmumi⁽¹³²⁾.

- (280) Komisija atzīst, ka garantija nav vienīgais elements, ko *S & P* ņem vērā, nonākot pie secinājuma, ka *La Poste* ir pieejams spēcīgs valsts atbalsts, kas attaisno lejupvērstās (*top-down*) metodes pielietojumu. Šajā konkrētajā gadījumā valdības nesēn pieņemtie lēmumi, jo īpaši attiecībā uz ierēdņu pensiju finansējuma jautājuma atrisināšanu, *La Poste* rezervēto pakalpojumu saglabāšanu, atbalstu "A" krājgrāmatīņu izplatīšanai un pasta tarifu paaugstināšanu (kas arī uzskatāmi par valsts iestādes aktiem vai pat valsts atbalstu), varēja kompensēt Komisijas ieteikuma vēstules ietekmi. Tas nenozīmē, ka reitinga aģentūras nav ņēmušas vērā Komisijas ieteikuma vēstuli un – vispārīgākā ziņā – spiedienu uz izmaiņām *La Poste* statusā un līdz ar to *La Poste* pieejamo garantiju. Minētais spiediens, protams, ir ņemts vērā un analizēts kā atbalsta, ko valsts varētu sniegt *La Poste*, vājināšanās: tātad tas ietekmē reitingu. Šā iemesla dēļ 2006. gada 4. oktobrī – dienā, kad Komisija pieprasīja Francijai vairs nenodrošināt *La Poste* neierobežotu garantiju, kas tam līdz šim bija pieejama kā publisko tiesību juridiskai personai – reitinga aģentūra *Fitch* pārskatīja reitingu un pazemināja to (no stabila AAA uz negatīvu AAA), pamatojoties uz to, ka "Eiropas Komisijas ieteikums ir interpretējams kā pirmā jūtāmā liecība par spiedienu uz *La Poste* juridisko statusu un līdz ar to tā reitingu", un tas apstiprina, ka juridiskajam statusam ir būtiska nozīme.
- (281) Lai uzsvērtu nepieciešamību argumentācijā izmantot *ceteris paribus* pieņēmumu, Komisija atgādina, ka *S & P* tajā pašā 2007. gada vērtējumā precizēja, ka izmaiņas *La Poste* īpašumtiesībās (un līdz ar to garantijas zaudēšana) kļuva par iemeslu izmaiņām metodē, ko pielieto reitinga noteikšanai, tomēr šīs izmaiņas ne obligāti nenozīmē, ka mainītos *La Poste* reitings, ņemot vērā paredzamo *La Poste* iekšējās situācijas uzlabojumu nākamajos gados⁽¹³³⁾. Šķiet, tas apstiprina, ka minētā statusa neesības gadījumā *La Poste* būtu jāuzlabo sava iekšējā situācija, lai saglabātu tādu pašu reitingu. Savukārt gadījumā, ja *La Poste* iekšējā situācija paliktu nemainīga, valsts atbalsta vājināšanās *La Poste* kļuva par iemeslu tā reitinga pazemināšanai⁽¹³⁴⁾.
- y) Francijas iestāžu argumenti, kuru mērķis ir pierādīt to, ka *La Poste* statuss un no tā izrietošā garantija nav vienīgie elementi, ko reitinga aģentūras ir ņēmušas vērā, nekādā gadījumā nepadara Komisijas argumentāciju par nepamatotu
- (282) Lielākā daļa Francijas iestāžu piezīmju, kuru mērķis bija pierādīt šķietamo "garantijas ietekmes neesību uz *La Poste* reitingu"⁽¹³⁵⁾, pierāda tikai to, ka garantija nav vienīgais elements, ko reitinga aģentūras ir ņēmušas vērā. Komisija tam piekrīt: secinājums, saskaņā ar kuru reitinga aģentūras ir ņēmušas vērā garantiju, nosakot pasta komersantu vērtējumu, ir pamatots. Turklāt Francijas iestādes argumentācijā nepamatojas uz *ceteris paribus* pieņēmumu.
- Francijas iestāžu argumenti, kas izriet no aģentūru doktrīnas par pasta uzņēmumu reitingu
- (283) Francijas iestādes analizē reitinga aģentūru pielietotās metodes, vadoties pēc *S & P* paziņojuma par valsts atbalsta ietekmi uz pasta komersantu reitingu⁽¹³⁶⁾. Tās uzsver, ka *S & P* aprakstītajā klasifikācijā piederību 1. kategorijai raksturo daudzi kritēriji, bet to vidū nav novērtējamā komersanta statuss. Līdz ar to Francijas iestādes secina, ka reitinga aģentūru skatījumā statuss nav būtiska novērtējuma sastāvdaļa.
- (284) Komisija apstrīd šo analīzi un norāda, ka *S & P* skaidri paredz, ka komersantu statuss ir viens no galvenajiem elementiem valsts atbalsta intensitātes novērtēšanā (sk. 264. līdz 267. apsvērumu par *S & P* metodēm).
- (285) Francijas iestādes uzsver, ka *S & P* iekļāva Itālijas pastu un *La Poste* vienā un tajā pašā kategorijā, lai gan Itālijas pastam ir privāto tiesību statuss un tā finanšu rādītāji neattaisno iekļaušanu šajā kategorijā⁽¹³⁷⁾.
- (286) Secinājums, saskaņā ar kuru reitinga aģentūra var uzskatīt pasta komersantu ar privāto tiesību statusu, konkrētajā gadījumā *Poste Italiane*, par spēcīga valsts atbalsta saņēmēju un klasificēt tajā pašā grupā, kurā ir *La Poste*, neatspēko Komisijas argumentu, ka reitinga aģentūras ir ņēmušas vērā garantijas esību, kura izriet no *La Poste* statusa. Komisija atzīst, ka pasta uzņēmumi, piemēram, *Poste Italiane*, var tikt klasificēti tajā pašā kategorijā, kurā ir iekļauts *La Poste*, pat tad, ja tiem nav pieejama garantija, bet ir citi elementi, kas liecina par to, ka tiem ir spēcīgs valsts atbalsts. Lai parādītu, ka garantijai nav nekādas ietekme uz reitingu, būtu bijis jāpierāda, ka *Poste Italiane* un *La Poste* atrodas ļoti līdzīgā situācijā attiecībā uz dažādiem elementiem, kurus reitinga aģentūras ņem vērā, lai novērtētu valsts atbalstu, un ka vienīgā atšķirība starp abiem uzņēmumiem ir garantijas pieejamība *La Poste*. Citiem vārdiem sakot, lai salīdzinājumam būtu jēga, ir nepieciešams konstatēt, ka pārējie apstākļi ir vienādi, taču Francijas iestādes to nav izdarījušas.

(287) Turklāt, pat ja Francijas iestādes būtu pierādījušas, ka *Poste Italiane* un *La Poste* atrodas ļoti līdzīgā situācijā, atskaitot garantijas esību par labu *La Poste* (tomēr tas netika pierādīts), ir jākonstatē, ka *S & P* jebkurā gadījumā atšķirīgi vērtē Itālijas un Francijas valsts sniegtā atbalsta pakāpi attiecīgajām pasta iestādēm. *S & P* uzskata, ka iespējamais Itālijas valsts atbalsts *Poste Italiane* ir "spēcīgs", savukārt Francijas valsts sniegtais atbalsts *La Poste* ir "ārkārtīgi spēcīgs" (138). Komisija neizslēdz, ka šajā atšķirīgajā novērtējumā ir jūtama garantijas ietekme, par kuras esību *S & P* atgādina tajā pašā vērtējumā uzreiz pēc apgalvojuma, ka *La Poste* ir pieejams ārkārtīgi spēcīgs atbalsts (139). Katrā ziņā nav pamatojuma izteikt secinājumu par iemesliem, kuru dēļ *Poste Italiane* īslaicīgi bija piešķirta tāda pati kategorija kā *La Poste*. No vienas puses, šī konkrētā procedūra tiek veikta citu iemeslu dēļ. No otras puses, reitinga aģentūrām novērtēšanas laikā ir jāņem vērā ļoti daudzi un dažādi iemesli, līdz ar to nav iespējams izdarīt secinājumus par likumā paredzētās pēdējās instances garantijas esības vai neesības konkrēto ietekmi uz reitingu.

— Francijas iestāžu argumenti, kuru pamatā ir reitingi privātajā nozarē

(288) Francijas iestādes atgādina, ka "privātajā nozarē ir ļoti daudz gadījumu, kuros meitasuzņēmuma reitings ir cieši saistīts ar mātesuzņēmuma reitingu". Līdz ar to tās secina, ka šāda veida pieeja nav tikai publiskajam statusam raksturīga iezīme.

(289) Komisija neapstrīd, ka meitasuzņēmuma reitings var būt saistīts ar mātesuzņēmuma reitingu, tostarp privātajā nozarē, un īpaši ņemot vērā atbalstu, ko mātesuzņēmums ir gatavs nodrošināt meitasuzņēmumam un kas var izpausties kā mātesuzņēmuma sniegta garantija. Šis arguments tikai apstiprina Komisijas analīzi. Tas parāda, ka publiskas iestādes statuss, kā arī no tā izrietošā garantija ir elements, kas apliecina valsts atbalstu, kuru reitinga aģentūras ņēma vērā *La Poste* vērtējumā.

— Francijas iestāžu argumenti, kuru pamatā ir *La Poste* reitings

(290) Francijas iestādes uzsver arī to, ka *S & P* 2005. gadā pazemināja *La Poste* reitingu līdz AA- ar stabilu perspek-

tīvu, lai gan nebija notikušas nekādas izmaiņas statusā. Francijas iestādes secina, ka *La Poste* reitings nebija atkarīgs no tā statusa (140). Francijas iestādes atsaucas arī uz *S & P* 2007. gada 3. aprīļa piezīmēm par *La Poste*, no kurām izriet, ka divi *S & P* pieminētie elementi par labu reitingam ir publiskā dienesta uzdevumu tautsaimnieciskā nozīme un "spēcīgs akcionāru atbalsts" (*strong shareholder backing*), nevis statuss (141).

(291) Kā jau iepriekš norādīts, Komisija atzīst, ka garantijas esība nav vienīgais elements, kuru reitinga aģentūras ņem vērā, novērtējot atbalsta apjomu, ko valsts iestādes ir gatavas sniegt grūtībās nonākušam uzņēmumam. Balstoties uz *S & P* pētījumu par valdības atbalsta ietekmi uz pasta komersantu reitingu (142), Komisija tomēr norādīja, ka reitinga aģentūras ņem vērā garantijas esību kā būtisku valsts sniegtā atbalsta *La Poste* elementu.

(292) Šajā saistībā Komisija iebilst pret Francijas iestāžu analīzi, saskaņā ar kuru "spēcīgais akcionāru atbalsts" (*strong shareholder backing*), kuru *S & P* ir pieminējusi savā 2007. gada 3. aprīļa paziņojumā, ir nošķirams no publiskā statusa un garantijas jautājuma. No pētījuma par valsts atbalsta ietekmi uz pasta komersantu reitingu izriet, ka statuss un garantija ir galvenie elementi, kas izmantoti valsts sniegtā atbalsta *La Poste* izvērtēšanai.

(293) Komisija arī iebilst pret to, kā Francijas iestādes interpretējušas 2007. gada aprīļa paziņojumu, saskaņā ar ko *S & P* izvēlējās lejupvērsto (*top-down*) metodi, vienīgi balstoties uz pieņēmumu, ka valstij arī turpmāk piederēs 100 % *La Poste* akciju vidējā termiņā, nevis balstoties uz *La Poste* publisko tiesību statusu un ar to saistīto garantiju. Komisija atgādina, ka reitingā *S & P* acīmredzami ir ņēmusi vērā "iespējamās izmaiņas kapitāla struktūrā", kas saskaņā ar *S & P* formulējumu nozīmēs valsts iestādes statusa un ar to saistītās garantijas zaudēšanu (143). Tāpēc ir skaidrs, ka *S & P* skatījumā nozīme ir ne tikai izmaiņām kapitāla struktūrā, bet arī sekām (publiskā statusa un garantijas zaudēšana), jo izmaiņas kapitāla struktūrā ir nozīmīgākais solis ceļā uz *La Poste* pieaugošo autonomiju attiecībā pret valsti.

3. La Poste faktiskie kredīta saņemšanas nosacījumi

(294) Francijas iestādes apgalvo, ka Komisijas paziņojumam par garantijas esību un līdz ar to tās nākotnē paredzamo atcelšanu nav nekādas ietekmes uz *La Poste* finansēšanas nosacījumiem. Obligāciju aizņēmuma emisijas laikā 2006. gada oktobrī, uzreiz pēc tam, kad Komisija bija publiskojusi ieteikumu par piemērotajiem pasākumiem, *La Poste* ieguva likmes (*mid-swap*) starpību (*spread*)⁽¹⁴⁴⁾ 12 bāzes punktu apmērā emisijai uz 15 gadiem un 4 bāzes punktu apmērā emisijai uz 7 gadiem. Iepriekšējās obligāciju emisijas laikā, kas tika īstenota 2004. gadā un ietvēra saistību uzņemšanos uz 15 gadiem, likmes starpība bija 8 bāzes punkti. Francijas iestādes uzskata, ka *La Poste* finansēšanas nosacījumi nav atkarīgi no *de jure* vai *de facto* garantijas.

(295) Komisija uzskata, ka Francijas iestāžu secinājumam, saskaņā ar kuru Komisijas paziņojumam nebija nekādas ietekmes uz finansējuma nosacījumiem, nav pamatojuma, jo ir konstatējama starpības (*spread*) pasliktināšanās, tās vērtībai mainoties no 8 uz 12 punktiem.

(296) Turklāt, pat ja starpība (*spread*) būtu samazinājusies, kas nenotika, Komisija apšaubā iespējamus secinājumus par Komisijas paziņojuma ietekmi uz *La Poste* finansējuma izmaksām, jo ieguldītāji ņēma vērā arī citus elementus, piemēram, *La Poste* finanšu struktūru, kas laika posmā no 2004. līdz 2006. gadam varēja būt mainījusies.

(297) Turklāt, pat ja finansēšanas nosacījumi pirms un pēc Komisijas paziņojuma bija identiski vai arī to atšķirība bija nenozīmīga, tas nekādā gadījumā nepierāda, ka garantija neietekmē kredīta nosacījumus. Francijas iestāžu pieminētās emisijas laikā *La Poste* pieejamā garantija bija klasificēta kā esošais atbalsts. Tāpēc tā palika spēkā un sedza emisijas. Attiecīgā gadījumā garantija var kļūt par nelikumīgu atbalstu, tikai sākot no šajā lēmumā noteiktā datuma, no kura tā tiek atcelta.

(298) Visbeidzot, tā kā Komisija pierādīja, ka garantija, kas izriet no *La Poste* statusa, var radīt tam priekšrocības un pozitīvi ietekmēt tā reitingu, Komisija uzskata, ka tai nav jāpierāda konkrēta minētās garantijas ietekme pagātnē. Saskaņā ar iedibinātu valsts atbalsta režīma principu Komisijai nav jāpierāda atbalsta faktiskā ietekme, jo tādā gadījumā dalībvalstis, kas nav paziņojušas par atbalstu, atradīsies labākā situācijā salīdzinājumā ar dalībvalstīm, kas par to ir paziņojušas⁽¹⁴⁵⁾. Dalībvalstij, kas paziņotu par neierobežotu garantiju, nāktos aizliegt pasā-

kumu tikai tā iespējamās ietekmes dēļ, savukārt valstij, kas nebūtu par to paziņojusi, būtu iespēja aizstāvēties, pierādot, ka konkrētajā gadījumā garantija tās saņēmējam nav radījusi nekādu priekšrocību. Turklāt, tāpat kā attiecībā uz jauniem pasākumiem, Komisijai ir jāizvērtē esošo pasākumu saderība ar Līguma noteikumiem no nākotnes perspektīvas, un tai nav noteikti jāpierāda, ka pagātnē pasākuma sekas nebija saderīgas ar Līgumu⁽¹⁴⁶⁾. Turklāt Komisija nevar pieprasīt tādu priekšrocību atlīdzināšanu, ko radījis esoša atbalsta pasākums. Līdz ar to nav jāpierāda garantijas konkrētā ietekme uz kredīta nosacījumiem.

b) Ņemot vērā garantijas neierobežotību, nav iespējams aprēķināt tirgus prēmijas summu, kas *La Poste* būtu jāmaksā valstij, līdz ar ko nav iespējams piemērot Francijas iestāžu piedāvāto retrocesijas pasākumu.

(299) Pamatojoties uz iepriekšminēto, Komisija secina, ka *La Poste* pieejamā garantija ir neierobežota ilguma, summas un apjoma ziņā un nav atlīdzināta. Turklāt tā aptver gan vispārējo pasta pakalpojumu, gan liberalizētās darbības. Komisija uzskata, ka, ņemot vērā neierobežoto valsts garantiju par labu *La Poste* un saskaņā ar Komisijas lēmumu pieņemšanas praksi⁽¹⁴⁷⁾, nav iespējams aprēķināt tirgus prēmijas summu, kas *La Poste* būtu jāmaksā valstij par minētās neierobežotās garantijas piešķiršanu. Attiecībā uz jebkura veida garantiju atbalstu uzskata par piešķirtu tad, kad attiecīgā garantija tiek izmantota. Neierobežotas garantijas gadījumā, kas var aptvert visus uzņēmuma parādus uz neierobežotu laiku, nav iespējams iepriekš noteikt piešķiramā atbalsta summu un līdz ar to aprēķināt atbilstošu tirgus prēmiju.⁽¹⁴⁸⁾ Tāpēc nav piemērojams Francijas iestāžu ierosinātais retrocesijas pasākums.

c) Labvēlīgākie kredīta nosacījumi, kas *La Poste* ir pieejami, pateicoties valsts netiešajai garantijai, ir uzskatāmi par selektīvu priekšrocību.

(300) Priekšrocība ir selektīva, jo *La Poste* konkurentiem tā nav pieejama: tiem tiek piemērotas sanācijas un likvidācijas procedūras ar tiesas uzraudzību; tiem nav pieejama neierobežota valsts garantija, kas saistīta ar publiskas iestādes statusu.

4.1.3. KONKURENCES IZKROĻOJUMS UN IESPĒJAMĀ IETEKME UZ TIRDZNICĪBU

- (301) Analizētā pasākuma ietekmē var tikt samazinātas *La Poste* darbības izmaksas, kā rezultātā *La Poste* tiktu radītas priekšrocības, un tādējādi izkropļota konkurence LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. Turklāt, ņemot vērā to, ka nozarēs, kurās *La Poste* darbojas – īpaši jāmin pasta sūtījumu piegāde, neadresēta piegāde, kā arī tādu vēstuļu piegāde, kuru piegādi nodrošina ne tikai *La Poste* – aktīvi notiek Kopienas iekšējā tirdzniecība, šādiem pasākumiem var būt negatīva ietekme uz uzņēmumiem, kas veic līdzīgu saimniecisko darbību Francijā vai vēlas tādu attīstīt. Šajā ziņā ir jāņem vērā, ka, piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvu 97/67/EK par kopīgiem noteikumiem pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai, kas grozīta ar Direktīvu 2002/39/EK un Direktīvu 2008/6/EK⁽¹⁴⁹⁾ (turpmāk tekstā – “Pasta direktīva”), Francijā visiem pasta pakalpojumiem ir jāpiemēro konkurences nosacījumi vēlākais no 2011. gada 1. janvāra. Ņemot vērā šos apstākļus, neierobežotas valsts garantijas esība par labu *La Poste* var izkropļot konkurenci un ietekmēt tirdzniecību LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

4.1.4. SECINĀJUMS PAR TO, VAI PASĀKUMS IR ATBALSTS

- (302) Valsts garantija par labu *La Poste*, kas izriet no tā publiskās iestādes statusa, paredz valstij piedēvējamu valsts līdzekļu nodošanu un izkropļo vai draud izkropļot konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm par labu *La Poste*. Komisija secina, ka šī garantija ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

4.2. SADERĪBA

- (303) Ņemot vērā to, ka analizētais pasākums ietilpst LESD 107. panta 1. punkta piemērošanas jomā, ir jānosaka, vai Komisija minēto pasākumu var atzīt par saderīgu ar uzņēmumiem, kas paredzēti LESD 107. panta 2. un 3. punktā un 106. panta 2. punktā.
- (304) Šķiet, ka valsts neierobežotā garantija par labu *La Poste* neatbilst nevienam no LESD 107. panta 2. punktā paredzēto uzņēmumu piemērošanas nosacījumiem, jo analizētā pasākuma pamatā nav neviens no šajos uzņēmumos paredzētajiem mērķiem.
- (305) Saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunktu atbalsta pasākumu var uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu, ja tas veicina ekonomikas attīstību tādos Kopienas

reģionos, kur dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur valda liels bezdarbs. Ņemot vērā to, ka valsts neierobežotā garantija par labu *La Poste* ir individuāls pasākums, kas tiek piešķirts brīvi un kuram nav reģionālu mērķu, ka tas nav ierobežots laikā, nav saistīts ar ieguldījumiem un nav regresīvs, tam nav piemērojams LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzētais uzņēmums.

- (306) Attiecībā uz LESD 107. panta 3. punkta b) un d) apakšpunktā paredzētajiem uzņēmumiem attiecīgais atbalsts nav paredzēts, lai veicinātu kāda svarīga projekta īstenošanu visas Eiropas interesēs vai novērstu nopietnus traucējumus Francijas tautsaimniecībā. Valsts neierobežotā garantija par labu *La Poste* nav arī paredzēta, lai atbalstītu kultūru un kultūras mantojuma saglabāšanu.
- (307) LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzētais uzņēmums paredz, ka atbalstu var uzskatīt par saderīgu, ja tas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja tam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā ar kopīgām interesēm. Valsts neierobežotā garantija par labu *La Poste* neattiecas ne uz ieguldījumiem, nedz jaunu darba vietu radīšanu, tāpēc tā ir uzskatāma par darbības un beznosacījumu atbalstu. Saskaņā ar Komisijas lēmumu pieņemšanas praksi Komisija nevar uzskatīt, ka minētais atbalsts ir paredzēts, lai veicinātu konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību.
- (308) Visbeidzot, valsts neierobežotā garantiju par labu *La Poste* nevar uzskatīt par saderīgu, balstoties uz LESD 106. panta 2. punktu. Šis uzņēmums paredz, ka uz uzņēmumiem, kas sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi vai kas darbojas kā dalībvalstu fiskāli monopoli, attiecas Līgumā ietvertie noteikumi un jo īpaši noteikumi par konkurenci, ja šo noteikumu piemērojums *de iure* vai *de facto* netraucē veikt šiem uzņēmumiem uzticētos konkrētos uzdevumus. Tirdzniecības attīstība nedrīkst tikt ietekmēta tādā mērā, ka tas kaitētu Eiropas Savienības interesēm.
- (309) Saskaņā ar Francijas tiesību aktiem *La Poste* ir uzticēti sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas pienākumi. Līdz ar to pasta komersants var saņemt finansiālu kompensāciju vai izmantot atsevišķas priekšrocības, atkāpjoties no noteiktiem vispārēji piemērojamu tiesību aktu noteikumiem. Tomēr minētie finanšu pasākumi vai priekšrocības ir jāierobežo tādā apjomā, cik tas ir nepieciešams, lai atlīdzinātu *La Poste* papildu izmaksas, kas tam radušās sabiedrisko pakalpojumu pienākumu pildīšanas rezultātā.

- (310) Kopienas nostādnes valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem Komisija uzskata šādu kompensāciju par saderīgu ar LESD 106. panta 2. punktu. Izmaksātā kompensācija jo īpaši nedrīkst pārniegt sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas izmaksas, ņemot vērā ar tiem saistītos ieņēmumus, kā arī saprātīgu peļņu par šo pienākumu veikšanu.
- (311) Šajā gadījumā attiecīga analīze nozīmētu valsts neierobežotās garantijas par labu *La Poste* tirgus vērtības noteikšanu, lai pārbaudītu, vai tās vērtība nepārsniedz vispārējo pasta pakalpojumu sniegšanas neto izmaksas. Tomēr, ņemot vērā to, ka minētā garantija ir neierobežota, šādu analīzi nav iespējams veikt, un tas izslēdz LESD 106. panta 2. punktā paredzētā izņēmuma piemērošanu.
- (312) Turklāt, pat ja šāda vērtības noteikšana būtu iespējama, to varētu attiecināt tikai uz darbībām, kas ietilpst "vispārējo pasta pakalpojumu" pienākumos. Taču valsts neierobežotā garantija savā pašreizējā formā aptver visas *La Poste* darbības, tostarp darbības, kas nav ietvertas "vispārējo pasta pakalpojumu" pienākumos.
- (313) Komisija uzskata, ka šā iemesla dēļ tirdzniecības attīstība tiek ietekmēta, kaitējot Eiropas Savienības interesēm.
- (314) Turklāt Francija nav pieminējusi elementus, kas pierādītu pasākuma saderību ar LESD 107. panta 2. vai 3. punktu vai 106. panta 2. punktu, bet ir aprobežojusies tikai ar garantijas esības apstrīdēšanu. Līdz ar to tā nav pierādījusi atbalsta saderību, lai gan saskaņā ar judikatūru tai ir pierādīšanas pienākums.
- (315) Secināms, ka attiecīgais pasākums, pat ja tajā tiktu veikti grozījumi saskaņā ar Francijas priekšlikumiem par 1980. gada likuma piemērošanas dekrēta precizēšanu un *La Poste* līgumos, kas paredz parādsaistības, tiktu iekļauts ierobežojošs noteikums, ir uzskatāms par esošu valsts atbalstu Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta b) punkta izpratnē, un saskaņā ar Komisijas lēmumu pieņemšanas praksi attiecībā uz valsts neierobežotām garantijām, kas piešķirtas uzņēmumiem, kuri atbild par tautsaimniecisku darbību veikšanu⁽¹⁵⁰⁾, minētais atbalsts neatbilst nevienam no LESD paredzēto izņēmumu piemērošanas nosacījumiem. Līdz ar to iepriekšminētā valsts neierobežotā garantija nav saderīga ar iekšējo tirgu.

4.3. NEITRALITĀTE ATTIECĪBĀ UZ ĪPAŠUMTIESĪBU SISTĒMU

- (316) Līdz ar šo secinājumu Komisija nekādā veidā neapšauba *La Poste* piederību valstij, kā arī neapstrīd tā publisko

tiesību juridiskas personas statusu. Komisija vienkārši uzskata, ka problemātiska ir garantija, kas pašreizējā Francijas tiesību aktu situācijā izriet no šā statusa attiecībā uz *La Poste*.

- (317) Saskaņā ar LESD 345. pantu Eiropas Savienībai ir neitrāla nostāja attiecībā uz īpašumtiesību sistēmu dalībvalstīs, un neviens Līguma noteikums nerada šķērslī tam, ka valstij (pilnībā vai daļēji) pieder uzņēmumi. Tomēr konkurences noteikumi ir vienlīdz lielā mērā piemērojami gan privātiem, gan valsts uzņēmumiem. Nevienam no abiem minētajiem uzņēmumu veidiem nevar tikt radītas vai atņemtas priekšrocības, piemērojot šos noteikumus. Šajā konkrētajā gadījumā garantija izriet nevis no uzņēmuma īpašumtiesībām, bet juridiskā statusa. Dalībvalstis var brīvi izvēlēties uzņēmumu juridisko formu, tomēr tām, izdarot izvēli, ir jāievēro Līgumā paredzētie konkurences noteikumi. Piemēram, tikai tas, ka valsts garantija ir automātiski saistīta ar konkrētu juridisko statusu, neliedz garantiju uzskatīt par valsts atbalstu saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu, ja ir izpildīti piemērojamie nosacījumi⁽¹⁵¹⁾. LESD 345. pants neietekmē šāda secinājuma izdarīšanu. Gluži pretēji, piemērojot konkurences scenāriju, neitralitātes princips nozīmētu, ka ir jāatceļ jebkādas nepamatotas priekšrocības par labu valsts uzņēmumiem un par sliktu to privātajiem konkurentiem. Tieši šādu pieeju Komisija ievēroja, piemēram, Vācijas publisko kredītiestāžu gadījumā⁽¹⁵²⁾, kā arī *EDF* gadījumā⁽¹⁵³⁾.

4.4. LIKUMPROJEKTS PAR LA POSTE UN PASTA DARBĪBĀM

- (318) Francijas iestādes ar 2009. gada 31. jūlija vēstuli iesniedza Komisijai likumprojektu par *La Poste* un pasta darbībām, ko Ministru padome bija pieņēmusi 2009. gada 29. jūlijā un kurā bija paredzēta *La Poste* pārveidošana par akciju sabiedrību no 2010. gada 1. janvāra.
- (319) Drīz pēc tam tika pieņemti grozījumi šajā likumprojektā, nosakot, ka *La Poste* tiks pārveidota par akciju sabiedrību 2010. gada martā.
- (320) Grozītā likumprojekta, ar ko tiek grozīts 1990. gada 2. jūlija Likums Nr. 90-568 par *La Poste* un *France Telecom* sabiedrisko pakalpojumu organizēšanu, 1. panta otrajā daļā ir noteikts, ka: "Publisko tiesību juridiskā persona *La Poste* no 2010. gada 1. marta tiek pārveidota par akciju sabiedrību ar nosaukumu *La Poste* (...)"

- (321) Francijas iestādes precizēja, ka, pārveidojot *La Poste* par akciju sabiedrību, tam būs piemērojamas vispārējās tiesībās noteiktās sanācijas un likvidācijas procedūras, kas piemērojamas grūtībās nonākušiem uzņēmumiem.

(322) Komisija piekrīt, ka *La Poste* faktiskā pārveidošana par akciju sabiedrību, kas ir paredzēta Francijas valsts iestāžu nosūtītajā likumprojektā, atceļ tam pieejamo neierobežoto garantiju. Komisija uzskata, ka šāda pārveidošana ir pasākums, kas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem var atcelt valsts atbalstu, kas šobrīd ir pieejams *La Poste*.

(323) Ir paredzēts, ka Parlaments pieņems minēto likumprojektu 2010. gada janvārī. Komisija 2006. gada 4. oktobrī saskaņā ar procedūras regulas 18. pantu pieprasīja atcelt neierobežoto garantiju vēlākais līdz 2008. gada 31. decembrim. Tomēr, ņemot vērā konkrētos apstākļus un to, ka pārrunas ar Francijas iestādēm ieilga līdz 2009. gada oktobrim, kā arī laiku, kas nepieciešams, lai apstiprinātu tiesību aktus, ar kuriem tiek izbeigta minētā garantija, Komisija uzskata, ka ir pamatoti pieprasīt Francijas iestādēm atcelt neierobežoto garantiju vēlākais līdz 2010. gada 31. martam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Neierobežotā valsts garantija, ko Francija piešķirusi *La Poste*, ir valsts atbalsts, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu. Francijai šis atbalsts jāatceļ vēlākais līdz 2010. gada 31. martam.

2. pants

Komisija uzskata, ka *La Poste* faktiskā pārveidošana par akciju sabiedrību atceļ minēto neierobežoto garantiju, kura tam ir pieejama. Neierobežotās garantijas faktiskā atcelšana vēlākais līdz 2010. gada 31. martam ir piemērots pasākums, lai saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktiem izbeigtu 1. pantā minēto valsts atbalstu.

3. pants

Francija divu mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas dienas informē Komisiju par šā lēmuma izpildīšanai veiktajiem un plānotajiem pasākumiem.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.

Briselē, 2010. gada 26. janvārī

Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Neelie KROES

-
- (¹) Sākot no 2009. gada 1. decembra, EK līguma 87. un 88. pants ir kļuvis attiecīgi par Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 107. un 108. pantu. Abos gadījumos to noteikumi būtībā ir identiski. Šā lēmuma nolūkos atsaucies uz LESD 107. un 108. pantu attiecīgā gadījumā jāsaprot kā atsaucies uz attiecīgi EK līguma 87. un 88. pantu.
- (²) OV C 135, 3.6.2008., 7. lpp.
- (³) Lieta N 531/05, Pasākumi saistībā ar *La Banque Postale* izveidi un darbību (OV C 21, 28.1.2006., 2. lpp.).
- (⁴) OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.
- (⁵) Ņemot vērā to, ka atbalsta atzīšana par esošu atbalstu jau bija pamatota 93. līdz 97. apsvērumā Lēmumā par atbalsta oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu (sk. 2. zemsvītras piezīmi) un to, ka Komisija nebija saņēmusi apsvērumus par šo jautājumu, Komisija vairs neizskata šo jautājumu un vienkārši apstiprina minētajā lēmumā ietvertoto sākotnējo vērtējumu.
- (⁶) FROV, 1980. gada 17. jūlijs, 1799. lpp.
- (⁷) FROV, 1981. gada 14. maijs.
- (⁸) Sk. 2. zemsvītras piezīmi.
- (⁹) FROV, 1990. gada 8. jūlijs.
- (¹⁰) Francijā papildus publiskām iestādēm (valsts un vietējās pašpārvaldes) ir vēl divu veidu publisko tiesību juridiskās personas: publiskās iestādes un publiskās interešu grupas, kā noteikts 1982. gada 15. jūlija Likumā Nr. 82-610. Attiecībā uz "publiskajām iestādēm" var izšķirt divus galvenos iestāžu veidus: publiskās iestādes ar administratīvu raksturu (PIAR), kas nodrošina tradicionālo pārvaldes uzdevumu izpildi, un publiskās iestādes ar rūpniecisku vai komerciālu raksturu (PIRK), kas veic tautsaimniecisku darbību.
- (¹¹) Kasācijas instances tiesa nolēma, ka ir piemērojams Duē Apelācijas instances tiesas 1998. gada 22. oktobra nolēmumā noteiktais princips, saskaņā ar kuru *La Poste* ir pielīdzināms publiskai iestādei ar rūpniecisku vai komerciālu raksturu.
- (¹²) 2003. gada ziņojumā Francijas Senātam Ekonomikas lietu komisija uzsver, ka "visiem ir zināms, ka kopš 1990. gada reformas *La Poste* galvenajai pārvaldei ir piemērojams publiskai iestādei ar rūpniecisku un komerciālu raksturu pielīdzināms statuss".
- (¹³) Sk. īpaši Kasācijas instances tiesas 1987. gada 21. decembra (pirmās civillietu palātas) spriedumu.
- (¹⁴) FROV, 1985. gada 26. janvāris, 1097. lpp.
- (¹⁵) Administratīvā apelācijas tiesa, Parīze, 1991. gada 15. februāris, *JCP E1991, pan. 742*; Kasācijas instances tiesa, Soc. 1991. gada 6. novembris, *JCP E1992, pan. 85, Bull. V Nr. 476*.
- (¹⁶) Runa ir par iepriekšminētā dekrēta 3-1. panta trešajā daļā minētajiem termiņiem.
- (¹⁷) Dekrēta Nr. 2008-479 10. pantā ir paredzēts, ka, "ja pēc noteiktā termiņa beigām prasība nokārtot parādus nav izpildīta, valsts pārstāvis vai uzraudzības iestāde ieraksta izdevumus saistības neizpildījušās pašpārvaldes vai publiskās iestādes budžetā. Vajadzības gadījumā nepieciešamos līdzekļus ņem, vai nu samazinot apropriācijas, kuras paredzētas citiem izdevumiem un ir vēl pieejamas, vai arī palielinot līdzekļus. Ja astoņu dienu laikā pēc paziņošanas par apropriācijas ierakstu, vietējā pašpārvalde vai publiskā iestāde nav izdevusi rīkojumu par attiecīgo summu, valsts pārstāvis vai uzraudzības iestāde veic to administratīvā kārtā viena mēneša laikā."

- (¹⁸) FROV, 1990. gada 20. februāris.
- (¹⁹) Publiskās grāmatvedības oficiālais biļetens (*Bulletin officiel de la comptabilité publique*). NOR: BUD R 02 00060 J.
- (²⁰) Sk. 2002. gada 18. jūlija Kodificējošā priekšraksta Nr. 02-060-M95 par valsts iestāžu ar rūpniecisku un komerciālu raksturu finanšu un grāmatvedības regulējumu 3. nodaļu, Publiskās grāmatvedības oficiālais biļetens (*Bulletin officiel de la comptabilité publique*).
- (²¹) Sk. IV nodaļas B daļu "Kādus tiesiskos pasākumus vajadzētu paredzēt?", 21. lpp.
- (²²) ERAP tika radīta 1965. gadā, un tā ir PIRK, kuras mērķis ir pēc valsts pieprasījuma piedalīties enerģijas, farmācijas un telekomunikāciju nozares uzņēmumu darbībā.
- (²³) Sk. rakstu "Fitch piešķir sākotnējo novērtējumu AAA ERAP EMTN programmai, kurai garantēti 10 miljardi euro" (*Fitch attribue la note préliminaire AAA au programme EMTN garanti de EUR 10 MD de ERAP*). Rakstu var aplūkot ERAP tīmekļa vietnē: www.erap.fr/pdf/CP_Fitch_Ratings_fr.pdf
- (²⁴) Sk. rakstu "Moody's piešķir novērtējumu AAA ERAP EMTN programmai, kurai garantēti 10 miljardi euro" (*Moody's attribue la notation Aaa au programme d'EMTN de l'ERAP portant sur 10 milliards d'euros*). Rakstu var aplūkot ERAP tīmekļa vietnē: www.erap.fr/pdf/CP_Fitch_Ratings_fr.pdf
- (²⁵) Piemērojot 1990. gada 2. jūlija Likuma Nr. 90-568 15. pantu, *La Poste* grāmatvedībai ir piemērojami noteikumi, kas ir attiecināmi uz komercuzņēmumiem.
- (²⁶) Sk. rakstu "Fitch piešķir sākotnējo novērtējumu AAA ERAP EMTN programmai, kurai garantēti 10 miljardi euro" (*Fitch attribue la note préliminaire AAA au programme EMTN garanti de EUR 10 MD de ERAP*).
- (²⁷) Sk. īpaši Francijas valsts iestāžu 2006. gada 24. aprīļa, 2006. gada 6. decembra, 2007. gada 16. janvāra, 2007. gada 1. februāra un 2007. gada 19. marta vēstuli.
- (²⁸) Sk. Francijas valsts iestāžu 2008. gada 23. janvāra vēstules III daļu.
- (²⁹) Valsts padome, 1938. gada 1. aprīlis, Albas viesnīcas sabiedrība (*Société de l'hôtel d'Albe*), Valsts padomes dokumentu krājums, 341. lpp. Sk. lēmuma par procedūras uzsākšanu 33. apsvērumu.
- (³⁰) Valsts padome, 1999. gada 10. novembris, Kampoloro ostas pārvaldības sabiedrība (*Société de gestion du port de Campoloro*), Valsts padomes dokumentu krājums, 348. lpp.; Valsts padome, 2005. gada 18. novembris, Kampoloro ostas pārvaldības sabiedrība, Valsts padomes dokumentu krājums, 515. lpp. Sk. lēmuma par procedūras uzsākšanu 34. apsvērumu.
- (³¹) FROV Nr. 177, 2001. gada 2. augusts, 12480. lpp.
- (³²) Sk. Francijas valsts iestāžu 2008. gada 23. janvāra paziņojuma IIIB daļu un 2009. gada 27. oktobra apsvērumus.
- (³³) Sk. Francijas valsts iestāžu 2009. gada 27. oktobra paziņojumu.
- (³⁴) D. Labetoulle, *La responsabilité des AAI dotées de la personnalité juridique: coup d'arrêt à l'idée de "garantie de l'Etat"*; RJEP/CJEG Nr. 635, 2006. gada oktobris.
- (³⁵) Sk. Francijas valsts iestāžu 2008. gada 23. janvāra vēstules IV daļu.
- (³⁶) Sk. Francijas valsts iestāžu 2008. gada 23. janvāra vēstules 78. punktu.
- (³⁷) P. Bon, *Le Préfet face à l'inexécution par une collectivité territoriale d'un jugement la condamnant pécuniairement*; RFDA – 2006. gada marts–aprīlis, 341. lpp. C. Landais un F. Lenica, *Le pouvoir de substitution du préfet en cas d'inexécution de la chose jugée par les collectivités territoriales*; AJDA, 2006. gada 23. janvāris, 137. lpp.
- (³⁸) Valsts padome, 1999. gada 10. novembris, Kampoloro ostas pārvaldes sabiedrība, minēts iepriekš.
- (³⁹) Valsts padome, 2005. gada 18. novembris, Kampoloro ostas pārvaldes sabiedrība, minēts iepriekš.
- (⁴⁰) Valsts padome, 1923. gada 30. novembris, dokumentu krājums, 789. lpp.

- (*) Lai garantētu, ka netiek izpausta konfidenciāla informācija, atsevišķas teksta daļas ir izlaistas. Attiecīgās daļas ir apzīmētas ar daudzpunkti kvadrātiem, kurām seko viena zvaigznīte.
- (41) Komisijas paziņojums par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā (OV C 71, 11.3.2000., 14. lpp.).
- (42) Francijas iestādes uzskata, ka ar šo kritēriju ievērošanu pietiek, lai noraidītu jebkādas priekšrocības esību, bet tā nav nepieciešama. Jo īpaši nebūtu saprātīgi uzskatīt, ka iespējamu šaubu rašanās attiecībā uz maksātspējas gadījumā piemērojamo procedūru varētu kļūt par pamatu labākiem finanšu nosacījumiem.
- (43) Komerckodeksa L 643-11. pants.
- (44) "Category 1: equalization of ratings with those of the state owner. This first category includes those entities (..), generally loss making or with poor financial profiles, and extremely unlikely to be privatized (..) given the nature of their activity, as well as their home country's economic, social and political environment. None of the postal companies currently rated by Standard & Poor's falls into this category (..)" (1. kategorija: reitinga pielīdzināšana valsts īpašnieka reitingam. Pirmā kategorijā ietver tos subjektus (..), kas kopumā strādā ar zaudējumiem vai kuriem ir vājš finansiālais profils, kas diez vai jebkad tiks privatizēti (..), ņemot vērā to darbības veidu, kā arī mītnes valsts ekonomisko, sociālo un politisko vidi. Šobrīd šajā kategorijā neietilpst neviens no Standard & Poor's vērtētajiem pasta uzņēmumiem.)
- (45) "Category 2: notching down with respect to the state owner's rating. (..) La Poste and Poste Italiane currently fall within this category." (2. kategorija: reitinga pazemināšana, ņemot vērā valsts īpašnieka reitingu. (..) La Poste un Poste Italiane šobrīd ietilpst šajā kategorijā.)
- (46) "Category 3: notching up from the postal entity's stand-alone rating. (..) The entity's postal activities are still a key public service, but the clear aim of the entity is to achieve a high level of operational and financial independence, either through privatization or commercial autonomy (state ownership, but independent management) (..)" (3. kategorija: reitinga paaugstināšana, balstoties uz pasta iestādes atsevišķo reitingu. (..) Subjekta pasta darbības aizvien ir svarīgs sabiedriskais pakalpojums, bet subjekta skaidri noteiktais mērķis ir panākt augsta līmeņa darbības un finansiālu neatkarību caur privatizāciju vai komerciālu autonomiju (atrasšanās valsts īpašumā, bet neatkarīga pārvaldība).)
- (47) "Standard & Poor's Ratings Services lowered its counterparty credit (..) ratings on French issuer AGF (..) to "A" from "A+" (..) following a review of AGF's parent, the Munich-based Allianz group (AA-/Negative/A-1+). (..)The downgrade of AGF, the holding company, is not specific to any issues within the French franchise and generally reflects the Allianz group's financial leverage and fixed-charge coverage, which are increasingly aggressive relative to the group's ratings and are a result of the group's weakened consolidated capital base and reduced earnings." (Standard & Poor's reitinga dienesti pazemināja darījumu partnera kredīta (..) reitingu Francijas emitentam AGF (..) no "A+" uz "A" (..) pēc AGF mātesuzņēmuma Mīnhenē reģistrētās Allianz grupas reitinga pārskatīšanas (AA-/Negatīvs/A-1+). (..) Kontrolāciju sabiedrības AGF reitinga pazeminājums nav īpaši saistīts ar Francijas franšīzes lietām un kopumā atspoguļo Allianz grupas finansiālo nozīmi un noteiktas maksas nodrošinājumu, kas kļūst aizvien agresīvāki attiecībā pret grupas reitingu, un izriet no grupas novājinātās konsolidētā kapitāla bāzes un samazinātiem ieņēmumiem.)
- (48) "The ratings also take into account the unchallenged status of both it and its parent, Germany-based Volkswagen Financial Services AG (VWFS), as core and captive finance entities to VW" et "the ratings on VW Bank could moderately diverge (generally not more than one notch) from the ratings on VW or VWFS; currently only its outlook differs." (Reitingā tiek ņemts vērā arī tā un tā Vācijas mātesuzņēmuma Volkswagen Financial Services AG (VWFS) neapstrīdētais statuss, tā kā tie ir galvenie un ierobežotie VW finanšu subjekti. (..) VW Bank reitings varētu nedaudz atšķirties (kopumā ne vairāk kā par vienu iezīmi) no VW vai VWFS reitinga; šobrīd atšķiras tikai to perspektīva.)
- (49) "The ratings on Germany-based Volkswagen Financial Services AG (VWFS) are based on its unchallenged status as a core subsidiary of German automaker Volkswagen AG (VW; A-/Negative/A-2) and reflect its strategic importance for and close operational integration into its parent." (Vācijas mātesuzņēmuma Volkswagen Financial Services AG (VWFS) reitinga pamatā ir neapstrīdētais Vācijas automobiļu ražotāja Volkswagen AG galvenās filiāles statuss (VW; A-/Negatīvs/A-2), un atspoguļo tā stratēģisko nozīmi un ciešo saikni ar mātesuzņēmumu.)
- (50) "Tāda uzņēmuma, kas saņem būtisku valsts atbalstu, novērtējumu (..) var samazināt par 2 kategorijām, ja ir iespējama minētā uzņēmuma un valsts finanšu attiecību attīstība vidējā termiņā vai ilgtermiņā."
- (51) Līdzīgi Francijas valsts iestādes uzskata, ka "spēcīgajam valsts atbalstam", uz ko Komisija atsaukusies lēmuma par procedūras uzsākšanu 84. apsvērumā, nav nekāda sakara ar uzņēmuma statusu vai jebkādu garantijas mehānismu, bet tas norāda uz lēmumiem, piemēram, par La Banque Postale (Pasta banka) izveidi vai pensiju finansējuma reformu, kuru mērķis ir nodot La Poste rīcībā līdzekļus vienādu apstākļu radīšanai ar konkurentiem un nodrošināt godīgu konkurenci (at arm's length) attiecībās ar valsti. Tomēr daži no minētajiem pasākumiem paši par sevi ir valsts atbalsts un veido būtisku summu (sk. īpaši Komisijas 2007. gada 10. decembra Lēmumu par La Poste strādājošo ierēdņu pensiju finansējuma reformu). Līdz ar to tie nav uzskatāmi par valsts intereses rādītājiem La Poste attīstībā godīgas konkurences (at arm's length) apstākļos.

- (52) "A change in the group's ownership structure would lead Standard & Poor's to shift to a bottom-up rating approach, focusing more on LP's stand-alone business and financial profiles. This rating approach may not necessarily translate into rating changes given the expected improvement in LP's stand-alone situation in the coming years." (Ja notiks izmaiņas grupas īpašumtiesībās, *Standard and Poor's* izmantos augšupejošu vērtēšanas pieeju *La Poste*, vairāk uzmanības pievēršot *La Poste* autonomās uzņēmējdarbības un finanšu profiliem. Šāda vērtēšanas pieeja nenozīmē, ka noteikti notiks izmaiņas reitingā, ņemot vērā nākamajos gados paredzamo uzlabojumu *La Poste* autonomajā situācijā.)
- (53) "The ratings could come under pressure if the group significantly underperforms its operational and financial trajectory at the dawn of full postal deregulation, or if an ownership changes occur sooner than we expect." (Reitings varētu tikt pakļauts spiedienam, ja grupa būtiski novirzās no tās darbības un finansiālās trajektorijas līdz ar pilnīgu ierobežojumu atcelšanu pasta nozarē vai arī ja izmaiņas īpašumtiesībās notiek ātrāk nekā prognozēts.)
- (54) "The EC recently recommended that the French government end this guarantee by year-end 2008, which they believe provides LP with more favorable financing conditions than its competitors in a market in the process of being liberalized." (EK nesēn ieteica Francijas valdībai izbeigt šo garantiju līdz 2008. gada beigām, uzskatot, ka minētā garantija rada *LP* labvēlīgākus finansējuma apstākļus nekā konkurentiem tirgū, kurā norit liberalizācijas process.)
- (55) "The ratings on *La Poste* were unaffected by this recommendation since we consider that a change in *La Poste's* status would not necessarily reflect a decrease in the strong state support that underpins *LP's* ratings and that has been reaffirmed by recent government decisions." (Šis ieteikums neietekmēja *La Poste* reitingu, jo mēs uzskatām, ka izmaiņas *La Poste* statusā nenozīmēs samazinājumu spēcīgajā valsts atbalstā, kas ir *LP* reitinga pamatā un ko no jauna apstiprināja nesēnie valdības lēmumi.)
- (56) Francijas valsts iestādes norāda, ka likmes (*mid swap*) starpība (*spread*) bija 12 bāzes punkti attiecībā uz emisiju uz 15 gadu termiņu (vai 33 punkti par OAT) un 4 bāzes punkti attiecībā uz emisiju uz 7 gadu termiņu. Salīdzinājumam Francijas valsts iestādes norāda, ka iepriekšējā obligāciju emisija 2004. gadā tika veikta, nosakot saistības uz 15 gadiem 580 milj. euro apmērā, kā rezultātā tika iegūta 8 punktu starpība (*spread*), pamatojoties uz likmi (*mid swap*). Likme (*mid swap*) ir piedāvātās likmes un banku ierosinātās likmes mediāna konkrētā brīdī konkrētiem starpbanku darījumiem pēc termiņiem, proti, parasti tā ir fiksēta likme, kuru banka ir gatava apmainīt pret 6 mēnešu *Euribor*. Minētā likme ir tirgus atsauces vērtība īpaši attiecībā uz obligāciju emisijām.
- (57) Dekrēts Nr. 81-501. Brīdī, kad Francijas valsts iestādes izteica savus priekšlikumus, piemērošanas dekrēts bija 1981. gada 12. maija Dekrēts Nr. 81-501, kas pieņemts, lai piemērotu 1980. gada 16. jūlija likumu par administratīvajās lietās pasludinātajām kavējuma naudām un par juridisko personu, uz kurām attiecas publiskās tiesības, izpildītajiem spriedumiem un Valsts padomes "Ziņojumu un pētījumu nodaļu".
- (58) Valsts padome, 1998. gada 16. novembris, *Sille* lieta: "Vispirms ņemot vērā to, ka saskaņā ar pirmās instances tiesnešu lēmumu, ka, kaut arī valsts varu var saukt pie atbildības, pat stingras atbildības gadījumā, pamatojoties uz pilsoņu vienlīdzību publisko pienākumu priekšā, gadījumā, ja likumīgi veikts pasākums rada fiziskai vai juridiskai personai īpašus zaudējumus un tiem ir noteikta smaguma pakāpe, tas tā nav *Sille* kunga konkrētajā gadījumā, jo, pildot nekustamā īpašuma profesionāļa pienākumus, viņš nedrīkstēja ignorēt profesionālo risku, kas ir neatņemami saistīts ar nekustamā īpašuma programmas īstenošanu, kura bija izstrādāta konkrētajam gadījumam un kuras īstenošanai bija jāveic īpaši grozījumi teritoriju izmantojuma plānošanas noteikumos un jāiegūst pašvaldības piekrišana, un viņa pienākums bija paredzēt iespēju, ka negatīvu publiskās apspriedes rezultātu un negatīvas attieksmes pret projektu gadījumā pašpārvalde no tā atteiksies, un, ņemot vērā šo risku un pilnībā apzinoties tā iemeslu, viņam nebija tiesību apgalvot, ka viņam ir radīts ārkārtējs kaitējums un ka pašpārvaldei ir pienākums piedalīties smago sekū, ar kurām viņš saskārās projekta noraidījuma rezultātā, kompensēšanā."
- (59) Valsts padome, 1996. gada 10. jūlijs, *Meunier* lieta: "Ņemot vērā ka, no izvēles uzsākt uzņēmējdarbību šādā vietā un mēra vēstules par zemes kustības iespējamību, izriet, ka ieinteresētā persona bija uzņēmusies nestabilitātes risku, kam bija pakļauta tās būve, administratīvā apelācijas tiesa veica neatkarīgu novērtējumu. Ņemot vērā to, ka situācijas, kurai ieinteresētā persona sevi apzināti pakļāva, radītie zaudējumi nedod tai tiesības uz kompensāciju, šī tiesa nepārkāpa noteikumus, kas regulē publisko personu atbildību."
- (60) Vairāk informācijas sk. lēmuma par procedūras uzsākšanu 11. līdz 13. apsvērumā.
- (61) OV C 155, 20.6.2008., 10. lpp.
- (62) Sk. šā lēmuma 3.1.1. A sadaļu.
- (63) Skatīt 29. zemsvītras piezīmi.
- (64) Skatīt 30. zemsvītras piezīmi.
- (65) Sk. Konstitucionālās padomes 2001. gada 25. jūlija Lēmuma Nr. 2001-448 110. punktu: "61. pantā, pamatojoties uz Konstitūcijas 34. pantu, varēja paredzēt pienākumu atļaut finanšu tiesību aktos valsts piešķirtās garantijas trīs gadu periodā, lai nodrošinātu skaidrību par tās finanšu saistībām, taču atļaujas neesība nenozīmē, ka attiecīgās garantijas nav spēkā; faktiski šādas sekas apdraudētu publisko pienākumu vienlīdzības principu un īpaši smaga pārkāpuma gadījumā – īpašumtiesības; no parlamenta darba izriet, ka 61. panta mērķis ir nodrošināt Parlamentam informāciju par valsts piešķirtajām garantijām, nevis apdraudēt tās garantijas, kas piešķirtas iepriekš, bet kurām atļauja nav dota paredzētajā termiņā; ņemot vērā minētos nosacījumus, 61. pants nav pretrunā ar Konstitūciju."
- (66) Iepriekšējā zemsvītras piezīmē citētais punkts.
- (67) Pirmās instances tiesas 2008. gada 26. jūnija spriedums, *SIC/Komisija, T-442/03, Rec. 2008, II-1161*. lpp., 124. līdz 127. punkts). Sk. arī paziņojumu par garantijām.

- (⁶⁸) Sk. Francijas valsts iestāžu 2008. gada 23. janvāra paziņojuma 62. līdz 68. punktu.
- (⁶⁹) Sk. 34. zemspītras piezīmi.
- (⁷⁰) Šā lēmuma 4.1.1. A b) 3. sadaļu.
- (⁷¹) Sk. 39. zemspītras piezīmi lēmumā par procedūras uzsākšanu. Paziņojums netika publicēts, tomēr tas ir pieminēts ziņojumā par 1995. gadu.
- (⁷²) Šo paziņojuma daļu publiskoja ziņojuma par 1995. gadu autori (219. lpp.).
- (⁷³) Paziņojums, kuru Francijas valsts iestādes nosūtīja Komisijai 2008. gada 9. septembrī.
- (⁷⁴) Sk. minētā paziņojuma pielikuma 5. punktu, kurā ir uzskaitīti dažādi dokumenti, piemēram, “ministra vēstule vai citu veidu dokumenti”.
- (⁷⁵) Ir jāpatur prātā, ka spriedums par slēgšanu aktīvu nepietiekamības dēļ bez soda piemērošanas likvidācijas procedūras noslēgumā ietver aizliegumu kredītoram iesniegt jaunas prasības: tātad tas neatgriezeniski zaudē prasījumus.
- (⁷⁶) Sk. šā lēmuma 147. apsvērumu.
- (⁷⁷) Piemērojamo tekstu – 1980. gada 16. jūlija likuma, 2008. gada 20. maija dekrēta, ar ko aizstāj 1981. gada 12. maija dekrētu, un 1989. gada 16. oktobra apkārtraksta – noteikumi ir izklāstīti šā lēmuma sadaļā par pasākuma aprakstu.
- (⁷⁸) Sk. šā lēmuma 3.1.1. B a) 1. sadaļu, kurā ir norādīta atsauce uz Francijas valsts iestāžu 2008. gada 23. janvāra vēstules IV.A.1. sadaļu, 19.–20. lpp.
- (⁷⁹) Komisijas eksperte uzsver, ka gadījumā, ja publiskās iestādes līdzekļi ir nepietiekami, uzraudzības iestādei ir ierobežotas iespējas, kā rīkoties šajā situācijā. Pirmkārt, nepieciešamos resursus var iegūt no esošajiem līdzekļiem, kas piešķirti citiem izdevumiem un tiek novirzīti parāda atmaksai. Otrkārt, tos var iegūt, pārdodot īpašumus vai palielinot tarifus, ja šāds rīcības veids ir iespējams. Vēl publiskā iestāde var paņemt aizņēmumu. Tomēr, ja šādu iespēju nav, paliek pēdējais risinājums, proti, akciju turētājas valsts dotācija.
- (⁸⁰) Gadījumā, ja nav jāievēro sabiedrisko pakalpojumu nepārtrauktības prasība.
- (⁸¹) Ekspertes ziņojums, I.2.A.2. sadaļa, 18. lpp.
- (⁸²) Komerckodeksa L 620-1. pants.
- (⁸³) Komerckodeksa L 640-1. pantā ir paredzēts, ka “tiek izveidota likvidācijas procedūra tiesas uzraudzībā, kas ir pieejama visiem L 640-2. pantā minētajiem parādniekiem, kuri ir maksātnespējīgi un kuru sanācija ir nepārprotami neiespējama”.
- (⁸⁴) *La Poste* aktīvi tika iekļauti vispārējo tiesību piemērošanas jomā ar 2001. gada 11. decembra likumu, sauktu arī par *MURCEF* likumu. Tomēr šajā likumā ir paredzēts, ka “gadījumā, ja aktīvu nodošanas vai iegūšanas nosacījumi apdraud labu *La Poste* normatīvajos aktos noteikto pienākumu veikšanu vai saistību izpildi, kuru uzņemšanās notikusi sadarbības līguma ietvaros (.), valsts iebilst pret nodošanu vai iegūšanu vai piemēro to īstenošanai nosacījumu, ka tā neapdraud sekmīgu iepriekšminēto saistību izpildi”.
- (⁸⁵) Attiecīgos rezervētā sektora pakalpojumu tarifus apstiprina pasta regulators *ARCEP*. Vispārējā sektora pakalpojumu tarifus pārvalda *ARCEP*.
- (⁸⁶) Sk. šā lēmuma 4.1.1. A b) 3. sadaļu.
- (⁸⁷) Sk. Francijas valsts iestāžu 2008. gada 23. janvāra paziņojuma 112. un 113. punktu.
- (⁸⁸) Sk. šā lēmuma 4.1.1. A b) 3. sadaļu.

- (⁸⁹) Francijas regulators (ARCEP) norāda, ka regulējuma jomā ietilpst pasta pakalpojumi, kas ietver regulāru pasta sūtījumu savākšanu, šķirošanu, pārvadāšanu un piegādi. Tajā neietilpst: bezadresāta reklāmas izdevumu piegāde, pilsētas maršruti un ātrās piegādes pakalpojumi.
- (⁹⁰) Sk. gada izpildes projekta stratēģisko prezentāciju.
- (⁹¹) Vairāk informācijas par Francijas valsts iestāžu nostāju sk. īpaši šā lēmuma 3.1.1. B a) 2. sadaļu.
- (⁹²) Administratīvā apelācijas tiesa, Liona, 1996. gada 6. jūnijs, Kampoloro Lauksaimniecības sabiedrība (*Société fermière de Campoloro*), Nr. 95LY00935.
- (⁹³) P. Bon, minēts 37. zemsvītras piezīmē.
- (⁹⁴) Sk. 37. zemsvītras piezīmi.
- (⁹⁵) Sk. 34. zemsvītras piezīmi.
- (⁹⁶) Nr. 57516/00.
- (⁹⁷) Sērija A, Nr. 37.
- (⁹⁸) Sk. 2009. gada 27. oktobra paziņojumu.
- (⁹⁹) Valsts padome, 2004. gada 29. decembris, Senblēnas Vīnadārzu ierīkošanas sabiedrība (*Sté d'aménagement des coteaux de Saint-Blaine*), Nr. 257804: sabiedriskās lietderības servitūtu kompensācija ir iespējama, ja īpašnieks uzņemas specifiskus un pārmērīgus apgrūtinājumus, kas neatbilst vispārējo interešu mērķim.
Administratīvā apelācijas tiesa, Bordo, 2003. gada 14. oktobris, Klodu (*Claude*) laulātais pāris, Nr. 99BX01530: automobiļu satiksmes neiespējamība uz pilsētas ceļiem, kuriem tika nodarīti postījumi zemes noslīdēšanas rezultātā, var radīt īpašus un ārkārtējus zaudējumus izolētajam īpašniekam. Jo īpaši administratīvais tiesnesis uzskata, ka zaudējumu ilgums (satiksme bija pārtraukta septiņus mēnešus, kamēr tika veikti attiecīgie darbi) padara to par ārkārtēju un īpašu notikumu, kas pārsniedz izdevumus, kas abiem koplietošanas ceļa lietotājiem būtu jāsedz, un līdz ar to ir kompensējami. Administratīvā tiesa, Monpeljē, 1999. gada 23. jūnijs, M. Van der Velden, Nr. 97-03716: kempinga pilnīga slēgšana liela plūdu riska dēļ radīja īpašniekam ārkārtējus un īpašus zaudējumus, kā rezultātā viņš ieguva tiesības uz kompensāciju par ieinteresētās personas vienīgās profesionālās nodarbes apturēšanu un pilnīgu komercīdzelķļu zaudēšanu.
- (¹⁰⁰) Likumīgās kļūdas, kurai ir juridisku seku radīšanas raksturs, jēdziens ir saistīts ar šķietamības teoriju. Saskaņā ar *Cornu* juridisko terminu vārdnīcu šķietamība ir "iespāids, kas apzināti vai neapzināti izriet no tādu ārēju pazīmju summas, kuras parasti ir raksturīgas kādam stāvoklim vai funkcijai (pārstāvja, mantnieka, īpašnieka u. c. statusam) un kas ļauj uzskatīt, ka personai, kurai piemīt šīs pazīmes, patiešām ir šis stāvoklis vai funkcija". Šķietamības teorija ir "tiesu prakses teorija, saskaņā ar kuru ar šķietamību pietiek, lai gūtu vēlamu ietekmi attiecībā uz trešām personām, kas likumīgas kļūdas rezultātā nav apzinājušās reālo situāciju". Šķietamības teoriju izmanto judikatūrā, un tā pat ir pielietota vispārzināmos spriedumos (ECT, 2001. gada 7. jūnijs, *Kress*). To pielieto privātajās tiesībās, kad ir nepieciešams paredzēt juridiskas sekas līgumam, kura viena puse likumīgi uzticējās vienkāršai šķietamībai. Var pieminēt noteiktas dzīvesvietas piemēru vai publiskajās tiesībās ierēdņu faktisko dzīvesvietu, attiecībā uz kuru var tikt pieņemts lēmums par apmešanos uz pastāvīgu dzīvi. Tā atvieglo juridiskas īpašības vai juridisko seku esības pierādīšanu, ja nevienā tekstā nav skaidri un nepārprotami paredzēta tā esība.
- (¹⁰¹) Šī atšķirība konstatēta, par pamatu izmantojot tēzi, kuru pauž S. Carpi-Petit, *Les successions en droit administratif*, PUR, 2006.
- (¹⁰²) Tas izriet no 2002. gada 15. jūlija nolēmuma (FROV, 2002. gada 23. jūlijs), ar ko nosaka Ažānas Tematiskās universitātes likvidācijas noteikumus, un tā 1. pantā ir paredzēts, ka likvidatora pienākums ir "ierosināt augstākās izglītības ministram sadalīt starp Bordo I universitāti un Bordo IV universitāti īpašumus, aizdevumus, parādus un likvidācijas kontu atlikumus, kas paliek likvidācijas perioda noslēgumā".

- (103) — 1953. gada 11. maija Dekrēts Nr. 53-404 par kompensāciju fonda likvidāciju aeronavigācijas nozares decentralizācijai, FROV, 1953. gada 12. maijs, 3. pants: “Saskaņā ar 1938. gada 24. maija dekrēta 7. pantu fonda iekārtas un aprīkojums, kā arī summas, kas vēl pieejamas pēc pasīvu dzēšanas, kļūs par valsts īpašumu” (šajā gadījumā ir acīmredzams, ka saldo ir pozitīvs).
- 1975. gada 6. oktobra Dekrēts Nr. 75-926 par mājokļu apmaiņas centra likvidāciju, 2. pants: “Parādu atmaksas darbības mājokļu apmaiņas centra prasījumu piedziņas un īpašumu likvidācijas ietvaros, kā arī attiecīgā gadījumā prasību celšana gan prasītāja, gan aizstāvības lomā ir ekonomikas un finanšu ministra kompetencē. Grāmatvedības ierakstus veic īpašā Valsts kases kontā 904.14 “Valsts uzņēmumu, sabiedriski administratīvu vai profesionālu struktūru likvidācija un citu veidu likvidācija””.
- 1981. gada 12. novembra Dekrēts Nr. 81-1009, ar ko nosaka *Auguste Comte* Zinātniskās darbības un pētniecības institūta (*Institut Auguste Comte pour l'étude des sciences et de l'action*) darbības pārtraukšanu: iespējamie likvidācijas atlikuma līdzekļi ir nododami valstij.
- 1983. gada 27. decembra Dekrēts Nr. 83-1185, ar ko nosaka par jaunās Austrumlilles (*Lille-Est*) pilsētas labiekārtošanu atbildīgā valsts uzņēmuma darbības pārtraukšanu: “par jaunās Austrumlilles pilsētas labiekārtošanu atbildīgās publiskās iestādes aktīvus un pasīvus šajā datumā nodod Lilles pilsētas kopienai, ievērojot nosacījumus, kas noteikti iepriekšminētajā 1983. gada 5. decembra sanāksmē, izņemot īpašumus, kas uzskaitīti šā dekrēta pielikumā un tiek nodoti Transporta pētniecības institūtam”.
- 1983. gada 30. decembra Dekrēts Nr. 83-1263 par Valsts autovadītāju eksaminācijas dienesta darbības pārtraukšanu: darbības tiek pārnestas uz īpašu Valsts kases kontu “Publisko iestāžu likvidācija”.
- 1987. gada 30. jūnija Dekrēts Nr. 87-590, ar ko nosaka Pasaules informācijas un cilvēkresursu centra (*Centre mondial informatique et ressources humaines*) likvidācijas nosacījumus, 1. pants: “No 1987. gada 1. jūlija (datuma, kurā tika pārtraukta Pasaules Informācijas un cilvēkresursu centra (CMIRH) darbība) minētās iestādes nekustamie īpašumi, kā arī tiesības un pienākumi tiek nodoti valstij.”
- 1987. gada 17. novembra Dekrēts par Sistēmu un augsto tehnoloģiju pētniecības centra darbības pārtraukšanu (FROV, 1987. gada 18. novembris) un 1987. gada 31. decembra Dekrēts Nr. 87-1167, ar ko nosaka likvidācijas nosacījumus, 1. pants: “Sistēmu un augsto tehnoloģiju pētniecības centra (CESTA) īpašumus, tiesības un pienākumus nodod valstij 1988. gada 1. janvārī, kas ir minētās iestādes darbības pārtraukšanas diena.”
- 1988. gada 28. septembra lēmums, ar ko nosaka Informācijas aģentūras (*Agence de l'informatique*) likvidācijas pabeigšanas nosacījumus (FROV, 1988. gada 23. decembris): likvidācijas darbību veikšanu nodrošina rūpniecības un zemniecības ministrs.
- 1993. gada 26. marta Dekrēts Nr. 93-775 par valsts iestādes “Pasta muzejs” (*Musée de la Poste*) darbības pārtraukšanu (FROV, 1993. gada 30. marts): tiesību un pienākumu nodošana *La Poste*.
- 1996. gada 26. decembra Dekrēts, ar ko nosaka Francijas Valsts izejvielu fonda (*Caisse française des matières premières*) darbības pārtraukšanu (FROV, 2006. gada 29. decembris): “Minētās iestādes īpašumus, tiesības un pienākumus nodod valstij.”
- 1997. gada 26. septembra Dekrēts Nr. 97-882, ar ko nosaka publiskās iestādes “Parīzes Starptautiskais konferenču centrs” likvidāciju: likvidācijas atlikums tiek nodots valstij.
- 1999. gada 29. decembra Dekrēts Nr. 99-1151, ar ko nosaka publiskās iestādes “Goda leģionāru valsts muzejs” (*Musée national de la Légion d'honneur*) likvidāciju, 2. pants: “Minētās iestādes uzdevumus, kā arī īpašumus, tiesības un pienākumus nodod dienā, kas norādīta rīkojumā par goda leģionu.”
- 2000. gada 22. novembra Dekrēts Nr. 2000-1126, ar ko nosaka Jaunās Vodozjas (*Vaudreuil*) pilsētas labiekārtošanas publiskās iestādes likvidācijas atlikuma nodošanu: atlikumu pārskaita valsts budžetā, un 2. pantā ir precizēts, ka “ar iestādes darbību saistītās tiesības un pienākumus vai arī tiesības un pienākumus, kuru uzņemšanās notikusi likvidācijas periodā un par kuriem nebija zināms likvidācijas perioda noslēgumā, nodod valstij”.
- 2001. gada 31. decembra Dekrēts Nr. 2001-1383, ar ko nosaka par *Etang de Berre* piekrastes labiekārtošanu atbildīgās publiskās iestādes darbības pārtraukšanu: 6. pantā ir paredzēts, ka dekrētā būs noteikta to aktīvu un pasīvu, kuri pastāvēs likvidācijas konta slēgšanas brīdī, nodošana valstij kā arī tas pats būs attiecināms uz tiesībām un pienākumiem, kuru uzņemšanās notikusi likvidācijas periodā un par kuriem nebija zināms likvidācijas perioda noslēgumā. 2004. gada 17. marta Dekrēts Nr. 2004-234, ar ko nosaka dažādus noteikumus attiecībā uz publiskās iestādes, kas atbild par *Etang de Berre* piekrastes labiekārtošanu, likvidāciju, paredz, ka valstij ir jānodod “strīdus situācijas, kas radušās darbības rezultātā”.
- 2004. gada 29. aprīļa dekrēts, ar ko nosaka rūpnieciskās un ostas zonas attīstības kombinētā sindikāta *Eure-Calvados* darbības pārtraukšanu (FROV, 2004. gada 6. maijs), 4. pants: “Parādus, kas pastāv kombinētā sindikāta likvidācijas datumā, sadala starp tā dalībniekiem saskaņā ar to statūtiem.”

(104) S. Carpi-Petit, *Les successions en droit administratif*, PUR, 2006.

- (105) — 2004. gada 24. februāra nolēmums, ar ko nosaka Centrālās un Dienvidfrancijas baseina ogļraktuvi darbības pārtraukšanu (FROV, 2004. gada 28. februāris): darbību, īpašumu, tiesību un pienākumu nodošana uzņēmumam Francijas Ogļraktuves (*Charbonnage de France*).
- 1959. gada 7. janvāra Rīkojums Nr. 59-80, ar ko nosaka tabakas un sērkociņu fiskālo monopolu reorganizāciju: publiskās iestādes SEITA izveide ar dotāciju.
- 1965. gada 17. decembra Dekrēts Nr. 65-116 par Naftas pašpārvaldes un Naftas meklēšanas biroja apvienošanu: “Visi Naftas pašpārvaldes un Naftas meklēšanas biroja īpašumi, tiesības un pienākumi tiek pilnībā nodoti Naftas meklēšanas darbību uzņēmumam.”
- Dekrēts Nr. 67-796 par Elzasas Kālija fluorīda valsts raktuvju pārvaldes (*Mines domaniales de potasse d’Alsace*) un Slāpekļa valsts rūpnieciskā biroja (*Office national industriel de l’Azote*) apvienošanu, 2. pants: “Visi Elzasas Kālija fluorīda valsts raktuvju pārvaldes un Slāpekļa valsts rūpnieciskā biroja īpašumi, tiesības un pienākumi tiek pilnībā nodoti Kalnraktuvju un ķīmijas uzņēmumam.”
- 1968. gada 16. aprīļa Dekrēts Nr. 68-369, ar ko nosaka Centrālās un Dienvidfrancijas baseina ogļraktuvi apvienošanu: “Šajā dokumentā atcelto baseina ogļraktuvi īpašumu, tiesību un pienākumu kopumu pilnībā nodod Centrālās un Dienvidfrancijas baseina ogļraktuvēm.”
- 1969. gada 24. janvāra Dekrēts Nr. 69-69 par ORTG nodošanu: “Sākot no 1969. gada 1. janvāra, visi Radio sadarbības biroja kustamie un nekustamie īpašumi, tiesības un pienākumi tiek nodoti ORTF.”
- 1993. gada 13. oktobra Dekrēts Nr. 93-1176, ar ko nosaka publiskās iestādes “Bastīlijas Opera” (*Opéra du Bastille*) darbības pārtraukšanu, 2. pants: “Publiskās iestādes “Bastīlijas Opera” īpašumi, tiesības un pienākumi tiek nodoti La Villette parka publiskajai iestādei.”
- 2000. gada 26. decembra Dekrēts Nr. 2000-1294, ar ko nosaka Par jaunās Evrī (*Evry*) pilsētas labiekārtošanu atbildīgās publiskās iestādes darbības pārtraukšanu un tās tiesību un pienākumu nodošanu Parīzes Reģiona zemes un tehniskajai aģentūrai (*Agence foncière et technique de la région parisienne*), 2. pants: “Par jaunās Evrī pilsētas labiekārtošanu atbildīgās publiskās iestādes aktīvi un pasīvi no minētā datuma tiek nodoti Parīzes Reģiona zemes un tehniskajai aģentūrai.” “Tā pārņem visas tiesības un pienākumus, kas ir saistīti ar publiskās iestādes veiktajām darbībām.”
- 2004. gada 30. janvāra Dekrēts Nr. 2004-103 par Francijas Starptautiskās uzņēmumu attīstības aģentūru *Ubifrance*: “Francijas ārējās tirdzniecības centra tiesību, pienākumu, nekustamo un kustamo īpašumu nodošana *Ubifrance* (..).”
- 2004. gada 3. februāra Likums Nr. 2004-105, ar ko nosaka Kalnraču tiesību garantijas valsts aģentūras (*Agence nationale pour la garantie des droits des mineurs*) izveidi, 6. pants: “Asociācijas, kuras nosaukums ir “Francijas kalnraktuvju un baseina ogļraktuvi pensionāru un viņu pilnvaroto personu pārvaldības valsts asociācija”, darbības pārtraukšanas gadījumā, kas tiek īstenota, atlaižot kopsapulci, minētās asociācijas īpašumi, tiesības un pienākumi tiek nodoti Kalnraču tiesību garantijas valsts aģentūrai.”
- 2004. gada 26. februāra Dekrēts Nr. 2004-186, ar izveido Organizāciju zinātnes universitāti un par lēmumu par *Paris-Dauphine* paredz, ka “Parīzes IX Universitātes īpašumi, tiesības un pienākumi tiek nodoti Parīzes Dofina Universitātei”.
- (106) — 1980. gada 2. jūlija Likums Nr. 80-495, ar ko nosaka grozījumus Tabakas un sērkociņu rūpnieciskā dienesta statūtos, 2. pants: “Rūpniecības un tirdzniecības uzņēmuma “Tabakas un sērkociņu rūpnieciskais dienests” kapitāls tiek piešķirts sabiedrībai, kuras izveide ir noteikta šajā likumā, saskaņā ar kompetentās iestādes noteiktu kārtību.”
- Sk. arī 1980. gada 19. decembra Dekrētu Nr. 80-1025 par Valsts iepirkumu, kopienu un publisko iestāžu nacionālā fonda (*Caisse nationale des marchés de l’Etat, des collectivités et établissements publics*) īpašumu, tiesību un pienākumu nodošanu sabiedrībai, kuras nosaukums ir *CEPME*.
- 1988. gada 18. janvāra Likums Nr. 88-50 par Lauksaimniecības kredīta valsts fonda (*Caisse nationale de crédit agricole*) pārveidi, 1. pants: “Lauksaimniecības kredīta valsts fonda un kopējo garantijas fondu kapitāls tiek nodots sabiedrībai, kura ir noteikta šā panta pirmajā daļā un kura pārņem valsts fonda un kopējo garantijas fondu tiesību un pienākumu kopumu līdz ar tam piesaistītajām garantijām un nodrošinājumiem”.
- 1989. gada 19. aprīļa Dekrēts, ar ko Administratīvo informācijas sistēmu pētniecības centrs (*Centre d’études des systèmes d’information des administrations*) tiek pilnvarots nodot tā īpašumu, tiesību un pienākumu kopumu akciju sabiedrībai *Cesia*, šim centram pārtraucot darbību.
- 1992. gada 16. jūlija Likums Nr. 92-665, ar ko nosaka nodrošinājuma un kredīta jomā piemērojamo tiesību aktu pielāgošanu vienotajam Eiropas tirgum: *PIRK Caisse nationale de prévoyance* īpašumu, tiesību un pienākumu kopuma nodošana akciju sabiedrībai.
- 2001. gada 19. decembra Dekrēts Nr. 2001-1213, ar ko publiskā iestāde “Tehnoloģiskās informācijas izplatīšanas aģentūra” (*Agence pour la diffusion de l’information technologique*) tiek pilnvarota nodot savu kapitālu valsts akciju sabiedrībai ar tādu pašu nosaukumu, pārtraucot minētās publiskās iestādes darbību un pilnvarojot šīs sabiedrības nodošanu privātajam sektoram.
- (107) Kā piemēru var minēt Valsts iepirkumu, kopienu un publisko iestāžu nacionālā fonda (*Caisse nationale des marchés de l’Etat, collectivités et établissements publics*) darbības pārtraukšanas norisi: 1980. gada 19. decembra Dekrētā Nr. 80-1025 ir paredzēts, ka publiskās iestādes īpašumi, tiesības un pienākumi tiek nodoti valsts akciju sabiedrībai (*CEPME*) un publiskā iestāde apmaiņā saņem akcijas. Vēlāk saskaņā ar 1980. gada 23. decembra Dekrētu Nr. 80-1076 publiskās iestādes darbība tika apturēta, un tās kapitālu nodeva valstij. Tāds pats mehānisms tika piemērots, pārtraucot Tehnoloģiskās informācijas izplatīšanas aģentūras darbību (2001. gada 19. decembra Dekrēts Nr. 2001-1213).

- (108) *Etablissements publics, J-cl. admi. fasc. 135, 2007.*
- (109) Piemēram, 1980. gada 2. jūlija Likums Nr. 80-495 par Tabakas un sērkociņu dienesta pārveidošanu par valsts sabiedrību; 1996. gada 26. jūlija Likums Nr. 96-660 par valsts uzņēmumu *France Télécom*, 1. pants: "1. pantā minētā publisko tiesību juridiskā persona *France Télécom* 1996. gada 31. decembrī tika pārveidota par valsts uzņēmumu ar nosaukumu *France Télécom*, kurā valstij tieši pieder vairāk nekā puse pamatkapitāla." "Publisko tiesību juridiskās personas *France Télécom* īpašumi, tiesības un pienākumi 1996. gada 31. decembrī tika pilnībā nodoti valsts uzņēmumam *France Télécom*." Šī acīmredzot ir vienīgā piemērojama procedūra, jo runa ir par valsts dienestu, kam piešķirts papildu budžets un kas tiek "pārveidots" par privātu tiesību sabiedrību. 1993. gada 31. decembra Likums Nr. 93-1419 par Valsts iespiestuvi (*Imprimerie nationale*), 1. pants: "Visas valsts tiesības, īpašumi un pienākumi, kas ir saistīti ar dienestu uzdevumiem, kas tiek finansēti no Valsts iespiestuves papildu budžeta, tiek nodoti valsts sabiedrībai ar nosaukumu "Valsts iespiestuve"; nesenā pagātnē – 2001. gada budžeta grozījumu likuma 2001. gada 28. decembra Likuma Nr. 2001-1276 78. pants, ar ko valsts kompetences dienests DCN tika pārveidots par valsts akciju sabiedrību, nododot tai ar dienestu saistītās valsts tiesības, īpašumus un pienākumus.
- (110) Šāda procedūra tika ievērota attiecībā uz ADP 2005. gada 20. aprīļa Likumā Nr. 2005-357 par lidostām, 1. pants: "Publiskā iestāde "Parīzes Lidostas" tiek pārveidota par akciju sabiedrību. Minētā pārveidošana neietver nedz jaunas juridiskas personas izveidi, nedz arī ietekmē darbiniekiem piemērojamo tiesisko regulējumu."
- (111) G. Cornu, *Vocabulaire juridique*, PUF.
- (112) Sk. S. Carpi-Petit, *Les successions en droit administratif*, minēts iepriekš, 207. lpp.
- (113) Sk. 61. zemsvītras piezīmi.
- (114) Pirmās instances tiesas spriedums saistītajās lietās T-204/97 un T-270/97, EPAC/Komisija, Rec. 2000, II-2267. lpp., 80. un 81. punkts.
- (115) Finanšu novērtējums ir obligāts priekšnosacījums uzņēmumu finansēšanai kapitāla tirgos; turklāt to aizvien biežāk izmanto kā atsauci bankas aizdevumiem. Šajā saistībā sk. 46. zemsvītras piezīmi lēmumā par procedūras uzsākšanu.
- (116) Runa ir par *Standard & Poor's un Fitch* – divām nozīmīgākajām reitinga aģentūrām pasaulē.
- (117) Fragments no *International Postal Entities: Influence of government support on ratings, Standard and Poor's*, 2004. gada 22. novembris: "La Poste's legal status, which ensures a last-recourse sovereign guarantee, confers the ultimate statutory guarantee of the Republic of France on its obligations." (*La Poste* juridiskais statuss, kas nodrošina tam valsts pēdējās instances garantiju, piešķir *La Poste* saistībām Francijas Republikas likumos paredzēto pēdējā līdzekļa garantiju.)
- (118) Fragments no *Ratings direct* attiecībā uz *La Poste, S & P*, 2007. gada 3. aprīlis: "In 1991, LP – previously part of the government bureaucracy- became an independent publicly owned entity with EP status, which ensures LP an ultimate state guarantee on its obligations, but not a timely and explicit guarantee as reflected by the rating differentiation between LP and the Republic of France." (1991. gadā LP, kas bija daļa no Francijas valdības administratīvās sistēmas, kļuva par neatkarīgu valstij piederošu subjektu ar PU statusu, kas nodrošina LP pēdējā līdzekļa valsts garantiju tā saistībām, pat ja šī garantija nav tūlītēja un tieša, un tas atspoguļojas vērtējuma diferenciacijā starp LP un Francijas Republiku.)
- (119) Sk. paziņojuma par garantiju 1.2. punkta otro un ceturto ievilkumu.
- (120) Sk. rakstu "Fitch apstiprina *La Poste* piešķirto reitingu "AA" (*Fitch confirme la note "AA" attribuée à La Poste*), *Fitch Ratings*, Parīze/Londona, 2009. gada 4. septembris.
- (121) Sk. šā lēmuma 2. apsvērumu.
- (122) Fragments no *International Postal Entities: Influence of government support on ratings. Standard and Poor's*, 2004. gada 22. novembris: "Category 2: notching down with respect to the state owner's ratings. The second category includes those entities that, while autonomous in their operations, are largely public-policy-based institutions, still in receipt of substantial direct or indirect financial backing from the State. There is, however, a high level of uncertainty surrounding the level and/or timeliness of this state support. A top-down approach that assumes notching down from the sovereign rating by up to two categories (six notches) applies to such postal entities. *La Poste* and *Poste Italiane* currently fall within this category." (2. kategorija: reitinga pazemināšana, ņemot vērā valsts īpašnieka reitingu. Otrā kategorija ietver tos subjektus, kuri, lai gan to darbība lielā mērā ir autonoma, tomēr to darbības pamatā ir valsts politika, un tie turpina saņemt būtisku tiešu vai netiešu finansiālu atbalstu no valsts. Tomēr attiecībā uz šā valsts atbalsta apjomu un/vai iekļaušanos laikā valda liela neskaidrība. Šādām pasta iestādēm ir piemērojama lejupvērsta pieeja, kuras ietvaros attiecīgās iestādes reitingu samazina salīdzinājumā ar tā augstākās struktūras reitingu par divām kategorijām (6 iezīmēm). *La Poste* un *Poste Italiane* šobrīd ietilpst šajā kategorijā.)
- (123) Fragments no *International Postal Entities: Influence of government support on ratings. Standard and Poor's*. 2004. gada 22. novembris: "Unlike the credit quality of companies that operate in a commercial manner at arm's length from the government, like *SingPost*, *Deutsche Post* or *TPG*, a major factor underpinning *La Poste's* robust credit quality is its extremely strong State support. *La Poste's* legal status confers the ultimate statutory guarantee of the Republic of France (AAAA/Stable/A-1+) on its obligations." (Atšķirībā no tādu uzņēmumu kredīta kvalitātes, kas veic komerciālu darbību konkurences apstākļos neatkarīgi no valdības, piemēram, *SingPost*, *Deutsche Post* vai *TPG*, *La Poste* noturīgo kredīta kvalitāti visvairāk ietekmē tā ārkārtīgi spēcīgais atbalsts no valsts puses. *La Poste* juridiskais statuss piešķir tam likumos paredzēto Francijas Republikas pēdējā līdzekļa garantiju (AAAA/Stabils/A-1+).)
- (124) Pēdējo reizi *La Poste* reitings tika pazemināts 2009. gada 21. janvārī – neilgi pēc tam, kad Francijas Republikas prezidents paziņoja par *La Poste* pārveidošanu par akciju sabiedrību: *La Poste* reitings tika samazināts līdz A+, kas vēlreiz apstiprina to, ka, *ceteris paribus*, *La Poste* publiska subjekta statusam ir būtiska ietekme uz tā reitingu.

- (125) Fragments no *Ratings direct* attiecībā uz *La Poste*, S & P, 2007. gada 3. aprīlis: "S & P continues to follow a top-down rating methodology for *La Poste* – which allows for a government supported entity to be rated by up to two categories below the sovereign– as we expect the French state to remain *La Poste*'s 100 % shareholder in the medium term. The ratings nevertheless already factor in the long-term likelihood of a change in the group's capital structure, which would require a change in its current "établissement public" legal status and result in the loss of the state's ultimate guarantee on LP's financial obligations, the elimination of which was recently recommended by the European Commission." (S & P turpina piemērot lejupvērsto metodi *La Poste*, saskaņā ar kuru valdības atbalstītu subjektu var novērtēt līdz pat divas kategorijas zemāk nekā attiecīgo valsti, jo mēs paredzam, ka vidējā termiņā Francijas valsts būs 100 % *La Poste* akciju īpašniece. Tomēr reitingā jau ir ņemta vērā ilgtermiņa varbūtība, ka notiks izmaiņas grupas kapitāla struktūrā, kas nozīmētu, ka ir jāveic izmaiņas LP pašreizējā "publiskās iestādes" juridiskajā statusā un tas savām finanšu saistībām zaudētu valsts pēdējā līdzekļa garantiju, kuras izbeigšanu nesen ieteica Eiropas Komisija.)
- (126) Fragments no *Ratings direct* attiecībā uz *La Poste*, S & P, 2007. gada 3. aprīlis: "The EC recently recommended that the French government end this guarantee by year-end 2008, which they believe provides *La Poste* with more favorable financing conditions than its competitors in a market in the process of being liberalized. The ratings on *La Poste* were unaffected by this recommendation since we consider that a change in *La Poste*'s status would not necessarily reflect a decrease in the strong state support that underpins *La Poste*'s ratings and that has been reaffirmed by recent government decisions." (EK nesen ieteica Francijas valdībai izbeigt šo garantiju līdz 2008. gada beigām, uzskatot, ka minētā garantija rada LP labvēlīgākus finansējuma apstākļus nekā konkurentiem tirgū, kurā norit liberalizācijas process. Šis ieteikums neietekmēja *La Poste* reitingu, jo mēs uzskatām, ka izmaiņas *La Poste* statusā nenozīmēs samazinājumu spēcīgajā valsts atbalstā, kas ir LP reitinga pamatā un ko no jauna apstiprināja nesenie valdības lēmumi.)
- (127) Fragments no 2009. gada 21. janvāra ADP news: "S & P lowers ratings on *La Poste* with negative outlook". "The announced legal status and ownership change will give the company a greater autonomy from the government, which is why its rating has a four-notch differential with the rating on the Republic of France, rated AAA/A-1 + with a "stable" outlook. S & P's "negative" outlook reflects concerns that the changes in the company's legal status and ownership, likely to take place in the next two years as part of a capital hike, could pressure the ratings. These initiatives could limit the government's ability to provide the postal operator with exceptional support without improving its standalone profile in the short term, as the capital hike should not decrease *La Poste*'s debt relative to its cash generation." (S & P pazemina *La Poste* reitingu ar negatīvu perspektīvu. (..) Izsludinātās izmaiņas juridiskajā statusā un īpašumtiesībās sniegs uzņēmumam lielāku neatkarību no valdības, un tieši šā iemesla dēļ tā reitings par četrām iezīmēm atšķiras no Francijas Republikas reitinga (AAA/A-1+ ar "stabilu" perspektīvu). S & P "negatīvā" perspektīva atspoguļo bažas, ka izmaiņas uzņēmuma juridiskajā statusā un īpašumtiesībās, kas visticamāk notiks nākamo divu gadu laikā kā daļa no kapitāla papildinājuma, varētu radīt spiedienu uz reitingu. Šis iniciatīvas varētu ierobežot valdības spēju sniegt pasta komersantam ārkārtas atbalstu, neuzlabojot tā neatkarīgo profilu īstermiņā, jo kapitāla palielinājums nesamazinātu *La Poste* parādu attiecībā pret tā naudas ieņēmumiem.)
- (128) Sk. Francijas 2008. gada 23. janvāra paziņojuma 197. punktu.
- (129) *Rating Government-Related Entities: A Primer*. Standard and Poor's. 2006. gada 14. jūnijs.
- (130) Sk. arī *Ratings direct* attiecībā uz *La Poste*, S & P, 2007. gada 3. aprīlis: "The entities' credit standing is linked to that of the government, but ratings can be notched down from those on the State by up to two categories as the financial links between these companies and the state may be increasingly subject to change in the medium or long term." (Subjektu kredītpēja ir saistīta ar valdības kredītpēju, tomēr reitingu var samazināt līdz pat divām kategorijām, ja ir iespējamas vidēja vai ilgtermiņa izmaiņas minētā uzņēmuma un valsts finanšu attiecībās.)
- (131) Fragments no *Ratings direct* attiecībā uz *La Poste*, S & P, 2007. gada 3. aprīlis: "In 1991, *La Poste* became an independent publicly owned entity with Etablissement Public status, which ensures *La Poste* an ultimate State guarantee on its obligations, but not a timely and explicit guarantee as reflected by the rating differentiation between *La Poste* and the Republic of France." (1991. gadā *La Poste* 1991. gadā *La Poste* kļuva par neatkarīgu valstij piederošu subjektu ar publiskas iestādes statusu, kas nodrošina *La Poste* pēdējā līdzekļa valsts garantiju tā saistībām, pat ja šī garantija nav tūlītēja un tieša, un tas atspoguļojas vērtējuma diferenciacijā starp *La Poste* un Francijas Republiku.)
- (132) Fragments no *Ratings direct* attiecībā uz *La Poste*, S & P, 2007. gada 3. aprīlis: "The EC recently recommended that the French government end this guarantee by year-end 2008, which they believe provides *La Poste* with more favorable financing conditions than its competitors in a market in the process of being liberalized. The ratings on *La Poste* were unaffected by this recommendation since we consider that a change in *La Poste*'s status would not necessarily reflect a decrease in the strong state support that underpins *La Poste*'s ratings and that has been reaffirmed by recent government decisions." (EK nesen ieteica Francijas valdībai izbeigt šo garantiju līdz 2008. gada beigām, uzskatot, ka minētā garantija rada LP labvēlīgākus finansējuma apstākļus nekā tā konkurentiem tirgū, kurā norit liberalizācijas process. Šis ieteikums neietekmēja *La Poste* reitingu, jo mēs uzskatām, ka izmaiņas *La Poste* statusā nenozīmēs samazinājumu spēcīgajā valsts atbalstā, kas ir *La Poste* reitinga pamatā un ko no jauna apstiprināja nesenie valdības lēmumi.)
- (133) Fragments no *Ratings direct* attiecībā uz *La Poste*, S & P, 2007. gada 3. aprīlis: "A change in the group's ownership structure would lead Standard and Poor's to shift to a bottom-up rating approach, focusing more on *La Poste*'s stand-alone business and financial profiles. This rating approach may not necessarily translate into rating changes given the expected improvement in *La Poste*'s stand-alone situation in the coming years." (Ja notiks izmaiņas grupas īpašumtiesībās, *Standard and Poor's* izmantos augšupejošu vērtēšanas pieeju *La Poste*, vairāk uzmanības pievēršot *La Poste* autonomās uzņēmējdarbības un finanšu profiliem. Šāda vērtēšanas pieeja nenozīmē, ka noteikti notiks izmaiņas reitingā, ņemot vērā nākamajos gados paredzamo uzlabojumu *La Poste* iekšējā situācijā.)
- (134) Fragments no *Ratings direct* attiecībā uz *La Poste*, S & P, 2007. gada 3. aprīlis: "The ratings on *La Poste* could be downgraded, however, if state backing for the company were to weaken." (Tomēr *La Poste* kredītvērtējums var tikt pazemināts, ja vājināsies valsts atbalsts minētajam uzņēmumam.)
- (135) Sk. šā lēmuma 3.2.1. D sadaļu un Francijas iestāžu 2008. gada 23. janvāra paziņojuma V.4. daļu.
- (136) Francijas 2008. gada 23. janvāra paziņojuma V.4. a) daļa.
- (137) Sk. Francijas 2003. gada 23. janvāra paziņojuma 186. punktu.
- (138) Sk. 1. tabulu *Ratings direct* attiecībā uz *La Poste*, S & P, 2007. gada 3. aprīlis.
- (139) Fragments no *International Postal Entities: Influence of government support on ratings*, Standard and Poor's, 2004. gada 22. novembris: "Unlike the credit quality of companies that operate in a commercial manner at arm's length from the government, like SingPost, Deutsche Post or TPG, a major factor underpinning *La Poste*'s robust credit quality is its extremely strong State support. *La Poste*'s legal status confers the ultimate statutory guarantee of the Republic of France (AAA/Stable/A-1+) on its obligations." (Atšķirībā no tādu uzņēmumu kredīta kvalitātes, kas veic komerciālas darbības konkurences apstākļos neatkarīgi no valdības, piemēram, SingPost, Deutsche Post vai TPG, *La Poste* noturīgo kredīta kvalitāti visvairāk ietekmē tā ārkārtīgi spēcīgais atbalsts no valsts puses. *La Poste* juridiskais statuss piešķir tam likumos paredzēto Francijas Republikas pēdējā līdzekļa garantiju (AAA/Stabils/A-1+).)
- (140) Sk. Francijas 2008. gada 23. janvāra paziņojuma 196. punktu.

- (¹⁴¹) Sk. Francijas 2008. gada 23. janvāra piezīmju 198.–200. punktu.
- (¹⁴²) *International Postal Entities: Influence of government support on ratings*, Standard and Poor's, 2004. gada 22. novembris.
- (¹⁴³) Fragments no *Ratings direct* attiecībā uz *La Poste*, S & P, 2007. gada 3. aprīlis: “The ratings nevertheless already factor in the long-term likelihood of a change in the group's capital structure, which would require a change in its current “*établissement public*” legal status and result in the loss of the state's ultimate guarantee on LP's financial obligations, the elimination of which was recently recommended by the European Commission.” (Tomēr reitingā jau ir ņemta vērā ilgtermiņa varbūtība, ka notiks izmaiņas grupas kapitāla struktūrā, kas nozīmētu, ka ir jāveic izmaiņas LP pašreizējā “publiskās iestādes” juridiskajā statusā un tas savām finanšu saistībām zaudētu valsts pēdējā līdzekļa garantiju, kuras izbeigšanu nesēn ieteica Eiropas Komisija.) Ir jāpiebilst, ka tika konstatēta arī šāda *La Poste* vājā vieta: “Likely capital structure change at company or bank level in the long term.” (Iespējamās kapitāla struktūras izmaiņas uzņēmuma vai bankas līmenī ilgtermiņā.)
- (¹⁴⁴) Likme (*mid swap*) ir piedāvātās likmes un banku ierosinātās likmes mediāna konkrētā brīdī konkrētiem starpbanku darījumiem pēc termiņiem, proti, parasti tā ir fiksēta likme, kuru banka ir gatava apmainīt pret 6 mēnešu *Euribor*. Šī likme ir tirgus atsauces vērtība īpaši attiecībā uz obligāciju emisijām.
- (¹⁴⁵) Tiesas 1990. gada 14. februāra spriedums lietā Francija/Komisija (*Boussac*), C-301/87, *Rec.*, I-307. lpp., 33. punkts.
- (¹⁴⁶) Pirmās instances tiesas 2009. gada 11. marta spriedums lietā TF1/Komisija, T354/05, *Rec.*, II-113. lpp., 166. un 167. punkts.
- (¹⁴⁷) Īpaši lēmumā par *EDF* (Komisijas 2003. gada 16. decembra Lēmums 2005/145/EK par valsts atbalstiem, ko Francijas piešķirusi *EDF* un elektrības un gāzes rūpniecības nozarei, 57. punkts (OV L 49, 22.2.2005., 9. lpp.)) Komisija uzskatīja, ka “apstākļi, ka *EDF* nevar pakļaut atjaunošanas vai likvidēšanas tiesas ceļā procedūrai un tātad, bankrotēt, ir līdzvērtīgs vispārīgai garantijai, kas skar visas uzņēmuma saistības. Tāda garantija saskaņā ar tirgus likumiem nevar būt nekādas atlīdzības objekts. Šī garantija, kas ir neierobežota savā nodrošinājumā, laikā un apjomā, ir valsts atbalsts.”
- (¹⁴⁸) Sk. 2008. gada paziņojuma par garantijām 2.1. punkta trešo daļu.
- (¹⁴⁹) OV L 15, 21.1.1998., 14. lpp.
- (¹⁵⁰) Sk., piemēram, Lēmumu 2005/145/EK.
- (¹⁵¹) Sk. īpaši paziņojuma par garantijām 1.5. punktu, kas apstiprina neitralitātes principu, kā arī 1.2. punktu, kurā ir paskaidrots, ka valsts garantija var izrietēt no juridiskās formas (minētā punkta otrais un ceturtais ievilkums).
- (¹⁵²) Lieta E 10/2000, *Anstaltslast und Gewährträgerhaftung*, 2001. gada 8. maija priekšlikuma par piemērotiem pasākumiem 5. punkts. Dokuments ir aplūkojams šādā Komisijas interneta vietnē: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2000/e010-00-1.pdf
- (¹⁵³) Sk. Lēmumu 2005/145/EK.

KOMISIJAS LĒMUMS

(2010. gada 26. februāris)

par valsts atbalstu C 9/09 (NN 45/08; NN 49/08 un NN 50/08), ko Beļģijas Karaliste, Francijas Republika un Luksemburgas Lielhercogiste piešķirušas *Dexia SA*

(izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 1180)

(Autentisks ir tikai teksts franču valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2010/606/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

des services financiers) (turpmāk "CSSF") vēstule, kas saņemta 2008. gada 10. oktobrī.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu,

- (3) Iesaistītās dalībvalstis ar saviem 2008. gada 9., 13. un 17. oktobra paziņojumiem informēja Komisiju par garantijas īstenošanu.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

- (4) Iesaistītās dalībvalstis ar saviem 2008. gada 2., 13. un 14. oktobra paziņojumiem apņēmas sešu mēnešu laikā no 2008. gada 3. oktobra iesniegt Komisijai *Dexia* pārstrukturēšanas plānu, ņemot vērā 2008. gada 3. un 9. oktobrī veiktos pasākumus.

pēc tam, kad uzaicinājusi ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar iepriekš minētajiem pantiem ⁽¹⁾,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

1.1. ĀRKĀRTAS ATBALSTS DEXIA

- (1) Beļģijas, Francijas un Luksemburgas (turpmāk "iesaistītās dalībvalstis") iestādes 2008. gada 30. septembrī publiski paziņoja par šā lēmuma 3.1. punktā aprakstītā kapitāla palielināšanas īstenošanu (turpmāk "kapitāla palielināšana"). Iesaistītās dalībvalstis 2008. gada 9. oktobrī paziņoja par 3.2. punktā aprakstītās garantijas (turpmāk "garantija") īstenošanu.

- (5) Lai nodrošinātu pārredzamību, BNB ar savām 8. un 13. oktobra vēstulēm informēja Komisiju par "likviditātes palīdzību" ("Liquidity Assistance", turpmāk "LA"), ko BNB īstenoja sadarbībā ar *Banque de France*, ņemot vērā *Dexia* pagaidu grūtības saistībā ar likvidiāti. Tā informēja Komisiju par minētajai palīdzībai izmantoto summu.

- (2) Ar 2008. gada 1. un 2. oktobra paziņojumiem, kurus Komisija reģistrējusi tajā pašā dienā, iesaistīto dalībvalstu iestādes informēja Komisiju par pasākumiem, kurus tās īsteno, lai palielinātu kapitālu. Pēc tam Komisijai tika nosūtītas vēstules, kas pamatoja iesaistīto dalībvalstu īstenoto pasākumu steidzamību saistībā ar kapitāla palielināšanu:

- (6) Beļģijas un Francijas valsts 2008. gada 14. novembrī publiski paziņoja par garantijas sniegšanu *Dexia* filiāles *Financial Security Assurance (FSA)* (turpmāk "FSA pasākums") finanšu produktam.

— *Banque nationale de Belgique* (turpmāk "BNB") vēstule, kas saņemta 2008. gada 1. oktobrī,

— *Banque de France* vēstule, kas saņemta 2008. gada 2. oktobrī,

— Luksemburgas Finanšu pakalpojumu uzraudzības komisijas (*Commission luxembourgeoise de surveillance*

1.2. KOMISIJAS PIRMAIS LĒMUMS – NAV IEBILDUMU PRET ĀRKĀRTAS PASĀKUMIEM

- (7) Komisija ar 2008. gada 19. novembra lēmumu ⁽²⁾ nolēma necelt iebildumus pret iesaistīto dalībvalstu likviditātes palīdzību un garantiju dažu *Dexia* pasīvu palielinājumam. Komisija uzskatīja, ka šie pasākumi ir saderīgi ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu ⁽³⁾, kā grūtībās nonākuša uzņēmuma glābšanas atbalsts, un atļāva īstenot šos pasākumus sešu mēnešu laika posmā no 2008. gada 3. oktobra, precizējot, ka pēc šā perioda beigām Komisijai būs atkārtoti jāizvērtē atbalsts kā strukturāls pasākums.

⁽¹⁾ OV C 181, 4.8.2009., 42. lpp.

⁽²⁾ Skatīt 1. zemsvītras piezīmi.

⁽³⁾ OV C 115, 9.5.2008., 91. lpp.

(8) Komisijas 2008. gada 19. novembra lēmums arī skaidri norāda, ka citi atbalsta pasākumi tiks atsevišķi izskatīti vēlākā Komisijas lēmumā.

1.3. TREŠĀS PERSONAS SŪDZĪBA PAR IESPĒJAMI SNIEGTO VALSTS ATBALSTU DEXIA

(9) Komisija 2008. gada 6. novembrī saņēma tai adresētu sūdzību attiecībā uz iespējami nelikumīgo valsts atbalstu *Dexia*. Šo sūdzību iesniedza *Dexia Banque Belgique* (turpmāk "DBB") konkurents, un tā īpaši attiecas uz *Dexia* Beļģijas akcionāru un iestāžu parakstītā kapitāla palielināšanu par EUR 3 miljardiem, kā arī Beļģijas valsts izsniegtajām garantijām starpbanku aizdevumiem un līdzīgiem aizdevumiem *Dexia*.

(10) Komisija 2008. gada 13. novembra vēstulē nosūtīja Beļģijas iestādēm sūdzības veidlapu un tai pievienotos dokumentus (nekonfidenciāla versija). Beļģijas iestādes savus apsvērumus par sūdzību nosūtīja Komisijai ar 2008. gada 19. novembra vēstuli.

1.4. PASĀKUMU PAGARINĀŠANA UN DEXIA PĀRSTRUKTURĒŠANAS PLĀNS

(11) Atbilstīgi to saistībām iesaistīto dalībvalstu iestādes attiecīgi 2009. gada 16., 17. un 18. februārī paziņoja Komisijai *Dexia* pārstrukturēšanas plānu (turpmāk "sākotnējais pārstrukturēšanas plāns"). Papildu informācija par sākotnējo pārstrukturēšanas plānu Komisijai tika iesniegta 2009. gada 27. februārī un 3., 5., 6., 7., 8. un 9. martā.

(12) Turklāt iesaistīto dalībvalstu iestādes pārstrukturēšanas plāna ietvaros lūdza Komisiju atļaut arī pagarināt garantijas mehānismu – līdz datumam, kas paredzēts nodrošinājuma līgumā, t. i., līdz 2009. gada 31. oktobrim, un saglabāt minētās garantijas vēlamo atlīdzības likmi 25 bāzes punktu apmērā obligācijām uz termiņu, kas mazāks par vienu mēnesi. Komisijai vēl tika lūgts apstiprināt, ka gadījumā, ja garantija tiek pagarināta pēc 2009. gada oktobra (līdz 2010. gada oktobrim), tā būs saderīga ar kopējo tirgu.

(13) Turklāt Beļģijas valdība preventīvos nolūkos pieprasīja pagarināt *Dexia* iespēju izmantot BNB likviditātes palīdzības darbības līdz 2009. gada 31. oktobrim.

(14) Visbeidzot Beļģijas un Francijas valdības Komisijai paziņoja par 2008. gada 14. novembrī publiski paziņotā FSA pasākuma īstenošanu.

1.5. OTRAIS KOMISIJAS LĒMUMS – FORMĀLĀS PROCEDŪRAS UZSĀKŠANA

(15) Komisija ar savu 2009. gada 13. marta vēstuli informēja Beļģijas, Francijas un Luksemburgas iestādes par savu lēmumu uzsākt pret *Dexia* piešķirtā atbalsta kopumu LESD 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru (*). Tomēr vēstulē tika precizēts, ka, lai atļautu FSA ātru pārdošanu, Komisija neceļ iebildumus attiecībā uz dažiem FSA pasākuma aspektiem, kas atzīti par saderīgiem ar iekšējo tirgu saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu. Visbeidzot vēstulē precizēts, ka iesaistīto dalībvalstu garantija *Dexia*, kas ir spēkā līdz 2009. gada 30. oktobrim, līdz Komisijas galīgā lēmuma pieņemšanai par formālās procedūras izbeigšanu var tikt uzskatīta kā saderīga ar vienoto tirgu saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

(16) Komisijas lēmums uzsākt procedūru publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus par konkrēto atbalstu (†).

(17) Komisija no ieinteresētajām personām nav saņēmusi iebildumus šajā saistībā.

(18) Tā kā runa ir par jautājumiem, kas attiecas uz FSA pasākumu (pasākuma segto aktīvu novērtēšana un pasākuma atlīdzība), Komisija balstījās uz tehnisko analīzi, ko veikuši ārējie eksperti, kuriem ir līgums ar Komisiju (*Oliver Wyman*).

1.6. TREŠAIS KOMISIJAS LĒMUMS – GARANTIJAS PAGARINĀŠANA

(19) Tā kā starp *Dexia* un iesaistītajām dalībvalstīm noslēgtais nodrošinājuma līgums beidzās 2009. gada 31. oktobrī, iesaistītās dalībvalstis 2009. gada 27. oktobrī paziņoja Komisijai par nodrošinājuma līguma pagarināšanu līdz 2010. gada 28. februārim, veicot konkrētus pielāgojumus. Informācija par veiktajām izmaiņām nodrošinājuma līgumā Komisijai tika nosūtīta 2009. gada 10. septembrī un 8. un 27. oktobrī.

(* Skatīt 1. zemsvītras piezīmi.

(† Skatīt 1. zemsvītras piezīmi.

- (20) Komisija ar 2009. gada 30. oktobra lēmumu⁽⁶⁾ atļāva pagarināt garantiju līdz 2010. gada 28. februārim vai līdz tāda Komisijas lēmuma datumam, ar kuru tiek pieņemts lēmums par atbalsta pasākumu *Dexia* pārstrukturēšanas plāna saderību, ja šāds lēmums stājas spēkā pirms 2010. gada 28. februāra. Komisija savā lēmumā precizē, ka sākotnējā pārstrukturēšanas plānā piedāvātie pasākumi neļāva šajā posmā lemt par atbalsta saderīgumu.

1.7. DEXIA PĀRSTRUKTURĒŠANAS PLĀNA PAPILDU PASĀKUMI

- (21) Iesaistītās dalībvalstis ar 2010. gada 9. februāra paziņojumu nosūtīja Komisijai informāciju par plānotajiem papildu pasākumiem, lai papildinātu sākotnējo pārstrukturēšanas plānu, kas paziņots 2009. gada februārī. Tādējādi pārstrukturēšanas pasākumu kopums, kas paziņots laikā no 2009. gada februāra līdz 2010. gada februārim, ir *Dexia* pārstrukturēšanas plāns (turpmāk "pārstrukturēšanas plāns").
- (22) Beļģijas iestādes ar 2010. gada 10. februāra paziņojumu norādīja Komisijai, ka šā lēmuma ātrākas pieņemšanas nolūkā tās piekrīt, ka šis lēmums tiek pieņemts franču valodā.

II. ATBALSTA SAŅĒMĒJA APRAKSTS

- (23) *Dexia* ir finanšu grupa, kas darbojas banku pakalpojumu un apdrošināšanas nozarē. Mātesuzņēmums SA *Dexia* ir Beļģijā reģistrēta akciju sabiedrība, kas ir kotēta *Euronext* biržās Parīzē un Briselē. Tās kapitalizācija biržās 2008. gada 31. decembrī bija EUR 5,64 miljardi. *Dexia*, kas izveidota 1996. gadā, apvienojot *Crédit Local de France* un *Crédit communal de Belgique*, ir specializējusies aizdevumu izsniegšanā vietējām pašvaldībām, taču tās klientu vidū ir arī 5,5 miljoni privātpersonu, galvenokārt Beļģijā un Turcijā ar tās vietējās filiāles *DenizBank* starpniecību.
- (24) Pēc kapitāla palielināšanas, kas notika 2008. gada 3. oktobrī, galveno SA *Dexia* akcionāru daļas ir šādas:

Parakstītāja nosaukums	% līdzdalības pirms operācijas	Parakstītā summa (milj. EUR)	% līdzdalības uz 2008. gada 31. decembri
Beļģijas federālā valdība	—	1 000	5,73
Flandrijas reģions	—	500	2,87
Valonijas reģions	—	350	2,01
Galvaspilsētas Briseles reģions	—	150	0,86
<i>Holdering Communal SA</i>	17	500	14,34
<i>Arcofin SCRL</i>	18,08	350	13,92
<i>Ethias</i>	6,37	150	5,04
Francijas valdība	—	1 000	5,73
<i>CDC</i>	11,89	1 710	17,61
<i>CNP Assurances</i>	2	288	2,97
Algotie darbinieki	3,92		2,57
<i>Free float</i>	40,74	—	26,86

⁽⁶⁾ OV C 305, 16.12.2009., 3. lpp.

- (25) *Dexia* veido kontrolakciju mātesuzņēmums (*SA Dexia*) un trīs saimnieciskās darbības vienības, kas izvietotas Francijā (*Dexia Crédit Local*, turpmāk "DCL"), Beļģijā (turpmāk "DBB") un Luksemburgā (*Dexia Banque Internationale* Luksemburgā, turpmāk "*Dexia BIL*"). Kamēr kopējā grupas bilance uz 2008. gada 31. decembri bija EUR 651 miljards, trīs saimnieciskās darbības vienību bilances attiecīgi bija:
- EUR 414 miljardi *DCL*,
 - EUR 263 miljardi *DBB*,
 - EUR 67 miljardi *Dexia BIL*.
- (26) Kopš izveidošanas *Dexia* darbība ir izvērsta četros galvenajos virzienos:
- finanšu pakalpojumu sniegšana publiskajam un pašvaldību finanšu tirgum ("*Public and Wholesale Banking*", turpmāk "PWB"): šis darbības virziens aptver aizdevumu izsniegšanu vietējām pašvaldībām, projektu finansēšanu, 2009. gada jūlijā *Assured Guaranty* pārdotās *DCL* filiāles *FSA* izsniegto kredītu kvalitātes uzlabošanu, kā arī obligāciju portfeļa un ar aktīviem nodrošinātu vērtspapīru turēšanu un aktīvu pārvaldību ("*asset-backed securities*", turpmāk "ABS"); par nozīmīgu daļu no šīm darbībām atbild *DCL* un tās starptautiskās filiāles, izņemot *PWB* darbību Beļģijā, kas ir *DBB* kompetencē,
 - finanšu pakalpojumu sniegšana privātpersonām ("*Retail and Commercial Banking*", turpmāk "RCB"): šis darbības virziens ietver noguldījumu piesaisti un aizdevumus privātpersonām un uzņēmumiem Beļģijā, Turcijā, Slovākijā un Luksemburgā, kā arī privātbanku Luksemburgā un Beļģijā; par šīm darbībām atbild *DBB* un *Dexia BIL*, kā arī *SA Dexia* tiešā filiāle *Denizbank* saistībā uz darbībām Turcijā,
 - finanšu līdzekļu un tirgus darbības ("*Treasury, Funding and Markets*", turpmāk "TFM"), kas aptver visu to darbību kopumu, kas saistītas ar finanšu līdzekļiem, aktīvu un pasīvu pārvaldību ("*asset-liability management*", turpmāk "ALM") un finanšu tirdzniecības darbību patstāvīgu veikšanu *Dexia* vārdā,
 - citas darbības, kas aptver aktīvu pārvaldīšanas darbības (apvienotas *Dexia asset management*, turpmāk "*Dexia AM*"), pakalpojumu sniegšana ieguldītājiem
- (nodrošina *Dexia* un *Banque royale du Canada* kopīga filiāle *RBC Dexia Investor Services*, turpmāk "RBC *Dexia IS*") un grupas Beļģijā, Francijā (*Dexia Epargne Pension*, turpmāk "DEP"), Turcijā un Īrijā īstenotās grupas darbības apdrošināšanas jomā.
- (27) Kopš tās izveidošanas līdz 2008. gada rudens krīzei *Dexia* no citām Eiropas komercbankām atšķirās ar šādām iezīmēm:
- pamatklientu loku – vietējās pašvaldības – raksturo zems kredīta starpības līmenis un relatīvi ilgs aizdevuma atmaksas termiņš,
 - starpbanku un monetārajā tirgū iegūtais īstermiņa finansējums veido nozīmīgu daļu attiecībā pret ilgtermiņa aktīviem (aizdevumi vietējām pašvaldībām, projektu finansējums, vērtspapīru portfelis),
 - tās finansējuma liela atkarība no tādiem mazāk stabiliem avotiem kā starpbanku tirgus vai līdzekļu iegūšana no institucionāliem ieguldītājiem,
 - peļņas iespēju meklēšana ārpus grupas tradicionālās darbības (vietējo pašvaldību, uzņēmumu un privātpersonu finansēšana), piemēram, ar:
 - i) kredītu kvalitātes uzlabošanu specializētajā apdrošināšanas filiālē *FSA*;
 - ii) patstāvīgu finanšu tirdzniecības darbību veikšanu;
 - iii) ieguldījumu īstenošanu uz sava rēķina portfelī, ko galvenokārt veido obligācijas, kuru vērtība uz 2008. gada 31. decembri tika lēsta EUR 233 miljardu apmērā (vai 36 % no *Dexia* kopējās bilances šajā datumā);
 - iv) atvasinātu un strukturētu produktu pārdošanu.
- (28) Ņemot vērā šo specifiku, grupas refinansēšanas profils piedāvā arī īpašas iezīmes, jo būtiska grupas daļa (galvenokārt *DCL*) atrodas situācijā, kad tai nepieciešams strukturāls finansējums, un tā šo nepieciešamību apmierina, jo īpaši pateicoties finansējumam, kas nāk no citām grupas daļām (galvenokārt *DBB* un *Dexia BIL*), naudas un vērtspapīru tirgiem un mājokļu obligācijām.

(29) Tādējādi 2008. gada septembrī pēc bankas *Lehman Brothers* maksātnespējas, kad starpbanku un mājokļu obligāciju tirgus izsīka, *Dexia* nokļuva situācijā, kurā tai bija nepieciešams dinamisks īstermiņa finansējums EUR [200–300] (*) miljardu apmērā ([31–46] % no grupas kopējās bilances uz 2008. gada 31. decembri). Bankas situācija pasliktinājās 2008. gada septembrī un oktobrī tās nodrošināto bankas un grūtībās nonākušo lielo banku (Amerikas, Īrijas un Īslandes banku) parādsaistību kompensēšanas, *Dexia* grupas tieši turētu vai tās filiāles FSA uzlabotas kvalitātes aktīvu un grupas turētu akciju kursa krituma dēļ. Kopējais reģistrētais grupas zaudējumu un aktīvu norakstīšanas apmērs 2009. gada 30. septembrī bija EUR 6,5 miljardi (no tiem EUR 5,9 miljardi 2008. gada 31. decembrī).

(30) Detalizētāk par notikumiem, kas ir pamatā *Dexia* grūtībām, Komisija atsauca uz saviem 2008. gada 19. novembra, 2009. gada 13. marta un 2009. gada 30. oktobra lēmumiem.

(31) Lai risinātu šīs problēmas, jaunā 2008. gada 7. oktobrī ieceltā grupas vadība īstenoja pārveides plānu, kura mērķis bija pārorientēt grupas darbības uz tās pamatdarbībām (proti, PWB un RCB darbībām), kā arī samazināt tās riska profilu un īstermiņa finansējuma nepieciešamību. Šis pārveides plāns ietvēra šādus galvenos pasākumus:

— FSA kredītu kvalitātes uzlabošanas darbības pārdošana *Assured Guarantee*, *Dexia* paturot FSA ieguldījumu portfeli ("Financial Products") (7),

— PWB starptautiskās darbības apjomu samazināšana (t. i., PXB darbība DCL ietvaros ārpus Francijas, Itālijas un Spānijas),

— nozīmīgas obligāciju portfeļa daļas nodošana pasīvai pārvaldībai (EUR 158 miljardi uz 2008. gada 31. decembri),

— TFM patstāvīgi veikto finanšu tirdzniecības darbību kopuma izbeigšana un ALM veikto pārvaldības darbību apvienošana un ieņēmumu darbības nodošana jaunam uzņēmējdarbības virzienam *Group Center*,

— izmaksu samazināšanas programma.

(32) Pēc pārveidošanas plāna ieviešanas 2009. gada sākumā *Dexia* situācija uzlabojās. Tas tai ļāva sasniegt pozitīvus

finanšu rezultātus EUR 808 miljonu neto apmērā par pirmajiem trim 2009. gada ceturkšņiem.

III. ATBALSTA PASĀKUMU APRAKSTS

3.1. KAPITĀLA PALIELINĀŠANA

(33) Komisija atsauca uz 2008. gada 19. novembra lēmumu. Kapitāla palielināšana EUR 6 miljardu apmērā no Beļģijas un Francijas akcionāru puses, iegādājoties SA *Dexia* parastās akcijas, ir beigusies 2008. gada 3. oktobrī. Parakstīšanās uz rezervēto kapitāla palielināšanu dalās šādi:

a) Beļģija:

— Beļģijas valsts SA *Dexia* ieguldīja EUR 1 miljardu,

— Flandrijas reģions SA *Dexia* ieguldīja EUR 500 miljonus,

— Valonijas reģions SA *Dexia* ieguldīja EUR 350 miljonus,

— galvaspilsētas Briseles reģions SA *Dexia* ieguldīja EUR 150 miljonus,

— SA *Holding Communal* ieguldīja SA *Dexia* EUR 500 miljonus,

— *Arcofin SCRL* ieguldīja SA *Dexia* EUR 350 miljonus,

— *Ethias* ieguldīja SA *Dexia* EUR 150 miljonus;

b) Francija:

— Francijas valsts SA *Dexia* ieguldīja EUR 1 miljardu. Šīs daļības pārvaldība tiks uzticēta *Agence des participations de l'État*,

— grupa *Caisse des dépôts et consignations (CDC)* ieguldīja SA *Dexia* EUR 1,71 miljardu,

— *CNP Assurances* ieguldīja SA *Dexia* EUR 288 miljonus.

(*) Konfidenciāla informācija [...].

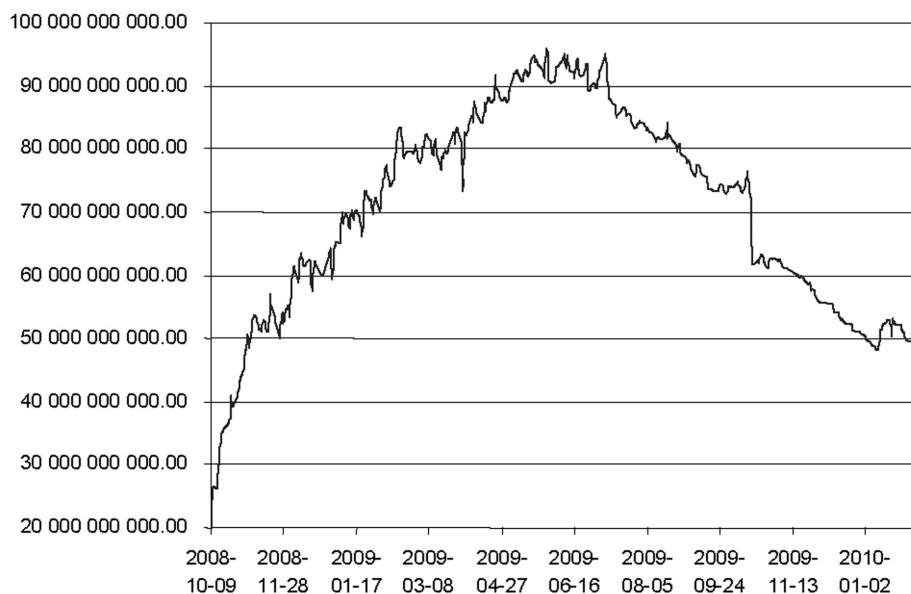
(7) Detalizēta informācija par FSA darbību un pārdošanu iekļauta Komisijas 2009. gada 13. marta lēmumā.

- (34) Luksemburgas valsts 2008. gada septembrī apņēmas ieguldīt *Dexia BIL* EUR 376 miljonus konvertējamās obligācijās ar trīs gadu termiņu ar procentu likmi 10 % gadā un konvertāciju parastās akcijās saskaņā ar nosacījumiem, par kuriem jāvienojas. *Dexia* 2010. gada februārī paziņotajā pārstrukturēšanas plānā norādīja, ka tā ar šā lēmuma spēkā stāšanās datumu galīgi atsakās no tiesībām uz *Dexia BIL* konvertējamo obligāciju peļņu.
- (35) Par dalībvalstu 2008. gada 9. oktobrī piešķirto garantiju *Dexia* saistību obligācijām jau ir pieņemts 2008. gada 19. novembra lēmums. Ar nodrošinājuma līgumu trīs iesaistītās dalībvalstis kopīgi apņēmas laika posmā no 2008. gada 9. oktobra līdz 2009. gada 31. oktobrim garantēt jaunus starpbanku un institucionālos, kā arī obligāciju finansējumus, kam maksimālais termiņš ir trīs gadi un kas iegūti no SA *Dexia*, *Dexia BIL*, *DCL* un *DBB*. Garantija sākotnēji attiecās uz saistību obligāciju maksimālo apmēru EUR 150 miljardi, kas attiecīgi sadalīta – 60,5 % Beļģijai, 36,5 % Francijai un 3 % Luksemburgai.
- (36) Komisija ar iepriekš minēto 2008. gada 19. novembra lēmumu atļāva šo garantiju kā steidzamu glābšanas pasākumu sešu mēnešu laika posmā, sākot no tā īstenošanas. Saskaņā ar šo lēmumu un iesaistīto trīs dalībvalstu piedāvātajām saistībām tika iesniegts atbalsta saņēmēja pārstrukturēšanas plāns, un minētais periods tika automātiski pagarināts, līdz Komisija pieņems lēmumu par iepriekš minēto pārstrukturēšanas plānu.
- (37) Tā kā starp *Dexia* un iesaistītajām dalībvalstīm noslēgtais nodrošinājuma līgums beidzās 2009. gada 31. oktobrī, iesaistītās dalībvalstis 2009. gada 27. oktobrī paziņoja Komisijai par nodrošinājuma līguma pagarināšanu līdz 2010. gada 28. februārim, veicot konkrētus pielāgojumus.
- (38) Salīdzinājumā ar sākotnējo nodrošinājuma līgumu, kas noslēgts starp iesaistītajām dalībvalstīm un *Dexia* 2008. gada 9. oktobrī, garantijas nosacījumi ir mainīti šādi:
- a) iesaistīto dalībvalstu maksimālās garantētās *Dexia* saistības tika samazinātas no EUR 150 miljardiem līdz EUR 100 miljardiem; līguma pielikumā *Dexia* apņēmas darīt visu, lai, sākot ar 2009. gada 1. novembri, kopējās iesaistīto dalībvalstu garantētās saistības nepārsniegtu EUR 80 miljardus;
- b) garantijas segto saistību gala termiņš tika pārcelts no 2011. gada 31. oktobra uz 2014. gada 31. oktobri⁽⁸⁾;
- c) sākot ar 2009. gada 16. oktobri, garantija pārtrauc segt visus līgumus, kuru termiņš ir mazāks nekā viens mēnesis, kā arī noguldījumus uz nakti, kas garantijas mehānismā tiek pielīdzināti līgumiem, kuru termiņš ir mazāks nekā viens mēnesis, uz vienu mēnesi.
- (39) Citi sākotnējā 2008. gada 9. oktobrī parakstītā nodrošinājuma līguma nosacījumi paliek nemainīgi, atbildības nosacījumiem esot šādiem:
- a) atbildību par garantiju veido komisijas maksa, kura *Dexia* būs jāmaksā ik mēnesi par nenomaksātām saistībām *pro rata temporis*, kuras līdzvērtīgas 50 bāzes punktiem ik gadu par visām garantētajām obligācijām ar dzēšanas termiņu līdz 12 mēnešiem ieskaitot vai kuru dzēšana ir beztermiņa;
- b) visām garantētajām obligācijām, kuru dzēšanas termiņš pārsniedz vienu gadu, atbildība par garantiju ir līdzvērtīga 50 bāzes punktiem ik gadu, kas palielināta ar vienu no divām turpmāk minētajām vērtībām un kura piemērota katrai garantētajai obligācijai: mediāna no *Dexia* CDS piecu gadu CDS likmju prioritārajai starpībai, ko aprēķina par periodu no 2007. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. augustam (ar nosacījumu, ka šo likmju starpības līmeņi ir reprezentatīvi), vai mediāna no visu kredītiestāžu kopuma, kam ilgtermiņa kredītu vērtējums ir līdzvērtīgs *Dexia* vērtējumam, piecu gadu CDS likmju starpības līmeņa, kas aprēķināts par to pašu periodu.
- (40) Katrā no gadījumiem komisijas maksa tiek aprēķināta par tādu vidējo nenomaksāto garantēto obligāciju summu, kurām ir aplūkots dzēšanas termiņš un uz kurām attiecas nodrošinājums pēdējā kārtējā mēneša laikā.
- (41) *Dexia* pasīvu obligāciju maksimāli nodrošinātā summa ir EUR 95,9 miljardi uz 2009. gada 27. maiju⁽⁹⁾. Turpmāk redzamais 1. attēls atspoguļo *Dexia* nodrošināto saistību apjoma dinamiku laikposmā no 2008. gada 9. oktobra līdz 2010. gada 11. februārim.

⁽⁸⁾ Šī maksimālā termiņa atlikšana neattiecas uz obligācijām, kuras izlaistas pēc Komisijas lēmuma pieņemšanas 2009. gada 30. oktobrī.

⁽⁹⁾ Skatīt: <http://www.nbb.be/DOC/DQ/warandia/index.htm>

1. attēls

Dexia nodrošināto saistību apjoma dinamika

(Avots: BNB, 2010. gada 11. februāris)

- (42) Komisija 2009. gada 30. oktobra lēmumā necēla iebildumus pret iesaistīto dalībvalstu *Dexia* izsniegtās garantijas pagarināšanu līdz 2010. gada 28. februārim, ja garantija ir steidzams glābšanas pasākums, kas saderīgs ar kopējo tirgu, pamatojoties uz LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

3.3. LA DARBĪBA

- (43) Par BNB sadarbībā ar *Banque de France* sniegto LA operāciju Komisija jau ir pieņēmusi lēmumu 2008. gada 19. novembrī. [...]
- (44) Saskaņā ar 2008. gada 15. oktobra likumu par pasākumiem finanšu stabilitātes veicināšanai, kas īpaši nosaka valsts garantiju piešķirtajiem kredītiem un citām finanšu stabilizācijas ietvaros īstenotām operācijām⁽¹⁰⁾, BNB piešķirtie kredīti *Dexia* automātiski un ar atpakaļejošu spēku saņem Beļģijas valsts garantiju. Šī garantija neattiecas uz LA darbības sadaļu, kuru piešķirusi *Banque de France*.
- (45) Saskaņā ar Komisijai sniegto BNB informāciju Eiropas Centrālās bankas (turpmāk "ECB") padome apstiprināja LA operāciju ne vairāk kā EUR [...] miljardu apmērā. Šo iespēju *Dexia* izmantoja galvenokārt 2008. gada oktobrī un novembrī.
- (46) Ar iepriekš minēto 2008. gada 19. novembra lēmumu Komisija atļāva LA operāciju kā steidzamu atbalsta pasākumu sešu mēnešu laikposmā no tā ieviešanas. Tomēr Beļģijas valdība 2009. gada 17. februāra paziņojumā Komisijai par *Dexia* pārstrukturēšanas plānu lūdza preventīvos nolūkos *Dexia* iespēju izmantot LA darbības BNB vēl pagarināt līdz 2009. gada 31. oktobrim, gadījumā, ja Komisija uzskatītu, ka šis pasākums ietver ir valsts atbalsta elementus.

⁽¹⁰⁾ *Moniteur belge*, 2008. gada 17. oktobris, 2. izdevums, 55634. un turpmākās lpp.

3.4. FSA PASĀKUMS

- (47) Attiecībā uz FSA pasākumu tika pieņemts Komisijas 2009. gada 13. marta lēmums. Saskaņā ar šo pasākumu Beļģijas un Francijas valdības piešķir savas garantijas, kas ļautu *Dexia* izpildīt savas saistības pārdošanas izvēles līguma (turpmāk "Put") ietvaros, ar kuru FSA bijusi filiāle *FSA Asset Management* (turpmāk "FSAM"), kas nav cedēta *Assured Guaranty*, varēs pārdot dažus no FSAM portfeļa aktīviem *Dexia SA* un/vai *DCL*, tādu notikumu gadījumā, kas to izraisītu (skatīt 50.–59. apsvērumu).

3.4.1. KONTEKSTS

- (48) Atgādinājumam: *Financial Products* (turpmāk "FP") darbība tika izslēgta no *Assured Guaranty* nodotās FSA darbības lauka. FP darbība būtībā ir i) trešo personu tādu noguldījumu pieņemšana, kurus FSA apņemas atlīdzināt noteiktā apmērā saskaņā ar garantētiem noguldījumu līgumiem ("Guaranteed Investment Contracts", turpmāk "GIC"), un ii) no jauna ieguldīt šos noguldījumus vērtspāpīros ar augstāku peļņu nekā garantēto noguldījumu (GIC) izmaksas, radot principā pozitīvu neto likmju starpību. Tehniski noguldījumu nodrošinājuma līgumus slēdz FSA filiāles (turpmāk "GIC Companies"), kas savukārt šo noguldījumu produktu nodod citai grupas sabiedrībai FSAM, kura izveido un pārvalda aktīvu portfeli, kas paredzēts GIC pasīvu un atbalsta atmaksāšanas saistību segšanai GIC darījuma partneriem. Tā kā FSAM un GIC Companies ir daļa no FP darbības, tās tika izslēgtas no *Assured Guaranty* cedēto darbību lauka, tām paliekot *Dexia* pārziņā.

- (49) FSAM aktīvu portfeli veido galvenokārt vērtspāpīri, kas saistīti ar Amerikas nekustamajiem īpašumiem, kuru tirgus vērtība un/vai novērtējums būtiski kritās paaugstināta riska kredītu un finanšu krīzes ietekmē. Tā kā FSA ir garantis FP aktīvu un pasīvu darbībai, tad FP darbības izslēgšana no cesijas lauka nozīmē to, ka *Dexia* garantē FP darbību tā, lai nebūtu jāizmanto FSA sniegtās garantijas. Ņemot vērā *Dexia* smago finansiālo stāvokli un teorētiski GIC ietvaros iemaksājamo summu apmēru, no FSA pircēja *Assured Guaranty* viedokļa bija nepieciešams, lai *Dexia* savukārt pretgarantiju sniegtu Beļģijas un Francijas valsts.

3.4.2. GALVENIE NOTEIKUMI

- (50) Put ir līgums, saskaņā ar kuru FSAM ir tiesības pārdot SA *Dexia* un/vai *DCL* noteiktus aktīvus, kas ietverti FSAM portfeli 2008. gada 30. septembrī (kopā veidojot USD 16,98 miljardus atlikušo nominālvērtību) tādu notikumu gadījumā, kas to izraisītu, piemēram:

— aktīvu neizpildes gadījumā, t. i., ja aktīvu portfeļa parāda pamatsumma vai procenti nav laikā samaksāti:

šādā gadījumā pārdošanas izvēle skar attiecīgos aktīvus, kas tiek pārdoti *Dexia* par to atlikušo nominālvērtību, kurai pieskaitīti saņemamie procenti,

— *Dexia* maksātnespējas gadījumā, kad pārdošanas izvēle attiecas uz FSAM portfeļa aktīvu kopumu, uz kuru attiecas pārdošanas izvēle, vai arī uz to aktīvu skaitu, kuru atlikusī nominālvērtība ir līdzvērtīga kopējai pasīvu vērtībai atbilstīgi GIC, ja otrā summa ir mazāka nekā pirmā summa. Attiecīgie aktīvi tiek pārdoti par to atlikušo nominālvērtību, kurai pieskaitīti saņemamie procenti,

— likviditātes neizpildes gadījumā, t. i., ja *Dexia* neizpilda savas saistības saskaņā ar noslēgtajiem vai noslēdzamajiem vienošanās likviditātes dokumentiem par labu FSAM: šādā gadījumā pārdošanas izvēle skar aktīvus, kuru atlikusī nominālvērtība ir līdzvērtīga likviditātes neizpildes apmēram un kuri ir pārdoti *Dexia* par to atlikušo nominālvērtību, kurai pieskaitīti saņemamie procenti,

— nodrošinājuma neizpildes gadījumā, t. i., ja *Dexia* nesniedz FSAM nodrošinājumu, kas atbilst starpības starp pasīvu vērtību atbilstīgi GIC un FSAM aktīvu tirgus vērtību apmēram pēc aktīvu likmju starpības (*haircut*) atskaitīšanas: šādā gadījumā pārdošanas izvēle skar to aktīvu skaitu, kuru atlikusī nominālvērtība ir līdzvērtīga nodrošinājuma neizpildes apmēram un kuri ir pārdoti *Dexia* par to atlikušo nominālvērtību, kurai pieskaitīti saņemamie procenti.

- (51) Valsts nodrošinājuma līguma ietvaros Beļģijas valsts (attiecīgi 62,4 %) un Francijas valsts (attiecīgi 37,6 %), savstarpēji nesolidarizējoties, katra apņemas nodrošināt *Dexia* saistības saskaņā ar iepriekš minēto Put vienošanos pēc izslēgto aktīvu (turpmāk "izslēgtie aktīvi") atskaitīšanas par aptuveno vērtību USD 4,5 miljardi tādā veidā, ka Put segtā portfeļa aktīvu (turpmāk "segtie aktīvi") nominālvērtība ir USD 12,48 miljardi. Valstu garantija ir autonoma garantija, kas izsniegta pēc pirmā pieprasījuma; tā nav atsaucama un ir beznosacījumu. Tā ir ierobežota līdz maksimālajai kopējai summai USD 16,98 miljardi (ieskaitot maksimālo summu USD 12,48 miljardus kā atlikušās nominālvērtības kompensāciju un USD 4,5 miljardus kā procentu maksājumu), kas tiks pakāpeniski samazināta, portfelim amortizējoties.

- (52) Iestājoties notikumiem, kas rada sekas, FSAM ar sava aģenta starpniecību lūgs vispirms *Dexia* izpildīt savas saistības saskaņā ar Put līgumu un pēc tam to lūgs valstīm pēc dažu termiņu izbeigšanās *Dexia* saistību neizpildes vai maksātnespējas gadījumā.

- (53) *Dexia* izmaksās valstīm kompensācijas par to atbalstu atbilstīgi garantijai i) naudā, ja kopējais maksājumu apmērs ir mazāks vai vienāds ar pirmo daļu, kas ir USD 4,5 miljardu apmērā, un ii) akcijās vai vajadzības gadījumā, peļņas daļās, ja to veiktās iemaksas pārsniedz minēto summu. Tomēr, kaut gan iepriekš minētos izslēgtos aktīvus nesedz valsts garantija, īstenotā līdzekļu piesaistīšana atbilstīgi izslēgtajiem aktīviem tiks pieskaitīta pirmajai daļai USD 4,5 miljardu apmērā, par kuru valstis varēs vērsties ar tiešu prasību pret *Dexia* par kompensācijas saņemšanu naudā.
- (54) Uz garantiju attiecas gada maksājums, kas *Dexia* jāmaksā Beļģijas un Francijas valstij 113 bāzes punktu apmērā gadā atbilstīgi *Put* garantēto saistību neizpildes gadījumā, kuriem tiek pievienoti 32 bāzes punkti, lai segtu *Dexia* nespējas izpildīt savas likviditātes saistības FSAM risku.
- (55) FSA pārdošana (ārpus FP) tika īstenota 2009. gada 1. jūlijā, un FSA pasākums stājās spēkā ar minēto datumu. Pēdējais pētījums par FSAM portfeļa vērtības noteikšanu, kuru, pamatojoties uz 2009. gada 31.janvāra datiem, veica Beļģijas valsts pilnvarots neatkarīgs eksperts *Société Générale* (turpmāk "konsultants"), Komisijai tika paziņots 2009. gada 18. martā.
- (56) Galvenie FSAM portfeļa dati atspoguļoti turpmāk iekļautajā 1. tabulā.

1. tabula

Galvenie FSAM portfeļa rādītāji (kopā)

Aktīvu kategorijas	Nominālvērtība		Tirgus vērtība		Sagaidāmie zaudējumi (bāze)		Sagaidāmie zaudējumi (stresa situācija)	
	Miljonos USD	% no kopējā	Miljonos USD	% no kopējā	Miljonos USD	% no kopējā	Miljonos USD	% no kopējā
RMBS <i>standard</i> (bez "wrap")	10 582	63,8	[4 000-5 000]	[...]	[1 500-2 500]	[...]	[...]	[...]
<i>Subprime</i>	7 317	44,1	[3 000-4 000]	[...]	[1 000-1 500]	[...]	[...]	[...]
<i>Alt-A</i>	2 424	14,6	[500-1 000]	[...]	[0-1 000]	[...]	[...]	[...]
<i>Option ARMs</i>	694	4,2	[0-500]	[...]	[0-500]	[...]	[...]	[...]
<i>Prime</i>	147	0,9	[0-100]	[...]	[0-10]	[...]	[...]	[...]
CES/HELOCs/ <i>Wrapped RMBS (*)</i>	817	4,9	[0-500]	[...]	[0-500]	[...]	[...]	[...]
NIMs	277	1,7	[0-200]	[...]	[0-30]	[...]	[...]	[...]
ABS CDO	36	0,2	[0-20]	[...]	[0-40]	[...]	[...]	[...]
CLOs	413	2,5	[0-400]	[...]	[0-100]	[...]	[...]	[...]
US Agency RMBS	1 338	8,1	[1 000-1 500]	[...]	[0-100]	[...]	[...]	[...]
Citi	3 119	18,8	[1 000-2 000]	[...]	[0-400]	[...]	[...]	[...]
Kopā	16 582	100,0	[7 000-9 000]	[...]	[2 000-3 000]	[...]	[3 500-4 500]	[...]

(*) CES = Closed-end second mortgages / HELOC = Home equity line of credit

- (57) Portfeli veido galvenokārt US RMBS *standards* vērtspapīri aptuveni 64 % apmērā un it īpaši *Subprime* (44 % portfeļa) un *Alt-A* (15 % portfeļa) vērtspapīri. Nelielā apjomā portfeli veido arī US Agency RMBS vērtspapīri (8 % portfeļa) un specializēto apdrošinātāju paaugstinātas vērtības vērtspapīri. Portfeļa nominālā vērtība uz 2009. gada 31. janvāri bija USD 16,6 miljardi, un tā vidējā tirgus vērtība uz to pašu datumu bija [42,2–54,3] % no tās nominālās vērtības jeb USD [7–9] miljardi. Sagaidāmie zaudējumi pamatscenārija gadījumā bija USD [2–3] miljardi, bet stresa scenārija gadījumā tie tika

novērtēti USD [3,5–4,5] miljardu apmērā. Reālā ekonomiskā vērtība (turpmāk tekstā “REV”) uz 2009. gada 31. janvāri bija USD [13,6–14,6] miljardi pamatscenārija un USD [12–13] miljardi stresa scenārija gadījumā.

- (58) Galvenie dati par FSAM portfeli pēc izslēgto aktīvu atskaitīšanas izklāstīti turpmāk 2. tabulā:

2. tabula

FSAM portfeļa galvenie rādītāji (pēc izslēgto aktīvu atskaitīšanas)

Aktīvu kategorijas	Nominālvērtība		Tirgus vērtība		Sagaidāmie zaudējumi (bāze)		Sagaidāmie zaudējumi (stresa situācija)	
	Miljonos USD	% no kopējā	Miljonos USD	% no kopējā	Miljonos USD	% no kopējā	Miljonos USD	% no kopējā
RMBS <i>standard</i> (bez “wrap”)	9 755	79,9	[3 500-4 000]	[...]	[1 500-2 500]	[...]	[...]	[...]
<i>Subprime</i>	6 544	53,6	[2 500-3 000]	[...]	[1 000-1 500]	[...]	[...]	[...]
<i>Alt-A</i>	2 371	19,4	[500-1 000]	[...]	[0-1 000]	[...]	[...]	[...]
<i>Option ARMs</i>	693	5,7	[0-500]	[...]	[0-500]	[...]	[...]	[...]
<i>Prime</i>	147	1,2	[0-100]	[...]	[0-10]	[...]	[...]	[...]
CES/HELOCs/ <i>Wrapped RMBS (*)</i>	817	6,7	[0-500]	[...]	[0-500]	[...]	[...]	[...]
NIMs	276	2,3	[0-200]	[...]	[0-30]	[...]	[...]	[...]
ABS CDO	36	0,3	[0-20]	[...]	[0-40]	[...]	[...]	[...]
CLOs	413	3,4	[0-400]	[...]	[0-100]	[...]	[...]	[...]
Citas	909	7,4	[200-600]	[...]	[0-400]	[...]	[...]	[...]
Kopā	12 205	100,0	[4 500-5 500]	[...]	[2 000-3 000]	[...]	[3 500-4 500]	[...]

(*) CES = Closed-end second mortgages / HELOC = Home equity line of credit

- (59) Uz 2009. gada 31. janvāri portfeļa nominālvērtība bez izslēgtajiem aktīviem bija USD 12,2 miljardi, un tā vidējā tirgus vērtība uz to pašu datumu bija [36,9–45,1] % no nominālvērtības jeb USD [4,5–5,5] miljardi. Pamatscenārija gadījumā sagaidāmie zaudējumi bija USD [2–3] miljardi, bet stresa scenārija gadījumā tie tika novērtēti USD [3,5–4,5] miljardu apmērā. Uz 2009. gada 31. janvāri REV bija USD [9,2–10,2] miljardi pamatscenārija un USD [7,7–8,7] miljardi stresa scenārija gadījumā.

IV. PĀRSTRUKTURĒŠANAS PLĀNS

- (60) Pārstrukturēšanas plāns paredz *Dexia* darbības koncentrēt uz tās galvenajiem darbības virzieniem un tirgiem (t. i., PWC un RCB darbības Francijā, Beļģijā un Luksemburgā); samazināt risku profilu un piesaistīto līdzekļu apjoma robežvērtības, kā arī no jauna līdzsvarot tās likviditātes profilu. Tas ietver dažu darbību pārtraukšanu, samazināšanu un nodošanu; divu atsevišķu iekšējo informēšanas sistēmu ieviešanu, no kurām viena attiecas uz tradicionālajām bankas darbībām (turpmāk “core division”), ietverot galvenās PWB un RCB darbības, kas atbilst 72 % no *Dexia* kopējās bilances 2009. gada beigās, un otra – uz darbībām pasīvā pārvaldībā (“legacy portfolio management division”, turpmāk “LPM”), kuru galvenokārt veido vērtspapīru portfelis un daudz mazākā mērā PWB starptautiskās darbības, kas veido 28 % no *Dexia* kopējās bilances 2009. gada beigās. Likviditātes profila uzlabošanās tika panākta, samazinot tirgus finansējumus un īstermiņa finansējumus, kā arī palielinot finansējumu vidējo termiņu un piesaistot stabilākus finansējumus (maza riska un komercdarījumi, mājokļu obligācijas).

- (61) Pārstrukturēšanas plāns paredz *Dexia* daudzus jau īstenotus pasākumus, kā arī rīcības un strukturālus pasākumus, kuri *Dexia* jāievieš pārstrukturēšanas laikā iesaistīto dalībvalstu kontrolē, ko tās ir apņēmušas nodrošināt.
- (62) Šo pasākumu kopums un jaunie produkti ļauj par 35 % samazināt *Dexia* kopējās bilances lielumu uz 2014. gada 31. decembri salīdzinājuma ar 2008. gada 31. decembri.

4.1. ILGTERMIŅA DZĪVOTSPĒJAS ATJAUNOŠANA NORMĀLĀ UN STRESA SITUĀCIJĀ

- (63) Iesaistītās dalībvalstis paziņoja Komisijai detalizētu informāciju par bankas uzņēmējdarbības modeli. Šī informācija sniedz detalizētas ziņas par:
- grupas uzņēmējdarbības plānu laikposmā no 2009. līdz 2011. gadam un dažas bilances prognozes uz 2014. un 2017. gadu,
 - nenomaksāto saistību apmēru un peļņas robežvērtību, un jaunajiem lielo darbības jomu produktiem (*PWB*, *RCB* un citiem) attiecīgi pa ģeogrāfiskajām zonām laikposmā no 2009. līdz 2011. gadam,
 - grupas finansējuma apmēru un vidējām izmaksām atkarībā no līdzekļu avota (*repo* operācijas, garantētās un negarantētās obligācijas, mājokļu obligācijas, noguldījumi un citi).
- (64) Pamatojoties uz minēto informāciju, *Dexia* paredz pozitīvus rezultātus visā pārstrukturēšanas perioda laikā no 2009. līdz 2014. gadam un iekšējā pamatkapitāla attiecību (turpmāk "Core Tier 1") no 11 % līdz 15 %. Turpmāk redzamajā 3. tabulā atspoguļoti *Dexia* rezultāti un *Core Tier 1* prognozes katram gadam laikposmā no 2009. līdz 2014. gadam.

3. tabula

Dexia rezultātu un attiecības *Core Tier 1* prognozes pārstrukturēšanas periodā

	(Milj. EUR un %)					
	2009. g.	2010. g.	2011. g.	2012. g.	2013. g.	2014. g.
<i>Core division</i>						
Neto bilance pirms nodokļiem	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
<i>LPD</i>						
Neto bilance pirms nodokļiem	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
<i>Dexia</i> grupa kopā						
Neto bilance pirms nodokļiem	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Attiecība <i>Core Tier 1</i>	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)

- (65) Iesaistītās dalībvalstis vēl arī iesniedza trīs stresa situāciju simulācijas, lai noteiktu grupas spēju pretoties ārējai ietekmei.
- (66) *Dexia* īstenotais pirmais tipveida stresa tests paredzēja noteikt grupas pretošanās spējas līdz 2011. gadam attiecībā pret šādiem mainīgajiem lielumiem: i) IKP pieauguma tempu atšķirība dažādās valstīs, ii) starpbanku procentu līmeņu atšķirības no 3 mēnešiem līdz 5 gadiem un iii) dažu ārvalstu valūtu maiņas kursi. Attiecībā uz pieauguma tempiem pieņēmumi tika noformulēti pamatscenārijam un iespējamiem stresa scenārijiem ar pieņēmumiem, kuri nesen izmantoti Eiropā citos līdzīgos nolūkos. *Dexia* īstenotā stresa testa rezultāti liecina, ka grupa turpinās gūt peļņu 2010. un 2011. gadā, pat ja īstenojas stresa scenārijs. Peļņa pirms nodokļu nomaksas būtu EUR [...] miljoni 2010. gadā un EUR [...] miljoniem 2011. gadā.

- (67) *Dexia* īstenotais otrais tipveida stresa scenārija tests paredzēja noteikt grupas pretošanās spējas, ja tirgos iegūtā finansējuma izmaksas gada laikā palielinātos par i) 100 bāzes punktiem un ii) 200 bāzes punktiem. *Dexia* īstenotā testā iegūtie rezultāti rāda, ka ietekme uz grupas rezultātiem varētu tikt novērtēta EUR [...] miljonu apmērā, ja finansējuma izmaksas palielinās par 100 bāzes punktiem un EUR [...] miljonu apmērā, ja finansējuma izmaksas palielinās par 200 bāzes punktiem no finansējuma izmaksām.
- (68) *Dexia* īstenotais trešais tipveida stresa scenārijs paredzēja pārbaudīt grupas likviditāti un jo īpaši grupas likviditātes pozīciju ārkārtējos apstākļos, salīdzinot potenciāli vajadzīgo likviditāti ar potenciāli pieejamo šādos apstākļos. Stresa testa periods ir viens mēnesis. Piemērotais scenārijs savieno *Dexia* saistītā satricinājuma ietekmi ar vispārējās likviditātes krīzes sekām. Šo likviditātes stresa testu veica gan *Dexia*, gan arī tās kontroles iestāde (Banku, finanšu un apdrošināšanas komisija, turpmāk "CBFA"). [...] ⁽¹¹⁾ [...].

4.2. RĪCĪBAS SAISTĪBAS

- (69) Pārstrukturēšanas plāns, kas paziņots 2010. gada 9. februārī, vispirms paredz īstermiņa finansējumu samazināšanu, palielinot finansējumu vidējo termiņu un grupas stabila finansējuma avotus. Attiecībā uz to iesaistītās dalībvalstis apņemas nodrošināt, ka *Dexia* ievēro trīs kvantitatīvos finansēšanas rādītājus.

- *Dexia* patur "īstermiņa finansēšanas" ⁽¹²⁾/kopējās bilances apmēra' koeficientu 30 % apmērā uz 2009. gada 31. decembri, līmenī, kas zemāks par vai vienāds ar 23 % uz 2010. gada 31. decembri, zemāks par vai vienāds ar 20 % uz 2011. gada 31. decembri, zemāks par vai vienāds ar 14 % uz 2012. gada 31. decembri, zemāks par vai vienāds ar 13 % uz 2013. gada 31. decembri un zemāks par vai vienāds ar 11 % uz 2014. gada 31. decembri.
- *Dexia* pagarina finansēšanas ilgumu, noturot grupas pasīvu vidējo termiņu ⁽¹³⁾ augstākā līmenī vai vienādā ar līmeni, kas atspoguļots turpmāk 4. tabulā.

4. tabula

Dexia pasīvu vidējās dzīvotspējas dinamika (gados)

31.12.09.	31.12.10.	31.12.11.	31.12.12.	31.12.13.	31.12.14.
[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

- *Dexia* palielina stabila finansējuma avotus: tiek aprēķināta attiecība, kuras skaitītājs ir vienāds ar finansējuma summu mājokļa obligāciju, komercnoguldījumu RCB un PWB formā un kuras saucējs ir vienāds ar *Dexia* visu aktīvu summu. Šim rādītājam, kas vienāds ar 36 % uz 2009. gada 31. decembri, jābūt augstākam par vai vienādam ar 40 % uz 2010. gada 31. decembri, augstākam par vai vienādam ar 45 % uz 2011. gada 31. decembri, augstākam par vai vienādam ar 53 % uz 2012. gada 31. decembri, augstākam par vai vienādam ar 55 % uz 2013. gada 31. decembri un augstākam par vai vienādam ar 58 % uz 2014. gada 31. decembri.
 - ik pēc sešiem mēnešiem neatkarīgs eksperts pārbauda šo trīs finansēšanas rādītāju ievērošanu.
- (70) *Dexia* neizsniedz saviem PWB klientiem aizdevumus riskam pielāgota kapitāla peļņas ("risk-adjusted return on capital", turpmāk "RAROC") līmenī, kas zemāks par 10 %. RAROC aprēķins dod neto starpību pēc ekonomiskā kapitāla nodokļu nomaksas ⁽¹⁴⁾.

⁽¹¹⁾ [...].

⁽¹²⁾ Īstermiņa finansējumi ietver: visu veidu repo (atpirkšanas darījumu) operācijas (ar centrālajām bankām, bilaterāli vai trīspusēji darījumi), noguldījumu sertifikātus un komerciālos vērtspapīrus, starpbanku noguldījumus, pilnvarojuma noguldījumus, centrālo banku noguldījumus, kā arī citus starpbanku finansējumus.

⁽¹³⁾ Šajā proporcijā apskatītie grupas pasīvi ietver grupas emitēto mājokļu obligāciju un EMTN programmu ietvaros veikto emisiju (garantijas kā ķīlu zīmes, izvietotas starpbanku tirgū vai mazumtirdzniecības tirgū) i) ilgtermiņa un ii) grupas bilancē esošo īstermiņa finansējumu kopuma uzkrājumus.

⁽¹⁴⁾ Ekonomiskais kapitāls ir aprēķināts pēc Bāzeles komitejas metodoloģijas par banku kontroli (skatīt "Convergence internationale de la mesure et des normes de fonds propres – Dispositif révisé", 2006. gada jūnijs).

- Bruto starpība ir starpība, kas iekasēta no klienta (izteikta bāzes punktos un kas lielāka par IBOR likmes atsauci) un *Dexia* finansējuma izmaksām (izteikta bāzes punktos un kas lielāka par IBOR likmi), atspoguļota transfertcenā.
 - Transfertcena atspoguļo *Dexia* jaunā finansējuma paredzamās izmaksas, ņemot vērā PWB klientiem izsniegto aizdevumu īpatnības (termiņš, refinansējuma tiesības ar mājokļa obligācijām u. c.).
 - Neto peļņas starpība ir vienāda ar bruto peļņu, kuru samazinājušas i) jebkuras izmaksas (vispārējās izmaksas, darbaspēka izmaksas, darbības izmaksas, norakstītās summas u. c.), kas izvērtētas, pamatojoties uz PWB klientiem izsniegto aizdevumu izmaksu novērošanu, ii) vidējais risks, kas aprēķināts par katru transakciju pēc Bāzeles II metodes (vidējā riska izmaksas par ilgu periodu), un iii) nodokļu slogs.
 - Neatkarīgs eksperts ik pēc sešiem mēnešiem pārbauda, kā RAROC atspoguļo PWB sadalīšanas izmaksas, struktūrvienību, kā tiek ievērota iepriekš minētā apņemšanās ievērot RAROC vismaz 10 % apmērā no PWB darbības un ka RAROC un tā sastāvdaļu metodoloģija un aprēķins ir precīzi.
- (71) *Dexia* samazina līdz nullei Turcijas filiāles *DenizBank* rīcībā nodoto finansējumu vēlākais līdz 2011. gada 30. jūnijam un tai nepiešķir nekādu jaunu grupas iekšējo aizdevumu līdz 2014. gada 31. decembrim.
- (72) *Dexia* līdz 2010. gada 30. jūnijam ievieš LPMD iekšējo pārskatu sniegšanas sistēmu. Tajā izmantotie aktīvi tiek nodoti pasīvai pārvaldībai vai cedēti. Šie aktīvi ir:
- “*Credit Spread Portfolio*” (CSP) un “*Public Sector Portfolio*” (PSP) portfeļi (par summu, kas uz 2009. gada 31. decembri lēsta aptuveni EUR 134 miljardu apmērā);
 - FSAM “*Financial Products*” aktīvu portfelis, kuru paturēja *Dexia* (par summu, kas uz 2009. gada 31. decembri lēsta aptuveni EUR 10,7 miljardu apmērā) un
 - “*non-core PWB loans*” portfelis (par summu, kas uz 2009. gada 31. decembri lēsta aptuveni EUR 17 miljardu apmērā).
- Dexia* saņemtais finansējums, kas saņem finansējuma garantiju, ir pilnībā novirzīts šim darbības virzienam.
- (73) *Dexia* ierobežo PWB jauno gada produkciju līdz EUR 12 miljardiem 2009. gadā, EUR 15 miljardiem 2010. gadā un EUR 18 miljardiem laikposmā no 2011. līdz 2014. gadam.
- (74) *Dexia* samazina ekspluatācijas izmaksas par 15 % līdz 2012. gada 31. decembrim.
- (75) *Dexia* samazina tirdzniecības (“*trading*”) darbības (vidējās gada riska vērtības samazināšana par 44 %, kas 2008. gadā bija EUR 126 miljardi) un izbeidz finanšu tirdzniecības darbību veikšanu savā vārdā, sākot ar datumu, kad pieņemts šis Komisijas lēmums.
- (76) *Dexia* uzreiz pēc Komisijas lēmuma pieņemšanas datuma galīgi atsakās no EUR 376 miljardiem par labu *Dexia BIL* konvertējamām obligācijām, kuras Luksemburga bija apņēmusies parakstīt 2008. gada septembrī.

- (77) *Dexia* iesaistīto valstu finansējuma garantiju izmantošana ir ierobežota saskaņā ar šādiem nosacījumiem:
- visu, sākot ar 2010. gada 31. martu noslēgto, noguldījumu līgumu garantijas izbeigšana,
 - visu īstermiņa (mazāk par vienu gadu) emisiju, kas realizētas, sākot ar 2010. gada 31. maiju, finansējuma garantijas izbeigšana,
 - visu, sākot ar 2010. gada 30. jūniju realizēto vai noslēgto, emisiju (tai skaitā ilgtermiņa) vai līgumu finansējuma garantiju izbeigšana,
 - kopējā neizpildīto garantiju summa nevienā brīdī nedrīkst pārsniegt EUR 100 miljardus,
 - garantijas piemērošanas periodā *Dexia* iesaistītajām dalībvalstīm izmaksā papildu atlīdzību par pārsniegtu summu, ja tiek pārsniegtas neizpildītās garantijas robežvērtības.

5. tabula

Papildus izmaksātā atlīdzība garantēto pasīvu obligāciju robežvērtības pārsniegšanas gadījumā

Sliekšnis/daļa (neizpildītās garantijas miljardos EUR)	60–70	70–80	80–100
Papildu atlīdzība pārsniegšanas gadījumā (bāzes punktos)	+ 50	+ 65	+ 80

- (78) Līdz 2014. gada 31. oktobrim *Dexia* neizmantos bankas, kas saņem iesaistīto dalībvalstu garantijas, statusu komerc reklāmas nolūkos un neizmantos garantiju izteiktās arbitrāžas operācijās.
- (79) Līdz 2011. gada 31. decembrim SA *Dexia* un filiāles, kas ir tās vienpersoniskā vai kopīgā kontrolē, neiegādājas vairāk kā 5 % no citu kredītiestāžu, ieguldījumu sabiedrību vai apdrošināšanas uzņēmumu pamatkapitāla, izņemot gadījumus, ja ir Komisijas atļauja. Šīs saistības nav šķērslis, lai ar Komisijas iepriekšēju atļauju *Dexia* iegādātos līdzdalību kā atlīdzību par ieguldījumu vai veiktajām darbībām pārdošanas operācijas vai apvienošanas darījuma (apvienojot vai iemaksājot) rezultātā, ja ar tādu pieņēmumu minētā līdzdalība nepiešķir *Dexia* vienpersonisku vai kopīgu kontroli pār atbalsta saņēmēja vai apvienošanas rezultātā izveidotu struktūrvienību. *Dexia* vispirms informē Komisiju par jebkuru iegādes projektu, tai skaitā par to uzņēmumu paredzētajiem projektiem, kurus *Dexia* kontrolē kopīgi.
- (80) Līdz 2014. gada 31. decembrim *Dexia* ierobežos šādas summas:
- SA *Dexia* visu veidu dividendes par tās parastajām akcijām, un
 - jebkuru diskrecionāru pirmstermiņa atmaksu vai kupona maksājumu par 1. vai 2. līmeņa hibrīdinstrumentiem (*Tier 1* un *Tier 2* i), kurus izlaidušas struktūrvienības, pār kurām *Dexia* ir vienpersoniska kontrole, ii) bet kuru turētāji ir citi, nevis SA *Dexia* un tās filiāles un iii) kuru apmaksā vai īstenošana ir diskrecionāra, līguma nosacījumus attiecībā uz šiem instrumentiem piemērojot tā, ka pēc to plānotās sadales un apmaksas (un ņemot vērā iespējamās obligātos maksājumus par parasto akciju dividendēm) *Dexia* 1. līmeņa pamatkapitāls (aprēķināts saskaņā ar pēdējām konsolidētām gada atskaitēm, kas sastādītas atbilstoši IFRS grāmatvedības noteikumiem),

— pārsniedz vai ir vienāds ar turpmāk norādīto līmeni un

31.12.2009.	31.12.2010.	31.12.2011.	31.12.2012.	31.12.2013.	31.12.2014.
10,7 %	10,6 %	[...]	[...]	[...]	[...]

— pārsniedz vai ir vienāds ar summu i) 12,5 % apmērā no *Legacy Portfolio Management Division* riska svērtajiem aktīviem (*risk weighted assets*) un ii) 9,5 % no grupas citu darbību (*Core Division*) riska svērtajiem aktīviem.

(81) Šā lēmuma 80. apsvērumā minētās saistības:

- neskar prasību par sadalāmo peļņu (saskaņā ar Beļģijas Sabiedrību kodeksa 617. pantu) *Dexia* līmenī,
- neskar darbības, kuras *Dexia* būs likumīgi jāveic no 1. vai 2. līmeņa hibrīdinstrumentiem *Tier 1* un *Tier 2*, vai operācijas, kuras *Dexia* būs jāveic atkarībā no instrumentiem saskaņā ar līgumiem, kas noslēgti pirms 2010. gada 1. februāra, un
- var tikt pārskatītas, ja ir būtiskas izmaiņas *Dexia* uzraudzības kapitāla definīcijā un tai piemērojamos grāmatvedības noteikumos.

(82) Turklāt, neskarot darbības, kuras *Dexia* būs likumīgi jāveic, vai arī darbības, kuras tai būs jāveic saskaņā ar līgumiem, kas noslēgti pirms 2010. gada 1. februāra, no 1. vai 2. līmeņa hibrīdinstrumentiem *Tier 1* un *Tier 2*, *Dexia* līdz 2011. gada 31. decembrim atturēsies:

- veikt kuponu maksājumus no 1. vai 2. līmeņa hibrīdinstrumentiem *Tier 1* un *Tier 2*, kuru turētāji ir nevis SA *Dexia* vai tās filiāles, bet gan citas personas un struktūrvienības, un kuru izmaksa ir diskrecionāra, piemērojot šiem instrumentiem līgumā noteiktos nosacījumus,
- apstiprināt un balsot par visu struktūrvienību, pār kurām *Dexia* ir tieša vai netieša vienpersoniska kontrole (tai skaitā struktūrvienības, kurās SA *Dexia* pieder 100 %), visu veidu dividenžu izmaksu, ja šī izmaksa ir pamats kupona maksājumam par 1. vai 2. līmeņa hibrīdinstrumentiem *Tier 1* un *Tier 2*, kuru turētājs nav SA *Dexia* un tā filiāles, un
- izvēles kārtā veikt pirmstermiņa atmaksu par pirmajā ievilkumā iepriekš minētajiem 1. vai 2. līmeņa hibrīdinstrumentiem *Tier 1* un *Tier 2*.

(83) SA *Dexia* atturēsies no dividenžu sadales par parastajām akcijām līdz 2011. gada 31. decembrim. Šis aizliegums neattieksies uz pilnībā realizētu dividenžu ar jaunu akciju piešķiršanu sadali, ciktāl sadalītās summas i) atbilst 80. apsvērumam un ii) ir mazākas par vai vienādas ar 40 % no SA *Dexia* saimnieciskās darbības neto rezultāta 2009. gadā attiecībā uz 2010. gadā veikto sadali un mazākas par vai vienādas ar 40 % no SA *Dexia* saimnieciskās darbības neto rezultāta 2010. gadā attiecībā uz 2011. gadā veikto sadali ⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁵⁾ Iesaistītās dalībvalstis nosūtījušas Komisijai *Dexia* 2010. gada 12. februāra vēstuli, kas apstiprina, ka nepastāv nekāds grupas struktūrvienību izlaists hibrīda un subordinēta parāda vērtspapīrs, kura noteikumi un nosacījumi paredz kupona maksājuma ("coupon pusher") pienākumu gadījumā, ja SA *Dexia* uzsāktu akciju dividenžu izmaksu, ar vienu izņēmumu, kas ir EUR 500 miljonu emisija, kuru 2006. gadā īstenoja SA *Dexia Funding Luxembourg* (ISIN kods XS0273230572).

(84) Šajā sakarībā ir nepieciešams atgādināt, ka saskaņā ar saistībām, kuras uzņēmas iesaistītās dalībvalstis Komisijas 2009. gada 30. oktobra lēmuma par garantijas pagarināšanu ietvaros, *Dexia*, sākot ar minētā lēmuma pieņemšanas datumu un līdz šā lēmuma pieņemšanas datumam, ir jāatturas:

- i) no jebkādu pagaidu dividenžu paziņošanas vai visu veidu dividenžu izmaksu *SA Dexia* akcionāriem piedāvāšanas *SA Dexia* akcionāru ģenerālajai asamblejai;
- ii) apstiprināt vai balsot par visu tādu struktūrvienību dividenžu izmaksu, pār kurām *SA Dexia* ir tieša vai netieša vienpersoniska kontrole, bet kuru daļas *SA Dexia* (tieši vai netieši) 100 % nepieder;
- iii) apstiprināt vai balsot par visu tādu saimniecisko vienību visu veidu dividenžu izmaksu, pār kurām *SA Dexia* ir tieša vai netieša vienpersoniska kontrole (tai skaitā struktūrvienības, kurās tai pieder 100 %), ja šī izmaksa ir pamats kupona maksājumam par 1. līmeņa hibrīdinstrumentiem *Tier 1* vai pastāvīgajiem instrumentiem *Upper Tier 2*, kuru turētājas ir citas personas vai struktūrvienības, nevis *SA Dexia* un tās filiāles;
- iv) veikt jebkādu kupona maksājumu par 1. līmeņa hibrīdinstrumentiem *Tier 1* vai pastāvīgajiem instrumentiem *Upper Tier 2*, kuru turētājas ir citas personas vai struktūrvienības, nevis *SA Dexia* un tās filiāles un kuru izmaksa ir diskrecionāra, piemērojot šiem instrumentiem līgumā noteiktos nosacījumus. Ja šis neveiktais maksājums tomēr var izraisīt *SA Dexia* dividenžu izmaksu apturēšanu par 2009. gadu, tad iepriekš minētais aizliegums netiek piemērots, ja vien *Dexia* par to iepriekš informējusi Komisiju un ja Komisija ir apstiprinājusi tā paša kupona izmaksu kā *ad hoc* atbalstu; vai
- v) izvēles kārtā veikt šā apsvēruma iii) un iv) apakšpunktā minēto hibrīdinstrumentu pirmstermiņa atmaksu.

(85) Lai rosinātu vēl lielāku vietējo pašvaldību bankas aizņēmumu operāciju konkurenci un pārredzamību, Francija aņem kontrolēt, kā vietējās pašvaldības attīsta naudas vai kapitāla apgādes operāciju nodošanu konkurences procedūrai. Valsts līdz 2010. gada beigām speciāli nosūtīs administratīvajiem reģioniem šādus ieteikumus gan attiecībā uz banku finansējumiem, gan par kompleksu finanšu produktu izmantošanas jomu. Šie ieteikumi būs

vērsti uz ekonomisku interesi šajā nozarē īstenot nodošanas konkurences procedūrai pasākumi un norādīs, kā praktiski dažādos veidos šie pasākumi var tikt īstenoti. Rekomendētā paraugprakse būs publiska nodošana konkurences procedūrai attiecībā uz lielākām aizdevumu summām. Dienesti, kas sniedz atbalstu un padomus administratīvajiem reģioniem, tiks informēti par šiem ieteikumiem. Ja tie izrādīsies nepietiekami, lai veicinātu vietējo pašvaldību rīkoto konkursu par banku finansējumu pārredzamību un nediskriminējošo raksturu līdz 2013. gadam, Francija aņem sagatavot normatīvus priekšlikumus šai nolūkā.

(86) Lai rosinātu vēl lielāku vietējo pašvaldību bankas aizņēmumu operāciju konkurenci un pārredzamību, Beļģijas valdība ar reģionu piekrišanu aņem kontrolēt, kā līgumslēdzēji publicē paziņojumus par noslēgtajiem līgumiem par vietējās varas iestāžu finansējumu.

4.3. CESIJA UN PASĪVĀ PĀRVALDĪBA

- (87) *Dexia* uzsāk šajā apsvērumā uzskaitīto aktīvu cesiju:
- a) 70 % līdzdalības Itālijas filiāles *Crediop* cesija vai kotēšana biržā līdz 2012. gada 31. oktobrim⁽¹⁶⁾;
 - b) *Dexia Insurance Belgium* (turpmāk "DIB") Francijas filiāles, kas darbojas dzīvības apdrošināšanas un sociālās sistēmas jomā, cesija līdz 2010. gada 30. jūnijam. Cesijas līgums tika parakstīts 2009. gada 9. decembrī, un pārdošana jāīsteno 2010. gada pirmajā ceturksnī;
 - c) 51 % līdzdalības *Dexia* filiāles *AdInfo*, kas darbojas Beļģijas vietējām pašvaldībām sniegto IT pakalpojumu sniegšanas jomā, akciju cesija vai kotēšana biržā līdz 2010. gada 31. decembrim;
 - d) *Dexia* līdzdalības Beļģijas enerģijas ražošanas uzņēmumā *SPE* cesija līdz 2010. gada 31. decembrim;
 - e) 20 % *Dexia* līdzdalības *Crédit du Nord* cesija (šī cesija ir īstenota 2009. gada 11. decembrī);
 - f) aptuveni 80 Beļģijas filiāļu slēgšana 2010. gadā saskaņā ar jauno grupas izplatīšanas modeli;
 - g) šādu *RCB International* darbību pārtraukšana:

⁽¹⁶⁾ *Dexia* nebūs pienākums nodalīt savu līdzdalību *Crediop* par nesamērīgi pazeminātu cenu ([...] reizes zemāku cenu par uzskaites vērtību 2010. un 2011. gadā un [...] reizes zemāku par uzskaites vērtību 2012. gadā).

- i) *Experta Jersey* cesija, *Dexia Private Bank (PB) Jersey* un *PB de Montevideo* darbības pārtraukšana, *PB* attīstības projekta pārtraukšana Singapūrā, *consumer finance* Krievijā projekta pārtraukšana un *Dexia Asset Management* (turpmāk "DAM") darbības pārtraukšana Centrāleiropā un Austrumeiropā, *Experta* monopoldarbības pārtraukšana Šveicē tika īstenota 2009. gada laikā un 2010. gada sākumā;
 - ii) *Experta* monopoldarbības Bahamu salās, kā arī *Dexia BIL* Dānijas filiāles darbības pārtraukšana līdz 2011. gada 31. decembrim;
 - h) *Dexia* līdzdalības Slovākijas filiālē *Dexia banka Slovensko* (turpmāk "DBS") cesija vai kotēšana biržā līdz 2012. gada 31. oktobrim⁽¹⁷⁾;
 - i) šādu *PWB international* darbību pārtraukšana un pasīvā pārvaldība:
 - i) Indija: saimnieciskās darbības cesija īstenota 2009. gadā;
 - ii) Šveice (*Dexia Public Finance Switzerland*) un Zviedrija (*Dexia Norden*): slēgšana un likvidācija līdz 2010. gada 31. decembrim;
 - iii) Meksika, Austrālija un Japāna: bilances pasīvā pārvaldība;
 - j) *FSA* cesija (pabeigta 2009. gada 1. jūlijā), pēc tam *Dexia* daļu *Assured Guaranty* cesija līdz 2011. gada 31. decembrim;
 - k) 49 % grupas līdzdalības *Kommunalkredit Austria (KA)* cesija, kas īstenota 2008. gada 4. ceturksnī;
 - l) *DenizBank* apdrošināšanas filiāles *Deniz Emeklilik* cesija vai kotēšana biržā līdz 2012. gada 31. oktobrim;
 - m) 60 % grupas līdzdalības *Dexia Sabadell* cesija līdz 2013. gada 31. decembrim;
 - n) paātrināta *Dexia* obligāciju portfeļa cesija – EUR [10–20] miljardi gadā 2010. un 2011. gadā, no EUR [5–15] miljardiem līdz EUR [10–20] miljardiem 2012. gadā, no EUR [0–10] miljardiem līdz EUR [5–15] miljardiem gadā 2013. un 2014. gadā;
 - o) *Standby Bond Purchase Agreements* (turpmāk "SBPA") un *Tender Option Bonds* (turpmāk "TOB") (ASV/Kanāda) darbības pasīva pārvaldīšana.
- (88) Pārstrukturēšanas plāns paredz *Dexia* kopējās bilances apjoma samazināšanas par 35 % uz 2014. gada 31. decembri salīdzinājumā ar 2008. gada 31. decembra bilanci. Iesaistītās dalībvalstis apņemas sekot, lai *Dexia* veic bilances apjoma samazināšanu, kā tas izklāstīts turpmāk 6. tabulā.

⁽¹⁷⁾ *Dexia* nebūs pienākums nodalīt savu līdzdalību *DBS* par nesamērīgi pazeminātu cenu ([...] reizes zemāku par uzskaites vērtību 2010. gadā un [...] reizes zemāku par uzskaites vērtību 2011. gadā).

6. tabula

Grupās, *core division* un LPMD bilances apjoma samazināšana

(Miljardos euro)

	31.12.2008.	31.12.2009.	31.12.2010.	31.12.2011.	31.12.2012.	31.12.2013.	31.12.2014.
Grupās kopējā bilance	651	580	[510–550]	[485–545]	[425–490]	[405–465]	427
Kopējais LPMD		162	[120–140]	[100–120]	[80–110]	[70–100]	79
Kopējais <i>core division</i>		419	[390–410]	[385–415]	[345–380]	[335–365]	353

4.4. SAISTĪBU ĪSTENOŠANA

- (89) Neatkarīgs eksperts reizi pusgadā iesniedz Komisijai ziņojumu par pārstrukturēšanas plāna saistību īstenošanu. Šī atskaite ietver detalizētu i) 88. apsvērumā minēto bilances apjoma samazināšanas, ii) 69. apsvērumā minēto trīs likviditātes un finansējuma koeficientu ievērošanas un iii) 70. apsvērumā minētās riskam pielāgotās kapitāla peļņas ⁽¹⁸⁾ saistību ievērošanas ekspertīzi. Turklāt:

— šis ziņojums tiek iesniegts ne vēlāk kā mēnesi pēc pusgada pārskatu iesniegšanas un gada pārskatu apstiprināšanas, bet jebkurā gadījumā ik gadu līdz 1. oktobrim un 30. aprīlim,

— ja savā ziņojumā, kas iesniegts līdz gada 1. oktobrim, neatkarīgais eksperts identificē risku, ka pārstrukturēšanas plānā paredzētie gada laikā sasniedzamie mērķi līdz kārtējā gada beigām varētu palikt nesasniegti, iesaistīto dalībvalstu iestādes mēneša laikā pēc ziņojuma iesniegšanas iesniedz Komisijai plānoto pasākumu plānu, kas paredzēts attiecībā uz *Dexia* un kas ļautu, izmantojot atbilstīgus līdzekļus, sasniegt šos mērķus līdz gada beigām,

— ja savā ziņojumā, kas iesniegts līdz gada 30. aprīlim, neatkarīgais eksperts konstatē, ka pārstrukturēšanas plānā paredzētie gada mērķi nav sasniegti, iesaistīto valstu iestādes mēneša laikā pēc ziņojuma iesniegšanas iesniedz Komisijai plānoto pasākumu plānu, kas paredzēts attiecībā uz *Dexia* un kas ļautu, izmantojot atbilstīgus līdzekļus, sasniegt šos mērķus līdz 30. jūnijam,

— ja noteiktajā laikā netiek iesniegts pārskats par plānotajiem pasākumiem vai arī ja līdz 30. jūnijam mērķi nav sasniegti (attiecībā uz iesniegtajiem pasākumiem, kas iesniegti pēc 30. aprīli iesniegtajā ziņojumā), Komisija, piemērojot Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999 ⁽¹⁹⁾ noteikumus, var no jauna uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru [...].

- (90) Beļģijas, Francijas un Luksemburgas iestādes vēlākais mēnesi pēc šā lēmuma pieņemšanas iesniedz Komisijas iepriekšējai apstiprināšanai sarakstu, kurā ar *Dexia* piekrišanu izvēlētas 1–3 personas apstiprināšanai par neatkarīgo ekspertu. Šim ekspertam jābūt ar vajadzīgo kvalifikāciju, un viņš savu pilnvaru termiņa laikā nedrīkst nonākt interešu konfliktā. Komisija var vai nu apstiprināt, vai arī noraidīt ierosināto(-os) neatkarīgā(-o) eksperta(-u) kandidātu(-us). Ja Komisija noraida ierosināto(-os) neatkarīgo(-os) ekspertu(-us), *Dexia* un Beļģijas, Francijas un Luksemburgas iestādes mēneša laikā pēc paziņojuma par kandidāta noraidīšanu saņemšanas ierosina 1–3 jaunus kandidātus, kuri Komisijai tāpat būs jāapstiprina vai jānoraida. Ja Komisija galu galā noraida visus ieteiktos kandidātus, tā ieceļ neatkarīgu ekspertu. Neatkarīgā eksperta pakalpojumu izmaksas sedz *Dexia*.

⁽¹⁸⁾ RAROC atspoguļo PWB sadalīšanas izmaksas; metodoloģija, RAROC aprēķins un sastāvdaļas ir precīzas.

⁽¹⁹⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

- (91) Gadījumā, ja kāda no 87. apsvēruma a), c), d), h), l) un m) apakšpunktā minēto aktīvu cesijas saistībām netiek izpildīta noteiktajos termiņos un ja Komisija nav apstiprinājusi alternatīvas saistības, Francijas, Beļģijas un Luksemburgas iestādes vēlākais mēnesi pēc datuma, kad jānotiek cesijai, iesniedz Komisijai iepriekšējai apstiprināšanai sarakstu ar 1–3 personām, kuras ir izvēlētas, vienojoties ar *Dexia*, un kuras iesaka izvirzīt apstiprināšanai par iepriekš minēto(-ajiem) cesijas pilnvarnieku(-iem). Cesijas pilnvarniekam jābūt neatkarīgam, ar vajadzīgo kvalifikāciju, un viņš savu pilnvaru termiņa laikā nedrīkst nonākt interešu konfliktā. Komisija var vai nu apstiprināt, vai arī noraidīt ierosināto(-os) kandidātu(-us). Ja Komisija noraida ierosināto(-os) cesijas pilnvarnieka(-u) kandidātu(-us), *Dexia* un Francijas, Beļģijas un Luksemburgas iestādes mēneša laikā pēc paziņojuma saņemšanas par kandidāta noraidīšanu iesaka 1–3 jaunus kandidātus, kuri Komisijai tāpat būs jāapstiprina vai jānoraida. Ja Komisija galu galā noraida visus nākamos ierosinātos kandidātus, tā izvirza savu pilnvarnieku, kuru *Dexia* ieceļ vai panāk viņa ieceļšanu, pamatojoties uz Komisijas apstiprināto mandātu.
- (92) Francijas, Beļģijas un Luksemburgas iestādes apņemas nodrošināt, ka *Dexia* piešķir cesijas pilnvarniekam(-iem) nepieciešamās un atbilstīgās pilnvaras, lai īstenotu 91. apsvērumā minēto aktīvu cesiju (tai skaitā jebkuras nepieciešamās pilnvaras, lai nodrošinātu pareizu cesijas īstenošanas dokumentu izpildi) un ii) lai veiktu jebkuras darbības un nepieciešamos vai atbilstīgos paziņojumus cesijas īstenošanai, tai skaitā padomju ieceļšanu cesijas procesa pārraudzībai. Cesijas pilnvarnieks pirkuma un pārdošanas līgumā(-os) iekļauj parasti pieņemtos un saprātīgos noteikumus un nosacījumus, kurus viņš uzskata par piemērotiem, lai pabeigtu pārdošanu nākamajā gadā pēc pilnvarnieka ieceļšanas. Cesijas pilnvarnieks organizēs pārdošanas procedūru tādā veidā, lai nodrošinātu cesiju [...]. Cesijas pilnvarnieka pakalpojuma apmaksu veic *Dexia*.
- (95) Pēc tam attiecībā uz FSA pasākumu Komisija 2009. gada 13. marta lēmumā uzskatīja, ka pati garantija, kā arī aktīvu segums un izmaksu sadalījums starp *Dexia* un iesaistītajām dalībvalstīm ir saderīgs ar iekšējo tirgu. Tomēr aktīvu izvērtējums, atbildība par garantiju, kā arī *Dexia* emitējamo vērtspapīru, kas pārsniedz 4,5 miljardu pirmās kārtas finansējuma piesaisti saskaņā ar *Put* līgumu, apmaksā vēl bija jāpārbauda. Tāpēc Komisija nolēma šos FSA pasākuma aspektus iekļaut uzsāktajā formālas izmeklēšanas procedūrā par *Dexia* pārstrukturēšanas plānu. Komisija šajā pašā lēmumā vēl arī norādīja, ka garantijas esība, segto aktīvu portfelis un *Dexia* gūto pirmo zaudējumu līmenis nav ietverts ar minēto lēmumu uzsāktajā procedūrā.

V. IEMESLI, KAS PAMATO FORMĀLAS PROCEDŪRAS UZSĀKŠĀNU

- (93) Komisija atgādina, ka formālā izmeklēšanas procedūra, kas uzsākta ar tās 2009. gada 13. marta lēmumu, vienlaicīgi attiecas uz *Dexia* sākotnējo pārstrukturēšanas plānu, ko iesaistītās dalībvalstis paziņojušas Komisijai 2009. gada februārī, un uz FSA pasākumu.
- (94) Vispirms, ņemot vērā grūtības, ar kurām *Dexia* saskārās finanšu krīzes laikā, un saņemtā atbalsta lielo apjomu, Komisija pauda šaubas attiecībā uz:

- sākotnējā pārstrukturēšanas plāna spēju atjaunot grupas ilgtermiņa dzīvotspēju bez valsts atbalsta un pēc iespējas īsākā laika periodā,
- ierosināto pārstrukturēšanas pasākumu raksturu, kuru līmenis ir zemāks par to, kas ir prasīts saskaņā ar Komisijas paziņojumu par finanšu nozares dzīvotspējas atjaunošanu un tās pārstrukturēšanas pasākumu novērtējumu pašreizējās krīzes apstākļos atbilstīgi valsts atbalsta noteikumiem⁽²⁰⁾ (turpmāk "Paziņojums par banku pārstrukturēšanu"),
- ierosināto pasākumu spēju nodrošināt to, ka tiek ierobežota konkurences izkropļošana un morālu risku novēršanai atbalsts tiek piešķirts tikai minimāli nepieciešamā līmenī, un izmaksu adekvātu sadalījumu starp atbalsta saņēmējiem un iesaistītajām dalībvalstīm.

VI. IEINTERESĒTO PERSONU APSVĒRUMI

- (96) Komisija atzīmē, ka uzsāktajā formālas izmeklēšanas procedūrā par *Dexia* sniegtā atbalsta pasākumiem no ieinteresētajām personām nav saņemts neviens komentārs.
- (97) Savukārt pirms procedūras uzsākšanas Komisijas dienestiem tika iesniegta *DBB* konkurenta oficiāla sūdzība par Beļģijas iestāžu un *Dexia* akcionāru parakstītā kapitāla palielināšanu par EUR 3 miljardiem, kā arī par Beļģijas valsts piešķirtām garantijām starpbanku un tiem pielīdzinātiem aizdevumiem par labu *Dexia*. Sūdzība ir pamatota ar faktu, ka:

⁽²⁰⁾ OV C 195, 19.8.2009., 9. lpp.

- atbalsts nevar tikt uzskatīts par proporcionālu, ņemot vērā *Dexia* emitēto akciju parakstīšanas cenu rekapitalizācijas operācijas ietvaros: EUR 9,9, kas balstās uz iepriekšējo 30 dienu operāciju vidējo kursu, ir augstāka cena par to, kuru ieguldītājs tirgus ekonomikā būtu maksājis, ņemot vērā finansiālu vērtību būtiski degradējušos situāciju emisijas brīdī,
- atbalsts nevar tikt uzskatīts par nepieciešamo minimumu, ciktāl rekapitalizācijas apmērs ļāva nostiprināt *Dexia* 1. līmeņa pamatkapitālu *Tier 1* no 11 % līdz 14 %, padarot to par vienu no vislabāk dotētajām bankām Eiropā šajā ziņā,
- atbalsts novestu pie būtiskiem konkurences izkropļojumiem, jo tas ļautu *Dexia* attiecībā uz noguldījumiem, kas pieņemti no klientiem, piemērot augstākus tarifus par vidējiem, ko Beļģijas tirgū piemēro tradicionāli aktīvās bankas.

VII. DALĪBVALSTU APSVĒRUMI

7.1. BEĻĢIJAS VALDĪBAS APSVĒRUMI PAR KOMISIJAS SAŅEMTO SŪDZĪBU

- (98) Pamatojoties uz Komisijas dienestiem iesniegtās sūdzību veidlapas nekonfidenciālo versiju, Beļģijas iestādes sagatavojušas savus apsvērumus par sūdzības pamatojumu.
- (99) Attiecībā uz *Dexia* rekapitalizācijas operācijas ietvaros emitēto parakstīto akciju cenu Beļģijas iestādes uzsver, ka cena EUR 9,9 par akciju, kas atbilst iepriekšējo 30 dienu operāciju vidējam kursam, ir tikusi noteikta saskaņā ar Beļģijas Sabiedrību kodeksa 598. panta nosacījumiem. Šajā kodeksā tik tiešām precizēts, ka, kapitālu palielinot pret skaidru naudu, kas rezervēta vienai vai vairākām konkrētām personām, jaunu akciju emisijas cena nevar būt zemāka par iepriekšējo 30 dienu operāciju vidējo kursu. *Dexia* rekapitalizācijas operācijas ietvaros emitēto akciju cena tāpat ir tikusi noteikta saskaņā ar likumīgajām pusēm uzliktajām saistībām.
- (100) No otras puses, Beļģijas iestādes uzsver, ka sūdzības iesniedzējs apstrīd rekapitalizācijas nepieciešamību, to pamatojot ar to, ka *Dexia* piedzīvo likviditātes, nevis maksātnespējas krīzi un ka rekapitalizācija vienīgi nostiprināja *Dexia* 1. līmeņa pamatkapitālu *Tier 1* augstākā līmenī par to, kāds ir citās ar to salīdzināmās Eiropas bankās. Taču Beļģijas iestādes uzskata, ka, minot šos apgalvojumus, netiek ņemtas vērā *Dexia* maksātnespējas vajadzības 2008. gada septembra beigās, tādas, kādas tās izrietēja no 2008. gada 3. un 4. ceturksnī paredzamo

risku pieauguma un zaudējumiem, grupai saskaroties ar dažādu iestāžu (*Lehman Brothers, Depfa, Bradford & Bingley*, Īrijas un Īslandes banku) bankrotu vai finanšu grūtībām, sagaidāmajiem zaudējumiem no FSA parādsaistību segšanas, kā arī daudziem vērtības samazinājumiem, kas saistīti ar vairāku kredītu kvalitātes uzlabošanas iestāžu, kuras nodrošināja *Dexia* turētos vērtspapirus, novērtējuma krišanos.

- (101) Visbeidzot, attiecībā uz *Dexia* sniegtā atbalsta pasākumu izraisītiem konkurences izkropļojumiem Beļģijas iestādes uzsver, ka Beļģijas valsts sniegtie atbalsta pasākumi *Dexia* bija pamatoti ar sistēmas krīzes novēršanas nolūku un tie neatšķiras no līdzīgiem dalībvalstu pasākumiem, kurus Komisija atļāvusi saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu. Turklāt, runājot par *Dexia* piemērotajiem tarifiem attiecībā uz noguldījumiem, kas pieņemti no klientiem, Beļģijas iestādes iesniedza paziņojumu, kurā *Dexia* piemērotie tarifi salīdzināti ar tās konkurentu piemērotajiem tarifiem par līdzīgiem sniegtajiem pakalpojumiem Beļģijas tirgū (*ING, Deutsche Bank, Fortis, Axa, Citibank, Rabobank* un *KBC*). Tādējādi *Dexia* piemērotie tarifi parādās kā līdzīgi savu konkurentu tarifiem. Šajā pašā paziņojumā *Dexia* vēl uzsver, ka šie sūdzībā apskatītie tarifi attiecas tikai uz noguldījumiem, kas saņemti ar interneta starpniecību, un ka to proporcija attiecībā pret kopumā no klientiem saņemtajiem noguldījumiem ir neliela ([10–15]) %.

- (102) Tādējādi Beļģijas iestādes uzskata, ka pretēji sūdzībā formulētajiem argumentiem *Dexia* atbalsta pasākumi ir saderīgi ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

7.2. DALĪBVALSTU APSVĒRUMI PAR PROCEDŪRAS UZSĀKŠANU

- (103) Iesaistītās dalībvalstis ir iesniegušas Komisijai savus kopīgos apsvērumus par formālas izmeklēšanas procedūru, kas uzsākta ar 2009. gada 13. marta lēmumu. Iesaistīto dalībvalstu apsvērumi vienlaicīgi ir par paziņoto pasākumu atzīšanu par atbalstu un minēto pasākumu saderīgumu ar iekšējo tirgu.

7.2.1. PAZIŅOTO PASĀKUMU ATZĪŠANA PAR ATBALSTU

7.2.1.1. Kapitāla palielināšana

- (104) Savos apsvērumos iesaistītās dalībvalstis uzskata, pirmkārt, ka *Dexia* vēsturisko akcionāru parakstītās akcijas (*Caisse des Dépôts et Consignations*, turpmāk "CDC", *CNP Assurances, Holding Communal, Ethias* un *Arcofin*) rekapitalizācijas operācijas ietvaros nesatur valsts atbalsta elementus. Iesaistītās dalībvalstis atgādina, ka šie uzņēmumi ir apvienojušies *Dexia* grupā, kas ir privāttiesību

priekšmets, parakstot akcionāru paktu, kas noslēgts ar 2007. gada 28. augusta vienošanos. Tādējādi, lai saglabātu šā akcionāru bloka intereses, katra dalība kapitāla palielināšanā bija būtiska. Turklāt, ņemot vērā rekapitalizācijas operācijas steidzamību, bija loģiski, ka *Dexia* vispirms vērsās pie saviem lielākajiem akcionāriem, lai to uzsāktu. Iesaistītās dalībvalstis uzsvēra, ka *CDC*, *CNP Assurances*, *Holding Communal*, *Ethias* un *Arcofin* lēmums piedalīties kapitāla palielināšanā tām nebija saistošs, turklāt, runājot par *Arcofin* un *Ethias*, tās netika finansētas no valsts resursiem.

7.2.1.2. LA darbība

- (105) Turklāt Beļģijas iestādes uzskata, ka *BNB* sadarbībā ar *Banque de France* grupai *Dexia* piešķirtā LA darbība nav valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, jo LA darbības ir valstu centrālo banku parastā kompetencē, it īpaši, kas attiecas uz to misiju veicināt finanšu sistēmas stabilitāti kā pēdējās instances aizdevējam, ja citādi maksāspējīgai bankai ir izslaicīgas likviditātes problēmas. Tik tiešām:

— brīdī, kad tika īstenota LA darbība, finanšu iestādes apstiprināja, ka tām nav iemesla domāt, ka *Dexia* būtu maksātnespējīga,

— LA piešķiršanai no *Dexia* puses tika saņemtas pietiekami drošas garantijas, attiecībā pret kurām *BNB* un *Banque de France* piemēroja būtisku diskontu robežas (“haircut”) atkarībā no šo garantiju drošības kvalitātes,

— LA tika piešķirts ar neizdevīgām vai pat ierobežojošām procentu likmēm,

— *BNB* un *Banque de France* vienmēr pilnīgi neatkarīgi un pilnīgi diskrecionāri lēmušas par LA piešķiršanu, pagarināšanu un šajā sakarā aizdotajām summām,

— LA piešķiršana ir pagaidu pasākums: līdzekļu piešķirumi LA darbības ietvaros ir ierobežoti tikai uz vienu dienu “overnight”, bet termiņu var pagarināt ar aizdevējas centrālās bankas lēmumu.

- (106) Turklāt Beļģijas iestādes uzsver, ka LA operāciju *Dexia* atbalstam apstiprināja Eiropas Centrālās bankas (turpmāk “ECB”) padome (ne vairāk kā EUR [...] miljardus). LA operāciju kvalificēšana par valsts atbalstu būtu pretrunā monetārās finansēšanas aizliegumam, kā paredzēts LESD 123. pantā. Saskaņā ar šo principu juridiski nav iespējams dalībvalstij piedēvēt darbības, ko, pildot savus pienākumus, veikusi valsts centrālā banka, ja šī centrālā banka ievēro noteikumus, ko pienākumu veikšanai tai noteikusi ECB. *Dexia* piešķirtā LA darbība atbilst visiem ECB noteiktajiem nosacījumiem. Tā arī atbilst prasībai, kas nosaka, ka LA piešķiršana attiecīgajai valsts centrālajai bankai jāveic pilnīgi neatkarīgā un diskrecionārā veidā.

- (107) Beļģijas iestādes uzskata, ka vien fakts, ka visas *BNB* piešķirtās LA automātiski saņem Beļģijas valsts nodrošinājumu, nemaina šo secinājumu. Pirmkārt, tad, kad bankas pārvaldības komiteja neatkarīgi pieņēma lēmumu *Dexia* piešķirt LA darbību, valsts nodrošinājuma vēl nebija. Tātad tas nevarēja tikt ņemts vērā lēmuma pieņemšanā. Īpaši jau tādēļ, ka Beļģijas likumdevējam šai darbībai bija jāparedz skaidrs Beļģijas valsts nodrošinājums, lai gan tam ar *Dexia* lietu nav saistības, turklāt citās dalībvalstīs tā tas vienmēr nav, un tā rezultāts ir *BNB* uzņēmuma dalībnieku specifika: tas ir biržā kotēts uzņēmums ar privātiem akcionāriem, bet citu valstu centrālajās bankās privātu akcionāru parasti nav. Nodrošinājums tagad ir neatņemama *BNB* statūtu sastāvdaļa, un tā mērķis ir ļaut *BNB* pildīt savu kā pēdējās instances aizdevēja uzdevumu. Citām centrālajām bankām nav nepieciešams šāds skaidrs nodrošinājums, jo to turētājs 100 % ir attiecīgā valsts. Tas, ka valsts nodrošinājums tiks sniegts automātiski, bija skaidri paredzēts, lai nodrošinātu, ka *BNB* piešķirtā LA darbība atbilstu monetārās finansēšanas aizlieguma principam un Komisijas lēmumu pieņemšanas prakses kritērijiem, kā tas noteikts *Northern Rock* lēmumā ⁽²¹⁾.

- (108) Beļģijas iestādes uzsver, ka Komisijai LA darbība tomēr būtu jāuzskata par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, atbalsta summa būtu jāaprēķina, balstoties uz starpību starp piemēroto likmi un atsaucies likmi, kas minēta Komisijas paziņojumā par atsaucies likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu (“Paziņojums par atsaucies likmi”) ⁽²²⁾. Turklāt jebkurā gadījumā atbalsta summa būtu jāierobežo līdz pusei no LA kopējās summas, kas atbilst summai, ko *BNB* reāli piešķirusi *Dexia*, otru pusi piešķirot uz *Banque de France* rēķina un

⁽²¹⁾ Komisijas 2007. gada 5. decembra lēmums, *Northern Rock*, lieta NN 70/07 (OV C 43, 16.2.2008.) un 2008. gada 16. februāra paziņojums presei IP/08/1557.

⁽²²⁾ Komisijas paziņojums par atsaucies likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu (OV C 14, 19.1.2008., 6. lpp.).

riska. Šī banka nesaņem nekādu Francijas valsts nodrošinājumu, bet Beļģijas valsts garantiju, protams, nevar piemērot darbībai uz ārvalsts centrālās bankas rēķina un riska.

7.2.1.3. FSA pasākums

- (109) Iesaistīto dalībvalstu iestādes uzskata, ka iespēja, ka Beļģijas un Francijas valstu piešķirtais FSAM aktīvu nodrošinājums reāli tiks arī izmantots, ir neliela: USD 4,5 miljardi, kas ir pirmo *Dexia* zaudējumu griesti, ir augstāks rādītājs nekā vispesimistiskākajā portfeļa ekonomisko zaudējumu scenārijā. Tātad iespējamā valsts atbalsta summa pat pesimistiskajā scenārijā būtu jāuzskata par neesošu.

7.2.2. PAZIŅOTO PASĀKUMU ATBILSTĪBA

7.2.2.1. FSA pasākums

- (110) Pirmkārt, iesaistītās dalībvalstis Komisijai jau norādījušas, ka, viņuprāt, FSA pasākums neietilpst Komisijas paziņojuma par samazinātas vērtības aktīviem piemērojamo režīmu Kopienas banku nozarē ⁽²³⁾ (turpmāk "Paziņojums par samazinātas vērtības aktīviem") piemērošanas jomā, jo:

— FSA pasākums nav aktīvu nodrošinājums, bet gan *Dexia* obligāciju garantija FSAM (ar *Put* starpniecību): Beļģijas un Francijas valstu nodrošinājums tiks izmantots tikai tad, ja *Dexia* nepildīs savas saistības attiecībā uz FSAM aktīvu pirkšanu *Put* izpildes gadījumā; tātad, FSA pasākums nerada automātisku aktīvu nodošanu vai cesiju,

— pasākuma mērķis nav nodrošināt *Dexia* FSAM portfeli, bet gan radīt iespēju steidzami veikt cesijas operāciju, kas nepieciešama *Dexia* rekonstrukcijai,

— minētā pārdošanas operācija tika īstenota atklāta un pārredzama procesa rezultātā; pēc analogijas ar privatizāciju tam būtu jāļauj secināt, ka šajā operācijā nav valsts atbalsta elementu,

— pasākums paziņots pirms Paziņojuma par samazinātas vērtības aktīviem pieņemšanas (2009. gada 25. februāris) un atzīts par atbilstīgu Kopienas pamatnostādņu par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai ⁽²⁴⁾ 16.

punktam; nav iemesla prasīt, lai tas vienlaikus atbilstu arī Paziņojumam par samazinātas vērtības aktīviem.

- (111) Turklāt iesaistītās dalībvalstis uzsver, ka pat tad, ja FSA pasākums būtu jāvērtē saskaņā ar Paziņojumu par samazinātas vērtības aktīviem, Komisijas rīcībā ir visi elementi, lai tā varētu secināt, ka šis pasākums ir saderīgs ar iekšējo tirgu tā iemesla dēļ, ka:

— izmaksu dališana ir atbilstīga Paziņojumam par samazinātas vērtības aktīviem, t. i., pirmo *Dexia* zaudējumu summai, kas ir 36 % no segto aktīvu, kurus var atmaksāt vēlāk, portfeļa nominālās summas, vai sliekšnis, kas ir augstāks par minimālajiem 10 %, kas noteikti Paziņojumā par samazinātas vērtības aktīviem; turklāt Beļģijas un Francijas valstu nodrošinājuma izmantošanas gadījumā, pārsniedzot pirmās zaudējumu kārtas apjomu, to atmaksā *Dexia* ar kapitāla vērtspapīriem, kuru emisijai būtu mazinoša ietekme uz citiem grupas akcionāriem,

— pasākums ir tirgum atbilstošas atbildības priekšmets, kas atbilst *Dexia* piecu gadu vidējam CDS (laika periodam no 2007. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. augustam), kam pieskaitīti 70 bāzes punkti vai 113 bāzes punkti; šajā sakarībā dalībvalstis uzsver, ka atbildības likme tikusi paaugstināta par 21 bāzes punktu salīdzinājumā ar Komisijai sākotnēji paziņoto summu,

— pasākuma segto aktīvu ekonomisko zaudējumu, kādu to novērtējušas neatkarīgas puses, atbilstīgi starptautiskās uzraudzības iestāžu apstiprinātai metodoloģijai pilnībā sedz *Dexia* tiktāl, ciktāl, kā tas jau iepriekš minēts, maksimālais zaudējums ir zemāks par *Dexia* ciestajiem pirmajiem zaudējumiem.

- (112) Līdz ar to iesaistītās dalībvalstis FSA pasākumu atzīst par saderīgu ar iekšējo tirgu un pasākuma ieguldīto atbalsta summu par nebijušu.

7.2.2.2. Sākotnējais pārstrukturēšanas plāns

- (113) Iesaistītās dalībvalstis nepiekrīt Komisijas izteiktajām šaubām par sākotnējā pārstrukturēšanas plāna (kurš Komisijai tika paziņots 2009. gada februārī un paredzēja atjaunot bankas ilgtermiņa dzīvotspēju, novērst pārmērīgu konkurences izkropļojumu un nodrošināt saprātīgu pārstrukturēšanas izmaksu sadalījumu) kapacitāti.

⁽²³⁾ OV C 72, 26.3.2009., 1. lpp.

⁽²⁴⁾ OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp.

- (114) Savos apsvērumos iesaistītās dalībvalstis norāda, ka Komisijai paziņotie pasākumi ļauj nodrošināt *Dexia* ilgtermiņa dzīvotspēju, ievērojot, ka:
- paredzētais *Dexia* vērtspāpīru portfeļa samazinājums 2010. gadam ir EUR [15–30] miljardi (no kuriem EUR [...] miljardi cesijas), respektīvi, tāds pats kā 2011. gadā, kas šķiet ticams un pat piesardzīgs, ņemot vērā *Dexia* neseno pieredzi,
 - likviditātes atjaunošanas scenārijs, kurā paredzēts 2010. gada beigās samazināt *Dexia* īstermiņa finansējuma vajadzības par EUR 100 miljardiem, ir reāls, it īpaši, ņemot vērā finansēšanas nosacījumu atjaunošanu vērtspāpīru un mājokļu obligāciju tirgū,
 - makroekonomiskie pieņēmumi, uz kuriem balstās *Dexia* pārstrukturēšanas plāns, ir ļoti piesardzīgi,
 - *Dexia* darbību praktiski neietekmē Komisijas izteiktās šaubas par vietējo pašvaldību finanšu tirgus nākotnes attīstību, ievērojot, ka šis tirgus nav pārlieku jutīgs pret makroekonomiskajiem apstākļiem un aizdevumu kritums vietējām pašvaldībām vien nenozīmīgi skar *Dexia* ieņēmumus.
- (115) Turklāt iesaistītās dalībvalstis uzsver, ka 2009. gada februārī paziņotais pārstrukturēšanas pasākumu kopums skar tādus rentablus darbības veidus kā *PWB* vai *RCB* darbības perimetra samazināšana. Tādējādi visu piedāvāto pasākumu kopums būtu jāņem vērā, novērtējot pasākumus pārmērīgu konkurences izkropļojumu mazināšanai.
- (116) Visbeidzot, iesaistītās dalībvalstis uzskata, ka Komisijas 2009. gada 13. marta lēmumā sniegtais atbalsta summas izvērtējums ir neprecīzs, jo tajā nepareizi saskaitīti dažādi skaitļi, lai iegūtu atbalsta kopjo summu EUR [170210] miljardu apmērā. Tādējādi kopsumma, uz kuru pamatojoties jāizvērtē pārstrukturēšanas izmaksu sadalījums starp *Dexia* un iesaistītajām dalībvalstīm, ir krietni pārvērtēta. Savukārt *Dexia* ieguldījums pārstrukturēšanas izmaksās, pēc iesaistīto dalībvalstu domām, ir novērtēts pārāk zemu, jo tajā netiek ierēķināts jauno aizdevumu produktu samazinājums, ko *Dexia* un iesaistītās dalībvalstis paredz pārstrukturēšanas plānā un kas jāuzskata par *Dexia* ieguldījumu pārstrukturēšanas izmaksās.
- (117) Noslēgumā jānorāda, ka iesaistītās dalībvalstis atbalsta Komisijas lēmumu par *FSA* pasākuma ieviešanu, lai atļautu *FSA* cesiju *Assured Guaranty*, kas ir būtisks elements ilgtermiņa dzīvotspējas atjaunošanā un riska grupas profila samazināšanā. Tomēr tās uzskata, ka Komisijas šaubas par citiem pasākumiem nav pamatotas.
- 7.3. DALĪBVALSTU APSVĒRUMI PAR PĀRSTRUKTURĒŠANAS PLĀNU
- (118) Papildus iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem, kas izteikti saistībā ar 2009. gada februārī Komisijai paziņoto sākotnējo pārstrukturēšanas plānu, iesaistītās dalībvalstis Komisijai ir darījušas zināmus savus apsvērumus par pārstrukturēšanas papildu pasākumiem, kuri Komisijai paziņoti 2010. gada 9. februārī.
- (119) Šajā sakarībā iesaistītās dalībvalstis uzskata, ka pārstrukturēšanas plāns ļautu stiprināt grupas ilgtermiņa dzīvotspēju, dodot *Dexia* iespēju paātrināt refinansēšanas garantijas mehānismu ieviešanu, un sniegtu atbildi Komisijas 2009. gada 13. marta un 2009. gada 30. oktobra lēmumos izteiktajām raizēm. Laika posmā starp 2009. gada februāri un 2010. gada februāri paziņoto pārstrukturēšanas pasākumu kopums savā nedalāmībā veidotu pārstrukturēšanas un iespējamu konkurences kropļojumu kompensēšanas mehānismu, kas atbilstu Komisijas prasībām, kuras izteiktas lēmumos un tiekoties ar iesaistīto dalībvalstu un *Dexia* pārstāvjiem.
- (120) Iesaistītās dalībvalstis tāpat uzsver, ka, lai atbilstoši novērtētu pārstrukturēšanas plānu, Komisijai būtu jāņem vērā objektīvās atšķirības starp *Dexia* un citām banku institūcijām, kuru pārstrukturēšanas plānus Komisija ir akceptējusi pēdējo mēnešu laikā. Atšķirībā no pieminētajām citām institūcijām:
- *Dexia* jau šobrīd ir atsākusi strādāt ar peļņu, uzrādot pozitīvu tīrās peļņas rezultātu 2009. gada pirmajā ceturksnī un turpinot uzturēt šo rādītāju nākamajos ceturksņos,
 - ir nopietni uzsākta minētā plāna pildīšana, lai nodrošinātu *Dexia* ilgtermiņa dzīvotspēju, īpaši jāatzīmē *FSA* cesija un īstermiņa finansiālo vajadzību samazināšana par EUR 100 miljardiem, kas 2009. gada trešajā ceturksnī jau paveikta 75 % apmērā,

— *Dexia* pamatdarbība (*PWB* un *RCB*) pēc savas būtības ietver vāju riska pakāpi. Tirgus ekonomikas investora sagaidāmās atdeves aprēķinos ņemts vērā diferenciācijas faktors, un sagaidāmā atdeve pieļauj zemāku "return on equity" (*ROE*) sliekšni nekā citās institūcijās ar lielākiem riskiem,

— kā atbildību par piešķirto atbalstu *Dexia* iesaistītajām dalībvalstīm ir veikusi un veiks ievērojamus maksājumus, kuru līmenis atsevišķos gadījumos (it īpaši *FSA FP* portfeļa garantijai) pārsniedz Komisijas pamatnostādnes noteikto sliekšni.

VIII. ATBALSTA NOVĒRTĒJUMS

8.1. ATBALSTA ESĪBA

(121) Komisijai jāizvērtē, vai attiecīgais pasākums ir uzskatāms par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. Minētais pants nosaka, ka "ja vien Līgumi neparedz ko citu, ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm". Komisijai, apskatot katru atbalsta veidu atsevišķi, ir jāizvērtē, vai LESD 107. panta 1. punktā minētie kumulatīvie kritēriji ir ievēroti.

8.1.1. KAPITĀLA PALIELINĀJUMS

(122) Attiecībā uz esošo atbalstu, kas saistīts ar kapitāla palielinājumu, Komisija atsauca uz savu 2009. gada 13. marta lēmumu, kurā tā noteikusi, ka Beļģijas valsts un reģionu un Francijas un Luksemburgas valstu intervence atzīstama par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. Ņemot vērā pastāvošos īpašos apstākļus, Komisija arī uzskata, ka atbildība par uzņēmumu *CDC* un *Holding Communal* rīcību tāpat jāuzņemas attiecīgajai valstij.

(123) Saskaņā ar tiesu praksi komersanta atrašanās valsts kontrolē nav pietiekams iemesls, lai šā komersanta veiktos pasākumus attiecinātu uz pašu valsti⁽²⁵⁾. Tomēr no Tiesas tiesu prakses tāpat izriet, ka, tā kā Komisijai, ievērojot privilēģētās attiecības starp *CDC* un *Holding Communal*, no vienas puses, un šo uzņēmumu valstīm,

no otras puses, ir samērā grūti noteikt, ka konkrētajā gadījumā lēmumi par kapitāla iepludināšanu *Dexia* tiešām ir tikuši pieņemti pēc valsts iestāžu norādījuma, valstu atbildība par veiktajiem pasākumiem var tikt mazināta, pateicoties pazīmju kopumam, kas raksturīgs situācijai, kurā šie pasākumi tika veikti⁽²⁶⁾.

(124) Atsevišķas pazīmes, kā, piemēram, "uzņēmuma integrācija valsts administrācijas struktūrās, tā darbības veids un aktivitāte tirgū, konkurējot ar privātajiem komersantiem, uzņēmuma juridiskais statuss, tam darbojoties atbilstoši publiskajām vai komercietesībām, valsts iestāžu īstenotās aizgādības intensitāte uzņēmuma vadībā vai jebkura cita pazīme, kas attiecīgajā gadījumā norāda uz saistību ar valsts iestādēm vai neiespējamu tās trūkumu kāda pasākuma veikšanā, ņemot vērā šā pasākuma plašo raksturu, saturu vai īpašos nosacījumus", var būt noteicošas, lai secinātu par atbildības uzlikšanu valstij saistībā ar valsts uzņēmuma veikto atbalsta pasākumu⁽²⁷⁾.

(125) Apskatāmajā gadījumā, no vienas puses, jāsecina, ka:

— Attiecībā uz uzņēmumu *CDC* jāatzīst, ka tas ir valsts uzņēmums, kas saskaņā ar 1816. gada 28. aprīļa Francijas Likumu par finansēm darbojas likumdevēja uzraudzībā un ar tā garantijām un rīkojas vispārējās interesēs (piemēram, finansē valsts institūcijas). Tā darbību nosaka likumu un noteikumu nosacījumi, un tā ģenerāldirektoru, kā arī galvenos vadītājus

⁽²⁶⁾ Iepriekš citētais spriedums lietā *Francija pret Komisiju*, 52., 55. un 56. punkts.

⁽²⁷⁾ Iepriekš citētais *Stardust* spriedums, 56. un 57. punkts:

"(56) Atsevišķos gadījumos dažādas pazīmes varētu būt noteicošas, lai spriestu par atbildības uzlikšanu valstij saistībā ar valsts uzņēmuma veikto atbalsta pasākumu, kā, piemēram, tā integrācija valsts administrācijas struktūrās, tā darbības veids un aktivitāte tirgū, konkurējot ar privātajiem komersantiem, uzņēmuma juridiskais statuss, tam darbojoties atbilstoši publiskajām vai komercietesībām, valsts iestāžu īstenotās aizgādības intensitāte uzņēmuma vadībā vai jebkura cita pazīme, kas attiecīgajā gadījumā norāda uz saistību ar valsts iestādēm vai neiespējamu tās trūkumu kāda pasākuma veikšanā, ņemot vērā šā pasākuma plašo raksturu, saturu vai īpašos nosacījumus.

(57) Apstākļi, ka valsts uzņēmums dibināts kā kapitālsabiedrība vispārīgo tiesību izpratnē, ievērojot minētā juridiskā statusa sniegto autonomiju, nevar tikt uzskatīts par pietiekamu, lai secinātu, ka atbildība par šāda uzņēmuma veikto atbalsta pasākumu uzliekama valstij (skatīt 1991. gada 21. marta spriedumu, *Itālija pret Komisiju*, C-305/89, citēts pēc 13. punkta). Kontroles esamība un dominējošas ietekmes piemērošanas iespējamība kontroles apstākļos nepieļauj izslēgt valsts atbildību par šāda veida uzņēmuma veiktajiem atbalsta pasākumiem un līdz ar to, neraugoties uz valsts uzņēmuma juridisko formu, kura kā atsevišķa pazīme kopā ar citām konkrētajā gadījumā ļauj noteikt valsts saistību klātbūtni vai to trūkumu, neļauj izslēgt arī risku apiet līguma nosacījumus par valsts atbalstiem."

⁽²⁵⁾ Sk. 2002. gada 16. maija spriedumu C-482/99, *Francija pret Komisiju* ("*Stardust*" spriedums), krājuma I-4397. lpp., 52. un 58. punkts.

ieciņ Francijas Republikas prezidents un Francijas valdība⁽²⁸⁾; savulaik CDC pretstatā vispārējo tiesību normām nebija pakļauts Banku komisijas vai Valsts atbalsta aģentūras kontrolei, kā arī tika atbrīvots no uzņēmumu ienākuma nodokļa maksājumiem, veicot vien "brīvprātīgas iemaksas" Valsts kasē,

- Attiecībā uz uzņēmumu *Holding Communal* secināms, ka tā akcionāri ir 599 Beļģijas pašvaldības un provinces un ka tas ir galvenais vietējo pašvaldību finansētājs; visi tā administrācijas padomes locekļi ir pašvaldību padomnieki, pilsētu mēri un to vietnieki; *Holding Communal* statūtos noteikts, ka saskaņā ar likuma nosacījumiem tas atrodas Finanšu un Iekšlietu ministriju pakļautībā; līdz ar to jānorāda, ka abiem valdības komisāriem (pārstāvot attiecīgi Finanšu un Iekšlietu ministrijas) ir pilnvaras apturēt *Holding Communal* administrācijas padomes lēmumus; taču saskaņā ar tiesu praksi⁽²⁹⁾ valsts veto tiesības vai apstiprinājuma tiesības norāda uz valsts atbildību par juridiskās vienības darbību, kas ir raksturīgi *Holding Communal* gadījumā.

No otras puses, jākonstatē, ka šajā lietā CDC un *Holding Communal* kapitāla iepludināšana ir notikusi vienlaicīgi ar citiem valstu veiktajiem atbalsta pasākumiem (tieša valstu un reģionu kapitāla iepludināšana, valstu garantijas, FSA pasākumi, Beļģijas valsts garantēta "likviditātes palīdzības" darbība). Kopā ar citiem pasākumiem kapitāla iepludināšana iekļaujas pasākumu kopumā, kuru mērķis ir *Dexia* glābšana līdz 2009. gada septembra beigām.

Taču pasākumu vienlaicīgums, apskatot to kopā ar iepriekš minētajiem elementiem, neļauj ticēt, ka valsts iestādes nav bijušas iesaistītas CDC un *Holding Communal* lēmumu pieņemšanā par labu *Dexia* kapitāla palielinājumam. Tādējādi jāsecina, ka CDC un *Holding Communal* atbalstītās kapitāla iepludināšanas atbildība ir uzliekama attiecīgajām iesaistītajām dalībvalstīm.

- (126) Komisija uzskata, ka tā saukto "vēsturisko" akcionāru veiktā rekapitalizācija neatbilst tiesu prakses kritērijiem par privātajiem investoriem tirgus ekonomikā. Patiesi, pat ja *Dexia* rekapitalizācijā 12,4 % apmērā no kopējā

kapitāla palielinājuma piedalās akcionāri, par kuru darbību atbildība ne gulstas uz valsti, tas tomēr nav pietiekami, lai secinātu, ka vēsturiskie akcionāri ir rīkojušies kā privātie investori tirgus ekonomikas apstākļos. Privātā investora princips tirgus ekonomikā darbojas tikai normālos tirgus apstākļos⁽³⁰⁾. Taču vēsturiskie akcionāri iesaistījuies palīdzības sniegšanā *Dexia* finanšu krīzes kulminācijas brīdī, kad tirgus apstākļus nevar uzskatīt par normāliem. Turklāt "vēsturisko" akcionāru palīdzības sniegšana iekļāvās vairāku *Dexia* palīdzības pasākumu kopumā brīdī, kad uzņēmums ar sistēmisku nozīmi visu trīs iesaistīto dalībvalstu ekonomikā piedzīvoja smagas grūtības. Tomēr jāatzīmē, ka sabiedriski politiskie, ekonomiskie un sociālie apsvērumi ir jānošķir no privātā investora tirgus ekonomikā principa novērtējuma⁽³¹⁾. Tāpat, lai atbilstu privātā investora kritērijam tirgus ekonomikā, investīciju ticamība jāstiprina ar *ex-ante* "uzņēmējdarbības plānu", turklāt, vēlams, ar tādu *ex-ante* uzņēmējdarbības plānu, kuru apstiprinājuši neatkarīgi auditori un kurš pārbaudīts ar krīzes situāciju simulācijām (*stress test*)⁽³²⁾.

- (127) Visbeidzot, pat gadījumos, kad sabiedriskais investors vienlaicīgi ir arī īpašnieks (šādai situācijai atbilst "vēsturiskie" akcionāri, par kuru darbību atbildība gulstas uz valsti, respektīvi, uzņēmumi CDC un *Holding Communal*), pienākas pārliecināties, vai šis investors salīdzinājumā ar privātu investoru tirgus ekonomikā rīkojas saprātīgi, neuzņemoties lielākus riskus, kā to darītu privātais investors tirgus ekonomikas apstākļos⁽³³⁾. Investora vēsturiskais raksturs nedrīkstētu būt par attaisnojumu "atvieglotai" privātā investora principa piemērošanai.
- (128) Turklāt Komisija uzskata, ka kapitāla palielinājumam, par kuru atbildīgas iesaistītās dalībvalstis, piemīt selektīvs raksturs, ņemot vērā, ka tas skar tikai vienu uzņēmumu – *Dexia* grupu. Ievērojot *Dexia* mērogu un tā nozīmību

⁽²⁸⁾ *Air France* spriedumā šie elementi bija pietiekami, lai pamatotu, ka CDC jāuzskata par valstiskajam sektoram piederošu uzņēmumu, kura darbības atbildība uzliekama valstij (skatīt 1996. gada 12. decembra spriedumu T-358/94, *Air France* pret Komisiju, 58.–61. punkts, krājuma II-2019. lpp.).

⁽²⁹⁾ Sk. 1988. gada 2. februāra Tiesas spriedumu 67, 68 un 90/85, *Van der Kooy e. a.* pret Komisiju, krājuma 219. lpp., 36. punkts.

⁽³⁰⁾ Dalībvalstīm adresētajā 1984. gada 17. septembra vēstulē (SG(84) D/11853) par EEK līguma 92. un 93. panta piemērošanu attiecībā uz valstu dalību uzņēmumu kapitālos Komisija ir precizējusi, ka privātā investora princips tirgus ekonomikā darbojas tikai normālos tirgus apstākļos. Tiesa to ir apstiprinājusi savā 2003. gada 6. marta spriedumā par *WestLB* , lieta T-228/99 un T-233/99, *Westdeutsche Landesbank Girozentrale* pret Komisiju, krājums 2003, II-435. lpp., 267. punkts.

⁽³¹⁾ Sk. 1986. gada 10. jūlija spriedumu par *Meura* , Beļģija pret Komisiju, krājums 1986, 2263. lpp., 14. punkts.

⁽³²⁾ Sk. 2005. gada Komisijas lēmumus par vācu *Landesbanken* rekapitalizāciju, piemēram, lēmumus NN 71/05, *HSH Nordbank* , un NN 72/05, *Bayern LB* , kuri nav publicēti OV. Sk. arī Komisijas lēmumu *Shetland Shellfish* lietā (Lēmums 2005/336 (OV L 81, 2006. gada 18. marts, 36. lpp.)), Komisija noraidīja divus Šetlandas salu valsts iestādes ziņojumus par investīcijām, kas ietvēra plānotās peļņas un zaudējumu aprēķinu, bilances prognozi un plānoto naudas plūsmu pārskatu par 2000., 2001. un 2002. gadu. Apvienotā Karaliste ir uzsverusi izvirzīto hipotēžu "konservatīvo un piesardzīgo" dabu, kā arī uz tām balstīto pētījumu *ex-ante* raksturu, taču Komisija atzina, ka privāts investors tirgus ekonomikas apstākļos šos faktorus būtu vērtējis kā nepietiekamus, neraugoties uz to nosacīti pieticīgajām summām.

⁽³³⁾ Iepriekš citētais spriedums par *West LB* , 255. punkts.

Beļģijas, Francijas un Luksemburgas tirgos, kā arī to, ka bez ārējas palīdzības *Dexia* grupa būtu nonākusi maksātnespējas situācijā, kas savukārt būtu ievērojami mainījis banku tirgus struktūru visās trīs valstīs, Komisija uzskata, ka minētie pasākumi skar dalībvalstu savstarpējos sakarus.

(129) Secinot, Komisija uzskata, ka *CDC* un *Holding Communal* veiktā kapitāla iepludināšana ir atbalsta elements *Dexia* LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

(130) Tomēr Komisija uzskata, ka *Dexia* rīcībā nodotie resursi, pamatojoties uz tādu uzņēmumu rīcību kā *Ethias* (kas kapitāla palielinājuma brīdī nebija nacionalizēts), *Arcofin* (kura lielākā kapitāla daļa pieder privātajiem akcionāriem) un *CNP Assurance* (kura lielākā kapitāla daļa pieder privātajiem akcionāriem, piemēram, *Banque Populaire Caisses d'Épargne* uzņēmumu grupai un "plūstošā" kapitāla turētājiem), nav valsts resursi.

8.1.2. VALSTU GARANTIJA

(131) Garantijas atbalsta raksturu Komisija ir definējusi savā 2008. gada 19. novembra lēmumā (24.–27. apsvērumi) un 2009. gada 30. oktobra lēmumā (13. apsvērumi). Tādējādi Komisija uzskata, ka ir jāpiemēro šajos lēmumos minētā argumentācija un ka šis pasākums ietver valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

8.1.3. LA DARBĪBA

(132) Attiecībā uz esošo atbalstu saistībā ar *LA* operāciju Komisija ir izskatījusi Beļģijas valsts iestāžu apsvērumus par *LA* operāciju, kuru *Dexia* labā īsteno *BNB*. Komisija tomēr uzskata, ka minētie apsvērumi nevar likt mainīt tās 2008. gada 19. novembra lēmuma secinājumus attiecībā uz atbalsta elementiem saistībā ar *LA* operāciju.

(133) Komisijas paziņojuma par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu pasākumiem, kas veikti attiecībā uz finanšu iestādēm saistībā ar pašreizējo globālo finanšu krīzi⁽³⁴⁾ (turpmāk "Paziņojums par bankām"), 51. punktā, noteikts, ka Komisija uzskata, ka attiecībā uz centrālās bankas sniegto finansējumu finanšu iestādei var atzīt, ka tas nav atbalsts, ja tiek izpildīti vairāki nosacījumi⁽³⁵⁾.

(134) Viens no nosacījumiem, kas liecina, ka atbalsts neatbilst tā definējumam Paziņojumā par bankām, ir tas, ka "pasākumu [...] nepapildina nekādas pretgarantijas, ko sniedz valsts". Apskatāmajā gadījumā Komisija ir konstatējusi, ka

BNB piešķirtais kredīts ir saņēmis Beļģijas valsts garantiju (ar atpakaļejošu spēku) saskaņā ar 2008. gada 15. oktobra Likumu par tādiem atbalsta pasākumiem, kuru mērķis ir veicināt finansiālo stabilitāti un iedibināt valsts garantijas atbalstu saistībā ar piešķirtajiem kredītiem un citām operācijām finansiālās stabilitātes nodrošināšanai. Paziņojumā par bankām paredzētais nosacījums tādā nav ievērots, *BNB* piešķirtā *LA* darbība saņēma Beļģijas valsts garantiju.

(135) Paziņojumā par bankām definētie nosacījumi, kas izslēdz atbalsta sniegšanu, tādējādi nav pilnībā izpildīti. Līdz ar to ir jāpārbauda, vai ir izpildīti nosacījumi, kas liecina par valsts atbalstu. Tā kā *BNB* ir Beļģijas valsts institūcija, tās resursi ir uzskatāmi par valsts resursiem. Minētais faktors ir vēl jo patiesāks, jo apskatāmajā gadījumā valsts pretgarantija nodrošina jebkura zaudējuma tiešu segšanu no Beļģijas valsts puses. Turklāt *LA* ir atbalsta pasākums, kas selektīvā kārtā ir piemērots tieši *Dexia*. Visbeidzot, minētais atbalsta pasākums sniedz *Dexia* priekšrocības, piedāvājot finansējumu, kuru banka vairs nespēj iegūt tirgū. Tā kā *Dexia* darbojas vairākās dalībvalstīs, un tās plašākās darbības norisinās konkurences apstākļos ar citām finanšu iestādēm, kuru lielākā daļa nav saņēmusi salīdzināmu atbalstu, šī priekšrocība kropļo konkurenci un ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm.

(136) Komisija secina, ka *LA* darbība, ko patstāvīgi veikusi *BNB*, ir uzskatāma par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

8.1.4. FSA PASĀKUMS

(137) Komisija 2009. gada 13. marta lēmumā (53.–56. apsvērumi) ir noteikusi, ka *FSA* pasākuma atbalsta raksturu un uzskata, ka iesaistīto dalībvalstu apsvērumi nevar apstrīdēt tās secinājumus.

(138) Komisija secina, ka *FSA* pasākums ietver valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

8.2. ATBALSTA APJOMA NOTEIKŠANA

(139) Savos 2008. gada 19. novembra un 2009. gada 13. marta lēmumos Komisija jau ir sniegusi konkrētā pasākuma atbalsta summas pirmo novērtējumu. Pamatojoties uz šo pirmo novērtējumu, kā arī uz papildu informāciju, ko iesaistītās dalībvalstis ir darījušas zināmu kopš 2009. gada 13. marta, Komisija lēš atbalsta summu, ko veido turpmāk minētie elementi.

⁽³⁴⁾ OV C 270, 25.10.2008., 8. lpp.

⁽³⁵⁾ Sk. arī lēmumu *Northern Rock* lietā un paziņojumu presei IP/08/1557.

8.2.1. KAPITĀLA PALIELINĀJUMS

(140) Kopējā iepludinātā kapitāla summa, kas paziņota 2008. gada 30. septembrī, ir EUR 6,4 miljardi, no kuras iepriekšminēto iemeslu dēļ jāatņem *Ethias*, *Arcofin* un *CNP Assurance* iepludinātais kapitāls, kas attiecīgi veido EUR 150 miljonus, 350 miljonus un 288 miljonus.

(141) Komisija ņem vērā faktu, ka pārstrukturēšanas plāna ietvaros *Dexia* ir atteikies no ieņēmumiem EUR 376 miljonu apmērā, ko veido konvertējami *Dexia BIL* vērtspapīri, kas bija jāparaksta Luksemburgas valstij, bet kas nekad nav tikuši parakstīti. Līdz ar to arī šī summa jāatņem no atbalsta summas saistībā ar kapitāla palielinājumu.

(142) Tādējādi kopējā atbalsta summa, kas saistīta ar kapitāla palielinājumu, ir EUR 5,2 miljardi⁽³⁶⁾.

8.2.2. VALSTU NODROŠINĀJUMS

(143) Saskaņā ar nodrošinājuma līgumu, ko 2008. gada 9. oktobrī parakstījušas *Dexia* un iesaistītās dalībvalstis, attiecīgo dalībvalstu nodrošinājums skar ne vairāk kā EUR 150 miljardus. Nodrošinājuma līgumā, kurš stājas spēkā 2009. gada 1. novembrī, šī summa tika samazināta uz EUR 100 miljardiem.

(144) Savos apsvērumos saistībā ar lēmumu par procedūras uzsākšanu iesaistītās dalībvalstis uzsver, ka ar nodrošinājumu saistītā atbalsta apjoms būtu jāaprēķina atbilstoši Komisijas paziņojumam par atsauces likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu (turpmāk "Paziņojums par atsauces likmēm")⁽³⁷⁾. Saskaņā ar minētā paziņojuma norādījumiem atbalsta summai, kas saistīta ar nodrošinājumu, būtu jābūt vienādai ar starpību starp nodrošinājuma norēķinu likmi un atsauces likmi, kura definēta kā starpbanku tirgus atsauces likme (*IBOR*), kas palielināta par 75 bāzes punktiem.

(145) Atbildot uz šiem apsvērumiem, Komisija norāda, ka gadījums, kas skar grūtībās nonākušu uzņēmumu, tādas atsauces likmes piemērošana, kas balstās uz tirgus likmēm, nav noteicoša, jo bez nodrošinājuma saņemšanas *Dexia* nebūtu varējusi saņemt nekādu citu finansējumu finanšu tirgos. Tādēļ, balstoties uz pastāvīgo pieredzi pārstrukturēšanas gadījumos, kurus Komisijai ir

nācies izskatīt, Komisija uzskata, ka vērā ņemamais ar nodrošinājumu saistītā atbalsta apjoms var sasniegt summas, kuras sedz nodrošinājums, respektīvi, EUR 100 miljardi, kas savukārt atbilst to *Dexia* pasīvu maksimālajam apjomam, kuri saskaņā ar nodrošinājumu var tikt segti kopš 2009. gada 1. novembra⁽³⁸⁾.

8.2.3. LA DARBĪBA

(146) Līdzīgi kā iepriekšējos apsvērumos par nodrošinājumu, Komisija uzskata, ka atbalsta elements, kas ietverts *BNB* piešķirtajā Beļģijas valsts garantijā *LA* operācijā, var sasniegt to apjomu, kuru nodrošinājums reāli sedz, proti, EUR [...] miljardus, kas savukārt atbilst maksimāli iespējamajai *LA* summai, kādu to apstiprinājusi *ECB* padome, kas uzrauga *BNB* un Beļģijas valsts garantijas darbību.

8.2.4. FSA PASĀKUMS

(147) Saskaņā ar Paziņojumu par samazinātas vērtības aktīviem⁽³⁹⁾ Komisija uzskata, ka summa, kas būtu jāņem vērā, novērtējot samazinātas vērtības aktīvu atbalsta apjomu, ir starpība starp transfertcenu un attiecīgā portfeļa tirgus cenu. Saskaņā ar Komisijas iepriekšējo praksi⁽⁴⁰⁾ transfertcenu nosaka kā atlikušo nominālvērtību, kas samazināta par pirmās daļas summu, kura pilnībā jāsedz atbalstu saņēmušajai bankai.

(148) *FSA* pasākumā novērojamas atsevišķas īpatnības, salīdzinot ar citiem samazinātas vērtības aktīvu apstrādes mehānismiem, par kuriem Komisija jau ir izteikusies

— *FSAM* portfelis (ar atlikušo nominālvērtību USD 16,98 miljardi 2008. gada 30. septembrī) ietver divus apakšportfeļus: i) izslēgtie aktīvi (ar atlikušo nominālvērtību USD 4,5 miljardi), uz kuriem attiecas nenodrošināts *Put* līgums, un ii) segtie aktīvi (ar atlikušo nominālvērtību USD 12,48 miljardi), uz kuriem attiecas nodrošināts *Put* līgums, ņemot vērā, ka nodrošinājuma līgums paredz, ka Beļģijas un Francijas valstis apņemas nodrošināt *Dexia* saistības saskaņā ar *Put* līgumu par minētajiem iekļautajiem aktīviem. Tomēr Komisija norāda, ka visa *Put* līgumā paredzētā kapitāla piesaistīšana (gan attiecībā uz segtajiem, gan uz izslēgtajiem aktīviem) tiek ieskaitīta pirmās USD 4,5 miljardus vērtās *Dexia* daļas segšanai. Tādējādi šī pirmā USD 4,5 miljardus vērtā daļa nesedz tikai atbalsta pasākuma segto aktīvu portfeli vien, bet gan visu *FSAM* portfeli kopumā.

⁽³⁶⁾ $6,376 - (0,150 + 0,350 + 0,288 + 0,376) = \text{EUR } 5,212$ miljardi.

⁽³⁷⁾ OV C 14, 19.1.2008., 6. lpp.

⁽³⁸⁾ Nodrošināto *Dexia* pasīvu maksimālā summa nekad nav pārsniegusi EUR 100 miljardus pat laika posmā no 2008. gada 9. oktobra līdz 2009. gada 1. novembrim, kad saskaņā ar nodrošinājuma līgumu maksimālā iespējamā summa bija EUR 150 miljardi. Lielākais izmantotais *Dexia* nodrošinājuma apmērs ir EUR 95,6 miljardi, kas tika reģistrēts 2009. gada 27. maijā.

⁽³⁹⁾ Sk. 20. punktu.

⁽⁴⁰⁾ Sk. Komisijas 2009. gada 15. decembra lēmumu par *LBBW*, lieta C 17/09 (vēl nav publicēts), kā arī 2009. gada 15. decembra paziņojumu presei IP/09/1927.

— Šis atbalsta pasākums turklāt nepieciešamības gadījumā paredz Beļģijas un Francijas valstu intervenci pēc pirmā pieprasījuma pat attiecībā uz pirmo daļu USD 4,5 miljardu apmērā, abām valstīm pēc tam vērstoties pie *Dexia*, kam šī intervence jāatlīdzina naudā. Šis mehānisms pakļauj Beļģijas un Francijas valstis zaudējumu riskam attiecībā uz segtajiem aktīviem un saistību nepildīšanas riskam no *Dexia* puses, un tas skar jau pirmo USD 4,5 miljardu lielo daļu. Minētā īpatnība nav raksturīga visiem atbalsta pasākumiem, kas skar samazinātas vērtības aktīvus.

(149) Minēto īpatnību dēļ portfelis, kam tiek aprēķināta transfertcena, ir FSAM portfelis pilnā apjomā un nevis segto aktīvu portfelis vien. 2009. gada 31. janvārī tā atlikusī nominālvērtība bija USD 16,6 miljardi. Transferts cena tāpat ir USD 12,1 miljards (proti, starpība starp USD 16,6 un 4,5 miljardiem). Tirgus cena bija USD [7–9] miljardi, tādējādi atbalsta summa ir USD [3,1–5,1] miljardi jeb EUR [2,4–4,0] miljardi ⁽⁴¹⁾.

8.2.5. DAŽĀDU ATBALSTA PASĀKUMU KOPĒJĀ SUMMA

(150) Kā savos apsvērumos par lēmumu par procedūras uzsākšanu uzsverušas iesaistītās dalībvalstis, Komisija atzīst, ka nav pamata skaitīt kopā rekapitalizācijai atbilstīgās atbalsta summas un pasīvu nodrošinājumus, jo abiem atbalsta veidiem nav vienādi kropļojoša ietekme uz konkurenci. Līdz ar to Komisija norāda, ka atbalsts, ko *Dexia* saņēmusi kapitāla palielinājuma un samazinātas vērtības aktīvu apstrādes (FSA pasākuma) formā, kopā veido summu EUR 8,4 miljardu apjomā un ka atbalsts nodrošinājuma un LA darbības veidā var sasniegt EUR [95–135] miljardus.

8.3. ATBALSTA SADERĪBA

8.3.1. JURIDISKAIS PAMATS

(151) Saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu "atbalstu, kas [...] novērš nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts tautsaimniecībā [...], var uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu". Ņemot vērā situāciju finanšu tirgos kopš minēto pasākumu ieviešanas, Komisija uzskata, ka šos atbalsta pasākumus var vērtēt, pamatojoties uz LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu. Runājot par Beļģijas, Francijas un Luksemburgas tautsaimniecību, šis faktors apstiprinās vairākos Komisijas lēmumos, kuros atzinīgi novērtēti šo valstu iestāžu veiktie pasākumi

finanšu krīzes pārvarēšanā ⁽⁴²⁾. Līdz ar to saskaņā ar 2008. gada 19. novembra, 2009. gada 13. marta un 2009. gada 30. oktobra lēmumiem par *Dexia* par juridisko pamatu atbalsta pasākumu novērtēšanā uzskatāms LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts.

(152) Pašreizējās krīzes apstākļos Komisija ir precizējusi nosacījumus, saskaņā ar kādiem ir piemērojams atbalsts samazinātas vērtības aktīvu apstrāde un grūtībās nonākušu uzņēmumu pārstrukturēšanā. Šie principi ir uzskaitīti Paziņojumā par samazinātas vērtības aktīviem un Paziņojumā par pārstrukturēšanu.

8.3.2. FSA PASĀKUMA SADERĪBA

(153) Kā minēts 2009. gada 13. marta lēmumā, uz FSA pasākumu attiecas Paziņojums par samazinātas vērtības aktīviem, lai gan pasākuma sākotnējais mērķis bija īstenot FSA pārdošanu. Šis atbalsta pasākums ir jāizvērtē, pamatojoties uz Paziņojumā par samazinātas vērtības aktīviem minētajiem nosacījumiem. Šajā sakarībā Komisija ir secinājusi savā 2009. gada 13. marta lēmumā, norādot, ka pats nodrošinājums, tāpat kā tā aktīvu segums un izmaksu sadalījums starp *Dexia* un Beļģijas un Francijas valstīm ir saderīgs ar iekšējo tirgu. Aktīvu novērtējums, procentu maksājumi par atbalsta piešķiršanu un maksājumi par *Dexia* emitētajiem vērtspapīriem, kas pārsniedz pirmo USD 4,5 miljardus lielo daļu, vēl ir pārbaudāmi.

8.3.2.1. Aktīvu novērtējums

(154) Komisija ir izvērtējusi, vai RPV novērtējuma metode atbilst Paziņojumā par samazinātas vērtības aktīviem norādītajām prasībām, respektīvi, vai i) tā pēc iespējas balstās uz novērtējamiem datiem, vai ii) tā izvērta reālus un piesardzīgus pieņēmumus par nākotnes naudas plūsmām un vai iii) tā balstās uz piesardzīgām krīzes situāciju simulācijām brīdī, kad ir veikts novērtējums.

⁽⁴²⁾ Sk. Komisijas lēmumus lietās par valsts atbalstu N 574/08, *Fortis* nodrošinājums (OV C 38, 17.2.2009., 2. lpp.); NN 42/08, *Fortis* (OV C 80, 3.4.2009., 7. lpp.); NN 57/09, steidzams atbalsts uzņēmumam *Ethias* (OV C 176, 29.7.2009., 1. lpp.); C 18/09 KBC lieta (OV C 216, 10.9.2009., 10. lpp.); 2009. gada 18. novembra lēmums C 18/09 KBC lietā (vēl nav publicēts); N 548/08, Refinansēšanas pasākumi finanšu institūciju labā – Francija (OV C 123, 3.6.2009., 1. lpp.); N 251/09, Refinansēšanas pasākumu pagarināšana finanšu institūciju labā – Francija (OV C 174, 28.7.2009., 2. lpp.); N 613/08, Pašu kapitāla stiprināšanas pasākumi – Francija (OV C 106, 8.5.2009., 15. lpp.); N 29/09, Pašu kapitāla stiprināšanas kārtības grozījumi – Francija (OV C 116, 21.5.2009., 5. lpp.); C 123/09, Pašu kapitāla stiprināšanas pasākumu grozījumi – Francija (OV C 123, 3.6.2009., 3. lpp.); N 23/09, Pagaidu kārtība saistībā ar nodrošinājuma atbalstiem – Francija (OV C 62, 17.3.2009., 11. lpp.); N 128/09, Pagaidu kārtība saistībā ar nodrošinājumiem tautsaimniecības atdzimšanai – Luksemburga (OV C 106, 8.5.2009., 9. lpp.).

⁽⁴¹⁾ Pēc maiņas kursa EUR 1 pret USD 1,2816, kas piemērojams 2009. gada 30. janvārī.

(155) Aktīvu novērtēšanā izmantoto metožu analīze tika veikta, piedaloties Komisijas nolīgto tehnisko ekspertu grupai. Analīze tika veikta visām nozīmīgākajām FSAM portfeļa aktīvu grupām pārskata periodā, izmantojot pamata un stresa situāciju scenāriju. Metodoloģijas un RPV novērtējumam izvēlēto pieņemumu pārbaude deva iespēju Komisijai tos novērtēt labvēlīgi. Tādējādi Komisija norāda, ka izvēlētie pieņēmumi ir lielā mērā piesardzīgi:

— saistību neizpildes līmenis ir plānots apdomīgi, izmantojot pēdējos aktīvu uzrādītos rezultātus,

— rūpīgi plānotas resursu atgūšanas iespējas (tajās ierēķinot norēķinu un resursu atgūšanas izmaksas), atainojot pēdējās tendences un neplānojot situācijas uzlabošanas tuvākajos gados,

— pieņēmumi par priekšlaicīgu resursu atmaksu arī ir piesardzīgi un atbilst pēdējām novērotajām tendencēm.

(156) [...]

(157) Pirmā resursu daļa USD 4,5 miljardu apmērā, kas *Dexia* jāatlīdzina naudā, pārsniedz sagaidāmo zaudējumu līmeni, kurš lēsts apdomīgi un saskaņā ar Paziņojumu par samazinātas vērtības aktīviem, turklāt minētā situācija saglabājas kā pamata, tā stresa scenārijā, gan attiecībā uz visu FSAM portfeli, gan samazinot to par izslēgtajiem aktīviem. Transfertcena, kas noteikta USD 12,1 miljarda apmērā, ir mazāka par RPV kā pamatscenārija (USD [13,6–14,6] miljardi), tā stresa scenārija (USD [12–13] miljardi) apstākļos.

8.3.2.2. Maksa par FSA pasākumu

(158) Katru gadu *Dexia* par FSA pasākumu jāveic maksājumi Beļģijas un Francijas valstīm 113 bāzes punktu apmērā saskaņā ar *Put* nodrošinājuma līgumā paredzēto saistību neizpildes riska segumu, kam pieskaitāmi vēl 32 bāzes punkti atbilstoši riskam, ka *Dexia* neizpildīs savas likviditātes saistības attiecībā pret FSAM.

(159) Komisija atzinīgi novērtē apstākli, ka pirmā resursu daļa USD 4,5 miljardu apmērā, kas *Dexia* jāatmaksā naudā,

pārsniedz sagaidāmo zaudējumu līmeni 2009. gada 31. janvārī kā pamata, tā stresa scenārija situācijā, jo šis apstāklis samazina risku, ko uzņemas Beļģijas un Francijas valstis. Precizējot iepriekš minēto, Komisija atzinīgi novērtē abām valstīm par FSA pasākumu piekritīgo atlīdzības maksājumu līmeni, salīdzinot to ar atlikušā riska līmeni, ko uzņēmušās Beļģijas un Francijas valstis. Turklāt saskaņā ar Paziņojumu par samazinātas vērtības aktīviem, lai novērtētu atlīdzības maksājumus par FSA pasākumu, var atsaukties uz pamatkapitāla dzēšanu, kas kļuvusi iespējama, pateicoties šim atbalsta pasākumam. Ievērojot pirmās resursu daļas nozīmīgo apmēru un apstākli, ka tai piemērots koeficients 1 250 % apmērā ar mērķi aprēķināt šai pirmajai resursu daļai piesaistīto pamatkapitālu, Beļģijas un Francijas valstis ir atzīmējušas, ka FSA pasākums nedzēs pamatkapitālu. Kā norādīts Paziņojuma par samazinātas vērtības aktīviem 21. punktā (11. zemsvītras piezīme), aktīvu glābšanas pasākumi jāatlīdzina samērīgi iepludinātajam kapitālam. Šajā gadījumā kapitāla summa, kas būtu pielīdzināma FSA pasākumam, ir nulles vērtībā, jo pamatkapitāls netiek dzēsts. Savukārt FSA pasākums sedz plašāku darbības lauku, nevis vien zaudējumus no segtajiem aktīviem. Līdz ar to Komisija uzskata, ka ikgadējā maksa par FSA pasākumu ir samērīga.

8.3.2.3. Maksa par vērtspapīru emisiju

(160) Komisija norāda, ka kompensācija, ko Beļģijas un Francijas valstis saņemtu saskaņā ar garantiju, izsakot savus prasījumus, kas pārsniedz pirmo resursu daļu USD 4,5 miljardu apmērā, ir lielāka par summu, kas noteikta Paziņojumā par samazinātas vērtības aktīviem.

8.3.2.4. Atzinums par FSA pasākuma atbilstību Paziņojumam par samazinātas vērtības aktīviem

(161) Komisija tāpat secina, ka FSA pasākums atbilst principiem, kas noteikti Paziņojumā par samazinātas vērtības aktīviem.

8.3.3. PĀRSTRUKTURĒŠANAS PLĀNA SADERĪBA

8.3.3.1. Nepieciešamā pārstrukturēšanas pakāpe

(162) Kā norādīts iepriekš, kopējā atbalsta summa kapitāla palielināšanai un FSA pasākumam ir EUR 8,4 miljardi. Saskaņā ar Paziņojuma par pārstrukturēšanu 4. punktu tā ir summa, kas jāņem vērā, novērtējot pārstrukturēšanas plāna izstrādes nepieciešamību. Savukārt ar nodrošinājumu saistītā atbalsta daļa, kā arī BNB LA darbības daļa jāņem vērā, vērtējot pārstrukturēšanas plāna saderību ar iekšējo tirgu ⁽⁴³⁾.

⁽⁴³⁾ Sk. Paziņojuma par pārstrukturēšanu 31. punktu.

(163) Kā norādīts Paziņojuma par pārstrukturēšanu 4. punktā (4. zemsvītras piezīme), tie kritēriji un īpašie apstākļi, kas rada pārstrukturēšanas plāna izstrādes neizbēgamību, attiecas, piemēram (bet ne tikai), uz gadījumiem, kad grūtībās nonākušu banku rekapitalizē valsts vai arī kad banka aktīvu glābšanai, tādējādi sekmējot zaudējumu segšanu vai izvairīšanos no tiem, jau saņēmusi valsts atbalstu jebkurā tā formā un tādā apjomā, kas kopsummā pārsniedz 2 % no riska svērto aktīvu apjoma. Tomēr Komisija savos 2008. gada 19. novembra, 2009. gada 13. marta un 2009. gada 30. oktobra lēmumos jau ir norādījusi, ka brīdī, kad tika sākti atbalsta pasākumi, *Dexia* bija uzskatāma par grūtībās nonākušu uzņēmumu.

(164) Atbalsta daļas, kas attiecas uz kapitāla palielināšanu un FSA pasākumu, 2008. gada 31. decembrī veido 5,5 % no grupas riska svērtajiem aktīviem, proti, ievērojami lielāku summu nekā 2 % riska svērto aktīvu, kura paredzēta *Dexia* zaudējumu segšanai. Saskaņā ar šiem principiem *Dexia* ir jāpiedāvā pārstrukturēšanas plāns.

(165) Nepieciešamā pārstrukturēšanas pakāpe ir atkarīga no katras bankas sastapto grūtību pakāpes un no saņemtā atbalsta summas. Šajā ziņā atbalsts, kurš jāņem vērā, ir kopējais atbalsts, ko veido rekapitalizācijas un samazinātas vērtības aktīvu apstrādes pasākumi, kā arī saņemtie nodrošinājumi. Pārstrukturēšanas plāna atbilstība jāvērtē attiecībā pret nosacījumiem, kas izklāstīti Paziņojumā par pārstrukturēšanu. Minētie nosacījumi ir šādi:

— pārstrukturēšanas plāna rezultātā jāatjauno uzņēmuma ilgtermiņa dzīvotspēja,

— pārstrukturēšanas plānam jānodrošina vienlīdzīgs pārstrukturēšanas izmaksu sadalījums starp valstīm un banku,

— pārstrukturēšanas plānam jāspēj labot pārmērīgos konkurences kropļojumus, ko radījuši piešķirtie atbalsti.

8.3.3.2. Uzņēmuma ilgtermiņa dzīvotspējas atjaunošana

(166) Saskaņā ar Paziņojuma par pārstrukturēšanu 2. nodaļu pārstrukturēšanas plāna rezultātā ir jāatjaunojas uzņēmuma ilgtermiņa dzīvotspējai, proti, pārstrukturēšanas plānam jābūt visaptverošam, sīki izstrādātam un sistematizētam. Tam uzskatāmi jāparāda, kā banka iespējami īsā laikā (ne ilgāk kā piecos gados) bez valsts atbalsta grasās atjaunot ilgtermiņa dzīvotspēju. Pārstrukturēšanas plānā jāiekļauj arī salīdzinājums ar iespējamām alternatīvām – sadalīšanu vai pārņemšanu no citas bankas puses, tajā skaidri jānorāda minētās bankas grūtību iemesli, jāiekļauj

informācija par uzņēmējdarbības modeli, jāparedz tādu darbību pārtraukšana, kas turpinātu radīt strukturālus zaudējumus, jāparedz atbilstīgs pašu kapitāla ienesīgums (pēdējais attiecas kā uz pamata, tā uz krīzes scenāriju), kā arī jāizplāno valsts atbalsta atmaksas nosacījumi.

a) *Dexia* uzņēmējdarbības modeļa novērtējums

(167) Komisija vispirms atzinīgi novērtē apstākli, ka *Dexia* ir uzrādījusi labus rādītājus 2009. gada pirmajos trīs ceturkšņos. Tomēr, ņemot vērā šos rezultātus, Komisija atzīmē arī šādus punktus:

— grupas darbības rādītāji 2009. gada laikā ir zināmā mērā pasliktinājušies, samazinoties par 44 % laikposmā starp 2009. gada pirmo un trešo ceturksni,

— nozīmīgu grupas uzrādīto rezultātu sadaļu, kas pēc *Dexia* vērtējuma veido aptuveni EUR [300–500] miljonus 2009. gadā, piepilda naudas plūsmu rādītāji, un jo sevišķi transformācijas darbības, kas iespējamas, pateicoties spēcīgam liknes izliekumam attiecībā uz termiņiem, kas nepārsniedz vienu gadu,

— *Dexia* acīmredzot nebūtu guvusi peļņu, ja tā nebūtu saņēmusi tik ievērojamu apjomu attiecīgo dalībvalstu garantēta finansējuma (kura amplitūda ierindojama starp vislielākajiem Eiropā).

(168) Balstoties uz detalizēto informāciju, ko Komisijai sniedza *Dexia* un iesaistītās dalībvalstis, tā izdalīja divus galvenos *Dexia* peļņas gūšanas avotus: paliekošā peļņa, kas saistīta ar tradicionālo *Dexia* bankas darbību, no vienas puses, un mazāk stabilā peļņa, no otras puses. Pirmie galvenokārt ietver ienākumus no aizdevumiem un vērtspapīru portfeļa, ienākumus no bankas komisijām, refinansēšanas izmaksas, riska izmaksas un darbības izmaksas. Otrie ir saistīti ar īstermiņa transformācijas darbībām, darbībām tirgū savā vārdā un ārkārtīgiem ienākumiem, kas gūti, piemēram, no aktīvu pārdošanas, ieturējumi no noguldījumiem vai no atvasinātu ārpusbiržas instrumentu atvērtajām pozīcijām.

(169) Saskaņā ar informāciju, ko Komisijai sniegušas iesaistītās dalībvalstis, [...], galveno grupas peļņas gūšanas avotu izpēte var tikt veikta, apskatot peļņas daļas attiecību pret starpbanku atsauces likmēm. Šī izpēte par 2009. gadu ir novedusi Komisiju pie viedokļa, ka tradicionālā *Dexia* bankas darbība dotu samērā vāju, pat negatīvu ienesīgumu. Šāda izpēte nenonāk pretrunā ar pozitīvo rādītāju pārbaudi, kas reģistrēti 2009. gada pirmajos trīs ceturkšņos un kuru izcelsme, kā norādīts iepriekš, saistāma ar īpašiem apstākļiem.

- (170) Turklāt prognozes, kas attiecībā uz galveno grupas peļņas avotu nākotnes attīstību var tikt pamatoti samazinātas, nedod iespēju pašreizējā situācijā spriest par iespējamu *Dexia* tradicionālo bankas darbību rezultātu uzlabošanu. Patiesi:
- *PWB* aizdevumu un vērtspapīru portfeļa vidējā starpība ir ilgstoši vāja sakarā ar i) zemu ieņēmumu līmeni no šīm darbībām (starp [...] bāzes punktiem saskaņā ar pārstrukturēšanas plānā ietvertu informāciju), ii) salīdzinoši lēnu aktīvu amortizācijas profilu, ņemot vērā *PWB* aizdevumu un vērtspapīru aktīvu vidēju (garu) termiņu, un iii) *Dexia* grūtībām aizstāt aktīvus, kuru termiņš tuvojas beigām, ar jauniem aizdevumiem, kas nodrošinātu lielākus ieņēmumus. Šajā aspektā Komisija atzīmē, ka *Dexia* 2009. gadā bija sev izvirzījusi mērķi izveidot jaunus produktus *PWB* aizdevumu jomā EUR [...] miljardu apmērā, kas 2009. gada pirmajos 11 mēnešos sakarā ar pieaugošo konkurenci šai darbības jomā tradicionālajos *Dexia* tirgos un lejupvērstu spiedienu uz peļņas normu īstenots par [...] no paredzētās summas (EUR [...] miljardu apmērā),
 - ieņēmumi no komisijām, kuru ievērojams avots savulaik bija strukturālo produktu pārdošana kā finanšu pakalpojums, ko *Dexia* piedāvāja vietējām pašvaldībām, nākotnē varētu samazināties, ievērojot paredzamo minētā ieņēmumu avota izsīkšanu (strukturālo produktu tirgdarbības kritums saistībā ar jaunā *PWB* produkta kritumu un zemo vietējo pašvaldību interesi par šāda veida produktiem nākotnē) un pieaugošu tādu darbību konkurenci, kas veicina komisiju pieplūdumu,
 - finansēšanas izmaksas varētu pieaugt sakarā ar *Dexia* nepieciešamību pakāpeniski aizstāt īstermiņa un/vai no centrālajām bankām saņemtos finansējumus ar ilgāka termiņa finansējumiem, kas iegūti vai nu i) vērtspapīru tirgū par augstāku maksu nekā pirms finanšu krīzes, vai ii) mājokļu obligāciju tirgū tāpat par augstāku maksu nekā pirms krīzes un ne vairāk, kā tirgus spēj absorbēt, turklāt paredzot minētās absorbēšanas spējas samazināšanos nākotnē saistībā ar prognozējamo ECB atbilstīgā nodrošinājuma saspringtību, vai arī iii) caur komerciālo vai organizāciju klientu noguldījumiem konkurētspējīgākā kontekstā,
 - darbības un strukturālās izmaksas (kas atkarībā no bilances apjoma izteiktas bāzes punktos) varētu saglabāties pašreizējā līmenī vai pat pieaugt, neraugoties uz plānu līdz 2012. gada 31. decembrim tās samazināt par 15 %, jo minētā samazināšana ir saistīta ar tā paša perioda grupas bilances apjoma samazināšanu, kas pārsniedz 15 %,
 - visbeidzot, riska izmaksas nākamajos gados varētu mainīties uz labo pusi, kā to liecina *Dexia* veiktie ieturējumi no noguldījumiem 2009. gadā. Riska izmaksu kritumu varētu ierobežot atsevišķu tādu valsts sektora kredītu kvalitātes pasliktināšanās, no kuriem *Dexia* ir atkarīga.
- (171) Analīzes noslēgumā Komisija atzīmē, ka pārstrukturēšanas plānam tād ir i) jāsamazina *Dexia* ierobežotā rīcībspēja, lai tā spētu segt augstākas finansēšanas izmaksas un vājos aktīvus, ii) jāuzlabo finansējuma avotu sastāvs un kvalitāte un iii) jāsamazina fiksēto izdevumu bāze.
- (172) Šajā sakarībā Komisija uzskata, ka 2010. gada 9. februārī paziņotais pārstrukturēšanas plāns viesīs cerību par grupas ilgtermiņa dzīvotspēju, ar nosacījumu, ka tas tiks pildīts atbilstoši attiecīgo dalībvalstu uzņemtajām saistībām.
- (173) Vispirms jānorāda, ka pārstrukturēšanas plāns līdz 2014. gadam ļauj samazināt *Dexia* bilances apjomu par 35 % salīdzinājumā ar tās apjomu 2008. gada 31. decembrī, kā arī tuvināt grupas darbību tās tradicionālajām bankas darbībām:
- 2009. gada 1. jūlijā veiktā FSA pārdošana *Assured Guaranty* ir būtiski uzlabojusi *Dexia* riska profilu, mazinot tās pakļautību riskiem valsts sektorā un saistībā ar ASV strukturālajiem finanšu produktiem. *Assured Guaranty* vērtspapīri, ko *Dexia* saņēma FSA cesijas ietvaros, arī tiks cedēti, tādējādi mazinot *Dexia* atkarību no "monoline" apdrošināšanas sektora,
 - nozīmīga vērtspapīru portfeļa pārvaldības daļa, kā arī atsevišķas *PWB* darbības tādos *Dexia* tirgos, kuri nav tās vēsturiskie tirgi (piemēram, Austrālijā, Japānā, Meksikā, Zviedrijā un Šveicē), ir nodalītas no grupas tradicionālajām bankas darbībām un nonāk pasīvā pārvaldībā. 2009. gada 31. decembrī šo darbību kopums LPMD aptver EUR 161,7 miljardus, kas ir 27,9 % no kopējās *Dexia* bilances šajā pašā datumā. Kā norādīts 4. tabulā, iesaistītās dalībvalstis paredz pakāpenisku LPMD amortizāciju. Komisija atzīmē, ka, neraugoties uz pārstrukturēšanas plānā paredzēto vērtspapīru portfeļa paātrināto cesiju, LPMD darbības amortizācija norit lēnā tempā, ņemot vērā attiecīgo aktīvu ilgo termiņu (līdz 2014. gadam LPMD veidos 17,9 % no kopējās *Dexia* bilances). Tādējādi šīs

darbības turpinās apgrūtināt grupas ienesīgumu turpmākajos gados. Tomēr Komisija atzinīgi novērtē apstākli, ka piesardzīgie nosacījumi attiecībā uz LPMD kapitalizāciju (rentabilitātes rādītāja *core Tier 1* ievērošana [10–15] % robežās) ierobežo grupas izplatīšanas iespējas, tādējādi sekmējot rezultātu kapitalizāciju. Turklāt stingru finansēšanas noteikumu ievērošana (stabilu līdzekļu piešķiršana LPMD: garantētas vai negarantētas vērtspapīru emisijas, mājokļu vērtspapīri un depozīti) ļauj vadīt ar LPMD saistītos likviditātes un transformācijas riskus. Visbeidzot, LPMD darbības nošķiršana no pārējām grupas darbībām atvieglos tirgus uzraudzītājiem tās kontroli,

novērtē apstākli, ka *Dexia* darbību fokusēšana notiek vienlaicīgi ar šo darbību, respektīvi, PWB, ienesīguma stingru uzraudzību. Patiesi, tā kā *Dexia* līdz ar šo lēmumu neizsniedz saviem klientiem PWB ar riskam pielāgota kapitāla peļņas (RAROC) līmeni, kas zemāks par 10 %, minimālais ekonomiskā kapitāla ienesīguma līmenis PWB operācijās tiks nodrošināts līdz 2014. gada 31. decembrim. *Dexia* rezultātu prognozes laika posmam no 2009. līdz 2014. gadam, ko iesaistītās dalībvalstis darījušas zināmu Komisijai⁽⁴⁴⁾, apliecina, ka grupas aktivitāšu vispārējais ienesīgums minētajā periodā tiks nodrošināts un ka paredzami zaudējumi no pasīvajā pārvaldībā esošajām operācijām (LPMD) tiks atlīdzināti no *Core division* peļņas.

— *Dexia* veiktās PWB darbības ārpus tās vēsturiskajiem (Francijas, Beļģijas un Luksemburgas) tirgiem arī ir ievērojami samazinātas: filiāles Itālijā (*Dexia Crediop* ar bilances summu EUR 61,2 miljardu apmērā 2009. gada 30. jūnijā) un Spānijā (*Dexia Sabadell* ar bilances summu EUR 15,6 miljardu apmērā 2008. gada 31. decembrī) tiks cedētas katra attiecīgi līdz 2012. gada 31. decembrim un 2013. gada 31. decembrim, tāpat kā 2008. gadā tas tika darīts ar *Dexia* daļām *Kommunalkredit Austria* un 2009. gadā ar PWB struktūrvienību Indijā. PWB darbību pārtraukšana ārpus *Dexia* vēsturiskajiem tirgiem varētu veicināt spiediena mazināšanos uz *Dexia* peļņas daļu no PWB darbībām.

— Visbeidzot jānorāda, ka, sākot ar šā lēmuma pieņemšanas datumu, tirdzniecības darbības savā vārdā tiks pārtrauktas un tirgus darbības tiks ievērojami samazinātas, ļaujot *Dexia* mazināt atkarību no tirgus riskiem un darījumu partneru riskiem ārpusbilances darbību ietvaros: SBPO un TOB darbības tiks pakļautas pasīvai pārvaldībai un riskam pakļautās *Dexia* vērtības ierobežojumi salīdzinājumā ar 2008. gadu tiks samazināti par 44 %. Pilnīga tirdzniecības darbību pārtraukšana savā vārdā nozīmē, ka *Dexia* turpinās veikt tirdzniecības darbības vienīgi, lai saņemtu, pārsūtītu vai izpildītu klientu pirkšanas vai pārdošanas orderus. *Dexia* nekādā gadījumā nesaņems atvērtās pozīcijas savā vārdā, izņemot gadījumus, kad šādas pozīcijas izriet no *Dexia* nespējas izpildīt atsevišķus klientu orderus, turklāt ievērojot stingri noteiktus ierobežojumus, lai neapdraudētu grupas maksātspēju un/vai likviditāti.

(175) Visbeidzot, *Dexia* darbības fokusēšanu uz tradicionālajām darbībām un tirgiem pavada pakāpeniska grupas likviditātes profila uzlabošanās, finansēšanas termiņus vairāk saskaņojot ar aktīvu termiņiem. Minētā likviditātes profila uzlabošanās izriet no trīs galvenajiem pasākumiem:

— ilgtermiņa finansējumu vidējā darbības termiņa palielināšana un stabila grupas finansēšanas avotu pieaugums. Šajā aspektā Komisija atzinīgi novērtē pārstrukturēšanas plānā noteiktos, bilances summai pielīdzinātos mērķa koeficientus īstermiņa finansējumiem, atsevišķu grupas pasīvu vidējo darbības termiņu un stabila finansējuma avotus, kas pielīdzināti grupas aktīvu kopsummai. Komisija uzskata, ka gadījumā, ja šie koeficienti tiks ievēroti stingri noteiktajos termiņos, samazināsies *Dexia* pakļautība likviditātes un transformācijas riskiem, kas savukārt labvēlīgi ietekmēs tās ilgtermiņa dzīvotspēju. Šāda attīstība atbilst jaunajām starptautiskajām atbalsta pasākumu un likviditātes kontroles normām, kuras patlaban tiek apspriestas Bāzeles Banku uzraudzības komitejā,

— pakāpenisks un laicīgs *Dexia* pasīvu saistību garantijas mehānisma izmantojums, kas uzsākams līdz 2010. gada 30. jūnijam. Komisija atzinīgi novērtē šāda veida laicīgu garantijas piemērošanu ar mērķi atjaunot *Dexia* ilgtermiņa dzīvotspēju bez valsts atbalsta,

(174) *Dexia* rīcībspējas samazināšana un tās darbības fokusēšana uz tradicionālajām bankas darbībām ļautu grupai pakāpeniski atgūt bilances līdzsvaru, samazinot darbības, kas nenes lielu peļņu (piemēram, PWB maksājumi un vērtspapīru portfelis) un palielinot ienesīgāko darbības daļu (piemēram, jaunus PWB un RCB produktus un projektu finansēšanu). Šajā aspektā Komisija atzinīgi

— *Dexia* filiālei *DenizBank* piešķirtā finansējuma samazināšana līdz nullei. Šis pasākums ļauj nodrošināt to, ka paredzētā *DenizBank* RCB darbības attīstība tiktu finansēta no pašas filiāles līdzekļiem un vairs neapgrūtinātu visas grupas finanšu vajadzības.

⁽⁴⁴⁾ Sk. 64. apsvērumu.

b) Pārstrukturēšanas plāna ietvaros paziņotie stresa scenāriji

(176) Saskaņā ar Paziņojuma par pārstrukturēšanu 13. punktu Komisija ir lūgusi iesaistītās dalībvalstis uzsākt stresa situāciju modeļēšanu, lai pārbaudītu *Dexia* izturību pret daudziem satricinājumiem, kas varētu īstenoties nākamo gadu laikā, un izdarītu secinājumus par grupas ilgtermiņa dzīvotspēju.

(177) Ir svarīgi atzīmēt, ka Komisija savu analīzi ir balstījusi uz testu rezultātiem, kādus tos ir iesniegušas iesaistītās dalībvalstis. [...].

i) Pirmais stresa tests

(178) Attiecībā uz pirmo stresa testu, kura mērķis bija pārbaudīt *Dexia* izturību pret galveno mainīgo makroekonomikas pamatrādītāju (IKP, procentu likmes un valūtas maiņas likmes) izmaiņām, Komisija pauž šādus apsvērumus:

— pirmkārt, *Dexia* peļņas svārstības *a priori* šķiet samērā neelastīgas pieauguma koeficienta stresa apstākļos. Patiesi, neraugoties uz spēcīgu pieauguma koeficientu stresa simulāciju salīdzinājumā ar vēsturiskajiem novērojumiem, *Dexia*, protams, piedzīvotu peļņas kritumu, kas saistīts ar riska izmaksu pieaugumu, taču kopumā paliktu ieguvēja. Tas varētu būt skaidrojams ar i) *Public Finance* portfeļa un pasīvajā pārvaldībā esošā vērtspapīru portfeļa kredītu labo kvalitāti un salīdzinoši lielo proporciju⁽⁴⁵⁾ un ii) to apstākli, ka *Dexia* sava stresa modeļa situācijā ir pamatoti izvēlējusies pārāk nekoriģēt grupas ienākumus,

— otrkārt, izrādās, ka *Dexia* izmantotajā stresa testa modelī starp pieauguma koeficientu un *Dexia* finansēšanas izmaksām nepastāv nekāda materiāla saikne un, skatoties plašāk, ir redzams, ka mainīgais lielums “finansēšanas izmaksas”, respektīvi, starpība, kas pārsniedz starpbanku likmi, ko *Dexia* maksātu par jaunajiem finansējumiem, nav ticis ietekmēts. Tas palīdz izskaidrot arī *Dexia* peļņas nosacīto neelastīgumu stresa apstākļos. Šis fenomens ir vēl jo vairāk apskatāms tā iemesla dēļ, ka *Dexia* lielā mērā ir atkarīga no tirgus un īstermiņa finansējumiem, palielinot kā amplitūdu, tā ātrumu, kādā tamlīdzīgs finansēšanas izmaksu pieaugums varētu atsaukties uz *Dexia*. Minētās situācijas izpētei Komisija ir lūgusi atsevišķi veikt vēl vienu stresa testu,

— treškārt, attiecībā uz diviem pārējiem mainīgajiem lielumiem jāatzīmē, ka stresa scenārijā izmantotie pieņēmumi bija samērā līdzīgi tiem, kas izmantoti pamatscenārijā. Piemēram, runājot par procentu

likmi, gan pamata, gan stresa scenārijā *EURIBOR* trīs mēnešu likmes tika prognozētas [...] % apmērā, bet mijmaiņas darījumu likmes 5 gadu termiņam tika prognozētas attiecīgi [...] % un [...] % apmērā, panākot nenozīmīgu līknes izstiepšanos. Valūtas maiņas likmes savukārt bija līdzīgas abos scenārijos. Šā iemesla dēļ Komisija ir lūgusi veikt atsevišķu ietekmējamības izpēti (skatīt 186.–195. apsvērumu).

(179) Līdz ar to attiecībā uz pirmo stresa testu Komisija secina, ka, ņemot vērā *Public Finance* portfeļa un pasīvajā pārvaldībā esošā vērtspapīru portfeļa kredītu labo kvalitāti un salīdzinoši lielo proporciju, *Dexia* ir spējīga darboties stipri depresīvā makroekonomiskā vidē būtiska riska izmaksu pieauguma apstākļos un līdz ar to ir uzrādījusi apmierinošus stresa testa rezultātus.

ii) Otrais stresa tests

(180) Attiecībā uz otro stresa testu, kura mērķis bija pārbaudīt *Dexia* izturību pret tirgus finansējuma izmaksu pieaugumu, atklājās, ka papildu finansējuma izmaksu pieaugums par 100 un par 200 bāzes punktiem trīs mēnešu ilgā periodā izraisītu peļņas (pirms nodokļiem) kritumu par attiecīgi EUR [...] un [...] miljoniem. Šī iedarbība, iespējams, būtu finansiāli nopietnāka, ja *Dexia* savā stresa testā būtu izmantojusi Komisijas ieteiktos pieņēmumus, [...]. *Dexia* uzlabotie pieņēmumi ir šādi:

— finansējuma izmaksu pieaugums tika simulēts īsākā laika posmā, proti, [...]. Šajā sakarībā Komisija norāda, ka atsevišķas *Dexia* darbības sastāvdaļas, kā, piemēram, kredītsaistību nepildīšanas mijmaiņas līgumu izmaksas vai “senior unsecured” finansēšanas izmaksas ilgtermiņā pieauga par [...] bāzes punktiem laika posmā, kas pārsniedz [...]. Attiecībā uz īstermiņa finansējuma izmaksām jāatzīmē, ka bez iesaistīto dalībvalstu un centrālo banku bezprecedenta līdzdalības, kurai nebūtu jāieilgst, šis finansējuma izmaksas tāpat būtu ievērojami augušas,

— *Dexia* ir veikusi izmaiņas dažādos finansēšanas veidos, un laika posmā, kad finansēšanas izmaksas ir samērā saspringtas, *Dexia* izvirza pieņēmumu, ka ir īstenoti tikai īstermiņa finansējumi. Šajā sakarībā Komisija norāda, ka šādi pieņēmumi ir pretrunā ar *Dexia* neseno pieredzi, ievērojot to, ka par spīti pastāvīgam finansēšanas izmaksu pieaugumam *Dexia* ir palielinājusi ilgtermiņa finansējumu daļu,

— stresa scenārijā *Dexia* nav izmantojusi tos pieņēmumus, kas atbilstu citos līdzīgos Eiropā neseno veiktos situācijas modeļēšanas pasākumos izmantotajiem pieņēmumiem.

⁽⁴⁵⁾ Piemēram, no EUR 161,7 miljardus vērtajiem aktīviem, kuri 2009. gada 31. decembrī veido *LPMD* sadaļu, 97 % ir ar reitingu “investment grade” (AAA 32 %, AA 28 %, A 25 %, BBB 12 %).

- (181) Tādējādi Komisija no tā secina, ka [...]. Komisija arī norāda, ka minētais rādītājs netiek īpaši ņemts vērā citos *Dexia* īstenotajos stresa testos, proti, stresa testā, kurš veikts citu līdzīgu Eiropā nesen veiktu situācijas modelēšanas pasākumu ietvaros un likviditātes stresa testā.
- (182) *Dexia* atbalsta viedokli, ka i) tās uzņēmējdarbības plānā izmantotie pieņēmumi jau pirms bāzes punktu pieauguma par [...] vai par [...] simulācijas tāpat ir saspringti, jo atspoguļo finansēšanas nosacījumus 2009. gada jūlijā, kas, protams, bija labāki nekā 2008. gada beigās vai 2009. gada sākumā, tomēr neatbaidīja 2009. gada otrās puses pozitīvo attīstību; ii) pieņēmums par izmaiņu neveikšanu dažādos finansējuma veidos neatspoguļo tirgus dalībnieka rīcību tamlīdzīgos apstākļos. Komisija apstiprina, ka, ņemot vērā *Dexia* darbības pieredzi 2009. gadā, finansēšanas izmaksu prognozētie pieņēmumi pirms stresa situācijas simulācijas ir piesardzīgi. Tomēr, ievērojot 2009. gadā banku sektoram piešķirtos ārkārtējos palīdzības pasākumus un neskaidro nākotnes vīziju, Komisija nevar izteikt savu viedokli par *Dexia* finansēšanas izmaksu attīstību nākotnē. Arī šim rādītājam būtu noderīgs stresa tests, jo tas ļautu secināt, ka ir svarīgi, lai pārstrukturēšanas plāns i) samazinātu *Dexia* finansējuma atkarību no tirgus finansējuma un ii) paaugstinātu tās finansējuma vidējo termiņu ar mērķi mazināt *Dexia* ietekmējamību saistībā ar finansēšanas izmaksu pieaugumu. Tieši tas ir viens no rādītājiem, ko *Dexia* vadība ir ņēmusi vērā laika posmā starp 2008. gada 30. septembri un 2009. gada 30. septembri un ko pārstrukturēšanas plānā ir paredzēts apstrādāt. Rēķinoties ar spraugu nepieciešamību pēc īstermiņa finansējumiem EUR [200–300] miljardu apmērā 2008. gada nogalē, šis rādītājs 2009. gada 30. septembrī tika samazināts uz EUR [150–200] miljardiem, un pārstrukturēšanas plāns paredz, ka attiecībā "īstermiņa finansējumi/kopējais bilances apmērs" samazināsies no 30 % 2009. gada 31. decembrī līdz 11 % 2014. gada 31. decembrī. Šāds īstermiņa finansējumu līmenis Komisijai šķiet pilnībā apmierinošs, jo tas būtiski samazina *Dexia* jutīgumu pret satricinājumiem, ko izraisa ilgstošs finansēšanas izmaksu pieaugums.
- (183) Līdz ar to, runājot par otro stresa testu, Komisija secina, ka, lai gan pašreizējā *Dexia* finansēšanas struktūra padara to trauslu attiecībā pret krasiem finansēšanas izmaksu satricinājumiem, tomēr pārstrukturēšanas plāns pakāpeniskā un apmierinošā veidā mazina *Dexia* jutīgumu pret finansēšanas izmaksu pieaugumu. Turklāt Komisija atzīnīgi vērtē apstākli, ka *Dexia* rīcībā ir ievērojama aktīvu pakete (ieskaitot *LPMD* sadaļas aktīvus), kuri ir kvalitatīvi un pietiekami atbilstoši, lai saņemtu finansējumu par nedaudz zemākām izmaksām starpbanku repo tirgū un, ja nepieciešams, no centrālo banku puses.
- iii) Trešais stresa tests
- (184) Attiecībā uz trešo stresa testu, kura mērķis bija pārbaudīt grupas likviditātes profilu, Komisija atzīmē, ka gan *Dexia* veiktais, gan *CBFA* veiktais stresa tests pierāda, ka grupa atbilst testa prasībām viena mēneša laika posmā. Komisija norāda šādas iezīmes:
- stresa testa likviditātes modeļi, kādus izstrādājuši *Dexia* un regulators, neatspoguļo pieņēmumus par likviditātes izmaksām ārkārtējos apstākļos un bez valsts atbalsta. Šajā sakarībā Komisija ir lūgusi *Dexia* grupai veikt atsevišķu stresa testu ar mērķi simulēt mainīgo lielumu "finansēšanas izmaksas" (skatīt 180.–183. apsvērumu),
 - *CBFA* veiktā stresa testa pieņēmumi, kādi tie izklāstīti 2009. gada 8. maija cirkulārā, ir piesardzīgi un atbaidīja neseno krīzes laika pieredzi. Tie ietver, piemēram, šādas hipotēzes: i) iestāde vairs nespēj sevi finansēt "unsecured" veidā naudas un finanšu tirgos; ii) piesardzīgu diskonta likmju (*haircut*) piemērošana repo darījumu finansēšanai; iii) privāto klientu vienas dienas noguldījumu un uzkrājumu depozītu izņemšana 5 % apmērā vienas nedēļas laikā un 20 % šo noguldījumu izņemšana viena mēneša laikā; iv) profesionālo klientu tūlīt sedzamo (un ar likvidajiem finanšu aktīviem nenodrošināto) noguldījumu un depozītu ar nenoteiktu termiņu izņemšana 100 % apmērā vienas nedēļas laikā; v) visu termiņnoguldījumu nepagarināšana to termiņa beigās,
 - likviditātes stresa testa pozitīvie rezultāti atbaidīja uzlabojumus, ko 2009. gada laikā ar mērķi samazināt īstermiņa finansēšanas spiedošās vajadzības ir veikusi *Dexia* vadība, un ii) vispārīgi labvēlīgo finanšu tirgu gaisotni. Tomēr tas apstāklis, ka attiecīgā brīdī likviditātes stresa tests uzrāda apmierinošus rezultātus, negarantē, ka tie tikpat apmierinoši būs arī nākotnē. Tādējādi ir svarīgi, lai finansēšanas politikā nākamajos mēnešos un gados tiktu uzturēta noteikta disciplīna, kas pastāvīgi nodrošinās apmierinošus stresa testa rezultātus. Šajā sakarībā pārstrukturēšanas plānā norādītās saistības ne vien sekmē grupas likviditātes uzlabošanu, bet arī sniedz iespēju periodiski pārbaudīt to izpildi.
- (185) Līdz ar to Komisija secina, ka *Dexia* ir apmierinoši veikusi trešo stresa testu.
- iv) Citi apsvērumi attiecībā uz stresa testiem
- (186) Pirmkārt, balstoties uz atsevišķu pieņēmumu pārbaudi *Dexia* modeļos, atklājas šādi novērojumi:

— attiecībā uz atsevišķiem darījumu partneru vai sektoru veidiem saistību neizpildes un/vai zaudējumu iespējamība saistību neizpildes gadījumā (“loss given default” jeb “LGD”) salīdzinājumā ar atsevišķu, publiski pieejamu informāciju nav vērtēta pietiekami apdomīgi,

— attiecībā uz aizdevumu portfeli vietējām pašvaldībām jānorāda, ka nav aplūkota neviena reitinga svārstību hipotēze, kas skaidrotu valsts finanšu līdzekļu pasliktināšanās tendenci nākotnē.

(187) Tomēr ir būtiski uzvērt, ka salīdzinājums ar publiski pieejamiem datiem ir aprūtināts, ņemot vērā to, ka *Dexia* ietekmējamības mērogs nav pielīdzināms publiski pieejamās informācijas mērogam. *Dexia* izmantotā metode sagaidāmo zaudējumu aprēķināšanā balstās uz iekšējiem novērtējumiem, iekļaujot ilgtermiņā piesardzīgus un “through-the-cycle” saistību neizpildes iespējamības parametrus, kas koriģēti ar nolūku atspoguļot atsevišķu datu nedrošību un nepastāvību. Šādus parametrus pārbauda un apstiprina CBFA, *Commission Bancaire française* (Francijas Banku komisija) un CSSF. Kā norāda iesaistītās dalībvalstis, *Dexia* lietoto riska parametru piesardzības līmenis aprēķinos ir augstāks par 10–30 % salīdzinājumā ar “Bāzele II” noteikumos norādītajām minimālajām prasībām.

(188) Otrkārt, Komisija norāda uz ārkārtīgi būtisko atkarību, kā absolūtajos, tā relatīvajos skaitļos, no atsevišķu valstu un finanšu institūciju parādiem. Attiecībā uz pakļautību neatkarīgiem riskiem Komisija it īpaši atzīmē atkarību 2008. gada nogalē no [...]. [...].

(189) Tomēr ir svarīgi uzsvērt, ka:

— šāda atkarība *a priori* nedrīkstētu finansiāli ietekmēt grupas galarādītājus, it īpaši ja grupa negrasās pārdot attiecīgos aktīvus pirms to līguma termiņa beigām (šāda atkarība var palielināt grupas bilancē ietvertu pārdošanai gatavo aktīvu rezervju nepastāvību),

— tā kā ir plānota nozīmīga vērtspapīru portfeļa samazināšana, *Dexia* pārstrukturēšanas plāna ietvaros šī atkarība būtu jāsamazina.

(190) Treškārt, Komisija atzinīgi vērtē grupas īstermiņa finansēšanas vajadzības attīstību. Tomēr Komisija arī uzsver, ka grupa galvenokārt ir samazinājusi finansēšanas vajadzību periodam no 0 līdz 1 mēnesim. Kā procentuāli no kopējā finansējuma attēlots turpmāk 7. tabulā, finansējums no 0

līdz 1 mēnesim ir ticis samazināts no [...] % līdz [...] % laika posmā starp 2008. gada 31. decembri un 2009. gada 30. septembri. Savukārt finansējuma samērs periodam no 1 līdz 3 mēnešiem un no 6 līdz 12 mēnešiem ir attiecīgi pieaudzis no [...] % līdz [...] % un no [...] % līdz [...] %. Finansējums periodam no 1 līdz 5 gadiem ir ticis palielināts no [...] % līdz [...] %. Tomēr lielākais finansējuma apjoms šajā laika posmā attiecas uz periodu no 1 līdz 2 gadiem. [...].

7. tabula

Dažādu *Dexia* finansējuma avotu daļa kopējā finansējuma griezumā

[...]

(191) Šajā sakarībā Komisijai paziņotais pārstrukturēšanas plāns paredz i) *LPMD* sadaļas vērtspapīru portfeļa samazināšanu par EUR 83 miljardiem; ii) stabilo finansējuma avotu (piemēram, komercnoguldījumu un mājokļu obligāciju) proporcijas palielināšanu no 36 % līdz 58 %; iii) pakāpenisku pasīvu vidējā termiņa palielināšanu. Šie elementi veicina *Dexia* refinansēšanas problēmu risku samazināšanu. Turklāt ir būtiski uzsvērt, ka finansēšanas izmaksu minimālais pieaugums, kas saistīts ar finansēšanas politikas izmaiņām, ir iekļauts grupas peļņas un zaudējumu aprēķina prognozē un apliecina, ka *Dexia* darbība būs peļņu nesoša visā tās pārstrukturēšanas periodā.

(192) Ceturtkārt, neraugoties uz tirgus apstākļu uzlabošanu, *Dexia* finansēšanas izmaksas, salīdzinot ar citām bankām, saglabājas samērā augstā līmenī. Kredītsaistību neizpildes mijmaiņas līgumi (*CDS*) uz 5 gadu termiņu ir vieni no augstākajiem Eiropā un saglabā ap 180 bāzes punktiem; nenodrošināto emisiju izklieģto kredītu turējumu un *Dexia* salīdzinošo kritēriju apjoma sekundārie līmeņi joprojām saglabājas augsti, respektīvi, ap 140–150 bāzes punktiem līgumiem ar termiņu no 4 līdz 5 gadiem; segto obligāciju finansēšanas izmaksas tāpat saglabājas augstā līmenī un svārstās starp 50–60 bāzes punktiem uz termiņiem, kas nosacīti tuvi finansēto aktīvu termiņiem.

(193) Piektkārt, lai novērtētu *Dexia* jutīgumu pret procentu likmju svārstībām, *Dexia* ir publicējusi tabulu, raksturojot reakciju uz satricinājumu 1 % likmes apmērā katram termiņam. Tādējādi izrādās, ka *Dexia* uzskata, ka likmju liknes vienmērīga pieauguma gadījumā tā nezaudēs vairāk par EUR [...] miljoniem⁽⁴⁶⁾. Šāds jutīguma līmenis šķiet esam pietiekami saprātīgs, un to daļēji izskaidro *Dexia* [...] politika, tādējādi mazinot jutīgumu pret likmju svārstībām. Tomēr Komisija norāda, ka šajā jutīguma aprēķina modelī nav iekļauti EUR [...] miljardi grupas īstermiņa finansējumu, kas savukārt veicina *Dexia* nosacīto jutīgumu pret likmju liknes kustībām attiecībā

⁽⁴⁶⁾ 2009. gada 30. septembri.

uz līgumiem ar termiņu, kas mazāks par 1 gadu. *Dexia* to ir apstiprinājusi, jo grupa 2009. gadā prognozējusi peļņu ap EUR [...] miljoniem, pateicoties vien starpbanku gada likmju liknes kāpumam. *Dexia* prognozēs tika aplūkotas arī būtiskas transformācijas ienākumu samazināšanas sekas, kas liecina, ka tuvāko gadu laikā grupas darbība nesīs peļņu.

(194) Sestkārt, neraugoties uz 2009. gada laikā novērotajiem uzlabojumiem, pārdošanai gatavo aktīvu (AFS) negatīvo rezervju absolūtais un relatīvais sliekšnis saglabājas pietiekami augsts. AFS negatīvās rezerves no EUR 12,7 miljardiem 2009. gada 31. martā ir samazinājušās uz EUR 7,2 miljardiem 2009. gada 30. septembrī. Ņemot vērā i) *Dexia* kapitāla līmeni (1. līmeņa pamatkapitāls EUR 17,1 miljards un kopējais statūtkapitāls EUR 19,6 miljardi 2009. gada 30. septembrī), ii) pašreizējo pārdošanai gatavo aktīvu rezerves neiekļaušanu statūtkapitāla aprēķinā, Komisija pauž bažas, ka minēto pārdošanai gatavo aktīvu rezerves iekļaušana statūtkapitāla rādītājos nav *Dexia* izdevīga, ievērojot pašreizējās apspriedes Bāzeles Banku uzraudzības komitejā. Šajā sakarībā Komisija izsaka turpmāk minētās piezīmes.

— Pat ja visas pārdošanai gatavo aktīvu negatīvās rezerves tiktu pilnībā iekļautas statūtkapitāla aprēķinā, *Dexia* 2009. gada 30. septembrī būtu turpinājusi apmierināt statūtkapitāla prasības. Pirmā līmeņa kapitāla rentabilitātes rādītāji būtu sasnieguši [...], bet kopējā kapitāla rādītāji būtu sasnieguši [...].

— Minētās kontroles izmaiņas ietekmētu daudz citu banku.

— Šādas kontroles izmaiņas, pēc iesaistīto dalībvalstu domām, nebūtu piemērojamas pirms 2012. gada. Līdz tam laikam pārstrukturēšanas plānā ir paredzēta LPMD sadaļas (galvenā atbildīgā struktūra par pārdošanai gatavo aktīvu negatīvajām rezervēm) portfeļa samazināšana par 30–40 %, kam savukārt, ņemot vērā visu pārējo elementu vienlīdzīgumu, vajadzētu samazināt pārdošanai gatavo aktīvu negatīvo rezervju summu.

(195) Septītkārt, *Dexia* grupai joprojām ir atsevišķas salīdzinoši nozīmīgas ārpusbilances saistības, neraugoties uz to kritumu 2009. gadā. Kā atzīst *Dexia*, tās ir tikušas ņemtas vērā stresa testos.

c) Darbības ar atvasinātajiem instrumentiem

(196) No *Dexia* bilances 2008. gada beigās izriet, ka sekundāro vērtspapīru aktīvu tirgus vērtība ir EUR 55 miljardi, bet šī vērtība bilances pasīvā ir EUR 75 miljardi, tādējādi

veidojot būtisku negatīvu nobīdi par EUR 20 miljardiem, kuras cēlonis galvenokārt ir procentu likmes atvasinātie produkti. Komisija šo nobīdi ir salīdzinājusi ar līdzīgām parādībām citās finanšu iestādēs. Šī nobīde ir izteikta procentos no bilances apjoma un procentos no pamatlīdzekļiem, un *Dexia* gadījumā, salīdzinot ar citām iestādēm, tā ir ne tikai negatīva, bet arī krietni apjomīga.

(197) Kā skaidrojumu tam *Dexia* min i) [...] gandrīz sistemātisko politiku, ii) procentu likmes kritumu, iii) lielo starpību starp aktīvu un pasīvu vidējo darbības termiņu, iv) [...]. Komisija piekrīt šiem skaidrojumiem, taču norāda, ka i) minētās negatīvās nobīdes amplitūda ir patiešām ļoti ievērojama un ii) tā, iespējams, pieprasa nodrošinājumu, kas *Dexia* būtu ļoti nozīmīgs un varētu samazināt atbilstīgā nodrošinājuma bāzi centrālo banku finansējumam vai starpbanku repo tirgū. Tomēr, kas attiecas uz šo pēdējo punktu, šādas vajadzības tika ņemtas vērā stresa testos.

d) Secinājumi par dzīvotspēju

(198) No iepriekš izklāstītās izpētes Komisija secina, ka pārstrukturēšanas plāns ļaus atjaunot *Dexia* ilgtermiņa dzīvotspēju. Šajā sakarībā Komisija arī norāda, ka pārstrukturēšanas plāns *Dexia* ļaus pieskaņoties paredzamajam mikrokreditēšanas darbību regulējumam. No vienas puses, sviras efekta samazinājums, kas izriet no pārstrukturēšanas plāna, atbilst iespējamai piesaistīto līdzekļu izmantošanas maksimālās proporcijas ("leverage ratio") ieviešanai. No otras puses, *Dexia* finansēšanas avotu uzlabošana un dažādošana ir saskaņā ar jauno atbalsta normu ieviešanu un kredītiestāžu likviditātes riska kontroli⁽⁴⁷⁾.

8.3.3.3 Pašas iestādes iemaksas

(199) Saskaņā ar Paziņojuma par pārstrukturēšanu 3. sadaļu pārstrukturēšanas plānam ir jānodrošina līdzvērtīgs pārstrukturēšanas izmaksu sadalījums starp iesaistītajām dalībvalstīm un banku, respektīvi, pārstrukturēšanas plānā ir jāparedz maksimāli iespējamās bankas un tās akcionāru iemaksas no pašu līdzekļiem. Šādas iemaksas ir nepieciešamas, lai bankas, kurām tiek sniegti glābšanas pasākumi, spētu atbilstoši novērtēt savas iepriekšējās darbības sekas un lai tās gūtu piemērotu ievirzi darbībai nākotnē.

(200) *Dexia*, tās akcionāri un iesaistītās dalībvalstis jau ir snieguši savu atbalstu pārstrukturēšanas procesā, proti, samazinot iepriekšējo akcionāru rīcībā esošo pamatkapitālu ar mērķi palielināt bankas kapitālu (Francijas un Beļģijas iestādes piešķir EUR 3 miljardus no EUR 6,4 miljardiem lielās summas bankas kapitāla palielināšanai, par ko paziņots 2008. gada septembrī).

⁽⁴⁷⁾ Sk.: Bāzeles Banku uzraudzības komiteja par banku kontroli, *International framework for liquidity risk measurement, standards and monitoring* (Consultative Document), 2009. gada decembris.

- (201) Komisija arī norāda, ka pārstrukturēšanas plānā paredzētā dividenžu izmaksu apturēšana saistīta ar noteiktiem nelabvēlīgiem faktoriem:
- dividenžu izmaksu pārtraukums neskar *Dexia* filiāles, kurās tai pieder 50 %, jo minētais pārtraukums attiecas vienīgi uz struktūrvienībām, kurās *SA Dexia* veic tiešu vai netiešu vienpersonisku kontroli⁽⁴⁸⁾, un
 - saskaņā ar pārstrukturēšanas plāna nosacījumiem dividenžu izmaksas pārtraukšana no 1. vai 2. līmeņa hibrīdinstrumentiem *Tier 1* un *Tier 2* (līdz 2011. gada beigām) neskar darbības, kuras *Dexia* ir jāpilda saskaņā ar līgumiem, kas noslēgti pirms 2010. gada 1. februāra.
- (202) Komisija arī norāda, ka dividenžu vai kuponu izmaksu pārtraukšana no 1. vai 2. līmeņa hibrīdinstrumentiem *Tier 1* un *Tier 2* skar pirms 2010. gada 1. februāra noslēgtos līgumus tiktāl, ciktāl saskaņā ar 2009. gada 30. oktobra lēmumu⁽⁴⁹⁾ *Dexia* četrus mēnešus nedrīkstēja veikt kuponu izmaksas un pirmstermiņa atmaksas no pašu hibrīdkapitāla (1. un 2. līmeņa (*Upper Tier 2*) pamatkapitāla) vērtspapīriem. Šajā aspektā Komisija norāda, ka *Dexia* jaukto vērtspapīru apjoms 2008. gada 31. decembrī bija EUR 1,4 miljardi.
- (203) Tāpat, lai pārliecinātos, ka neviena kupona izmaksa no *Dexia* 1. vai 2. līmeņa hibrīdinstrumentiem *Tier 1* un *Tier 2* netiks veikta pretrunā ar principiem, kas izklāstīti Paziņojumā par pārstrukturēšanu, Komisija savā lēmumā iekļauj nosacījumu, ka pirms jebkuras kupona izmaksas no 1. līmeņa hibrīdinstrumentiem *Tier 1*, kas emitēti līdz 2010. gada 1. februārim, bet ne vēlāk kā divas nedēļas pirms tā termiņa sākuma, kurā izdarāms paziņojums investoriem par kupona izmaksu, *Dexia* ir pienākums laika posmā līdz 2011. gada 31. decembrim paziņot Komisijai par savu nodomu apmaksāt katru šādu kuponu un pierādīt, ka šāds maksājums i) ir obligāts, ii) nevar tikt atlikts, iii) nav neierobežots un iv) automātiski neizriet no *SA Dexia* vai tās filiāļu dividenžu izmaksas jebkurā formā, izņemot *Tier 1* emisiju, ko izlaiž *Dexia Funding Luxembourg (DFL)*. Komisija patur tiesības neatļaut šādu maksājumu, ja kaut viens no četriem iepriekš minētajiem kumulatīvajiem nosacījumiem nav izpildīts.
- (204) Turklāt Komisija arī atzīmē, ka dividenžu izmaksu pārtraukšana nav attiecināma uz to dividenžu sadalījumu, kuras pilnībā gūtas no jaunu akciju piešķiršanas. Tomēr jānorāda, ka dividenžu izmaksas no jaunu akciju piešķiršanas, kas iespējamas, pateicoties sadalītās peļņas realizācijai, nenonāk pretrunā ar Paziņojumu par pārstrukturēšanu, ja vien šāds maksājums *Dexia* kontos rezultējas ar iekļaušanu rezerves kapitālā un tādu dividenžu sadalījumu, ko nesusi pēdējā noslēgtā finanšu gada peļņa un ko akcionāri ir ieguldījuši *Dexia* kapitālā. Akciju piešķiršana tādējādi neietekmētu *Dexia* pamatkapitālu.
- (205) Komisija arī atzīmē, ka no *Dexia* akciju dividenžu izmaksas automātiski neizriet kupona izmaksa no jebkura *Dexia* 1. vai 2. līmeņa hibrīdinstrumentiem *Tier 1* un *Tier 2*, izņemot vienīgi 2006. gadā veiktās *DFL* veiktās emisijas. Tomēr jāprecizē, ka minētais izņēmums ir ticis apstiprināts, ņemot vērā visaptverošo pārstrukturēšanas plānu. Kā norādīts 204. apsvērumā, Komisija kopumā neiebilst pret tādu dividenžu sadalījumu, kuras izmaksātas tikai akciju veidā, ja vien šāds sadalījums neizraisītu nepieciešamību izmaksāt dividendes vai kuponus no citām pamatkapitāla vērtspapīru pamatkategorijām. Apskatāmajā gadījumā *Dexia* pienākums apmaksāt kuponu no *DFL* emisijas nevar mainīt Komisijas viedokli, ievērojot apstākli, ka izņēmums iekļaujas pārstrukturēšanas plāna struktūrā, attiecas tikai uz vienu emisiju, no kuras rezultējas viena ierobežota kupona apmaksa, un ka *Dexia* plāno gūt peļņu pārstrukturēšanas perioda laikā.
- (206) Visbeidzot, Komisija norāda, ka atbalsts tiek sniegts vien minimāli nepieciešamajā apmērā sakarā ar:
- a) aktīvu un filiāļu cesiju, starp kurām minamas samērā ienesīgas filiāles, piemēram, *Dexia Sabadell*, *Dexia Banka Slovensko (DBS)* un *Deniz Emeklilik* (filiāles *Deniz Bank* apdrošināšanas filiāle, kas galvenokārt darbojas RCB tirgū Turcijā); un
 - b) piemērotu samaksu par sniegto atbalstu, kas saņemts iesaistīto dalībvalstu garantijas veidā attiecībā uz *Dexia* pasīviem un samazinātas vērtības aktīviem (skatīt 158.–159. apsvērumu).
- (207) Iepriekšminētie elementi pārpārēm kompensē daudzos Komisijas negatīvi vērtētos nosacījumus un iebildes, kas izteikti saistībā ar pārstrukturēšanas plānā paredzēto dividenžu izmaksu pārtraukšanu. Līdz ar to Komisija uzskata, ka *Dexia* un tās akcionāri pārstrukturēšanas procesā iegulda pietiekami daudz savu līdzekļu.

⁽⁴⁸⁾ Sk. šā lēmuma 1. pielikuma 9. punktu.

⁽⁴⁹⁾ Sk. *State aid: Commission recalls rules concerning Tier 1 and Tier 2 capital transactions for banks subject to a restructuring aid investigation*, 2009. gada 8. oktobra MEMO/09/441 Komisijas interneta mājaslapā ar šādu adresi:
<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=MEMO/09/441&format=HTML&aged=0&language=FR&guiLanguage=fr>

8.3.3.4. Pasākumi konkurences kropļojumu novēršanai

(208) Saskaņā ar Paziņojuma par pārstrukturēšanu 4. sadaļu pārstrukturēšanas plānam jāspēj ierobežot atbalsta pasākumu radītos pārmērīgos konkurences kropļojumus, proti, pārstrukturēšanas plānā jāparedz strukturālie pasākumi (cesijas un/vai darbības apjoma samazināšanas formā) un aizsardzības pasākumi attiecībā uz bankas uzvedību. Jāievieš piemēroti pasākumi, lai minimizētu konkurences kropļojumus un novērstu to, ka valstu atbalsts *Dexia* paildzinātu kropļojumus, kas aizsākušies pārmērīga riska un dzīvotnespējīga komercmodeļa izvēles dēļ.

(209) Saskaņā ar Paziņojuma par pārstrukturēšanu 30. punktu to pasākumu raksturs un forma, kas novērš konkurences kropļojumus, ir atkarīgi no diviem kritērijiem, proti, pirmkārt, no atbalsta apjoma un tā piešķiršanas nosacījumiem un apstākļiem un, otrkārt, no tā vai to tirgu raksturojuma, kuros atbalstu saņēmusi banka izvērsīs savu darbību.

(210) Attiecībā uz pēdējo kritēriju Komisija norāda, ka *Dexia* ir ievērojamākais vietējo pašvaldību finanšu tirgus (*PWB*) dalībnieks, jo īpaši Francijā, Beļģijā un Itālijā, un tai ir nozīmīga loma arī Spānijā. *PWB* tirgus ir stipri koncentrēts Beļģijā⁽⁵⁰⁾, Francijā⁽⁵¹⁾ un Itālijā⁽⁵²⁾, un tajos visos pastāv šķēršļi iekļūšanai minētajā tirgū⁽⁵³⁾.

(211) Komisija turklāt atzīmē, ka pārstrukturēšanas plāns garantē to, ka *Dexia* veiks nepieciešamos pasākumus, lai atvērtu vietējo pašvaldību finansēšanas tirgu un ierobežotu tajā saņemtā atbalsta izraisītos konkurences kropļojumus:

— vispirms, *PWB* darbības apjoma samazināšana *Dexia* galvenajos tirgos, ierobežojot, pat pārtraucot *PWB International* darbības attīstību, sekmēs konkurences pieaugumu atsevišķos tirgos. Šajā sakarībā *Dexia* ir

⁽⁵⁰⁾ Sk. Komisijas lēmumu koncentrāciju jomā lietā M. 2400 (*Dexia/Artesia*). Šajā lēmumā Komisija atzīst, ka *Dexia* ir ārkārtīgi nozīmīgs tirgus dalībnieks Beļģijas tirgū, aizņemot 80–85 % lielu daļu nacionālajā "vietējo pašvaldību" finansēšanas tirgū un 65–70 % lielu daļu, ja aprēķinā iekļauj arī plašāka mēroga iestādes, piemēram, reģionos un kopienās.

⁽⁵¹⁾ Francijā saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju *Dexia Crédit Local* aizņem lielāko tirgus daļu, proti, [40–45] % no ilgtermiņa aizdevumu apjoma vietējām pašvaldībām, un tās lielākie sāncenši ir *Caisses d'épargne* (aptuveni 20 %), *Crédit Agricole* (aptuveni 15 %), *Société Générale* un *BNP Paribas*.

⁽⁵²⁾ Itālijā saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju 80 % no tirgus savā starpā daļa četrās banku grupas. *Dexia* ieņem otro vietu (aptuveni [20–30] %) aiz *Cassa Depositi et Prestiti (CDP)*. Abi pārējie tirgus spēlētāji ir *Intesa SanPaolo* (14 %) un *BNL* (10 %).

⁽⁵³⁾ Zināms skaits iezīmju citu starpā norāda, ka organizētie konkursi ne vienmēr ir bijuši pietiekami pārredzami un atklāti un ka transfertmaksājumi vietējām pašvaldībām ir samērā augsti (jo īpaši ņemot vērā apstākli, ka vēsturiskās operatorbankas piedāvā pašvaldībām daudzus pakalpojumus, kā, piemēram, kases pārvaldību, kur finansējums ir tikai viena no sastāvdaļām).

apņēmusies cedēt *Crediop*, nozīmīgāko spēlētāju vietējo pašvaldību finansēšanas jomā Itālijā, un *Dexia Sabadell*, kas izvērsusi darbību Spānijas tirgū,

— *Dexia* galvenajos tirgos, kur tā turpina aktīvi darboties, jauno produktu apjoma ierobežošanu veicinās jaunu tirgus dalībnieku iesaistīšanos tirgū un sekmēs konkurenci šajos tirgos (ikgadējos jaunos *PWB* produktus *Dexia* ierobežo EUR 12 miljardu apmērā 2009. gadā, EUR 15 miljardu apmērā 2010. gadā un EUR 18 miljardu apmērā laika posmā no 2011. līdz 2014. gadam, kas ir būtisks samazinājums salīdzinājumā ar 34 miljardiem 2008. gadā),

— visbeidzot, *Dexia* ir apņēmusies pārtraukt savu vairākuma daļu filiālē *AdInfo*, kura nodarbojas ar informātikas pakalpojumu sniegšanu vietējām pašvaldībām Beļģijā. Šī filiāle *Dexia* sniedz piekļuvi daudziem valsts līmeņa klientiem visā Beļģijas teritorijā, kā arī ir ļāvusi stiprināt savu reputāciju kā nozīmīgai Beļģijas vietējo iestāžu bankai un attīstīt tehnoloģiskus risinājumus, kas piemērojami finanšu pakalpojumiem, ko šī banka piedāvā vietējām pašvaldībām. Šajā ziņā Komisija uzskata, ka minētās filiāles cesija ļaus paaugstināt konkurenci *PWB* tirgū Beļģijā.

(212) *Dexia* turklāt ir apņēmusies nodrošināt, ka katra *PWB* klientiem izsniegtā aizdevuma *RAROC* likme nav zemāka par 10 %, kas ļauj *Dexia* šai klientūrai piemērotos tarifus saglabāt tirgum atbilstīgā līmenī un nākotnē izvairīties no tā, ka *Dexia* darbojas kā galvenais tirgus spēlētājs, piedāvājot tarifus, kas ir zemāki par vispārpieņemtajiem tirgus tarifiem.

(213) Banku mazumtirdzniecības pakalpojumu tirgū *Dexia* nav tik plaši pārstāvēta kā vietējo pašvaldību finansēšanā. *Dexia* grupa piedāvā banku mazumtirdzniecības pakalpojumus, izmantojot savas filiāles četrās valstīs: Beļģijā tā ir *DBB*, Luksemburgā – *Dexia BIL*, Slovākijā – *DBS* un Turcijā – *DenizBank*. Mērot pēc noguldījumu apjoma, *Dexia* aizņem aptuveni [10–15] % lielu tirgus daļu Beļģijā, [10–15] % lielu tirgus daļu Luksemburgā, [0–5] % – Slovākijā un [0–5] % – Turcijā.

(214) Tā kā banku mazumtirdzniecības pakalpojumu tirgus nav tik koncentrēts kā vietējo pašvaldību finansēšanas tirgus Francijā, Beļģijā, Itālijā un Spānijā, nepieciešamība pēc konkurences kropļojumu ierobežošanas pasākumiem tajā nav tik izteikta, jo īpaši Beļģijā, kur *Dexia* aizņem vissvarīgāko tirgus daļu, tai pašā laikā atrodoties vien trešajā pozīcijā.

(215) Jebkurā gadījumā Komisija atzinīgi vērtē turpmāk uzskaitītos pasākumus, kurus *Dexia* ir apņēmusies veikt attiecībā uz banku mazumtirdzniecības pakalpojumu sniegšanu:

— *Dexia Banka Slovensko* cesija,

— iekšgrupas finansēšanas pārtraukšana par labu *Deniz-Bank* līdz 2014. gada beigām,

— tehnoloģiju un dzīvības apdrošināšanas jomā Francijā darbojošās *Dexia Epargne Pension* cesija,

— dalības daļas cesija *Crédit du Nord*, kas darbojas Francijas banku mazumtirdzniecības pakalpojumu tirgū, un

— apdrošināšanas darbības cesija Turcijā.

(216) Pārstrukturēšanas plāna rezultātā *Dexia* kopējā bilance 2014. gadā samazināsies par 35 % salīdzinājumā 2008. gadu. Šā apjoma samazināšanās ir atkarīga arī no *LPMD* darbību pasīvās pārvaldības, no *Dexia* darbības fokusēšanās uz tās vēsturiskajiem tirgiem, no darbību cesijas, kā arī no jauno *PWD* produktu ierobežošanas.

(217) *Dexia* ir saistoši atsevišķi aizsardzības pasākumi tirgus uzvedības jomā, piemēram, līdz 2011. gada 30. decembrim *Dexia* nedrīkst iegūt savā īpašumā vairāk nekā 5 % citu kredītiestāžu vai investīciju uzņēmumu pamatkapitāla⁽⁵⁴⁾. Šāds aizsardzības pasākums ļauj nodrošināties pret to, ka *Dexia* neiegūs savā īpašumā kādu citu kredītiestādi vai investīciju uzņēmumu, lai kontrolētu to tādā izpratnē, kā to skaidro noteikumi par koncentrāciju. Šāds princips atbilst Paziņojuma par pārstrukturēšanu 40. punktam.

(218) Attiecībā uz *Dexia* pašas ieguldījumu, kā arī uz veiktajiem pasākumiem tās galvenajos tirgos Komisija secina, ka pārstrukturēšanas plāna strukturālo pasākumu kopums ļauj ierobežot valsts atbalstu radītos pārmērīgos konkurences kropļojumus.

(219) Visbeidzot, *Dexia* jāievēro G-20 un iesaistīto valstu instanču noteiktie atalgojuma nosacījumi attiecībā uz *Dexia* vadības komiteju un izpildkomiteju, kā arī galveno tās operatīvo vienību locekļu atalgojumu.

⁽⁵⁴⁾ Sk. šā lēmuma 1. pielikuma 2. punktu.

8.3.4. PASĀKUMU UZRAUDZĪBA

(220) Komisija norāda, ka Paziņojuma par pārstrukturēšanu 46. punktā ieteikts iesaistītajām dalībvalstīm regulāri iesniegt Komisijai sīku ziņojumu, lai Komisija varētu pārlicināties, ka pārstrukturēšanas plāns tiek pildīts atbilstīgi paziņotajām saistībām. Līdz ar to Komisija katru semestri līdz katra gada 1. oktobrim un 30. aprīlim saņems ziņojumu no neatkarīga eksperta, kam uzticēta pārstrukturēšanas plāna uzraudzība.

IX. SECINĀJUMI

(221) Komisija atzīst, ka Beļģija, Francija un Luksemburga ir nelikumīgi sniegušas atbalstu kapitāla palielinājuma, nodrošinājumu un garantētu *LA* operāciju veidā, tādējādi pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu,

(222) Balstoties uz informāciju un saistībām, ko Komisijai ir darījušas zināmas iesaistītās dalībvalstis, Komisija saskaņā ar 2. pantā minētajiem nosacījumiem sniedz savu piekrišanu *Dexia* pārstrukturēšanas plāna īstenošanai un steidzamo atbalsta pasākumu pārveidošanai par pārstrukturēšanas atbalstu. Komisija arī uzskata, ka pārstrukturēšanas plāns atbilst tai iesniegtajā sūdzībā izteiktajām norādēm, neskarot prasītāja tiesības laika posmā, kad minētie atbalsta pasākumi nebija atļauti,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Beļģijas, Francijas un Luksemburgas veiktie *Dexia* atbalsta pasākumi kapitāla palielinājuma un samazinātas vērtības aktīvu apstrādes veidā par kopējo summu EUR 8,4 miljardu apmērā un nodrošinājuma un garantētu likviditātes palīdzības darbību ("Liquidity Assistance" jeb *LA*) veidā par kopējo summu EUR [95–135] miljardi ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

2. Minētais atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu atbilstoši 2. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. pants

1. Beļģijai, Francijai un Luksemburgai noteiktajos termiņos ir jāievēro visas šā lēmuma 1. pielikumā minētās saistības un nosacījumi.

2. Pirms jebkuras kupona izmaksas no 1. līmeņa hibridinstrumentiem *Tier 1* vai 2. līmeņa instrumentiem *Tier 2*, kas emitēti līdz 2010. gada 1. februāri m, bet ne vēlāk kā divas nedēļas pirms tā termiņa sākuma, kurā izdarāms paziņojums investoriem par kupona izmaksu, *Dexia* ir pienākums laika posmā līdz 2011. gada 31. decembrim paziņot Komisijai par savu nodomu apmaksāt katru šādu kuponu un pierādīt, ka šāds maksājums:

- i) ir obligāts;
- ii) nevar tikt atlikts;
- iii) nav neierobežots un
- iv) automātiski neizriet no SA *Dexia* vai tās filiāļu dividenžu izmaksas jebkurā formā, izņemot *Tier 1* emisiju, ko izlaiž *DFL* (ISIN kods: XS0273230572).

Komisija patur tiesības neatļaut šādu maksājumu, ja kaut viens no četriem iepriekš minētajiem kumulatīvajiem nosacījumiem nav izpildīts.

3. pants

Divu mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas datuma Beļģijai, Francijai un Luksemburgai jāinformē Komisija par veiktajiem pasākumiem šā lēmuma pildīšanā.

Beļģijai, Francijai un Luksemburgai visā pārstrukturēšanas plāna darbības laikā reizi ceturksnī jāiesniedz Komisijai detalizēts ziņojums par to pārstrukturēšanas pasākumu īstenošanu, kas iekļauti 2010. gada 9. februārī Komisijai paziņotajās valstu saistībās (kas pievienotas šim lēmumam 1. pielikumā). Pirmais ziņojums ir jāiesniedz sešu mēnešu laikā no šā lēmuma datuma.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts Beļģijas Karalistei, Francijas Republikai un Luksemburgas Lielhercogistei.

Briselē, 2010. gada 26. februārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja vietnieks
Joaquín ALMUNIA

I PIELIKUMS

IESAISTĪTO DALĪBVALSTU SAISTĪBAS, KAS KOMISIJAI PAZIŅOTAS 2010. GADA 9. FEBRUĀRĪ

Rīcības saistības

1. Ja vien nav noteikts citādi, visas turpmāk minētās saistības, izņemot 7. punktā minētās saistības, piemēro līdz 2014. gada 31. decembrim.
2. Bez Komisijas atļaujas SA Dexia un filiāles, pār kurām tai ir vienpersoniska vai kopīga kontrole (Dexia), līdz 2011. gada 31. decembrim neiegādāsies vairāk kā 5 % citu kredītiestāžu vai ieguldījumu sabiedrību (kā tas noteikts 2004. gada 21. aprīļa Direktīvā 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem), vai arī apdrošināšanas sabiedrību pamatkapitāla.

Ja panākta iepriekšēja vienošanās ar Komisiju, iepriekš minētās saistības neizslēdz iespēju, ka Dexia var iegādāties pasīvā ieguldījuma atbildzināšanas daļas, daļas vai darbības, kas veiktas aktīvu vai darbības nodošanas vai apvienošanas ietvaros, ar nosacījumu, ka šī daļa nedotu Dexia vienpersonisku vai kopīgu kontroli pār ieguldījuma saņēmēju vai apvienošanās rezultātā izveidoto uzņēmumu.

Ikreiz, kad Dexia plāno veikt jaunas iegādes, tai iepriekš par to ir jāinformē Komisija, turklāt arī tajā gadījumā, ja iegādes plāno uzņēmums, pār kuru Dexia ir kopīga kontrole.

3. a) PWB klientiem Dexia nedrīkst piešķirt aizdevumus riskam pielāgota kapitāla peļņas (RAROC) līmenī, kas zemāks par 10 %. RAROC aprēķins ir neto peļņa pēc nodokļu nomaksas. Šā saistību raksta izpratnē:
 - i) bruto peļņa ir starpība starp peļņu no klienta (tā izteikta bāzes punktos virs IBOR atsaucēs likmes) un Dexia finansējumu (tā izteikta bāzes punktos virs IBOR atsaucēs likmes), kas izteikts iekšējā transfertcenā;
 - ii) iekšējā transfertcena atspoguļos aplēstās Dexia jaunā finansējuma izmaksas, ņemot vērā aizdevumu PWB klientiem raksturojumu (termiņi, to atbilstība segto obligāciju refinansējumam utt.);
 - iii) neto peļņu aprēķina, no bruto peļņas atņemot i) visus citus izdevumus (vispārējās izmaksas, algu izmaksas, darbības izmaksas, nolietojuma izdevumus), kas aplēsti, balstoties uz PWB klientu aizdevumu darbības izmaksu novērtējumu, ii) vidējās riska izmaksas, kas pēc Bāzeles II metodoloģijas aprēķinātas katram darījumam (vidējās riska izmaksas ilgtermiņā), un iii) nodokļu izdevumus. Ekonomisko kapitālu aprēķina, izmantojot Bāzeles II metodoloģiju.
- b) Saskaņā ar 17. punktā noteikto kārtību tiks iecelts neatkarīgs eksperts, kurš reizi sešos mēnešos pārbaudīs, vai
 - i) šī saistību raksta un tā elementu (jaunā finansējuma izmaksas, vispārējās izmaksas, algu izmaksas, darbības izmaksas, nolietojuma izdevumi, riska izmaksas, nodokļu izdevumi utt.) izpratnē RAROC atspoguļo PWB klientu aizdevumu darbības ieguldījumu grupas rentabilitātē,
 - ii) RAROC aprēķini ir precīzi un
 - iii) tiek ievērota metodoloģija.
- c) Reizi sešos mēnešos neatkarīgais eksperts pārbaudīs 3.a punktā noteikto saistību ievērošanu.
- d) Neatkarīgajam ekspertam būs pieejamas gan Dexia iekšējās procesuālās normas, kas nosaka un paplašina RAROC izmantošanu (šī saistību raksta izpratnē), gan arī katra PWB klientiem piešķirtā Dexia aizdevuma saraksts un nosacījumi.

4. Vēlākais līdz 2011. gada 30. jūnijam *Dexia* līdz nullei samazinās finansējumu, kas pašlaik ir pieejams tās Turcijas filiālei *DenizBank*; *Dexia* arī apņemas līdz 2014. gada 31. decembrim tai nepiešķirt nevienu jaunu grupas iekšējo aizdevumu.

5. *Dexia* savā bilancē samazinās īstermiņa finansējumu daļu un palielinās ilgtermiņa finansējumu vidējo periodu. Šo saistību ievērošanas vispārējai izvērtēšanai tiks izmantoti trīs kvantitatīvi rādītāji. Šajā sakarā:

- a) *Dexia* ievēros īstermiņa finansējumu un kopējās bilances attiecību, kā tas noteikts šā lēmuma II pielikumā, proti, no 30 % līmeņa 2009. gada 31. decembrī uz līmeni, kas 2010. gada 31. decembrī zemāks par vai vienāds ar 23 %, 2011. gada 31. decembrī zemāks par vai vienāds ar 20 %, 2012. gada 31. decembrī zemāks par vai vienāds ar 14 %, 2013. gada 31. decembrī zemāks par vai vienāds ar 13 %, 2014. gada 31. decembrī zemāks par vai vienāds ar 11 %. Šo saistību izpildei minētā attiecība tiks uzraudzīta arī, izmantojot gada vidējo rādītāju visā perioda laikā;
- b) *Dexia* palielinās finansēšanas perioda ilgumu un samazinās to ilgumu atšķirības, grupas pasīvu vidējo periodu saglabājot līmeni, kas ir augstāks par vai vienāds ar turpmāk norādīto, atbilstīgi šā lēmuma II pielikumā noteiktajam:

(gadi)					
31.12.2009.	31.12.2010.	31.12.2011.	31.12.2012.	31.12.2013.	31.12.2014.
[..]	[..]	[..]	[..]	[..]	[..]

- c) *Dexia* palielinās stabilo finansējuma avotu apjomu. Tiks aprēķināta attiecība, kuras skaitītājs ir vienāds ar finansējuma segto obligāciju veidā, finansējuma RCB un PWB komercnoguldījumu veidā summu, bet saucējs ir vienāds ar visu *Dexia* grupas aktīvu summu. Attiecībai, kas 2009. gada 31. decembrī ir vienāda ar 36 %, 2010. gada 31. decembrī jābūt augstākai par vai vienāda ar 40 %, 2011. gada 31. decembrī augstākai par vai vienāda ar 45 %, 2012. gada 31. decembrī augstākai par vai vienāda ar 53 %, 2013. gada 31. decembrī augstākai par vai vienāda ar 55 %, 2014. gada 31. decembrī augstākai par vai vienāda ar 58 %.

6. Līdz 2014. gada 31. oktobrim *Dexia*:

- i) neizmantos statusu, ko tai sniedz dalībvalstu garantiju dažām tās saistībām komerc reklāmai trešām pusēm, kas nav trešo pušu saņēmēji; un
- ii) garantiju neizmantos arbitražas darījumiem.

7. Līdz 2010. gada 30. jūnijam *Dexia* izveidos reporting līniju LPMD. Šai līnijai piesaistītie aktīvi tiks nodoti pasīvai pārvaldībai vai arī cesijai atbilstoši 13. punktā noteiktajām saistībām. Šie aktīvi ir: i) *Credit Spread Portfolio* un *Public Sector Portfolio* portfeļi (2009. gada 31. decembrī lēsti EUR 134 miljardu apmērā), ii) *Financial products* portfelis (2009. gada 31. decembrī lēsts EUR 10,7 miljardu apmērā) un iii) *non-core PWB loans* portfelis (2009. gada 31. decembrī lēsts EUR 17 miljardu apmērā). Palielinātais *Dexia* finansējums, kam ir finansējuma garantija, arī tiks pilnībā piesaistīts šai līnijai.

8. *Dexia* ierobežos:

- a) par parastajām akcijām SA *Dexia* izmaksāto visu veidu dividenžu summas un
- b) pirmstermiņa diskrecionāras atmaksu summas vai kupona maksājumu summas 1. līmeņa hibrīdinstrumentiem *Tier 1* vai 2. līmeņa instrumentiem *Tier 2*, ko i) emitējuši uzņēmumi, pār kuriem *Dexia* ir vienpersoniska kontrole, ii) kuru turētāji ir citas personas vai uzņēmumi, nevis SA *Dexia* un tās filiāles un iii) kuru maksājumi vai izpilde saskaņā ar līguma noteikumiem par šiem instrumentiem ir diskrecionāra.

Tas tiks veikts tā, lai pēc izmaksas vai plānotā maksājuma (ņemot vērā iespējamās obligātos ar parasto akciju dividenžu izmaksām saistītos maksājumus) *Dexia* grupas pirmā līmeņa pamatkapitāls (ko aprēķina, atsaucoties uz pēdējiem konsolidētajiem gada pārskatiem, kuri sagatavoti saskaņā ar IFRS grāmatvedības noteikumiem);

i) joprojām ir lielāks par vai vienāds ar šādu līmeni:

31.12.2009.	31.12.2010.	31.12.2011.	31.12.2012.	31.12.2013.	31.12.2014.
10,7 %	10,6 %	[.] %	[.] %	[.] %	[.] %

ii) un joprojām ir lielāks par vai vienāds ar summu, ko veido:

i) 12,5 % riska svērtu aktīvu (*risk weighted assets*) no LPMD, kā tas noteikts šā dokumenta 7. punktā; un

ii) 9,5 % riska svērtu aktīvu (*risk weighted assets*) no citām grupas darbībām (*Core Division*).

Iepriekš minētās saistības:

i) neskar prasības par *Dexia* sadalāmo peļņu (kā tas noteikts Beļģijas Sabiedrību kodeksa 617. pantā);

ii) neskar ne darbības, kuras veikt *Dexia* ir juridisks pienākums attiecībā uz hibrīdinstrumentiem *Tier 1* un *Tier 2*, ne arī darbības, kuras veikt *Dexia* ir juridisks pienākums saskaņā ar līgumiem, kas noslēgti pirms 2010. gada 1. februāra;

iii) tiks pārskatītas gadījumā, ja būtiski mainīsies iekšējā kapitāla un *Dexia* grāmatvedības noteikumu definīcija; un

iv) piemērojamas visām izmaksām, kas tiks veiktas līdz 2014. gada 31. decembrim.

9. Turklāt, neskarot darbības, kuras *Dexia* būs likumīgi jāveic, vai arī darbības, kuras tai būs jāveic saskaņā ar līgumiem, kas noslēgti pirms 2010. gada 1. februāra, no 1. vai 2. līmeņa hibrīdinstrumentiem *Tier 1* un *Tier 2*, *Dexia* līdz 2011. gada 31. decembrim atturēsies:

a) veikt kuponu maksājumus no 1. vai 2. līmeņa hibrīdinstrumentiem *Tier 1* un *Tier 2*, kuru turētāji ir nevis SA *Dexia* vai tās filiāles, bet gan citas personas un struktūrvienības, un kuru izmaksa ir diskrecionāra, piemērojot šiem instrumentiem līgumā noteiktos nosacījumus;

b) apstiprināt un balsot par visu struktūrvienību, pār kurām *Dexia* ir tieša vai netieša vienpersoniska kontrole (tai skaitā struktūrvienības, kurās SA *Dexia* pieder 100 %), visu veidu dividenžu izmaksu, ja šī izmaksa ir pamats kupona maksājumam par 1. vai 2. līmeņa hibrīdinstrumentiem *Tier 1* un *Tier 2*, kuru turētājs nav SA *Dexia* un tā filiāles; un

c) izvēles kārtā veikt pirmstermiņa atmaksu par pirmajā ievilkumā iepriekš minētajiem 1. vai 2. līmeņa hibrīdinstrumentiem *Tier 1* un *Tier 2*.

SA *Dexia* atturēsies no dividenžu sadales par parastajām akcijām līdz 2011. gada 31. decembrim. Šis aizliegums neattieksies uz pilnībā realizētu dividenžu ar jaunu akciju piešķiršanu sadali, ciktāl sadalītās summas i) atbilst 8. punktam un ii) ir mazākas par vai vienādas ar 40 % no SA *Dexia* saimnieciskās darbības neto rezultāta 2009. gadā attiecībā uz 2010. gadā veikto sadali un mazākas par vai vienādas ar 40 % no SA *Dexia* saimnieciskās darbības neto rezultāta 2010. gadā attiecībā uz 2011. gadā veikto sadali.

10. Attiecībā uz SA *Dexia* un *Dexia* grupas galveno darbības struktūrvienību vadības komiteju un izpildkomiteju dalībnieku atalgojumu *Dexia* turpinās piemērot G-20 un attiecīgo valsts iestāžu noteiktos atalgojuma principus.

11. Saskaņā ar 2009. gada 17. decembrī iesniegto pārstrukturēšanas plānu *Dexia*:

- a) savā jaunajā produktu politikā *PWB* produktu apjomu samazinās uz EUR 12 miljardiem 2009. gadā, uz EUR 15 miljardiem 2010. gadā un uz EUR 18 miljardiem laikā no 2011. gada līdz 2014. gadam;
- b) līdz 2012. gada 31. decembrim samazinās darbības izmaksas par 15 %;
- c) tirdzniecības darbībā savā vārdā neuzņemsies risku, kas nav saskaņā ar dzīvotspējas atjaunošanas mērķi, pamatojoties uz pārdomātu pārvaldību. Tāpēc *Dexia* samazinās tirdzniecības darbības apjomu (vidējo gada riskam pakļauto vērtību, kas 2008. gadā bija EUR 126 miljardi, samazinās par 44 %) un, sākot no Komisijas lēmuma pieņemšanas dienas, pārtrauks tirdzniecības darījumus savā vārdā;
- d) sākot no Komisijas lēmuma pieņemšanas dienas ar tūlītēju tā stāšanos spēkā, *Dexia* pilnībā atteiksies no peļņas par *Dexia BIL* konvertējamām obligācijām EUR 376 miljonu apmērā, par kuriem 2008. gada septembrī saistījās Luksemburga.

Finansējuma garantija

12. *Dexia* iespēja izmantot finansējuma garantiju, kas tika pagarināta ar līguma pielikumu 2009. gada 14. oktobrī (Nodrošinājums), tiks ierobežota ar šādiem nosacījumiem:

- a) *Dexia* nebūs iespējas izmantot garantiju nevienam no noguldījumu līgumiem, kas noslēgti, sākot ar 2010. gada 31. martu;
- b) *Dexia* nebūs iespējas izmantot finansējuma garantiju nevienai no īstermiņa (mazāk par vienu gadu) emisijām, kas izvietotas, sākot ar 2010. gada 31. maiju;
- c) *Dexia* nebūs iespējas izmantot finansējuma garantiju ne emisijām, kas izvietotas, sākot ar 2010. gada 30. jūniju, ne līgumiem, kas noslēgti, sākot ar 2010. gada 30. jūniju;
- d) kopējā neizpildīto garantiju summa nevienā brīdī nedrīkst pārsniegt EUR 100 miljardus;
- e) garantijas piemērošanas periodā *Dexia* iesaistītajām dalībvalstīm izmaksā papildu atlīdzību par pārsniegto summu, ja tiek pārsniegtas neizpildītās garantijas robežvērtības:

Slieksnis/daļa (neizpildītās garantijas miljardos euro)	[60–70]	[70–80]	[80–100]
Papildu samaksa par pārsniegumu bāzes punktus	+ 50	+ 65	+ 80

Cesija un pasīvā pārvaldība

13. *Dexia* uzsāks aktīvu cesiju. Aktīvu saraksts un cesiju grafiks ir šāds:

- a) 70 % līdzdalības Itālijas filiāles *Crediop* cesija vai kotēšana biržā līdz 2012. gada 31. oktobrim. Saskaņā ar Paziņojumu par banku pārstrukturēšanu 15. punktu *Dexia* nevajadzēs cedēt savu daļu *Crediop* par pārmērīgi zemu cenu (mazāk nekā [. . .] reizu uzskaites vērtības 2010. gadā un 2011. gadā un [. . .] reizu uzskaites vērtības 2012. gadā);
- b) *Dexia Insurance Belgium* (turpmāk "DIB") Francijas filiāles, kas darbojas dzīvības apdrošināšanas un sociālās sistēmas jomā, cesija līdz 2010. gada 30. jūnijam. Cesijas līgums tika parakstīts 2009. gada 9. decembrī, un pārdošana jāisteno 2010. gada pirmajā pusgadā;
- c) 51 % līdzdalības *Dexia* filiāles *AdInfo*, kas darbojas Beļģijas vietējām pašvaldībām sniegto IT pakalpojumu sniegšanas jomā, akciju cesija vai kotēšana biržā līdz 2010. gada 31. decembrim;
- d) *Dexia* līdzdalības Beļģijas enerģijas ražošanas uzņēmumā *SPE* cesija līdz 2010. gada 31. decembrim;

- e) 20 % *Dexia* līdzdalības *Crédit du Nord* cesija (šī cesija ir īstenota 2009. gada 11. decembrī);
- f) aptuveni 80 Beļģijas aģentūru slēgšana 2010. gadā saskaņā ar jauno grupas izplatīšanas modeli;
- g) šādu *RCB International* darbību pārtraukšana:
- i) *Experta Jersey* cesija, *Dexia Private Bank (PB) Jersey* un *PB de Montevideo* darbības pārtraukšana, *PB* attīstības projekta pārtraukšana Singapūrā, *consumer finance* Krievijā projekta pārtraukšana un *Dexia Asset Management* (turpmāk "DAM") darbības pārtraukšana Centrāleiropā un Austrumeiropā, *Experta* monopoldarbības cesija Šveicē tika īstenota 2009. gada laikā un 2010. gada sākumā;
 - ii) 2011. gada 31. decembrim tiks cedēta *Experta* monopoldarbība Bahamu salās un pārdota *Dexia BIL* Dānijas filiāle, kas darbojas aktīvu pārvaldības, tirgus un strukturēšanas jomās un sniedz pakalpojumus privātpersonām;
- h) *Dexia* daļas, kas tai pieder tās Slovērijas filiālē *Dexia Banka Slovensko (DBS)*, cesija vai kotēšana biržā līdz 2012. gada 31. oktobrim. Saskaņā ar Paziņojuma par banku pārstrukturēšanu 15. punktu *Dexia* nevajadzēs cedēt savu daļu *DBS* par pārmērīgi zemu cenu (mazāk kā [...] reižu uzskaites vērtības 2010. gadā un [...] reižu uzskaites vērtības 2011. gadā);
- i) šādu *PWB international* darbību pārtraukšana un pasīvā pārvaldība:
- 1) Indija: saimnieciskās darbības cesija īstenota 2009. gadā;
 - 2) Šveice (*Dexia Public Finance Switzerland*) un Zviedrija (*Dexia Norden*): slēgšana un likvidācija līdz 2010. gada 31. decembrim;
 - 3) Meksika, Austrālija, Japāna: bilances pasīvā pārvaldība un darbinieku skaita samazināšana. Uzņēmums Meksikā tika slēgts 2009. gadā un tā aktīvi pasīvai pārvaldībai nodoti *DCL* Ņujorkā. Darbinieku skaits Japānā un Austrālijā 2009. gadā samazināts uz pusī, un ar to saistītās darbības nodotas pasīvai pārvaldībai;
- j) *FSA* cesija (pabeigta 2009. gada 1. jūlijā), pēc tam *Dexia* daļu *Assured Guaranty* cesija līdz 2011. gada 31. decembrim;
- k) 49 % grupas līdzdalības *Kommunalkredit Austria (KA)* cesija, kas īstenota 2008. gada 4. ceturksnī;
- l) *DenizBank* apdrošināšanas filiāles *Deniz Emeklilik* cesija vai kotēšana bankā līdz 2012. gada 31. oktobrim;
- m) 60 % grupas līdzdalības *Dexia Sabadell* cesija līdz 2013. gada 31. decembrim;
- n) Paātrināta *Dexia* obligāciju portfeļa cesija – EUR [10–20] miljardi gadā 2010. un 2011. gadā, no EUR [5–15] miljardiem līdz EUR [10–20] miljardiem 2012. gadā, no EUR [0–10] miljardiem līdz EUR [5–15] miljardiem gadā 2013. un 2014. gadā;
- o) *Standby Bond Purchase Agreements* (turpmāk "SBPA") un *Tender Option Bonds* (turpmāk "TOB") (*ASV/Kanāda*) darbības pasīva pārvaldīšana saskaņā ar 2009. gada 17. decembrī iesniegto pārstrukturēšanas plānu.

Cesijas saistības, kas iepriekš uzskaitītas a)–n) apakšpunktā, tiks uzskatītas par izpildītām tad, kad *Dexia* un pircējs būs noslēguši saistošu un galīgu vienošanos (t. i., vienošanos, ko *Dexia* vienpusēji un bez soda naudas nevar lauzt) par pilnīgu *Dexia* daļas uzņēmumā vai attiecīgo aktīvu cesiju, lai arī vienošanās parakstīšanas brīdī vēl nebūs saņemtas visas kompetento uzraudzības iestāžu atļaujas vai deklarācijas par to, ka tām nav iebildumu.

14. Šā lēmuma 13. punktā minētās aktīvu cesijas, kā arī *Dexia* aktīvu un pasīvu nolietojuma rezultātā

- a) un saskaņā ar nosacījumiem un grāmatvedības normām, kas minētas 2009. gada 17. decembrī Komisijai iesniegtā *Dexia* pārstrukturēšanas plāna papildu pasākumos, *Dexia* kopējā bilance 2014. gada 31. decembrī samazināsies par 35 % salīdzinājumā ar tās bilanci 2008. gada 31. decembrī. Absolūtos skaitļos 2008. gada 31. decembrī kopsavilkuma bilance samazinājies par EUR 651 miljardu, 2009. gada 31. decembrī – līdz EUR 580 miljardiem, 2010. gada 31. decembrī – līdz EUR [510–550] miljardiem, 2011. gada 31. decembrī – līdz EUR [485–545] miljardiem, 2012. gada 31. decembrī – līdz EUR [425–490] miljardiem, 2013. gada 31. decembrī – līdz EUR [405–465] miljardiem, 2014. gada 31. decembrī – līdz EUR 427 miljardiem jeb samazinājums par EUR 224 miljardiem. Šīs summas mainīsies saskaņā ar *Dexia* bilancē iekļauto atvasināto produktu tirgus vērtības izmaiņām, ja minētās izmaiņas atšķirsies no *Dexia* pārstrukturēšanas plānā paredzētajām izmaiņām, turklāt, ja šāda novirze nav radusies ievērojamu šo atvasināto produktu nosacītās summas pieauguma rezultātā;
- b) *Core Division* bilances kopsumma 2010. gada 31. decembrī būs EUR [390–410] miljardi, 2011. gada 31. decembrī – EUR [385–415] miljardi, 2012. gada 31. decembrī – EUR [345–380] miljardi, 2013. gada 31. decembrī – EUR [335–365] miljardi un 2014. gada 31. decembrī – EUR 353 miljardi jeb samazinājums par 45 % salīdzinājumā ar grupas bilances kopsummu 2008. gada 31. decembrī. *Core Division* un *LPMD* darbību kopsavilkuma bilances ikgadējās izmaiņas atbildīs šā lēmuma II pielikumā iekļautajam aprakstam.

Cesijas pilnvarnieks

15. a) Ja 13.a, 13.c, 13.d, 13.h, 13.l un 13.m punktā minētās aktīvu cesijas saistības netiek izpildītas iepriekš noteiktajā laikā un ja nav alternatīvu Komisijas apstiprinātu saistību, vēlākais vienu mēnesi pēc cesijai noteiktā termiņa Francijas, Beļģijas un Luksemburgas iestādes iesniegs Komisijai iepriekšējai apstiprināšanai sarakstu, kur norādītas 1–3 personas, kuras izvēlētas, vienojoties ar *Dexia*, varētu tikt norīkotas par pilnvarnieku šo cesiju veikšanai.
- b) Cesijas pilnvarniekam jābūt neatkarīgam, ar vajadzīgo kvalifikāciju, un savu pilnvaru termiņa laikā tas nedrīkst nonākt interešu konfliktā.
- c) Komisija var gan apstiprināt, gan arī noraidīt ierosinātā(-o) pilnvarnieka(-u) kandidatūru(-as). Gadījumā, ja Komisija noraida ierosināto pārdošanas pilnvarnieku kandidatūras, viena mēneša laikā pēc noraidīšanas paziņošanas *Dexia* un Francijas, Beļģijas un Luksemburgas iestādes ierosina 1–3 jaunus kandidātus, kuri Komisijai arī ir jāapstiprina vai jānoraida. Ja Komisija noraida visus nākamos ierosinātos pilnvarniekus, tā izvirza savu pilnvarnieku, kuru *Dexia* iecel vai panāk viņa iecelšanu saskaņā ar Komisijas apstiprināto mandātu.
- d) Francijas, Beļģijas un Luksemburgas iestādes apņemas nodrošināt, ka *Dexia* piešķir cesijas pilnvarniekam nepieciešamās un atbilstīgās pārstāvēšanas pilnvaras:
- i) lai tas veiktu a) punktā minēto aktīvu cesiju (tai skaitā arī pilnvaras, lai nodrošinātu cesijas veikšanai nepieciešamo dokumentu izpildi), un
- ii) lai veiktu visas cesijas veikšanai nepieciešamās un atbilstīgās darbības vai deklarācijas, tai skaitā arī padomes norīkošanu cesijas procesa atbalstam.
- e) Cesijas pilnvarnieks pirkuma un pārdošanas līgumā(-os) iekļauj parasti pieņemtos un saprātīgos noteikumus un nosacījumus, kurus viņš uzskata par atbilstīgiem, lai pabeigtu pārdošanu nākamajā gadā pēc pilnvarnieka iecelšanas. Cesijas pilnvarnieks sarīko pārdošanas procedūru tādā veidā, lai nodrošinātu cesiju. Cesijas pilnvarnieka pakalpojuma apmaksu sedz *Dexia*. [..].
- f) Cesijas pilnvarnieka pakalpojumu izmaksas sedz *Dexia*.

Īstenošana

16. Gadījumā, ja mainās *Dexia* kontrole, Komisija var pieņemt lēmumu, ka kāda daļa vai visas šajā dokumentā minētās saistības vairs netiek īstenotas. Tā ņems vērā paredzēto izmaiņu ietekmi uz ilgtermiņa dzīvotspēju un konkurenci un piemēros tādu principu, kurš nosaka, ka atbalsta saņēmēja pārdošana konkurentam pati par sevi ir sava veida kompensācija par konkurences izkropļojumiem.

17. a) Viena mēneša laikā pēc šā galīgā lēmuma pieņemšanas Francijas, Beļģijas un Luksemburgas iestādes iesniedz Komisijai iepriekšējai apstiprināšanai sarakstu, kur norādīta 1–3 personas, kuras izvēlētas, vienojoties ar *Dexia*, varētu tikt norīkotas par neatkarīgu ekspertu ("neatkarīgu eksperts") iepriekš minēto saistību īstenošanas detalizētai pārbaudīšanai.
- b) Neatkarīgajam ekspertam jābūt ar vajadzīgo kvalifikāciju, un savu pilnvaru termiņa laikā tas nedrīkst nonākt interešu konfliktā.
- c) Komisija var gan apstiprināt, gan arī noraidīt ierosinātā(-o) neatkarīgā(-o) eksperta(-u) kandidatūru(-as). Gadījumā, ja Komisija noraida ierosināto neatkarīgā eksperta kandidatūras, viena mēneša laikā pēc noraidīšanas paziņošanas *Dexia* un Francijas, Beļģijas un Luksemburgas iestādes ierosina 1–3 jaunus kandidātus, kuri Komisijai arī ir jāapstiprina vai jānoraida.
- d) Ja Komisija noraida visus nākamos ieteiktos neatkarīgo ekspertu kandidātus, tā izvirza savu neatkarīgo ekspertu.
- e) Neatkarīgā eksperta pakalpojumu izmaksas sedz *Dexia*.
18. a) Pārstrukturēšanas plāna darbības laikā Komisijai bez ierobežojumiem un pastāvīgi būs pieejama tās lēmuma, kas apstiprina pārstrukturēšanas plānu, īstenošanai nepieciešamā informācija. Komisija ar Francijas, Beļģijas un Luksemburgas iestāžu piekrišanu var griezties tieši pie *Dexia*, lai saņemtu nepieciešamos skaidrojumus vai precizējumus. Francijas, Beļģijas un Luksemburgas iestādes un *Dexia* pilnā mērā sadarbosies jebkāda veida pārbažu veikšanā, ko prasītu Komisija vai nepieciešamības gadījumā neatkarīgais eksperts.
- b) Divreiz gadā neatkarīgais eksperts sadarbībā ar *Dexia* Komisijai iesniedz ziņojumu par šajā dokumentā minēto saistību izpildi. Ziņojumā iekļauj detalizētu pārskatu par sasniegumiem pārstrukturēšanas plāna īstenošanā un konkrēti par: i) bilances samazināšanu, kā tas paredzēts 14. punktā; ii) likviditātes un finansējuma rādītājiem, kā tas paredzēts 5. punktā; iii) saistību par RAROC ievērošanu, beidzoties pusgadam atbilstoši 3. punktam; iv) darbību cesiju un slēgšanu, kas paredzētas 13. punktā, turklāt norādot cesijas vai slēgšanas datumu, aktīvu uzskaites vērtību 2008. gada 31. decembrī, cesijas vērtību, ieguvumus un zaudējumus, informāciju par pasākumiem, kas vēl veicami pārstrukturēšanas plāna ietvaros. Ziņojumā iekļauj arī informāciju par RAROC izmaksām un aprēķiniem (kā minēts 3. punktā) piemērojamiem nākamajā pusgadā pēc ziņojuma iesniegšanas. Šis ziņojums jāiesniedz ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc pusgada pārskata iesniegšanas un gada pārskata apstiprināšanas, turklāt jebkurā gadījumā katru gadu pirms 1. oktobra un 30. aprīļa.
- c) Ja pirms 1. oktobra iesniegtajā ziņojumā neatkarīgais eksperts norāda, ka šajā dokumentā minētie gadam paredzētie mērķi, iespējams, netiks sasniegti, Francijas, Beļģijas un Luksemburgas iestādes viena mēneša laikā no šā ziņojuma iesniegšanas dienas Komisiju informēs par pasākumiem, kas kopā ar *Dexia* paredzēti, lai, izmantojot piemērotus līdzekļus, mērķus sasniegtu līdz gada beigām.
- d) Ja pirms 30. aprīļa iesniegtajā ziņojumā neatkarīgais eksperts norāda, ka šajā dokumentā minētie gadam paredzētie mērķi nav sasniegti, Francijas, Beļģijas un Luksemburgas iestādes viena mēneša laikā no šā ziņojuma iesniegšanas dienas Komisiju informē par pasākumiem, kas kopā ar *Dexia* paredzēti, lai, izmantojot piemērotus līdzekļus, mērķus sasniegtu līdz tā paša gada 30. jūnijam.
19. Ja noteiktajā laikā netiek sniegta informācija par pasākumiem, kas noteikti 18.c un 18.d punktā, vai ja mērķi netiek sasniegti līdz 30. jūnijam (saskaņā ar pasākumiem, par kuriem nepieciešamības gadījumā informācija iesniegta pirms 30. aprīļa), saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 noteikumiem Komisija var uzsākt jaunu formālu izmeklēšanas procedūru. [..]

Saistību pārskatīšana

20. Pamatojoties uz pietiekami pamatotu Francijas, Beļģijas un Luksemburgas pieprasījumu, Komisija var:
- a) atļaut *Dexia* atlikt viena vai vairāku 13. punktā minētu aktīvu cesiju vai
- b) atļaut *Dexia* viena vai vairāku 13. punktā minētu aktīvu cesiju aizstāt ar citas līdzvērtīgas *Dexia* bilancē esošas daļas aktīvu cesiju;

- c) pieņemt lēmumu, ka viena vai visas šajā dokumentā minētās saistības vairs netiek piemērotas;
- d) gadījumā, ja viens un vai cits 5. punktā noteiktais rādītājs nav sasniegts, ņemt vērā *Dexia* spēju īstermiņā segt savas finanšu vajadzības, mobilizējot repo operācijām piemērotu aktīvu rezerves.
21. Komisija var pieņemt kādu no iepriekšējā punktā minētajiem lēmumiem, ja tā uzskata, ka šāds lēmums nepieciešams, piemēram, efektīvas konkurences saglabāšanai tirgū vai finanšu stabilitātes atjaunošanai ilgstošas finanšu vai ekonomiskās krīzes gadījumā, vai arī tad, ja mainīgā ekonomikas vide, īpaši valūtas maiņas kurss, vai grāmatvedības noteikumi un mikrokreditēšanas darbību regulējums to pamato.

Vietējām pašvaldībām sniegto bankas aizdevumu konkurence un pārredzamība

22. Lai panāktu vēl lielāku banku aizdevumu operāciju ar vietējām pašvaldībām konkurenci un pārredzamību, Francija apņemas nodrošināt, ka vietējās pašvaldības attīsta naudas vai kapitāla piegādes konkursu praksi.

Šajā sakarībā līdz 2010. gada beigām dalībvalstis vietējām pašvaldībām sagatavos skaidrus ieteikumus gan par banku finansējuma, gan par kompleksu finanšu produktu izmantošanas jautājumiem.

Ieteikumos tiks uzsvērta tautsaimnieciskā nozīme šajā nozarē, konkursu pasākumu īstenošana un tiks sniegti praktiski ieteikumi šo pasākumu īstenošanai. Liela apjoma aizņēmumu gadījumā ieteiktās labās prakses paredz sabiedriskus konkursus.

Par šiem ieteikumiem tiks informēti par atbalsta sniegšanu atbildīgie vietējo pašvaldību dienesti un padomes. Ja izrādīsies, ka šie ieteikumi nav pietiekami, lai nodrošinātu, ka vietējās pašvaldības līdz 2013. gadam plašāk rīko pārredzamus konkursus bez diskriminācijas, Francija šajā jomā apņemas izstrādāt normatīvus priekšlikumus.

23. Lai panāktu vēl lielāku vietējo pašvaldību banku aizdevumu operāciju konkurenci un pārredzamību, Beļģijas valdība sadarbībā ar reģioniem apņemas kontrolēt, vai līgumslēdzējas iestādes publicē paziņojumus par noslēgtajiem publiskā iepirkuma līgumiem, kas attiecas uz vietējo iestāžu finansēšanu.

II PIELIKUMS

1. Core Division un Non-Core darbības kopsavilkuma bilances izmaiņas, tai skaitā struktūru iekšējais finansējums

(miljardos euro)

	2009. g.	2010. g.	2011. g.	2012. g.	2013. g.	2014. g.
Core aktīvi kopā	419	[390–410]	[385–415]	[345–380]	[335–365]	353
Non-core aktīvi kopā	162	[120–140]	[100–120]	[80–110]	[70–100]	79

2. Grupas konsolidētā kopsavilkuma bilance

(miljardos euro)

31.12.2008.	31.12.2009.	31.12.2010.	31.12.2011.	31.12.2012.	31.12.2013.	31.12.2014.
651	580	[510–550]	[485–545]		[405–465]	427

3. RAROC definīcija saistību 3.a punktā

RAROC aprēķina formula ir šāda:

$$EC_{t=0} = \sum_{t=1}^T \frac{(Revenues_t - EL_t - Costs_t) \times (1 - taxes) + (EC_{t-1} - EC_t)}{(1 + RAROC)^t}$$

Kur:

Revenues = Produkti

EC = Ekonomiskais kapitāls

EL = Paredzami zaudējumi

Costs = Izmaksas, saistītas ar profesionālajiem darījumiem

Taxes = Nodokļi

4. Šā lēmuma 5.a punktā minēto grupas īstermiņa finansējumu definīcija

Šā lēmuma 5.a punktā minētais īstermiņa finansējums ietver visu veidu repo operācijas (repo darījumi ar centrālajām bankām, divpusējām bankām un trešām pusēm), depozīta sertifikātus un komerciālos vērtspapirus, starpbanku noguldījumus, pilnvarojuma noguldījumus, centrālo banku noguldījumus, kā arī citus profesionālo klientu finansējumus. Tos visus uzrauga grupas ekspertu centrs; tā veidošanu nosaka noteikumi, kas tiks nosūtīti neatkarīgajam ekspertam.

5. Šā lēmuma 5.b punktā minēto grupas pasīvu definīcija

Šā lēmuma 5.b punktā minētie grupas pasīvi ietver:

i) grupas emitēto segto obligāciju un EMTN emisiju (nodrošinātas, nenodrošinātas, starpbanku tirgū vai ar tīkla starpniecību banku mazumtirdzniecībā) ilgtermiņa rezerves;

ii) īstermiņa rezerves: īstermiņa finansējumu grupas bilancē.

KOMISIJAS LĒMUMS

(2010. gada 27. aprīlis)

par valsts atbalstu, ko Beļģija īstenojusi Ostendes zivju izsoles pārstrukturēšanai

(valsts atbalsts C 30/08 (ex NN 21/08))

(izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 2520)

(Autentisks ir tikai teksts holandiešu un franču valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2010/607/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,ņemot vērā Padomes 1999. gada 22. marta Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai ⁽²⁾, un jo īpaši tās 7. panta 5. punktu un 14. pantu,uzaicinājusi ieinteresētās personas iesniegt piezīmes ⁽³⁾ saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 108. panta 2. punkta pirmo daļu ⁽⁴⁾ un ņemot vērā to piezīmes,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

- (1) Komisija 2006. gada 16. februāra vēstulē saņēma sūdzību (reģistrēta ar atsauces numuru CP 40/06) par atbalstu, ko Beļģijas iestādes piešķirušas Ostendes zivju izsolei. 2007. gada 31. jūlijā tika saņemta papildu sūdzība par to pašu jautājumu.
- (2) Komisija 2006. gada 13. marta, 2006. gada 26. jūnija un 2007. gada 11. jūlija vēstulē lūdza Beļģijas iestādes sniegt informāciju par minētajiem pasākumiem, uz ko attiecīgās iestādes atbildēja 2006. gada 11. maija, 2006. gada 20. oktobra un 2007. gada 27. novembra vēstulē.

⁽¹⁾ OV L 1, 3.1.1994., 3. lpp.⁽²⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.⁽³⁾ OV C 238, 17.9.2008., 12. lpp.⁽⁴⁾ No 2009. gada 1. decembra EK līguma 87. un 88. pants ir kļuvis attiecīgi par Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 107. un 108. pantu. Abi noteikumu kopumi būtībā ir identiski. Šajā lēmumā atsauces uz LESD 107. un 108. pantu attiecīgā gadījumā jāsaprot kā atsauces uz attiecīgi EK līguma 87. un 88. pantu.

(3) Pēc Beļģijas iestāžu iesniegtās informācijas un dokumentu pārbaudes Komisija 2008. gada 3. jūlijā paziņoja Beļģijas iestādēm par savu lēmumu sākt procedūru, kas paredzēta LESD 108. panta 2. punktā un Regulas (EK) Nr. 659/1999 6. pantā.

(4) Beļģijas iestādes 2008. gada 16. jūlija vēstulē nosūtīja Komisijai dažus dokumentus par Ostendes zivju izsoles privatizāciju, ko iecerējusi Ostendes pilsēta.

(5) Beļģijas iestādes 2008. gada 25. jūlija vēstulē lūdza pagarināt piezīmju iesniegšanas termiņu līdz 2008. gada 8. septembrim. Pagarinājums tika piešķirts 2008. gada 4. augustā.

(6) Beļģijas iestādes 2008. gada 8. septembra vēstulē iesniedza savas piezīmes par lēmumu sākt oficiālo izmeklēšanas procedūru.

(7) Komisijas lēmums sākt oficiālo izmeklēšanas procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽⁵⁾. Komisija uzaicināja ieinteresētās personas iesniegt piezīmes viena mēneša laikā no publicēšanas dienas.

(8) Komisija 2008. gada 9. oktobrī tikās ar Beļģijas iestāžu pārstāvjiem. Šīs tikšanās laikā Beļģijas iestādes sniedza informāciju par veidu, kādā tās plāno organizēt zivju izsoles privatizāciju.

(9) Komisija saņēma piezīmes no šādām ieinteresētajām trešām personām: Eiropas Zvejas ostu un izsoļu asociācija (EAFPA), *Nationaal Overleg Visafslagen (NOVA)*, *Flanders Ship Repair, Zeebrugse Vis Promotie vzw (ZVP)*, *Grimskby Fish Market, Zeebrugse Visveiling (ZV)* un *European Fish Centre (EFC)*, un kuģu remonta uzņēmums *Gardec*.

⁽⁵⁾ Sk. 4. zemsvītras piezīmi.

- (10) Komisija 2008. gada 4. novembra vēstulē pārsūtīja minētās piezīmes Beļģijai, kurai deva iespēju reaģēt. Beļģija nenosūtīja nekādus apsvērumus par trešo personu piezīmēm.
- (11) Komisija 2009. gada 8. septembrī vēstulē ar atsauces numuru C(2009) 6907 izdeva rīkojumu sniegt informāciju saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 10. panta 3. punktu, pieprasot pilnīgu atbildi uz jautājumiem, kas uzdoti tās 2006. gada 13. marta, 2006. gada 26. jūnija un 2007. gada 11. jūlija vēstulē un lēmumā sākt oficiālu izmeklēšanas procedūru.
- (12) Beļģijas iestādes 2009. gada 7. oktobra vēstulē lūdza pagarināt informācijas iesniegšanas termiņu līdz 2009. gada 9. novembrim. Pagarinājums tika piešķirts 2009. gada 9. oktobrī. Savā vēstulē Beļģijas iestādes arī lūdza Komisijai nodot Beļģijas iestādēm trešo personu iesniegtās piezīmes. Līdz ar termiņa pagarinājuma piešķiršanu Komisija atkārtoti nosūtīja trešo personu piezīmes un 2008. gada 4. novembra vēstules kopiju.
- (13) Beļģijas iestādes 2009. gada 22. oktobra vēstulē informēja Komisiju, ka tās nav saņēmušas Komisijas 2008. gada 4. novembra vēstuli. Šā iemesla dēļ tās lūdza vēl vienu mēnesi, lai iesniegtu savus apsvērumus par trešo personu iesniegtajām piezīmēm.
- (14) Komisija 2009. gada 5. novembra vēstulē piešķīra Beļģijas iestādēm termiņa pagarinājumu līdz 2009. gada 27. novembrim, lai dotu tām iespēju reaģēt uz trešo personu iesniegtajām piezīmēm.
- (15) Beļģijas iestādes sniedza savas atbildes uz rīkojumu sniegt informāciju, kā arī papildu informāciju par zivju izsoles privatizāciju.
- (16) Beļģija 2009. gada 30. novembra vēstulē nosūtīja savus apsvērumus par trešo personu iesniegtajām piezīmēm.
- (17) samazinājās no EUR 20 550 000 līdz EUR 13 440 000 ⁽⁷⁾, un daudzus gadus Ostendes pilsēta (turpmāk pilsēta) saistībā ar izsoli katru gadu ir reģistrējusi zaudējumus vidēji EUR 1 850 000 apmērā (arī 2001. gadā).
- (18) Pilsētai 2001. gadā bija jāizvēlas – slēgt zivju izsoli vai pārstrukturēt to. 2001. gada 23. novembrī pilsēta nolēma pārstrukturēt Ostendes zivju izsoli, saskaņā ar Beļģijas tiesību aktiem pārveidojot to par autonomu pašvaldības uzņēmumu, kura vienīgais akcionārs ir pilsēta.
- (19) Izsoles pārstrukturēšanas lēmuma pamatā bija finanšu plāns, kurā bija izvirzīta viena (pozitīvi formulēta) hipotēze, un uzņēmējdarbības plāns divu lappušu apjomā, ko bija izstrādājis HAMA Consult NV. Šajos dokumentos bija norādīts, ka zivju izsole deviņos gados varētu kļūt par rentablu uzņēmumu, ja to pārveidotu par atsevišķu juridisku personu ar sākumkapitālu BEF 250 miljonu apmērā (aptuveni EUR 6,2 miljoni), kas pilnībā jāapmaksā piecos gados. Šo atsevišķo uzņēmumu sauca *Autonom Gemeentebedrijf Vismijn Oostende* (turpmāk AGVO). AGVO pārņēma finansiālās saistības par dažādu ar bijušo Ostendes zivju izsoli saistītu bankas aizdevumu atmaksu.

2.1. UZŅĒMUMA STRUKTŪRA

2.1.1. AGVO

2. OSTENDES ZIVJU IZSOLES PĀRSTRUKTURĒŠANA 2001. GADĀ

- (17) Ostendes zivju izsole, kas sākotnēji bija valsts īpašumā, bijusi ļoti sadrumstalota un – kā apgalvo Beļģijas iestādes – gadiem ilgi tikusi slikti pārvaldīta. Tā darbojās slikti. No 1991. līdz 2001. gadam tās daļa Beļģijas ostās ievesto zivju izteiksmē bija sarukusi aptuveni no 37 % līdz 20 % ⁽⁶⁾. No 1997. līdz 2001. gadam tās apgrozījums
- (20) Kā minēts 18. apsvērumā, lai pārstrukturētu zivju izsoli, pilsēta 2001. gada 23. novembrī ⁽⁸⁾ nodibināja autonomu pašvaldības uzņēmumu AGVO. Šāds autonomas pašvaldības uzņēmums ir atsevišķa juridiska persona, kas nodibināta saskaņā ar 261. pantu jaunajā pašvaldību likumā, kurš paredzēts, lai organizētu pašvaldības iestādes un pakalpojumus, kas nav parastie pašvaldības pakalpojumi, un kurā galvenā uzmanība pievērsta komerciāla vai rūpnieciska rakstura pakalpojumiem vai iestādēm, ko pārvalda saskaņā ar rūpnieciskām un komerciālām metodēm.
- (21) Attiecībā uz akciju kapitālu un pārvaldības struktūrām pilsētai kā dibinātājai pašvaldībai pēc likuma jābūt balsu vairākumam. Pilsētai faktiski ir 100 % akciju uzņēmumā AGVO, un saskaņā ar AGVO statūtiem tā ieceļ visus valdes locekļus. Valdes locekļu vairākumam jābūt pilsētas domes locekļiem.

⁽⁶⁾ *De Belgische Zeevisserij – Anvoer en Besomming 2007*, Vlaamse overheid, Departement Landbouw en Visserij (http://www2.vlaanderen.be/landbouw/downloads/vis/aanvoer_besomming_2007.pdf), 12. lpp.

⁽⁷⁾ *Vlaamse overheid, Departement Landbouw en Visserij, Jaaroverzicht Zeevisserij 1998, 1999, 2000 en 2001* (<http://lv.vlaanderen.be/nlapps/docs/default.asp?fid=122>).

⁽⁸⁾ Uzņēmumu AGVO pilsēta nodibināja 2001. gada 23. novembrī. Šo pilsētas lēmumu 2002. gada 14. martā apstiprināja Flandrijas iekšlietu ministrs.

(22) Uzņēmumam AGVO patlaban ir vismaz divi tā pilnīgā īpašumā esoši meitasuzņēmumi: NV *Exploitation Vismijn Oostende* (turpmāk EVO) un NV *Pakhuizen* (turpmāk PAKHUIZEN).

2.1.2. EVO

(23) EVO tika nodibināts 2002. gada 8. augustā, lai vadītu izsoli un visas ar to saistītās darbības. Uzņēmumam EVO tika nodrošināts sākumkapitāls EUR 371 840 apmērā. Īpašumtiesības sadalīja 15 000 vienādās akcijās bez nominālvērtības, no tām 14 999 akcijas piederēja uzņēmumam AGVO un viena akcija – pilsētas domes loceklim *Miroir* kungam.

(24) EVO pārvalda valde. Valdes locekļus ieceļ akcionāri uz sešiem gadiem ar iespēju šo laikposmu pagarināt. Ņemot vērā akciju sadalījumu, uzņēmumu EVO pilnīgi kontrolē uzņēmums AGVO.

2.1.3. PAKHUIZEN

(25) Uzņēmumu PAKHUIZEN 1988. gadā nodibināja kuģu īpašnieki, lai pārvaldītu kustamus un nekustamus objektus. 2005. gadā uzņēmumu PAKHUIZEN pārņēma uzņēmums AGVO, nopērkot visas tā akcijas par summu EUR 350 000.

(26) Uzņēmumu PAKHUIZEN pārvalda valde. Valdes locekļus ieceļ akcionāri uz sešiem gadiem, ar iespēju šo laikposmu pagarināt. Kopš 2005. gada uzņēmums PAKHUIZEN ir uzņēmuma AGVO īpašumā un kontrolē.

2.2. UZDEVUMI

2.2.1. AGVO

(27) Uzņēmumam AGVO atbilstīgi tā statūtiem ir uzticēti uzdevumi, ko Beļģijas iestādes uzskata par sabiedriskas nozīmes uzdevumiem un komercuzdevumiem. Sabiedriskas nozīmes uzdevumus pilda pats AGVO; komercuzdevumus pilda tā pilnīgā kontrolē esošie meitasuzņēmumi EVO un – kopš 2005. gada – PAKHUIZEN.

(28) Attiecībā uz sabiedriskas nozīmes uzdevumiem Beļģijas iestādes ir norādījušas, ka uzņēmumam AGVO bija uzticēta Ostendes zvejas ostas pārvaldība (kurā ietilpst zvejas ostas robežās esošo publisko un privāto īpašumu apsaimniekošana un uzturēšana), patēriņam paredzēto izkrauto zivju inspicēšana, izsoles cenām uzliekamo nodevu noteikšana un pārbaude par izkrautās nozvejas aplikšanu ar PVN, slūžu darbināšana starp kanālu un zvejas doku

(ko izmanto ne tikai zvejas kuģi), sabiedrisko attiecību funkcijas vietējo iestāžu vārdā un ēku atjaunošana un nodrošināšana pilnībā vai daļēji publiskā sektora finansētām institūcijām, piemēram, Flandrijas reģionam, Rietumflandrijas provincei utt.

2.2.2. EVO

(29) EVO nodrošina Ostendes zivju izsoles darbību. Ar to ir saistītas galvenokārt tādas darbības kā zivju izsoles organizēšana un vadīšana, noliktavu iznomāšana un citas palīgdarbības. Saistībā ar izsoles darbību EVO piemēro izsoles maksu, kas ir 6 % no cenas. Pircējiem izsolē jāmaksā pircēja komisijas maksa 1 % līdz 3 % apmērā un jāsedz īres maksa par redzēlu kastēm zivju pārvadāšanai. Nav zināms, cik pircēji maksā par tām.

(30) Turklāt EVO piešķir aizdevumus klientiem kuģu īpašniekiem. Daži no nesējamiem aizdevumiem tika piešķirti, piemērojot Euro starpbanku procentu likmi (*Euribor*) + 2 %. Tomēr nešķiet, ka visi aizdevumi tika piešķirti ar šādiem nosacījumiem. Apmainā pret aizdevumu kuģu īpašniekiem nozvejotās zivis bija jāizsola Ostendē.

(31) Turklāt EVO nodrošina kuģu īpašniekiem konkrētas iekārtas un aprīkojumu, piemēram, pilnībā vai daļēji sedzot refrīžeratoru pārvadājumu izmaksas.

2.2.3. PAKHUIZEN

(32) PAKHUIZEN darbību mērķis galvenokārt ir nekustamā īpašuma objektu funkcijas maiņa, atjaunošana, remonts, celtniecība, rekonstrukcija un nojaukšana, ekspluatācija, apsaimniekošana un iznomāšana.

2.3. ATTIECĪGIE ATBALSTA PASĀKUMI

2.3.1. SĀKUMKAPITĀLS UN KAPITĀLA PALIELINĀJUMI

(33) Dibināšanas laikā, proti, 2001. gada 23. novembrī, pilsēta piešķīra uzņēmumam AGVO sākumkapitālu BEF 250 miljonu (EUR 6 179 338,12) apmērā, kas piecu gadu laikā jāsamaksā vienādos gada maksājumos. Kopš 2002. gada ir veikti seši sākumkapitāla maksājumi, kuru kopsumma ir EUR 3 596 665,62: EUR 619 734 tika samaksāti 2002. gada 28. jūnijā, EUR 570 155 – 2003. gada 26. jūnijā, EUR 570 155 – 2004. gada 25. jūnijā un EUR 570 155 – 2005. gada 26. jūnijā. Savās piezīmēs pēc oficiālās izmeklēšanas procedūras sākšanas Beļģija ir norādījusi, ka 2006. un 2007. gadā ir veikti divi maksājumi katrs EUR 619 734 apmērā. Cik Komisijai zināms, AGVO vēl nav pieprasījis atlikušo sākumkapitāla maksājumu EUR 2 582 672,5 apmērā.

(34) Beļģijas iestādes ir norādījušas, ka AGVO ir daļēji izmantojis sākumkapitālu sabiedriskiem uzdevumiem un pašreizējo bankas aizdevumu pamatsummas un procentu atmaksai. Uzņēmums to ir izmantojis arī, lai nopirktu *Pakhuizen* akcijas. Visbeidzot, uzņēmums ir to izmantojis, lai samaksātu uzņēmuma EVO sākumkapitālu un piešķirtu EVO aizdevumus, ko vēlāk (2004. gada 31. decembrī, 2005. gada 31. decembrī un 2007. gada 21. decembrī) pārveidoja pamatkapitālā, atlaižot parādus.

(35) Uzņēmuma EVO dibināšanas laikā, 2002. gada 8. augustā, tam tika nodrošināts sākumkapitāls EUR 371 840,29 apmērā. Vēlāk AGVO palielināja EVO kapitālu, atlaižot parādus. 2004. gada 31. decembrī kapitālu palielināja par EUR 1 387 044, 2005. gada 31. decembrī – par EUR 710 000,75 un 2007. gada 21. decembrī – par EUR 1 500 114,96. Kopumā uzņēmums AGVO ir nodrošinājis uzņēmumam EVO kapitālu EUR 3 969 000 apmērā.

(36) Lai gan Beļģijas iestādes bija informējušas Komisiju, ka EVO sākumkapitāls ir palielināts un līdz 2006. gada 31. decembrim tā apjoms ir sasniedzis EUR 2 468 885, tās neinformēja Komisiju par kapitāla palielinājumu īpašo veidu. Izlasot no trešām personām saņemtās piezīmes, Komisija pievērsa uzmanību 2007. gada 21. decembra kapitāla palielinājumam un faktam, ka kapitāls palielināts, atlaižot parādus. Šo trešo personu piezīmju daļu Beļģija nav komentējusi.

2.3.2. AIZDEVUMU GARANTIJAS

(37) Līdztekus sākumkapitālam pilsēta palīdzēja gan AGVO, gan EVO, piešķirot bezmaksas garantijas privātu aizdevumu saņemšanai.

(38) Attiecībā uz AGVO runa ir par garantijām trim aizdevumiem, kas piešķirti 2004. gada 26. martā (EUR 609 379,40) un 23. aprīlī (EUR 2 117 500) un 2005. gada 22. aprīlī (EUR 550 000), par kopējo summu BEF 132 199 987 (EUR 3 276 879).

(39) Attiecībā uz EVO runa ir par garantijām aizdevumiem, ko piešķīra 2002. gada 28. jūnijā un 27. septembrī. Tomēr atbilstīgi Beļģijas iestāžu sniegtajai informācijai minētos aizdevumus galu galā nepaņēma. 2004. gada 23. aprīlī un 2005. gada 22. aprīlī pilsēta atkal sniedza bezmaksas garantijas aizdevumiem uzņēmumam EVO.

Aizdevumi tika paņemti, un to apmērs sasniedza BEF 145 505 820 (EUR 3 606 995). Neminot nekādu datumu, Beļģijas iestādes ir norādījušas, ka pilsēta ir arī garantējusi papildu aizdevumu EUR 78 000 apmērā. Tā kā tas bija norādīts Beļģijas iestāžu 2008. gada 4. septembra piezīmēs un iepriekšējās piezīmes bija datētas ar 2007. gada 23. novembri, Komisija pieņem, ka šī papildu garantija tika piešķirta laikā starp minētajiem datumiem.

(40) Turklāt uzņēmums AGVO ir sniedzis bezmaksas garantijas uzņēmumam EVO par diviem aizdevumiem kopsummā par EUR 600 000. Netika sniegta informācija par datumu, kad pieņemts lēmums piešķirt bezmaksas garantiju. Tā kā EVO tika nodibināts 2002. gada 22. augustā un Beļģijas iestāžu iesniegtajā dokumentā, kurā minēti abi aizdevumi, bija aprakstīta situācija 2006. gada 3. augustā, Komisija pieņem, ka garantija tika piešķirta laikā starp minētajiem datumiem.

2.3.3. ZEME UN ĒKAS

(41) Saskaņā ar AGVO 2001. gada 23. novembra statūtu 30. pantu tam ir piešķirtas ekskluzīvas tiesības bez maksas lietot Ostendes zvejas ostas zemi un ēkas⁽⁹⁾.

(42) Statūtu 30. pantā ir arī norādīts, ka pilsēta vēlākā posmā var nodot uzņēmumam AGVO īpašumtiesības (vai citas tiesības) uz minēto zemi un ēkām.

(43) Tas notika 2004. gada 26. martā, kad pilsēta veica ieguldījumu uzņēmumā AGVO, nododot tam nekustamo īpašumu, proti, dažādas ēkas, kuras atrodas Ostendes zvejas ostā un kuru platība ir 57 500 m². Minētā ieguldījuma vērtība bija pašvaldības grāmatvedības kontos ierakstītā inventāra vērtība, proti, EUR 14 891 524. Nodotā attiecās tikai uz ēkām (zivju izsoli, birojiem un noliktavām), nevis zemi, uz kuras ēkas bija uzbūvētas. Pašu zemi izmanto pilsēta, pamatojoties uz zemes gabalu īpašnieka – Flandrijas reģiona – piešķirtu beztermiņa koncesiju. Uzņēmumam AGVO joprojām bija ekskluzīvās tiesības izmantot minēto zemi, pamatojoties uz tā statūtu 30. pantu.

⁽⁹⁾ *De Stad Oostende kan aan het AG Vismijn Oostende de volle eigendom, respectievelijk de bestaande zakelijke rechten en beheersrechten overdragen van de goederen die zich bevinden binnen of behoren bij het in artikel 3.1 omschreven Visserhavengebied of die nodig en/of nuttig zijn voor de realisatie van de doelstellingen van het AG Vismijn Oostende (...). In afwachting van de overdracht van de onroerende goederen krijgt het AG Vismijn Oostende het uitsluitend recht deze goederen zonder vergoeding te gebruiken.*

- (44) Nekustamajā īpašumā, ko nodeva 2004. gada 26. martā, ietilpa ēkas 14 754 m² platībā, uz kurām attiecas starp pilsētu un uzņēmumu PAKHUIZEN 1989. gadā uz 45 gadiem noslēgts ilgtermiņa nomas līgums. Atbilstīgi minētajam līgumam PAKHUIZEN par ēku izmantošanu maksā simbolisku nodevu BEF 1 000 (EUR 25) gadā. Apmainā PAKHUIZEN ir uzņēmies līgumsaistības uz sava rēķina un bez tiesībām saņemt kompensāciju atjaunot noliktavas, kas aprakstītas ilgtermiņa nomas līgumā, lai tās atbilstu nākotnes noteikumiem. No otras puses, pēc 27 nomas gadiem (2016. gadā) pilsētai katru gadu tiks piešķirti 50 % no PAKHUIZEN gada tīrās uzņēmuma peļņas. Beļģijas iestādes ir norādījušas, ka PAKHUIZEN nav izpildījis savus pienākumus, un minētās noliktavas netika atjaunotas, kā noteikts līgumā, vismaz ne līdz 2005. gadam. Tomēr Beļģijas iestādes norādīja, ka pēc tam, kad AGVO nopirka PAKHUIZEN akcijas, atjaunošanas un uzturēšanas darbiem 2005. gadā tika iztērēti EUR 257 872 un 2006. gadā – EUR 68 816. Precīzas 2007. gadā veikto darbu izmaksas nav zināmas.
- (45) No 2004. gada 26. marta – dienas, kad pilsēta nodeva uzņēmumam AGVO īpašumtiesības uz ēku, – AGVO aizstāja pilsētu kā līgumslēdzēja pusi ilgtermiņa nomas līgumā ar PAKHUIZEN. To darot, AGVO ieguva tiesības iekasēt EUR 25 gadā, kā arī pēc 27 nomas gadiem saņemt 50 % no PAKHUIZEN gada tīrās uzņēmuma peļņas.
- (46) Beļģija ir norādījusi, ka uzņēmumam AGVO tādējādi pieejamā 57 500 m² platība ir iedalīta šādi:
- 13 600 m² izmanto meitasuzņēmums EVO kā zivju izsoles ēku, darba telpu/angāru un administratīvo ēku,
 - 14 754 m² ir iznomāti uzņēmumam PAKHUIZEN, no tiem 955 m² tiek izmantoti ostas darbībām,
 - 2 700 m² noliktavu ir iznomātas pilnībā vai daļēji publiskā sektora finansētām institūcijām,
 - 8 156 m² izmanto koplietošanas ceļiem,
 - 2 488 m² izmanto kā publiskas bezmaksas stāvvietas,
- 2 400 m² izmanto kā konteinerparku zivsaimniecības darbībām,
- 13 402 m² aizņem doki.
- (47) EVO nemaksā nomu par ēku izmantošanu. Beļģija ir apgalvojusi, ka apmainā EVO sedz visus uzturēšanas un atjaunošanas izdevumus. PAKHUIZEN turpina maksāt EUR 25 gadā.
- (48) Beļģijas iestādes ir norādījušas, ka laikposmā no 2002. gada 31. decembra līdz 2007. gada 31. decembrim EVO un PAKHUIZEN ir samaksājuši attiecīgi EUR 182 377,31 un EUR 381 835,16 par atjaunošanas un infrastruktūras darbiem un EUR 193 255,70 un EUR 133 895,35 par uzturēšanas izmaksām.

2.4. KOMERCSTRATĒGIJA

- (49) Gados pēc pārstrukturēšanas gan AGVO, gan EVO ir reģistrējuši zaudējumus, kas turpināja pieaugt, lai gan uzņēmumam AGVO 2003./2004. gadā bija neliela peļņa. Līdz 2006. gada beigām AGVO bija uzkrājis zaudējumus gandrīz EUR 3 000 000 apmērā un īstermiņa un ilgtermiņa parādus vairāk nekā EUR 4 000 000 apmērā, un 2006. gada beigās uzņēmumam EVO bija jāpārnes zaudējumi vairāk nekā EUR 3 400 000 apmērā, īstermiņa un ilgtermiņa parādi vairāk nekā EUR 5 800 000 apmērā un negatīvs kapitāls gandrīz EUR 1 000 000 apmērā.
- (50) Neraugoties uz šiem uzkrātajiem zaudējumiem, AGVO un EVO iesaistījās spekulatīvos darījumos un paplašināja savu darbību. Piemēram, 2006. gadā AGVO iegādājās 51 % akciju kapitāla Īslandē dibinātā uzņēmumā ar nosaukumu HAF Holding BO, bet EVO 2006. gadā iesaistījās Karaliskā krabja projektā⁽¹⁰⁾ (Norvēģijā dibināts uzņēmums Polardrift). EVO bija iesaistīts arī Īslandes uzņēmumā HAF Holding BO. Turklāt EVO 2005. gadā noslēdza līgumu ar tirdzniecības aģentu, un saskaņā ar šo līgumu aģents bija pilnvarots iepirkt Īslandes izsolēs kvalitatīvas zivis, ko vēlāk tālāk pārdotu Ostendes zivju izsolē.
- (51) Dažādas ieinteresētās personas EVO komercstratēģiju ir raksturojušas kā negodīgu konkurenci, kura cita starpā ietver piedāvājumu pilnīgi vai daļēji segt transporta izmaksas par ārvalstu ostās iekrautu zivju pārvešanu uz Ostendi, kā arī piedāvājums piešķirt kuģu īpašniekiem aizdevumus ar izdevīgiem nosacījumiem, ja viņi izkrautās zivis izsolītu Ostendē.

⁽¹⁰⁾ Projekts, kura ietvaros Norvēģijā zvejo/pērk krabjus, lai tos pārdotu (censtos pārdot) Āzijas tirgū.

- (52) Minētie projekti, kā arī trešo personu aprakstītā komercstratēģija, šķiet, norāda uz to, ka EVO apņēmas par katru cenu paplašināt savu tirgus daļu un savu apgrozījumu. Katrā ziņā AGVO un EVO gada pārskatos ir norādīts, ka savu klātbūtni tirgū par spīti sliktajam finansiālajam stāvoklim EVO varēja saglabāt tikai ar pilsētas atbalstu⁽¹¹⁾.

3. OFICIĀLĀS IZMEKLĒŠANAS PROCEDŪRAS SĀKŠANAS IEMESLI

3.1. UZŅĒMUMAM AGVO PIEŠKIRTĀS PRIEKŠROCĪBAS

- (53) Uzņēmumam AGVO tika piešķirts sākumkapitāls BEF 250 miljonu (EUR 6 179 338) apmērā. Ņemot vērā smagos zaudējumus pagātnē un ļoti īso un nepilnīgo uzņēmējdarbības plānu, Komisija lēmumā sākt oficiālo izmeklēšanas procedūru secināja, ka privāts ieguldītājs nebūtu ieguldījis tik lielu summu zivju izsolē un ka šis sākumkapitāls tāpēc klasificējams kā valsts atbalsts. Komisija pauda šaubas par tā saderību ar iekšējo tirgu, jo šķita, ka nav izpildīti nosacījumi, kas noteikti atbalsta piešķiršanas laikā spēkā esošajās Pamatnostādnēs attiecībā uz valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai⁽¹²⁾ (turpmāk 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādnes).

- (54) Pilsēta arī ieguldīja uzņēmumā AGVO savas ēkas, neprasot par to atlīdzību un neuzliekot uzņēmumam AGVO saistības par līdzīgu vērtību. Komisija uzskatīja, ka privāts ieguldītājs būtu prasījis pamatotu cenu par tādu ieguldījumu un ka ēku ieguldīšana bija uzskatāma par valsts atbalstu. Šķita, ka šis atbalsts samazina uzņēmuma AGVO ražošanas izmaksas un veido darbības atbalstu. Ne LESD 107. pantā, ne Pamatnostādnēs valsts atbalsta izskatīšanai zivsaimniecībā un akvakultūrā⁽¹³⁾ (turpmāk Zivsaimniecības pamatnostādnes) Komisija nevarēja atrast nevienu noteikumu, kas dotu Komisijai iespēju atļaut minēto atbalstu.

- (55) Turklāt pilsēta sniedza garantijas par aizdevumiem AGVO. Kamēr privāts uzņēmējs būtu prasījis prēmiju par garantijām, pilsēta tās piešķīra bez maksas. Tāpēc Komisija secināja, ka minētās garantijas bija uzskatāmas

par valsts atbalstu. Šķita, ka arī šis atbalsts samazina AGVO ražošanas izmaksas un veido darbības atbalstu. Ne LESD 107. pantā, ne Zivsaimniecības pamatnostādnēs Komisija nevarēja atrast nevienu noteikumu, kas būtu ļāvis Komisijai uzskatīt to par saderīgu ar iekšējo tirgu.

- (56) Visbeidzot, pilsēta pilnvaroja uzņēmumu AGVO noteikt un iekasēt pašvaldības nodevas un izmantot ieņēmumus – priekšrocība, kuras privātam uzņēmumam parasti nav. Komisija uzskatīja, ka nav izpildīti *Altmark* lietā pieņemta sprieduma⁽¹⁴⁾ nosacījumi un ka priekšrocības, kas izriet no tiesībām noteikt un iekasēt pašvaldības nodevas, ir jāuzskata par valsts atbalstu. Tā kā nav nekādas informācijas par minēto nodevu, Komisija secināja, ka vispirms tā jāanalizē kā darbības atbalsts un ka ne LESD 107. pantā, ne Zivsaimniecības pamatnostādnēs nav neviena noteikuma, kas padarītu šo atbalstu saderīgu ar iekšējo tirgu.

3.2. UZŅĒMUMAM EVO PIEŠKIRTĀS PRIEKŠROCĪBAS

- (57) Pilsēta un AGVO piešķīra garantijas aizdevumiem uzņēmumam EVO. Kamēr privāts uzņēmējs būtu prasījis prēmiju par garantijām, pilsēta un AGVO piešķīra tās bez maksas, un Komisija secināja, ka tās jāuzskata par valsts atbalstu. Šķita, ka šis atbalsts samazina EVO ražošanas izmaksas un veido darbības atbalstu. Ne LESD 107. pantā, ne Zivsaimniecības pamatnostādnēs Komisija nevarēja atrast nevienu noteikumu, kas padarītu šo atbalstu par saderīgu ar iekšējo tirgu, un tāpēc pauda šaubas par to, vai minētos pasākumus varētu atzīt par saderīgiem ar iekšējo tirgu.

- (58) AGVO atļāva EVO nepārtraukti bez maksas izmantot AGVO īpašumā esošās ēkas kopumā 13 600 m² platībā. Komisija uzskatīja, ka privāts ieguldītājs būtu prasījis par to pamatotu cenu un ka tāda iespēja bez maksas izmantot ēkas uzskatāma par valsts atbalstu. Šķita, ka šis atbalsts samazina EVO ražošanas izmaksas un veido darbības atbalstu. Ne LESD 107. pantā, ne Zivsaimniecības pamatnostādnēs Komisija nevarēja atrast nevienu noteikumu, kas padarītu šo atbalstu par saderīgu ar iekšējo tirgu, un tāpēc pauda šaubas par to, vai minētos pasākumus varētu atzīt par saderīgiem ar iekšējo tirgu.

⁽¹¹⁾ *Jaarrekening AGVO 2005*, 26. lpp. (verslag van de Raad van Bestuur aan de aandeelhouders over de waardering van de aandelen in EVO): *Tenslotte is het niet onbelangrijk dat in deze fase de engagementen van de Stad Oostende een wezenlijke buffer vormen om op verantwoorde wijze een waardering in going concern toe te passen zodat de waardering zoals beschreven in art. 66§2 mag aangehouden worden en niet naar een waardering in discontinuïteit moet overgegaan worden.*

⁽¹²⁾ OV C 288, 9.10.1999., 2. lpp.

⁽¹³⁾ OV C 19, 20.1.2001., 7. lpp.; OV C 229, 14.9.2004., 5. lpp.; OV C 84, 3.4.2008., 10. lpp.

⁽¹⁴⁾ 2003. gada 24. jūlija spriedums lietā C-280/00 *Altmark Trans* un *Regierungspräsidium Magdeburg* pret *Nahverkehrsgesellschaft Altmark, Recueil*, I-7747.

3.3. UZŅĒMUMAM PAKHUIZEN PIEŠKIRTĀS PRIEKŠROCĪBAS

- (59) Starp pilsētu un PAKHUIZEN noslēgtā ilgtermiņa nomas līguma noteikumu ietekme bija tāda, ka PAKHUIZEN varēja gūt labumu no savu darbības izmaksu ikgadēja samazinājuma. Komisija secināja, ka šī priekšrocība ir uzskatāma par valsts atbalstu un neietilpst to pasākumu darbības jomā, kuri noteikti Zivsaimniecības pamatnostādņēs, vai to mērķu darbības jomā, kas noteikti citās horizontālās vai īpašās pamatnostādņēs, kuras varētu būt piemērojamas šāda veida uzņēmumam. Gan saskaņā ar attiecīgajām Zivsaimniecības pamatnostādņēm, gan horizontālajiem noteikumiem par valsts atbalstu tādu atbalsta veidu uzskatītu par darbības atbalstu, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu. Tāpēc Komisija pauda šaubas par to, vai minēto pasākumu varētu atzīt par saderīgu ar iekšējo tirgu.

3.4. ZVEJNICĪBAS UZŅĒMUMIEM PIEŠKIRTĀS PRIEKŠROCĪBAS

- (60) Komisija tālāk atzīmēja, ka zvejniecības uzņēmumiem, kuri izmanto Ostendes zivju izsoli, uzņēmums EVO piešķir priekšrocības, sniedzot pakalpojumus par zemākām likmēm, nekā iekasētu parasts privāts uzņēmējs, un uzņēmums PAKHUIZEN iznomāja ēkas par zemākām likmēm, nekā iekasētu parasts privāts uzņēmējs.
- (61) Komisija uzskatīja, ka minētās priekšrocības veido valsts atbalstu, un ne LESD 107. pantā, ne Zivsaimniecības pamatnostādņēs nevarēja atrast nevienu noteikumu, kas padarītu šo atbalstu par saderīgu, un tāpēc pauda šaubas par to, vai minētos pasākumus varētu atzīt par saderīgiem ar iekšējo tirgu.

3.5. SECINĀJUMS

- (62) Ņemot vērā iepriekš minēto un tās rīcībā esošo informāciju, Komisija uzskatīja, ka visi 3. iedaļā minētie pasākumi jāuzskata par valsts atbalstu, un tai bija šaubas par minētā atbalsta saderību ar iekšējo tirgu.

4. IEINTERESĒTO TREŠO PERSONU IESNIEGTĀS PIEZĪMES

- (63) Visas ieinteresētās trešās personas, kuras iesniedza piezīmes par lēmumu sākt oficiālu izmeklēšanas procedūru, piekrita minētajā lēmumā izvirzītajiem argumentiem. Turklāt tās norādīja, ka AGVO, EVO un PAKHUIZEN piešķirtā nelikumīgā atbalsta dēļ tām nodarīts kaitējums (klientu un ieņēmumu zaudējums), un lūdza Komisiju veikt vajadzīgos pasākumus, lai aizliegtu atbalstu un pieprasītu tā atgūšanu.

4.1. EAFPA

- (64) EAFPA uzsver, ka attiecīgie atbalsta pasākumi kropļo tirgu, un aicina Komisiju aizliegt atbalstu un pieprasīt tā atgūšanu.

4.2. NOVA

- (65) Kā sūdzības iesniedzējs NOVA atbalsta Komisijas lēmumu sākt oficiālu izmeklēšanu. Tas uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt pārredzamību izsoļu tirgū un garantēt vienādus konkurences noteikumus. Tas arī aicina Komisiju veikt atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu šāda, iespējams, nesaderīga, atbalsta atgūšanu.

4.3. FLANDERS SHIP REPAIR

- (66) *Flanders Ship Repair* paskaidro, ka valsts atbalsta dēļ kravas nosūtītāji devās uz Ostendi. Saskaņā ar *Flanders Ship Repair* apgalvojumu tādā veidā tiek zaudēti ieņēmumi, jo nosūtītāji, kuri devās uz Ostendi, vairs nerenovēja savus kuģus Zēbrigē. *Flanders Ship Repair* lūdz pieņemt negatīvu lēmumu par atbalstu un to atgūt, kā arī veikt pagaidu pasākumus.

4.4. ZVP

- (67) ZVP, proti, Zivju pircēju un apstrādātāju asociācija Beļģijas austrumu krastā, apgalvo, ka nelikumīgais valsts atbalsts kopā ar citām priekšrocībām ir ļāvis Ostendes zivju izsolei mākslīgi piesaistīt ārvalstu kuģus un Zēbriges kuģus. Turklāt daudzās intervijās un paziņojumos presei, ko snieguši vietējie politiķi un EVO valdes locekļi (jo īpaši norādot uz to, ka Beļģijā būtu pietiekama vieta tikai vienai zivju izsolei, proti, Ostendes izsolei), ir paustas šaubas par Zēbriges zivju izsoles un līdz ar to apkārtējā uzņēmējdarbības parka nākotni. Tā dēļ ir zaudēti ieņēmumi, samazinājušies, apturēti vai atsaukti ieguldījumi un tirgdarbības centieni.

- (68) ZVP arī piemin, ka tā ir centusies padziļināt vietējo iestāžu izpratni par šo problēmu, bet nesekmīgi.

- (69) Visbeidzot, ZVP norāda, ka EVO ar personas-izkārtnes starpniecību un publiskā sektora līdzekļu palīdzību ir nodibinājis fileju ražošanas uzņēmumu ar nosaukumu *Ostend Filleting Factory*, kas arī iesaistās negodīgā konkurencē.

4.5. GRIMSBY FISH MARKET

- (70) Kāda Apvienotās Karalistes zivju izsole *Grimbsby Fish Market* norāda, ka ap 2005./2006. gadu *EVO* sāka iepirkt zivis tieši no Īslandes zvejniekiem par (augstām) fiksētām cenām un Ostendē šis zivis izsolīja tā sauktajā holandiešu izsolē un bieži vien par zemākām cenām, un secina, ka minētie zaudējumi ir apmaksāti ar publiskā sektora naudu. *Grimbsby Fish Market* pieprasa *EVO* finanšu pārskatu revīziju, lai izmeklētu metodes, kā tika finansētas Īslandes zivju piegādes, kā arī zaudējumi, kas *EVO* radās pārdošanas metožu dēļ.

4.6. ZV UN EFC

- (71) *ZV* un *EFC* pievērš Komisijas uzmanību citai iespējamai negodīgai praksei un valsts atbalsta pasākumiem, proti, tam, ka *AGVO/EVO* bez maksas izmanto pilsētas darbiniekus, un cenu garantijām, ko piešķīris *EVO* un kuru pamatā ir izsoles cena uzņēmumā *Zeebrugse Visveiling*.
- (72) Tie tālāk paskaidro, kāpēc tie uzskata, ka tiek kropļota konkurence un ietekmēta tirdzniecība starp dalībvalstīm.
- (73) Tie arī pievērš Komisijas uzmanību kapitāla papildu ieguldījumiem uzņēmumos *AGVO* un *EVO* (atlaižot parādus).
- (74) Visbeidzot, tie atzīmē, ka Beļģijas iestādes nav apturējušas atbalstu.

4.7. GARDEC

- (75) *Gardec* ir kuģu remonta uzņēmums, kas atrodas Zēbrigē. Tas atbalsta Komisijas lēmumu. Uzņēmums piebilst, ka Ostendē veiktās negodīgās komercprakses dēļ tam ir nodarīts kaitējums (samazinājies apgrozījums), un atzīmē, ka grūtībās nonākušiem uzņēmumiem piešķirtie aizdevumi ļāva tiem Ostendē izdzīvot, turpretī to parādi Zēbrigē palika neatmaksāti.

5. BEĻĢIJAS PIEZĪMES PAR ŠAUBĀM, KAS PAUSTAS LĒMUMĀ UZSĀKT IZMEKLĒŠANU

- (76) Beļģijas iestādes 2008. gada 8. septembra piezīmēs pēc oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanas apsver, ka Komisijas izmeklēšana būtu jāattiecinā tikai uz zivju izsoļu tirgu. Tā kā ne *AGVO*, ne *PAKHUIZEN* nedarbojas minētajos tirgos, to labā veiktie pasākumi pašreizējai procedūrai nav būtiski. Vispārīgāk tās uzskata, ka Komī-

sija nav pareizi noteikusi izmeklēšanas tvērumu un ka pastāv atbalsta divkāršas skaitīšanas risks.

5.1. ATTIECĪBĀ UZ ATBALSTU UZŅĒMUMAM AGVO

- (77) Beļģijas iestādes uzstāj, ka uzņēmums *AGVO* neveic komercdarbību un tāpēc tas nevar ietekmēt konkurenci. Tāpēc uzņēmumam *AGVO* piešķirto atbalstu nevar klasificēt kā valsts atbalstu. Tās piebilst, ka izmeklēšanā var ņemt vērā vienīgi līdzekļus, kas izmantoti uzņēmumam *EVO* (piemēram, to sākumkapitāla daļu, kas ar *AGVO* starpniecību nodota *EVO*). Tās apgalvo, ka atlikums izmantots sabiedriskas nozīmes uzdevumiem un tāpēc tas nevar ietekmēt konkurenci zivju izsoļu tirgū.
- (78) Beļģijas iestādes norāda, ka uzņēmums *AGVO* līdz šim ir saņēmis tikai EUR 3 569 667, lai gan tam sākotnēji apsolīts sākumkapitāls EUR 6 197 338,12 apmērā.
- (79) Par tiesībām iekasēt nodevas vai maksas Beļģijas iestādes uzskata, ka tiesības iekasēt nodevas ir saistītas ar uzņēmuma *AGVO* sabiedriskas nozīmes uzdevumiem un nav uzskatāmas par valsts atbalstu, un ka uzņēmumam *AGVO* nekādā ziņā nav pilnvaru iekasēt nodevas par slūžu un stāpeļa izmantošanu.
- (80) Attiecībā uz ēkām tās apgalvo, ka nav nozīmes, vai ēkas pieder pilsētai vai kādam citam publisko tiesību subjektam. Tās uzskata, ka ēku nodošana uzņēmumam *AGVO* ir tikai iekšēja īpašumu iedalīšana. Beļģijas iestādes atgādina, ka uzņēmums *AGVO* neveic komercdarbību un ka ēku nodošanu tāpēc nevar klasificēt kā valsts atbalstu. Tās piebilst, ka ēku nodošana ir saistīta ar pienākumu remontēt un uzturēt tās labā stāvoklī, tā ka minētais ieguldījums uzņēmumam *AGVO* nekādu priekšrocību nav devis.
- (81) Turklāt tās uzskata, ka bezmaksas garantijas nevar klasificēt kā valsts atbalstu, jo tās tika piešķirtas par aizdevumiem, ko *AGVO* paņēmis, lai veiktu valsts iestādēm iznomāto ēku remontdarbus. Tās tomēr atzīst, ka viens no garantētajiem aizdevumiem (aizdevums EUR 550 000 apmērā) tika izmantots uzņēmumam *EVO*.
- (82) Visbeidzot, Beļģijas iestādes atzīmē, ka spriedums *Altmark* lietā uz šo gadījumu nav attiecināms, jo *AGVO* veiktie sabiedriskas nozīmes uzdevumi nav saistīti ar tautsaimniecību. Tās piebilst, ka šķērssubsīdiju risks nepastāv, jo uzņēmums *AGVO* neveic komercdarbību.

5.2. ATTIECĪBĀ UZ ATBALSTU UZŅĒMUMAM PAKHUIZEN

- (83) Beļģija norāda, ka Ostendei ir tikai ierobežotas tiesības uz zemi, un tāpēc ilgtermiņa nomas (*emphyteusis*) līgumam ir samazināta komercvērtība. Turklāt uzņēmumam PAKHUIZEN ir pienākums remontēt un atjaunot ēkas; šis pienākums tiek minēts kā ārkārtējs pienākums, kas lielā mērā kompensē simbolisko nomas maksu.

- (84) Beļģijas iestādes piebilst, ka PAKHUIZEN darbojas tikai zivsaimniecības nozarē izmantoto ēku apsaimniekošanas tirgū. Beļģijas iestādes uzskata, ka tā darbību nevar uzskatīt par komerciālu paredzēto atjaunošanas pienākumu un ēku zemās vērtības dēļ. Visbeidzot, tā kā PAKHUIZEN apsaimniekotās ēkas var nomāt tikai ar zivsaimniecību saistītām darbībām, Beļģijas iestādes norāda, ka PAKHUIZEN ne ar vienu nekonkurē.

- (85) Beļģijas iestādes tālāk atzīmē, ka AGVO nopirka PAKHUIZEN akcijas par tirgus cenu un ka PAKHUIZEN nomā ēkas par tirgus cenām (ņemot vērā, ka tās nebija labā stāvoklī).

5.3. ATTIECĪBĀ UZ ATBALSTU UZŅĒMUMAM EVO

- (86) Kā norāda Beļģijas iestādes, apstākļi, ka ēkas EVO rīcībā ir bez maksas, atsver fakts, ka EVO jāsedz atjaunošanas izmaksas, kas parasti jādara ēku īpašniekam.

- (87) Tās tālāk norāda, ka piešķirtās bezmaksas garantijas par aizdevumiem uzņēmumam EVO jāanalizē saistībā ar izsoles privatizācijas un pārstrukturēšanas plānu. Tās uzskata, ka saistībā ar zivju izsoles pārstrukturēšanu pilsēta rīkojās kā privāts ieguldītājs tiktāl, ciktāl zivju izsoles rekapitalizācija no saimnieciskā viedokļa bija rentablāka nekā izsoles slēgšana, un ka ar privatizācijas starpniecību pilsētai būtu iespēja kompensēt savu ieguldījumu, iekasējot nomas maksu, ko tā prasīs no izsoles privātā īpašnieka. Minētās iestādes arī uzsver, ka jau 2002. gadā bija plāni privatizēt zivju izsoli un ka privatizācija bija iespējama tikai pēc pārstrukturēšanas.

- (88) Konkrētāk par bezmaksas garantiju tās norāda, ka aizdevumi tika izmantoti, lai pabeigtu zivju izsoles finansēšanu, ko finansēja galvenokārt ar pilsētas kapitāla ieguldījumu (uzņēmumā AGVO un ar AGVO starpniecību uzņēmumā EVO). Beļģijas iestādes atzīmē, ka pilsēta, piešķirot garantiju, ir ievērojami samazinājusi pārstrukturēšanas radītās izmaksas. Tās piebilst, ka bez pilsētas

garantijas neviens aizdevums nebūtu piešķirts, un norāda, ka tā ir tikai parasta komercprakse, kad mātesuzņēmums piedāvā garantiju par aizdevumiem, ko ņem tā meitasuzņēmums.

5.4. ATTIECĪBĀ UZ ATBALSTU ZVEJNIECĪBAS UZŅĒMUMIEM/KUĢU ĪPAŠNIEKIEM

- (89) Beļģijas iestādes norāda, ka Komisija vienu un to pašu atbalstu ir pieskaitījusi divreiz un ka atbalsts ir sniegts vai nu uzņēmumam EVO, vai zvejniekiem, bet ne abiem. Tās uzskata, ka gadījumā, ja konkrētie pasākumi veidotu valsts atbalstu, tie būtu valsts atbalsts EVO un PAKHUIZEN līmenī un kropļotu konkurenci attiecīgajā līmenī, bet ne kuģu īpašnieku un zvejniecības uzņēmumu līmenī. Tās piebilst, ka EVO un PAKHUIZEN nepiedāvā nekādā ziņā savus pakalpojumus par cenām, kas zemākas par tirgus cenām. Konkrēti, attiecībā uz EVO iestādes paskaidro, ka EVO piedāvā pakalpojumus, kas tiek piedāvāti arī citur. Tās arī norāda, ka EVO nepiedāvā noliktavu pakalpojumus, nepiedāvā elektroenerģiju bez maksas un neatbild par ostu un stāpeli. Tās norāda, ka cena par ūdeni ir iekļauta izsoles maksā un ka EVO nepiešķir kuģu īpašniekiem aizdevumus, kuru likme būtu zemāka par tirgus cenām. Visbeidzot, tās apgalvo, ka praksē EVO nekad nav uzstājis, lai tiktu izpildīti tie līguma panti, kuros kuģu īpašniekiem prasīts izsolīt savu nozveju uzņēmumā EVO.

6. PRIVATIZĀCIJAS PROCEDŪRA, KAS SĀKTA PĒC IZMEKLĒŠANAS PROCEDŪRAS UZSĀKŠANAS

- (90) Beļģija informēja Komisiju, ka 2008. gada 22. maijā tika nolemts privatizēt Ostendes zivju izsoli un ka pilsēta ir sākusi publisku atlases procedūru, lai piesaistītu darbības partneri EVO ekspluatācijai.

- (91) Savās piezīmēs Beļģija paskaidro, ka privatizācija notiks, nodibinot jaunu uzņēmumu (NewCo), kas veiks zivju izsoles ekspluatāciju. Zivju izsoles ēkas tiks atdotas pilsētai, un uzņēmumam NewCo būs jāparaksta nomas līgums ar pilsētu. Uzņēmumam NewCo nebūs pienākuma pārņemt pārējos zivju izsoles aktīvus (darbiniekus, zivju kastes, līgumus, aizdevumus kuģu īpašniekiem utt.).

- (92) Tā kā pārdošanas un nomas līgums tiks apspriests par tirgus cenām, uzņēmumam NewCo netiks nodots atbalsts un no NewCo nevar atgūt nekādu atbalstu.

- (93) Beļģija 2009. gada 16. novembra vēstulē informēja Komisiju par privatizācijas procesa turpmāko norisi.
- (94) Beļģijas iestādes norāda, ka pirmais solis bija tas, ka 2009. gada 4. septembrī pilsētai bez maksas ir nodotas atpakaļ uzņēmuma AGVO īpašumtiesības uz ēkām, kā arī ar ēkām saistītās tiesības un pienākumi (nomas līgumi). Pilsēta no uzņēmumiem AGVO un PAKHUIZEN ir pārņēmusi arī dažādus aizdevumus. Vēlāk īpašumtiesības uz ēkām tika nodotas Flandrijas reģionam, kas samaksāja pilsētai kompensāciju dažādos veidos: Flandrijas reģions samaksāja pilsētai EUR 3 500 000, un pilsētai tika piešķirtas tiesības līdz 2010. gada 1. janvārim vai dažos gadījumos līdz 30. jūnijam iekasēt nomas maksu, ko maksā pilnībā vai daļēji publiskā sektora finansētas organizācijas, kuras nomā ēkas. Visbeidzot, Flandrijas reģions pārņēma no pilsētas dažādus parādus un/vai aizdevumus.
- (95) Beļģija norāda, ka tas, ka īpašumtiesības uz ēkām ir nodotas atpakaļ pilsētai, pieliek punktu jautājumam par valsts atbalstu.
- (96) Turklāt Beļģija ir norādījusi, ka PAKHUIZEN ir nolēmis izbeigt ilgtermiņa nomas līgumu, kas noslēgts ar pilsētu 1989. gadā. Beļģija paredz, ka PAKHUIZEN drīz tiks likvidēts, tā ka valsts atbalsta procedūra, iespējams, zaudēs priekšmetu.
- (97) Attiecībā uz EVO Beļģija ir paskaidrojusi, ka kandidāts, kurš atbilda atlases kritērijiem, nepiedāvāja nosacījumus, kas būtu apmierinājuši pilsētu. EVO turpinās pastāvēt, līdz tiks atrasts piemērots kandidāts, kurš pārņemtu EVO aktīvus.
- (98) Beļģija visbeidzot norādīja, ka AGVO turpinās pastāvēt, līdz tiks nokārtoti visi atlikušie parādi/saistības.
- (99) Beļģija lūdz Komisijai atlikt savu lēmumu līdz privatizācijas procesa pabeigšanai.
- (101) Beļģija piebilst, ka drīz izrādījās, ka Īslandes zivju tālākpārdošana nav rentabla. Tādējādi pēc aptuveni viena gada, 2006. gada 17. martā, tika pieņemts lēmums izbeigt šādas iegādes un tālākpārdošanu. Beļģija ir iesniegusi minētā lēmuma kopiju.
- (102) Beļģija paskaidro, ka iemesls, kāpēc zivis tika pirktas par augstu cenu Īslandes zivju izsolēs un tad tālāk pārdotas par zemāku cenu Ostendē, nebija stratēģija ar mērķi piesaistīt Īslandes zivis Ostendei, bet gan fakts, ka labākas kvalitātes zivis, ko nopirka tirdzniecības aģents Īslandē un kas bija domātas uzņēmumam EVO, līdz uzņēmumam EVO tā arī nenonāca, bet tās tieši nopirka privāts fileju ražošanas uzņēmums *Luna Fish*, turpretī zemākas kvalitātes Īslandes zivis tika piegādātas EVO, kurš tās vairs nevarēja pārdot par rentablām cenām tieši zemākās kvalitātes dēļ. Beļģija secina, ka EVO drīzāk bija minētās prakses upuris. Kad problēma tika atklāta, AGVO/EVO ieceltais administrators un komercdirektors tika atlaisti no darba.
- (103) Attiecībā uz pieņēmumu, ka EVO rīcībā bez maksas ir civilieredņi administratīvo, grāmatvedības un uzturēšanas uzdevumu veikšanai, Beļģija norāda, ka ZV apgalvojumi ir pamatoti tikai uz aizdomām un ka uzņēmumam EVO ir savi darbinieki minēto uzdevumu izpildei, un turklāt daži EVO darbinieki dažreiz pilda sabiedriskas nozīmes uzdevumus (zivju izsoles ceļa uzturēšanas darbus).
- (104) Beļģija arī piemin, ka nav neviena argumenta, kas apstiprinātu ZV apgalvojumu, ka EVO garantē minimālo cenu attiecībā pret cenu Zēbriges zivju izsolē. Beļģija piebilst, ka zvejniecības uzņēmumi to būtu varējuši apgalvot sarunās ar ZV – kā daļu stratēģijas, lai no ZV iegūtu labākus komerciālos nosacījumus.

7. BEĻĢIJAS APSVĒRUMI PAR TREŠO PERSONU PIEZĪMĒM

- (100) Attiecībā uz Īslandes jautājumu Beļģija norāda, ka EVO nekad nav tieši pircis zivis no Īslandes kuģu īpašniekiem vai zvejniekiem, bet tikai no Īslandes zivju izsolēm ar tirdzniecības aģenta starpniecību.
- (105) Jautājumā par *Ostend Filleting Factory (OFF)* Beļģija uzsver, ka trešo personu iesniegtajos dokumentos ir tikai norādīts, ka uzņēmumu OFF izveidojušas privātas personas, un nav atklāts, kā OFF būtu iesaistīties negodīgā konkurencē. Beļģija norāda, ka faktiski tikai 2006. gada martā PAKHUIZEN nopirka 60 % OFF akciju. OFF tad tika pārdēvēts par *Ostend Premium Fish bvba* un galu galā bankrotēja 2008. gada 14. janvārī.

(106) Par iespējamiem zaudējumiem, kas valsts atbalsta dēļ radušies uzņēmumiem *Gardec* un *Flanders Ship Repair*, Beļģija uzskata, ka, pat ja valsts atbalsts mudinātu kuģus doties uz Ostendi, nevis Zēbrigi, minētā fakta cēloņsakarība ar zaudējumiem joprojām nebūtu pierādīta. Beļģija norāda, ka kuģu īpašnieki ne vienmēr atstāj kuģus remontēt pieraksta ostā un tā vietā izmanto lētākus remonta pakalpojumus Austrumeiropā (Polijā). Beļģija norāda, ka kuģu remonta uzņēmumu skaits Ostendē nepārprotami samazinās.

8. RĪKOJUMS SNIEGT INFORMĀCIJU

(107) Komisija 2006. gada 13. marta un 26. jūnija vēstulē lūdza Beļģijas iestādēm informāciju par Ostendes zivju izsoles juridisko stāvokli, valsts iesaistīšanos un sīkas ziņas par finanšu plūsmām starp valsti un zivju izsoli.

(108) Beļģijas iestādes 2006. gada 19. oktobra vēstulē uzsvēra to, ka līdztekus komercdarbībai (zivju izsoles vadīšana) uzņēmumam AGVO bija uzticēts pildīt sabiedriskas nozīmes uzdevumus. Par šo punktu sniegtā informācija tomēr bija ļoti īsa un bez elementiem, kas ļautu Komisijai novērtēt, vai priekšrocības, ko pilsēta piešķirusi uzņēmumam AGVO, var uzskatīt par kompensāciju par vispārējas (tautsaimnieciskas) nozīmes uzdevumiem un vai nav pieļauta pārmērīga kompensācija un šķērssubsīdiju risks.

(109) Tāpēc, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 659/1999 10. panta 2. punktā, Komisija 2007. gada 11. jūlija vēstulē lūdza Beļģijas iestādes sniegt sīku informāciju par sabiedriskas nozīmes uzdevumiem, kas uzticēti uzņēmumam AGVO. Tā jo īpaši vaicāja, vai un uz kāda pamata minētos uzdevumus var uzskatīt par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas uzdevumiem tādā nozīmē, kā minēts Komisijas 2005. gada 28. novembra Lēmumā 2005/842/EK par EK līguma 86. panta 2. punkta piemērošanu valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem dažiem uzņēmumiem, kuriem uzticēts sniegt pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi⁽¹⁵⁾.

(110) Beļģijas iestādes 2007. gada 27. novembra vēstulē tikai apgalvoja, ka neviens no uzņēmumiem AGVO uzticētajiem uzdevumiem nav saimnieciska rakstura uzdevums un ka Lēmums 2005/842/EK uz šo lietu neattiecas. Tās apgalvoja, ka uzņēmums AGVO nesaņem kompensāciju ne par vienu sabiedriskas nozīmes uzdevumu, ko tas pilda.

(111) Komisija 2008. gada 2. jūlija lēmumā uzsākt oficiālo izmeklēšanas procedūru konstatēja, ka uzņēmumi AGVO, EVO un PAKHUIZEN ir izveidojuši uzņēmumu grupu, kas darbojas zivju izsoles un palīgpakalpojumu tirgū, un ka minētā grupa no pilsētas ir saņēmusi dažādas priekšrocības, kas kropļoja konkurenci tirgū. Jautājumā par kompensāciju par sabiedriskiem uzdevumiem Komisija atzīmēja, ka lietā nebija elementu, kas liecinātu, ka būtu izpildīti kritēriji, kurus Tiesa izstrādāja savā spriedumā *Altmark* lietā. Turklāt, ņemot vērā informācijas trūkumu par minēto punktu, Komisija nespēja noteikt, vai tiesības noteikt un iekasēt nodevas var uzskatīt par kompensāciju, kas piešķirta par sabiedriskas nozīmes pakalpojumu sniegšanu, un tai bija šaubas par atbalsta saderību. Tāpēc 121. apsvērumā Komisija lēmumā uzsākt oficiālo izmeklēšanu Beļģijas iestādes tika aicinātas paziņot visu informāciju, kas varētu noderēt attiecīgo pasākumu novērtēšanai.

(112) Piezīmēs, kas saņemtas 2008. gada 8. septembrī, un turpinājuma sanāksmē 2008. gada 9. oktobrī Beļģijas iestādes nenorādīja nekādus papildu elementus, kas ļautu Komisijai izvērtēt, vai uzņēmumam AGVO piešķirtās priekšrocības var uzskatīt par kompensāciju par vispārējas (tautsaimnieciskas) nozīmes uzdevumiem. Tā vietā Beļģijas iestādes atkārtoti uzsvēra, ka *Altmark* lietas kritēriji nav būtiski, jo AGVO esot iesaistīts tikai sabiedrisku uzdevumu veikšanā.

(113) Šī atbilde tomēr nebija apmierinoša, jo AGVO bija iesaistīts arī saimnieciskajā darbībā.

(114) Tāpēc saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 10. panta 3. punktu Komisija, 2009. gada 8. septembrī izdodot rīkojumu sniegt informāciju, pieprasīja visu noderīgo informāciju, un jo īpaši:

— uzņēmumam AGVO uzticēto darbību sarakstu, kurā nošķirtas saimnieciskās darbības, ar tautsaimniecību nesaistīti sabiedriskas nozīmes uzdevumi un vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes uzdevumi,

— parametrus, kā tiek aprēķināta, kontrolēta un pārskatīta kompensācija par sabiedriskas nozīmes uzdevumiem, kas nav saistīti ar tautsaimniecību, no vienas puses, un kompensācija par vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes uzdevumiem, no otras puses,

— pasākumus, lai novērstu un atmaksātu jebkādu pārmērīgu kompensāciju,

⁽¹⁵⁾ OV L 312, 29.11.2005., 67. lpp.

— izmaksas un ieņēmumus, kas radušies saistībā ar pienākumu sniegt tautsaimnieciskas nozīmes sabiedriskos pakalpojumus, saistībā ar pienākumu sniegt ar tautsaimniecību nesaistītus sabiedriskos pakalpojumus un saistībā ar citiem pakalpojumiem,

— izrakstus no iekšējiem pārskatiem, kuros atsevišķi norādītas izmaksas un ieņēmumi, kas saistīti ar vispārējās tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem, ar tautsaimniecību nesaistītiem vispārējās nozīmes pakalpojumiem un citiem pakalpojumiem, kā arī parametrus izmaksu un ieņēmumu sadalīšanai,

— ja tādi pieejami, dokumentus, kas pierāda, ka AGVO atbilst *Altmark* lietas ceturtajam kritērijam, t. i., ka kompensācijas apjoms noteikts, pamatojoties uz to izmaksu analīzi, kādas rastos tipiskam tās pašas nozares uzņēmumam, kas ir labi vadīts un adekvāti nodrošināts, un ņemot vērā attiecīgos ieņēmumus un samērīgu peļņu par saistību izpildi.

(115) Beļģijas iestādes 2009. gada 16. novembra vēstulē atkārtoti uzsver, ka uzņēmumam AGVO ir uzticēti šādi sabiedriskas nozīmes uzdevumi: zvejas ostas pārvaldība, ēku atjaunošana un iznomāšana pilnībā vai daļēji publiskā sektora finansētām organizācijām, un sabiedriskā īpašuma apsaimniekošana un uzturēšana (tostarp zivju izsoles ceļa uzturēšana). Tās norāda, ka minētie uzdevumi ir sabiedriskas nozīmes uzdevumi, jo tos neveic konkrētu saņēmēju labā. Tās nenosūķir ar tautsaimniecību nesaistītus vispārējās nozīmes uzdevumus un tautsaimnieciskas nozīmes sabiedriskos uzdevumus, taču atzīst, ka daži vai visi sabiedriskie uzdevumi var būt tautsaimnieciska rakstura uzdevumi.

(116) Beļģijas iestādes atzīst, ka AGVO ar sava meitasuzņēmuma *EVO* starpniecību ir iesaistīts komercdarbībā, t. i., zivju izsoles vadīšanā, kas nav sabiedriskas nozīmes uzdevums.

(117) Beļģijas iestādes apgalvo, ka AGVO faktiski nesaņem kompensāciju par vispārējās nozīmes uzdevumu pildīšanu. Tos finansē no AGVO budžeta. Līdz ar to nav metodikas, kā aprēķināt kompensāciju. Beļģijas iestādes piebilst, ka uz AGVO un *EVO* pārskatu pamata izmaksas un ieņēmumus, kas saistīti ar vispārējās nozīmes uzdevumiem, nav iespējams nošķirt no izmaksām un ieņēmumiem, kas saistīti ar komercuzdevumiem.

9. IZMEKLĒŠANAS TVĒRUMS

(118) Kā var secināt no dažādiem apsvērumiem (piemēram, 85. apsvēruma) lēmumā uzsākt oficiālo izmeklēšanas proce-

dūru, izmeklēšanas tvērums ir plašāks par zivju izsoļu tirgu un aptver arī darbības, kas saistītas ar zivju izsoli (ap zivju izsoli esošo ēku noma, zvejas ostas pārvaldība utt.). Tāpēc AGVO vai *PAKHUIZEN* piešķirtās priekšrocības, kas nav tieši saistītas ar zivju izsoles darbību, arī ir daļa no pašreizējās procedūras.

(119) Turklāt Komisija ir izanalizējusi uzņēmuma *EVO* priekšrocības, ko piešķirusi vai nu tieši pilsēta, vai AGVO. Lēmumā uzsākt oficiālu izmeklēšanas procedūru *EVO* sākumkapitāls un turpmākie kapitāla palielinājumi netika analizēti kā pasākumi, kas ir atsevišķi no uzņēmumam AGVO piešķirtajiem kapitāla maksājumiem. Tie tika ņemti vērā tikai kā viens no veidiem, kā AGVO izlietojis no pilsētas saņemtos kapitāla maksājumus. Tomēr savās piezīmēs Beļģijas iestādes apgalvoja, ka Komisija neesot pietiekami nošķirusi AGVO, *PAKHUIZEN* un *EVO* veiktās darbības un uzdevumus un ka, ņemot vērā uzdevumu sadalījumu starp AGVO un *EVO*, pašreizējā izmeklēšana uz uzņēmumam AGVO piešķirtajām priekšrocībām attiecas tikai tiktāl, ciktāl tās bija nodotas uzņēmumam *EVO*. Tāpēc, lai panāktu lielāku skaidrību un kļiedētu Beļģijas iestāžu bažas, *EVO* sākumkapitāla piešķirums un turpmākie kapitāla palielinājumi ir aplūkoti atsevišķi 10.1.2.2.3. punktā. Jautājums par atbalsta faktisko saņēmēju ir aplūkots 319. apsvērumā.

10. NOVĒRTĒŠANA

10.1. VALSTS ATBALSTA ESĪBA

(120) LESD 107. panta 1. punktā teikts: Ja vien Līgumi neparedz ko citu, ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

10.1.1. UZŅĒMUMI

(121) Kā paskaidrots iepriekš, šī izmeklēšana attiecas uz iespējamo atbalstu, kas piešķirts uzņēmumiem AGVO, *EVO* un *PAKHUIZEN*, un zvejniecības uzņēmumiem, kuri izmanto Ostendes zivju izsoli un *EVO* un *PAKHUIZEN* pakalpojumus. Tie visi ir klasificējami kā uzņēmumi LESD 107. panta nozīmē. Vienīgais tiesību subjekts, attiecībā uz kuru Beļģijas iestādes to nopietni apstrīd, ir AGVO, kas atbilstīgi Beļģijas iestāžu sniegtajai informācijai pilda tikai vispārējās nozīmes uzdevumus.

- (122) Beļģijas iestādes ir minējušas, ka AGVO pilda sabiedriskas nozīmes uzdevumus (*taken van openbaar belang*). Tomēr šķiet, ka AGVO iesaistās saimnieciskā darbībā, tāpēc 123.–129. apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ tas uzskatāms par uzņēmumu⁽¹⁶⁾ LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.
- (123) AGVO piedāvā nomāt ēkas pilnībā vai daļēji publiskā sektora finansētām institūcijām un uzņēmumiem. Tādējādi AGVO tieši piedāvā pakalpojumus tirgū (nomas pakalpojumus).
- (124) Turklāt AGVO ir uzticēta zvejas ostas ekspluatācija un pārvaldība. Kā Vispārējā tiesa un Tiesa apstiprinājušas *Aéroports de Paris* lietā⁽¹⁷⁾, infrastruktūras objektu pārvaldība var būt saimnieciska darbība. Tas ir apstiprināts, ciktāl runa ir par ostas infrastruktūru, cita starpā Flandrijas ostu un Roterdamas ostas attīstības lietās⁽¹⁸⁾. Komisija atzīmē, ka AGVO piedāvā pakalpojumus, preces un infrastruktūras objektus par maksu. Tik tiešām, atbilstīgi statūtiem uzņēmumam AGVO ir tiesības noteikt un iekasēt maksu kā atlīdzību par saviem pakalpojumiem.
- (125) Turklāt AGVO arī netieši ar savu meitasuzņēmumu EVO un PAKHUIZEN starpniecību piedāvā preces un pakalpojumus tirgū.
- (126) AGVO ir uzņēmumu EVO un PAKHUIZEN kontrolpaketes turētājs un faktiski īsteno minēto kontroli, tieši vai netieši iesaistoties pārvaldībā:
- gandrīz visi AGVO valdes locekļi ir arī EVO un PAKHUIZEN valdes locekļi. No 2005. līdz 2007. gadam AGVO un EVO bija PAKHUIZEN valdes locekļi,
 - saskaņā ar statūtiem uzņēmumam AGVO ir uzticēts pārvaldīt, attīstīt un ekspluatēt Ostendes zivju izsoli un zvejas doku, un palīgubūves, kā arī attīstīt visas darbības, kas ir tieši vai netieši ar to saistītas. Citiem
- vārdiem, uzņēmumam AGVO ar statūtiem ir uzlikts pienākums iesaistīties zivju izsoles pārvaldībā.
- (127) Ir arī citas saites starp AGVO un EVO, un PAKHUIZEN, un tas liecina par organiskām un funkcionālām saiknēm starp AGVO un tā meitasuzņēmumiem: AGVO ir garantējis uzņēmumam EVO piešķirtus aizdevumus; AGVO nodod ēkas EVO un PAKHUIZEN rīcībā un AGVO gada pārskati atklāj, ka AGVO ir regulāri piešķīris aizdevumus EVO un PAKHUIZEN.
- (128) Visi minētie elementi atļauj uzņēmumam AGVO īstenot funkcijas, kas saistītas ar EVO un PAKHUIZEN kontroli, bet arī ar šo uzņēmumu virzību un finansiālu atbalstu. Minēto iemeslu dēļ konkurences tiesību aktu piemērošanas nolūkos arī AGVO ir uzskatāms par uzņēmumu, jo īpaši saistībā ar tā līdzdalību uzņēmumos EVO un PAKHUIZEN⁽¹⁹⁾.
- (129) Kā norāda Komisija, Beļģijas iestādes ir atzinušas, ka EVO un PAKHUIZEN ir uzņēmuma AGVO darbības instrumenti, ka ar EVO starpniecību AGVO ir piedalījies komercdarbībā un ka pasākumi AGVO labā var ietekmēt tirgu ar EVO starpniecību. Savās piezīmēs un atbildēs tās sliecas uzskatīt AGVO, PAKHUIZEN un EVO par vienu vienotu uzņēmumu un ir arī konkrēti paziņojušas, ka AGVO un EVO uzskatāmi par vienotu veselumu.
- (130) Visbeidzot, jāatzīmē, ka AGVO nav ierīkoti atsevišķi grāmatvedības konti tautsaimnieciskas nozīmes uzdevumiem un ar tautsaimniecību nesaistītiem uzdevumiem, tāpēc šķērssubsidijas nevar izslēgt.

10.1.2. PRIEKŠROCĪBAS ATTIECĪGAJIEM UZŅĒMUMIEM

10.1.2.1. Priekšrocības uzņēmumam AGVO

10.1.2.1.1. Sākumkapitāls

- (131) Publiskā sektora ieguldījumus uzskata par valsts atbalstu, ja ir acīmredzams, ka publiskā sektora iestāde, kura iegulda kapitālu uzņēmumā, nenodrošina tikai pašu kapitālu parastos tirgus ekonomikas apstākļos. Tas ir gadījums, kad uzņēmuma finansiālais stāvoklis, jo īpaši tā parādu struktūra un apjoms ir tādi, ka pieņemamā laikā no ieguldītā kapitāla nevar gaidīt normālus ienākumus (dividendes vai kapitāla pieaugumā). Tāpēc jānovērtē, vai līdzīgos apstākļos privāts ieguldītājs, kura lielums salīdzināms ar attiecīgās publiskā sektora iestādes lielumu,

⁽¹⁶⁾ 1991. gada 23. aprīļa spriedums lietā C-41/90 *Höfner and Elser*, *Recueil*, I-1979, 21. punkts; 2004. gada 10. marta spriedums apvienotajās lietās C-264/01, C-306/01, C-354/01 un C-355/01 *AOK Bundesverband*, *Recueil*, I-2493, 46. punkts; 2006. gada 10. janvāra spriedums lietā C-222/04 *Ministero dell'Economia* pret *Cassa di Risparmio*, *Recueil*, I-289, 107.–112. punkts.

⁽¹⁷⁾ Tiesas 2002. gada 24. oktobra spriedums lietā C-82/01 P *Aéroports de Paris* pret Komisiju, *Recueil*, I-9297, 78. punkts; Vispārējās tiesas 2000. gada 12. decembra spriedums lietā T-128/98 *Aéroports de Paris* pret Komisiju, *Recueil*, II-3929, 122.–124. punkts.

⁽¹⁸⁾ 2004. gada 20. oktobra Lēmums N 520/03, Flandrijas ostas; 2007. gada 24. aprīļa Lēmums N 60/06, *Project Mainportontwikkeling*.

⁽¹⁹⁾ Iepriekš minētais spriedums lietā C-222/04 *Ministero dell'Economica e delle Finanze* pret *Cassa di Risparmio di Firenze*, 110.–117. punkts.

būtu pieņēmis lēmumu par labu tāda paša apjoma kapitālieguldījumiem saistībā ar minētā uzņēmuma pārstrukturēšanu, vai tas tomēr būtu izvēlējies izbeigt uzņēmuma darbību, jo īpaši ņemot vērā minēto ieguldījumu veikšanas dienā pieejamo informāciju un paredzamo notikumu attīstību ⁽²⁰⁾.

- (132) Beļģijas iestādes iebilst, ka pilsētas lēmums piešķirt uzņēmumam AGVO sākumkapitālu BEF 250 miljonu (EUR 6 179 338) apmērā bija ekonomiski pamatota izvēle. Izvēle pārstrukturēt izsoli tika izdarīta, pamatojoties uz finanšu un uzņēmējdarbības plānu, kurā norādīts, ka ar noteikta apjoma ieguldījumiem izsole varētu atkal kļūt rentabla pēc astoņiem gadiem, ja tā nepārņemtu agrākos zaudējumus. Beļģijas iestādes apgalvo, ka privāts ieguldītājs tādā pašā situācijā būtu pieņēmis tādu pašu lēmumu.
- (133) Pamatojoties uz tai pieejamo informāciju, Komisija nevar piekrist šim viedoklim.
- (134) Kā norādīts iepriekš, Ostendes zivju izsole darbojās slikti, un gados pirms pārstrukturēšanas tās tirgus daļa pastāvīgi samazinājās. Komisija uzskata, ka parasts privāts uzņēmējs līdzīgā situācijā nebūtu izvēlējies piešķirt sākumkapitālu vairāk nekā EUR 6 000 000 apmērā, pamatojoties tikai uz vienu finanšu plānu, kurā ir finanšu prognoze 2002.–2010. gadam ir formulēta kā pozitīva hipotēze, un tikai uz divu lappušu garu uzņēmējdarbības plānu.
- (135) Vēl jo vairāk – kā sīkāk izklāstīts 259. apsvērumā, sākumkapitāla piešķiršanas laikā AGVO kā Ostendes zivju izsoles darbības turpinātājs bija uzskatāms par grūtībās nonākušū uzņēmumu. Saskaņoties ar grūtībās nonākušū uzņēmumu, parasts privāts uzņēmējs vēlētos saņemt drošas garantijas par uzņēmuma nākotnes izredzēm, un viņam nebūtu pieticis ar dokumentiem, uz kuru pamata pilsēta pieņēma lēmumu.
- (136) Komisija uzsver ieguldījuma svarīgumu, no vienas puses, un ilgtermiņa situāciju, kurā Ostendes zivju izsole nepārtraukti cieš zaudējumus ⁽²¹⁾, no otras puses. Jo īpaši ņemot vērā minētos faktus, kā arī to, ka uzņēmums darbojās tirgū, kurā valda sīva konkurence, bet kurš samazinās, parasts privāts uzņēmējs būtu savu lēmumu pamatojis uz daudz rūpīgāk izstrādātu finanšu un uzņēmējdarbības plānu, kurā ietvertas dažādas hipotēzes un scenāriji, nevis ņēmis vērā finanšu plānu, kura pamatā ir viena vienīga hipotēze, kas turklāt tika vērtēta kā pozitīva hipotēze.
- (137) Turklāt šķiet, ka parasts privāts uzņēmējs pasūtītu pētījumu jo īpaši par nozarē tajā laikā pieejamo tirgus daļu, pamatojoties uz esošajiem datiem par izkrāvumiem un vietējo pieprasījumu, un pieprasītu plānu, kurā izskaidrots, kā darbība pārstrukturējama, kādi pasākumi ir apsvērti, lai novērstu agrāko smago zaudējumu atkārtošanos un veicinātu produktivitāti (jauni ieguldījumi, jauna tirdzniecības stratēģija utt.).
- (138) Tomēr uzņēmējdarbības plānā nav neviena no minētajiem elementiem.
- (139) Turklāt tas pamatojas uz vairākiem pieņēmumiem un faktiem, kas tiek uztverti kā paši par sevi saprotami, bet nav ne paskaidroti, ne pamatoti, un dažkārt šķiet pārāk hipotētiski vai neticami. Piemēram, ir grūti akceptēt pieņēmumu, ka izsoles darbību apgrozījums nākamajos piecos gados palielināsies par 10 %, lai gan laikposmā pirms pārstrukturēšanas izkrāvumi un apgrozījums pastāvīgi samazinājās, tirgū bija krasi pieaugusi konkurence un zivju kvotām bija tendence samazināties. Turklāt nav paskaidrojumu par sociālo un ārpakalpojumu izmaksu aprēķinu, kā arī par ūdens un enerģijas izmaksu aprēķinu. Turklāt uzņēmējdarbības plānā minētās izmaksas norādītas kā absolūti nemainīgas deviņus gadus pēc AGVO izveides. Tas tomēr šķiet maz ticams, jo īpaši, ja plāno, ka apgrozījums tajā pašā laikposmā divkārsosies.
- (140) Tāpēc finanšu plāns un uzņēmējdarbības plāns ne tikai šķiet ļoti īsi un nepilnīgi, tiem arī trūkst ticamības. Parasts privāts ieguldītājs nebūtu uz tiem paļāvies, lai ieguldītu BEF 250 miljonu zaudējumus nesošā uzņēmumā, kas darbojas sarūkošā tirgū ⁽²²⁾.

⁽²⁰⁾ 2003. gada 28. janvāra spriedums lietā C-334/99 *Vācijas Federatīvā Republika pret Komisiju*, *Recueil*, I-01139, 133. punkts; 2002. gada 16. maija spriedums lietā C-482/99 *Francija pret Komisiju (Stardust Marine)*, *Recueil*, I-4397, 70. punkts; 1990. gada 3. oktobra spriedums lietā C-261/89 *Itālija pret Komisiju*, *Recueil*, I-4437, 8. punkts; 1994. gada 14. septembra spriedums apvienotajās lietās C-278/92 līdz C-280/92 *Spānija pret Komisiju*, *Recueil*, I-4103, 21. punkts; 1994. gada 14. septembra spriedums lietā C-42/93 *Spānija pret Komisiju*, *Recueil*, I-4175, 13. punkts.

⁽²¹⁾ Tolaik pilsēta katru gadu cieta zaudējumus vidēji EUR 1 850 000 apmērā.

⁽²²⁾ Vispārējās tiesas 2002. gada 11. jūlija spriedums lietā T-152/99 *HAMSA pret Komisiju*, *Recueil*, II-3049, 132. punkts; Tiesas 2003. gada 8. maija spriedums apvienotajās lietās C-328/99 un C-399/00 *Itālija un SIM 2 Multimedia pret Komisiju*, *Recueil*, I-4035, 44. punkts; Tiesas 1991. gada 21. marta spriedums lietā C-303/88 *Itālija pret Komisiju*, *Recueil*, I-1433, 18. un nākamie punkti.

- (141) Pat ja varētu atzīt, ka finanšu plāns un uzņēmējdarbības plāns ir pilnīgi un ticami, *quod non*, Komisija norāda, ka privāts ieguldītājs tomēr nebūtu ieguldījis to pašu summu ko pilsēta. Uz finanšu plāna un uzņēmējdarbības plāna pamata šķiet, ka būtu pieticis arī ar mazāku kapitāla daudzumu. Ņemot vērā mazo peļņu no kapitāla, parasts privāts uzņēmējs nebūtu ieguldījis tik lielu summu, kad tas nebija nepieciešams.
- (142) Beļģijas iestādes uzskata, ka lēmums nepārtraukt zivju izsoles darbu bija racionāls nekā tās slēgšana.
- (143) Tomēr Beļģijas iestādes nesniedz nekādas norādes par minēto darbību izbeigšanas izmaksām un faktiski nepaskaidro, kāpēc slēgšana nebija racionāls lēmums.
- (144) Beļģijas iestādes vēl cenšas pamatot 2001. gadā pieņemtā lēmuma – ieguldīt uzņēmumā AGVO BEF 250 miljonus – racionalitāti ar lēmumu privatizēt zivju izsoli. Tās norāda, ka pašreizējā privatizācija bija daļa no pārstrukturēšanas plāna, kurš tika pieņemts 2001. gadā, un ka zivju izsoles privatizācija bez pārstrukturēšanas nebija iespējama.
- (145) Komisija atgādina, ka atbilstīgi iedibinātai tiesu praksei, lai izvērtētu, vai valsts ir rīkojusies kā apdomīgs tirgus ekonomikas principu vadīts ieguldītājs, ir jāņem vērā stāvoklis laikposmā, kad tika veikti finansiālā atbalsta pasākumi, lai tādējādi varētu novērtēt, vai valsts rīcība ir bijusi ekonomiski saprātīga, un ir jāatturas no vērtējuma, kura pamatā ir vēlāka situācija ⁽²³⁾.
- (146) Beļģijas iestādes apgalvo, ka pašreizējā privatizācija ir daļa no 2001. gada pārstrukturēšanas lēmuma un ka zivju izsoles pārstrukturēšanas lēmuma racionalitāte jānovērtē, ņemot vērā šo privatizācijas procesu. Tomēr dažādie Beļģijas iestāžu iesniegtie dokumenti nepamato šādu apgalvojumu. Proti, šis nodoms privatizēt zivju izsoli nav minēts ne lēmumā par zivju izsoles pārstrukturēšanu, ne uzņēmējdarbības plānā, ne finanšu plānā. Nekas minē-
- tajos dokumentos nenorāda, ka lēmums ieguldīt EUR 6 200 000 zivju izsolē būtu (cita starpā) motivēts vai pamatots ar to, ka šāds ieguldījums ļautu pēc zināma laika privatizēt zivju izsoli. Šo apgalvojumu ir arī grūti savienot ar AGVO statūtiem, kuros norādīts, ka AGVO ir nodibināts uz nenoteiktu laiku, ka pilsētai ir nodoms kontrolēt AGVO un ka meitasuzņēmumi vai uzņēmumi, kuros uzņēmumam AGVO ir līdzdalība, jākontrolē uzņēmumam AGVO (un tādējādi pilsētai).
- (147) Turklāt varētu gaidīt, ka lēmumu par privatizāciju apsvērtu tad, kad zivju izsole atkal būtu rentabla, lai par zivju izsoli saņemtu labāku cenu, proti, cenu, kas ļautu atgūt vismaz papildu ieguldījumu BEF 250 miljonu apmērā. Tomēr privatizācija ne tikai nebija minēta finanšu un uzņēmējdarbības plānā, bet privatizācijas lēmums pat nebija pieņemts brīdī, kad zivju izsole bija rentabla. Gluži pretēji, to pieņēma pēc tam, kad AGVO un EVO divus gadus bija cietuši smagus zaudējumus, un pēc tam, kad Komisija bija sākusi izmeklēšanu. Tādējādi nešķiet, ka privatizācijas izredzes būtu daļa no pārstrukturēšanas lēmuma, ko pilsēta pieņēma 2001. gadā.
- (148) Turklāt Beļģijas iestādes ir norādījušas, ka nākamais privātais partneris pārņems EVO nemateriālo vērtību un varēs izvēlēties aktīvus, ko viņš vēlas pārņemt (darbiniekus vai ne, iekārtas vai ne, zivju identifikācijas planšetes vai ne utt.). Viņam nebūs jāpārņem EVO saistības. Tādos apstākļos ir grūti saprast, kāpēc līdzīgu pieeju nevarēja izmantot 2001./2002. gadā (papildus neieguldot BEF 250 miljonus).
- (149) Turklāt, ja tas viss veidoja daļu no zivju izsoles pārstrukturēšanas plāna 2002. gadā, neviens privāts ieguldītājs nebūtu piekritis ieguldīt BEF 250 miljoni zivju izsolē, lai vēlāk to tālāk pārdotu, jo uz uzņēmējdarbības plāna pamata viņš nevarēja pamatoti gaidīt, ka varēs atgūt šo ieguldījumu, tikai pārdodot zivju izsoles nemateriālās vērtības dažus gadus vēlāk. Šajā sakarībā Tiesa ir uzskatījusi, ka privāts ieguldītājs, kurš ievēro vispārēju vai nozares struktūrpolitiku un vadās pēc ilgtermiņa dzīvotspējas izredzēm, nebūtu varējis atļauties pēc gadiem ilgusiem nepārtrauktiem zaudējumiem ieguldīt kapitālu, sasaistot to ar uzņēmuma pārdošanu, kas atņem jebkādu cerību uz peļņu, pat ilgtermiņā ⁽²⁴⁾.

⁽²³⁾ Iepriekš minētais spriedums lietā C-482/99 *Francija pret Komisiju (Stardust Marine)*, 71. punkts; Vispārējās tiesas 1998. gada 30. aprīļa spriedums lietā T-16/96 *Cityflyer Express pret Komisiju*, Recueil, II-757, 76. punkts; Vispārējās tiesas 2003. gada 6. marta spriedums apvienotajās lietās T-228/99 un T-233/99 *Westdeutsche Landesbank Girozentrale pret Komisiju*, Recueil, II-435, 246. punkts.

⁽²⁴⁾ Vispārējās tiesas spriedums apvienotajās lietās T-129/95, T-2/96 un T-97/96 *Neue Maxhütte Stahlwerke pret Komisiju*, Recueil, II-17, 124. punkts; iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās C-278/92, C-279/92 un C-280/92 *Spānija pret Komisiju*, 26. punkts.

- (150) Beļģijas iestādes piebilst, ka pārstrukturēšana, kam sekos privatizācija, atļaus atgūt ieguldījumus, iekasējot nomas maksu par zivju izsoles ēkām.
- (151) Tomēr arī šis arguments nav pārliecinošs. Finanšu plānā bija norādīts, ka nākamajos 8 gados pilsēta zaudēs BEF 121 603 000 (papildus uzkrātajiem agrākajiem zaudējumiem), pirms tā varēs atgūt daļu no BEF 250 miljoniem kapitāla ieguldījuma, kuru nolēma piešķirt 2001. gadā. Komisija atzīmē, ka pilsēta jau 2002. gadā būtu varējusi nolemt iznomāt zivju izsoles ēkas trešai personai. Tas varbūt būtu ļāvis pilsētai jau no 2002. gada atgūt būtisku naudas summu, kas iztērēta Ostendes zivju izsolei pirms tās pārstrukturēšanas, vai vismaz nosegt finanšu slogu, kas radies, atmaksājot banku aizdevumus, nevis pakļaut sevi ļoti liela riskam – jo īpaši ņemot vērā izsoles agrākos sliktos darbības rezultātus –, ka palielināsies zaudējumu apmēri, kas vēlāk būs jāatgūst.
- (152) Beļģijas iestādes tālāk uzsver, ka lēmums pārstrukturēt zivju izsoli netika pieņemts vieglā ceļā, jo lēmumu vispirms noraidīja valsts iestāde, kura uzrauga pilsētu (*toezichtautoriteit*), jo nebija pietiekami daudz izredžu, ka zivju izsole būs dzīvotspējīga. Tik tiešām, Komisijai iesniegtajos dokumentos ir norādīts, ka lēmums pārstrukturēt izsoli vispirms tika noraidīts, jo, vadoties pēc pirmā finanšu plāna, pēc 5 gadiem bija sagaidāmi uzkrātie zaudējumi BEF 190 000 000 apmērā.
- (153) Tā vietā, lai padarītu lēmumu pamatotāku, šis elements atklāj, ka vispirms nodoms pārstrukturēt zivju izsoli un nodrošināt tai jaunu papildkapitālu nebija pat pamatots ar domu, ka tā pēc kāda laika atkal kļūtu rentabla. Turklāt šā elementa dēļ otrais finanšu plāns šķiet vēl nepilnīgāks un mazāk uzticams, jo nav paskaidrots, kā bija iespējams nonākt pie tik dažādiem rezultātiem pirmajā un otrajā plānā. Tāpēc ir pat vēl mazāk ticams, ka privāts ieguldītājs tādos pašos apstākļos būtu pieņēmis lēmumu ieguldīt izsolē papildu summu BEF 250 miljonu apmērā.
- (154) Uz iepriekš minēto elementu pamata Komisija secina, ka parasts privāts ieguldītājs tādos pašos apstākļos nebūtu pieņēmis lēmumu ieguldīt izsolē BEF 250 miljonus. To apstiprina arī Komisijai iesniegtie dokumenti. Tie rāda, ka viens no iemesliem, kāpēc tika nolemts pārstrukturēt izsoli, nevis izbeigt tās darbību, bija politiska un sociāla rakstura, – pārstrukturēšana palīdzētu saglabāt nodarbinātību pilsētā, kurā bezdarba līmenis pārsniedza 12 %⁽²⁵⁾, un privāts ieguldītājs šo iemeslu nebūtu ņēmis vērā⁽²⁶⁾.
- (155) Tāpēc šī rīcība piešķir uzņēmumam AGVO priekšrocību salīdzinājumā ar tā konkurentiem un tādējādi dod šim uzņēmumam priekšroku LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.
- 10.1.2.1.2. Zeme un ēkas**
- (156) Saskaņā ar statūtu 30. pantu uzņēmumam AGVO kopš tā dibināšanas ir piešķirtas ekskluzīvas tiesības bez maksas lietot Ostendes zvejas ostas zemi un ēkas.
- (157) Dažādas ēkas un infrastruktūras, kas atrodas Ostendes zvejas ostā un atbilstīgi pilsētas tālaika reģistriem aizņem 57 500 m² platību, 2004. gadā tika ieguldītas uzņēmumā AGVO, piešķirot tam visas īpašumtiesības. Atbilstīgi pašvaldības pārskatiem šā īpašuma bilances vērtība tolaik bija EUR 14 891 524. Komisija nav saņēmusi informāciju, kas ļautu tai noteikt nekustamā īpašuma tirgus vērtību laikā, kad tas tika nodots uzņēmumam AGVO.
- (158) Beļģijas iestādes norāda, ka lēmumu nodot uzņēmumam AGVO īpašumtiesības uz nekustamo īpašumu nekādā ziņā nevar vērtēt kā valsts atbalstu, jo šajā gadījumā viena publiskā sektora iestāde tikai nodeva nekustamo īpašumu citai publiskā sektora iestādei, jo AGVO nepiedalās komercdarbībā.

⁽²⁵⁾ Beļģijas iestāžu atbilde, 2006. gada 19. oktobris, 2. lpp.: *De Stad koos voor deze laatste oplossing: (...) – de lokale economie rondom de vismijn scheepsherstel, scheepsbenodigdheden, opslag- en diepvriesbedrijven, ijsfabrieken, groot- en kleinhandels, toerisme ...) bleef behouden, wat in de naweën van de sluiting (1997) van de plaatselijke (verlieslatende) Regie der Maritiem Transport (verlies van 1 700 arbeidsplaatsen) een belangrijke considerans was binnen een Stad met meer dan 12 % werkloosheid.* Beļģijas iestāžu atbilde, 2006. gada 19. oktobris, 6. lpp.: *Dit belet niet dat de gedelegeerd bestuurder van een bedrijf dat voor 100 % gehouden wordt door een lokale overheid ook oog heeft voor de maatschappelijke en sociale rol die de vismijn van Oostende binnen de regio kan vervullen en die de Stad anno 2001 heeft gemotiveerd om niet radicaal tot sluiting over te gaan.*

⁽²⁶⁾ Iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās C-328/99 un C-399/00 *Itālija un SIM 2 Multimedia* pret Komisiju, 44. punkts; iepriekš minētais spriedums lietā C-303/88 *Itālija* pret Komisiju, 18. un nākamie punkti.

- (159) Tomēr, kā norādīts iepriekš šā lēmuma 10.1.1. punktā, AGVO tieši vai netieši ar savu meitasuzņēmumu starpniecību piedalās komercdarbībā un tāpēc uzskatāms par uzņēmumu. Tāpēc lēmumu nodot uzņēmumam AGVO īpašumtiesības uz nekustamo īpašumu nevar skatīt tikai kā nekustamā īpašuma nodošanu no vienas publiskā sektora iestādes otrai, jo īpaši tāpēc, ka konkrēto nekustamo īpašumu izmanto galvenokārt attiecīgajām saimnieciskajām darbībām (nomas pakalpojumiem, zivju izsoles darbībai, zvejas ostas pārvaldībai).
- (160) Komisija uzskata, ka parasts privāts uzņēmējs nebūtu piekritis nodot īpašumtiesības uz tik vērtīgām ēkām, nesaņemot par to pieņemamu cenu.
- (161) Beļģijas iestādes apgalvoja, ka ēkas bija ļoti sliktā stāvoklī un tāpēc to bilances vērtība bija noteikta pārmērīgi augstu. Turklāt tās iebilda, ka atjaunošanas izmaksas, ko maksās uzņēmums AGVO, bija tik lielas, ka īpašumtiesību nodošanu var vērtēt kā tukšu darījumu.
- (162) Tomēr Beļģijas iestādes nav iesniegušas Komisijai pierādījumus tam, ka konkrēto aktīvu bilances vērtība bijusi noteikta par augstu, Komisija arī nav saņēmusi pierādījumus tam, ka atjaunošanas izmaksas būtu vienādas ar attiecīgo ēku īpašumtiesību faktisko vērtību.
- (163) Komisijai pieejamā informācija, gluži pretēji, rāda, ka Beļģijas iestāžu arguments nav pieņemams.
- (164) Pirmkārt, jānorāda, ka pirms īpašumtiesību nodošanas un kopš AGVO nodibināšanas tam ir piešķirtas ekskluzīvas tiesības bez maksas izmantot zvejas ostas zemi un ēkas, tostarp zivju izsoli. Statūtos nav konkrētu pienākumu saistībā ar obligātiem atjaunošanas darbiem, kas jāveic uzņēmumam AGVO. Atbilstīgi statūtu 3. pantam uzņēmumam AGVO ir tiesības, ja tas vēlas, veikt jebkurus ēku uzturēšanas, remonta, modernizācijas darbus⁽²⁷⁾, bet statūtos nav neviena noteikuma, kas uzliktu uzņēmumam AGVO pienākumu atjaunot konkrētas ēkas.
- (165) Tādējādi zvejas ostas zeme un ēkas bija uzņēmuma AGVO rīcībā kopš tā dibināšanas, un tam nebija jāmaksā ne nomas maksa, ne kāda cita veida atlīdzība. Privāts uzņēmējs nebūtu piekritis piešķirt ekskluzīvas izmantošanas tiesības uzņēmumam, nesaņemot pretī pienācīgu atlīdzību.
- (166) 2004. gada 30. decembra nekustamā īpašuma nodošanas aktā, ar kuru pilsēta nodeva uzņēmumam AGVO īpašumtiesības uz ēkām, nav iekļauti nekādi īpaši nosacījumi vai pienākumi, kas skartu AGVO, arī attiecībā uz specifiskiem atjaunošanas darbiem. Faktiski runa ir par vispārīgu aktu, kad pilsēta nodod AGVO visas tiesības un pienākumus saistībā ar attiecīgajām ēkām. Saistības, kas aktā uzliktas AGVO, nešķiet tādas, lai pamatotu faktu, ka par ēku īpašumtiesību pārņemšanu nav jāprasa samaksa.
- (167) Turklāt netiek apstrīdēts, ka AGVO ir arī tiesības piedāvāt ēkas nomai vai piešķirt koncesijas tiesības. Ēkām, vismaz daļai no tām, ir komerciāla vērtība. Beļģijas iestādes ir atzinušas, ka daļa no tām tika iznomāta pilnībā vai daļēji publiskā sektora finansētām organizācijām un daļa – privātiem mērķiem (skatīt šā lēmuma 46. apsvērumu).
- (168) Visbeidzot, Komisija atzīmē, ka uzņēmumam AGVO ir piešķirta cita priekšrocība saistībā ar minētajām atjaunošanas izmaksām. Beļģijas iestādes ir iesniegušas Komisijai to garantiju sarakstu, kas bez maksas tika piešķirtas par dažiem aizdevumiem. Atbilstīgi Komisijai nodotajam sarakstam dažu tādu garantēto aizdevumu mērķis bija finansēt atjaunošanas izmaksas. Tāpēc, papildus tam, ka AGVO nebija pienākuma veikt šādu atjaunošanu, vismaz dažu AGVO veikto atjaunošanas darbu izmaksas ar minētajām garantijām tika samazinātas. Tā paša iemesla dēļ nevar pieņemt argumentu, ka īpašumtiesību nodošana bez maksas notikusi kā kompensācija par īpaši lielajām izmaksām saistībā ar atjaunošanu, ko AGVO bija pienākums veikt.
- (169) Pat ja atjaunošanas izmaksas varētu uzskatīt par īpaši svarīgām un par zināma veida atlīdzību par ēku īpašumtiesību nodošanu, ko Beļģijas iestādes nav pierādījušas, fakts, ka uzņēmumam AGVO jau kopš dibināšanas tika piešķirtas ekskluzīvas tiesības bez maksas izmantot Ostendes zvejas ostas zemi un ēkas, joprojām būtu jāuzskata par priekšrocību, kas klasificējama kā valsts atbalsts.

⁽²⁷⁾ Het AG Vismijn Oostende beslist vrij over het aanleggen, het bouwen, het onderhouden, het herstellen, het verbeteren, het bedienen, het zelf exploiteren en het aan derden ter beschikking stellen van roerende en onroerende goederen.

Tik tiešām, jautājums par to, vai pilsēta rīkojās kā parasts privāts ieguldītājs, jāizvērtē, ņemot vērā lēmuma pieņemšanas laikā zināmos elementus⁽²⁸⁾. Konkrētajā gadījumā lēmuma pieņemšanas laikā pilsētai bija jāzina, ka tā piešķir priekšrocību AGVO, jo 11. punktā uzņēmējdarbības plānā, ko 2001. gada 9. novembrī sagatavojis HAMA Consult NV, ir konkrēti teikts, ka zivju izsole ir nesen modernizēta un ka nākamajos 10 gados būtiski ieguldījumi nav gaidāmi.

- (170) Turklāt atbilstīgi Komisijas paziņojumam par valsts atbalsta elementiem, publiskajām iestādēm pārdodot zemi un ēkas⁽²⁹⁾, lai valsts ēku īpašumtiesību nodošanu uzskatītu par atbilstošu tirgus vērtībai, pārdošanai parasti jānotiek, veicot beznosacījumu izsoles procedūru, vai pēc neatkarīgu ekspertu novērtējuma. Neviena no minētajām procedūrām nav ievērota. Šajā gadījumā vajadzīgāks būtu bijis ekspertu novērtējums par ēku vērtību un pienācīgu atlīdzību par uzņēmumam AGVO piešķirtajām ekskluzīvajām izmantošanas tiesībām un vēlāko īpašumtiesību nodošanu, jo Beļģijas iestādes uzskatīja, ka bilances vērtība neatbilst faktiskajai vērtībai.
- (171) Tāpēc šķiet, ka pilsētas rīcību, kad tā bez maksas piešķir un vēlāk nodeva ēkas uzņēmumam AGVO, nevar uzskatīt par parastiem ekonomiskiem apsvērumiem atbilstošu rīcību, kādu līdzīgos apstākļos būtu izvēlēties parasts privāts ieguldītājs.
- (172) Beļģijas iestādes uzskata, ka jautājums par valsts atbalstu vairs nerodas, jo īpašums ir nodots atpakaļ pilsētai (bez kompensācijas).
- (173) Komisija tomēr nevar piekrist šādam viedoklim.
- (174) Komisija vēlētos norādīt, ka tas, ka īpašums nodots atpakaļ pilsētai, neietekmē to, ka no 2002. līdz 2009. gadam AGVO ir bez maksas guvis priekšrocību no ekskluzīvajām tiesībām izmantot attiecīgās ēkas – vai nu uz tā statūtu 30. panta pamata, vai uz 2004. gada 30. decembra Nekustamā īpašuma nodošanas akta pamata. Jo īpaši nav skaidri zināms, vai vērtība īpašumam

tādā stāvoklī, kādā tas nesen nodots atpakaļ, ir vismaz vienāda ar iepriekšējā teikumā minēto priekšrocību vērtību, kam pieskaitīti procenti, kuri atbilstīgi valsts atbalsta noteikumiem pienākas par atgūstamu nelikumīgu un nesaderīgu atbalstu.

- (175) Turklāt Komisija uzskata, ka tādā mērā, kādā AGVO turpinātu izmantot minētās ēkas bez maksas vai par īres maksu, kas ir zemāka par īres tirgus cenu, pēc īpašuma nodošanas, AGVO turpinātu gūt priekšrocību no valsts atbalsta⁽³⁰⁾.

10.1.2.1.3. Bezmaksas garantijas aizdevumiem

- (176) Ņemot vērā 2.1.1. punktu Komisijas paziņojumā par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā (Paziņojums par garantijām)⁽³¹⁾, uzskata, ka valsts garantija sniedz labumu kādam uzņēmumam, ja tā atļauj aizņēmējam iegūt labākus finansiālus nosacījumus aizdevumam, nekā noteikumi, kas parasti pieejami finanšu tirgos, nemaksājot tirgus prēmiju par garantiju. Lai noteiktu parastus tirgus apstākļus, pilsētas rīcība jāsalīdzina ar privāta kreditora rīcību, kurš darbojas, lai gūtu pieņemamu peļņu⁽³²⁾.
- (177) Paziņojumā par garantijām ir zināms skaits norāžu par to, kā garantiju novērtē valsts atbalsta noteikumu darbības jomā. Jo īpaši tajā ir teikts, ka garantijai jāatbilst noteiktiem kritērijiem, lai to neuzskatītu par valsts atbalstu. Daži no tiem konkrētajā gadījumā rada problēmas.
- (178) Par garantijām nav maksāta tirgus cena, jo garantijas bija pilnīgi bez maksas.
- (179) Turklāt garantijas sedza vairāk nekā 80 % nenomaksātā aizdevuma, jo tās sedza visu aizdevumu. Tas pastiprina saņemto priekšrocību, jo 100 % valsts garantijas gadījumā aizdevējam nav stimula pienācīgi novērtēt uzņēmuma AGVO kredīspēju un līdz ar to pienācīgi noteikt aizdevuma finansiālos nosacījumus saskaņā ar AGVO riska profilu⁽³³⁾.

⁽²⁸⁾ Iepriekš minētais spriedums lietā C-482/99 *Francija pret Komisiju (Stardust Marine)*, 71. punkts; iepriekš minētais spriedums lietā T-16/96 *Cityflyer Express pret Komisiju*, 76. punkts; iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās T-228/99 un T-233/99 *Westdeutsche LB pret Komisiju*, 246. punkts.

⁽²⁹⁾ OV C 209, 10.7.1997., 3. lpp.

⁽³⁰⁾ Minētā iemesla dēļ šā lēmuma rezolutīvā daļa attieksies arī uz iespējamību, ka īpašums pašlaik ir nodots AGVO rīcībā par maksu, bet par likmi, kas zemāka par tirgus cenu.

⁽³¹⁾ OV C 71, 11.3.2000., 14. lpp.

⁽³²⁾ 1999. gada 29. aprīļa spriedums lietā C-342/96 *Spānija pret Komisiju, Recueil*, I-2459; 1999. gada 29. jūnija spriedums lietā C-256/97 *DTM Transports, Recueil*, I-3913, un iepriekš minētais spriedums lietā T-152/99 *HAMSA pret Komisiju*.

⁽³³⁾ Paziņojuma par garantijām 3.4. punkts.

- (180) Līdz ar to ir skaidrs, ka minētās garantijas jāva AGVO saņemta labākus finansialos nosacijumus aizdevumiem, nekā parasti ir pieejami finanšu tirgos⁽³⁴⁾, jo īpaši ņemot vērā AGVO un tā meitasuzņēmumu sliktos un bieži vien negatīvos darbības rezultātus.
- (181) Beļģijas iestādes norāda, ka būtu tikai normāli, ja akcionārs bez maksas sniegtu garantiju viņa kontrolē esoša uzņēmuma labā. Šo apgalvojumu tomēr nepamato neviens pierādījums vai piemērs. Turklāt ir īpaši grūti salāgot to ar privāta kreditora rīcību.
- (182) Tik tiešām, pilsētas lēmums sniegt garantijas finanšu iestādēm par AGVO ņemtiem aizdevumiem, neprasot par to maksu, ir īpaši neierasta rīcība parastos apstākļos finanšu tirgos. Parastā situācijā tādu garantiju atlīdzinātu ar atbilstošu prēmiju, kas atspoguļo ar garantiju saistītos riskus⁽³⁵⁾, pat ja garantētājs ir akcionārs, kurš tur kontrolpaketi⁽³⁶⁾. Turklāt parasts privāts kreditors, kurš sniedz garantiju, pirms tās piešķiršanas būtu izņēmis zināmu nodrošinājumu un iepriekš pārbaudījis aizdevuma nosacijumus, saistītos riskus utt., bet Beļģijas iesniegtā informācija liecina, ka tas nav izdarīts⁽³⁷⁾. Tas ir problemātiskākais šajā gadījumā, ņemot vērā zivju izsoles finansialo stāvokli, kura iepriekšējos gados ir cietusi atkārtotus un smagus zaudējumus un darbojas sarūkošā tirgū, kurā valda sīva konkurence⁽³⁸⁾.
- (183) Kā sīkāk izklāstīts 259. apsvērumā, AGVO bija jāuzskata par finansialās grūtībās nonākušu uzņēmumu 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu nozīmē. Saskaņā ar iedibināto praksi garantijas, kas piešķirtas grūtībās nonākušiem uzņēmumiem, uzskata par iespējamu valsts atbalstu⁽³⁹⁾.
- (184) Beļģijas iestādes iebilst, ka garantijas tika piešķirtas par aizdevumiem saistībā ar to ēku atjaunošanas darbiem, kuras iznomātas pilnībā vai daļēji publiskā sektora finansētām organizācijām. Tās iebilst, ka, tā kā minētās darbības ir daļa no AGVO sabiedriskā uzdevuma, garantija jāuzskata par piesaistītu šim sabiedriskajam uzdevumam un tāpēc garantiju nevar uzskatīt par valsts atbalstu.
- (185) Vispirms jāatzīmē, ka nav droši zināms, vai garantētie aizdevumi tika faktiski izmantoti paredzētajam mērķim. Pat ja var piekrist, ka Komisijai iesniegtā informācija šķietami norāda uz to, ka pilsēta piešķir garantijas, pamatojoties uz AGVO nodomu izmantot aizdevumus atjaunošanas darbu finansēšanai, ir arī pamats domāt, ka pilsēta nesasaistīja bezmaksas garantijas ar atjaunošanas darbu īstenošanu, tāpat arī pilsēta neatsauca bezmaksas garantijas un neprasija atlīdzību, kad vēlāk tika konstatēts, ka aizdevumi faktiski izlietoti citiem mērķiem.
- (186) Beļģijas iestādes ir paskaidrojušas, ka ir bijuši gadījumi, kad aizdevumi tika izlietoti citiem mērķiem, nevis paziņotajam mērķim. Piemēram, *Fortis* aizdevums, ar ko sākotnēji plānoja finansēt akciju iegādi uzņēmumā *PAKHUIZEN*, galu galā netika izmantots minētajam mērķim, bet acīmredzami atjaunošanas darbiem.
- (187) Beļģijas iestādes turklāt ir atzinušas, ka EUR 550 000 aizdevums no *ING Bank*, kas sākotnēji bija paredzēts atjaunošanas darbiem, galu galā tika izmantots *EVO* atbalstam. Netiek apstrīdēts, ka bezmaksas garantiju šim aizdevumam nevar uzskatīt par ieguldījumu atjaunošanas darbos. Citiem vārdiem, nevar teikt, ka pilsēta rīkojusies tā, kā to būtu darījis parasts privāts garantētājs (arī tāds, kurš kontrolē attiecīgo uzņēmumu), proti, vispirms izvērtējies, vai aizdevums, ko segtu garantija, visticamāk, tiks atmaksāts, un tad pārbaudījis, vai aizdevums ticis stingri izmantots projektam, kuram tas bija sākotnēji paredzēts.
- (188) Attiecībā uz garantētajiem aizdevumiem, ko faktiski (pilnībā vai daļēji) izmantoja atjaunošanas darbu finansēšanai, jāatceras, ka AGVO iznomāšanas darbības ir saimnieciska darbība un ka bezmaksas garantijas piešķiršana dod AGVO priekšrocību nomas tirgū. Turklāt bezmaksas garantija uzlabo AGVO vispārējo finansialo stāvokli, ļaujot finanšu resursus, kas parastos apstākļos būtu jāizmanto prēmijas samaksai, izmantot citiem mērķiem nekā to ēku atjaunošanai, kas iznomātas pilnībā vai daļēji publiskā sektora finansētām organizācijām.
- ⁽³⁴⁾ 2003. gada 21. janvāra Lēmums C 5/03 (ex NN 115/02), atbalsts uzņēmumam *MobilCom AG* (OV C 80, 3.4.2003., 5. lpp.).
- ⁽³⁵⁾ 2000. gada 13. jūnija spriedums apvienotajās lietās T-204/97 un T-270/97 *EPAC* pret *Komisiju*, *Recueil*, II-2267, 82. punkts.
- ⁽³⁶⁾ Attiecībā uz lietu saistībā ar garantiju, ko sniedzis mātesuzņēmums, skatīt *CDC* garantiju tā meitasuzņēmumam *CDC IXIS*, 2003. gada 21. janvāra un 2003. gada 30. aprīļa Lēmums E 50/01 (OV C 154, 2.7.2003., 13. lpp.). Par garantiju bija maksāta atlīdzība, bet ne atbilstīgi tirgus apstākļiem, un tāpēc uzskatīja, ka tā ietver valsts atbalstu.
- ⁽³⁷⁾ Beļģijas iestādes ir atzinušas, ka pilsētai pat ne vienmēr ir kopija no līgumdokumentiem, kas saistīti ar aizdevumu un garantiju, skatīt 2007. gada 27. novembra vēstules B pielikumu.
- ⁽³⁸⁾ Iepriekš minētais spriedums lietā C-334/99 *Vācija* pret *Komisiju*, 138. punkts; 1999. gada 8. jūlija Lēmums 1999/720/EK, *EOTK* par atbalstu *Gröditzter Stahlwerke* (OV L 292, 13.11.1999., 27. lpp., 45. punkts).
- ⁽³⁹⁾ Skatīt, piemēram, 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 17. punktu.

- (189) Visbeidzot, pat ja pieņemtu, ka ēku iznomāšanu pilnībā vai daļēji publiskā sektora finansētām organizācijām var uzskatīt par vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu, kuru sniegt uzticēts uzņēmumam AGVO, *Altmark* lietā izstrādātie nosacījumi nav izpildīti, tāpēc jāsecina, ka bezmaksas garantijas ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.
- (190) Savā spriedumā *Altmark* lietā Tiesa norādīja, ka kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu nav valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē, ja tā atbilst šādiem kumulatīviem kritērijiem: (..) Pirmkārt, saņēmējam uzņēmumam faktiski ir jābūt uzliktām sabiedrisko pakalpojumu pildīšanas saistībām un šīm saistībām jābūt skaidri definētām (..). (..) Otrkārt, kompensāciju aprēķināšanas parametriem jābūt iepriekš objektīvi un pārredzami noteiktiem (..). (..) Treškārt, kompensācija nedrīkst pārsniegt summu, kas nepieciešama, lai segtu visus vai daļu izdevumu, kas radušies, pildot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, ņemot vērā attiecīgos ieņēmumus un pieņemamu peļņu (..). (..) Ceturtkārt, ja uzņēmums sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām konkrētajā gadījumā nav izvēlēts publisko iepirkumu procedūras rezultātā, kas ļautu izvēlēties pretendentu, kurš spēj šos pakalpojumus piedāvāt par sabiedrībai viszemāko cenu, kompensācijas apjoms nosakāms, pamatojoties uz to izmaksu analīzi, kādas rastos tipiskam tās pašas nozares uzņēmumam, kas ir labi vadīts un adekvāti nodrošināts, un ņemot vērā attiecīgos ieņēmumus un samērīgu peļņu par saistību izpildi.
- (191) Šajā gadījumā minētie kritēriji nav izpildīti. Līdztekus tam, ka var apstrīdēt, vai uzņēmumam AGVO saistībā ar ēku iznomāšanu pilnībā vai daļēji publiskā sektora finansētām organizācijām bija uzticētas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, Komisija atzīmē, ka Beļģijas iestādes ir nepārprotami apstiprinājušas, ka kompensācijai nav noteikti nekādi parametri. Turklāt AGVO nav ierīkojis atsevišķus grāmatvedības kontus, un nekas nenovērš iespēju, ka ir bijusi pārmērīga kompensācija un šķērssubsīdijas starp dažādām AGVO darbībām. Turklāt AGVO nav izvēlēts atbilstoši publiskā iepirkuma procedūrai, un Beļģijas iestādes nav pierādījušas, ka pakalpojumi sabiedrībai tiek sniegti par mazāko iespējamo maksu.
- 10.1.2.1.4. Nodevas**
- (192) Pilsēta piešķir uzņēmumam AGVO tiesības noteikt un iekasēt pašvaldības nodevas par zvejas ostas un izsoles izmantošanu.
- (193) Šķiet, ka uzņēmuma AGVO tādējādi iekasētās nodevas veido resursus valsts rīcībā, kas daļēji ⁽⁴⁰⁾ nodoti AGVO. Turklāt tās veido priekšrocību, ko tas parasti nesaņemtu, un līdz ar to piešķir priekšroku šim uzņēmumam LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.
- (194) Konkrētajā gadījumā Beļģijas iestādes ir norādījušas, ka nodevu iekasēšana ir daļa no atlīdzības, ja ne faktiski visa atlīdzība par uzņēmumam AGVO uzticētajiem sabiedriskas nozīmes uzdevumiem, jo īpaši par uzdevumu pārvaldīt zvejas ostu. Beļģijas iestādes norāda, ka uzdevumu nodošana un tiesības iekasēt nodevas jāvērtē tikai kā uzdevumu sadalījums valstī un to nevar klasificēt kā valsts atbalstu.
- (195) Tomēr, kā jau pierādīts šā lēmuma 10.1.1. punktā, AGVO klasificējams kā uzņēmums LESD 107. panta 1. punkta nozīmē, ko Beļģijas iestādes ir atzinušas savā 2009. gada 27. novembra vēstulē. Kā paskaidrots 124. apsvērumā, zvejas ostas pārvaldība ir saimnieciska darbība.
- (196) Komisija ir izvērtējusi, vai tiesības iekasēt nodevas izmantot ieņēmumus var klasificēt kā kompensāciju par vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem un vai ir izpildīti *Altmark* lietā pieņemtā sprieduma kumulatīvie kritēriji.
- (197) Tomēr, kā jau noteikts šā lēmuma 191. apsvērumā, minētie kritēriji nav izpildīti, jo kompensēšanas parametri, piemēram, nav noteikti.
- (198) Visbeidzot, pat ja pieņemtu, ka tiesības iekasēt nodevas un izlietot ieņēmumus jāvērtē kā kompensācija/atlīdzība par sabiedriskas nozīmes (ar tautsaimniecību nesaistītiem) uzdevumiem, paliek spēkā tas, ka AGVO veic arī komercdarbību, ko ir konkrēti atzinušas Beļģijas iestādes. Tā kā Beļģijas iestādes ir arī atzinušas, ka atsevišķi grāmatvedības konti uzņēmumā AGVO nebija iekārtoti un izmaksas un ieņēmumus, kas saistīti ar AGVO nekomerciālajiem uzdevumiem, nebija iespējams nodalīt, šķērssubsīdiju iespējamību nevar izslēgt un nodevas jāvērtē kā priekšrocība.

⁽⁴⁰⁾ Beļģija ir vairākkārt uzsvērusi, ka pilsēta saglabāja tiesības noteikt un iekasēt nodevas par stāpeļu un ostas slūžu izmantošanu.

10.1.2.1.5. **Secinājums**

- (199) Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ar 10.1.2.1.1. līdz 10.1.2.1.4. punktā minēto rīcību uzņēmumam AGVO ir piešķirta priekšrocība LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.

10.1.2.2. **Priekšrocība uzņēmumam EVO**

- (200) Komisija uzskata, ka atbalstu uzņēmumam EVO pilsēta piešķirusi tieši, piešķirot tam bezmaksas garantijas privātu banku aizdevumiem, un ar AGVO starpniecību, atļaujot tam bez maksas izmantot ēkas 13 600 m² platībā, piešķirot bezmaksas garantijas privātu banku aizdevumiem un piešķirot tam sākumkapitālu un kapitāla palielinājumus.

10.1.2.2.1. **Bezmaksas garantija aizdevumiem**

- (201) Attiecībā uz pilsētas un AGVO piešķirtajām garantijām Komisija norāda, ka par garantijām nav maksāta tirgus cena, jo garantijas ir pilnīgi bez maksas. Turklāt tās sedz vairāk nekā 80 % nenomaksātā aizdevuma.
- (202) Beļģijas iestādes norāda, ka būtu tikai normāli, ja akcionārs, kurš uzņēmumā tur kontrolpaketi, garantiju tā kontrolē esošam uzņēmumam sniegtu bez maksas. Minēto apgalvojumu tomēr nepamato nekādi pierādījumi. Turklāt ir īpaši grūti sasaitīt to ar privāta ieguldītāja rīcību. Parastā situācijā tāda garantija tiktu atlīdzināta ar atbilstošu prēmiju, kas atspoguļo ar garantiju saistītos riskus⁽⁴¹⁾, pat ja garantētājs ir mātesuzņēmums⁽⁴²⁾. Turklāt Tiesa jau ir spriedusi, ka komercdarbība pat valsts uzņēmumu grupā jāatlīdzina atbilstīgi parastiem tirgus apstākļiem⁽⁴³⁾.
- (203) Tālāk jāatzīmē, ka saskaņā ar izklāstu 306. apsvērumā EVO bija jāuzskata par finansiālās grūtībās nonākušu uzņēmumu 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu un 2004. gada Pamatnostādņu par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai⁽⁴⁴⁾ (2004. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādnes) nozīmē. Tā finansiālais

stāvoklis palika sarežģīts visā laikposmā no 2003. līdz 2008. gadam. 2003. gada beigās vairāk nekā puse tā reģistrētā kapitāla bija zudusi, un šī situācija nemainījās nākamajos gados, lai gan kapitāls tika vēl palielināts.

- (204) Saskaņā ar iedibināto praksi garantijas, kas piešķirtas grūtībās nonākušiem uzņēmumiem, tiek uzskatītas par iespējamu valsts atbalstu⁽⁴⁵⁾.
- (205) Beļģijas iestādes ir piebildušas, ka bez pilsētas piešķirtās bezmaksas garantijas EVO nebūtu varējis saņemt aizdevumus. Pēc Komisijas domām šis atzinums, kā arī EVO nemainīgi sliktais finansiālais stāvoklis atklāj, ka privāto banku aizdevumi, kas tika piešķirti ar pilsētas (vai AGVO) bezmaksas garantiju, arī nebūtu saņemti bez minētās garantijas. Tāpēc arī garantētie aizdevumi sniedz priekšrocību uzņēmumam EVO⁽⁴⁶⁾.
- (206) Visbeidzot, Beļģijas iestādes norāda, ka garantijas jāvērtē kā zivju izsoles pārstrukturēšanas daļa.
- (207) Komisija tomēr atzīmē, ka ne bezmaksas garantija, ne ieguldījumi, kuriem aizdevumi acīmredzami tika saņemti, nebija minēti uzņēmējdarbības plānā. Turklāt konkrētie aizdevumi un garantijas (t. i., tie, kas faktiski tika saņemti) netika piešķirti 2002. gadā, kad EVO tika izveidots, bet vēlāk – 2004. un 2005. gadā. Daudzās piešķirtās garantijas arī atklāj, ka tās tika piešķirtas pēc pieprasījuma iekreiz, kad tika apgalvots, ka uzņēmumam EVO ir nepieciešama garantija, lai saņemtu aizdevumu no kredītiestādes. Komisija arī norāda, ka bankas Fortis piešķirtie un pilsētas garantētie aizdevumi faktiski tika izmantoti, lai piešķirtu aizdevumus kuģu īpašniekiem, un ir grūti saprast, kā to var uzskatīt par zivju izsoles pārstrukturēšanas vai pat nākotnes privatizācijas plāna daļu.
- (208) Tāpēc Komisija uzskata, ka pilsētas un uzņēmuma AGVO piešķirtās bezmaksas garantijas EVO labā ir priekšrocība LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.

⁽⁴¹⁾ Iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās T-204/97 un T-270/97 EPAC pret Komisiju, 82. punkts.

⁽⁴²⁾ Attiecībā uz lietu saistībā ar garantiju, ko sniedzis mātesuzņēmums, skatīt CDC garantiju meitasuzņēmumam CDC IXIS, 2003. gada 17. janvāra lēmums, atbalsts 50/01. Par garantiju ir maksāta atlīdzība, bet ne atbilstīgi tirgus apstākļiem, un tāpēc uzskatīja, ka tā ietver valsts atbalstu.

⁽⁴³⁾ 1996. gada 11. jūlija spriedums lietā C-39/94 SFEI pret La Poste, Recueil, I-3547, 61. punkts.

⁽⁴⁴⁾ OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp.

⁽⁴⁵⁾ Skatīt, piemēram, 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 17. punktu.

⁽⁴⁶⁾ Lēmums 96/563/EK – Jadecost (OV L 246, 27.9.1996.), apstiprināts Tiesas 2000. gada 5. oktobra spriedumā lietā C-288/96 Vācija pret Komisiju, Recueil, I-8237, 41. punkts.

10.1.2.2.2. Ēkas

- (209) Beļģijas iestādes ir iebildušas, ka AGVO lēmumu piešķirt uzņēmumam EVO tiesības izmantot ēkas bez maksas var uzskatīt par parastiem tirgus standartiem atbilstošu lēmumu, kādu būtu pieņēmis parasts privāts ieguldītājs līdzīgos apstākļos.
- (210) Komisija nevar piekrist minētajam apgalvojumam. Jau fakts, ka Beļģijas iestādes ir norādījušas, ka nākamajam stratēģiskajam partnerim būs jānoslēdz nomas līgums par zivju izsoles ēku izmantošanu un būs jāmaksā nomas maksa, ir pretrunā ar šo apgalvojumu. Turklāt nevar apgalvot, ka AGVO, kas bija pilnīgs EVO īpašnieks⁽⁴⁷⁾, gaidīja būtisku EVO peļņu, lai tādējādi gūtais kapitāla pieaugums attaisnotu nomas maksas neiekasēšanu, jo izsole galu galā katru gadu cieta lielus vidējos zaudējumus.
- (211) Beļģijas iestādes norādīja, ka nomas maksas trūkumu kompensējis tas, ka EVO bija jāsedz zivju izsoles atjaunošanas un remonta izmaksas, kas parasti jāsedz īpašniekam. Saskaņā ar Beļģijas iestāžu apgalvojumu EVO kopš 2002. gada ir samaksājis EUR 182 377,31 par zivju izsoles atjaunošanas un infrastruktūras darbiem.
- (212) Komisija vispirms atzīmē, ka Beļģijas iestādes nav iesniegušas ne dokumentus, kas apliecinātu, ka uzņēmumam EVO bija pienākums segt visas izmaksas par zivju izsoles ēku atjaunošanu, ne dokumentus, kas apliecinātu, ka EVO ir faktiski samaksājis EUR 182 377,31 par atjaunošanas darbiem.
- (213) Turpinājumā Komisija norāda, ka Beļģijas iestādes nav pierādījušas, ka nomniekam būtu ļoti neierasti segt atjaunošanas izmaksas vai ka attiecīgā gadījumā tam nebūtu jāmaksā nomas maksa. Tās arī nav norādījušas, kāda veida darbi veikti, tāpēc Komisija nevar noteikt, vai konkrētie darbi ir bijuši neierasti nomniekam. Turklāt no saņemtā dokumenta šķiet, ka arī AGVO no 2004. līdz 2007. gadam veicis atjaunošanas darbus saistībā ar zivju izsoli par summu EUR 36 497,40. Tas šķiet pretrunā Beļģijas iestāžu apgalvojumam, saskaņā ar kuru uzņēmumam EVO būtu bijis jāsedz visas uzturēšanas un atjaunošanas izmaksas.
- (214) Turklāt Beļģijas iestādes nav iesniegušas nekādus pierādījumus tam, ka EUR 182 377,31, ko EVO domājami samaksājis par atjaunošanas darbiem, atbilstu nomas maksai, kas būtu maksājama parastos tirgus apstākļos, vairāk nekā piecus gadus izmantojot ēkas 13 600 m² platībā.
- (215) Turklāt, pat ja atjaunošanas izmaksas varētu uzskatīt par īpaši svarīgām un par atlīdzības veidu par ēku izmantošanu, ko Beļģijas iestādes nav pierādījušas, 2001. gada 21. novembra uzņēmējdarbības plānā ir konkrēti minēts, ka nākamajos 10 gados nav gaidāmi būtiski ieguldījumi, jo zivju izsole ir nesen modernizēta. Tāpēc, kad AGVO 2002. gadā nolēma bez maksas nodot ēkas EVO rīcībā, saprātīgi negaidot, ka izmaksas, kas izrietēs no EVO domājamā pienākuma finansēt to uzturēšanu, būs vismaz vienādas ar nomas maksu, ko uzņēmējs būtu gatavs par tām maksāt, AGVO piešķīra EVO priekšrocību. Tā kā jautājums par to, vai AGVO rīkojās kā parasts privāts ieguldītājs, jāizvērtē, ņemot vērā lēmuma pieņemšanas laikā pieejamos elementus⁽⁴⁸⁾, jāsecina, ka EVO, kad tam 2002. gadā atļāva bez maksas izmantot ēkas 13 600 m² platībā, saņēma valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.

10.1.2.2.3. Sākumkapitāls un turpmākie kapitāla palielinājumi

- (216) Attiecībā uz EVO sākumkapitālu aptuveni EUR 370 000 apmērā Komisija atsaucas uz savu analīzi šā lēmuma 10.1.2.1.1. punktā. Tik tiešām, Beļģijas iestādes ir apstiprinājušas, ka EVO sākumkapitāls tika finansēts ar AGVO sākumkapitāla palīdzību. Kā Komisija jau ir norādījusi, privāts ieguldītājs nebūtu izvēlējis pārstrukturēt zivju izsoli un ieguldīt tajā BEF 250 miljonus, viņš *a fortiori* nebūtu izvēlējis to darīt un izveidot 100 % meitasuzņēmumu ar daļu no jaunā kapitāla.
- (217) Attiecībā uz kapitāla palielinājumiem, kas veikti, atlaižot uzņēmuma AGVO parādu, Komisija var arī atsaukties uz savu analīzi šā lēmuma 10.1.2.1.1. punktā. Tik tiešām, Beļģijas iestādes ir apstiprinājušas, ka kapitāla palielinājumi arī (daļēji⁽⁴⁹⁾) tika finansēti ar AGVO sākumkapitāla palīdzību.

⁽⁴⁸⁾ Iepriekš minētais spriedums lietā C-482/99 *Francija pret Komisiju (Stardust Marine)*, 71. punkts; iepriekš minētais spriedums lietā T-16/96 *Cityflyer Express pret Komisiju*, 76. punkts; iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās T-228/99 un T-233/99 *Westdeutsche LB pret Komisiju*, 246. punkts.

⁽⁴⁹⁾ EVO kapitāls ir finansēts ar citiem līdzekļiem, nevis tikai ar AGVO sākotnējo kapitālu. Tik tiešām, uzņēmumā EVO ieguldītā kapitāla apjoms ir lielāks nekā uzņēmumā AGVO ieguldītā kapitāla apjoms.

⁽⁴⁷⁾ Izņemot vienu no piecpadsmit tūkstošiem akciju.

- (218) Turklāt ir citi iemesli, kāpēc jāuzskata, ka AGVO nerīkojās tā, kā tādā pašā situācijā būtu rīkojies privāts ieguldītājs.
- (219) Publiskā sektora ieguldījumus uzskata par valsts atbalstu, ja ir acīmredzams, ka uzņēmuma finansiālais stāvoklis, jo īpaši tā parādu struktūra un apjoms, ir tādi, ka pieņemamā laikā no ieguldītā kapitāla nevar gaidīt normālus ienākumus (dividendēs vai kapitāla pieaugumā).
- (220) Komisija norāda, ka pirmais kapitāla palielinājums, atlaižot parādu, tika veikts 2004. gada 31. decembrī, proti, gandrīz pusotru gadu pēc EVO nodibināšanas. Kapitāla palielinājums acīmredzami bija domāts kā pasākums, lai kompensētu EVO smagos zaudējumus. To pašu var teikt par kapitāla palielinājumu 2005. un 2007. gadā. Pasākumus acīmredzami veica nevis tādēļ, lai īstermiņā vai pat ilgtermiņā gūtu kādus ienākumus no kapitāla, bet tikai lai kompensētu agrākos zaudējumus. Privāts ieguldītājs nekad nebūtu nolēmis piešķirt kapitāla palielinājumus, jo īpaši pēdējos divus. EVO nebija labā finansiālajā un ekonomiskajā stāvoklī, un situācija nepārprotami neattīstījās tā, kā bija izklāstīts uzņēmējdarbības plānā, saskaņā ar kuru zaudējumiem bija pastāvīgi jāsamazinās, nevis ātri jāpieaug. Tik tiešām, jau 2003. gada beigās vairāk nekā puse EVO reģistrētā kapitāla bija zudusi, un šī situācija nākamajos gados nemainījās, kaut gan kapitāls vēl tika palielināts. Bez jebkādam izredzēm nākotnē gūt ienākumus no kapitāla privāts ieguldītājs nebūtu izvēlējies palielināt uzņēmuma kapitālu, lai kompensētu zaudējumus⁽⁵⁰⁾. Tā vietā viņš būtu nopietni apsvēris citus pieejamos risinājumus (slēgšana, pārdošana utt.) un būtu vismaz prasījis kādas garantijas vai pārstrukturēšanas pasākumus. Arī kapitāla palielinājuma īpatnējais veids (parāda atlaišana) apstiprina, ka minētos kapitāla palielinājumus nevar vērtēt kā daļu no 2001. gadā plānotās pārstrukturēšanas.
- (221) Turklāt jāatzīmē, ka EVO jāuzskata par finansiālās grūtībās nonākušu uzņēmumu⁽⁵¹⁾. Saskaņā ar iedibināto praksi kapitāla palielinājumu, kas piešķirts grūtībās nonākušiem uzņēmumiem, uzskata par valsts atbalstu⁽⁵²⁾.
- (222) Līdz ar to nākamie kapitāla palielinājumi piešķir uzņēmumam EVO priekšrocību LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.

⁽⁵⁰⁾ Skatīt arī 99. apsvērumu Komisijas 2004. gada 20. oktobra Lēmumā 2006/740/EK, *Hamburgische Landesbank – Girozentrale* (OV L 307, 7.11.2006., 110. lpp.).

⁽⁵¹⁾ Skatīt šā lēmuma 203. un 306. apsvērumu.

⁽⁵²⁾ Skatīt, piemēram, 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 17. punktu.

10.1.2.3. **Priekšrocība uzņēmumam PAKHUIZEN**

- (223) Attiecībā uz ilgtermiņa nomas līgumu par ēku izmantošanu, kas noslēgts ar PAKHUIZEN⁽⁵³⁾, Komisija, ņemot vērā pieejamo informāciju, uzskata, ka tas piešķir priekšrocību. Pirmkārt, tikai EUR 25 maksu gadā nevar uzskatīt par normālu samaksu par 45 gadus ilgu ilgtermiņa nomu par ēkām 14 754 m² platībā, pat ja ēkas ir ļoti sliktā stāvoklī un ir jāatjauno. Tas, ka no uzņēmuma PAKHUIZEN tiek prasīts atjaunot ēkas, to nemaina. Tik tiešām, atbilstīgi Beļģijas tiesību aktiem⁽⁵⁴⁾ ēku īpašniekam nav pienākuma remontēt ēkas. Turpretī nomniekam ir pienākums uzturēt ēkas labā stāvoklī un veikt visus kārtējos remontdarbus. Beļģijas iestādes nav pierādījušas, ka atjaunošanas darbi, kas uzņēmumam PAKHUIZEN bija jāveic saskaņā ar ilgtermiņa nomas līgumu, pārsniegtu kārtējos remontdarbus. Turklāt Beļģijas iestādes nav iesniegušas nekādus pierādījumus, ka no minētā pienākuma izrietošās izmaksas ir vienādas ar nomas maksu, ko būtu bijis iespējams saņemt par ēkām parastos tirgus apstākļos.
- (224) Turklāt Beļģijas iestādes ir atzinušas, ka PAKHUIZEN nav izpildījis savus pienākumus saistībā ar atjaunošanu un nav ievērojis ēku izmantošanas mērķi. Pilsēta acīmredzami nav vērsusies pret PAKHUIZEN, lai panāktu līguma izpildi, lai gan tai bija tiesības to darīt. Tāpēc, pat ja, ņemot vērā atjaunošanas izmaksas, EUR 25 nomas maksu gadā varētu uzskatīt par atbilstošu tirgus cenai, *quod non*, PAKHUIZEN katrā ziņā būtu saņēmis priekšrocību kopš brīža, kad kļuva acīmredzams, ka pilsēta necentīsies panākt līguma izpildi.
- (225) Turklāt attiecībā uz ēku iznomāšanu uzņēmumam PAKHUIZEN, attiecinot uz to nosacījumus par ēku uzturēšanu un atjaunošanu, jāatzīmē, ka atbilstīgi tirgus ekonomikas ieguldītāja principam, kā arī ņemot vērā nosacījumus, kas paredzēti Komisijas paziņojumā par valsts atbalsta elementiem, publiskā sektora iestādēm pārdodot zemi un ēkas, var uzskatīt, ka publiskā sektora iestāde rīkojas kā tirgus ekonomikas dalībnieks, ja tā piedāvā savus līgumus par augstāko iespējamo cenu atklātā, pārredzamā un nediskriminējošā konkursā pārsolītājam, vai arī pēc tam, kad neatkarīgs eksperts novērtējis tirgus vērtību. Tomēr šķiet, ka šis nav tas gadījums.
- (226) Visbeidzot, fakts, ka pēc 27 gadiem ēku īpašniekam (sākotnēji pilsētai, tad AGVO) ir tiesības uz pusi no PAKHUIZEN gada peļņas, nemaina iepriekš minēto

⁽⁵³⁾ Skatīt iepriekš šā lēmuma 44. apsvērumu.

⁽⁵⁴⁾ 1824. gada 10. janvāra Likuma par ilgtermiņa nomas (*emphyteosis*) tiesībām 5. pants, *Beļģijas Oficiālais Vēstnesis* XIX, Nr. 14.

analīzi. Tāda priekšrocība ir pārāk tāla un neskaidra, lai tai būtu patiesa pašreizēja neto vērtība ēku īpašniekam. Turklāt, pat ja tai būtu šāda vērtība, Beļģijas iestādes nav pierādījušas, ka šī vērtība, pat skaitot kopā ar EUR 25 gadā un ar (ārkārtējām) atjaunošanas izmaksām, ir tik augsta, ka sasniedz nomas maksu atbilstoši tirgus cenām par to, ka PAKHUIZEN izmanto nekustamo īpašumu.

- (227) Līdz ar to PAKHUIZEN saņem ikgadēju priekšrocību tā darbības izmaksās, kas veido priekšrocību LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.
- (228) Attiecībā uz laikposmu pēc 2004. gada 26. marta – dienas, kad AGVO kļuva par attiecīgo ēku īpašnieku, – Komisija atzīmē, ka nomas līgumu turpināja piemērot ar tādiem pašiem nosacījumiem kā iepriekš un ka tādējādi turpināja pastāvēt priekšrocība uzņēmumam PAKHUIZEN.

10.1.2.4. **Priekšrocība zvejniecības uzņēmumiem, kuri izmanto EVO un PAKHUIZEN pakalpojumus**

- (229) Lēmumā uzsākt oficiālu izmeklēšanas procedūru Komisija ir norādījusi, ka EVO un, iespējams, arī PAKHUIZEN ar izsoles starpniecību piedāvāja zvejniecības uzņēmumiem savus pakalpojumus par likmi, kas zemāka par to, ko piedāvātu jebkurš parasts privāts uzņēmējs.
- (230) Šķiet, ka EVO pilnīgi vai daļēji atmaksā konteinertransporta izmaksas par Ostendē izsolāmo zivju pārvadāšanu no dažādām vietām Eiropā. Turklāt EVO piešķir aizdevumus par likmēm, kas šķiet zemākas par tirgus likmēm, ar nosacījumu, ka aizdevumaņēmējs uzņēmums pārdod savu nozveju Ostendes izsolē.
- (231) Trešo personu iesniegtās piezīmes rosina domāt, ka EVO ir iedibinājis arī citus paņēmienus, kas kropļo normālu konkurenci tirgū, taču Komisija nav saņēmusi pierādījumus, kas to apstiprinātu. Beļģijas iestādes ir apgalvojušas, ka EVO piedāvā pakalpojumus tirgus apstākļos.
- (232) Lai gan Komisija ir saņēmusi ļoti maz pierādījumu par komercnosacījumiem, ar kādiem EVO piedāvāja savus pakalpojumus, nevar izslēgt, ka uzņēmumiem, kuri izmanto Ostendes zivju izsoli, tiek piešķirta priekšrocība LESD 107. panta 1. punkta nozīmē. Tomēr šobrīd Komisija saskata zināmu pamatotību arī Beļģijas iestāžu argumentā, ka tas, ka valsts atbalsta dēļ EVO varēja piedāvāt savus pakalpojumus par labākiem nosacījumiem, nekā to būtu bijis iespējams darīt bez atbalsta, nepavisam nenozīmē,

ka valsts atbalsts ticis nodots tālāk kuģu īpašniekiem un zvejniecības uzņēmumiem.

- (233) Minēto iemeslu dēļ Komisija uzskata, ka nav iespējams droši secināt, ka priekšrocība ir nodota tālāk kuģu īpašniekiem. Turklāt iespējams, ka jebkuras tādas priekšrocības tiks pārtrauktas vai vismaz krietni samazinātas, jo Komisija šajā lēmumā pieprasa izbeigt atbalstu uzņēmumiem AGVO, EVO un PAKHUIZEN un atgūt to. Visbeidzot, atbalsta galvenais saņēmējs katrā ziņā ir pārstrukturētā zivju izsole, kas izmantojusi atbalstu, lai noturētos tirgū un palielinātu savu tirgus daļu, piedāvājot pakalpojumus par zaudējumus nesošu cenu un tādējādi traucējot normālu tirgus darbību.

10.1.3. VALSTS LĪDZEKĻI UN ATTIECINĀMĪBA

- (234) Komisija atzīmē, ka konkrētās darbības attiecas uz pašas pilsētas rīcību, kā arī uz darbībām, ko finansē no valsts līdzekļiem un kas attiecināmas uz pilsētu.

10.1.3.1. **Publiskā sektora iestādes piešķirums**

- (235) Pirmkārt, pilsēta piešķir atbalstu uzņēmumam AGVO, piešķirot tam no pilsētas budžeta finansētu sākumkapitālu, piešķirot AGVO bezmaksas garantijas aizdevumiem no privātām bankām, nododot uzņēmumam AGVO īpašumtiesības uz ēkām un pilnvarojot AGVO noteikt un iekasēt pašvaldības nodevas. Tā arī piešķir atbalstu uzņēmumam PAKHUIZEN, noslēdzot ilgtermiņa nomas līgumu par ēku izmantošanu, un uzņēmumam EVO, piešķirot tam bezmaksas garantijas aizdevumiem no privātām bankām.
- (236) Tādējādi minētos pasākumus finansē no valsts līdzekļiem un tie ir attiecināmi uz valsti.

10.1.3.2. **Rīcība, kas attiecināma uz publiskā sektora iestādi**

- (237) Otrkārt, attiecībā uz priekšrocībām, ko AGVO piešķir EVO un ko AGVO piešķir PAKHUIZEN, Komisija atzīmē, ka atbilstīgi attiecīgajiem statūtiem AGVO ir vienīgais EVO akcionārs (līdztekus Miroir kungam, kuram pieder viena no 15 000 akciju un kurš faktiski ir pilsētas domes loceklis), kā arī vienīgais PAKHUIZEN akcionārs, un ka tas ieceļ visus minēto uzņēmumu valdes locekļus. Pilsēta ir vienīgais AGVO akcionārs, un pilsētas dome ieceļ visus AGVO valdes locekļus. Tādējādi pilsēta spēj noteicoši ietekmēt AGVO.

- (238) Tālāk uzņēmumam AGVO saskaņā ar statūtiem ir uzticēts pārvaldīt, attīstīt un ekspluatēt Ostendes zivju izsoli un zvejas doku, un palīg būves, kā arī attīstīt visas darbības, kas tieši vai netieši saistītas ar tām. Citiem vārdiem, AGVO saskaņā ar saviem statūtiem ir spiests iesaistīties zivju izsoles pārvaldībā.
- (239) Kas konkrēti attiecas uz ēku ilgtermiņa iznomāšanu uzņēmumam PAKHUIZEN, jānorāda, ka minētās nomas tiesības piešķirā tieši pilsēta.
- (240) Tādējādi, ņemot vērā *Stardust* lietu⁽⁵⁵⁾ un minētajiem uzņēmumiem sniegto publiskā sektora palīdzību, kā izklāstīts iepriekš, AGVO uzskatāms par valsts kontrolētu struktūru un tā lēmumi par kapitāla ieguldījumiem uzņēmumā EVO, bezmaksas garantijām par aizdevumiem EVO un tiesībām uzņēmumam EVO bez maksas izmantot ēkas – par lēmumiem, kas finansēti no valsts līdzekļiem un attiecināmi uz publiskā sektora iestādi.
- (241) Beļģijas iestādes nav apstrīdējušas minētos konstatējumus. Tās, gluži pretēji, ir apstiprinājušas, ka pilsēta ar AGVO starpniecību⁽⁵⁶⁾ kontrolēja uzņēmumus EVO un PAKHUIZEN.
- 10.1.4. KONKURENCES KROĻOŠANA UN IETEKME UZ TIRDZNIECĪBU
- (242) Pilsētas darbības rada priekšrocību uzņēmumiem AGVO, EVO un PAKHUIZEN. AGVO, EVO un PAKHUIZEN veido uzņēmumu grupu, kas darbojas kopējā tirgū, izsola zivis un sniedz saistītos pakalpojumus zivsaimniecības nozarei.
- (243) Zivju izsoļu tirgus ir tirgus, kurā valda spēcīga konkurence un kurā izsoles no kaimiņos esošām dalībvalstīm tieši konkurē cita ar citu, lai piesaistītu zvejniekus no dažādām dalībvalstīm. Tāpēc jebkura priekšrocība, kas piešķirta kādam dalībniekam šajā tirgū, kropļotu vai draudētu kropļot konkurenci starp izsolēm un ietekmētu tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (244) To apstiprina no trešām personām saņemtās piezīmes. Tik tiešām, arī Apvienotās Karalistes, Nīderlandes un citas Eiropas zivju izsoles vai zivju izsoļu asociācijas ir
- izrādījušas interesi par procedūru un atainojušas ietekmi, kādu valsts atbalsta pasākumi, viņuprāt, atstājuši uz to uzņēmējdarbību.
- (245) Visbeidzot, Komisija atzīmē Beļģijas iestāžu norādi par to, ka ne tikai Beļģijas, bet arī citas zivju izsoles no citām dalībvalstīm ir izrādījušas interesi nopirkt Ostendes zivju izsoli.
- (246) Attiecībā uz nomas pakalpojumu tirgu atbalsts uzņēmumiem, kas darbojas minētajās nozarēs, var kropļot konkurenci ar uzņēmumiem, kuri sniedz nomas pakalpojumus citās zvejas ostās, tostarp citās dalībvalstīs, un ar uzņēmumiem, kuri piedāvā ēkas nomāšanai Ostendes zvejas ostas tuvumā (kuru vidū var būt arī uzņēmumi no citām dalībvalstīm). Tāpat arī atbalsta pasākumi būtu varējuši palīdzēt saglabāt vai nostiprināt uzņēmumu AGVO un PAKHUIZEN tirgus stāvokli, un, ja nebūtu atbalsta, šo uzņēmumu darbību būtu pārņēmis vai varējis pārņemt cits uzņēmums. Jāatgādina, ka atbilstīgi Tiesas praksei jau tas vien, ka kāda uzņēmuma konkurētspēju salīdzinājumā ar citiem konkurējošiem uzņēmumiem nostiprina, piešķirot tam saimniecisku labumu, ko tas citādi nebūtu saņēmis parastā uzņēmējdarbības gaitā, norāda uz iespējamu konkurences kropļojumu⁽⁵⁷⁾.
- (247) Attiecībā uz zvejas ostas pārvaldības darbībām Komisija uzskata, ka atbalsts tādiem uzņēmumiem varētu kropļot konkurenci ar uzņēmumiem, kuri pārvalda citas zvejas ostas, kas konkurē ar Ostendes zvejas ostu. Tāpat arī atbalsta pasākumi būtu varējuši palīdzēt saglabāt vai nostiprināt tāda uzņēmuma tirgus stāvokli, kura darbību būtu pārņēmis vai varējis pārņemt cits uzņēmums, ja nebūtu atbalsta⁽⁵⁸⁾.
- (248) Komisija vēlētos piebilst, ka, lai gan AGVO un PAKHUIZEN tieši nedarbojas zivju izsoļu tirgū, tie sniedz pakalpojumus, kas ir šādas darbības palīgpakalpojumi un ietekmē zivju izsoles pievilcīgumu. Komisija turklāt atzīmē, ka AGVO ar sava meitasuzņēmuma EVO starpniecību netieši darbojas zivju izsoļu tirgū. Tāpēc uzņēmumiem AGVO un PAKHUIZEN piešķirtais atbalsts var kropļot konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm ne tikai konkrētajā tirgū, kurā tie darbojas (nomas tirgus un zvejas ostu tirgus), bet arī zivju izsoļu tirgū.

⁽⁵⁵⁾ Iepriekš minētais spriedums lietā C-482/99 *Francija pret Komisiju*.

⁽⁵⁶⁾ Skatīt Beļģijas iestāžu sniegto atbildi, 2006. gada 19. oktobris, 3. lpp.: *Zowel op het niveau van aandeelhouderschap als dat van de organen (bestuur) dient de Gemeente (achter AGVO) krachtens de wet de meerderheid te hebben in de stemrechten. Dit is hier het geval.*

⁽⁵⁷⁾ Skatīt 1980. gada 17. septembra spriedumu lietā 730/79 *Philip Morris, Recueil*, 2671, 11. un 12. punkts.

⁽⁵⁸⁾ Skatīt iepriekš minēto spriedumu *Philip Morris* lietā.

10.1.5. SECINĀJUMS

(249) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka par atbilstīgām LESD 107. panta 1. punkta nosacījumiem un tādejādi par valsts atbalstu ir uzskatāmas šādas darbības:

a) priekšrocības, kas uzņēmumam AGVO piešķirtas ar šādiem pilsētas lēmumiem:

— piešķirt uzņēmumam AGVO sākumkapitālu BEF 250 miljonu (EUR 6 179 338) apmērā,

— piešķirt uzņēmumam AGVO ekskluzīvas tiesības izmantot zvejas ostas zemi un ēkas,

— nodot ēkas uzņēmumam AGVO,

— piešķirt bezmaksas garantijas aizdevumiem uzņēmumam AGVO,

— piešķirt uzņēmumam AGVO tiesības iekasēt un izlietot pašvaldības nodevas;

b) priekšrocības, kas uzņēmumam EVO piešķirtas ar šādiem lēmumiem:

— pilsētas lēmumu piešķirt EVO bezmaksas garantijas aizdevumiem,

— AGVO lēmumu neiekasēt maksu no EVO par ēku izmantošanu,

— AGVO lēmumu piešķirt uzņēmumam EVO sākumkapitālu un kapitāla palielinājumus kopsummā par EUR 3 969 000;

c) priekšrocības, ko uzņēmumam PAKHUIZEN piešķīra pilsēta un/vai vēlāk AGVO, noslēdzot ilgtermiņa nomas līgumu par ēku izmantošanu.

10.2. SADERĪBA

(250) Valsts atbalstu var atzīt par saderīgu ar iekšējo tirgu, ja tas atbilst kādam no LESD minētajiem izņēmumiem. Attiecīgie uzņēmumi ir uzņēmumi, kas darbojas galvenokārt zivsaimniecības nozarē. Tie arī darbojas nomas pakalpojumu tirgū. Komisija uzskata, ka AGVO kā zvejas ostas pārvaldnieks un EVO kā zivju izsoles vadītājs ir uzņēmumi, kuru darbības ievērojama daļa uzskatāma

par tādu, kas ietilpst zivsaimniecības nozares darbības jomā. Attiecībā uz PAKHUIZEN šķiet mazāk acīmredzams, ka šo uzņēmumu var uzskatīt par aktīvu zivsaimniecības nozarē.

(251) Attiecībā uz valsts atbalstu zivsaimniecības nozarei valsts atbalsta pasākumus uzskata par saderīgiem ar iekšējo tirgu tikai tad, ja tie atbilst nosacījumiem, kuri ietverti Zivsaimniecības pamatnostādņēs. Atbilstīgi pašreiz spēkā esošo pamatnostādņu 5.3. punktam nelikumīgs atbalsts Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta f) punkta nozīmē tiks vērtēts saskaņā ar pamatnostādņēm, kas bija piemērojamas laikā, kad stājās spēkā administratīvais akts, ar kuru izveidoja atbalstu. Tāpēc atbalsts jānovērtē, pamatojoties uz 2001., 2004. un 2008. gada Zivsaimniecības pamatnostādņēm.

(252) Ciktāl uzņēmumu PAKHUIZEN nevar uzskatīt par zivsaimniecības uzņēmumu, Komisija atzīmē, ka atbalsts jāizvērtē, pamatojoties uz vispārējiem noteikumiem, kas piemērojami visās nozarēs, un uz atbalsta mērķiem.

(253) Visbeidzot, Komisija atzīmē, ka Beļģijas iestādes nav apstrīdējušas Komisijas analīzi attiecībā uz saderību.

10.2.1. UZŅĒMUMAM AGVO PIEŠĶIRTAIS ATBALSTS

(254) Attiecībā uz valsts atbalstu, ko pilsēta piešķīrusi uzņēmumam AGVO, novērtējumā jānoskaidro dažādas darbības un to veikšanas datumi.

10.2.1.1. Sākumkapitāls

(255) Beļģijas iestādes ir paziņojušas, ka sākumkapitāls jāvērtē saistībā ar Ostendes zivju izsoles pārstrukturēšanu.

(256) Atbilstīgi 2.2.4. punktam 2001. gada Zivsaimniecības pamatnostādņēs, kas bija piemērojamas pārstrukturēšanas laikā, atbalsts grūtībās nonākušu uzņēmumu pārstrukturēšanai jānovērtē saskaņā ar Pamatnostādņēm par atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai, kas bija piemērojamas atbalsta piešķiršanas laikā, t. i., konkrētajā gadījumā, 1999. gada pamatnostādņēm, arī tad, ja atbalsts attiecas uz uzņēmumiem, kas darbojas zvejniecības un akvakultūras nozarē⁽⁵⁹⁾.

⁽⁵⁹⁾ Skatīt arī 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 12. punktu, kurā paredzēts, ka šīs 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādnes attiecas arī uz lauksaimniecības un zivsaimniecības nozari.

- (257) Saskaņā ar 2.1. punktu 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņēs uzņēmumu uzskata par nonākušu grūtībās, ja tas ar saviem resursiem vai ar līdzekļiem, ko tas spēj iegūt no sava īpašnieka/akcionāriem vai kreditoriem, nespēj pretoties zaudējumiem, kuru dēļ tas bez publiskā sektora iestāžu ārējas iejaukšanās gandrīz droši būs spiests īstermiņā vai vidējā termiņā izbeigt uzņēmējdarbību. Grūtībās nonākuša uzņēmuma parastās pazīmes ir pieaugoši zaudējumi, sarūkošs apgrozījums, pieaugoši krājumi noliktavās, pārmērīga kapacitāte, sarūkoša naudas plūsma, pieaugoši parādi, aizvien lielāki procentu maksājumi un krītoša vai nulles aktīvu neto vērtība.
- (258) Pēc Komisijas domām nav šaubu, ka Ostendes zivju izsolei 2001. gadā bija visas grūtībās nonākuša uzņēmuma pazīmes. Tik tiešām, kā paskaidrots 17. apsvērumā, laikposmā no 1991. līdz 2001. gadam tās daļa Beļģijas ostās ievesto zivju izteiksmē bija sarukusi no aptuveni 37 % līdz 20 %. No 1997. līdz 2001. gadam tās apgrozījums nokritās no EUR 20 550 000 līdz EUR 13 440 000, un daudzus gadus pilsēta reģistrēja zaudējumus vidēji EUR 1 850 000 gadā. Līdz ar to 2001. gadā pilsētai bija jānolemj, vai slēgt izsoli, vai pārstrukturēt to. Tāpēc Komisija uzskata, ka Ostendes zivju izsole klasificējama kā grūtībās nonācis uzņēmums 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu nozīmē. Beļģijas iestādes nav iebildušas pret šo secinājumu.
- (259) Lai gan AGVO ir jaunizveidota juridiska persona, Komisija atzīmē, ka AGVO sākumkapitāla nodrošināšana bija daļa no Ostendes zivju izsoles pārstrukturēšanas plāna. Tā kā pēdējais bija grūtībās nonācis uzņēmums, un AGVO tika nodibināts tikai Ostendes zivju izsoles pārstrukturēšanas nolūkā, un tā kā AGVO pārņēma ne tikai Ostendes zivju izsoles aktīvus, bet arī finansālās saistības par dažādiem banku aizdevumiem, AGVO var uzskatīt par grūtībās nonākušu uzņēmumu sākumkapitāla piešķiršanas laikā. Tāpēc var uzskatīt, ka sākumkapitāls ir pārstrukturēšanas atbalsts⁽⁶⁰⁾ 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu nozīmē.
- (260) Lai gan AGVO ir tiesīgs saņemt atbalstu atbilstīgi 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 30. punktam, atbalsts izsoles pārstrukturēšanai, nodibinot AGVO un piešķirot tam sākumkapitālu BEF 250 miljonus (EUR 6 179 338) apmērā, neatbilst tādiem saderības ar iekšējo tirgu nosacījumiem, kuri noteikti 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 32. punktā.
- (261) Konkrēti, minēto pamatnostādņu 32. punktā noteikts: Pārstrukturēšanas plānam, kura īstenošanas laikam jābūt iespējami īsam, mērenā termiņā ir jāatjauno uzņēmuma dzīvotspēja uz ilgu laiku, pamatojoties uz reāliem apsvērumiem par turpmākiem darbības apstākļiem. Komisija neuzskata, ka 19. apsvērumā minētais pārstrukturēšanas plāns atbilst šiem nosacījumiem. Šajā sakarībā Komisija atzīmē, ka plānā nav konkrētu iekšēju pasākumu, lai uzlabotu izsoles darbību un atteiktos no zaudējumus nesošām darbībām.
- (262) Turklāt un pretēji 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 32. punktā prasītajam nešķiet, ka pārstrukturēšana balstītos uz tirgus izpēti, kurā sniegta informācija par nākotnes piedāvājuma un pieprasījuma prognozēm, attiecīgā tirgus analīzi un pārējo informāciju, kas minēta 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu I pielikumā.
- (263) Pārstrukturēšanas plānā nav ietverti arī 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 33. punktā minētie elementi: apstākļi, kas radījuši uzņēmuma grūtības, tā nodrošinot iespēju novērtēt ierosināto pasākumu piemērotību, pašreizējais stāvoklis un nākotnes izredzes attiecībā uz piedāvājumu un pieprasījumu attiecīgajā ražojumu tirgū, attīstības modeļi ar vislabākajām prognozēm, vissliktākajām prognozēm un vidēji veiksmīgu attīstību, kā arī uzņēmuma konkrētās priekšrocības un trūkumi.
- (264) Turklāt Komisija uzskata, ka pieejamajā informācijā nav nekādu pierādījumu tam, ka atbalsts būtu maksimāli ierobežots, kā prasīts 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 40. punktā, vai ka saņēmējam būtu prasīts ieguldīt savus resursus. Šajā sakarībā ir arī būtiski atzīmēt, ka saskaņā ar 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 41. punktu atbalsts jāizmanto tikai uzņēmuma dzīvotspējas atjaunošanai un tas nedrīkst dot saņēmējam iespēju pārstrukturēšanas plāna īstenošanas laikā palielināt ražošanas jaudu. Tomēr, kā norādīts iepriekš, 2001. gadā sastādītais finanšu plāns rosina domāt, ka zivju izsole pēc 8 gadiem būtu varējusi atgūties, arī nesaņemot visus BEF 250 miljonus. Uzņēmējdarbības plānā ir paredzēts arī apgrozījuma pieaugums par 10 % pirmajos piecos gados, kad pārstrukturētā zivju izsole darbotos tirgū, kas varētu nozīmēt, ka zivju izsole plāno paplašināties. Tāpēc nešķiet, ka atveseļošanas plāns būtu sagatavots tā, lai nodrošinātu atbalsta izmantošanu tikai uzņēmuma dzīvotspējas atjaunošanai, un tas šķietami dod zivju izsolei iespēju izmantot papildu likviditāti,

⁽⁶⁰⁾ Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmums 2008/849/EK, valsts atbalsts C 14/07 (ex NN 15/07), Itālija, pārstrukturēšanas atbalsts uzņēmumam NGP (OV L 301, 12.11.2008., 14. lpp.).

lai paplašinātu savu ražošanas jaudu, savu darbību un/vai agresīvi darbotos tirgū. No saņemtās informācijas šķiet, ka atbalsts tik tiešām izmantots izsoles darbības paplašināšanai ⁽⁶¹⁾ un agresīvām, tirgu kropļojošām darbībām ⁽⁶²⁾.

(265) Komisija tālāk apsver, ka pārstrukturēšanas plānā nav ietverts neviens pasākums, kas nodrošinātu plāna pilnīgu īstenošanu un visu tā nosacījumu ievērošanu.

(266) Turklāt Beļģija nav pierādījusi arī to, ka būtu veikti kompensācijas pasākumi saskaņā ar 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 35.–39. punktu vai, alternatīvi, ka būtu izpildīti īpašie (alternatīvie) nosacījumi lauksaimniecībai (tostarp zivsaimniecībai), kas noteikti 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 73.–82. punktā ⁽⁶³⁾. Nudien nešķiet, ka pilsēta būtu veikusi jebkādus pasākumus, lai pēc iespējas mazinātu atbalsta negatīvo ietekmi uz konkurentiem, pretēji tam, kas prasīts 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 35. punktā. Tomēr, ņemot vērā zivju izsoļu specifisko situāciju, jo īpaši attiecībā uz ierobežoto piedāvājumu, kas ir tāds Savienības līmenī ik gadus pieņemto ierobežojošo saglabāšanas pasākumu dēļ, ir ļoti iespējams, ka atbalsts negatīvi ietekmētu konkurējošās izsoles, un pilsētai šim jautājumam būtu vajadzējis pievērst īpašu uzmanību.

(267) Līdz ar to atbalsts, kas uzņēmumam AGVO piešķirts zivju izsoles pārstrukturēšanai, nav saderīgs ne ar 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu nosacījumiem, ne ar 2001. gada Zivsaimniecības pamatnostādņēm, kuras atsaucas uz Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņēm.

⁽⁶¹⁾ AGVO 2004. gadā nopirka uzņēmumu *Pakhuisen* un 2006. gadā iegādājās 51 % akciju kontrolpaketi uzņēmumā *Haf Holding BO (Ijsland)*. EVO arī iesaistījās vairākos projektos, piemēram, *Pollar Drift* (Karaliskā krabja projekts) un *Novafish-project (HAF Holding)*, kas pieminēti gada pārskatos par 2005. gadu. Skatīt arī piezīmes, ko iesniedza *Grimsby Market*, apgalvojot, ka EVO ap 2005./2006. gadu sāka iepirkt zivis tieši no Īslandes zvejniekiem par (augstām) fiksētām cenām un Ostendē šīs zivis pārdeva tā sauktajā holandiešu izsolē un bieži vien par zemākām cenām. Beļģijas iestādes nav apstrīdējušas nevienu no trešo personu iesniegtajām piezīmēm. Turklāt Beļģijas iestāžu iesniegtajos konkursa dokumentos ir apstiprināts, ka EVO pirms 2007. gada bija iesaistījies ārvalstu darbībās, bet pārtrauca tās 2007. gadā (skatīt paziņojumu, 39. lpp.)

⁽⁶²⁾ Aizdevumi, uz kuriem attiecas nosacījums, ka aizņēmējam savas zivis jāizsola Ostendē, transporta izmaksu segšana (dažreiz līdz 100 %), kad zivis izsola Ostendes zivju izsolē, garantētā minimālā izsoles cena utt.

⁽⁶³⁾ 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 70. punktā ir paredzēts, ka 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 35.–39. punkts attiecas uz visiem lauksaimniecības nozares uzņēmumiem, tostarp MVU. Lauksaimniecības nozarē attiecībā uz kompensācijas pasākumiem dalībvalstīm ir iespēja izvēlēties – ievērot 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 35.–39. punktu vai īpašos noteikumus lauksaimniecības nozarei, kas ietverti 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 73.–82. punktā.

(268) Ciktāl kapitāla nodrošināšanu var uzskatīt par kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām, Komisija atsaucas uz savu analīzi šā lēmuma 10.2.1.4. punktā.

10.2.1.2. *Īpašumtiesību uz ēkām nodošana un ekskluzīvās tiesības izmantot zemi un ēkas*

(269) Kā noteikts šā lēmuma 10.1.2.2.2. punktā, pilsēta no 2002. gada 14. marta piešķīra ekskluzīvās tiesības izmantot ēkas bez maksas un vēlāk nodeva īpašumtiesības uz vairākām ēkām kopumā 57 500 m² platībā, neuzliekot uzņēmumam AGVO saistības par līdzīgu vērtību. Kā norādīts, ne statūti, ne nodošanas akts nešķiet saistīti ar kādu specifisku un neparastu nosacījumu vai pienākumu, kas pamatotu nomas maksas vai atlīdzības neesību.

(270) Tāpēc minētā rīcība uzskatāma par atbalstu, kura mērķis ir uzlabot uzņēmuma stāvokli un palielināt tā likviditāti, kā rezultātā samazinās saņēmēja ražošanas izmaksas.

(271) Komisija nav konstatējusi, ka šis atbalsts atbilstu jebkuriem saderības ar iekšējo tirgu noteikumiem, kas paredzēti 2001. gada Zivsaimniecības pamatnostādņēs, un arī Beļģijas iestādes šajā sakarībā nav sniegušas nevienu pierādījumu.

(272) Ciktāl ekskluzīvās izmantošanas tiesības un īpašumtiesību nodošana bez maksas jāvērtē saistībā ar zivju izsoles pārstrukturēšanu, Komisija šā lēmuma 260. un nākamajos apsvērumos jau ir noteikusi, ka 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu nosacījumi nav izpildīti, lai gan AGVO pasākumu piešķiršanas laikā būtu bijis tiesīgs uz pārstrukturēšanas atbalstu (t. i., klasificēts kā grūtībās nonācis uzņēmums).

(273) Ciktāl ekskluzīvās izmantošanas tiesības un īpašumtiesību nodošanu var uzskatīt par kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām, Komisija atsaucas uz savu analīzi šā lēmuma 10.2.1.4. punktā.

10.2.1.3. *Aizdevuma garantijas*

(274) Beļģijas iestādes uzskata, ka ir jānošķir bezmaksas garantijas par aizdevumiem, ko izmantoja atjaunošanas darbiem, un aizdevumiem, ar kuru palīdzību atbalstīja EVO.

- (275) Tās šajā sakarībā ir atzinušas, ka EUR 550 000 aizdevums ir izmantots uzņēmuma EVO atbalstam.
- (276) Beļģijas iestādes ir paziņojušas, ka bezmaksas garantijas aizdevumiem, kas tika izmantoti EVO atbalstam, jāvērtē saistībā ar zivju izsoles pārstrukturēšanu.
- (277) Lai gan uzņēmumam AGVO būtu bijušas tiesības uz pārstrukturēšanas atbalstu laikā, kad piešķīra pasākumus (t. i., klasificējams kā grūtībās nonācis uzņēmums), Komisija tomēr atzīmē, ka saskaņā ar šā lēmuma 260. un nākamajiem apsvērumiem nav izpildīti 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņēs paredzētie saderības nosacījumi.
- (278) Turklāt Komisija atzīmē, ka bezmaksas garantijas ir atbalsta pasākumi, kas nav minēti pārstrukturēšanas plānā. Komisija atgādina, ka atbilstīgi 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 3.2.3. punktam un 2004. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu ⁽⁶⁴⁾ 3.3. punktam pārstrukturēšanas atbalsts jāpiešķir tikai vienreiz. Tāpēc, pat pieņemot, ka sākotnējais atbalsts, proti, sākumkapitāls un tā tālāk, atbilda piemērojamām Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņēm, *quod non*, bezmaksas garantijas neatbilst nosacījumam vienīgā reize ir pēdējā reize.
- (279) Beļģijas iestādes šķiet norādām uz to, ka pilsēta galu galā izvēlējās piešķirt bezmaksas garantijas aizdevumiem, nevis veikt nākamās sākumkapitāla gada maksājumus. Tomēr Komisija apsver, ka pārstrukturēšanas plāns netika pārskatīts saskaņā ar 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 52. punktu un ar 2004. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņēm. Turklāt nav skaidrs, vai atbalsta apjoms tika palielināts vai samazināts un vai tika grozīts atbalsta veids. Tik tiešām, lai gan sākumkapitāla maksājumi netika veikti ik gadus, kā sākotnēji paredzēts, paliek spēkā tas, ka uzņēmumam AGVO juridiski bija tiesības prasīt savam akcionāram izmaksāt sākumkapitāla atlikumu. Faktiski AGVO šīs tiesības izmantoja 2006. un 2007. gadā, kad uzņēmumam AGVO tika veikti turpmākie maksājumi.
- (280) Tāpēc Komisija uzskata, ka bezmaksas garantija aizdevumam EUR 550 000 apmērā nav saderīga ne ar 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu nosacījumiem, ne ar 2004. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu nosacījumiem, ne ar 2004. gada Zivsaimniecības pamatnostādņēm, kas
- atsaucas uz Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņēm.
- (281) Attiecībā uz bezmaksas garantijām aizdevumiem, ko izmantoja atjaunošanas darbiem, Komisija atsaucas uz savu analīzi šā lēmuma 10.2.1.4. punktā.
- 10.2.1.4. Nodevas un kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu**
- (282) Beļģijas iestādes ir iebildušas, ka daļa sākumkapitāla, daļa ēku un daļa garantēto aizdevumu ir izmantotas, lai sniegtu vispārējas (tautsaimnieciskas) nozīmes pakalpojumus, proti, pārvaldītu zvejas ostu un iznomātu ēkas daļēji vai pilnībā publiskā sektora finansētām organizācijām. Tās arī uzskatīja, ka tiesības iekasēt (un izmantot) nodevas no zvejas ostas lietotājiem jāvērtē kā daļa no AGVO sabiedriskajiem uzdevumiem.
- (283) Beļģijas iestādes nav pierādījušas, ka minētos pasākumus varētu atzīt par saderīgiem saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu. Jāatgādina, ka, tā kā runa ir par atkāpi no Līguma pamatnoteikumiem, dalībvalstij, kura izmanto LESD 106. panta 2. punktu, jāpierāda, ka ir izpildīti nosacījumi minētā noteikuma piemērošanai ⁽⁶⁵⁾. Katrā ziņā Komisija ir izvērtējusi, vai atbalsta pasākumus kaut kādā mērā var uzskatīt par kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, kas piešķirta saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem.
- (284) Šajā sakarībā Komisija 1996. gada ⁽⁶⁶⁾ un 2001. gada ⁽⁶⁷⁾ Paziņojumos par vispārējas nozīmes pakalpojumiem Eiropā, kā arī 2005. gada Nostādņēs par vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem ⁽⁶⁸⁾ ir izskaidrojuši nosacījumus, ar kādiem valsts atbalstu var atzīt par saderīgu saskaņā ar 106. panta 2. punktu.
- (285) Viens no šiem nosacījumiem ir tāds, ka dalībvalstij īpaši jāuztic atbalsta saņēmējam uzņēmumam pienākums sniegt konkrētu vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu. Tādā uzticēšanas dokumentā vai dokumentos jābūt norādītiem vismaz šādiem datiem: uzlikto sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību precīzs apraksts, darbības joma un ilgums, kā arī attiecīgo uzņēmumu identitāte.
- (286) Komisija var piekrist, ka ar AGVO statūtiem tam uzticēta zvejas ostas pārvaldība un ka šis uzdevums uzliek zināmas specifiskas saistības.

⁽⁶⁴⁾ OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp.

⁽⁶⁵⁾ Tiesas 1997. gada 23. oktobra spriedums lietā C-158/94 *Komisija pret Itāliju*, *Recueil*, I-5789, 54. punkts.

⁽⁶⁶⁾ OV C 281, 26.9.1996., 3. lpp.

⁽⁶⁷⁾ OV C 17, 19.1.2001., 4. lpp.

⁽⁶⁸⁾ OV C 297, 29.11.2005., 4. lpp.

(287) Tomēr attiecībā uz AGVO nomāšanas darbībām Komisija norāda, ka uzņēmumam AGVO uzliktās sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības nav skaidri noteiktas. Jo īpaši Komisija nespēja atrast nevienu noteikumu, kas uzliktu AGVO konkrētas saistības šajā sakarībā, un Beļģijas iestādes nav iesniegušas par šo jautājumu papildu informāciju. Beļģijas iestādes, šķiet, uzskata, ka fakts, ka ēku nomnieki ir pilnībā vai daļēji publiskā sektora finansētas organizācijas, pats par sevi nozīmē, ka uzņēmumi, kuri iznomā ēkas šādām organizācijām, sniedz sabiedrisko pakalpojumu. Komisija tomēr nevar piekrist šādai nostājai, jo tikai šis fakts vien nenozīmē, ka ir uzticētas vai uzliktas specifiskas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, kuras atšķirtos no pienākumiem, kas jāpilda jebkuram privātam iznomātājam. Tāpēc Komisija secina, ka Beļģija nav pierādījusi, ka uzņēmumam AGVO saistībā ar tā nomāšanas darbībām bija uzticētas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības.

(288) Turklāt Komisija uzskata, ka uzņēmumam AGVO piešķirtie atbalsta pasākumi neatbilst arī nepieciešamības un samērīguma prasībai.

(289) Kompensācijas nepieciešamības un samērīguma prasības ir noteiktas šādi (skatīt jo īpaši 14., 15. un 17. punktu 2005. gada Nostādnēs par vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem):

— kompensācijas summa nedrīkst būt lielāka par summu, kas nepieciešama, lai segtu izmaksas, kas rodas, pildot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, ņemot vērā attiecīgos ieņēmumus un saprātīgu peļņu, kura gūta, pildot šīs saistības,

— kompensācijas summā ir iekļautas visas valsts piešķirtās vai ar jebkāda veida valsts līdzekļiem sniegtās priekšrocības, neatkarīgi no to klasifikācijas LESD 107. panta mērķiem,

— kompensācijas summa reāli jāizmanto, lai sniegtu konkrēto vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu. Kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, kas izmantota, lai darbotos citos tirgos, nav pamatota un līdz ar to uzskatāma par nesaderīgu valsts atbalstu.

(290) Komisija norāda, ka šajā gadījumā nav ievērotas nepieciešamības un samērīguma prasības. Beļģija ir atzinusi, ka

kompensācijai nebija noteikti nekādi parametri. Turklāt Beļģijas iestādes ir Komisijai paskaidrojušas, ka nebija iespējams noteikt izmaksas, kas radušās, pildot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, ne arī ieņēmumus par minēto saistību pildīšanu. Komisija tālāk norāda, ka AGVO nebija iekārtoti atsevišķi grāmatvedības konti dažādām darbību kategorijām. Līdz ar to kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām var izmantot darbībai citos tirgos. Vairāki elementi lietā norāda, ka faktiski ir bijusi pārmērīga kompensācija. Piemēram, attiecībā uz bezmaksas garantijām aizdevumiem šā lēmuma 186. un nākamajos apsvērumos ir konstatēts, ka garantētos aizdevumus varēja izmantot un tie ir tikuši izmantoti citiem mērķiem nekā sākotnēji paredzētais mērķis. Tā kā uzņēmumā EVO ieguldītais kapitāla apjoms (EUR 3 969 000) un cena, kas samaksāta par PAKHUIZEN akcijām (EUR 350 000), (kopā EUR 4 319 000) pārsniedz kapitāla summu, kas faktiski samaksāta uzņēmumam AGVO (EUR 3 596 665,62), AGVO ir neapšaubāmi izmantojis aizdevumus un, iespējams, nodevas, lai tos finansētu.

(291) Iepriekš minēto iemeslu dēļ Komisija nevar uzskatīt atbalsta pasākumus par saderīgiem ar nosacījumiem, kas paredzēti LESD 106. panta 2. punktā.

10.2.2. UZŅĒMUMAM EVO PIEŠKIRTAIS ATBALSTS

(292) Attiecībā uz valsts atbalstu, ko pilsēta un AGVO piešķir uzņēmumam EVO, novērtējumā jānošķir dažādas darbības un to veikšanas datumi.

(293) Saskaņā ar 2001. gada Pamatnostādnēm jānovērtē šādi lēmumi:

— pilsētas lēmumi piešķirt bezmaksas garantijas aizdevumiem 2002. gada 28. jūnijā un 27. septembrī un 2004. gada 23. aprīlī,

— AGVO lēmums atļaut uzņēmumam EVO no 2002. gada 8. augusta un turpmāk nepārtraukti bez maksas izmantot AGVO īpašumā esošās ēkas kopumā 13 600 m² platībā,

— AGVO lēmums 2002. gada 22. augustā piešķirt uzņēmumam EVO sākumkapitālu EUR 371 840 apmērā.

(294) Saskaņā ar 2004. gada Pamatnostādnēm jānovērtē šādi lēmumi:

— pilsētas lēmums piešķirt bezmaksas garantiju aizdevumam 2005. gada 22. aprīlī,

— AGVO lēmumi palielināt uzņēmuma EVO kapitālu, atlaižot parādus, 2004. gada 31. decembrī, 2005. gada 31. decembrī un 2007. gada 21. decembrī.

(295) Gan saskaņā ar 2001. gada, gan ar 2004. gada Pamatnostādnēm jānovērtē šādi lēmumi:

— AGVO lēmumi piešķirt bezmaksas garantijas aizdevumiem EUR 600 000 apmērā laikposmā no 2002. gada 22. augusta līdz 2006. gada 3. augustam.

(296) Gan saskaņā ar 2004. gada, gan ar 2008. gada Pamatnostādnēm jānovērtē šādi lēmumi:

— pilsētas lēmums piešķirt bezmaksas garantijas aizdevumam EUR 78 000 apmērā no 2007. gada 27. septembra līdz 2008. gada 4. septembrim.

10.2.2.1. Aizdevumu garantijas, tiesības bez maksas izmantot zivju izsoli

(297) Atbilstīgi 2001. gada Zivsaimniecības pamatnostādņu 1.2. punktam un 2004. gada Zivsaimniecības pamatnostādņu 3.7. punktam valsts atbalsts, kas piešķirts, saņēmējam neuzliekot nekādas saistības, un kas paredzēts uzņēmuma stāvokļa uzlabošanai un likviditātes palielināšanai vai aprēķināts, pamatojoties uz saražoto vai pārdoto daudzumu, produktu cenām, saražotajām vienībām vai ražošanas līdzekļiem, un kas samazina saņēmēja ražošanas izmaksas vai uzlabo saņēmēja ienākumus, kā darbības atbalsts nav saderīgs ar kopējo tirgu. Atbilstīgi 2008. gada Zivsaimniecības pamatnostādņu 3.4. punktam darbības atbalsts, kas paredzēts, piemēram, atbalsta saņēmēja uzņēmuma likviditātes palielināšanai vai aprēķināts par saražoto vai pārdoto daudzumu, produkcijas cenām, saražoto vienību skaitu vai ražošanas līdzekļiem un kas samazina saņēmēja ražošanas izmaksas vai uzlabo saņēmēja ienākumu līmeni, principā nav saderīgs ar iekšējo tirgu. Tas uzskatāms par saderīgu tikai tad, ja tas skaidri un noteikti veicina kopējās zivsaimniecības politikas mērķu sasniegšanu.

(298) No pieejamās informācijas izriet, ka bezmaksas garantijas aizdevumiem un tiesības izmantot zivju izsoli bez

maksas ir piešķirtas, neuzliekot uzņēmumam EVO konkrētas saistības, kas padarītu atbalstu par saderīgu ar jebkuru no Zivsaimniecības pamatnostādnēs paredzētajiem nosacījumiem.

(299) Patiešām šķiet, ka bezmaksas garantijas aizdevumiem, pamatojoties uz vienkāršu pieprasījumu, ir piešķirtas dažādiem mērķiem paredzētiem aizdevumiem, un nešķiet, ka uz tām attiecināti kādi īpaši nosacījumi vai saistības.

(300) Beļģijas iestāžu sniegtā informācija pat liecina, ka tas, ka garantētais aizdevums galu galā tika izmantots mērķim, kas atšķiras no sākotnēji paziņotā, neradīja nekādas sekas: netika ne noteiktas sankcijas, ne anulēta garantija. Piemēram, ir pamats domāt, ka Fortis bankas piešķirtais aizdevums EUR 1 795 000 apmērā faktiski (vismaz daļēji) tika izmantots, lai piešķirtu aizdevumus kuģu īpašniekiem, lai gan sākotnēji bija paziņots, ka tas cita starpā paredzēts, lai iegādātos papildu iekārtas un redzeļu kastes zivju pārvadāšanai un lai finansētu dažus pārveidošanas darbus. Garantija netika atsaukta, un arī pēc šā gadījuma tika sniegtas garantijas, un pilsēta acīmredzami nav uzskatījusi par vajadzīgu noteikt uzņēmumam EVO jebkādu nosacījumu saistībā ar garantiju.

(301) Bezmaksas garantijas ir palielinājušas EVO likviditāti, jo tam nebija jāmaksā par garantiju, un turklāt šķiet, ka bez garantijas EVO nebūtu saņēmis aizdevumus.

(302) Arī tiesības izmantot izsoles ēku bez maksas ir palielinājušas EVO likviditāti, jo tas ietaupīja izmaksas par nomas maksu, kas citādi tam būtu bijusi jāmaksā tirgus apstākļos.

(303) Komisija nesaprot, kā bezmaksas garantijas un tiesības bez maksas izmantot ēkas var uzskatīt par ieguldījumu kopējās zivsaimniecības politikas mērķu sasniegšanā. Beļģijas iestādes šajā sakarībā nav sniegušas nekādu informāciju.

(304) Beļģijas iestādes ir norādījušas, ka pasākumi jāvērtē saistībā ar zivju izsoles pārstrukturēšanu.

(305) Pirmkārt, jānovērtē, vai EVO būtu tiesīgs saņemt atbalstu saskaņā ar Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādnēm. Uzņēmumu EVO var uzskatīt par grūtībās nonākušu uzņēmumu attiecīgi 1999. gada un 2004. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu nozīmē.

(306) Atbilstīgi 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 8. punktam un 2004. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 13. punktam uzņēmumam, kas pieder pie lielākas uzņēmumu grupas, parasti nav tiesību uz glābšanas vai pārstrukturēšanas atbalstu. Tomēr tam var būt tādas tiesības, ja to ir izveidojis grūtībās nonācis uzņēmums. Uzņēmumu *EVO* ir izveidojis uzņēmums *AGVO*, kas pats ir 2001. gadā pārstrukturētās Ostendes zivju izsoles jaunā juridiskā forma. Jāatzīmē, ka *AGVO* ir agrākās Ostendes zivju izsoles darbības turpinātājs, un šī izsole bija valsts īpašumā un nebija juridiska persona. Kā minēts šā lēmuma 259. apsvērumā, lai gan *AGVO* ir jaunizveidots uzņēmums, Komisija uzskata, ka to var klasificēt par grūtībās nonākušu uzņēmumu un tas ir tiesīgs saņemt atbalstu saskaņā ar 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņēm. Tā kā *EVO* ir izveidots saistībā ar *AGVO* pārstrukturēšanu, uzņēmumu *EVO* kopā ar *AGVO* var uzskatīt par grūtībās nonākušu uzņēmumu, un tas var saņemt atbalstu saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņēs.

(307) Tomēr, pat ja *EVO* ir tiesīgs saņemt atbalstu saskaņā ar Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņēm, paliek spēkā fakts, ka saskaņā ar šā lēmuma 260. un nākamajiem apsvērumiem ir pierādīts, ka 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņēs paredzētie sadarbības nosacījumi nav izpildīti. Turklāt, tā kā konkrētie atbalsta pasākumi pārstrukturēšanas plānā nebija paredzēti, tie rada tādas pašas bažas, kā minēts šā lēmuma 278. un nākamajos apsvērumos.

(308) Tāpēc bezmaksas garantijas aizdevumiem un tiesības bez maksas izmantot zivju izsoli jāuzskata par darbības atbalstu 2001., 2004. un 2008. gada Zivsaimniecības pamatnostādņu nozīmē, un tās neveicina kopējās zivsaimniecības politikas mērķu sasniegšanu. Tādējādi tās nav saderīgas ar iekšējo tirgu.

10.2.2.2. **Sākumkapitāls un turpmākie kapitāla palielinājumi**

(309) Uzņēmums *EVO* ir nodibināts saistībā ar Ostendes zivju izsoles pārstrukturēšanu. Beļģijas iestādes turklāt ir apstiprinājušas, ka daļa no *AGVO* sākumkapitāla (t. i., EUR 371 840) ir izmantota kā sākumkapitāls *EVO* nodibināšanai un turpmākiem kapitāla palielinājumiem.

(310) Tāpēc jānovērtē, vai sākumkapitālu un turpmākos kapitāla palielinājumus var uzskatīt par glābšanas un pārstrukturēšanas atbalstu attiecīgi 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu un 2004. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu nozīmē.

(311) Kā aprakstīts 10.2.2.1. punktā, *EVO* kopā ar *AGVO* var uzskatīt par grūtībās nonākušu uzņēmumu attiecīgi 1999. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu un 2004. gada Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu nozīmē.

(312) Tomēr, kā jau norādīts iepriekš šā lēmuma 260. un nākamajos apsvērumos, šajā gadījumā nav izpildīti pārstrukturēšanas atbalsta saderības nosacījumi.

(313) Tāpēc sākumkapitālu un turpmākos kapitāla palielinājumus nevar uzskatīt par saderīgiem ar iekšējo tirgu.

10.2.3. **UZŅĒMUMAM PAKHUIZEN PIEŠĶIRTAIS ATBALSTS**

(314) Starp pilsētu un *PAKHUIZEN* noslēgtā nomas līguma noteikumu ietekme bija tāda, ka *PAKHUIZEN* varēja gūt priekšrocību no savu darbības izmaksu ikgadēja samazinājuma. Šāda veida atbalsts neietilpst ne to pasākumu darbības jomā, kuri noteikti Zivsaimniecības pamatnostādņēs, ne to mērķu darbības jomā, kas noteikti citās horizontālās vai specifiskās pamatnostādņēs, kas varētu būt piemērojamas šāda veida uzņēmumam. Gan saskaņā ar attiecīgajām Zivsaimniecības pamatnostādņēm, gan ar horizontālajiem noteikumiem par valsts atbalstu šāda veida atbalsts uzskatāms par darbības atbalstu, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu.

10.2.4. **SECINĀJUMS**

(315) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija secina, ka šā lēmuma 10.1.5. punktā minētie pasākumi uzskatāmi par valsts atbalstu, ka tie nav saderīgi ar iekšējo tirgu un ka tie ir atgūstami tādā apmērā, kā noteikts 11. iedaļā.

11. **ATGŪŠANA**

(316) Kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punktā, ja nelikumīga atbalsta gadījumā tiek pieņemti negatīvi lēmumi, Komisija izlemj, ka attiecīgā dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu atbalstu no saņēmēja. Mērķis ir sasniegts, kad saņēmējs vai, citiem vārdiem, uzņēmumi, kas faktiski to saņēma, ir atmaksājuši konkrēto atbalstu, attiecīgā gadījumā kopā ar procentiem.

(317) Regulā (EK) Nr. 659/1999 nav noteikts nekāds noilguma periods, lai izskatītu nelikumīgu atbalstu minētās regulas 1. panta f) punkta nozīmē, t. i., atbalstu, kas īstenots, pirms Komisija spēj secināt par tā saderību ar kopējo tirgu. Tomēr minētās regulas 15. pantā ir noteikts, ka uz Komisijas pilnvarām atgūt atbalstu attiecas desmit gadu noilguma periods, ka noilguma periods sākas dienā, kad atbalsts piešķirts saņēmējam, un ka noilguma periodu pārtrauc jebkura Komisijas veikta darbība.

(318) Noilguma periods tika pārtraukts ar lūgumu sniegt informāciju, ko Beļģijai nosūtīja 2006. gada 13. martā. Attiecīgi atgūšana jāattiecinā tikai uz atbalstu, kas saņemts pēc 1996. gada 13. marta.

Līdz ar to jāatgūst summa EUR 4 284 995 (3 606 995 + 78 000 + 600 000).

(319) Lai noteiktu, kāda summa jāatgūst no AGVO, *EVO* un *PAKHUIZEN*, jāņem vērā tas, ka daļa no uzņēmumam AGVO piešķirtā atbalsta tika nodota *EVO*. Kā norādījušas Beļģijas iestādes, šis atbalsts atgūstams tikai vienreiz no faktiskā saņēmēja.

(320) Minētā iemesla dēļ situācijās, kad pilsētas piešķirto atbalstu galā saņēma uzņēmums *EVO*, no AGVO atgūstamais atbalsts ir tā atbalsta daļa, kas netika nodota uzņēmumam *EVO*.

11.1. ATGŪŠANA NO EVO

(321) No uzņēmuma *EVO* atgūstamo atbalstu veido:

— sākumkapitāls EUR 371 840 apjomā,

— turpmākie kapitāla palielinājumi EUR 1 387 044, EUR 710 000,75 un EUR 1 500 114,96 apjomā,

— priekšrocība, kas saņemta tādējādi, ka tika piešķirtas bezmaksas garantijas aizdevumiem, un

— priekšrocība, kas gūta no zivju izsoles bezmaksas izmantošanas laikposmā no 2002. gada 22. augusta līdz pēdējai dienai, kad zivju izsole bija *EVO* rīcībā.

(322) Attiecībā uz bezmaksas garantiju atbalsta elementu tas principā ir garantēto aizdevumu apjoms, ja vien Beļģijas iestādes neiesniedz pierādījumus, ka uzņēmums *EVO* būtu spējis saņemt tādas garantijas tirgū; tādā gadījumā atbalsta elementu veido tā summa, kāda būtu bijusi iespējamā tirgus prēmija par garantiju.

(323) Beļģijas iestādes ir paziņojušas, ka abus aizdevumus, par kuriem 2002. gadā tika piešķirta garantija, *EVO* galā nepaņēma. Līdz ar to, lai gan atbalsts tika piešķirts (bija pieņemts lēmums piešķirt bezmaksas garantiju), *EVO* faktiski to nesaņēma. Tāpēc atbalsts, kas izriet no bezmaksas garantijām aizdevumiem, par kuriem vienojās 2002. gada 28. jūnijā un 27. septembrī, nav jāatgūst.

11.2. ATGŪŠANA NO PAKHUIZEN

(324) No uzņēmuma *PAKHUIZEN* atgūstamo atbalstu veido priekšrocība, kas gūta tādējādi, ka ilgtermiņa nomas līgums netika noslēgts par tirgus cenu.

(325) Atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 659/1999 15. pantam atgūšanu ierobežo un attiecinā uz laikposmu, kas ir desmit gadi pirms 2006. gada 13. marta.

(326) Priekšrocību veido atlīdzība (nomas maksa), kura par ēku ilgtermiņa nomas līgumu būtu samaksāta parastos tirgus apstākļos un no kuras atskaitīti a) ik gadus maksājami EUR 25 un b) visas atjaunošanas izmaksas, kas radušās uzņēmumam *PAKHUIZEN* un kas tam nebūtu bijušas jāmaksā saskaņā ar parastajiem Beļģijas tiesību aktu noteikumiem⁽⁶⁹⁾. Konkrētais laikposms turpinās līdz atgūšanas dienai vai – ja nomas līgums ir izbeigts pirms atgūšanas rīkojuma izdošanas – dienai, kad tika izbeigts nomas līgums.

11.3. ATGŪŠANA NO AGVO

(327) No uzņēmuma AGVO atgūstamo atbalstu veido sākumkapitāls, priekšrocība, kas gūta no aizdevumu bezmaksas garantijām, priekšrocība, kas gūta no zemes un ēku ekskluzīvās izmantošanas Ostendes zvejas ostā no 2002. gada 14. marta līdz 2004. gada 25. martam (par ēkām, ko vēlāk nodeva uzņēmumam AGVO) un no 2002. gada 14. marta līdz atgūšanas dienai (par atlikušo zemi un ēkām, kas nebija iekļautas 2004. gada 26. martā noslēgtajā īpašuma nodošanas aktā), un priekšrocība, kas gūta, 2004. gada 26. martā bez maksas nododot īpašumtiesības uz ēkām 57 500 m² platībā Ostendes zvejas ostā.

(328) Attiecībā uz sākumkapitālu Komisijai sniegtā informācija rāda, ka atbalsts, kas piešķirts BEF 250 miljonu (EUR 6 200 000) apmērā, vēl nav pilnībā izmaksāts. Tāpēc atgūšanas rīkojumā jānorāda tikai uzņēmumam AGVO faktiski samaksātā summa, kas saskaņā ar jaunāko Komisijai iesniegto informāciju ir EUR 3 596 665,62. Ja uzņēmumam AGVO ir samaksāta lielāka summa, tad jāatgūst arī starpība.

⁽⁶⁹⁾ Kā norādīts iepriekš, šķiet ļoti nedroši, ka nosacījumam, ka iznomātājam pēc 27 gadiem būs tiesības uz pusi *PAKHUIZEN* peļņas, ir kāda reāla vērtība, tāpēc uz šā pamata nekādus atvilkumus nevar veikt. Turklāt, tā kā noma tika izbeigta, šī klauzula nekad netiks piemērota.

- (329) Attiecībā uz bezmaksas garantiju atbalsta elementu tas principā ir garantēto aizdevumu apjoms, ja vien Beļģijas iestādes neiesniedz pierādījumus, ka uzņēmums AGVO būtu varējis šādas garantijas saņemt tirgū; tādā gadījumā atbalsta elementu veido tā summa, kāda būtu bijusi iespējamā tirgus prēmija par garantijām, kad tās tika piešķirtas (2004. gada 26. marts, 2004. gada 23. aprīlis un 2005. gada 22. aprīlis).
- (330) Ja tirgū garantijas šāda veida darījumam nepiešķir, tad atbalsta elements jāaprēķina tāpat, kā aprēķina ar atvieglotiem nosacījumiem piešķirta aizdevuma dotācijas ekvivalentu, proti, kā starpība starp konkrēto tirgus procentu likmi, kas uzņēmumam AGVO būtu bijusi jāmaksā bez garantijas, un procentu likmi, kas iegūta ar valsts garantiju. Ja tirgus procentu likmes nav un dalībvalsts tās vietā vēlas izmantot atsauces likmi, Komisija uzsver, ka ir spēkā nosacījumi, kas noteikti Komisijas paziņojumā par atsauces likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu⁽⁷⁰⁾, lai aprēķinātu individuālas garantijas atbalsta intensitāti. Tas nozīmē, ka pienācīgi jāņem vērā palielinājums, kas jāpieskaita pamatlikmei, lai ņemtu vērā attiecīgo riska profilu saistībā ar konkrēto darījumu, garantijas saņēmēju uzņēmumu un sniegtajiem nodrošinājumiem.
- (331) Attiecībā uz priekšrocību, kas iegūta, ekskluzīvi bez maksas izmantojot Ostendes zvejas ostas zemi un ēkas, atbalsta summa ir nomas maksa, kas uzņēmumam AGVO būtu bijusi jāmaksā atbilstīgi tirgus apstākļiem par zemes un ēku ekskluzīvu izmantošanu Ostendes zvejas ostā no 2002. gada 14. marta līdz atgūšanas dienai vai līdz pēdējai dienai, kad uzņēmumam AGVO bija tiesības bez maksas izmantot ēkas, pamatojoties uz tā statūtiem vai uz aktu, ar kuru tika nodotas īpašumtiesības uz ēkām, vai citādi.
- (332) Komisijai ir zināms tas, ka daļai zemes un ēku bija ierobežota komerciāla vērtība vai tās vispār nebija (piemēram, autoceļiem). Komisija tomēr atzīmē, ka daļai zemes un ēku bija skaidra komerciāla vērtība (zivju izsolei, birojiem, noliktavām) un ka cita zemes un ēku daļa (zvejas ostas infrastruktūra) ļāva uzņēmumam AGVO sniegt pakalpojumus kuģu īpašniekiem un ka uzņēmumam AGVO bija tiesības iekasēt maksu par sniegtajiem pakalpojumiem. Minētie dati jāņem vērā, lai aprēķinātu nomas maksu.
- (333) Attiecībā uz priekšrocību, kas gūta no nodevu iekasēšanas, atbalsta apjoms ir nodeva, kas iekasēta no tās noteikšanas dienas līdz atgūšanas dienai vai līdz pēdējai dienai, kad uzņēmumam AGVO bija tiesības iekasēt minētās nodevas.
- (334) Visbeidzot, Komisija atzīmē, ka no AGVO atgūstamais apjoms jāsamazina par atbalsta summu, kas nodota uzņēmumam EVO kā kapitāls (EUR 3 969 000) un kā iespēja bez maksas izmantot ēkas, kurās darbojas zivju izsole.
- (335) Komisijai ir zināms tas, ka uzņēmumam AGVO tika uzticēti daži ar tautsaimniecību nesaistīti sabiedriskie uzdevumi (patēriņam izkrauto zivju inspicēšana, pārbaude par izkrautās nozvejas aplikšanu ar PVN, sabiedrisko attiecību funkcijas) un zvejas ostas pārvaldība. Komisija uzskata, ka no AGVO atgūstamā summa jāsamazina par tām izmaksām, par kurām var pierādīt, ka tās radušās, pildot minētos uzdevumus.

11.4. ZIVJU IZSOLES PĀRSTRUKTURĒŠANAS IETEKME UZ ATGŪŠANAS JAUTĀJUMU

- (336) Beļģijas iestādes ir informējušas Komisiju, ka pilsēta un AGVO plānoja privatizēt zivju izsoli. Tās ir iebildušas, ka pēc privatizācijas beigām jautājuma par valsts atbalstu vairs nebūtu un procedūra zaudētu priekšmetu.
- (337) Komisija šajā sakarībā vēlētos atgādināt, ka, lai gan privatizācija varētu izbeigt konkrētos atbalsta pasākumus, tā nedzēs atbalsta saņēmējiem piešķirtās priekšrocības par laikposmu pirms atbalsta pasākumu beigām. Atgūšanai ir precīzs mērķis, proti, atjaunot iepriekšējo stāvokli, lai nodrošinātu vienlīdzīgas iespējas iekšējā tirgū. Komisija šajā sakarā pievērš Beļģijas iestāžu uzmanību Komisijas paziņojumam Ceļā uz Komisijas lēmumu efektīvu izpildi, kuros dalībvalstīm tiek uzdots atgūt nelikumīgu un nesaderīgu valsts atbalstu⁽⁷¹⁾, jo īpaši 3.2.4. punktam, kurā runa ir par valsts atbalsta atgūšanu no uzņēmumiem, kuri atrodas likvidācijas procesā, un no maksātnespējīgiem atbalsta saņēmējiem. Attiecībā uz lūgumu atlikt šā lēmuma pieņemšanu (skatīt iepriekš 99. apsvērumu) tas nebūtu lietderīgi, jo ir svarīgi, lai nelikumīgs un nesaderīgs valsts atbalsts tiktu atgūts pēc iespējas drīzāk,

⁽⁷⁰⁾ OV C 14, 19.1.2008., 6. lpp.

⁽⁷¹⁾ OV C 272, 15.11.2007., 4. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Atbalsts, kas uzņēmumam *NV Exploitatie Vismijn Oostende* (EVO) EUR 3 969 000 apjomā piešķirts kā sākumkapitāls un aizdevumi, ko vēlāk pārveidoja par kapitāla palielinājumiem, nav saderīgs ar iekšējo tirgu.

2. Atbalsts, kas uzņēmumam EVO EUR 4 284 995 apjomā piešķirts kā bezmaksas garantijas aizdevumiem, nav saderīgs ar iekšējo tirgu.

3. Atbalsts, kas uzņēmumam EVO piešķirts kā tiesības bez maksas izmantot zivju izsoles ēkas, kuras atrodas Ostendes zvejas ostā, nav saderīgs ar iekšējo tirgu.

2. pants

1. Atbalsts, kas uzņēmumam *Autonom Gemeentebedrijf Vismijn Oostende* (AGVO) EUR 6 200 000 apjomā piešķirts kā sākumkapitāls, nav saderīgs ar iekšējo tirgu.

2. Atbalsts, kas uzņēmumam AGVO piešķirts kā bezmaksas garantijas aizdevumiem, nav saderīgs ar iekšējo tirgu.

3. Atbalsts, kas uzņēmumam AGVO piešķirts kā tiesības bez maksas un/vai par likmi, kas zemāka par tirgus cenu, izmantot Ostendes zvejas ostā esošo zemi un ēkas, nav saderīgs ar iekšējo tirgu.

4. Atbalsts, kas uzņēmumam AGVO piešķirts, bez maksas no 2004. gada 26. marta līdz 2009. gada 4. septembrim nodotot īpašumtiesības uz Ostendes zvejas ostā esošām ēkām 57 500 m² platībā, nav saderīgs ar iekšējo tirgu.

5. Atbalsts, kas uzņēmumam AGVO piešķirts kā tiesības iekasēt nodevas no 2002. gada 14. marta, nav saderīgs ar iekšējo tirgu.

3. pants

Atbalsts, kas piešķirts uzņēmumam *NV Pakhuizen* (PAKHUIZEN) un izriet no ilgtermiņa nomas līguma, kas 1989. gadā noslēgts ar Ostendes pilsētu, nav saderīgs ar iekšējo tirgu.

4. pants

1. Beļģija atgūst no saņēmējiem atbalstu, kas minēts 1. pantā un 2. panta 2.–5. punktā.

2. Beļģija atgūst 2. panta 1. punktā minēto atbalstu tiktāl, ciktāl tas jau ir samaksāts uzņēmumam AGVO (EUR 3 596 665,62).

3. Beļģija atgūst 3. pantā minēto atbalstu tiktāl, ciktāl tas ir piešķirts no 1996. gada 13. marta.

4. Par atgūstamajām summām aprēķina procentus no dienas, kad tās tika nodotas saņēmēju rīcībā, līdz to faktiskajai atgūšanai vai līdz pēdējai dienai, kad tās bija nodotas saņēmēju rīcībā, ja atbalsta pasākumi ir beigušies pirms faktiskās atgūšanas.

5. Procentus aprēķina saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 794/2004⁽⁷²⁾ V nodaļu un saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 271/2008, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 794/2004⁽⁷³⁾.

6. No šā lēmuma pieņemšanas dienas Beļģija anulē visus nesamaksātos maksājumus un/vai citus atbalsta piešķiršanas veidus, kā minēts 1., 2. un 3. pantā.

5. pants

1. Šā lēmuma 1., 2. un 3. pantā minētā atbalsta atgūšana ir tūlītēja un faktiskā.

2. Beļģija nodrošina, lai šis lēmums tiktu īstenots četros mēnešos pēc tā paziņošanas dienas.

⁽⁷²⁾ OV L 140, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽⁷³⁾ OV L 82, 25.3.2008., 1. lpp.

6. pants

1. Divos mēnešos pēc šā lēmuma paziņošanas Beļģija iesniedz Komisijai šādu informāciju:

- a) kopējo summu (pamatsummu un procentus), kas jāatgūst no uzņēmumiem AGVO, EVO un PAKHUIZEN;
- b) sīku to pasākumu aprakstu, kas jau veikti un tiek plānoti, lai izpildītu šo lēmumu;
- c) dokumentus, kuri pierāda, ka uzņēmumiem AGVO, EVO un PAKHUIZEN ir dots rīkojums atmaksāt atbalstu.

2. Beļģija pastāvīgi informē Komisiju par šā lēmuma īstenošanai veikto valsts pasākumu norisi, līdz 1.–3. pantā minētā

atbalsta atgūšana ir pabeigta. Pēc vienkārša Komisijas pieprasījuma tā tūlīt sniedz informāciju gan par jau veiktajiem, gan plānotajiem pasākumiem, lai panāktu šā lēmuma izpildi. Tā arī sniedz sīku informāciju par atbalsta summām un procentiem, kas jau atgūti no AGVO, EVO un PAKHUIZEN.

7. pants

Šis lēmums ir adresēts Beļģijas Karalistei.

Briselē, 2010. gada 27. aprīlī

*Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Maria DAMANAKI*

IV

(Tiesību akti, kas pieņemti pirms 2009. gada 1. decembra saskaņā ar EK līgumu, ES līgumu un Euratom līgumu)

KOMISIJAS LĒMUMS

(2009. gada 18. novembris)

par valsts atbalstu C 10/09 (ex N 138/09), ko īstenoja Nīderlande "ING" nelikvīdo aktīvu atbalsta mehānismam un pārstrukturēšanas plānam

(izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 9000)

(Autentisks ir tikai teksts angļu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2010/608/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu, ar ko izveido Eiropas Kopienu, un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo apakšpunktu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu, un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

uzaicinājusi dalībvalstis un citas ieinteresētās personas iesniegt piezīmes attiecībā uz minētajiem noteikumiem⁽¹⁾, Komisija piezīmes no ieinteresētajām personām nesāņēma,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

- (1) Komisija 2008. gada 12. novembrī atļāva ārkārtas rekapitalizāciju lietā N 528/08. Rekapitalizācijas pasākumā Nīderlande parakstījās uz "ING" 1. līmeņa pamatkapitāla vērtspapīriem EUR 10 miljardu vērtībā. Pasākums ir atļauts uz 6 mēnešiem ar nosacījumu, ka šajos 6 mēnešos tiks iesniegts ticams plāns.⁽²⁾ Līdz ar pārstrukturēšanas plāna iesniegšanu ārkārtas rekapitalizācijas pasākuma termiņš tika automātiski pagarināts līdz brīdim, kad Komisija pieņem lēmumu par plānu.
- (2) Komisija 2009. gada 31. martā lietā C10/09 (ex N 138/09) atļāva samazinātas vērtības aktīvu glābšanas pasākumu (turpmāk tekstā – SVA pasākums) attiecībā uz ASV *Alt-A* ar iedzīvotāju hipotēkām nodrošinātu vērtspapīru (*residential mortgage backed securities – RMBS*) portfeli par labu "ING" uz 6 mēnešiem⁽³⁾. Nīderlandes iestādes pasākumu sauc par "nelikvīdo aktīvu atbalsta

mehānismu" (*Illiquid Assets Back-up Facility – IABF*). Sakarā ar šaubām par SVA pasākuma dažu aspektu atbilstību Komisijas paziņojumam par samazinātas vērtības aktīvu režīmu Kopienas banku nozarē⁽⁴⁾ (turpmāk tekstā – "Samazinātas vērtības aktīvu paziņojums") Komisija nolēma uzsākt procedūru, kas paredzēta Līguma 88. panta 2. punktā.

- (3) Komisijas lēmums uzsākt procedūru tika publicēts *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*⁽⁵⁾. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt piezīmes. Komisija piezīmes no ieinteresētajām personām nesāņēma.
- (4) SVA pasākuma atļauja tika pagarināta ar Komisijas 2009. gada 15. septembra Lēmumu⁽⁶⁾.
- (5) Turklāt saskaņā ar Nīderlandes Kredītu garantijas programmu (apstiprināta ar Komisijas lēmumu lietā N 524/08 (2008. gada 30. oktobris) un pagarināta ar Komisijas lēmumu lietā N 379/09⁽⁷⁾ (2009. gada 7. jūlijs) Nīderlande ir piešķīrusi garantijas "ING" vidēja termiņa saistībām i) USD 9 miljardu apmērā (no kuriem USD 8,25 miljardi jau ir izsniegti) un ii) EUR 5 miljardi (no kuriem EUR 4,15 miljardi jau ir izsniegti).
- (6) 2008. gada 25. novembrī, 2009. gada 8. aprīlī, 2009. gada 18. maijā un 2009. gada 9. novembrī Komisija saņēma informāciju no tirgus dalībniekiem par to, ka "ING Direct Europe" īsu laikposmu ir reklamējusi kapitāla ieguldījumu, ko tā bija saņēmusi no Nīderlandes, un ka tas tika uztverts kā iesaistīšanās agresīvā komercdarbībā.

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums lietā C 10/09 (ex N 138/09) "ING", OV C 158, 11.7.2009., 13. lpp.

⁽²⁾ Komisijas Lēmums lietā N 528/08, "ING", OV C 328, 23.12.2008., 10. lpp.

⁽³⁾ Komisijas Lēmums lietā C 10/09 (ex N 138/09) "ING", OV C 158, 11.7.2009., 13. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 72, 26.3.2009., 1. lpp.

⁽⁵⁾ Sk. 1. zemsvītras piezīmi.

⁽⁶⁾ Vēl nav publicēts.

⁽⁷⁾ Komisijas Lēmums (2009. gada 7. jūlijs) lietā N 379/09 un NN 16/09, vēl nav publicēts.

- (7) Starp Komisiju un Nīderlandes iestādēm notika vairākas tikšanās, sarakste pa e-pastu un telefonkonferences.
- (8) Attiecībā uz jautājumiem par aktīvu novērtēšanas metodēm, kuras izmantoja SVA pasākuma ietvaros, Komisija balstījās uz tehnisko palīdzību, ko Komisijai saskaņā ar līgumu sniedza neatkarīgi eksperti ("Duff and Phelps" un profesors *Wim Schoutens*), kā arī eksperti no Eiropas Centrālās bankas.
- (9) Nīderlande 2009. gada 12. maijā Komisijai iesniedza "ING" grupas pārstrukturēšanas plānu, par ko papildu informācija tika iesniegta 2009. gada 7. jūlijā. Pārstrukturēšanas plānu grozīja 2009. gada 22. oktobrī (visas turpmākās atsauces uz pārstrukturēšanas plānu attiecas uz šo pēdējo pārstrukturēšanas plāna versiju). Šis labojums iekļāva arī izmaiņas Nīderlandes kapitāla ieguldījuma atmaksas noteikumos.
- (10) Nīderlande 2009. gada 22. oktobrī uzņēmās vairākas saistības attiecībā uz pārstrukturēšanas plāna īstenošanu un SVA pasākuma atlīdzību.
- (11) Nīderlande informēja Komisiju, ka steidzamības dēļ izņēmuma kārtā piekrit, ka šis lēmums tiek pieņemts angļu valodā.

2. FAKTU APRAKSTS

2.1. Atbalsta saņēmējs

- (12) "ING" sastāv no "ING Groep N.V." (turpmāk tekstā – "ING" grupa) mātes holdinga sabiedrības, kas 100 % kontrolē "ING Bank N.V." un "ING Verzekeringen N.V.", un diviem pārvaldītājsabiedrības uzņēmumiem, kas kontrolē meitasuzņēmumus attiecīgi banku un apdrošināšanas jomā. "ING" grupu veido vairāk nekā 70 atsevišķi uzņēmumi ar vairāk nekā 2 500 juridiskām personām, kas darbojas aptuveni 50 valstīs. Koncerna bilances kopējā summa 2008. gada beigās bija EUR 1,332 miljardi, no kuriem vairāk nekā 75 % ir attiecināmi uz "ING" banku jomas darbību.
- (13) "ING" kapitāla segums bankai 2008. gada beigās, ņemot vērā rekapitalizācijas pasākumu, bija 9,3 % attiecībā uz tās garantēto 1. līmeņa kapitāla proporciju un 7,3 % – 1. līmeņa pamatkapitāla proporciju. Apdrošināšanas jomā kapitāla seguma apmērs sasniedza 256,5 %.
- (14) "ING" grupas kapitāla struktūrā ietilpst arī tā sauktais pamatparāds, proti, prioritārais parāds, kas ir finansēts grupas līmenī un pēc tam kā akcionāru pašu kapitāls ieguldīts "ING" banku un "ING" apdrošināšanas holdinga sabiedrībā (tā sauktā dubultā kredītvira). Turklāt "ING" apdrošināšanas holdinga sabiedrība pati ir finansējusi EUR 2,3 miljardus tā sauktā pamatparāda, ko var izmantot kā akcionāru pašu kapitālu savos apdrošināšanas meitasuzņēmumos.
- (15) "ING" ieguldījumu portfeli veido tās *Alt-A* portfelis, kura lielākā daļa pieder "ING Direct US". Saskaņā ar ASV tiesību aktiem "ING Direct US" statuss bija "ASV taupības iestāde", sakarā ar šo statusu bija "ING Direct US" bija nepieciešams lielāko daļu iekasēto uzkrājumu ieguldīt ASV hipotekārajos kredītos vai ar ASV hipotekārajiem kredītiem saistītos ieguldījumos. Līdz ar to "ING" ievērojamu daļu investīciju portfeļa ieguldīja ar iedzīvotāju hipotēkām nodrošinātos ASV vērtspapīros (ASV *Alt-A* RMBS). *Alt-A* portfelis bija iekļauts Nīderlandes SVA pasākumā (kā aprakstīts turpmāk 2.3.2. iedaļā). Ievērojamu "ING" ieguldījumu portfeļa daļu veidoja arī ar komerciālām hipotēkām nodrošināti vērtspapīri (*commercial mortgage backed securities* – CMBS), ASV RMBS un nekustamā īpašuma investīcijas, kas nav iekļautas SVA pasākumā.

2.2. Uzņēmējdarbība

- (16) "ING" 2008. gada beigās aktīvi darbojās sešos uzņēmējdarbības veidos. "ING" aktīvi darbojās arī aktīvu pārvaldīšanā, kas funkcionāli bija daļa no attiecīgajām reģionālajām apdrošināšanas uzņēmējdarbības vienībām.

2.2.1. Bankas privātklientu pakalpojumu joma

- (17) "ING" piedāvā bankas privātklientu pakalpojumus Nīderlandē, Beļģijā, Polijā, Rumānijā, Turcijā, Indijā un Taizemē ("ING Direct" bankas privātklientu pakalpojumi nav aprakstīti šajā sadaļā, bet gan 2.2.2. iedaļā). Banku pakalpojumi privātpersonām tiek piedāvāti Nīderlandē, Beļģijā, Luksemburgā, Šveicē un dažādās valstīs Āzijā un Centrālajā un Austrumeiropā. Mazie un vidējie uzņēmumi un vidēja lieluma kapitālsabiedrības veido "ING" bankas privātklientu pakalpojumu daļu.
- (18) Bankas privātklientu jomas darbībā Nīderlandē un Beļģijā "ING" apvieno tiešo banku pakalpojumu modeli un filiāļu tīklu. "ING" nodrošina tekošā konta pakalpojumus un maksājumu sistēmas, krājkontus, hipotekāros kredītus, patēriņa kredītus, kredītkaršu pakalpojumus un ieguldījumu un apdrošināšanas produktus. Hipotēkas tiek piedāvātas, izmantojot tiešo kanālu, izmantojot iesaistīto aģentu pārdošanas potenciālu, kā arī ar starpnieku palīdzību. Izmantojot filiāļu tīklu, "ING" piedāvā arī komercbanku jomas produktu pilnu klāstu, kā arī dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas produktus.
- (19) Bankas privātklientu pakalpojumos (privātpersonām) Nīderlandē tās tirgus daļa sasniedz 40–50 %⁽⁸⁾ galvenajās banku attiecībās. Tās tirgus daļa attiecībā uz krājkontiem pēc vērtības sasniedz 30–40 % un pēc skaita – 20–30 %. Tirgus daļa attiecībā uz patēriņa kredītiem pēc vērtības, hipotēkām un banku pakalpojumiem privātpersonām veido 10–20 %.

⁽⁸⁾ Tirgus daļas, kas minētas 19. un 24. apsvērumā par Nīderlandes tirgu, pamatojas uz publiskiem rādītājiem Komisijas Lēmumā lietā Nr. Comp/M.4844 *Fortis/ABN Amro Assets*. Tirgus daļa mazliet atšķiras no aktualizētiem skaitļiem, ko sniedz Nīderlande. Tomēr, ņemot vērā, ka atšķirības lēmumam nav būtiskas, Komisija saskaņotības labad sniedz pārbaudītus skaitļus.

(20) Tirgus daļas Beļģijā sasniedz [10–15] (*) % attiecībā uz norēķinu kontiem, [20–25] % attiecībā uz patēriņa kredītiem, [15–20] % attiecībā uz hipotekārajiem kredītiem, [10–15] % attiecībā uz uzkrājumiem un [10–15] % attiecībā uz savstarpējā atbalsta fondiem. Bankas privātklientu pakalpojumu tirgus daļas Polijā kopumā sasniedz [5–10] % un attiecībā uz uzkrājumiem – [5–10] %. Rumānijā “ING” tirgus daļa ir [0–5] % no visiem pasīviem un [0–5] % no visiem aktīviem. Tirgus daļas attiecībā uz uzkrājumiem sasniedz [0–5] % Turcijā.

2.2.2. “ING Direct” — bankas privātklientu pakalpojumi

(21) “ING Direct” veic tiešos interneta bankas privātklientu pakalpojumus klientiem Austrālijā, Austrijā, Kanādā, Francijā, Vācijā, Itālijā, Spānijā, Apvienotajā Karalistē un Amerikas Savienotajās Valstīs. Galvenie piedāvātie produkti ir krājkonti un hipotekārie kredīti un arvien vairāk arī kopfondi un maksājumu konti.

(22) Attiecībā uz krājkontiem “ING Direct” tirgus daļa Vācijā sasniedz [5–10] %, [0–5] % Itālijā, [0–5] % Austrālijā, [0–5] % Kanādā, aptuveni [0–5] % Spānijā, Apvienotajā Karalistē un Austrijā un aptuveni [0–5] % ASV un Francijā. Mājokļu hipotēku tirgus daļa sasniedz [0–5] % Austrālijā, [0–5] % Kanādā, [0–5] % Itālijā un [0–5] % Spānijā. Jauno mājokļu hipotēku tirgus daļa Vācijā sasniedz [0–5] %. Lielākā “ING Direct” daļa ārpus Eiropas ir tās meitasuzņēmums ASV, kur tās mājokļu hipotēku tirgus daļa ir [0–5] % un bilance USD [...] (**) miljardi 2009. gada 1. ceturkšņa beigās.

2.2.3. Bankas pakalpojumi uzņēmumiem

(23) Bankas pakalpojumos uzņēmumiem galvenais uzsvars tiek likts uz Nīderlandi, Beļģiju, Poliju un Rumāniju, kur tā piedāvā pilnu produktu klāstu, sākot no naudas pārvaldības līdz uzņēmuma finansēm. Citur tai ir daudz selektīvāka pieeja klientiem un produktiem. Bankas pakalpojumu uzņēmumiem jomā ir sešas uzņēmējdarbības vienības: vispārējie aizdevumi un maksājumi un naudas plūsmas vadība, strukturēti finanšu produkti, līzings un faktoringi, finanšu tirgi, pārējie bankas produkti uzņēmumiem un “ING” nekustamais īpašums (“General Lending & Payments and Cash Management”, “Structured Finance”, “Leasing & Factoring”, “Financial Markets”, “Other Wholesale Products”, un “ING Real Estate”).

(24) Attiecībā uz korporatīvajiem klientiem “ING” tirgus daļa Nīderlandē ir [20–30] %, ietverot galvenās banku attiecības, akreditīvus, starptautiskos maksājumus un starptau-

tisko maksājumu pakalpojumus, kredītus un norēķinu kontus un faktoringu. Lielāka [30–40] % tirgus daļa “ING” ir attiecībā uz ieguldījumu kontiem/krājkontiem un iekšzemes maksājumiem. “ING” tirgus daļa attiecībā uz uzņēmumiem Beļģijā sasniedz [25–30] % no norēķinu kontiem, [15–20] % no aizdevumiem, [15–25] % no līzinga un [20–30] % no noguldījumiem.

2.2.4. Apdrošināšanas un aktīvu pārvaldīšanas darbība Eiropā

(25) Galvenā “ING” apdrošināšanas darbība Eiropā ir Nīderlandē (galvenokārt ar zīmoliem “ING”, “Nationale-Nederlanden” un “RVS”). “ING” pieder [15–20] % dzīvības un [5–10] % nedzīvības apdrošināšanas tirgus (saistībā ar bruto parakstītajām prēmijām 2008. gadā). Produktus izplata, izmantojot tiešās izplatīšanas kanālus (galvenokārt “ING” filiāles un “Postbank”, kura “ING” nosaukumu ieguva 2009. gada sākumā) un brokerus. Ārpus Nīderlandes “ING” nedzīvības apdrošināšanas nozarē nedarbojas, izņemot Beļģiju (kur tai ir [0–5] % tirgus daļa nedzīvības apdrošināšanas jomā).

(26) “ING” tirgus daļa dzīvības apdrošināšanā veido [30–35] % Rumānijā, [20–25] %, Ungārijā, [10–15] % gan Čehijā, gan Grieķijā, [5–10] % Polijā, [5–10] % Slovākijā, un [5–10] % Beļģijā. Ar daudz mazāku tirgus daļu — līdz [0–5] % — “ING” darbojas arī Spānijā, Bulgārijā un Turcijā. Tā darbojas arī pensiju fondu pārvaldībā, tostarp obligātā (MPF) un brīvprātīgā (VPF) pensiju fonda pārvaldībā. Obligātā pensiju fonda “ING” tirgus daļas ir [20–25] % Polijā un [10–15] % Slovākijā. Brīvprātīgā pensiju fonda “ING” tirgus daļas ir [35–40] % Slovākijā, [10–15] % Čehijā un [5–10] % Turcijā. Apvienojot MPF un VPF, tās tirgus daļa veido [35–40] % Rumānijā, [10–15] % Ungārijā un [5–10] % Bulgārijā.

(27) “ING” 2008. gadā attiecīgajās ģeogrāfiskajās zonās piederēja aktīvi EUR [...] miljardi Nīderlandē, EUR [...] miljardi Beļģijā (un Luksemburgā) un EUR [...] miljardi Centrāleiropā un Austrumeiropā.

2.2.5. Apdrošināšanas un aktīvu pārvaldīšanas darbība Amerikā

(28) “ING Insurance Americas” darbojas divos galvenajos ģeogrāfiskajos apgabalos: ASV un Latīņamerikā. Tās uzņēmumi Kanādā tika pārdoti 2009. gadā. “ING Insurance Americas” piedāvā dzīvības un nedzīvības apdrošināšanu, pensiju pakalpojumus (galvenokārt noteiktu iemaksu plānus), mūža rentes apdrošināšanu, kopfondus, brokeru-aģentu pakalpojumus un institucionālos produktus, tostarp grupu pārapirošināšanu un iestāžu aktīvu pārvaldīšanas produktus un pakalpojumus.

(*) Noteiktas šā teksta daļas ir aizstātas, lai nodrošinātu, ka netiek izpausta konfidenciāla informācija. Šīs daļas ir ievietotas kvadrātikavās un atzīmētas ar zvaigznīti.

(**) Noteiktas šā teksta daļas ir izlaistas, lai nodrošinātu, ka netiek izpausta konfidenciāla informācija. Šīs daļas ir apzīmētas ar kvadrātikavās ievietotu trīspunkti un atzīmētas ar divām zvaigznītēm.

- (29) ASV tās tirgus daļa ir [5–10] % mainīgās mūža rentes uzņēmējdarbībā, [0–5] % dzīvības un aptuveni [0–5] % gan fiksētās mūža rentes, gan grupu dzīvības apdrošināšanā. "ING" nodrošina galvenokārt pensiju produktus Meksikā, Čīlē, Peru, Kolumbijā un Urugvajā. Vislielākā pensiju fondu tirgus daļa ir Peru ([30–35] %), Čīlē ([20–25] %) un Urugvajā ([15–20] %). Attiecībā uz dzīvības apdrošināšanu visbūtiskākā tirgus daļa ir Peru ([15–20] %) un Čīlē ([10–15] %). Tās aktīvi 2008. gadā sasniedza EUR [...] miljardus ASV un EUR [...] miljardus pārējos Amerikas kontinentos.

2.2.6. Dzīvības apdrošināšana un aktīvu pārvaldīšana Āzijā/ Klusā okeāna reģionā

- (30) "Insurance Asia/Pacific" piedāvā dzīvības apdrošināšanas un aktīvu pārvaldīšanas produktus un pakalpojumus visā Āzijas/Klusā okeāna reģionā, dzīvības apdrošināšanas pakalpojumus nodrošinot deviņās valstīs (Austrālijā, Jaunzēlandē, Japānā, Dienvidkorejā, Malaizijā, Honkongā, Taizemē, Indijā un Ķīnā) un aktīvu pārvaldības vienības divpadsmit (deviņās iepriekš minētajās valstīs un Taivānā, Filipīnās un Singapūrā). "ING" atzīstama par vienu no lielākajām starptautiskajām apdrošināšanas sabiedrībām un aktīvu pārvaldītājām Āzijas/Klusā okeāna reģionā. Tās šī reģiona aktīvu vērtība ir EUR [...] miljardi.

2.3. Atbalsta pasākumi

- (31) "ING" ir saņēmusi trīs atbalsta pasākumus no Nīderlandes.

2.3.1. Kapitāla ieguldījums

- (32) Pirmais pasākums bija kapitāla ieguldījums, uz ko pilnībā parakstījās Nīderlande, kas "ING" grupai ļāva palielināt tās pirmā līmeņa pamatkapitālu līdz EUR 10 miljardiem⁽⁹⁾. Komisija lēmumā par glābšanas atbalstu apstiprināšanu (N 528/08) norādīja, ka "ING" tirgus uzticības zaudēšanas iemesli, kas izraisīja valsts iejaukšanos, bija saistīti ar konstatēto Alt-A portfeļa toksiskumu, tirgus bažām par turpmākiem norakstījumiem, "ING" apdrošināšanas holdinga sabiedrības kapitāla nepieciešamību un "ING" grupas parāda un pašu kapitāla proporcijas samazināšanās pasliktināšanās. No Nīderlandes viedokļa bez kapitāla ieguldīšanas "ING" būtu izdzīvojuši, bet tā būtu saskārusies ar turpmāku uzticības samazināšanos un paaugstinātu likviditātes risku.

- (33) Emisijas cena EUR 10 miljardu ieguldījumam 1. līmeņa pamatkapitālā bija EUR 10 par vērtspapīru. Pēc "ING"

iniciatīvas vērtspapīrus var vai nu atpirkt par EUR 15 par vērtspapīru (50 % atmaksas prēmija pie emisijas cenas), vai arī pēc trim gadiem tie tiks konvertēti parastajās akcijās ar likmi viens pret vienu. Ja "ING" izvēlas konversijas iespēju, Nīderlandei ir iespēja izvēlēties alternatīvu vērtspapīru izpirkšanu ar likmi EUR 10 par vērtspapīru, kam pieskaitīti uzkrātie procenti. Kupons tiks apmaksāts Nīderlandei tikai tad, ja tiks izmaksātas dividendes par parastajām akcijām.

- (34) Saistībā ar pārstrukturēšanas plānu Nīderlande ir iesniegusi grozījumus nolīgumā ar "ING" par garantētā 1. līmeņa vērtspapīru atmaksu. Saskaņā ar grozītajiem noteikumiem "ING" var atpirkt līdz 50 % no 1. līmeņa pamatkapitāla par vērtspapīru emisijas cenu (EUR 10), kam pieskaitīti uzkrātie procenti attiecībā uz 8,5 % ikgadējo kuponu (apmēram EUR 253 miljoni), plus pirmstermiņa atmaksas soda nauda, ja "ING" akciju tirdzniecības cena pārsniedz EUR 10. Pirmstermiņa atmaksas soda nauda palielinās līdz ar "ING" akciju cenu. Lai aprēķinātu pirmstermiņa atmaksas prēmiju, akciju cenu pieaugums ir ierobežots pie EUR 12,45⁽¹⁰⁾. Šajā līmenī soda nauda ir 13 % gadā. Pirmstermiņa atmaksas sods varētu sasniegt ne vairāk kā EUR 705 miljonus, pieņemot, ka EUR 5 miljardi tiek atmaksāti pēc 400 dienām no emisijas dienas. Turklāt soda naudas prēmijas minimālā summa ir EUR 340 miljoni, nodrošinot minimālo iekšējo peļņas normu Nīderlandei 15 %. Citiem vārdiem sakot, uzskatot, ka "ING" parasti būtu jāmaksā EUR 2,5 miljardi atmaksas prēmija, šis grozījums radītu papildu ieguvumus "ING" no EUR 1,79 līdz EUR 2,2 miljardiem atkarībā no "ING" akciju tirgus cenas. Nīderlande paskaidroja, ka grozījumu iemesls bija nodrošināt "ING" līdzīgus izejas nosacījumus tiem, kurus piešķīra SNS⁽¹¹⁾ un Aegon⁽¹²⁾ attiecībā uz kapitāla ieguldījumiem, ko tie saņēma no Nīderlandes. Šos pirmstermiņa atmaksas nosacījumus var piemērot tikai atmaksai EUR 5 miljardu (t. i., 50 % no sākotnējā kapitāla) apmērā.

- (35) "ING" var izvēlēties izmantot atpirkšanas iespēju līdz 2010. gada 31. janvārim, bet šo termiņu var, vienojoties ar Nīderlandi, pagarināt līdz 2010. gada 1. aprīlim sakarā ar ārkārtas tirgus apstākļiem, ja "ING" var pierādīt, ka palielināt pietiekamu 1. līmeņa pamatkapitālu, kas nepieciešams, lai atpirktu EUR 5 miljardus agrāk, nav ekonomiski izdevīgi. Šādam pagarinājumam tad būtu nepieciešams Komisijas apstiprinājums. "ING" mērķis ir izmantot atpirkšanas iespēju līdz 2010. gada 1. janvārim. Pārējo 50 % atmaksas un konversijas iespējas nav mainītas.

⁽⁹⁾ Pasākums ir sīki aprakstīts Komisijas Lēmumā Nr. 528/08 (2008. gada 12. novembris)

⁽¹⁰⁾ Pirmstermiņa atmaksas soda nauda tiek aprēķināta šādi: EUR 650 000 000 * (atpērkamo vērtspapīru skaits/500 000 000) * (dienas kopš emisijas)/365 * (dominējošā cena - 10)/(12,5 - 10), kur dominējošā cena ir vidējā tirgus cena 5 dienas pirms atmaksas, ir lielāka vai vienāda ar EUR 11,20 un mazāka vai vienāda ar EUR 12,45.

⁽¹¹⁾ Komisijas Lēmums lietā N 611/08, OV C 247, 15.10.2009., 2. lpp.

⁽¹²⁾ Komisijas Lēmums lietā N 569/09, OV C 9, 14.1.2009., 3. lpp.

2.3.2. Samazinātas vērtības aktīvu glābšanas pasākums

- (36) Otrais atbalsta pasākums bija SVA pasākums saistībā ar Alt-A portfeli, kura vērtība ir ievērojami samazinājusies, pakļaujot rezerves negatīvai pārvērtēšanai. Nīderlandes iestādes pieprasīja, ka finanšu stabilitātes dēļ pasākums ir jāapstiprina līdz 2009. gada 31. martam Turklāt, ja pasākums tiktu grozīts citā, nevis tikai nenozīmīgā veidā, "ING" pieredzētu lielus grāmatvedības zaudējumus.
- (37) SVA pasākums ir sīki aprakstīts 2009. gada 31. marta sākuma lēmumā. Pasākuma struktūra tikai īsumā atgādināta, pirms tiek skaidrotas galvenās izmaiņas atmaksas un maksājumu struktūrā.
- (38) Kopš 2009. gada 26. janvāra Nīderlande no "ING" ir saņēmusi 80 % no visām naudas plūsmām no samazinātas vērtības ASV Alt-A RMBS portfeļa (turpmāk tekstā – portfelis) (ko pārstāv 4. plūsma attēlā līdz ar garantijas maksu (5. plūsma)). Pretī "ING" saņem šādas bezriskas naudas plūsmas no Nīderlandes:
- garantēto vērtību, kas ir pamatsummas maksājumu naudas plūsmas par kopējo summu USD 28 miljardi, kas atbilst 90 % (pirkuma cena vai pārskaitījuma cena) no 80 % no portfeļa, tas ir, 72 % no portfeļa (1. plūsma). Šīs naudas plūsmas izmaksā reizi mēnesī portfeļa pastāvēšanas laikā,
 - finansējuma komisijas maksa (2. plūsma),
 - pārvaldības maksa (3. plūsma).
- (39) Naudas plūsmas, kuru izcelsme ir no atlikušajiem 20 % portfeļa, ietur "ING" un tās neietilpst naudas plūsmas mijmaiņā.
- (40) "ING" ir piekritusi veikt virkni papildu maksājumu Nīderlandei, kā rezultātā ievērojami palielinās atbildība valstij par SVA pasākumu ar paredzētajām maksām, kas aprakstītas 41., 42. un 43. apsvērumā:

- 1 **Pamatsumma 90 % no 80 % (= 72 %) no portfeļa (bezriskas naudas plūsmas)**
- 2 **Finansējuma maksa** : Nemainīga procentu likme 3 %
 - 57 %: nemainīga procentu likme 3 %
 - 43 %: peldoša LIBOR procentu likme
- 3 **Pārvaldības maksa** : 0,10 % gadā no 80 % portfeļa (korekcija no 0,25 % gadā ar garantijas maksu

- 4 Visi **procenti un pamatsummas** no 80 % portfeļa (**riskantās naudas plūsmas**)
- 5 **Garantijas maksa** : 0,55 % gadā + **korekcijas** = 1,37 % gadā no 80 % portfeļa

- (41) Pirmkārt, no 2009. gada 25. oktobra Nīderlande samazinās finansējuma komisijas maksu par 57 % (vērtspapīri ar nemainīgo likmi) no 72 % portfeļa par 50 bāzes punktiem ("bp") gadā ("p.a.") no 3,5 %⁽¹³⁾ p.a. līdz 3 % p.a. un samazinās finansējuma komisijas maksu par 43 % (mainīgas likmes vērtspapīri) no 72 % portfeļa par 50 bp p.a. no LIBOR + 50 bp p.a. līdz LIBOR vienotai likmei.
- (42) Otrkārt, pārvaldības maksa (kuru Nīderlande maksā "ING"), kas sasniedz 25 bp p.a. par 80 % no portfeļa neatmaksātās summas tiks samazināta par 15 bp līdz 10 bp, palielinot garantijas maksu (kā turpmāk 43. apsvērumā).
- (43) Treškārt, no 2009. gada 25. oktobra, "ING" palielinās garantijas maksu 55 bp p.a. no nodotā portfeļa nesamaksātās summas vēl par 82,6 bp p.a., tādējādi kopējā garantijas maksa sasniegs 137,6 bp. No 82,6 bp pieauguma 67 bp kompensē pārvaldības maksas (kuru Nīderlande maksā "ING") samazinājumu par 15 bp un portfeļa nodošanas cenas pārskatīšanu par 52 bp (kas atbilst nodošanas cenas samazinājumam no 90 % līdz aptuveni 87 %). 15,6 bp ir atgūšanas tiesību korekcija par laikposmu no 2009. gada 26. janvāra (sākotnējā pasākuma sākums) līdz 2009. gada 25. oktobrim⁽¹⁴⁾.
- (44) Ja sākotnējais pasākums starp Nīderlandi un "ING" tiek apturēts⁽¹⁵⁾, nesamaksātā papildu maksājuma summa, kas attiecas uz laikposmu no 2009. gada 26. janvāra līdz 2009. gada 25. oktobrim (tas ir, 15,6 bp, kas iekļauti garantijas maksā, kas saistīta ar korekciju), būs tomēr maksājama. Ja sākotnējais pasākums tiktu daļēji apturēts, šāda summa būtu maksājama proporcionāli.
- (45) Šie grozījumi, kas izdarīti 2009. gada oktobrī, tiks īstenoti ar atsevišķu nolīgumu starp "ING" un Nīderlandi, lai sākotnējais pasākums netiktu grozīts. Nīderlande apņemas paziņot Komisijai par sākotnējā pasākuma pilnīgu vai daļēju pirmstermiņa apturēšanu.

2.3.3. Garantijas

- (46) Saskaņā ar Nīderlandes kredītgantiju sistēmu (lieta N 524/08) Nīderlande garantēja arī vidēja termiņa

"ING" saistības i) USD 9 miljardu apmērā (no kuriem USD 8,25 miljardi jau ir izsniegti) un ii) EUR 5 miljardi (EUR 4,15 miljardi jau ir izsniegti). "ING" par garantēto summu maksā garantijas maksu vidēji 84 bp.

- (47) Nīderlande apliecina, ka par visām "ING" papildus piešķirtām garantijām tiks paziņots atsevišķi. Arī par garantiju līdz EUR [...] miljardiem, ko Nīderlande apņēmusies piešķirt, īstenojot pārstrukturēšanas plānu "Westland Utrecht Hypotheekbank (WUH)/Interadvies" finansēšanai, kā izklāstīts 55. un 85. apsvērumā, Komisijai paziņos atsevišķi. Šīs garantijas līdz EUR [...] miljardi ir pārstrukturēšanas plāna, kas ir šī lēmuma objekts, neatņemama daļa, bet šo garantiju nepieciešamība un atbildība par tām Nīderlandei vēl ir jānosaka, un Komisija tās vērtēs ar atsevišķu lēmumu, tiklīdz par šo pasākumu paziņos atsevišķi.

3. PĀRSTRUKTURĒŠANAS PLĀNS

3.1. Plānā paredzētie pasākumi

- (48) "ING" plāno vienkāršot grupas struktūru, samazināt izmaksas, samazināt risku un veikt vairākus atsavinājumus, izstrādāt ilgtspējīgu atbildības politiku, pielāgot savu kapitāla struktūru, uzstādīt jaunus iekšējā kapitāla proporcijas mērķus un paplašināt ilgtermiņa finansējuma, kas nav noguldījumi, apjomu. Pārstrukturēšanas plāns ir jāīsteno piecu gadu laikposmā.
- (49) Lai vienkāršotu grupu, "ING" sešus uzņēmējdarbības virzienus sadalīja divās nodaļās – banku un apdrošināšanas pakalpojumos. Katra nodaļa kļuva atbildīga par savas stratēģijas izpildi un bilances vadību. Pārstrukturēšanas plāns paredz, ka "ING" veiks tikai banku jomas darbību, savukārt apdrošināšana laika gaitā tai tiks atsavināta.
- (50) Banku jomas darbība galvenokārt koncentrēsies Eiropā, izlases veidā meklējot izaugsmes iespējas citās pasaules daļās. "ING" plāno stratēģisku pieeju stabilas peļņas gūšanai bankas privātklientu jomā piesātinātos tirgos, atsevišķu bankas privātklientu pakalpojumu izaugsmes iespējām Centrāleiropā un Austrumeiropā un uz Eiropas orientētu komerciālo banku jomas darbībai, kas saskaņota ar bankas privātklientu un specifiskiem finanšu darījumiem. Banka darbosies, pamatojoties uz standartizētiem produktiem un augstu automatizācijas līmeni. Tā vietā, lai iegūtu investīcijas, piemēram, ar aktīviem nodrošinātus vērtspapīrus (*asset backed securities* – ABS), grupa arvien vairāk veidos pašu aktīvus.

⁽¹³⁾ Finansējuma komisijas maksa ir summa 3 % apmērā (Nīderlandes valsts iespējamās finansējuma izmaksas USD) un rezerve 0,5 %.

⁽¹⁴⁾ Maksas pieaugums ir piemērojams tikai no 2009. gada 25. oktobra. Korekcija bija nepieciešama un tika novērtēta 15,6 bp apmērā, lai kompensētu nemaksāšanu laikā no 2009. gada 26. janvāra līdz 2009. gada 25. oktobrim. Šī korekcija ietver gan finansējuma komisijas maksas samazinājumu par 50 bp (ko "ING" saņēma no Nīderlandes valsts), gan garantijas maksas palielinājumu par 67 bp (ko "ING" maksā Nīderlandes valstij).

⁽¹⁵⁾ Tas nozīmē, ja "ING" pilnībā vai daļēji atpirktu portfeli no Nīderlandes valsts.

- (51) Izmaksu samazinājumi 2009. gadā ir plānoti līdz EUR 1,3 miljardu apmērā. Izmaksu samazinājums par 35 % jāpanāk, samazinot ar pilnslodzes ekvivalentiem (FTE) saistītās izmaksas, bet 65 % – ar citu izdevumu, tostarp izdevumu par ārējo personālu, mārketinga pasākumiem un “Formulas 1” sacīkstēm, samazināšanu. Galvenais birojs veicina izmaksu samazināšanu. Līdz 2009. gada augustam izmaksas jau ir samazinātas par vairāk nekā EUR 800 miljoniem. Lai panāktu šādu izmaksu samazinājumu, “ING” izveidoja pārstrukturēšanas uzkrājumu aptuveni EUR 450 miljonu apjomā pēc nodokļu nomaksas.
- (52) “ING” plāno arī vairākus tādus riska mazināšanas pasākumus kā riska ierobežošanas programmas, samazinājumus, slēgšanas un pakāpenisku iziešanu no riskantām pozīcijām un pašu kapitāla tieša riska samazināšanu. Attiecībā uz investīciju portfeli, “ING” no Nīderlandes ir saņēmusi aktīvu aizsardzības pasākumu Alt-A SVA pasākuma veidā. Turpmākie pasākumi, ko īsteno “ING”, ietver vairāku ar aktīviem nodrošinātu vērtspapīru pārklasifikāciju no pārdošanai pieejamas kategorijas uz tādas kategorijas vērtspapīriem, ko tur līdz maksāšanas termiņa beigām, tādējādi ierobežojot negatīvās pārvērtēšanas rezervju svārstīgumu. “ING” samazinās augstāka riska aktīvu kategoriju ASV CMBS un ASV RMBS iedarbību. “ING” turklāt neuzsāks jaunas iniciatīvas, kuras palielinātu tās tiešo nekustamo īpašumu risku.
- (53) Komisija saprot, ka “ING” pieņems [apdomīgu] uzņēmējdarbības stratēģiju, jo īpaši attiecībā uz “ING Direct”, ņemot vērā, ka “ING” vēlas pamatot savu uzņēmējdarbību [...] uz godīgu cenu politiku [...] ⁽¹⁶⁾ un nerīkosies kā cenu līderis. [...].
- (54) “ING” pašlaik veic vairākas atsavināšanas, kas pēc jaunās uzņēmējdarbības stratēģijas būtiski ietekmēs tās bilanci. “ING” pārskatītajā pārstrukturēšanas plānā paredzēto pārstrukturēšanas pasākumu rezultātā sagaidāms bilances samazinājums EUR 616 miljardu apmērā, pamatojoties uz vienību lielumu 2008. gada 30. septembrī. Bilances samazināšana par EUR 616 miljardi ietver bankas parādsaistību samazinājumu un bilances integrācijas iniciatīvas (apmēram EUR [...] miljardi), banku jomas atsavināšanas (līdz aptuveni EUR [...] miljardi) un visas “ING” apdrošināšanas holdinga sabiedrības atsavināšanu par summu aptuveni EUR [...] miljardi. Neraugoties uz mazāku bilanci, salīdzinot ar banku jomu, pirms krīzes apdrošināšanas joma veidoja apmēram 50 % no “ING” peļņas ⁽¹⁷⁾. Salīdzinot ar 2008. gada trešā ceturkšņa bilanci (tas ir, EUR 1,376 miljardi), kopējais bilances samazinājums sasniedz aptuveni 45 %.
- (55) Atsavināšanas ietvaros pārstrukturēšanas plāns paredz, ka “ING” tiks pārstrukturēta par pilnībā funkcionējošu un atsavināmu bankas privātklientu pakalpojumu Nīderlandē (sīkāku informāciju sk. turpmāk 85. apsvērumā), kuras sastāvā būs pašreizējie “Interadvies” uzņēmumi (“Westland Utrecht Hypotheekbank”, “Westland Utrecht Effectenbank” un “Nationale Nederlanden Hypotheekbedrijf”, “Nationale Nederlanden Financiële Diensten”), kuriem tiks pievienots bijušās “Postbank” patēriņa kredītportfelis. “ING” centīsies pārstrukturēt uzņēmumu “Interadvies” (turpmāk tekstā – “WUH/Interadvies”) [pamatojoties uz sīki izstrādātu grafiku]. Uzņēmuma kopējā bilance būs aptuveni EUR [25–50] miljardi.
- (56) [...] “WUH/Interadvies” atsavināšana neizraisīja ar finanšu stabilitātes risku saistītus jautājumus. Nīderlandes iestādes iesniedza neatkarīga eksperta pētījumu par Nīderlandes bankas privātklientu pakalpojumu tirgu, kas rāda, ka norēķinu kontiem, lai gan tos vispārēji uzskata par šķērs-pārdošanas pamatproduktu bankas privātklientu pakalpojumu jomā, nav būtiskas nozīmes hipotēku un citu banku produktu izplatīšanā Nīderlandē, un jo īpaši attiecībā uz “ING”. Turklāt pētījumā uzsvērtā interneta kā izplatīšanas kanāla nozīme Nīderlandē, kas samazina filiāļu tīkla nepieciešamību banku produktu izplatīšanai. Nīderlandes iestādes uzskata, ka ar hipotekārajiem produktiem, ko izplata “WUH/Interadvies”, var piesaistīt citus produktus. Proti, patērētājam nodotais kredītportfelis var kalpot kā sākumpunkts citiem tirgus produktiem.
- (57) “ING” plāno pārdot vai atsavināt šādus citus uzņēmumus, darbības vai produktus:
- “ING Life Taiwan” (pabeigts),
 - pārtraukt vienreizējās prēmijas mainīgo mūža rentes (*Single Premium Variable Annuities – SPVA*) pārdošanu Japānā (pabeigts),
 - pakāpeniski izbeigt esošo mainīgās mūža rentes reģistrāciju ASV,
 - pakāpeniski izbeigt finanšu produktu uzņēmējdarbību ASV,
 - pārtraukt plānoto “ING Direct” dibināšanu Japānā (pabeigts),
 - atsavināt nedzīvības apdrošināšanu Kanādā (pabeigts),
 - atsavināt mūža rentes un hipotekāro uzņēmējdarbību Čīlē (pabeigts),
 - atsavināt apdrošināšanas sabiedrību Krievijā (“Insurance Russia”) — nevalstisko pensiju fondu (*Non State Pension Fund*) (pabeigts),
 - atsavināt apdrošināšanas sabiedrību Argentīnā (“Insurance Argentina”) — “Orignes Seg. De Retiro”) (pabeigts),

⁽¹⁶⁾ [...].

⁽¹⁷⁾ 52 % ieņēmumu pirms nodokļu nomaksas vidēji 2004.–2007. gada laikposmā grupai nāca no apdrošināšanas.

- atsavināt apdrošināšanas sabiedrību Āzijā (“Insurance Asia” — “HK platform services”) (pabeigts),
- atsavināt privātos bankas pakalpojumus Āzijā un Šveicē (“Private Banking Asia and Switzerland”) (parakstīts),
- atsavināt ASV grupas pārapsrošināšanu (“US Group Re Insurance”) (parakstīts),
- atsavināt apdrošināšanu Āzijas/Klusā okeāna reģionā (Austrālijā (parakstīts); Jaunzēlandē (parakstīts); Japānā, Korejā, Honkongā, Indijā, Taizemē, Malaizijā),
- atsavināt aktīvu pārvaldību Āzijas/Klusā okeāna reģionā (“Asset Management Asia/Pacific”),
- atsavināt ASV darbinieku pabalstu izmaksas pakalpojumu,
- atsavināt apdrošināšanas uzņēmējdarbību ASV (“US Retirement Services”, “US FA”, “Traditional Life”),
- atsavināt aktīvu pārvaldību ASV,
- atsavināt “ING Direct US”,
- atsavināt apdrošināšanas uzņēmējdarbību Latīņamerikā (Brazīlijā, Čīlē, Meksikā, Peru, Kolumbijā, Urugvajā),
- atsavināt aktīvu pārvaldību Latīņamerikā,
- atsavināt apdrošināšanas uzņēmējdarbību Centrāleiropā (Bulgārijā, Čehijā, Grieķijā, Ungārijā, Polijā, Rumānijā, Slovākijā, Spānijā),
- atsavināt aktīvu pārvaldību Eiropā,
- atsavināt apdrošināšanas uzņēmējdarbību Beniluksa valstīs (“Nationale Nederlanden Insurance”, “RVS”, “Retail Insurance Netherlands” (bijusī “Postbank Insurance”), “Insurance Belgium”, “Insurance Luxembourg”),
- atsavināt “Interadvies” uzņēmējdarbību (“Westland Utrecht Hypotheekbank”, “Westland Utrecht Effectenbank”, “Nationale Nederlanden”, “Hypotheekbedrijf”, “Nationale Nederlanden Financiële Diensten”), tostarp bijušās “Postbank” patēriņa kredītportfeli (sīkāku informāciju sk. Nīderlandes saistībās).
- (58) “ING” plāno bankas bilances likumsakarīgu pieaugumu par aptuveni [...] % gadā pārstrukturēšanas periodā [...]. Lielākoties šo izaugsmi “ING” plāno panākt ar reālās ekonomikas (mājsaimniecību un uzņēmumu) kreditēšanu.
- (59) “ING” arī ievieš jaunu atalgojuma politiku, kurā “ING” Uzraudzības padome apņemas izstrādāt ilgtspējīgu izpildpadoles un augstākās vadības atalgojuma politiku. Šis veicināšanas programmas būs saistītas ar ilgtermiņa vērtību radīšanu, ņemot vērā risku un ierobežojot “atli dzības par neveiksmi” iespēju.
- (60) “ING” ir apņēmusies likvidēt dubultās kredītviras iespējami īsā laikā, bet vēlākais līdz [...].
- 3.2. Spēja sasniegt dzīvotspēju pēc pamatscenārija un stresa scenārija**
- (61) “ING” ir iesniegusi pamata un stresa scenāriju, lai pierādītu savu spēju sasniegt ilgtermiņa dzīvotspēju.
- (62) Pamata scenārija gadījumā “ING” [...]. Turklāt tiek pieņemts, ka akciju tirgi būs [...].
- (63) Saskaņā ar tās prognozēm pamatscenārijā grupas neto ienākumi būtu [...]. Grupas kopējie ienākumi [...]. Pašu kapitāla atdeve (RoE) būtu [...]. “ING” apdrošināšana būtu [...].
- (64) Attiecībā uz banku “ING” pieņem, ka riska svērtie aktīvi (turpmāk tekstā – RWA) palielināsies aptuveni par [...] gadā (pirms atsavināšanas), daļēji tādēļ, ka [...]. Ir sagaidāms, ka ieņēmumi (izslēdzot patiesās vērtības izmaiņas un samazinājumu) būs [...], paredzamie bankas komercdarbības ieņēmumi [...], bet bankas privātklientu pakalpojumi, ir paredzams, ka būs [...].
- (65) “ING” banku holdinga sabiedrība plāno izpildīt iekšējā kapitāla mērķus visā plāna periodā. “ING” ir noteikusi jaunus iekšējā kapitāla mērķus, kas ir [...] % attiecībā uz bankas 1. līmeņa kapitāla proporciju un [...] % – tās 1. līmeņa pamatkapitāla proporciju. “ING” apdrošināšanas holdinga sabiedrības kapitāla seguma proporcijas mērķis paliek nemainīgs pie 150 %.
- (66) Pamatscenārija gadījumā tās kopējais maksātspējas proporcija (kopējais kapitāls pret RWA) būtu aptuveni [...] visā pārstrukturēšanas periodā ar zemākajiem punktiem [...].
- (67) “ING” apdrošināšanas holdinga sabiedrība pārstrukturēšanas periodā tiks atsavināta [...]. Pamatscenārija gadījumā tiek pieņemts, ka neto ieņēmumi no atsavināšanas būs EUR [...].
- (68) Pēc alternatīvā scenārija, kurā tiek atsavināta apdrošināšana [...], “ING” sagaidītu attiecīgi augstākus neto ieņēmumus [...].
- (69) “ING” ir iesniegusi arī stresa scenāriju [...].
- (70) [...] Turklāt ir pieņemti ievērojami palielinājumi iespējamās tās saistību neizpildes gadījumos. “ING” pieņem arī to, ka būs augstāks iespējamo zaudējumu līmeņa (loss given default – LGD) koeficients.

- (71) Saskaņā ar šo stresa scenāriju "ING" grupas attiecīgais komercdarbības rezultāts būs [..].
- (72) Neraugoties uz šiem stresa scenārija pieņēmumiem, "ING" kapitalizācija saglabātos pietiekama, jo tā joprojām atbilst normatīvajām prasībām. [..].
- (73) Nīderlande šai sakarā norāda, ka "ING" piemēro LGD modeļus stresa scenārijos, lai aprēķinātu LGD saviem kredītporfeļiem, kurus ir apstiprinājusi finanšu uzraudzības iestāde *De Nederlandsche Bank* (Nīderlandes Centrālā banka, turpmāk tekstā – DNB) [..].
- (74) Turklāt "ING" ir papildus piemērojuši stingrākus stresa pieņēmumus, kas ievērojami pārsniedz iesniegto stresa scenāriju attiecībā uz Nīderlandes privātklientu hipotēkām⁽¹⁸⁾ [..]. Tāpat saskaņā ar šiem pieņēmumiem "ING" kapitalizācija ir pietiekama, jo tā joprojām atbilst normatīvajām prasībām un pat saglabā ievērojamas papildu kapitāla rezerves.
- (75) Nīderlande norāda, ka banka ir izturējusi visus uzraudzības iestādes stresa testus attiecībā uz likviditāti. [..].
- (76) Kopumā šie [..] darījumi Nīderlandei sniegs orientējoši [15–25] % IRR. Nīderlandei ir jāziņo Komisijai par visām vienošanās par vērtspapīru atpirkšanu izmaiņām.
- (77) Līdz šim "ING" nav atlikusi nevienu kuponu maksājumu par 1. līmeņa kapitāla hibrīdu instrumentiem, ko izdevusi grupa.
- (78) "ING" 2009. gada 14. oktobrī izmantoja zemākā 2. līmeņa kapitāla obligāciju pirkšanas iespēju. "ING" informēja Komisiju, ka to nožēlo un ka tas bija pārpratums [..]. Turklāt Nīderlande vairākkārt atkārtu, ka saprot to, ka Komisija uzskata, ka principā nav saprātīgi banku pārstrukturēšanā izmantot 1. un 2. līmeņa kapitāla instrumentus, un piekrīt, ka šāds iespēju līgums nākotnē tiks apspriests katrā konkrētā gadījumā atsevišķi un tiks pakļauts Komisijas apstiprinājumam trīs gadus, sākot no šā lēmuma pieņemšanas dienas, vai līdz dienai, kurā "ING" būs pilnībā atmaksājusi 1. līmeņa pamatkapitāla vērtspapīrus Nīderlandes valstij (ieskaitot attiecīgos uzkrātos 1. līmeņa pamatkapitāla kupona procentus un iziešanas prēmijas maksas), izvēloties agrāko.
- (79) SVA pasākums neparedz vienpusēju izeju un Nīderlande aņņemas Komisijai paziņot par SVA pasākuma pārtraukšanu ar vienošanos. Tomēr pārstrukturēšanas plānā pieņemts, ka pamatscenārija gadījumā pasākums būs spēkā pēc 2013. gada.

3.3. Izejas stratēģija

- (76) Pēc "ING" pārstrukturēšanas plāna pamatscenārija "ING" atpirks 1. līmeņa pamatkapitāla vērtspapīrus, pamatojoties uz šādiem noteikumiem:
- a) pirmo nosacītās summas daļu EUR 5,0 miljardu apmērā ir paredzēts atpirkt ap 2009. gada 17. decembri par minimālo cenu EUR 5,75 miljardi. Šī pieņemtā cena sedz 15 % iekšējās procentuālās atdeves (IRR) Nīderlandei un ietver bāzes 8,5 % peļņu plus papildus piemaksu vismaz EUR 340 miljonu apmērā un līdz EUR 705 miljoniem⁽¹⁹⁾, kas atspoguļo vērtības pieauguma iespēju sakarā ar "ING" akciju cenu pieaugumu. Precīza atpirkšanas cena būs atkarīga no "ING" akciju cenas.
- (80) b) [Atlikušo] nosacītās summas daļu EUR [..] miljardi atpirks [..] gadā par pieņemto cenu EUR [..] miljardi. Šī cena paredz atpirkšanu 150 % apmērā no nominālvērtības (EUR 15 par akciju) plus 8,5 % uzkrātie procenti vienā gadā saskaņā ar sākotnējās vienošanās noteikumiem par 1. līmeņa pamatkapitāla vērtspapī-

⁽¹⁸⁾ [..].

⁽¹⁹⁾ Pieņemot, ka atmaksu veiks 400 dienu laikā no emisijas.

3.4. Nīderlandes saistības

- (81) Attiecībā uz SVA pasākumiem (tas ir, nelikvīdo aktīvu atbalsta mehānismu jeb IABF) Nīderlande aņņemas:

— no 2009. gada 25. oktobra "ING" grupa veiks papildu maksājumus Nīderlandei, atbilstoši Alt-A atlīdzības korekcijai par –50 bāzes punktiem par finansējuma komisijas maksu, ko saņem "ING", un par +82,6 bāzes punktiem par garantijas maksu, ko maksā "ING". Ar garantijas maksu saistītā korekcija ietver

15,6 bāzes punktus sakarā ar korekciju laikposmā no 2009. gada 26. janvāra — IABF⁽²⁰⁾ (tas ir, SVA pasākuma) uzsākšanas — līdz 2009. gada 25. oktobrim. Papildu maksājumi tiks piemēroti tādā mērā un tik ilgi, kamēr IABF līgums būs spēkā,

— papildu maksājumi tiks īstenoti ar atsevišķu nolīgumu starp "ING" grupu un Nīderlandi, lai sākotnējo IABF saglabātu negrozītu,

— papildu maksājumiem, izņemot daļu saistībā ar laikposmu no 2009. gada 26. janvāra līdz 2009. gada 25. oktobrim (t. i., 15,6 bāzes punkti, kas iekļauti ar garantijas maksu saistītajā korekcijā), nav atlikuma norēķina IABF pirmstermiņa pārtraukšanas gadījumā. Nesamaksātā papildu maksājumu summa, kas attiecas uz laikposmu no 2009. gada 26. janvāra līdz 2009. gada 25. oktobrim (tas ir, 15,6 bāzes punkti, kas iekļauti ar garantijas maksu saistītajā korekcijā), būs jāsamaksā sākotnējā darījuma daļējas vai pilnīgas apturēšanas gadījumā. Ja IABF tiks apturēts daļēji, šis pirmstermiņa atmaksas norēķins tiks piemērots proporcionāli,

— Nīderlande apņemas paziņot Komisijai par SVA pasākuma pilnīgas vai daļējas pirmstermiņa apturēšanas pasākumiem.

(82) Attiecībā uz bilances samazināšanu, apņemšanos atsavināt apdrošināšanu, "ING Direct US" un citām vienībām, kas atsavināmas līdz 2013. gada beigām, Nīderlande apņemas nodrošināt zemāk aprakstīto.

— Līdz 2013. gada beigām "ING" samazinās bilanci par 45 % salīdzinājumā ar 2008. gada 30. septembri un atsavinās vienības, kas minētas sarakstā 85. apsvērumā, jo īpaši apdrošināšanu un "ING Direct US" [..].

— Šie skaitļi attiecas uz prognozēm, kurās nav ņemta vērā iespējamās likumsakarīgās izaugsmes ietekme un ir izslēgts papildu palielinājums sakarā ar iespējamām jaunām normatīvajām prasībām, piemēram, ja bankām tiek prasīts turēt būtiski lielākas likviditātes rezerves sakarā ar (jauniem) ES mēroga noteikumiem. Šādas prasības varētu ievērojami palielināt bilanci, pārsniedzot pašreizējās likumsakarīgā pieauguma prognozes.

— "ING" nebūs ierobežojumu likumsakarīgam bilances pieaugumam no uzņēmējdarbības (tādam, kas nav saistīts ar uzņēmumu iegādi). [..]. Nākotnē "ING" vispārīgā politika būs izmantot kapitāla, ko tai uzticējuši klienti, pieaugumu, lai augtu, galvenokārt kredītetot reālo ekonomiku (uzņēmumus un patērētājus), un samazinātu augstāka riska aktīvu kategoriju ASV CMBS un ASV RMBS iedarbību. [..]⁽²¹⁾.

— Attiecībā uz vienībām, kuras "ING" apņemas pārdot (kā minēts 57. apsvērumā), ja neviena no šīm vienībām nebūs atsavināta līdz 2013. gada 31. decembrim (piemēram, pamatojoties uz noslēgtu galīgu, saistošu pārdošanas līgumu), Komisija, atbildot uz Nīderlandes pieprasījumu, nepieciešamības gadījumā vai ārkārtēju apstākļu dēļ var pagarināt šo laikposmu⁽²²⁾. Komisija šādā gadījumā var arī i) lūgt Nīderlandi iecelt vienu vai vairākus (atsavināšanas) pilnvarnieku(-us)⁽²³⁾, kuru(-us) iepriekš izvēlas un izvirza "ING" (un kuru(-us) apstiprina Komisija), [..].

— Ikreiz, kad Nīderlande lūdz pagarināt termiņu, tā iesniedz lūgumu Komisijai ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms termiņa beigām, norādot pamatotu iemeslu. Izņēmuma gadījumos, Nīderlandei ir tiesības pieprasīt pagarinājumu perioda pēdējā mēneša laikā.

(83) Nīderlande turklāt apņemas, nodrošināt, ka "ING" ievēros uzņēmumu iegādes aizliegumu saskaņā ar zemāk aprakstīto.

— "ING" noteiktu laiku atturēsies no finanšu iestāžu iegādes. Šis saistības attieksies uz īsāko periodu – trīs gadiem, sākot no Komisijas lēmuma dienas, vai līdz dienai, kurā "ING" būs pilnībā atmaksājusi 1. līmeņa pamatkapitāla vērtspapīrus Nīderlandei (tostarp attiecīgos uzkrātos procentus no 1. līmeņa pamatkapitāla kuponiem un iziešanas prēmijas maksas). "ING" šajā laikposmā atturēties arī no jebkādas (citādas) uzņēmumu pārņemšanas, kas palēninātu 1. līmeņa pamatkapitāla vērtspapīru atmaksu Nīderlandei.

— Neraugoties uz šo aizliegumu, "ING" var, saņemot Komisijas apstiprinājumu, iegādāties uzņēmumus, jo īpaši, ja tas ir būtiski, lai aizsargātu finanšu stabilitāti vai konkurenci attiecīgajos tirgos.

⁽²¹⁾ [..].

⁽²²⁾ Jo īpaši, kad atsavināšana tiek veikta sākotnējā publiskā piedāvājuma (IPO) procesā, kas ir uzsākts, un nozīmīgs daudzums (30 % vai vairāk) akciju ir izvietots pirms atsavināšanas perioda beigām, Komisija (sadarbībā ar Nīderlandi, "ING" un pilnvarnieku), aktīvi apsver atļauju uzņēmumam vēlreiz izvietot atlikušās akcijas.

⁽²³⁾ Ir atzīts, ka dažādiem reģioniem un/vai uzņēmumiem var iecelt dažādus pilnvarniekus.

⁽²⁰⁾ Nelikvīdo aktīvu atbalsta mehānisms.

- (84) Nīderlande turklāt apņemas nodrošināt, ka "ING" ievēros cenu vadības aizliegumu.
- Bez Komisijas iepriekšējas atļaujas standartizētajiem "ING" produktiem (tirgos, kas noteikti turpmāk) "ING" nepiedāvās izdevīgākas cenas kā trīs tās konkurenti, kas piedāvā labākās cenas ES tirgos, kuros "ING" tirgus daļa ir lielāka par 5 %.
- Šis nosacījums attiecas tikai uz "ING" standartizētajiem produktiem šādos produktu tirgos: i) privātklientu uzkrājumu tirgus, ii) privātklientu hipotekāro kredītu tirgus, iii) privātie banku pakalpojumi, ciktāl tie saistīti ar hipotekārajiem produktiem vai uzkrājumu produktiem vai iv) MVU noguldījumiem (MVU noteikti saskaņā ar MVU definīciju, ko parasti/pašlaik izmanto "ING" savā uzņēmējdarbībā attiecīgajā valstī). Tiklīdz "ING" kļūs zināms, ka tā saviem produktiem piedāvā izdevīgākas cenas, salīdzinot ar trīs tās konkurentu labākajām cenām, "ING" pēc iespējas ātrāk bez nepamatotas kavēšanās koriģēs savas cenas līdz tādām līmenim, kāds atbilst šīm saistībām.
- Šis nosacījums būs spēkā trīs gadus, sākot no šā lēmuma dienas vai līdz dienai, kad "ING" būs pilnībā atmaksājusi Nīderlandē 1. līmeņa pamatkapitāla vērtspapirus (ieskaitot attiecīgos uzkrātos 1. līmeņa pamatkapitāla kuponu procentus un iziešanas prēmijas maksas), atkarībā no tā, kurš periods būs īsāks. Lai pārraudzītu šā nosacījuma izpildi, Nīderlande iecels pārraudzības pilnvarnieku, kuru "ING" būs iepriekš izvēlējusies un izvirzījusi. Pārraudzības pilnvarnieku apstiprina Komisija.
- Turklāt, lai atbalstītu "ING" ilgtermiņa dzīvotspēju, bez iepriekšējas Komisijas atļaujas "ING Direct" atturēsies no cenu vadības attiecībā uz standartizētiem "ING" produktiem privātklientu hipotekāro kredītu un privātklientu uzkrājumu tirgos ES iekšienē īsāko periodu – trīs gadus, sākot no šā lēmuma pieņemšanas dienas, vai līdz dienai, kurā "ING" būs pilnībā atmaksājusi 1. līmeņa pamatkapitāla vērtspapirus Nīderlandē (to skaitā attiecīgos uzkrātos procentus no 1. līmeņa pamatkapitāla kuponiem un iziešanas prēmijas maksas). Tiklīdz "ING" kļūs zināms, ka tā ir kļuvusi par cenu līderi privātklientu hipotekāro kredītu vai privātklientu uzkrājumu tirgos ES iekšienē,
- "ING" iespējami īsā laikā, bez nepamatotas aizkavēšanās koriģēs savas cenas līdz tādām līmenim, kāds atbilst šīm saistībām.
- Lai pārraudzītu šā nosacījuma izpildi, Nīderlande iecels pārraudzības pilnvarnieku, kuru "ING" būs iepriekš izvēlējusies un izvirzījusi. Pārraudzības pilnvarnieku apstiprina Komisija.
- (85) Nīderlande uzņemas virkni sīki izstrādātu saistību noteikumu attiecībā uz "WUH/Interadvies" atdalīšanu.
- "ING" izveidos jaunu sabiedrību atsavināšanai Nīderlandē, kas tiks atdalīta no tās pašreizējā Nīderlandes bankas privātklientu pakalpojumu uzņēmuma. Rezultātā šai atdalītajai jaunajai sabiedrībai ir jābūt dzīvotspējīgam un konkurētspējīgam uzņēmumam, kas ir patstāvīgs un neatkarīgs no "ING" uzņēmumiem un kuru var nodot piemērotam pircējam. Šis jaunais uzņēmums ietvers "WUH/Interadvies" banku pakalpojumu daļu, kas pašlaik ir Nīderlandes apdrošināšanas darbības daļa, un "ING" bankas holdinga sabiedrības patēriņa kredītportfeli. "WUH/Interadvies" ir "ING" uzņēmējdarbības vienība "Nationale Nederlanden Insurance" apdrošināšanas struktūrvienības paspārnē. Tā ir (galvenokārt) hipotēku banka, kas darbojas, pamatojoties uz banku darbības licencēm. Tā ir dzīvotspējīga, patstāvīga sabiedrība, kurai ir savs tirdzniecības personāls klientu apkalpošanai un kura ir neatkarīga organizācija ar stabiliem pamatienākumiem. Atdalīšana tiks veikta pārraudzības pilnvarnieka pārraudzībā sadarbībā ar atdalāmā uzņēmuma pārvaldnieku. Šai sakarā atdalīšanas periodā pārraudzības pilnvarnieks var ieteikt "ING" atsavināmajā uzņēmumā iekļaut materiālos un nemateriālos aktīvus (kas saistīti ar atsavināmo uzņēmumu), kurus viņš uzskata par objektīvi nepieciešamiem, lai nodrošinātu pilnīgu atbilstību iepriekš minētajām uz rezultātu orientētajām "ING" saistībām un jo īpaši atsavināmā uzņēmuma dzīvotspējai un konkurētspējai. Ja "ING" nepiekrīt pārraudzības pilnvarnieka prasības objektivitātei iekļaut šādus materiālos vai nemateriālos aktīvus, lai nodrošinātu atsavināmā uzņēmuma dzīvotspēju un konkurētspēju, "ING" par to informē pārraudzības pilnvarnieku rakstiski. Šādā gadījumā, "ING" izpildvaras vadība un pārraudzības pilnvarnieks [...] laikā notur sanākumi, lai panāktu konsensu. Ja konsens netiek panākts, "ING" un pārraudzības pilnvarnieks, bez nepamatotas kavēšanās, kopīgi iecel neatkarīgu trešo personu ar pieredzi finanšu jomā (turpmāk tekstā – eksperts), lai uzklautu pušu argumentus un ar starpniecību rastu risinājumu. Ja šāds risinājums

netiek panākts, eksperts [...] laikā no tā iecelšanas pieņem lēmumu par objektīvo prasību iekļaut attiecīgo saistīto materiālo vai nemateriālo aktīvu atsavināmajā uzņēmumā, lai nodrošinātu tā dzīvotspēju un konkurētspēju, un puses akceptē eksperta lēmumu šajā sakarā un attiecīgi rīkojas. Jautājumus saistībā ar domstarpībām pārraudzības pilnvarnieks izklāsta ziņojumā Komisijai.

— “ING” ir apņēmusies nodrošināt optimālus atsavināšanas apstākļus, izstrādājot uzņēmējdarbības plānu, izveidojot interneta platformu un atdalītajam uzņēmumam novirzot tirdzniecības potenciālu. Tā darīs pieejamas arī maksājumu iespējas (ar komerciāliem noteikumiem), ja pircējs to pieprasīs. Turklāt “ING” palīdzēs izveidot Valsts kases apkalpošanas funkciju un nodrošinās finansējumu divus gadus pēc atsavināšanas, bet “ING” finansējuma atbalsts šajos divos gados pakāpeniski samazināsies. “ING” finansēšanas atbalsts “WUH” pamatosies uz iekšējo maksājumu transfertcenām. “ING” plāno vērsties pēc Nīderlandes valsts garantētā finansējuma līdz EUR [...] miljardi “WUH” finansēšanai. Tādā gadījumā Nīderlandes iestādes apņemas paziņot par šo pasākumu atsevišķi.

— Turklāt “ING” pārejas periodā [...] atturēsies no aktīvas darījumu piedāvāšanas “WUH” klientiem attiecībā uz tiem produktiem, kurus “WUH” piegādā šiem klientiem uz šā lēmuma pieņemšanas dienu.

— “ING” centīsies atdalīt “WUH” [...] laikā. Pēc atdalīšanas perioda [...] “ING” pārvaldīs “WUH” atsevišķi un centīsies šo uzņēmumu atsavināt [...] (24).

— Pārraudzības pilnvarnieks un atdalāmā uzņēmuma pārvaldnieks tiks iecelti [...] pēc šā Komisijas lēmuma pieņemšanas dienas un atsavināšanas pilnvarnieks tiks iecelts [...]. Visus pilnvarniekus iecels Nīderlandes valsts, bet iepriekš tos izvēlēsies un izvirzīs “ING”. Pilnvarniekus apstiprina Komisija.

(86) Visu pārstrukturēšanas laikā iecelto pilnvarnieku izmaksas segs “ING”.

(87) Nīderlande apņemas nodrošināt, ka, lai “ING” atjaunotu dzīvotspēju:

— “ING” apņemas orientēt nenoguldījumu finansējumu par labu ilgtermiņa finansējumam, kad tirgus būs atgriezies mazāka stresa apstākļos, emitējot vairāk

parāda instrumentus, kuru termiņš pārsniedz 1 gadu. [...],

— “ING” centīsies iespējami īsā laikā likvidēt dubultās kredītviras (galvenā parāda kā pašu kapitāla izmantošanu meitasuzņēmumos) un apņemas to paveikt ne vēlāk kā līdz [...]. Dubultās kredītviras tiek automātiski likvidētas, ja un tiklīdz “ING” grupa atgriežas regulētas bankas statusā.

(88) Attiecībā uz kuponu atlikšanu un darījumiem ar 1. un 2. līmeņa kapitāla vērtspapīriem Nīderlande apņemas, ka “ING” ievēros zemāk aprakstīto.

— Ja tiesības tiek emitētas vairāk nekā nepieciešams, lai atmaksātu 50 % no 1. līmeņa pamatkapitāla vērtspapīriem, tostarp attiecīgos uzkrātos procentus un izejas prēmiju maksu, “ING” nebūs pienākums atlikt kuponu maksājumus par hibrīdiem uz 2009. gada 8. un 15. decembri (25) un jebkādos kuponu maksājumus par hibrīdiem pēc tam.

— Ja šāda tiesību emisija nenotiek un “ING” iepriekšējā gadā ir cietusi zaudējumus, “ING” būs pienākums atlikt hibrīda kuponus, ciktāl “ING” ir rīcības brīvība tā darīt, uz trim gadiem, sākot no Komisijas lēmuma pieņemšanas dienas, vai līdz dienai, kad “ING” ir pilnībā atmaksājusi pirmā līmeņa kapitāla vērtspapīrus Nīderlandei (tostarp attiecīgos uzkrātos 1. līmeņa pamatkapitāla kuponu procentus un izešanas prēmijas maksas), atkarībā no tā, kurš periods ir īsāks.

— Nīderlandes iestādes saprot, ka Komisija ir pret to, ka valsts atbalsta saņēmēji atlīdzina pašu līdzekļus (pašu kapitālu un subordinēto parādu), ja to darbība nerada pietiekamu peļņu (26), un ka Komisija šajā sakarā principā ir pret darījumiem ar 2. līmeņa kapitāla un 1. līmeņa pamatkapitāla hibrīdiem. “ING” pauž nožēlu par pārpratumu attiecībā uz darījumu ar zemākā 2. līmeņa kapitāla obligācijām 2009. gada 14. oktobrī. Darījumus ar 2. līmeņa kapitāla un 1. līmeņa pamatkapitāla hibrīdiem turpmāk katrā atsevišķā gadījumā iesniegs Komisijai atļaujas piešķiršanai īsākajā periodā – trīs gadus, sākot no šā lēmuma pieņemšanas dienas, vai līdz dienai, kurā “ING” būs pilnībā atmaksājusi 1. līmeņa pamatkapitāla vērtspapīrus Nīderlandei (tostarp attiecīgos uzkrātos procentus uz 1. līmeņa pamatkapitāla kuponiem un izešanas prēmijas maksas).

(25) Ar nosacījumu, ka ir skaidrs, ka daļa no tiesību emisijas ieņēmumiem tiks izmantota kuponu maksājumiem.

(26) Sk. Komisijas paziņojuma 26. punktu par atgriešanos pie dzīvotspējas un pārstrukturēšanas pasākumu novērtējumu finanšu nozarē pašreizējās krīzes laikā saskaņā ar Valsts atbalsta noteikumiem, OV C 195, 19.8.2009., 9. lpp.

(24) [...]

(89) Nīderlande apņemas, ka "ING" atturēsies no masu mārketinga, atsaucoties uz rekapitalizācijas pasākuma priekšrocībām konkurētspējas ziņā.

(90) Nīderlande apņemas, ka "ING" ievēros ierobežojumus attiecībā uz atalgojuma politiku un mārketinga aktivitātēm, kā iepriekš apņēmusies saskaņā ar līgumiem par 1. līmeņa pamatkapitāla vērtspapīriem un nelikvīdo aktīvu atbalsta mehānismu.

(91) "ING" un Nīderlande apņemas reizi sešos mēnešos no šā lēmuma pieņemšanas dienas iesniegt Komisijai progresu ziņojumu par pārstrukturēšanas plāna īstenošanu.

(92) Nīderlandes iestādes apņemas, ka "ING" pārstrukturēšana tiks pilnībā pabeigta līdz 2013. gada beigām.

4. IZMEKLĒŠANAS UZSĀKŠANAS IEMESLI

(93) Lēmumā par procedūras uzsākšanu, Komisija pauda šaubas par sākotnējā pasākuma atbilstību samazinātas vērtības aktīvu paziņojumam un jo īpaši attiecībā uz novērtējumu un izmaksu sloga sadali. Komisija konstatēja, ka pasākums tomēr atbilst aktīvu atbilstības nosacījumiem, aktīvu pārvaldīšanas kārtībai, pārredzamībai un informācijai un garantijas maksai, kā noteikts Samazinātas vērtības aktīvu paziņojumā.

(94) Attiecībā uz novērtējumu Nīderlande apgalvoja, ka portfeļa reālā ekonomiskā vērtība (REV) ir 97,3 % no nominālvērtības pēc pamatscenārija un 88,8 % no nominālvērtības pēc stresa scenārija. Pamatojoties uz to, portfelis tika nodots Nīderlandei par 90 % no nominālvērtības. Komisija pauda šaubas par REV novērtējumu, jo īpaši attiecībā uz diskonta likmes izvēli, mājokļu cenu pieņēmumiem, kredītu nodrošinājuma līmeņiem un citiem novērtēšanas jautājumiem.

(95) Attiecībā uz sloga sadali Komisija pauda šaubas par finansējuma komisijas maksas līmeni un pārvaldības maksas, ko Nīderlande maksā "ING", piemērotību. Turklāt, ņemot vērā, ka Komisijai bija šaubas par portfeļa novērtējumu, jebkurš negatīvs secinājums attiecībā uz novērtējuma pārskatīšanu varētu tieši ietekmēt garantijas maksas novērtējumu.

5. ATBALSTA NOVĒRTĒJUMS

5.1. Atbalsta esamība

(96) Saskaņā ar Līguma 87. panta 1. punktu jebkurš atbalsts, ko piešķir dalībvalsts vai ko jebkādā formā piešķir no valsts līdzekļiem, kurš izkropļo vai draud izkropļot konkurenci, dodot priekšroku atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai, ciktāl tas ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm, nav saderīgs ar kopējo tirgu.

(97) Komisija lēmumā par procedūras uzsākšanu jau ir konstatējusi, ka "ING" rekapitalizācija ir valsts atbalsts ieguldītā kapitāla summas apmērā, proti, EUR 10 miljardi.

(98) Pirmstermiņa atmaksas prēmijas grozījums arī ir valsts atbalsts, ciktāl valsts atsakās no savām tiesībām saņemt ieņēmumus. Tā kā "ING" jau ir piekritusi pirmstermiņa atmaksas prēmijai 150 % apmērā, jebkurš samazinājums patiesi ir nesāņemts ieņēmums. Atmaksas noteikumu grozījumi attiecībā uz Nīderlandes kapitāla ieguldījumu rada papildu ieguvumu "ING". Tas nozīmē papildu atbalstu apmēram EUR 2 miljardi, kā norādīts iepriekš 34. apsvērumā.

(99) Attiecībā uz SVA pasākumu lēmumā par procedūras uzsākšanu Komisija ir konstatējusi, ka pasākums ir atbalsts. Atbalsta summa, kas izriet no SVA pasākuma, tiek aprēķināta kā starpība starp nodošanas cenu (pamatojoties uz reālo ekonomisko vērtību) un nodotā portfeļa tirgus cenu. Saskaņā ar Nīderlandes iestāžu iesniegto informāciju kopējā Alt-A portfeļa nominālvērtība uz 2008. gada 31. decembri bija USD 39 miljardi. Portfeļa 80 % ir pārskaitīti Nīderlandei par 87 % no nominālvērtības (pamatojoties uz grozīto pasākumu), kas veido USD 27,1 miljardu. Saskaņā ar Nīderlandes iestāžu iesniegto informāciju Alt-A portfeļa tirgus kopējā vērtība uz 2008. gada 31. decembri bija USD 25,8 miljardi, no kuriem 80 % (USD 20,6 miljardi) ir pārskaitīti Nīderlandei. Starpība, kas veidojas starp nodotā portfeļa transfertcenu un tirgus cenu ir USD 6,5 miljardi, kas atbilst aptuveni EUR 5,0 miljardiem⁽²⁷⁾. Tāpēc jāuzskata, ka atbalsta summa, kas izriet no SVA pasākuma, ir EUR 5 miljardi.

(100) Kapitāla ieguldījums EUR 10 miljardu apmērā sākotnēji tika piešķirts grupai šādi: EUR 5 miljardi "ING" bankai, EUR 4 miljardi "ING" apdrošināšanai un EUR 1 miljards holdinga līmenī. "ING" ir iespēja pārskaitīt kapitāla ieguldījuma summu starp "ING" banku sabiedrību, "ING" apdrošināšanu un holdinga līmeni jebkurā laikā.

⁽²⁷⁾ Pieņemot, ka EUR/USD maiņas kurss ir 1,3.

(101) Turklāt 85 % no naudas plūsmas, kas SVA pasākuma ietvaros pārskaitīta Nīderlandei, sedza "ING" bankas turētos aktīvus un 15 % – "ING" apdrošināšanas turētos aktīvus. No kopējās atbalsta summas, kas izriet no SVA pasākuma, (EUR 5 miljardi) EUR 4,25 miljardi tāpēc var tikt attiecināti uz "ING" banku un EUR 0,75 miljardi uz "ING" apdrošināšanu.

(102) Rezultātā kopējais atbalsts "ING" bankai ir EUR 9,25 miljardi (veidojot "ING" bankas RWA 2,7 % apmērā ⁽²⁸⁾), kopējais atbalsts "ING" apdrošināšanai ir EUR 4,75 miljardi (veidojot 50 % no "ING" apdrošināšanas maksātspējas rezerves prasībām ⁽²⁹⁾) un EUR 1 miljards paliek holdinga līmenī.

(103) Vienkāršības labad un terminu konsekvences nolūkā, kuri lietoti Samazinātas vērtības aktīvu paziņojumā, kopējā atbalsta summu var arī izteikt tikai "ING" bankas riska svērtajos aktīvos. Šādā gadījumā abi pasākumi kopā plus papildu atbalsts no pirmstermiņa atmaksas prēmijas EUR 2 miljardu apmērā rezultātā ir atbalsta elements aptuveni EUR 17 miljardi, kas veido apmēram 5 % no "ING" bankas riska svērtajiem aktīviem.

(104) Turklāt "ING" saņēma atbalstu EUR 5 miljardu un USD 9 miljardu apmērā no Nīderlandes garantiju programmas. Pamatojoties uz finansējuma piešķiršanas laikā dominējošo valūtas kursu EUR/USD 1,3, piešķirto garantiju summa ir aptuveni EUR 12 miljardu apmērā, veidojot aptuveni 1 % no visas grupas bilances. Garantijas tika piešķirtas laikā, kad tirgus apstākļi pasliktinājās un bankām bija grūti piesaistīt finansējumu. Tāpēc neviens tirgus investors šīs garantijas nebūtu sniedzis un tās ir papildu atbalsts, iespējams, nominālās summas apmērā ⁽³⁰⁾.

(105) Turklāt Nīderlande apgalvo, ka "ING" [...] papildus saņems EUR [...] miljardus garantijas no Nīderlandes par bankas privātklientu pakalpojumu nozares uzņēmuma "WUH/Interadvies" atdalīšanu, kas vēl nav piešķirtas un kuru nepieciešamība vēl jānosaka. Nīderlande uzskata to par papildu pārstrukturēšanas atbalstu saņēmējam, par ko tiks paziņots vēlāk. Komisija principā neiebilst pret šādu atbalstu, ja vien tas ir ierobežots līdz minimumam, kas nepieciešams "ING" pārstrukturēšanai ⁽³¹⁾, un ja par to tiek pieteikta atlīdzināšana.

⁽²⁸⁾ "ING" bankas RWA 2008. gada beigās sasniedza EUR 343 miljardus.

⁽²⁹⁾ Ņemot vērā maksātspējas rezerves prasības 2008. gada beigās.

⁽³⁰⁾ Komisijas Lēmums lietā C 9/08 (2008. gada 4. jūlijs) "SachsenLB" vēl nav publicēts, Komisijas Lēmums (2009. gada 29. maijs) lietā N 264/09; Glābšanas atbalsts "HSH Nordbank AG", OV C 179, 1.8.2009., 1. lpp. Komisijas Lēmums (2009. gada 7. maijs) lietā N 244/09 "Commerzbank", OV C 147, 27.6.2009., 4. lpp.

⁽³¹⁾ Sk. Pārstrukturēšanas paziņojuma pēdējā apsvēruma 7. punktu, kā arī 27. punktu.

(106) Līdz ar to kopumā "ING" saņems pārstrukturēšanas atbalstu līdz EUR [12–22] miljardiem likviditātes garantijās un apmēram EUR 17 miljardus citu atbalstu, sasniedzot aptuveni 5 % no bankas RWA.

5.2. Saderība

5.2.1. Līguma 87. panta 3. punkta b) apakšpunkta piemērošana

(107) Līguma 87. panta 3. punkta b) apakšpunkts paredz pilnvaras Komisijai pieņemt lēmumu, ka atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, ja tā mērķis ir "novērst nopietnus traucējumus dalībvalsts tautsaimniecībā". Komisija ir atzinusi savā neseno Nīderlandes garantiju programmas pagarinājuma apstiprinājumā ⁽³²⁾, ka kopumā nopietnu traucējumu draudi Nīderlandes ekonomikai turpinās un ka atbalsta pasākumi bankām ir piemēroti, lai novērstu šos draudus.

(108) Ņemot vērā tās aizdevuma operāciju nozīmīgumu konkrētajos reģionālajos tirgos, pārrobežu klātbūtni un integrāciju un sadarbību ar citām bankām, Komisija piekrīt, ka "ING" ir sistēmiski nozīmīga banka. [...]. Tādēļ tiek secināts, ka šāds bankrots varētu radīt nopietnas sekas Nīderlandes finanšu nozarei un reālajai ekonomikai. Tādēļ atbalsts ir jāvērtē saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

5.2.2. SVA pasākuma atbilstība

(109) Aktīvu glābšanas pasākumu režīmu, ko dalībvalstis piemēro saskaņā ar 87. panta 3. punkta b) apakšpunktu, vērtē, pamatojoties uz Samazinātas vērtības aktīvu paziņojumu. Samazinātas vērtības aktīvu paziņojumā ir izklāstīti principi, kas jāievēro visos aktīvu glābšanas pasākumos.

(110) Procedūras uzsākšanas lēmumā izteiktās šaubas, ka SVA pasākums neatbilst aktīvu glābšanas saderības nosacījumiem, kas izklāstīti samazinātas vērtības aktīvu paziņojumā, ir izklaidētas.

(111) Nīderlandes iestādes apņēmas grozīt pasākumu, palielinot garantijas maksu, ko "ING" maksā Nīderlandei, par 82,6 ⁽³³⁾ bp gadā, kā rezultātā pasākuma transfertcena, kā arī maksu struktūra ir būtiski izmainīta. Turklāt finansējuma komisijas maksa ir samazināta par 50 bp gadā.

⁽³²⁾ Komisijas Lēmums (2009. gada 7. jūlijs) lietā N 379/09 un NN 16-09, vēl nav publicēts.

⁽³³⁾ Sastāv no korekcijas par 52 bp gadā par novērtēšanu, 15 bp gadā par pārvaldības maksu un 15,6 bp gadā par valsts nesaņemtajiem maksājumiem laikposmā no 2009. gada 26. janvāra līdz 25. oktobrim.

Novērtējums

- (112) Vispirms Komisija no garantijas maksas palielinājuma par 82,6 bp gadā, par 52 bp gadā ir paredzējusi samazināt portfeļa aktīvu transfertcenu no 90 % no nominālvērtības līdz 87 % no nominālvērtības. Līdz ar transfertcenas grozījumu transfertcena ir saskaņā ar REV portfeļa aprēķiniem, kas izriet no pamatotu pieņēmumu izmantošanas. Pēc pārbaudes uzsākšanas lēmuma Nīderlandes iestādes iesniedza pārskatītu portfeļa novērtējumu. Pēc tam, kad Komisija pauda šaubas par mājokļu cenu pieņēmumiem un izmantotajām diskonta likmēm sākotnējā portfeļa novērtējumā, ko veica "Dynamic Credit Partners", Nīderlandes iestādes iesniedza Komisijai novērtējuma rezultātus, kurā bija izmantota tā pati vērtēšanas metodoloģija, bet balstīta uz konservatīvākiem pieņēmumiem par mājokļu cenām un diskonta likmēm. Pēc apspriešanās ar ārējiem ekspertiem Komisija koriģēja rezultātus, ņemot vērā papildu faktoros. Pamatojoties uz šo analīzi, tiek secināts, ka REV aplēse aptuveni 87 % ir pieņemama, ņemot vērā Samazinātas vērtības aktīvu paziņojuma prasības attiecībā uz vērtēšanas metodiku un piesardzīgiem pieņēmumiem, kas tika izklāstīti lēmumā par procedūras uzsākšanu. Līdz ar REV korekciju līdz 87 % Komisijas sākotnējās šaubas ir izklaidētas.

Maksu struktūra

- (113) Lēmumā par procedūras uzsākšanu Komisija pauda šaubas par pārvaldības maksas līmeni, kas sākotnēji tika noteikta 25 bp gadā. Palielinot garantijas maksu par 15 bp gadā (papildus 52 bp gadā sakarā ar novērtējuma korekciju un 15,6 bp gadā sakarā ar laika korekciju), pārvaldības maksa tiek samazināta par 10 bp gadā, kas ir pieņemams līmenis, ņemot vērā pārvaldībā esošā portfeļa apjomu. Turklāt Komisijas šaubas attiecībā uz finansējuma komisijas maksu, kas izteiktas lēmumā par procedūras uzsākšanu, arī ir novērstas, ciktāl finansējuma komisijas maksa ir samazināta par 50 bp gadā. Tādā veidā finansējuma komisijas maksa ir saskaņota ar Nīderlandes finansējuma izmaksām, par ko Nīderlandes iestādes ziņoja Komisijai⁽³⁴⁾. Tādēļ Komisijas sākotnējās šaubas attiecībā uz pārvaldības maksu un finansējuma komisijas maksu ir izklaidētas.

Sloga sadale

- (114) Attiecībā uz sloga sadali Samazinātas vērtības aktīvu paziņojuma 5.2. iedaļā noteikts vispārējais princips, ka bankām, cik vien tas iespējams, ir jāsedz zaudējumi, kas saistīti ar samazinātas vērtības aktīviem. Komisija uzskata, ka atbilstošā līmeņa sloga sadali var panākt tikai tad, ja samazinātas vērtības aktīvi tiek nodoti valstij par transfertcenu, kas nepārsniedz REV⁽³⁵⁾. Komisija ir pārliecināta šajā jautājumā ar pārskatīto transfertcenu, kā norādīts iepriekš 112. apsvērumā

⁽³⁴⁾ Nīderlandes valsts finansējuma izmaksas USD vērtē aptuveni 3 % ar termiņu 5–7 gadi, kas atbilst vidējam svērtajam portfeļa dzīves ilgumam.

⁽³⁵⁾ Iepriekš paredzot atbilstošu atlīdzību; pašlaik tā ir paredzēta.

- (115) Transfertcenas korekcija šajā gadījumā ir panākta, palielinot garantijas maksu 52 bp gadā līdzvērtīgi tīrās pašreizējās vērtības starpībai starp 90 % un 87 % no nominālvērtības. Tas ir saskaņā ar lēmumu par procedūras uzsākšanu, kurā Komisija akceptēja naudas plūsmas mijmaiņas līgumu un atzina, ka novērtējuma korekcijas tiks veiktas ar garantijas maksas grozījumiem. Tāpēc SVA pasākums atbilst nosacījumiem, kas attiecas uz piemērotu sloga sadali.

- (116) Visbeidzot, grozītais SVA pasākums stājas spēkā 2009. gada 25. oktobrī, kamēr maksājumi ir veikti saskaņā ar sākotnējā darījuma maksu struktūru, kas ir labvēlīgāka "ING" no 2009. gada 26. janvāra līdz 25. oktobrim. Lai kompensētu "ING" maksājumus valstij, kuri minētajā laika posmā netika veikti, garantijas maksa ir papildus palielināta par 15,6 bp gadā. Šis grozījums ir nepieciešams, lai izskatītu pasākuma saderīgumu ar 2009. gada 26. janvāra Samazinātas vērtības aktīvu paziņojumu. Tomēr šis palielinājums nepaaugstina portfeļa novērtējumu vai sloga sadali, jo tas tikai nodrošina Samazinātas vērtības aktīvu paziņojuma piemērošanu no SVA pasākuma spēkā stāšanās dienas, t. i., ar atpakaļejošu spēku.

5.2.3. Pārstrukturēšanas atbalsta saderība

- (117) Visu iepriekšējo ārkārtas atbalsta pasākumu turpināšana Komisijai ir jāvērtē kā pārstrukturēšanas atbalsts. Pārstrukturēšanas atbalsta saderība tiek novērtēta, balstoties uz pārstrukturēšanas plānu saistībā ar Komisijas Paziņojumu par atgriešanos pie dzīvotspējas un pārstrukturēšanas pasākumu novērtējumu finanšu nozarē pašreizējās krīzes laikā saskaņā ar valsts atbalsta noteikumiem⁽³⁶⁾ (turpmāk tekstā – Pārstrukturēšanas paziņojums). Pat ja iepriekšējie lēmumi atsaucās uz Pamatnostādņem par valsts atbalstu grūtībās nonākušū uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai⁽³⁷⁾, Komisija Pārstrukturēšanu paziņojuma 49. punktā ir precizējusi, ka visi atbalsta pasākumi, par kuriem Komisijai paziņots līdz 2009. gada 31. decembrim, tiks uzskatīti par pārstrukturēšanas atbalstu bankām saskaņā ar Pārstrukturēšanas paziņojumu, nevis ar Pamatnostādņem par valsts atbalstu grūtībās nonākušū uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai.

Nepieciešamā pārstrukturēšanas pakāpe

- (118) Pārstrukturēšanas paziņojumā nav definēti nosacījumi, pie kuriem bankai var būt nepieciešams iesniegt pārstrukturēšanas plānu, bet tas ļauj uz iepriekšējiem paziņojumiem.

⁽³⁶⁾ OV C 195, 19.8.2009., 9. lpp.

⁽³⁷⁾ OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp. Atsauce nepārprotami izdarīta banku jomas paziņojuma 42. punktā.

(119) Komisija uzskata, ka "ING" jāveic padziļināta pārstrukturēšana, jo īpaši tādēļ, ka atbalsta saņēmējs jau ir saņēmis valsts atbalstu, kas palīdz segt zaudējumus vai izvairīties no tiem, kas kopā pārsniedz 2 % no bankas kopējiem riska svērtajiem aktīviem. Šī nostāja ir saskaņā ar pārstrukturēšanas paziņojuma 4. punktu un samazinātas vērtības aktīvu paziņojuma 55. punktu, kā arī ar "ING" iepriekšējām saistībām ⁽³⁸⁾.

Dzīvotspējas atjaunošana

(120) Izvērtējot pārstrukturēšanas plānu, Komisija pārliecinās, ka banka spēj atjaunot ilgtermiņa dzīvotspēju bez valsts atbalsta (Pārstrukturēšanas paziņojuma 2. iedaļa).

(121) Pārstrukturēšanas paziņojums šajā sakarā atgādina, ka valdības ir rekapitalizējušas bankas saskaņā ar noteikumiem, kas izvēlēti galvenokārt finansiālās stabilitātes dēļ, nevis lai atgrieztos pie dzīvotspējas. Ilgtermiņa dzīvotspējai tāpēc nepieciešams, lai jebkurš saņemtais valsts atbalsts laika gaitā tiktu atmaksāts, kā paredzēts atbalsta piešķiršanas brīdī, vai atļūdzināts saskaņā ar parastajiem tirgus nosacījumiem, tā nodrošinot, ka tiek izbeigts jebkura veida papildu valsts atbalsts. Pārstrukturēšanas plānā izklāstīta pārliecinoša Nīderlandes kapitāla atmaksas stratēģija, kas tiks uzsākta vēl pirms šā lēmuma izdošanas.

(122) Pārstrukturēšanas paziņojumā izskaidrots, ka ilgtermiņa dzīvotspēja ir sasniegta, ja banka spēj segt visas izmaksas, ieskaitot amortizāciju un finansiālos izdevumus, un nodrošina atbilstošu pašu kapitāla atdeves koeficientu (RoE), ņemot vērā bankas riska profilu. Kā norādīts 65. apsvērumā, pārstrukturēšanas plānā izklāstīts, kā "ING" parādīs pietiekamu rentabilitāti, lai segtu visas izmaksas, ieskaitot amortizāciju un finansiālos izdevumus, un nodrošinās attiecīgu peļņu no pašu kapitāla, ņemot vērā bankas riska profilu.

(123) Pārstrukturēšanas plāns parāda, ka "ING" spēj arī ievērot attiecīgās normatīvās prasības pat pēc stresa scenārija pie ietilgušas pasaules līmeņa recesijas, kā noteikts Pārstrukturēšanas paziņojuma 13. punktā. Nīderlandes iestāžu iesniegtā informācija liecina, ka "ING" būtu dzīvotspējīga pat pēc stresa scenārija, jo Komisija ir pārskatījusi konservatīvos pieņēmumus. Komisija atzīmē, ka attiecībā uz Nīderlandes hipotekārā mazumtirdzniecības portfeļa iespējamo zaudējumu līmeni (LGD) "ING" izmantotos modeļus ir apstiprinājusi Nīderlandes banku uzraudzības iestāde DNB. Attiecībā uz "ING" hipotekārā portfeļa kvalitāti Nīderlandē papildus tika piemēroti smaga stresa pieņēmumi par Nīderlandes hipotekāro tirgu. Saskaņā ar Nīderlandes iestāžu informāciju pēc papildu stresa pieņēmumiem "ING" joprojām izpildītu kapitāla prasības.

(124) Plānotā atsavināšana laika gaitā radīs kapitāla pārpalikumu, kas vēl vairāk stiprinās "ING" kapitāla pamatu.

(125) Otrkārt, saskaņā ar Pārstrukturēšanas paziņojuma 10. punktu plānā identificēti bankas grūtību iemesli un vājās puses un izklāstīts, kā ierosinātie pārstrukturēšanas pasākumi novērsīs pagātnes problēmas. Šajā sakarā pārstrukturēšanas plāns nosaka, ka saņēmējs uzlabos savu kapitāla struktūru, likvidējot dubultās kredītviras un palielinot garantētā pamatkapitāla apmēru. Tāpēc "ING" būs labākā situācijā, saskaroties ar, iespējams, nelabvēlīgu ekonomikas attīstību nākotnē un absorbēs negaidītus zaudējumus pat pēc Nīderlandes kapitāla atmaksas.

(126) *Alt-A* portfelis ir identificēts kā galvenais iemesls, kādēļ valsts atbalsts nepieciešams atkārtoti. Tirgū pastāvošās bažas par iespējamiem norakstījumiem *Alt-A* portfeli ir bijis viens rekapitalizācijas pasākuma iemesliem, pirms tos sedza SVA pasākums. Šādas bažas tirgū ir izkļiedētas ar SVA pasākumu. [...] Šajā sakarā paredzētā "ING Direct US" atsavināšana, kas iesniegta restrukturizācijas plānā, atceļ galveno grūtību cēloni, kas izraisīja valsts iejaukšanos.

(127) "ING" turpinās samazināt savu pakļautību augstāku riska aktīvu kategorijām un centīsies nepalielināt savu nekustamo īpašumu risku. "ING" arī pārdos citus riskantos uzņēmumus un aktīvus vai samazinās to risku.

(128) Turklāt "ING" ir uzsākusi plašāku riska samazināšanas politiku un izmaksu samazināšanas programmu, kurā pievēršas arī grupas sarežģītības jautājumam, vispirms izveidojot banku jomas un apdrošināšanas nodaļas, lai vēlāk atsavinātu visu uzņēmējdarbības apdrošināšanas daļu. Plāns parāda, ka "ING Direct" īpaši pielāgos [apdomīgu] uzņēmējdarbības stratēģiju un atturēsies no [...] cenu vadības, kas ir uzsvērts ar cenu vadības aizliegumu, kā aprakstīts 53. un 84. apsvērumā.

(129) Turklāt plāns parāda, ka "ING" ņem vērā krīzes pieredzi saskaņā ar Pārstrukturēšanas paziņojuma 11. punktu. Piemēram, plānā izskaidrots, ka "ING" ir paredzējusi būtiski mainīt savu atalgojuma politiku, lai banku vairāk orientētu uz ilgtermiņa sasniegumiem un līdz ar to nepieļautu atļūdzību par neveiksmi. [...]

⁽³⁸⁾ Sk. samazinātas vērtības aktīvu paziņojuma (2009. gada 30. marts) 83. punktu.

(130) Tādēļ tiek secināts, ka pārstrukturēšanas plāns spēj atjaunot bankas ilgtermiņa dzīvotspēju.

Atbalsta saņēmēja paša ieguldījums

- (131) Turklāt pārstrukturēšanas plāns paredz atbilstošu pašu ieguldījumu pārstrukturēšanas izmaksās (Pārstrukturēšanu paziņojuma 3. sadaļa). Pārstrukturēšanas plāns parāda, ka "ING" nodrošina atbilstošu izmaksu sloga sadali saskaņā ar Pārstrukturēšanas paziņojumu, kas ir svarīgi, lai novērstu morālo kaitējumu.
- (132) Pirmkārt, Nīderlande ir apņēmusies pielāgot SVA pasākuma noteikumus atbilstoši prasībām, kas izvirzītas Samazinātas vērtības aktīvu paziņojumā.
- (133) Otrkārt, "ING" maksās piemērotu atlīdzību par kapitāla ieguldīšanu saskaņā ar tās Paziņojumu par finanšu iestāžu rekapitalizāciju pašreizējās finanšu krīzes apstākļos: atbalsta ierobežošana līdz nepieciešamajam minimumam un aizsardzības līdzekļi pret pārmērīgiem konkurences traucējumiem⁽³⁹⁾ (turpmāk tekstā – Rekapitalizācijas paziņojums). Šis vērtējums neskāra izmaiņas atmaksas termiņos, jo tie attiecas uz pirmstermiņa atmaksas prēmiju. Šī pirmstermiņa atmaksas prēmija ir rekapitalizācijas lēmuma grozījums. Tas ir akceptējams, jo Komisija atbalsta pirmstermiņa atmaksu. Šādu pirmstermiņa atmaksas stimulu pamatojums ir tāds, ka līdz ar pirmstermiņa atmaksu tiek novērsta ar valsts atbalstu bankai sniegtā priekšrocību pašreizējā ietekme. Tā ir piemērota Komisijas lēmumos pēc Rekapitalizācijas paziņojuma, piemēram, "SNS" un "Aegon" (sal. 33. apsvērumu), un to būtu jāpiemēro šajā *mutatis mutandis*. Turklāt, ņemot vērā to, ka kapitāla ieguldīšana sniegs Nīderlandei 15 % IRR, atmaksas prēmijas samazinājums pats par sevi šķiet pamatots, jo šāds IRR ir atbilstoša atlīdzība Rekapitalizācijas paziņojuma nozīmē. Līdz ar to pirmstermiņa atmaksas prēmijas samazinājums ir uzskatāms par sadērīgu pārstrukturēšanas atbalstu.
- (134) Treškārt, "ING" maksās piemērotu atlīdzību par tās garantijām attiecībā uz vidēja termiņa saistībām saskaņā ar Nīderlandes garantiju programmu, kas, savukārt, ir saskaņā ar Paziņojumu par valsts atbalsta noteikumu piemērošanas pasākumiem, kas veikti attiecībā uz finanšu iestādēm saistībā ar pašreizējo globālo finanšu krīzi⁽⁴⁰⁾.
- (135) Nīderlande ir arī uzņēmusies saistības par liela skaita "ING" globālās apdrošināšanas uzņēmumu, aktīvu pārvaldīšanas uzņēmumu un privāto banku filiāļu Šveicē un ārpus Eiropas plānotu atsavināšanu, kas veicina pārstrukturēšanas izmaksu segšanu. [...]
- (136) Turklāt pārstrukturēšanas plāns paredz, ka "ING" ieņems EUR 5 miljardu kapitālu, izmantojot akciju piedāvāšanu 2009. gadā, kā rezultātā mazināsies esošo akcionāru tiesības. To var uzskatīt par būtisku pašreizējo kapitāla nodrošinātāju pašu ieguldījumu.
- (137) Atbalsta ierobežojumu līdz nepieciešamajam minimumam nodrošina arī Nīderlandes saistības, ka saņēmējs nepievienos citas finanšu iestādes vispār vai citus uzņēmumus, ja tas palēninātu Nīderlandes ieguldītā kapitāla atmaksu. Tas nodrošina to, ka banka atturēsies no jebkādas pārņemšanas [...].
- (138) Iepriekš "ING" tomēr nav ievērojusi Komisijas politiku attiecībā uz 1. līmeņa un 2. līmeņa kapitāla instrumentiem, kā noteikts par Pārstrukturēšanu paziņojuma 26. punktā⁽⁴¹⁾. Komisija tajā precizēja, ka pārstrukturēšanas kontekstā saņēmēju banku diskrecionāra zaudējumu kompensācija (piemēram, atbrīvojot rezerves vai samazinot pašu kapitālu), lai garantētu dividendu izmaksāšanu un kuponus uz nenomaksāto subordinēto parādu, principā nav saderīga ar sloga sadales mērķi. Lai gan Komisija atzīst, ka "ING" bez oficiālas Komisijas atļaujas vairs neveiks darījumus ar 1. un 2. līmeņa kapitāla instrumentiem, ar darījumu 2009. gada 14. oktobrī šis princips tika pārkāpts, un tas būtu jākompensē ar papildu pasākumiem, kas mazinātu konkurences traucējumus.
- (139) Tāpat ir žēl, ka "ING" veica diskrecionārus kuponu maksājumus 2009. gadā bez pienācīga pamatojuma, lai gan 2008. gadā bija zaudējumi. Lai gan principā Komisija uzskata, ka kuponu aizliegums ir nepieciešams arī attiecībā uz "ING", tā konstatē, ka šāds aizliegums vairs nebūtu nepieciešams šajā gadījumā, ja "ING" līdz 2010. gada 31. janvārim atmaksā EUR 5 miljardus. Tas ietvertu 2009. gada 8. un 15. decembra kuponu maksājumus. Valsts piešķirtā atbalsta būtiskas daļas pirmstermiņa atmaksas Nīderlandei novērs Komisijas pašreizējās bažas, ka šādi kuponu maksājumi kavē "ING" sasniegt ilgtermiņa dzīvotspēju bez valsts atbalsta. Ja banka var piesaistīt šādu ievērojamu kapitāla summu no tirgus un tai ir skaidra vidēja termiņa stratēģija, tā vairs nav jāierobežo izmantot savu kapitālu, ja un kad tas neapdraud pārstrukturēšanas plāna īstenošanu. Tas ir pierādīts pārstrukturēšanas plānā.

⁽³⁹⁾ OV C 10, 15.1.2009., 2. lpp.

⁽⁴⁰⁾ OV C 270, 25.10.2008., 8. lpp.

⁽⁴¹⁾ MEMO/09/441 (2009. gada 8. oktobris) — Komisija atceļ noteikumus attiecībā uz darījumiem ar 1. un 2. līmeņa kapitālu bankām, kuras pakļautas pārstrukturēšanas atbalsta izmeklēšanai.

Pasākumi, kas vērsti pret konkurences traucējumiem

- (140) Pārstrukturēšanas plāns paredz arī pietiekamus struktūrālos un uzvedības pasākumus, lai novērstu konkurences traucējumus. Pārstrukturēšanas paziņojumā izskaidrots, ka konkurences traucējumi var izveidoties, ja dažas bankas konkurē par savu produktu un pakalpojumu priekšrocībām, bet citas uzkrāj pārmērīgus riskus un/vai balstās uz neilgtspējīgas uzņēmējdarbības modeļiem. Valsts atbalsts paildzina šādus konkurences traucējumus, mākslīgi atbalstot saņēmēju klātbūtni tirgū. Šādā veidā tas var radīt morālu kaitējumu banku sistēmai un vājināt atbalsta nesaņēmēju stimulus konkurēt, ieguldīt un ieviest jauninājumus. Valsts atbalsts var arī kaitēt vienotajam tirgum, radot šķēršļus ienākšanai tirgū un mazinot stimulus pārrobežu darbībās.
- (141) Pārstrukturēšanas paziņojuma 31. punktā atzīmēts, ka, izvērtējot atbalsta apjomu un radītos traucējumus, Komisijai saistībā ar valsts atbalsta saņemšanu ir jāņem vērā gan absolūtā, gan relatīvā summa. Šajā sakarā "ING" ir saņēmusi ievērojamu atbalsta summu, kas veido 5 % no riska svērtajiem aktīviem, ja to izsaka "ING" bankas RWA. Šis līmenis ir krietni virs riskantā līmeņa 2 % no RWA⁽⁴²⁾. Turklāt "ING" ir ieguvusi ievērojamu garantiju summu, kādēļ tomēr nav nepieciešams veikt pasākumus, lai mazinātu konkurences traucējumus atbilstīgi Pārstrukturēšanas paziņojuma 31. punktam tāpēc, ka "ING" nebija finansējuma problēmu (kuras parasti palīdz pārvarēt ar garantijām), bet Nīderlande pamudināja "ING" ņemt garantijas, lai kreditētu reālo ekonomiku. Turklāt nešķiet, ka būtu kāds iemesls, kāpēc šajā posmā papildu garantiju dēļ, kas pārstrukturēšanas plānā paredzētas "WUH/Interadvies" atdalīšanai, būtu nepieciešami papildu pasākumi konkurences traucējumu mazināšanai. Tas pasākums pats par sevi ir paredzēts, lai palīdzētu novērst tirgus traucējumus, jo tā mērķis bija tikai ļaut atdalīt "WUH/Interadvies".
- (142) Tādēļ tiek secināts, ka saņēmēja atbalsta apjoms ir liels. Līdz ar to ir nepieciešami nozīmīgi pasākumi, lai novērstu konkurences traucējumus. Risku mazinošie pasākumi ir jāpalielina saskaņā ar Pārstrukturēšanas paziņojuma 31. punktu sakarā ar nenozīmīgu sloga sadali, kas izriet no neatbilstības Komisijas politikai attiecībā uz 1. un 2. līmeņa kapitāla instrumentiem, kas noteikta Pārstrukturēšanas paziņojuma 26. punktā, kā sīkāk paskaidrots šā lēmuma 138. apsvērumā un turpmāk⁽⁴³⁾.
- (143) Komisija uzskata, ka "ING" ir veikusi nepieciešamos pasākumus, lai novērstu ļoti lielus konkurences traucējumus, jo pārstrukturēšanas plāns paredz vairākas atsavināšanas, kas samazinās saņēmēja klātbūtni tirgū. Šajā sakarā līdz 2013. gada beigām atbalsta saņēmējs samazinās savu bilanci par 45 %, salīdzinot ar bilanci uz 2008. gada 30. septembri. Šie pasākumi tikai ļoti nelielā daļā saistīti ar parādsaistību samazināšanu un galvenokārt skar visu "ING" apdrošināšanas un aktīvu pārvaldīšanas uzņēmumu atsavināšanu, kā arī bankas privātklientu pakalpojumu jomu Nīderlandē, privāto banku Šveicē un banku darbību citur ārpus Eiropas. Ierosinātās atsavināšanas mērogs ir piemērots, lai mazinātu konkurences traucējumus, ņemot vērā arī atbildību pastiprinošus apstākļus, kas minēti 138. un 139. apsvērumā.
- (144) Bez tam pārstrukturēšanas plāns arī veicina efektīvu konkurenci un kavē tirgus spēju un liek šķēršļus pārrobežu darbībām saskaņā ar Pārstrukturēšanas paziņojuma 32. apsvērumu, paredzot "ING" uzņēmējdarbības vienības atdalīšanu Nīderlandes privātklientu tirgū. Komisija ir noteikusi šādus tirgus nosacījumus tieši Nīderlandē, kur bankas privātklientu pakalpojumu tirgus ir ļoti koncentrēts un "ING" ir viena no vadošajām sabiedrībām, kas varētu saglabāt savu augsto tirgus daļu, izmantojot valsts atbalstu. "WUH/Interadvies" uzņēmējdarbība ir piemērota, jo tā ir atbilstoša, lai izveidotu dzīvotspējīgu darbību nākotnē, kas var konkurēt bankas privātklientu pakalpojumu uzņēmējdarbībā Nīderlandē.
- (145) Nīderlande uzskata, ka atdalīšanai vajadzētu vairost konkurenci šajā augstas koncentrācijas tirgū, jo tā veido prāvu tirgus daļu hipotekāro un patēriņa kredītu jomā un nelielu – uzkrājumu jomā. Turklāt uzņēmums būs pilntiesīgs banku jomas uzņēmums ar labi aprīkoti saistītiem un atbalsta pakalpojumiem un pilntiesīgu interneta saskarni ar maksājumu sistēmu un to finansē "ING". To, ka tam nav filiāļu tīkla, kas parasti ir būtisks banku darbības līdzeklis lielākajā daļā dalībvalstu, vismaz daļēji kompensēs interneta bankas pakalpojumi, kas arī ir svarīgs banku produktu izplatīšanas kanāls Nīderlandē. Depozītu pakalpojumus var pievienot "WUH/Interadvies", izmantojot saņemto interneta bāzi. Turklāt, ņemot vērā nodrošināto zinātību un cilvēkresursus, jaunais uzņēmums spēs turpināt pašreizējās darbības attīstību un, iespējams, izveidos filiāles.

⁽⁴²⁾ Ja aplūko tikai to atbalsta summu, kas piešķirta apdrošināšanai, tā veido 50 % no "ING" apdrošināšanas maksātspējas normas prasībām. Tas būtu līdzvērtīgi 4 % no bankas RWA, jo tā ir puse no kapitāla minimuma, kas nepieciešams uzņēmuma darbībai.

⁽⁴³⁾ Tas pats, šķiet, ir taisnība attiecībā uz to, kā "ING" ievēro aizliegumu reklamēt rekapitalizācijas pasākumu, kas vairākas dienas pēc atbalsta piešķiršanas netika ievērots Itālijā un Spānijā.

- (146) Turklāt Komisija atzīmē Nīderlandes iestāžu argumentu, kas minēts 56. apsvērumā, attiecībā uz relatīvi mazāku tekošā konta produktu nozīmi Nīderlandē citu bankas privātklientu produktu šķērs pārdošanā. Šajā sakarā un, ja nav pretēju norāžu, Komisija atzīst, ka Nīderlandē tekošā konta produktiem var būt salīdzinoši mazāka nozīme citu bankas privātklientu pakalpojumu produktu šķērs pārdošanā.
- (147) Visbeidzot, Komisija ņem vērā, ka "ING" ir izpildījusi vairākas saistības uzņēmuma dzīvotspējai, nodrošinot, piemēram, atdalāmā uzņēmuma pārvaldnieku un pārraudzības pilnvarnieku. Abiem ir jānodrošina, ka tiesības un citi (atdalāmā) uzņēmuma materiālie un nemateriālie aktīvi ir aizsargāti, aizstāvēti un saglabāti attiecībā uz "ING". Arī noteiktais arbitražas mehānisms, kas prasa, lai jaunais uzņēmums saņemtu visu nepieciešamo tā dzīvotspējai, nodrošina "ING" saistību ievērošanu saskaņā ar šo lēmumu. Turklāt, "ING" nevērsīsies pie atdalītā uzņēmuma klientiem attiecībā uz produktiem, kas nodoti "WUH/Interadvies", pat ja "ING" vēl ir pašreizējo klientu attiecības. Turklāt, "ING" nodrošinās finansējumu "WUH/Interadvies" par [...] pēc investīcijām, lai gan finansējuma apjoms šajā laikposmā pakāpeniski samazināsies. Turklāt Komisija [...] nodrošinās, ka uzņēmums tiek pārdots, izmantojot atsavināšanas pilnvarnieka [...] pakalpojumus. Visi šie elementi nodrošina, ka uzņēmums būs dzīvotspējīgs un tādejādi palielinās konkurenci Nīderlandes bankas privātklientu pakalpojumu tirgū. Tāpēc Komisija piekrīt, ka "WUH/Interadvies" atsavināšana var dot iespēju jaunam konkurentam attīstīt uzņēmējdarbību bankas privātklientu pakalpojumu tirgū Nīderlandē un var šajā tirgū ienest jaunu un konkurētspējīgu spēku.
- (148) Turklāt Nīderlande ir apņēmusies arī aizliegt uzņēmumu iegādi, kas neļauj "ING" pārņemt pievilcīgus uzņēmumus, kuri, iespējams, nonāks tirgū sakarā ar vispārēju finanšu uzņēmumu un visas nozares pārstrukturēšanu⁽⁴⁴⁾. Tas novērš nelikumīgu "ING" izaugsmi un ļauj citiem uzņēmumiem, kas nav saņēmuši valsts atbalstu, iegādāties šādus uzņēmumus.
- (149) Turklāt Komisija uzskata, ka cenu vadības aizlieguma saistības ir saskaņā ar Pārstrukturēšanas paziņojuma prasībām, lai nodrošinātu, ka valsts atbalstu nevar izmantot, lai piedāvātu noteikumus, kurus nevar saskaņot ar konkurentiem, kuri nesaņem valsts atbalstu (44. apsvēruma). Saskaņā ar Pārstrukturēšanas paziņojuma 32. punktu saistības attiecībā uz cenu vadību var nebūt nepieciešamas tirgos, kuros ir nodrošinātas būtiskas strukturālās saistības. Atkarībā no katra atsevišķa gadījuma īpatnībām aizliegumi var būt dažādu veidu un to mērķis ir panākt vispiemērotāko līdzsvaru starp konkrētu atbalsta izraisīto traucējumu novēršanu un konkurētspējīgiem tirgus nosacījumiem⁽⁴⁵⁾.
- (150) Nīderlande ir izvēlējusies paredzēt vispārēju cenu vadības aizliegumu "ING", saskaņā ar kuru "ING" nepiedāvās izdevīgākas cenas nekā tās trīs konkurenti, kas piedāvā labākās cenas. Šīs saistības ir piemērotas, jo to mērķis ir visi tirgi, kuros banka ir labi izveidota un kuros tās tirgus daļa ir vismaz 5 %⁽⁴⁶⁾. Turklāt "ING" un Nīderlandes iestādes pieņēma cenu vadības aizlieguma saistības neatkarīgi no tirgus daļas attiecībā uz "ING Direct Europe". Tas ir pamatoti sakarā ar Komisijas saņemto informāciju, kas liecina par agresīvu komercdarbību. Aizlieguma ietekme būtu tāda, ka [...] "ING" konkurēs, galvenokārt pamatojoties uz tās produktu un pakalpojumu kvalitāti. Tam vajadzētu mazināt bažas, kas šai sakarā paustas Komisijai adresētajā informācijā, kā norādīts iepriekš 6. apsvērumā.
- (151) Visbeidzot, Nīderlande apņemas, ka "ING" atturēsies no masu mārketinga, kas atsaucas uz rekapitalizācijas pasākumu kā priekšrocību konkurētspējas ziņā.
- (152) Tomēr saskaņā ar Rekapitalizācijas paziņojumu vairs nav iemesla uzstāt uz bilances pagaidu ierobežojumiem, kas noteikti Lēmumā N 528/08.

5.2.4. Pārraudzība

- (153) Pārstrukturēšanas plāns, ko iesniedza Nīderlande, būs pienācīgi jāīsteno. Lai nodrošinātu pienācīgu īstenošanu, Nīderlande divas reizes gadā iesniegs Komisijai pārraudzības ziņojumu. Turklāt pārstrukturēšanas plāns un saistības, ko nodrošina Nīderlande, paredz vairākus pilnvarniekus, kas palīdzēs Komisijai uzraudzīt pārstrukturēšanas plāna un dažādu tā noteikumu īstenošanu.

⁽⁴⁵⁾ Ar Komisijas Lēmumu (2009. gada 7. maijs) lietā N 244/09 *Commerzbank*, OV C 147, 27.6.2009., 4. lpp., Komisija pieņēma aizliegumu attiecībā uz trīs labāko cenu konkurentiem. Komisijas Lēmumā (2009. gada 18. novembris) lietā C 18/09, *KBC*, vēl nav publicēts, Komisija pieņēma noteicošo cenu aizliegumu, kur *KBC* apņēmās nepiedāvāt labākas cenas, nekā labākās cenas konkurents desmit tirgus dalībnieku virsotnē attiecībā uz tirgus daļu attiecīgajā tirgū.

⁽⁴⁶⁾ Ar Komisijas Lēmumu (2009. gada 7. maijs) lietā N 244/09 *Commerzbank*, OV C 147, 27.6.2009., 4. lpp., un Komisijas Lēmumu (2009. gada 18. novembris) lietā C 18/09, *KBC*, vēl nav publicēts, Komisija uzskatīja par lietderīgu ierobežot aizliegumu tirgos, kuros bankai ir nozīmīga daļa, kas noteikts noteicošo cenu vadošo aizlieguma nolūkā, kuros tās tirgus daļa ir vismaz 5 %.

⁽⁴⁴⁾ Līdzīgi: Komisijas Lēmums (2009. gada 7. maijs) lietā N 244/09 *Kapitāla ieguldījums Commerzbank*, OV C 147, 27.6.2009., 4. lpp., pie 111. p.

(154) Ir ierasta prakse, ka Komisija ārkārtas apstākļu gadījumā ļauj dalībvalstīm pielāgot saistības⁽⁴⁷⁾. Tāpēc attiecīgā gadījumā, atbildot uz Nīderlandes pieprasījumu, kurā norādīts pamatots iemesls, Komisija izdarīs izmaiņas, ja tās būs pēc būtības pamatotas, vai nu, i) piešķirot Nīderlandes saistībās ar šo lēmumu paredzēto pasākumu termiņa pagarinājumu vai ii) noraidot, grozot vai aizstājot vienu vai vairākus no jebkuru saistību aspektiem, kuras Nīderlande uzņēmusies šajā lēmumā.

6. SECINĀJUMS

(155) Tiek secināts, pirmkārt, ka pamatojoties uz grozījumiem, ko Nīderlande iesniedza 2009. gada 20. oktobrī, SVA pasākums ir saskaņā ar Samazinātas vērtības aktīvu paziņojumu un līdz ar to būtu atzīstams par saderīgu ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

(156) Otrkārt, tiek secināts, ka pārstrukturēšanas pasākumi ļaus "ING" atjaunot tās ilgtermiņa dzīvotspēju, tie ir pietiekami attiecībā uz sloga sadali un atbilstoši un samērīgi, lai kompensētu atbalsta pasākumu konkurenci traucējošo ietekmi. Iesniegtais pārstrukturēšanas plāns atbilst Pārstrukturēšanas paziņojuma kritērijiem un tādēļ ir uzskatāms par saderīgu ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta b) apakšpunktu. Tādēļ kapitāla ieguldīšanas pasākumus un garantijas, kas jau ir piešķirtas, saskaņā ar pārstrukturēšanas plānu var pagarināt. Tomēr bilances pagaidu ierobežojumi, kas noteikti ar Lēmumu N 528/08, ir jāatceļ.

(157) Treškārt, tiek secināts, ka papildu atbalsta pasākumi, kas izklāstīti saistībā ar pārstrukturēšanas plānu, tas ir, izmaiņas noteikumos par 1. līmeņa pamatkapitāla vērtspapīru atpirkšanu no Nīderlandes un paredzētajās saistību garantijās, arī būtu jāatzīst par saderīgiem ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta b) apakšpunktu, ņemot vērā pārstrukturēšanas plānā izklāstīto pasākumu dziļumu tirgus traucējumu novēršanai un to, ka atbalsts palīdz saņēmējam uzlabot dzīvotspēju. Tas attiecas arī uz

atbalstu, kas izriet no mainītajiem nosacījumiem attiecībā uz Nīderlandes piešķirtā kapitāla atmaksu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Samazinātas vērtības aktīvu pasākums, ko nodrošina Nīderlande, tā sauktajam "ING" Alt-A portfelim uzskatāms par valsts atbalstu Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

Atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, ievērojot saistības, kas izklāstītas I pielikumā.

2. pants

Pārstrukturēšanas atbalsts, ko Nīderlande nodrošina "ING", uzskatāms par valsts atbalstu Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

Atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, ievērojot saistības, kas izklāstītas II pielikumā.

Bilances palielināšanas pagaidu ierobežojums, kas izklāstīts Komisijas lēmumā (2008. gada 12. novembris) par rekapitalizācijas pasākumu "ING", tiek atcelts.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Nīderlandes Karalistei.

Briselē, 2009. gada 18. novembrī

Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Neelie KROES

⁽⁴⁷⁾ Komisijas Lēmums (2008. gada 22. oktobris) lietā C 10/08, *IKB*, OV L 278, 23.10.2009., 32. lpp.

I PIELIKUMS

Attiecībā uz samazinātas vērtības aktīvu pasākumu jāievēro šādas saistības:

- No 2009. gada 25. oktobra "ING" grupa veiks papildu maksājumus Nīderlandei, atbilstoši *Alt-A* atlīdzības korekcijai par – 50 bāzes punktiem par finansējuma komisijas maksu, ko saņem "ING", un par + 82,6 bāzes punktiem par garantijas maksu, ko maksā "ING". Ar garantijas maksu saistītā korekcija ietver 15,6 bāzes punktus sakarā ar korekciju laikposmā no 2009. gada 26. janvāra – *IABF* (tas ir, *SVA* pasākuma) uzsākšanas līdz 2009. gada 25. oktobrim. Papildu maksājumi tiks piemēroti tādā mērā un tik ilgi, kamēr *IABF* līgums būs spēkā.
- Papildu maksājumi tiks īstenoti pēc atsevišķa nolīguma starp "ING" grupu un Nīderlandi, lai sākotnējo *IABF* saglabātu negrozītu.
- Papildu maksājumiem, izņemot daļu saistībā ar laikposmu no 2009. gada 26. janvāra līdz 2009. gada 25. oktobrim (tas ir, 15,6 bāzes punkti, kas iekļauti ar garantijas maksu saistītajā korekcijā), nav atlikuma norēķina *IABF* pirmstermiņa pārtraukšanas gadījumā. Nesamaksātā papildu maksājumu summa, kas attiecas uz laikposmu no 2009. gada 26. janvāra līdz 2009. gada 25. oktobrim (tas ir, 15,6 bāzes punkti, kas iekļauti ar garantijas maksu saistītajā korekcijā), būs jāsamaksā sākotnējā darījuma daļējas vai pilnīgas apturēšanas gadījumā. Ja *IABF* tiks apturēts daļēji, šis pirmstermiņa atmaksas norēķins tiks piemērots proporcionāli.
- Nīderlande apņemas paziņot Komisijai par *SVA* pasākuma pilnīgas vai daļējas pirmstermiņa apturēšanas pasākumiem.

II PIELIKUMS

Attiecībā uz pārstrukturēšanas atbalstu jāievēro šādas saistības:

a) attiecībā uz bilances samazināšanu, apņemšanos atsavināt apdrošināšanu, "ING Direct US" un citas vienības, kuras jāatsavina līdz 2013. gada beigām:

— "ING" līdz 2013. gada beigām samazinās bilanci par 45 % salīdzinājumā ar 2008. gada 30. septembri un atsavinās vienības, kas minētas sarakstā 57. apsvērumā, jo īpaši apdrošināšanu un "ING Direct US", [. .],

— šie skaitļi attiecas uz prognozēm, kurās nav ņemta vērā iespējamās likumsakarīgās izaugsmes ietekme un ir izslēgts papildu palielinājums sakarā ar iespējamām jaunām normatīvajām prasībām, piemēram, ja bankām tiek prasīts turēt būtiski lielākas likviditātes rezerves sakarā ar jauniem ES mēroga noteikumiem. Šādas prasības varētu ievērojami palielināt bilanci, pārsniedzot pašreizējās likumsakarīgā pieauguma prognozes,

— "ING" nebūs ierobežojumu likumsakarīgam bilances pieaugumam no uzņēmējdarbības (tādam, kas nav saistīts ar uzņēmumu iegādi). [. .]. Nākotnē "ING" vispārīgā politika būs izmantot kapitāla, ko tai uzticējuši klienti, pieaugumu, lai augtu, galvenokārt kredītojot reālo ekonomiku (uzņēmumus un patērētājus), un samazinātu augstāka riska aktīvu kategoriju ASV CMBS un ASV RMBS iedarbību. [. .]⁽¹⁾,

— attiecībā uz vienībām, kuras "ING" apņemas pārdot (kā minēts 57. apsvērumā), ja neviena no šīm vienībām nebūs atsavināta līdz 2013. gada 31. decembrim (piemēram, pamatojoties uz noslēgtu galīgu saistošu pārdošanas līgumu), Komisija, atbildot uz Nīderlandes pieprasījumu, nepieciešamības gadījumā vai ārkārtēju apstākļu dēļ var pagarināt šo laikposmu (?). Komisija šādā gadījumā var arī i) lūgt Nīderlandi iecelt vienu vai vairākus (atsavināšanas) pilnvarnieku(-us)⁽²⁾, kuru(-us) iepriekš izvēlas un izvirza "ING" (un kuru(-us) apstiprina Komisija), [. .],

— ikreiz, kad Nīderlande lūdz pagarināt termiņu, tā iesniedz lūgumu Komisijai ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms termiņa beigām, norādot pamatotu iemeslu. Izņēmuma gadījumos Nīderlandei ir tiesības pieprasīt pagarinājumu perioda pēdējā mēneša laikā;

b) Nīderlande turklāt apņemas, ka "ING" ievēros uzņēmumu iegādes aizliegumu:

— "ING" noteiktu laiku atturēsies no finanšu iestāžu iegādes. Šīs saistības attieksies uz īsāko periodu – trīs gadiem, sākot no Komisijas lēmuma dienas, vai līdz dienai, kurā "ING" būs pilnībā atmaksājusi 1. līmeņa pamatkapitāla vērtspapirus Nīderlandei (tostarp attiecīgos uzkrātos procentus no 1. līmeņa pamatkapitāla kuponiem un iziešanas prēmijas maksas). "ING" šajā laikposmā atturēsies arī no jebkādas (citādas) uzņēmumu pārņemšanas, kas palēninātu 1. līmeņa pamatkapitāla vērtspapīru atmaksu Nīderlandei,

— neraugoties uz šo aizliegumu, "ING" var, saņemot Komisijas apstiprinājumu, iegādāties uzņēmumus, jo īpaši, ja tas ir būtiski, lai aizsargātu finanšu stabilitāti vai konkurenci attiecīgajos tirgos;

c) Nīderlande turklāt apņemas, ka "ING" ievēros cenu vadības aizliegumu:

— bez Komisijas iepriekšējas atļaujas standartizētajiem "ING" produktiem (tirgos, kas noteikti turpmāk) "ING" nepiedāvās izdevīgākas cenas nekā trīs tās konkurenti, kas piedāvā labākas cenas ES tirgos, kuros "ING" tirgus daļa ir lielāka par 5 %,

— šis nosacījums attiecas tikai uz "ING" standartizētajiem produktiem šādos produktu tirgos: i) privātklientu uzkrājumu tirgus, ii) privātklientu hipotekāro kredītu tirgus, iii) privātie banku pakalpojumi, ciktāl tie saistīti ar hipotekārajiem produktiem vai uzkrājumu produktiem vai iv) MVU noguldījumiem (MVU noteikti saskaņā ar MVU definīciju, ko parasti/pašlaik izmanto "ING" savā uzņēmējdarbībā attiecīgajā valstī). Tiklīdz "ING" kļūs zināms, ka tā saviem produktiem piedāvā izdevīgākas cenas, salīdzinot ar trīs tās konkurentu labākajām cenām, "ING" pēc iespējas ātrāk bez nepamatotas kavēšanās koriģēs savas cenas līdz tādām līmenim, kāds atbilst šīm saistībām,

⁽¹⁾ [. .].

⁽²⁾ Jo īpaši, kad atsavināšana tiek veikta sākotnējā publiskā piedāvājuma (IPO) procesā, kas ir uzsākts, un nozīmīgs daudzums (30 % vai vairāk) akciju ir izvietots pirms atsavināšanas perioda beigām, Komisija (sadarbībā ar Nīderlandi, "ING" un pilnvarnieku) aktīvi apsver atļauju uzņēmumam vēlreiz izvietot atlikušās akcijas.

⁽³⁾ Ir atzīts, ka dažādiem reģioniem un/vai uzņēmumiem var iecelt dažādus pilnvarniekus.

- šis nosacījums būs spēkā trīs gadus, sākot no šā lēmuma dienas vai līdz dienai, kad "ING" būs pilnībā atmaksājusi Nīderlandei 1. līmeņa pamatkapitāla vērtspapirus (ieskaitot attiecīgos uzkrātos 1. līmeņa pamatkapitāla kuponu procentus un iziešanas prēmijas maksas), atkarībā no tā, kurš periods būs īsāks. Lai pārraudzītu šā nosacījuma izpildi, Nīderlande iecels pārraudzības pilnvarnieku, kuru "ING" būs iepriekš izvēlējusies un izvirzījusi. Pārraudzības pilnvarnieku apstiprina Komisija,
 - turklāt, lai atbalstītu "ING" ilgtermiņa dzīvotspēju, bez iepriekšējas Komisijas atļaujas "ING Direct" atturēsies no cenu vadības attiecībā uz standartizētiem "ING" produktiem privātklientu hipotekāro kredītu un privātklientu uzkrājumu tirgos ES iekšienē īsāko periodu – trīs gadus, sākot no šā lēmuma pieņemšanas dienas, vai līdz dienai, kurā "ING" būs pilnībā atmaksājusi 1. līmeņa pamatkapitāla vērtspapirus Nīderlandei (to skaitā attiecīgos uzkrātos procentus no 1. līmeņa pamatkapitāla kuponiem un iziešanas prēmijas maksas). Tiklīdz "ING" kļūs zināms, ka tā ir kļuvusi par cenu līderi privātklientu hipotekāro kredītu vai privātklientu uzkrājumu tirgos ES iekšienē, "ING" iespējami īsā laikā bez nepamatotas aizkavēšanās koriģēs savas cenas līdz tādām līmenim, kāds atbilst šīm saistībām,
 - lai pārraudzītu šā nosacījuma izpildi, Nīderlande iecels pārraudzības pilnvarnieku, kuru "ING" būs iepriekš izvēlējusies un izvirzījusi. Pārraudzības pilnvarnieku apstiprina Komisija;
- d) Nīderlande uzņemas virkni sīki izstrādātu saistību noteikumu attiecībā uz "WUH/Interadvies" atdalīšanu:
- "ING" izveidos jaunu sabiedrību atsavināšanai Nīderlandē, kas tiks atdalīta no tās pašreizējā Nīderlandes bankas privātklientu pakalpojumu uzņēmuma. Rezultātā šai atdalītajai jaunajai sabiedrībai ir jābūt dzīvotspējīgam un konkurētspējīgam uzņēmumam, kas ir patstāvīgs un neatkarīgs no "ING" uzņēmumiem un kuru var nodot piemērotam pircējam. Šis jaunais uzņēmums ietvers "WUH/Interadvies" banku pakalpojumu daļu, kas pašlaik ir Nīderlandes apdrošināšanas darbības daļa, un "ING" bankas patēriņa kredītportfeli. "WUH/Interadvies" ir "ING" uzņēmējdarbības vienība *Nationale Nederlanden Insurance* apdrošināšanas struktūrvienības paspārnē. Tā ir (galvenokārt) hipotēku banka, kas darbojas, pamatojoties uz banku darbības licencēm. Tā ir dzīvotspējīga, patstāvīga sabiedrība, kurai ir savs tirdzniecības personāls klientu apkalpošanai un kura ir neatkarīga organizācija ar stabiliem pamatienākumiem. Atdalīšana tiks veikta pārraudzības pilnvarnieka pārraudzībā sadarbībā ar atdalāmā uzņēmuma pārvaldnieku. Šai sakarā atdalīšanas periodā pārraudzības pilnvarnieks var ieteikt "ING" atsavināmajā uzņēmumā iekļaut materiālos un nemateriālos aktīvus (kas saistīti ar atsavināmo uzņēmumu), kurus viņš uzskata par objektīvi nepieciešamiem, lai nodrošinātu pilnīgu atbilstību iepriekš minētajām uz rezultātu orientētajām "ING" saistībām un jo īpaši atsavināmajā uzņēmuma dzīvotspējai un konkurētspējai. Ja "ING" nepiekrīt pārraudzības pilnvarnieka prasības objektivitātei iekļaut šādus materiālos vai nemateriālos aktīvus, lai nodrošinātu atsavināmajā uzņēmuma dzīvotspēju un konkurētspēju, "ING" par to informē pārraudzības pilnvarnieku rakstiski. Šādā gadījumā, "ING" izpildvaras vadība un pārraudzības pilnvarnieks [. .] laikā notur sanāksmi, lai panāktu vienošanos. Ja vienošanās netiek panākta, "ING" un pārraudzības pilnvarnieks bez nepamatotas kavēšanās kopīgi ieceļ neatkarīgu trešo personu ar pieredzi finanšu jomā (turpmāk tekstā – eksperts), lai uzklautu pušu argumentus un ar starpniecības palīdzību rastu risinājumu. Ja šāds risinājums netiek panākts, eksperts [. .] laikā no tā iecelšanas pieņem lēmumu par objektīvo prasību iekļaut attiecīgos saistītos materiālos vai nemateriālos aktīvus atsavināmajā uzņēmumā, lai nodrošinātu tā dzīvotspēju un konkurētspēju, un puses akceptē eksperta lēmumu šajā sakarā un attiecīgi rīkojas. Jautājumus saistībā ar domstarpībām pārraudzības pilnvarnieks izklāsta ziņojumā Komisijai,
 - "ING" ir apņēmusies nodrošināt optimālus atsavināšanas apstākļus, izstrādājot uzņēmējdarbības plānu, izveidojot interneta platformu un atdalītajam uzņēmumam novirzot tirdzniecības potenciālu. Tā darīs pieejamas arī maksājumu iespējas (ar komerciāliem noteikumiem), ja pircējs to pieprasīs. Turklāt "ING" palīdzēs izveidot Valsts kases apkalpošanas funkciju un nodrošinās finansējumu divus gadus pēc atsavināšanas, bet "ING" finansējuma atbalsts šajos divos gados pakāpeniski samazināsies. "ING" finansēšanas atbalsts "WUH" pamatosies uz iekšējo maksājumu transfertcenām. "ING" plāno vērsties pēc Nīderlandes valsts garantētā finansējuma līdz EUR [. .] miljardi "WUH" finansēšanai. Tādā gadījumā Nīderlandes iestādes apņemas paziņot par šo pasākumu atsevišķi,
 - turklāt "ING" pārejas periodā [. .] atturēsies no aktīvas darījumu piedāvāšanas "WUH" klientiem attiecībā uz tiem produktiem, kurus "WUH" piegādā šiem klientiem šā lēmuma pieņemšanas dienā,
 - "ING" centīsies atdalīt "WUH" [. .] laikā. Pēc atdalīšanas perioda [. .] "ING" pārvaldīs "WUH" atsevišķi un centīsies atsavināt šo uzņēmumu [. .]⁽⁴⁾,
 - pārraudzības pilnvarnieks un atdalāmā uzņēmuma pārvaldnieks tiks iecelti [. .] pēc šā Komisijas lēmuma pieņemšanas dienas un atsavināšanas pilnvarnieks tiks iecelts [. .]. Visus pilnvarniekus iecels Nīderlandes valsts, bet iepriekš tos izvēlēsies un izvirzīs "ING". Pilnvarniekus apstiprina Komisija;

e) visu pārstrukturēšanas laikā iecelto pilnvarnieku izmaksas segs "ING";

(4) [. .]

- f) Nīderlande apņemas nodrošināt, ka, lai "ING" atjaunotu dzīvotspēju:
- "ING" apņemas orientēt nenoguldījumu finansējumu par labu ilgtermiņa finansējumam, kad tirgus būs atgriezies mazāka stresa apstākļos, emitējot vairāk parāda instrumentus, kuru termiņš pārsniedz 1 gadu. [. .],
 - "ING" centīsies iespējami īsā laikā likvidēt dubultās kredītviras (galvenā parāda kā pašu kapitāla izmantošanu meitasuzņēmumos) un apņemas to paveikt ne vēlāk kā līdz [. .]. Dubultās kredītviras tiek automātiski likvidētas, ja un tiklīdz "ING" grupa atgriežas regulētas bankas statusā;
- g) attiecībā uz kuponu atlikšanu un darījumiem ar 1. un 2. līmeņa kapitāla vērtspapīriem Nīderlande apņemas, ka "ING" ievēros sekojošo:
- ja tiesības tiek emitētas vairāk nekā nepieciešams, lai atmaksātu 50 % no 1. līmeņa pamatkapitāla vērtspapīriem, tostarp attiecīgos uzkrātos procentus un izejas prēmiju maksu, "ING" nebūs pienākums atlikt kuponu maksājumus par hibrīdiem uz 2009. gada 8. un 15. decembri ⁽⁵⁾ un jebkādos kuponu maksājumus par hibrīdiem pēc tam,
 - ja da tiesību emisija nenotiek un "ING" iepriekšējā gadā ir cietusi zaudējumus, "ING" būs pienākums atlikt hibrīda kuponus, ciktāl "ING" ir rīcības brīvība tā darīt, uz trim gadiem, sākot no Komisijas lēmuma pieņemšanas dienas, vai līdz dienai, kad "ING" ir pilnībā atmaksājusi pirmā līmeņa kapitāla vērtspapīrus Nīderlandei (tostarp attiecīgos uzkrātos 1. līmeņa pamatkapitāla kuponu procentus un izešanas prēmijas maksas), atkarībā no tā, kurš periods ir īsāks,
 - Nīderlandes iestādes saprot, ka Komisija ir pret to, ka valsts atbalsta saņēmēji atlīdzina pašu līdzekļus (pašu kapitālu un subordinēto parādu), ja to darbība nerada pietiekamu peļņu ⁽⁶⁾, un ka Komisija šajā sakarā principā ir pret darījumiem ar 2. līmeņa kapitāla un 1. līmeņa pamatkapitāla hibrīdiem. "ING" pauzē nozēlu par pārpratumu attiecībā uz darījumu ar zemākā 2. līmeņa kapitāla obligācijām 2009. gada 14. oktobrī. Darījumus ar 2. līmeņa kapitāla un 1. līmeņa pamatkapitāla hibrīdiem turpmāk katrā atsevišķā gadījumā iesniegs Komisijai atļaujas piešķiršanai īsākajā periodā – trīs gadus, sākot no šā lēmuma pieņemšanas dienas, vai līdz dienai, kurā "ING" būs pilnībā atmaksājusi 1. līmeņa pamatkapitāla vērtspapīrus Nīderlandei (tostarp attiecīgos uzkrātos 1. līmeņa pamatkapitāla kuponu procentus un izešanas prēmijas maksas);
- h) Nīderlande apņemas, ka "ING" atturēsies no masu mārketinga, atsaucoties uz rekapitalizācijas pasākuma priekšrocībām konkurētspējas ziņā;
- i) Nīderlande apņemas, ka "ING" ievēros ierobežojumus attiecībā uz atalgojuma politiku un mārketinga aktivitātēm, kā iepriekš apņēmies saskaņā ar līgumiem par 1. līmeņa pamatkapitāla vērtspapīriem un nelikvido aktīvu atbalsta mehānismu;
- j) "ING" un Nīderlande apņemas reizi sešos mēnešos no šā lēmuma pieņemšanas dienas iesniegt Komisijai progresa ziņojumu par pārstrukturēšanas plāna īstenošanu;
- k) Nīderlandes iestādes apņemas, ka "ING" pārstrukturēšana tiks pilnībā pabeigta līdz 2013. gada beigām.

⁽⁵⁾ Ar nosacījumu, ka ir skaidrs, ka daļa no tiesību emisijas ieņēmumiem tiks izmantota kuponu maksājumiem.

⁽⁶⁾ Sk. Komisijas paziņojuma 26. punktu par atgriešanos pie dzīvotspējas un pārstrukturēšanas pasākumu novērtējumu finanšu nozarē pasāreizējās krīzes laikā saskaņā ar Valsts atbalsta noteikumiem (Pārstrukturēšanas paziņojums).

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
<i>ES Oficiālā Vēstneša</i> pielikums (S sērija) – <i>Publiskā iepirkuma līgumu konkursi</i> , CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija – <i>Konkursi</i>	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV